

੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ॥

ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ

ਪ੍ਰਕਾਸਕ -

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

ਭੇਟਾ : 35 ਰੁਪਏ
www.sikhbookclub.com

੧ ਚੰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ -

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

ਤਤਕਰਾ

ਜਾਪੁ	੩			
ਸ਼ਬਦ ਪਾ: ੧੦	੨੬			
ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ	੩੨			
ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ	੬੯			
ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ੧	੧੭੮	ਮਾਰਚ	੨੦੦੬	4,000
ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ੨	੨੪੦			
ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ	੨੮੫			
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ	੩੦੫			

ਛਾਪਣ ਵਾਲੇ : ਗੋਲਡਨ ਆਫਸੈਟ ਪੈਸ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਾਮਸਰ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜਾਪੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਛਪੇ ਛੰਦ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੂ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ਅਰੂ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੂ ਰੇਖ
ਭੇਖ ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ॥ ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੇਜਿ
ਕਹਿੱਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣ ਸਾਹੁ ਸਾਹਾਣਿ ਗਣਿਜੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ
ਨਰ ਅਸੁਰ ਨੇਤ ਨੇਤ ਬਨ ਤ੍ਰਿਲੁਣ ਕਹਤ ॥ ਤਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਬੈ ਕਵਨ ਕਰਮ
ਨਾਮ ਬਰਨਤ ਸੁਮਤਿ ॥ ੧ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨਮਸਤ੍ਰੈ ਅਕਾਲੇ ॥
ਨਮਸਤ੍ਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੂਪੇ ॥ ੨ ॥ ਨਮਸਤੰ
ਅਭੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਕਾਏ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਏ ॥ ੩ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਠਾਮੇ ॥
 ੪ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਧਾਮੰ ॥ ੫ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਢਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੀਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਛੇਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਧੇ ॥ ੭ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਏਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਨੇਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੂਪੇ ॥ ੯ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਕਰਮੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਨਿਭਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਭੇਸੇ ॥ ੧੦ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਨਿਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਕਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਘਾਤੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਨਿਧੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੋਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸੋਕੇ ॥
 ੧੨ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਤਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਚਿਮਾਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ

ਨਿਧਾਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਬਰਗੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਸਰਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਨਮਸਤੰ ਪ੍ਰਭੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਜੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਰੰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਗੇ ॥ ੧੫ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਰੰਮੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਜਲਾਸਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਅਪਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਜਬੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਅਜਬੇ ॥ ੧੭ ॥ ਅਦੇਸੰ ਅਦੇਸੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਊਧਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਊਬਾਮੇ ॥ ੧੮ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ
 ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਨਮੇ ਸਰਬ ਖਾਪੇ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਬਾਪੇ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥
 ੨੦ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਨਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਸੁਬਨਮੇ ॥ ੨੧ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਗਉਨੇ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਭਉਨੇ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥
 ਨਮੇ ਸਰਬ ਭੰਗੇ ॥ ੨੨ ॥ ਨਮੇ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ

ਅਬਰਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਰਨੇ ॥ ੨੩ ॥ ਨਮਸਤੰ ਜਰਾਰੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰੰ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਧੰਧੇ ॥ ਨਮੇਸਤ ਅਬਧੇ ॥ ੨੪ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਸਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਨਿਬਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਰਹੀਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕਰੀਮੇ ॥ ੨੫ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੰਤੇ ॥
 ਨਮਸਤੰ ਮਹੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਰਾਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਹਾਗੇ ॥ ੨੬ ॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬ ਸੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਹਰਤਾ ॥
 ੨੭ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
 ਪਾਲੇ ॥ ੨੮ ॥ ਚਾਚਰੀ ਡੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ
 ਹੈਂ ॥ ਅਭੂ ਹੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ॥
 ੩੦ ॥ ਅਧੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥ ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਹੈਂ ॥
 ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਬਰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਸਰਗ ਹੈਂ ॥ ੩੨ ॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ
 ਹੈਂ ॥ ਅਜੇ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਅਜਨਮ ਹੈਂ ॥ ਅਬਰਨ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ

ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਨ ਹੈਂ ॥ ੩੪ ॥ ਅਗੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਭੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਝੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਝੰਝ ਹੈਂ ॥
 ੩੫ ॥ ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਰਫ਼ੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥ ੩੬ ॥ ਨ੍ਹੂਬੂਝ
 ਹੈਂ ॥ ਅਸੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਲ ਹੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਅਲਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਹ
 ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਤ ਹੈਂ ॥ ਮਹੰਤ ਹੈਂ ॥ ੩੮ ॥ ਅਲੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਹੂਸ੍ਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਹੂਲੰਭ
 ਹੈਂ ॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥ ੩੯ ॥ ਅਗੰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਜੰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਛੂਤ ਹੈਂ ॥
 ੪੦ ॥ ਅਲੋਕ ਹੈਂ ॥ ਅਸੇਕ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ੪੧ ॥
 ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਬਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥ ੪੨ ॥ ਅਮਾਨ ਹੈਂ ॥
 ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਅਨੇਕ ਹੈਂ ॥ ਫਿਰਿ ਏਕ ਹੈਂ ॥ ੪੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੇ ॥ ਅਭੇਖੀ
 ਅਭੇਵੇ ॥ ੪੪ ॥ ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਣੇ ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਣੇ ॥ ੪੫ ॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਥੇ ॥ ਨ੍ਹੂਸੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ

ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੇ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥ ੪੬ ॥ ਨਮੇ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੇ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੇ
 ਗੀਤ ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੇ ਤਾਨ ਤਾਨੇ ॥ ੪੭ ॥ ਨਮੇ ਨਿੱਤ ਨਿੱਤੇ ॥ ਨਮੇ ਨਾਦ ਨਾਦੇ ॥
 ਨਮੇ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥ ਨਮੇ ਬਾਦ ਬਾਦੇ ॥ ੪੮ ॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਸਮਸਤੀ
 ਸਰੂਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਬੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੪੯ ॥ ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾ ਨੇਕਲੰਕੀ
 ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੇ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸੂਰੰ ਪਰਮ ਰੂਪੇ ॥ ੫੦ ॥ ਨਮੇ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸੂਰੰ ਪਰਮ
 ਸਿੱਧੇ ॥ ਨਮੇ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸੂਰੰ ਪਰਮ ਬਿੱਧੇ ॥ ੫੧ ॥ ਨਮੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੇ ॥ ਨਮੇ
 ਅਸਤ੍ਰ ਮਾਣੇ ॥ ਨਮੇ ਪਰਮ ਗਿਆਤਾ ॥ ਨਮੇ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥ ੫੨ ॥ ਅਭੇਖੀ
 ਅਭਰਮੀ ਅਭੇਗੀ ਅਭੁਗਤੇ ॥ ਨਮੇ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸੂਰੰ ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ॥ ੫੩ ॥ ਨਮੇ
 ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੇ ਕੂਰ ਕਰਮੇ ॥ ਨਮੇ ਪ੍ਰੈਤ ਅਪ੍ਰੈਤ ਦੇਵੇ ਸੁਧਰਮੇ ॥ ੫੪ ॥ ਨਮੇ
 ਰੋਗ ਹਰਤਾ ਨਮੇ ਰੌਗ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੇ ਸਾਹ ਸਾਹੰ ਨਮੇ ਭੂਪ ਭੂਪੇ ॥ ੫੫ ॥ ਨਮੇ
 ਦਾਨ ਦਾਨੇ ਨਮੇ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥ ਨਮੇ ਰੋਗ ਰੋਗੇ ਨਮਸਤੰ ਸਨਾਨੇ ॥ ੫੬ ॥ ਨਮੇ

ਮੰਤ੍ਰੂ ਮੰਤ੍ਰੂ॥ ਨਮੇ ਜੰਤ੍ਰੂ ਜੰਤ੍ਰੂ॥ ਨਮੇ ਇਸਟ ਇਸਟੇ॥ ਨਮੇ ਤੰਤ੍ਰੂ ਤੰਤ੍ਰੂ॥ ੫੭॥
 ਸਦਾ ਸਚੰਦਾਨੰਦ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ॥ ਅਨੂਪੇ ਅਰੂਪੇ ਸਮਸਤਲ ਨਿਵਾਸੀ॥
 ੫੮॥ ਸਦਾ ਸਿਧਦਾ ਬੁਧਦਾ ਬਿਧ ਕਰਤਾ॥ ਅਧੈ ਉਰਧ ਅਰਧ ਅਘੰ ਓਘ
 ਹਰਤਾ॥ ੫੯॥ ਪਰੰ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰੰ ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਸਿਧਾ
 ਦਾਤਾ ਦਿਆਲੰ॥ ੬੦॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ਅਨਾਮੰ ਅਕਾਮੰ॥ ਸਮਸਤੇ
 ਪਰਾਜੀ ਸਮਸਤਸਤੁ ਧਾਮੰ॥ ੬੧॥ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ॥ ਜਲੇ
 ਹੈਂ॥ ਬਲੇ ਹੈਂ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ॥ ੬੨॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈਂ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ॥ ਅਦੇਸ਼
 ਹੈਂ॥ ਅਭੇਸ ਹੈਂ॥ ੬੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ॥ ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ॥ ਅਨੰਦੀ
 ਸਰੂਪੇ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਮਾਨੇ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ॥ ੬੪॥ ਨਮਸਤ੍ਰੂ ਨ੍ਹਿਨਾਥੇ॥
 ਨਮਸਤ੍ਰੂ ਪ੍ਰਮਾਥੇ॥ ਨਮਸਤ੍ਰੂ ਅਗੰਜੇ॥ ਨਮਸਤ੍ਰੂ ਅਭੰਜੇ॥ ੬੫॥ ਨਮਸਤ੍ਰੂ
 ਅਕਾਲੇ॥ ਨਮਸਤ੍ਰੂ ਅਪਾਲੇ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਦੇਸੇ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਭੇਸੇ॥ ੬੬॥

ਨਮੇ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਨਮੇ ਸਾਜ ਸਾਜੇ ॥ ਨਮੇ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹੇ ॥ ਨਮੇ ਮਾਹ ਮਾਹੇ ॥
 ੯੭ ॥ ਨਮੇ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੇ ॥ ਨਮੇ ਰੋਖ ਰੋਖੇ ॥ ਨਮੇ ਸੋਖ ਸੋਖੇ ॥
 ੯੮ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਭੋਗੇ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਜੀਤੰ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ
 ਭੀਤੰ ॥ ੯੯ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਗਿਆਨੰ ॥ ਨਮੇ ਪਰਮ ਤਾਨੰ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰੂ ॥
 ਨਮੇ ਸਰਬ ਜੰਤ੍ਰੂ ॥ ੧੦ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿੱਸੰ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ ਕ੍ਰਿੱਸੰ ॥ ਨਮੇ ਸਰਬ
 ਰੰਗੇ ॥ ਤਿ੍ਭੁੰਗੀ ਅਨੰਗੇ ॥ ੧੧ ॥ ਨਮੇ ਜੀਵ ਜੀਵੰ ॥ ਨਮੇ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥ ਅਖਿੱਜੇ
 ਅਭਿੱਜੇ ॥ ਸਮਸਤੰ ਪ੍ਰਸਿੱਜੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸਰੂਪੇ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥
 ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੧੩ ॥ ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਮੇ ॥ ਅੰਬਿਤ ਧਰਮੇ ॥ ਅਖਲੱ ਜੋਗੇ ॥ ਅਚਲੱ ਭੋਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਚਲੱ
 ਰਾਜੇ ॥ ਅਟਲੱ ਸਾਜੇ ॥ ਅਖਲੱ ਧਰਮੰ ॥ ਅਲਖੁ ਕਰਮੰ ॥ ੧੫ ॥ ਸਰਬੰ ਦਾਤਾ ॥
 ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਭਾਨੇ ॥ ਸਰਬੰ ਮਾਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ

ਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸਰਬੰ ਦੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੇਵੰ ॥
 ਸਰਬੰ ਕਾਲੇ ॥ ਸਰਬੰ ਪਾਲੇ ॥ ੨੮ ॥ ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਝੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਦਿ
 ਰੂਪ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਮਾਨ ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਦੇਵ ਅਭੇਵ
 ਆਦਿ ਉਦਾਰ ॥ ਸਰਬ ਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਾਲਕ ਸਰਬ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕਾਲ ॥ ਜੱਡ੍ਹ
 ਤੱਡ੍ਹ ਬਿਰਾਜਹੀ ਅਵਧੂਤ ਰੂਪ ਰਸਾਲ ॥ ੨੯ ॥ ਨਾਮ ਠਾਮ ਨ ਜਾਤਿ ਜਾਕਰ
 ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨਿ ਆਦਿ ਅਸੇਖ ॥
 ਦੈਸ ਔਰ ਨ ਭੇਸ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰਾਗ ॥ ਜੱਡ੍ਹ ਤੱਡ੍ਹ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ ਹੁਇ
 ਫੈਲਿਓ ਅਨੁਰਾਗ ॥ ੮੦ ॥ ਨਾਮ ਕਾਮ ਬਿਹੀਨ ਪੇਖਤ ਧਾਮ ਹੁੰ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ॥
 ਸਰਬ ਮਾਨ ਸਰਬਤੁੰ ਮਾਨ ਸਦੈਵ ਮਾਨਤ ਤਾਹਿ ॥ ਏਕ ਮੂਰਤਿ ਅਨੇਕ ਦਰਸਨ
 ਕੀਨ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ॥ ਖੇਲ ਖੇਲ ਅਖੇਲ ਖੇਲਨ ਅੰਤ ਕੋ ਛਿਰਿ ਏਕ ॥ ੮੧ ॥
 ਦੇਵ ਭੈਵ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਿਹ ਬੇਦ ਅਉਰ ਕਤੇਬ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ

ਸੁ ਜਾਨਈ ਕਿੱਹ ਜੇਬ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥
 ਚੜ੍ਹ ਬੜ੍ਹ ਫਿਰੈ ਚਤੁਰ ਚੱਕ ਮਾਨਹੀ ਪੁਰ ਤੀਨ ॥ ੯੨ ॥ ਲੋਕ ਚਉਦਹ ਕੇ
 ਬਿਖੈ ਜਗ ਜਾਪਹੀ ਜਿੱਹ ਜਾਪ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ ਥਾਪਿਓ ਸਬੈ
 ਜਿੱਹ ਥਾਪਿ ॥ ਪਰਮ ਰੂਪ ਪੁਨੀਤ ਮੂਰਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਬਿਸ੍ਤ
 ਰਚਿਓ ਸੁਯੰਭਵ ਗੜਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥ ੯੩ ॥ ਕਾਲ ਹੀਨ ਕਲਾ ਸੰਜੁਗਤਿ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸ ॥ ਧਰਮ ਧਾਮ ਸੁ ਭਰਮ ਰਹਿਤ ਅਭੂਤ ਅਲਖ ਅਭੇਸ ॥
 ਅੰਗ ਰਾਗ ਨ ਰੰਗ ਜਾਕਹਿ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਨਾਮ ॥ ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਦੁਸਟ
 ਭੰਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ ਕਾਮ ॥ ੯੪ ॥ ਆਪ ਰੂਪ ਅਮੀਕ ਅਨਉਸਤਤਿ ਏਕ
 ਪੁਰਖ ਅਵਧੂਤ ॥ ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਸੂਤ ॥ ਅੰਗ ਹੀਨ
 ਅਭੰਗ ਅਨਾਤਮ ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸਰਬ ਘਾਇਕ ਸਰਬ
 ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥ ੯੫ ॥ ਸਰਬ ਗੰਤਾ ਸਰਬ ਹੰਤਾ ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੇਖ ॥ ਸਰਬ

ਸਾਸਤ੍ਰੂ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਿੰਹ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ਅਰੁ ਰੇਖ ॥ ਪਰਮ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਜਾਕਹਿ
 ਨੇਤ ਭਾਖਤ ਨਿੱਤ ॥ ਕੋਟਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰੂ ਨ ਆਵਈ ਵਹੁ ਚਿੱਤ ॥
 ੮੯ ॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ॥
 ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਨੰਗ ॥ ੯੦ ॥ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ
 ਅਨਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ॥ ੯੧ ॥ ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ॥ ਭਾਨਾਨ
 ਭਾਨ ॥ ਦੇਵਾਨ ਦੇਵ ॥ ਉਪਮਾ ਮਹਾਨ ॥ ੯੨ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਨ ਇੰਦ੍ਰ ॥ ਬਾਲਾਨ
 ਬਾਲ ॥ ਰੰਕਾਨ ਰੰਕ ॥ ਕਾਲਾਨ ਕਾਲ ॥ ੯੩ ॥ ਅਨਭੂਤ ਅੰਗ ॥ ਆਭਾ
 ਅਭੰਗ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥ ੯੪ ॥ ਮੁਨਿ ਗਨ
 ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿਕਾਮ ॥ ਅਤਿ ਦੁਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਮਿਤਿਗਤਿ ਅਖੰਡ ॥ ੯੫ ॥
 ਆਲਿਸ਼ਜ ਕਰਮ ॥ ਆਦਿਸ਼ਜ ਧਰਮ ॥ ਸਰਬਾ ਭਰਣਾਢਯ ॥ ਅਨਫੰਡ
 ਬਾਢਯ ॥ ੯੬ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਬਿੰਦੇ ॥ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਉਦਾਰੇ ॥

ਅਪਾਰੇ ॥ ੯੪ ॥ ਹਰੀਅੰ ॥ ਕਰੀਅੰ ॥ ਨਿਊਨਮੇ ॥ ਅਕਾਮੇ ॥ ੯੫ ॥ ਭੁਜੰਗਾ
 ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਕਰਤਾ ॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਹਰਤਾ ॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨੇ ॥
 ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਜਾਨੇ ॥ ੯੬ ॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਭਰਤੀ ॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ
 ਪਾਲੇ ॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਕਾਲੇ ॥ ੯੭ ॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਸੇ ॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਵਾਸੇ ॥ ਚੱਡ੍ਹ
 ਚੱਕ੍ਰ ਮਾਨਯੈ ॥ ਚੱਡ੍ਹ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨਯੈ ॥ ੯੮ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਨ ਸੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ
 ਮਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਨ ਭਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ੯੯ ॥ ਨ ਕਰਮੰ ॥ ਨ ਕਾਏ ॥ ਅਜਨਮੰ ॥
 ਅਜਾਏ ॥ ੧੦੦ ॥ ਨ ਚਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈਂ ॥ ਪਵਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਪ੍ਰਬੀਸੈ ॥ ਅਦੀਸੈ ॥ ਅਦ੍ਰੀਸੈ ॥ ਅਕ੍ਰੀਸੈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤੂ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਬਤੇ ॥ ਕਿ ਆਛਿੱਜ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਭਿੱਜ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਗੰਜ ਕਰਮੈ ॥
 ਕਿ ਆਭੰਜ ਭਰਮੈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਿ ਆਭਿਜ ਲੋਕੈ ॥ ਕਿ ਆਦਿਤ ਸੋਕੈ ॥ ਕਿ
 ਅਵਧੂਤ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਬਿਭੂਤ ਕਰਨੈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਕਿ ਰਾਜੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਧਰਮੰ

ਧੁਜਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਸੋਕ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਾ ਅਭਰਨੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਿ ਜਗਤੰ
 ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਡੜ੍ਹ ਛੜ੍ਹੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਸਰੂਪੈ ॥ ਕਿ ਅਨਭਉ ਅਨੂਪੈ ॥
 ੧੦੬ ॥ ਕਿ ਆਦਿ ਅਦੇਵ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਪਿ ਅਭੇਵ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਚਿੜ੍ਹ੍ਹ ਬਿਹੀਨੈ ॥
 ਕਿ ਏਕੈ ਅਧੀਨੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਕਿ ਰੋਜ਼ੀ ਰਜਾਕੈ ॥ ਰਹੀਮੈ ਰਿਹਾਕੈ ॥ ਕਿ ਪਾਕ
 ਬਿਐਬ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਗੈਬੁਲ ਗੈਬ ਹੈਂ ॥ ੧੦੮ ॥ ਕਿ ਅਫਵੁਲ ਗੁਨਾਹ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
 ਸ਼ਾਹਾਨ ਸ਼ਾਹ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਾਰਨ ਕੁਨਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੁੰਦ ਹੈਂ ॥ ੧੦੯ ॥
 ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਰਮੰ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
 ਸਰਬੰ ਦਲੀ ਹੈਂ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਦਾਨਿਯੈ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਗਉਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਭਉਨੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ
 ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਸਾਜੈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ
 ਦੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਲੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਜਾਹੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਤ੍ਰੁ ਭਾਹੈ ॥ ੧੧੩ ॥

ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਲੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ
 ਪਾਲੈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਹੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਖੀ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੇਖੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ
 ਸਰਬਤ੍ਰ ਸੋਖੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੇਖੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤ੍ਰਾਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ
 ਪ੍ਰਾਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਿਯੈ ॥
 ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਧਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਪਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਪਿਯੈ ॥ ੧੧੮ ॥
 ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ
 ਚੰਦ੍ਰੈ ॥ ੧੧੯ ॥ ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀਮੈ ॥ ਕਿ ਪਰਮੰ ਡਹੀਮੈ ॥ ਕਿ ਆਕਲ ਅਲਾਮੈ ॥
 ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਲਾਮੈ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਵਜੂ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਰੁਜੂ ਹੈਂ ॥
 ਹਮੇਸ਼ਲ ਸਲਾਮੈਂ ॥ ਸਲੀਖਤ ਮੁਦਾਮੈਂ ॥ ੧੨੧ ॥ ਗਨੀਮੁਲ ਸ਼ਿਕਸਤੈ ॥
 ਗੁਰੀਬੁਲ ਪਰਸਤੈ ॥ ਬਿਲੰਦੁਲ ਮਕਾਨੈਂ ॥ ਜ਼ਮੀਨੁਲ ਜ਼ਮਾਨੈਂ ॥

੧੨੨ ॥ ਤਮੀਜ਼ੁਲ ਤਮਾਮੈ ॥ ਰੁਜ਼ੁਅਲ ਨਿਧਾਨੈ ॥ ਹਰੀਫੁਲ ਅਜੀਮੈ ॥
 ਰਜ਼ਾਇਕ ਯਕੀਨੈ ॥ ੧੨੩ ॥ ਅਨੋਕੁਲ ਤਰੰਗ ਹੈ ॥ ਅਭੇਦ ਹੈ ਅਭੰਗ ਹੈ ॥
 ਅਜੀਜ਼ੁਲ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈ ॥ ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ਼ ਹੈ ॥ ੧੨੪ ॥ ਨਿਰੁਕਤ ਸਰੂਪ
 ਹੈ ॥ ਤਿਮੁਕਤਿ ਬਿਛੂਤ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈ ॥ ਸੁਜੁਗਤਿ ਸੁਧਾ ਹੈ ॥
 ੧੨੫ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਭੇਦੀ ਅਨੂਪ ਹੈ ॥ ਸਮਸਤੇਪਰਾਜ ਹੈ ॥
 ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਜ਼ ਹੈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈ ॥ ਸਦੈਵਲ ਅਕਾਮ
 ਹੈ ॥ ਨਿਬਾਧ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਗਾਧ ਹੈ ਅਨੂਪ ਹੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਓਅੰ ਆਦਿ
 ਰੂਪੇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤਿੰਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ੧੨੮ ॥
 ਤ੍ਰਿਬਰਗੰ ਤ੍ਰਿਬਾਧੇ ॥ ਅਗੰਜੇ ਅਗਾਧੇ ॥ ਸੁਭੰ ਸਰਬ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁ ਸਰਬਾ
 ਅਨੁਰਾਗੇ ॥ ੧੨੯ ॥ ਤਿੰਭੁਗਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਛਿੱਜੇ ਹੈ ਅਛੂਤ ਹੈ ॥ ਕਿ ਨਰਕੰ
 ਪ੍ਰਣਾਮ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਖੀਉਲ ਪ੍ਰਵਾਸ ਹੈ ॥ ੧੩੦ ॥ ਨਿਰੁਕਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈ ॥ ਸਦੈਵੰ

ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ੧੩੧ ॥ ਨਿਰੁਕਤਿ
 ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਨਉਕਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ
 ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ੧੩੨ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥
 ਅਲੰਖ ਹੈਂ ॥ ੧੩੩ ॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ਜੁਗਾਦਿ
 ਹੈਂ ॥ ੧੩੪ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ॥ ਅਬੈ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਧੂਤ ਹੈਂ ॥ ੧੩੫ ॥ ਅਨਾਸ
 ਹੈਂ ॥ ਉਦਾਸ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥ ੧੩੬ ॥ ਅਭਗਤ ਹੈਂ ॥ ਬਿਰਕਤ
 ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ੧੩੭ ॥ ਨਿਚਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਅਲਿੱਖ
 ਹੈਂ ॥ ਅਦਿੱਖ ਹੈਂ ॥ ੧੩੮ ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਢਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ
 ਹੈਂ ॥ ੧੩੯ ॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਗੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ੧੪੦ ॥
 ਅਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁ ਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦ ਹੈਂ ॥ ੧੪੧ ॥ ਚਰਪਟ
 ਛੰਦ ॥ ਝੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਰਬੰ ਹੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਖਿਆਤਾ ॥

ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਸਰਬੰ ਹਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥
 ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥ ੧੪੩ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਧਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ
 ਮੁਕਤਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਮੇ ਨਰਕ ਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵੰ
 ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਅਨੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਭੰਗੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੪੫ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੰ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ॥ ਸਦਾ
 ਸਰਬ ਸਾਬੇ ॥ ਅਗਾਧ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਿਊਬਾਧ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਸੇ ॥
 ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨਿਊਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਰਬੰਗੀ ਅਨੂਪੇ ॥ ੧੪੭ ॥ ਨ ਪੇਤ੍ਰੈ ਨ
 ਪੁੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਸੱਤ੍ਰੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਤਾਤੈ ਨ ਮਾਤੈ ॥ ਨ ਜਾਤੈ ਨ ਪਾਤੈ ॥ ੧੪੮ ॥
 ਨਿਊਕੰ ਸਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਮਿਤੇ ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ਅਜਾ
 ਹੈਂ ॥ ੧੪੯ ॥ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿ ਜਾਹਰ ਜ਼ਹੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
 ਹਾਜ਼ਰ ਹਜ਼ੂਰ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸ਼ਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਕਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੦ ॥
 ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਚਰਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥

ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੧ ॥ ਕਿ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹਿੰਦ
ਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ੧੫੨ ॥ ਗਨੀਮੁਲ
ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈਂ ॥ ਹਰੀਛੁਲ ਸਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਿਰਾਮੁਲ ਫਿਕੰਨ
ਹੈਂ ॥ ੧੫੩ ॥ ਕਲੰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮ
ਹੈਂ ॥ ਰਜਾਇਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੪ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਜੁਬਾਂ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਾਂ
ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਬਹਿਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥ ੧੫੫ ॥ ਕਿ ਸਰਬੁਲ
ਗਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸ਼ੁਲ ਰਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਤਮੀਜ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਜੀਜ
ਹੈਂ ॥ ੧੫੬ ॥ ਪਰੰ ਪਰਮ ਈਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਦੀਸ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇਸ਼ੁਲ ਅਲੇਖ
ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸ਼ੁਲ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ੧੫੭ ॥ ਜ਼ਮੀਨੁਲ ਜ਼ਮਾ ਹੈਂ ॥ ਅਮੀਕੁਲ ਇਮਾ ਹੈਂ ॥
ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਜੁਰਅਤਿ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ੧੫੮ ॥ ਕਿ ਅਚਲੰ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੇ ਸੁਬਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਜਬ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੇ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥

੧੫੯ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੇ ਪਸਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਚਲੰ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥
 ਕਿ ਅਮਿਤੇ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ੧੬੦ ॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਝੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ
 ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਗੁਨਿ ਗਨ ਮੁਦਾਮ ॥ ਅਰਿ ਬਰ ਅਗੰਜ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਪ੍ਰਭੰਜ ॥
 ੧੬੧ ॥ ਅਨਗਾਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਸਲਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਅਖੰਡ ॥ ਬਰ
 ਨਰ ਅਮੰਡ ॥ ੧੬੨ ॥ ਅਨਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਗੁਨਿ ਗਨ
 ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮੁਦਾਮ ॥ ੧੬੩ ॥ ਅਨਛਿੱਜੋ ਅੰਗ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥
 ਉਪਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਉਦਾਰ ॥ ੧੬੪ ॥ ਜਲ ਥਲ ਅਮੰਡ ॥ ਦਿਸ
 ਵਿਸ ਅਭੰਡ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੰਤ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਬਿਅੰਤ ॥ ੧੬੫ ॥ ਅਨਭਵ
 ਅਨਾਸ ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਧਰ ਧੁਰਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਏਕੈ ਸਦਾਹੁ ॥ ੧੬੬ ॥
 ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ॥ ਕਬਨੀ ਅਨਾਦਿ ॥ ਖਲ ਖੰਡ ਖਿਆਲ ॥ ਗੁਰ ਬਰ
 ਅਕਾਲ ॥ ੧੬੭ ॥ ਘਰ ਘਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਚਿਤ ਚਰਨ ਨਾਮ ॥ ਅਨਛਿੱਜ

ਗਾਤ ॥ ਆਜਿਜ ਨ ਬਾਤ ॥ ੧੯੮ ॥ ਅਨਝੰਝ ਗਾਤ ॥ ਅਨਰੰਜ ਬਾਤ ॥
 ਅਨਟੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਨਠਟ ਅਪਾਰ ॥ ੧੯੯ ॥ ਆਡੀਠ ਧਰਮ ॥ ਅਤਿ ਢੀਠ
 ਕਰਮ ॥ ਅਣਬੂਣ ਅਨੰਤ ॥ ਦਾਤਾ ਮਹੰਤ ॥ ੧੭੦ ॥ ਹਰਿਬੇਲਮਨਾ ਛੰਦ ॥
 ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਘਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ਮਹਿ
 ਮੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ੧੭੧ ॥ ਜਗਤੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਲਿ ਕਾਰਣ ਹੈਂ ॥
 ਸਰਬ ਉਬਾਰਣ ਹੈਂ ॥ ੧੭੨ ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਕੇ ਧੂਣ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਕੇ ਕੂਣ ਹੈਂ ॥ ਮਨ
 ਮਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਜਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ੧੭੩ ॥ ਸਰਬੰ ਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰ ਹੈਂ ॥
 ਸਰਬ ਪਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਨਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ੧੭੪ ॥ ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥ ਬਿਸੂਭਰ
 ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਜਗਤੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ੧੭੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਖੰਡਸ
 ਹੈਂ ॥ ਪਰ ਤੇ ਪਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥ ੧੭੬ ॥ ਅਜਪਾ ਜਪ ਹੈਂ ॥ ਅਬਪਾ
 ਥਪ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ੧੭੭ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ

ਹੈਂ ॥ ਕਰਣਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਧਰਣੀ ਧ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ੧੭੮ ॥
 ਅਮ੍ਰਿਤੇਸ਼ੂਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ਼ੂਰ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮਿਤ ਹੈਂ ॥
 ੧੭੯ ॥ ਅਜਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਨਰ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਖਲ
 ਘਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ੧੮੦ ॥ ਬਿਸੂਭਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਲਜ ਹੈਂ ॥ ਨਿਪੁ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥
 ਸਰਬ ਪਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ੧੮੧ ॥ ਭਵ ਭੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਗੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਰਿਪੁ ਤਾਪਨ
 ਹੈਂ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਨ ਹੈਂ ॥ ੧੮੨ ॥ ਅਕਲੰ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰਤਾ
 ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਹੈਂ ॥ ੧੮੩ ॥ ਪਰਮਾਤਮ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾਤਮ ਹੈਂ ॥ ਆਤਮ
 ਬਸ ਹੈਂ ॥ ਜਸ ਕੇ ਜਸ ਹੈਂ ॥ ੧੮੪ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜੇ
 ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਅੰਧਕਾਰੇ ਨਮੋ ਤੇਜ
 ਤੇਜੇ ॥ ਨਮੋ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦੇ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥ ੧੮੫ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ ਤਾਮਸੰ ਸਾਂਤ
 ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤੱਤੰ ਅਤੱਤੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ਨਮੋ ਗਿਆਨ

ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੇ ਮੰਤ੍ਰੂ ਮੰਤ੍ਰ੍ਹੈ ਨਮੇ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੇ ॥ ੧੯੬ ॥ ਨਮੇ ਜੁਧ ਜੁਧੇ
 ਨਮੇ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੇ ਭੋਜ ਭੋਜੇ ਨਮੇ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥ ਨਮੇ ਕਲਹ ਕਰਤਾ
 ਨਮੇ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੇ ਇੰਦ੍ਰੂ ਇੰਦ੍ਰ੍ਹੈ ਅਨਾਦੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੯੭ ॥ ਕਲੰਕਾਰ ਰੂਪੇ
 ਅਲੰਕਾਰ ਅਲੰਕੇ ॥ ਨਮੇ ਆਸ ਆਸੇ ਨਮੇ ਬਾਂਕ ਬੰਕੇ ॥ ਅਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ਅਨੰਗੀ
 ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਮੇ ॥ ੧੯੮ ॥ ਏਕ ਅਛਰੀ ਛੰਦ ॥
 ਅਜੈ ॥ ਅਲੈ ॥ ਅਭੈ ॥ ਅਬੈ ॥ ੧੯੯ ॥ ਅਭੂ ॥ ਅਜੂ ॥ ਅਨਾਸ ॥ ਅਕਾਸ ॥
 ੧੯੦ ॥ ਅਗੰਜ ॥ ਅਭੰਜ ॥ ਅਲੱਖ ॥ ਅਭੱਖ ॥ ੧੯੧ ॥ ਅਕਾਲ ॥
 ਦਿਆਲ ॥ ਅਲੇਖ ॥ ਅਭੇਖ ॥ ੧੯੨ ॥ ਅਨਾਮ ॥ ਅਕਾਮ ॥ ਅਗਾਹ ॥
 ਅਢਾਹ ॥ ੧੯੩ ॥ ਅਨਾਬੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਬੇ ॥ ਅਜੋਨੀ ॥ ਅਮੋਨੀ ॥ ੧੯੪ ॥ ਨ
 ਰਾਗੇ ॥ ਨ ਰੰਗੇ ॥ ਨ ਰੂਪੇ ॥ ਨ ਰੇਖੇ ॥ ੧੯੫ ॥ ਅਕਰਮੰ ॥ ਅਭਰਮੰ ॥
 ਅਗੰਜੇ ॥ ਅਲੇਖੇ ॥ ੧੯੬ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਮੇ

ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਨਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ
 ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਸੁਪਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੯੭ ॥ ਸਦਾ
 ਸੱਚਿਦਾਨੰਦ ਸੱਤ੍ਰ੍ਹੁ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥
 ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥ ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥
 ੧੯੮ ॥ ਚੱਡ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਵਰਤੀ ਚੱਡ੍ਰੁ ਚੱਕ੍ਰੁ ਭੁਗਤੇ ॥ ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ
 ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਦਿਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅਭੰਗੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥
 ੧੯੯ ॥

ਸ਼ਬਦ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਕਰ
ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ ਬਨ ਸੇ ਸਦਨ ਸਬੈ ਕਰ ਸਮਝਹੁ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤ ਕੀ ਜਟਾ ਜੋਗ ਕੇ ਮੰਜਨੁ ਨੇਮ ਕੇ ਨਖਨ ਬਢਾਓ ॥ ਗਿਆਨ
ਗੁਰੂ ਆਤਮ ਉਪਦੇਸਹੁ ਨਾਮ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਓ ॥ ੧ ॥ ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਸੁਲਪ
ਸੀ ਨਿੰਦਾ ਦਯਾ ਛਿਮਾ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਹਿਬੋ ਹੈਬੋ
ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੰਕਾਰ ਲੋਭ ਹਠ ਮੇਹ ਨ ਮਨ ਸਿਉ
ਲਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਆਤਮ ਤਤ ਕੇ ਦਰਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥
੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥ ਰੇ ਮਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਓ ॥ ਸਿੰਝੀ
ਸਾਚ ਅਕਪਟ ਕੰਠਲਾ ਧਿਆਨ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਤੀ ਗਹੁ

ਆਤਮ ਬਸਿ ਕਰ ਕੀ ਭਿੱਛਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰੰ ॥ ਬਾਜੇ ਪਰਮ ਤਾਰ ਤਤੁ ਹਰਿ ਕੇ
 ਉਪਜੈ ਰਾਗ ਰਸਾਰੰ ॥ ੧ ॥ ਉਘਟੈ ਤਾਨ ਤਰੰਗ ਰੰਗਿ ਅਤਿ ਗਿਆਨ ਗੀਤ
 ਬੰਧਾਰੰ ॥ ਚਕਿ ਚਕਿ ਰਹੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਛਕਿ ਛਕਿ ਬਜੋਮ ਬਿਵਾਰੰ ॥
 ੨ ॥ ਆਤਮ ਉਪਦੇਸ ਭੇਸੁ ਸੰਜਮ ਕੇ ਜਾਪ ਸੁ ਅਜਪਾ ਜਾਪੈ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕੰਚਨ
 ਸੀ ਕਾਯਾ ਕਾਲ ਨ ਕਬਹੂ ਬਜਾਪੈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਗ ਲਾਗੇ ॥ ਸੇਵਤ ਕਹਾ ਮੇਹ ਨਿੰਦਾ ਮੈ ਕਬਹੂ ਸੁਚਿਤ
 ਹੈ ਜਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਰਨ ਕਹਾ ਉਪਦੇਸਤ ਹੈ ਪਸੁ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧ
 ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਸਿੰਚਤ ਕਹਾ ਪਰੇ ਬਿਖਿਯਨ ਕਹ ਕਬਹੂ ਬਿਖੈ ਰਸ
 ਤਜਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕੇਵਲ ਕਰਮ ਭਰਮ ਸੇ ਚੀਨਹੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥
 ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕੇ ਪਰਮ ਪਾਪ ਤਜਿ ਭਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਤੇ ਦੁਖ
 ਪਾਪ ਨਹਿ ਭੇਟੈ ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੇ ਤਾਗੇ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਚਾਹੇ ਸਦਾ ਸਭਨ ਕੇ ਤੌ ਹਰਿ

ਕੇ ਰਸ ਪਾਗੋ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਰਾਗੁ ਸੇਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੂ ਤੌ ਕਹ
 ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨੀਲ ਕੰਠ ਨਰਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਨੀਲ ਬਸਨ ਬਨਵਾਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਆਮੀ ਪਾਵਨ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ ॥
 ਮਾਧਵ ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਮਧੁ ਮਰਦਨ ਮਾਨ ਮੁਕੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ
 ਨਿਰਜੁਰ ਨਿੰਦਾ ਬਿਨੁ ਨਿਰਬਿਖ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾਲ ਤੈ ਦਰਸੀ
 ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਪੁਨਾਸਨਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਧਨੁਰਪਾਨਿ ਧ੍ਰਿਤਮਾਨ ਧਰਾਧਰ ਅਨਬਿਕਾਰ
 ਅਸਿਧਾਰੀ ॥ ਹੌ ਮਤਿ ਮੰਦ ਚਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
 ੩ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਬਿਨ ਕਰਤਾਰ ਨ ਕਿਰਤਮ
 ਮਾਨੋ ॥ ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਅਜੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਿਹ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਨੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਆਨ ਜਗਤ ਮੈ ਦਸਕ ਅਸੁਰ ਹਰਿ ਘਾਏ ॥ ਅਧਿਕ ਪੂਰ੍ਵਚ
 ਦਿਖਾਇ ਸਭਨ ਕਹੋ ਆਪਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਨ ਸਮਰਥ

ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਕਿਮ ਜਾਤਿ ਗਿਨਾਯੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੇ ਅਸਿ ਕੌ ਘਾਇ
 ਬਚਾਇ ਨ ਆਯੋ ॥ ੨ ॥ ਕੈਸੇ ਤੋਹਿ ਤਾਰਿਹੈ ਸੁਨਿ ਜੜ ਆਪ ਢੁਬਿਯੋ ਭਵ
 ਸਾਗਰ ॥ ਛੁਟਿਹੋ ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਰਾਹੇ ਸਰਨਿ ਜਗਤਾਗਰ ॥ ੩ ॥
 ੫ ॥ ਖਿਆਲ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਹਾਲੁ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਣਾ ॥
 ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਰੋਗੁ ਰਜਾਈਆਂ ਦਾ ਓਢਣ ਨਾਗ ਨਿਵਾਸਾਂ ਦੇ ਰਹਣਾ ॥ ਸੂਲ
 ਸੁਰਾਹੀ ਖੰਜਰੁ ਪਿਯਾਲਾ ਬਿੰਗ ਕਸਾਈਯਾਂ ਦਾ ਸਹਣਾ ॥ ਯਾਰੜੇ ਦਾ ਸਾਨੂੰ
 ਸੱਥਰੁ ਚੰਗਾ ਭੱਠੋ ਖੇੜਿਆ ਦਾ ਰਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਤਿਲੰਗ ਕਾਫੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
 ੧੦ ॥ ਕੇਵਲ ਕਾਲਈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਨੰਤ ਮੂਰਤਿ ਗੜ੍ਹਨ
 ਭੰਜਨਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦ ਉਸਤਤ ਜਉਨ ਕੇ ਸਮ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਨ
 ਕੋਇ ॥ ਕਉਨ ਬਾਟ ਪਰੀ ਤਿਸੈ ਪਥ ਸਾਰਬੀ ਰਥ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ
 ਨ ਜਾਤ ਜਾਕਰ ਪੁੜ੍ਹ ਪੇੜ੍ਹ ਮੁਰੰਦ ॥ ਕਉਨ ਕਾਜ ਕਹਾਹਿਗੇ ਆਨ ਦੇਵਕਿ

ਨੰਦ ॥੨॥ ਦੇਵ ਦੈਤ ਦਿਸ ਵਿਸਾ ਜਿਹ ਕੀਨ ਸਰਬ ਪਸਾਰ ॥ ਕਉਨ ਉਪਮਾ
 ਤੌਨ ਕੋ ਮੁਖ ਲੇਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰ ॥ ੩ ॥੨॥ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
 ੧੦ ॥ ਸੇ ਕਿਮ ਮਾਨਸ ਰੂਪ ਕਹਾਏ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧ ਸਾਧ ਕਰ ਹਾਰੇ ਕਜੇਹੂ ਨ
 ਦੇਖਨ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਦ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸਰ ਧੂਆ ਸੇ ਧਿਆਵਤ
 ਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਹਾਰ ਹਠ ਡਾਡਿਓ ਤਦਪਿ ਧਿਆਨ ਨ ਆਏ ॥
 ੧ ॥ ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਪਿਸਾਚ ਪ੍ਰੈਤ ਤੇ ਨੇਤਹ ਨੇਤ ਕਹਾਏ ॥ ਸੁਛਮ ਤੇ ਸੁਛਮ ਕਰ
 ਚੀਨੇ ਬਿਧਨ ਬਿਧ ਬਤਾਏ ॥੨॥ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਸੜੈ ਸਜਿ ਏਕ ਅਨੇਕ
 ਸਦਾਏ ॥ ਸੇ ਨਰ ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਬਾਚੇ ਜੋ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ੩ ॥੧॥
 ੮ ॥੩੨॥ ਰਾਗ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਇਕ ਬਿਨ ਦੁਸਰ ਸੇ ਨ
 ਚਿਨਾਰ ॥ ਭੰਜਨ ਗੜਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਤ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਹਾ ਭਇਓ ਜੋ ਅਤ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸਿਲਾ ਪੁਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਬਕਿਓ

ਪਾਹਿਨ ਕਹ ਪਰਮਤ ਕਛੁ ਕਰ ਸਿਧ ਨ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਅਛਤ ਧੂਪ ਦੀਪ
 ਅਰਪਤ ਹੈ ਪਾਹਨ ਕਛੁ ਨ ਖੈਹੈ ॥ ਤਾ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਸਿਧ ਹੈ ਰੇ ਜੜ ਤੁਹਿ ਕਛੁ
 ਬਰ ਦੈਹੈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜੀਝ ਹੋਤ ਤੌ ਦੇਤ ਕਛੁ ਤੁਹਿ ਕਰ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ
 ਬਿਚਾਰ ॥ ਕੇਵਲ ਏਕ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨ ਯੈ ਨਹਿ ਕਤਹਿ ਉਧਾਰ ॥ ੩ ॥
 ੧ ॥ ੯ ॥ ੩੩ ॥ ਰਾਗ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ
 ਬਾਚਨ ਪੈਹੈ ॥ ਚੰਦਹਿ ਲੋਕ ਜਾਹਿ ਬਸ ਕੀਨੇ ਤਾ ਤੇ ਕਹਾਂ ਪਲੈਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਉਬਾਰ ਨ ਸਕਹੈ ਜਾਕਰ ਨਾਮ ਰਟੈ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ
 ਰੁਦ੍ਰ ਸੁਰਜ ਸਸਿ ਤੇ ਬਸਿ ਕਾਲ ਸਬੈ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ ਮਤ
 ਜਾਕਹ ਨੇਤ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਕਲਪ ਬਹੁ ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਨ
 ਐਹੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨਹਿ ਜਨਿਯਤ ਸੇ ਕਿਮ ਸਜਾਮ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਛੁਟਹੋ
 ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਤਾਂਹਿ ਚਰਨ ਲਪਟੈਹੈ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ੩੪ ॥ ★

ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਤਾਰ ਖਾਸੇ ਦਸਖਤ ਕਾ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਰਛਾ
ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੀ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ ਜੀ ਦੀ ਰਛਿਆ
ਹਮਨੈ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜੀ ਦੀ ਸਦਾ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥ ਆਗੈ ਲਿਖਾਰੀ ਕੇ
ਦਸਤਖਤ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚਉਪਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵੇ ਆਦਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਜਲ ਬਲ
ਮਹੀਅਲ ਕੀਓ ਪਸਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਬਿਗਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਲੋਕ ਚੜ੍ਹੂ
ਦਸ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਹਸਤ ਕੀਟ ਕੇ ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਰਾਵ ਰੰਕ ਜਿਹ
ਇਕ ਸਰ ਜਾਨਾ ॥ ਅਦੈ ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਅਬਿਗਾਮੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੇ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਅਛੈ ਅਨਭੇਖਾ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ ਜਿਹ ਰੂਪ ਨ

ਰੇਖਾ ॥ ਬਰਨ ਚਿਹਨ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਆਦ ਪੁਰਖ ਅਦ੍ਵੈ
 ਅਬਿਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬਰਨ ਚਿਹਨ ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ ਪਾਤਾ ॥ ਸੱਤ੍ਰੂ ਮਿੱਤ੍ਰੂ ਜਿਹ
 ਤਾਤ ਨ ਮਾਤਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਨ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀਅਲ ਜਾਹਿ
 ਬਸੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਅਨਹਦ ਰੂਪ ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜਿਹ ਬਸਤ
 ਭਵਾਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਅੰਤੁ ਨਹੀਂ ਪਾਇਓ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਮੁਖਚਾਰ ਬਤਾਇਓ ॥
 ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪਇੰਦ੍ਰ ਬਨਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੁਦ੍ਰ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ॥ ਲੋਕ ਚੱਤ੍ਰ
 ਦਸ ਖੇਲ ਰਚਾਇਓ ॥ ਬਹੁਰ ਆਪ ਹੀ ਬੀਚ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ੬ ॥ ਦਾਨਵ ਦੇਵ
 ਫਨਿੰਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੰਧੂਬ ਜੱਛ ਰਚੈ ਸੁਭ ਚਾਰਾ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਕਹਾਨੀ ॥
 ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ੭ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ ਪਾਤਾ ॥
 ਏਕ ਰੰਗ ਕਾਹੂੰ ਨਹੀਂ ਰਾਤਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤ ਕੇ ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸਭਹੂੰ
 ਸਰਬ ਠੌਰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਕਾਲ ਰਹਤ ਅਨ ਕਾਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ਅਲਖ

ਪੁਰਖ ਅਬਗਤ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਜਾਤ ਪਾਤ ਜਿਹ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨਾ ॥ ਅਬਗਤ
 ਦੇਵ ਅਛੈ ਅਨ ਭਰਮਾ ॥ ਈ ॥ ਸਭ ਕੇ ਕਾਲ ਸਭਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ
 ਦੇਖਨ ਕੇ ਹਰਤਾ ॥ ਏਕ ਚਿੱਤ ਜਿਹ ਇਕ ਛਿਨ ਧਿਆਇਓ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ
 ਬੀਚ ਨ ਆਇਓ ॥ ੧੦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਕਤਹੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੁਇ ਕੈ
 ਚੇਤਨਾ ਕੇ ਚਾਰ ਕੀਓ ਕਤਹੂੰ ਅਚਿੰਤ ਹੁਇ ਕੈ ਸੋਵਤ ਅਚੇਤ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ
 ਭਿਖਾਰੀ ਹੁਇ ਕੈ ਮਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਭੀਖ ਕਹੂੰ ਮਹਾ ਦਾਨ ਹੁਇ ਕੈ ਮਾਂਗਓ ਧਨ
 ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾਂ ਰਾਜਨ ਕੇ ਦੀਜਤ ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਕਹੂੰ ਮਹਾਂ ਰਾਜਨ ਤੇ
 ਛੀਨ ਛਿਤ ਲੈਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ
 ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹੂੰ ਜਛੁ ਗੰਧ੍ਰਬ ਉਰਗਾ ਕਹੂੰ
 ਬਿਦਿਆਪਰ ਕਹੂੰ ਭਏ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਹੁਇ ਕੈ ਹਿੰਦੂਆ
 ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਕੇ ਗੁਪਤ ਜਪਿਓ ਕਹੂੰ ਹੁਇ ਕੈ ਤੁਰਕਾ ਪੁਕਾਰੇ ਬਾਂਗ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ

ਕੋਕ ਕਾਬ ਹੁਏ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਕੇ ਪੜਤ ਮਤ ਕਤਹੂੰ ਕੁਰਾਨ ਕੇ ਨਿਦਾਨ ਜਾਨ
 ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ
 ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਦਿਵਾਨ ਮੈ ਬਿਰਾਜਮਾਨ
 ਕਹੂੰ ਦਾਨਵਾਨ ਕੇ ਗੁਮਾਨ ਮਤ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਕੇ ਮਿਲਤ ਇੰਦ੍ਰ
 ਪਦਵੀ ਸੀ ਕਹੂੰ ਇੰਦ੍ਰਪਦਵੀ ਛਿਪਾਇ ਛੀਨ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ ਬਿਚਾਰ ਅਬਿਚਾਰ
 ਕੇ ਬਿਚਾਰਤ ਹੋ ਕਹੂੰ ਨਿਜ ਨਾਰ ਪਰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ
 ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥ ੩ ॥
 ੧੩ ॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰਧਾਰੀ ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ ਕਹੂੰ ਮਾਰਤ ਅਹਾਰੀ ਕਹੂੰ
 ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵਬਾਨੀ ਕਹੂੰ ਸਾਰਦਾ ਭਵਾਨੀ ਕਹੂੰ ਮੰਗਲਾ
 ਮਿੜਾਨੀ ਕਹੂੰ ਸਿਆਮ ਕਹੂੰ ਸੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਧਾਮੀ ਕਹੂੰ ਸਰਬ ਠਉਰ
 ਰਾਮੀ ਕਹੂੰ ਜਤੀ ਕਹੂੰ ਕਾਮੀ ਕਹੂੰ ਦੇਤ ਕਹੂੰ ਲੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ਕਹੂੰ

ਤਾ ਸਿਉ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ ॥੪॥੧੪॥
 ਕਹੂੰ ਜਟਾਧਾਰੀ ਕਹੂੰ ਕੰਠੀ ਧਰੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਸਾਧੀ ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ
 ਕਰਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਕਾਨ ਫਾਰੇ ਕਹੂੰ ਡੰਡੀ ਹੁਇ ਪਧਾਰੇ ਕਹੂੰ ਛੂਕ ਛੂਕ ਪਾਵਨ
 ਕਉ ਪ੍ਰਬੀ ਪੈ ਧਰਤ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ ਸਿਪਾਹੀ ਹੁਇ ਕੈ ਸਾਧਤ ਸਿਲਾਹਨ ਕੌ ਕਹੂੰ
 ਛੜੀ ਹੁਇ ਕੈ ਅਰ ਮਾਰਤ ਮਰਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਮ ਭਾਰ ਕੌ ਉਤਾਰਤ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ
 ਕਹੂੰ ਭਵ ਭੂਤਨ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਭਰਤ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ੧੫ ॥ ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੇ
 ਨਿਦਾਨ ਕੌ ਬਤਾਵਤ ਹੋ ਕਹੂੰ ਨਿਤਕਾਰੀ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਹੋ ॥ ਕਤਹੂੰ
 ਪਯੁਖ ਹੁਇ ਕੈ ਪੀਵਤ ਪਿਵਾਵਤ ਹੋ ਕਤਹੂੰ ਮਯੁਖ ਉਖ ਕਹੂੰ ਮਦ ਪਾਨ ਹੋ ॥
 ਕਹੂੰ ਮਹਾ ਸੂਰ ਹੁਇ ਕੈ ਮਾਰਤ ਮਵਾਸਨ ਕੌ ਕਹੂੰ ਮਹਾਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨ
 ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾਦੀਨ ਕਹੂੰ ਦੂਬ ਕੇ ਅਧੀਨ ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਕਹੂੰ ਭੂਮ
 ਕਹੂੰ ਭਾਨ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹੂੰ ਅਕਲੰਕ ਕਹੂੰ ਮਾਰਤ ਮਯੰਕ ਕਹੂੰ ਪੁਰਨ

ਪ੍ਰਜੰਕ ਕਹੂੰ ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਧਰਮ ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕੇ ਹਰਮ ਕਹੂੰ
 ਕਤਸਤ ਕੁਕਰਮ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ
 ਕੇ ਬਿਚਾਰੀ ਕਹੂੰ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਨਰ ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਛਤ੍ਰਪਾਰੀ
 ਕਹੂੰ ਛਾਲਾ ਧਰੈ ਛੈਲ ਭਾਰੀ ਕਹੂੰ ਛਕਵਾਰੀ ਕਹੂੰ ਛਲ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥ ੭ ॥
 ੧੭ ॥ ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਕੇ ਗਵਯਾ ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਕਹੂੰ ਨਿਊਤ ਕੇ ਨਚਯਾ ਕਹੂੰ
 ਨਰ ਕੇ ਅਕਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਾਨੀ ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ਕਹੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੂੰ
 ਰਾਨੀ ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਕਹੂੰ ਧੇਨ ਕੇ ਚਰਯਾ
 ਕਹੂੰ ਲਾਖਨ ਲਵਯਾ ਕਹੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ॥ ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ ਕਿ ਸੰਤਨ
 ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾ ਦਾਨ ਹੋ ਕਿ ਨਿਦੇਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥
 ਨਿਰਜੁਰ ਨਿਰੂਪ ਹੋ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੋ ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੇ ਭੂਪ ਹੋ ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾ

ਦਾਨ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਬਚਯਾ ਦੂਧ ਪੂਤ ਕੇ ਦਿਵਯਾ ਰੋਗ ਸੋਗ ਕੇ ਮਿਟਯਾ ਕਿਧੋ
ਮਾਨੀ ਮਹਾ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਹੋ ਕਿ ਅਦੈ ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਕਿ
ਸਿੱਧਤਾ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਹੋ ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ ॥ ਜੋਬਨ ਕੇ ਜਾਲ ਹੋ ਕਿ ਕਾਲ
ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੌ ਕਿ ਸਤ੍ਤ੍ਵਨ ਕੇ ਸੂਲ ਹੋ ਕਿ ਮਿਤ੍ਤ੍ਵਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ੧੯ ॥
ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਦ ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਖਾਦ ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਕੇ ਨਨਾਦ
ਕਹੂੰ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਹੂੰ
ਨੀਤ ਅਉ ਅਨੀਤ ਕਹੂੰ ਜੁਆਲਾ ਸੀ ਜਗਤ ਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਹੂੰ ਇਕਾਤੀ
ਕੇ ਜਾਪ ਕਹੂੰ ਤਾਪ ਕੇ ਅਤਾਪ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਤੇ ਛਿਗਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬਰ ਦੇਤ
ਕਹੂੰ ਛਲ ਸਿਉ ਛਿਨਾਇ ਲੇਤ ਸਰਬ ਕਾਲ ਸਰਬ ਠਉਰ ਏਕ ਸੇ
ਲਗਤ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ੨੦ ॥

ੴ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਵੱਖੋ ॥

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ ਦੇਖਿ ਫਿਰਿਓ ਘਰ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੇ ॥ ਸੁਰ ਸੁਰਾਰਦਨ
 ਸੁਧ ਸੁਧਾਦਿਕ ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥ ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੌ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ
 ਮਤ ਕੋਊ ਨ ਦੇਖੀਅਤ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਕੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁ ਤੇ ਏਕ
 ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਰਤੀ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗ ਅਨੂਪ
 ਉਤੰਗ ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥ ਕੋਟ ਤੁਰੰਗ ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੁਦਤ ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕੋ
 ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ ਨ ਜਾਤ
 ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਤੇ ਭਈ ਤੁ ਕਹਾ ਭਈ ਭੂਪਤਿ ਅੰਤ ਕੇ ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਪਾਂਇ
 ਪਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ਜੀਤ ਫਿਰੈ ਸਭ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੇ ਬਾਜਤ ਢੋਲ
 ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥ ਗੁੰਜਤ ਗੂੜ ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਹਿੰਸਤ ਹੈਂ ਹਯਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥
 ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤ ਕਉਨੁ ਗਨੈ ਨਹੀਂ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਅੰਤ ਕਉ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ੨੩ ॥ ਤੀਰਬ

ਨਾਨ ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ ਬਿਸੇਖੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ
 ਕੁਰਾਨ ਜਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੈ ॥ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰ ਸਬੈ
 ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਹਜਾਰ ਕ ਦੇਖੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ
 ਏਕ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਧੁ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ ਸੁ ਸਾਜ ਸਨਾਹ
 ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ॥ ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈਂ ਕਰ ਪਰਬਤ ਪੰਖ ਹਲੇ ਨ
 ਹਲੈਂਗੇ ॥ ਤੋਰਿ ਅਰੀਨ ਮਰੋਰਿ ਮਵਾਸਨ ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨ ਮਾਨ ਮਲੈਂਗੇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ ਤਿਆਗਿਜਹਾਨ ਨਿਦਾਨ ਚਲੈਂਗੇ ॥ ੫ ॥
 ੨੫ ॥ ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛੱਯਾ ॥
 ਤੇਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੱਯਾ ॥ ਗਾੜ੍ਹੇ ਗੜ੍ਹਾਨ
 ਕੇ ਤੇੜਨਹਾਰ ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀਂ ਚਕ ਚਾਰ ਲਵੱਯਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੇ
 ਸਿਰਨਾਇਕ ਜਾਚਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੱਯਾ ॥ ੬ ॥ ੨੬ ॥ ਦਾਨਵ ਦੇਵ

ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਗੇ ॥ ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ
 ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ ਸਭ ਥਾਪ ਥਪੈਗੇ ॥ ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢ ਜੈਤ ਧੁਨ ਪਾਪਨ ਕੇ
 ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਗੇ ॥ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਫਿਰੈਂ ਜਗ ਸਤ੍ਤੁ ਸਬੈ ਅਵਲੋਕ ਚਪੈਗੇ ॥
 ੨ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ ਜੰਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੇ ਰਾਜ ਕਰੈਗੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ ਸਾਜ ਬਰੈਗੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸੂਰ
 ਬਿਸਨ ਸਚੀਪਤਿ ਅੰਤ ਫਸੇ ਜਮ ਫਾਸ ਪਰੈਗੇ ॥ ਜੇ ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸ ਹੈਂ
 ਪਗ ਤੇ ਨਰ ਫੇਰ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਗੇ ॥ ੮ ॥ ੨੮ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੇ ਦੌਤ੍ਰੀ ਲੋਚਨ
 ਮੂੰਦ ਕੈ ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ ਬਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥ ਨੂਤ ਫਿਰਿਓ ਲੀਏ ਸਾਤ
 ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਲੋਕ ਗਯੋ ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥ ਬਾਸ ਕੀਓ ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠ ਕੈ
 ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੋ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਓ
 ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਓ ॥ ੯ ॥ ੨੯ ॥ ਕਾਹੁ ਲੈ ਪਾਹਨ ਪੂਜ ਧਰਯੋ ਸਿਰ ਕਾਹੁ

ਲੈ ਲਿੰਗ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥ ਕਾਹੂ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ ਕਾਹੂ
 ਪਛਾਹ ਕੇ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਓ ॥ ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੇ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕੈ
 ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ ॥ ਕੂਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਭੇਦੁ
 ਨ ਪਾਇਓ ॥ ੧੦ ॥ ੩੦ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੇਮਰ ਛੰਦ ॥ ਹਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਬਿਹੀਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਅਕਲੰਕ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਭਿੱਜੋ ਤੇਜ
 ਉਦਾਰ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥ ਅਨਭਿੱਜੋ ਰੂਪ ਦੁਰੰਤ ॥ ਸਭ ਜਗਤ ਭਗਤ ਮਹੰਤ ॥
 ਜਸ ਤਿਲਕ ਭੂਭਿੰਤ ਭਾਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ਅਕਲੰਕ
 ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਸੋਕ ਬਿਦਾਰ ॥ ਕਲ ਕਾਲ ਕਰਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਸਭ
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩ ॥ ੩੩ ॥ ਅਨਖੰਡ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਸਭ ਥਾਪਿਓ
 ਜਿਹ ਬਾਪ ॥ ਅਨਖੇਦ ਭੇਦ ਅਛੇਦ ॥ ਮੁਖਚਾਰ ਗਾਵਤ ਬੇਦ ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥
 ਜਿਹ ਨੇਤ ਨਿਗਮ ਕਰੰਤ ॥ ਮੁਖਚਾਰ ਬਕਤ ਬਿਅੰਤ ॥ ਅਨਭਿੱਜੋ ਅਤੁਲ

ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਅਨਖੰਡ ਅਮਿਤ ਅਬਾਪ ॥ ੫ ॥ ੩੫ ॥ ਜਿਹ ਕੀਨ ਜਗਤ ਪਸਾਰ ॥
 ਰਚਿਓ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ॥ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਅਖੰਡ ॥ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥
 ਈ ॥ ੩੬ ॥ ਜਿਹ ਅੰਡ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਕੀਨੇ ਸੁ ਚੰਦਹ ਖੰਡ ॥ ਸਭ ਕੀਨ ਜਗਤ
 ਪਸਾਰ ॥ ਅਬਿਯਕਤ ਰੂਪ ਉਦਾਰ ॥ ੭ ॥ ੩੭ ॥ ਜਿਹ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਨਿਪਾਰ ॥
 ਕਈ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰਸੂਲ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤ ਕੇ ਨ
 ਕਬੂਲ ॥ ੮ ॥ ੩੮ ॥ ਕਈ ਸਿੰਧ ਬਿੰਗ ਨਗੰਦ੍ਰ ॥ ਕਈ ਮੱਛ ਕੱਛ ਫਨੰਦ੍ਰ ॥
 ਕਈ ਦੇਵ ਆਦਿ ਕੁਮਾਰ ॥ ਖਈ ਕ੍ਰਿਨ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ॥ ੯ ॥ ੩੯ ॥
 ਕਈ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਰ ਬੁਹਾਰ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਅਉ ਮੁਖਜਾਰ ॥ ਕਈ ਰੁਦ੍ਰ ਛੁਦ੍ਰ ਸਰੂਪ ॥
 ਕਈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਨੂਪ ॥ ੧੦ ॥ ੪੦ ॥ ਕਈ ਕੋਕ ਕਾਬ ਭਣੰਤ ॥ ਕਈ
 ਬੇਦ ਭੇਦ ਕਹੰਤ ॥ ਕਈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਬਖਾਨ ॥ ਕਹੁ ਕਬਤ ਹੀ ਸੁ ਪੁਰਾਨ ॥
 ੧੧ ॥ ੪੧ ॥ ਕਈ ਅਗਨ ਹੇਤ੍ਰ ਕਰੰਤ ॥ ਕਈ ਉਰਧ ਤਾਪ ਦੁਰੰਤ ॥ ਕਈ

ਉਰਧ ਬਾਹੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਕਹੂ ਜੋਗ ਭੇਸ ਉਦਾਸ ॥ ੧੨ ॥ ੪੨ ॥ ਕਹੂ ਨਿਵਲੀ
 ਕਰਮ ਕਰੰਤ ॥ ਕਹੂ ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਦੁਰੰਤ ॥ ਕਹੂ ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਅਪਾਰ ॥
 ਕਹੂ ਜਗ੍ਗ ਕਰਮ ਉਦਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ੪੩ ॥ ਕਹੂ ਅਗਨ ਹੇਤੂ ਅਨੂਪ ॥ ਕਹੂ
 ਨਿਆਇ ਰਾਜ ਬਿਭੂਤ ॥ ਕਹੂ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰੀਤ ॥ ਕਹੂ ਬੇਦ ਸਿਉ
 ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੧੪ ॥ ੪੪ ॥ ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ ਫਿਰੰਤ ॥ ਕਈ ਏਕ ਠੌਰ ਇਸਥੰਤ ॥
 ਕਹੂ ਕਰਤ ਜਲ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥ ਕਹੂ ਸਹਤ ਤਨ ਪਰ ਤਾਪ ॥ ੧੫ ॥ ੪੫ ॥
 ਕਹੂ ਬਾਸ ਬਨਹਿ ਕਰੰਤ ॥ ਕਹੂ ਤਾਪ ਤਨਹਿ ਸਹੰਤ ॥ ਕਹੂ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਧਰਮ
 ਅਪਾਰ ॥ ਕਹੂ ਰਾਜ ਰੀਤ ਉਦਾਰ ॥ ੧੬ ॥ ੪੬ ॥ ਕਹੂ ਰੋਗ ਰਹਤ ਅਭਰਮ ॥
 ਕਹੂ ਕਰਮ ਕਰਤ ਅਕਰਮ ॥ ਕਹੂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ॥ ਕਹੂ ਨੀਤ ਰਾਜ
 ਅਨੂਪ ॥ ੧੭ ॥ ੪੭ ॥ ਕਹੂ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਹੀਨ ॥ ਕਹੂ ਏਕ ਭਗਤ ਅਧੀਨ ॥
 ਕਹੂ ਰੰਕ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ॥ ਕਹੂ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਅਵਤਾਰ ॥ ੧੮ ॥ ੪੮ ॥ ਕਈ

ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਰਟੰਤ ॥ ਕਈ ਸੇਖ ਨਾਮ ਉਚਰੰਤਾ ॥ ਬੈਰਾਗ ਕਹੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਕਹੂੰ
 ਛਿਰਤ ਰੂਪ ਉਦਾਸ ॥ ੧੯ ॥ ੪੯ ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਫੋਕਟ ਜਾਨ ॥ ਸਭ ਧਰਮ
 ਨਿਹਫਲ ਮਾਨ ॥ ਬਿਨ ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਭਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥
 ੨੦ ॥ ੫੦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲਘੁ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਜਲੇ ਹਰੀ ॥ ਥਲੇ
 ਹਰੀ ॥ ਉਰੇ ਹਰੀ ॥ ਬਨੇ ਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ੫੧ ॥ ਗਿਰੇ ਹਰੀ ॥ ਗੁਫੇ ਹਰੀ ॥
 ਛਿਤੇ ਹਰੀ ॥ ਨਭੇ ਹਰੀ ॥ ੨ ॥ ੫੨ ॥ ਈਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਉਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਜਿਮੀ
 ਹਰੀ ॥ ਜਮਾ ਹਰੀ ॥ ੩ ॥ ੫੩ ॥ ਅਲੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਭੋਖ ਹਰੀ ॥ ਅਦੋਖ
 ਹਰੀ ॥ ਅਦੈਖ ਹਰੀ ॥ ੪ ॥ ੫੪ ॥ ਅਕਾਲ ਹਰੀ ॥ ਅਪਾਲ ਹਰੀ ॥ ਅਛੇਦ
 ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਦ ਹਰੀ ॥ ੫ ॥ ੫੫ ॥ ਅਜੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ਅਮੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ਸੁ ਤੇਜ
 ਹਰੀ ॥ ਅਤੰਤ੍ਰ ਹਰੀ ॥ ੬ ॥ ੫੬ ॥ ਅਜਾਤ ਹਰੀ ॥ ਅਪਾਤ ਹਰੀ ॥ ਅਮਿਤ੍ਰ
 ਹਰੀ ॥ ਅਮਾਤ ਹਰੀ ॥ ੭ ॥ ੫੭ ॥ ਅਰੋਗ ਹਰੀ ॥ ਅਸੋਗ ਹਰੀ ॥ ਅਭਰਮ

ਹਰੀ ॥ ਅਕਰਮ ਹਰੀ ॥ ੮ ॥ ੫੮ ॥ ਅਜੈ ਹਰੀ ॥ ਅਭੈ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਦ ਹਰੀ ॥
 ਅਛੇਦ ਹਰੀ ॥ ੯ ॥ ੫੯ ॥ ਅਖੰਡ ਹਰੀ ॥ ਅਭੰਡ ਹਰੀ ॥ ਅਫੰਡ ਹਰੀ ॥
 ਪ੍ਰਚੰਡ ਹਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ੬੦ ॥ ਅਤੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਭੇਵ ਹਰੀ ॥ ਅਜੇਵ ਹਰੀ ॥
 ਅਛੇਵ ਹਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ੬੧ ॥ ਭਜੇ ਹਰੀ ॥ ਥਪੇ ਹਰੀ ॥ ਤਪੇ ਹਰੀ ॥ ਜਪੇ
 ਹਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ੬੨ ॥ ਜਲਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਬਲਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਨਦਿਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਨਦਸ
 ਤੁਹੀਂ ॥ ੧੩ ॥ ੬੩ ॥ ਬਿਛਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਪਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਛਿਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਉਰਧਸ
 ਤੁਹੀਂ ॥ ੧੪ ॥ ੬੪ ॥ ਭਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਭਜਸ ਤੁਅੰ ॥ ਰਟਸ ਤੁਅੰ ॥ ਠਟਸ
 ਤੁਅੰ ॥ ੧੫ ॥ ੬੫ ॥ ਜਿਮੀ ਤੁਹੀਂ ॥ ਜਮਾ ਤੁਹੀਂ ॥ ਮਕੀ ਤੁਹੀਂ ॥ ਮਕਾ ਤੁਹੀਂ ॥
 ੧੬ ॥ ੬੬ ॥ ਅਭੂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਅਭੈ ਤੁਹੀਂ ॥ ਅਛੂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਅਛੈ ਤੁਹੀਂ ॥ ੧੭ ॥
 ੬੭ ॥ ਜਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਬ੍ਰਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਗਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ਮਤਸ ਤੁਹੀਂ ॥ ੧੮ ॥
 ੬੮ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ੧੯ ॥ ੬੯ ॥

ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ॥ ੨੦ ॥ ੧੦ ॥ ਤੂ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਖੂਕ ਮਲਹਾਰੀ ਗਜ ਗਦਹਾ ਬਿਕੂਤਧਾਰੀ ਗਿਦੂਆ ਮਸਾਨ
 ਬਾਸ ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈਂ ॥ ਘੁੜੁ ਮਟ ਬਾਸੀ ਲਗੇ ਡੋਲਤ ਉਦਾਸੀ ਮ੍ਰਿਗ
 ਤਰਵਰ ਸਦੀਵ ਮੌਨ ਸਾਧੇ ਈ ਮਰਤ ਹੈਂ ॥ ਬਿੰਦ ਕੇ ਸਧਯਾ ਤਾਹਿ ਹੀਜ ਕੀ
 ਬਡਯਾ ਦੇਤ ਬੰਦਰਾ ਸਦੀਵ ਪਾਇ ਨਾਗੇ ਹੀ ਫਿਰਤ ਹੈਂ ॥ ਅੰਗਨਾ ਅਧੀਨ
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਏਕ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਛੀਨ ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈਂ ॥ ੧ ॥
 ੨੧ ॥ ਭੂਤ ਬਨਚਾਰੀ ਛਿਤ ਛਉਨਾ ਸਭੈ ਦੂਪਾਧਾਰੀ ਪਉਨ ਕੇ ਅਹਾਰੀ ਸੁ
 ਭੁਜੰਗ ਜਾਨੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਤਿ੍ਨੁਣ ਕੇ ਭਛਯਾ ਧਨ ਲੋਭ ਕੇ ਤਜਯਾ ਤੇ ਤੋ ਗਉਅਨ
 ਕੇ ਜਯਾ ਬਿਖਭਯਾ ਮਾਨੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਨਭ ਕੇ ਉਡਯਾ ਤਾਹਿ ਪੰਛੀ ਕੀ ਬਡਯਾ
 ਦੇਤ ਬਗੁਲਾ ਬਿੜਾਲ ਬ੍ਰਿਕ ਧਿਆਨੀ ਠਾਨੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਜੇਤੇ ਬਡੇ ਗਿਆਨੀ
 ਤਿਨੇ ਜਾਨੀ ਪੈ ਬਖਾਨੀ ਨਾਹਿ ਐਸੇ ਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਨ ਭੂਲ ਆਨੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ੨ ॥

੭੨ ॥ ਭੂਮ ਕੇ ਬਸਯਾ ਤਾਹਿ ਭੂਚਰੀ ਕੇ ਜਯਾ ਕਹੈ ਨਭ ਕੇ ਉਡਯਾ ਸੋ ਚਿਰਯਾ
 ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਫਲ ਕੇ ਭਛਯਾ ਤਾਹਿ ਬਾਂਦਰੀ ਕੇ ਜਯਾ ਕਹੈ ਆਦਿਸ ਫਿਰਯਾ
 ਤੇ ਤੇ ਭੂਤ ਕੈ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਜਲ ਕੇ ਤਰਯਾ ਕੇ ਗੰਗੇਰੀ ਸੀ ਕਹਤ ਜਗ ਆਗ
 ਕੇ ਭਛਯਾ ਸੁ ਚਕੇਰ ਸਮ ਮਾਨੀਐ ॥ ਸੁਰਜ ਸਿਵਯਾ ਤਾਹਿ ਕੌਲ ਕੀ ਬਡਾਈ
 ਦੇਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਿਵਯਾ ਕੌ ਕਵੀ ਕੈ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ੩ ॥ ੭੩ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕੱਛ
 ਮੱਛ ਤਿੰਦੂਆ ਕਹਤ ਸਭ ਕਉਲ ਨਾਭ ਕਉਲ ਜਿਹ ਤਾਲ ਮੈਂ ਰਹਤੁ ਹੈਂ ॥ ਗੋਪੀ
 ਨਾਬ ਗੁਜਰ ਗੁਪਾਲ ਸਭੈ ਧੇਨਚਾਰੀ ਰਿਖੀਕੇਸ ਨਾਮ ਕੈ ਮਹੰਤ ਲਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥
 ਮਾਪਵ ਭਵਰ ਅੰ ਅਟੇਰੂ ਕੇ ਕਨੂਜਾ ਨਾਮ ਕੰਸ ਕੇ ਬਧਯਾ ਜਮਦੂਤ ਕਹੀਅਤੁ
 ਹੈਂ ॥ ਮੂੜ੍ਹ ਰੂੜ੍ਹ ਪੀਟਤ ਨ ਗੁੜ੍ਹਤਾ ਕੇ ਭੇਦ ਪਾਵੈ ਪੂਜਤ ਨ ਤਾਹਿ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖੇ
 ਰਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ੪ ॥ ੭੪ ॥ ਬਿਸੂਪਾਲ ਜਗਤ ਕਾਲ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਬੈਰੀ
 ਸਾਲ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਪਾਲ ਜਮ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈਂ ॥ ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰੀ ਸਤੀ ਸਾਚੇ

ਬਡੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਧਿਆਨ ਕਾਜ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਦੇਹ ਪੈ ਸਹਤ ਹੈਂ ॥ ਨਿਉਲੀ
 ਕਰਮ ਜਲ ਹੋਮ ਪਾਵਕ ਪਵਨ ਹੋਮ ਅਧੋ ਮੁਖ ਏਕ ਪਾਇ ਠਾਢੇ ਨ ਬਹਤ ਹੈਂ ॥
 ਮਾਨਵ ਫ਼ਨਿੰਦ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਨ ਪਾਵੈ ਭੇਦ ਬੇਦ ਅੰ ਕਤੇਬ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਕਹਤ
 ਹੈਂ ॥ ੫ ॥ ੭੫ ॥ ਨਾਚਤ ਫਿਰਤ ਮੌਰ ਬਾਦਰ ਕਰਤ ਘੋਰ ਦਾਮਨੀ ਅਨੇਕ
 ਭਾਉ ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੀਤਲ ਨ ਸੂਰਜ ਤੇ ਤਪਤ ਤੇਜ ਇੰਦ੍ਰ
 ਸੇ ਨ ਰਾਜਾ ਭਵ ਭੂਮ ਕੇ ਭਰਤ ਹੈ ॥ ਸਿਵ ਸੇ ਤਪਸੀ ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਨ
 ਬੇਦਚਾਰੀ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸੀ ਤਪੱਸਿਆ ਨ ਅਨਤ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ
 ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਅਧੀਨ ਸਦਾ ਜੁਗਨ ਕੀ ਚਉਕਰੀ ਫਿਰਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈ ॥
 ੬ ॥ ੭੬ ॥ ਏਕ ਸਿਵ ਭਏ ਏਕ ਗਏ ਏਕ ਛੇਰ ਭਏ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ
 ਅਵਤਾਰ ਭੀ ਅਨੇਕ ਹੈਂ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਅੰ ਪੁਰਾਨ ਕੇਤੇ
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਮੂਹਨ ਕੈ ਹੁਇ ਹੁਇ ਬਿਤਏ ਹੈਂ ॥ ਮੌਨਦੀ ਮਦਾਰ ਕੇਤੇ ਅਸੁਨੀ

ਕੁਮਾਰ ਕੇਤੇ ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ਕੇਤੇ ਕਾਲ ਬਸ ਭਏ ਹੈਂ।। ਪੀਰ ਅੰ ਪਿਕਾਂਬਰ ਕੇਤੇ
 ਗਨੇ ਨ ਪਰਤ ਏਤੇ ਭੂਮ ਹੀ ਤੇ ਹੁਏ ਕੈ ਫੇਰਿ ਭੂਮਿ ਹੀ ਮਿਲਏ ਹੈਂ।। ੨॥
 ੨॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਬਡੇ ਬਡੇ ਛਤ੍ਰਪਾਰੀ ਛਤ੍ਰੂ ਹੀ ਕੀ ਛਾਇਆ
 ਕਈ ਕੋਸ ਲੌ ਚਲਤ ਹੈਂ।। ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ ਦਾਬਿਤ ਫਿਰਤਿ ਦੇਸ ਬਡੇ
 ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ ਦ੍ਰੂਪ ਕੇ ਦਲਤ ਹੈਂ।। ਮਾਨ ਸੇ ਮਹੀਪ ਅੰ ਦਿਲੀਪ ਕੈਸੇ ਛਤ੍ਰਪਾਰੀ
 ਬਡੇ ਅਭਿਮਾਨ ਭੁਜ ਦੰਡ ਕੇ ਕਰਤ ਹੈਂ।। ਦਾਰਾ ਸੇ ਦਿਲੀਸਰ ਦ੍ਰਜੋਪਨ ਸੇ
 ਮਾਨਧਾਰੀ ਭੋਗ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਅੰਤ ਭੂਮਿ ਮੈ ਮਿਲਤ ਹੈਂ।। ੮॥ ੨੮॥ ਸਿਜਦੇ
 ਕਰੇ ਅਨੇਕ ਤੋਪਚੀ ਕਪਟ ਭੇਸ ਪੈਸਤੀ ਅਨੇਕ ਦਾ ਨਿਵਾਵਤ ਹੈ ਸੀਸ ਕੌ।।
 ਕਹਾ ਭਇਓ ਮੱਲ ਜੌ ਪੈ ਕਾਢਤ ਅਨੇਕ ਡੰਡ ਸੋ ਤੈਨ ਡੰਡੈਤ ਅਸਟਾਂਗ ਅਬਤੀਸ
 ਕੌ।। ਕਹਾ ਭਇਓ ਰੋਗੀ ਜੌ ਪੈ ਡਾਰਿਓ ਰਹਿਓ ਉਰਧ ਮੁਖ ਮਨ ਤੇ ਨ ਮੰਡ
 ਨਿਹਰਾਇਓ ਆਦਿ ਈਸ ਕੌ।। ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ ਸਦਾ ਦਾਮਨਾ ਪ੍ਰਬੀਨ ਈਕ

ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ ਕੈਮੇ ਪਾਵੈ ਜਗਦੀਸ ਕੌ ॥੯॥੧੯॥ ਸੀਸ ਪਟਕਤ ਜਾ ਕੇ
 ਕਾਨ ਮੈ ਖਜੂਰਾ ਧਸੈ ਮੁੰਡ ਛਟਕਤ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੁੰ ਕੇ ਸੋਕ ਸੌ ॥ ਆਕ ਕੇ ਚਰਯਾ
 ਫਲ ਫੁਲ ਕੌ ਭਛਯਾ ਸਦਾ ਬਨ ਕੌ ਭੁਮਯਾ ਅੰਰ ਦੁਸਰੇ ਨ ਬੋਕ ਸੌ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ
 ਭੇਡ ਜੋ ਘੱਸਤ ਸੀਸ ਬਿੱਛਨ ਸੋ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਛਯਾ ਬੋਲ ਪੂਛ ਲੀਜੈ ਜੋਕ ਸੌ ॥
 ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੀਨ ਏਕ ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ ਕੈਮੇ ਭੇਟੈ ਪਰਲੇਕ
 ਸੌ ॥੧੦॥੮੦॥ ਨਾਚਿਓ ਈ ਕਰਤ ਮੇਰ ਦਾਦਰ ਕਰਤ ਸੋਰ ਸਦਾ ਘਨਯੋਰ
 ਘਨ ਕਰਿਓ ਈ ਕਰਤ ਹੈਂ ॥ ਏਕ ਪਾਇ ਠਾਢੇ ਸਦਾ ਬਨ ਮੈ ਰਹਤ ਬਿੱਛ ਫੁਕ
 ਫੁਕ ਪਾਵ ਭੁਮ ਸ੍ਰਾਵਗ ਧਰਤ ਹੈਂ ॥ ਪਾਹਨ ਅਨੇਕ ਜੁਗ ਏਕ ਠਉਰ ਬਾਸੁ ਕਰੈ
 ਕਾਗ ਅਉਰ ਚੀਲ ਦੇਸ ਦੇਸ ਬਿਚਰਤ ਹੈਂ ॥ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਮਹਾ ਦਾਨ
 ਮੈ ਨ ਹੁਜੈ ਲੀਨ ਭਾਵਨਾ ਯਕੀਨ ਦੀਨ ਕੈਮੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈਂ ॥੧੧॥੮੧॥
 ਜੈਮੇ ਏਕ ਸ੍ਰਾਂਗੀ ਕਹੁੰ ਜੋਗੀਆ ਬੈਰਾਗੀ ਬਨੈ ਕਬਹੂੰ ਸਨਿਆਸ ਭੇਸ ਬਨ ਕੈ

ਦਿਖਾਵਈ ॥ ਕਹੂੰ ਪਉਨਹਾਰੀ ਕਹੂੰ ਬੇਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ਕਹੂੰ ਲੋਭ ਕੀ ਖੁਮਾਰੀ
 ਸੌ ਅਨੇਕ ਗੁਨ ਗਾਵਈ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਕਹੂੰ ਹਾਥ ਪੈ ਲਗਾਵੈ ਬਾਰੀ ਕਹੂੰ
 ਡੰਡ ਧਾਰੀ ਹੁਇ ਕੈ ਲੋਗਨ ਭ੍ਰਮਾਵਈ ॥ ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ ਪਰਿਓ ਨਾਚਤ ਹੈ
 ਨਾਚਨ ਸੌਂ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਕੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪਾਵਈ ॥ ੧੨ ॥ ੯੨ ॥ ਪੰਚ
 ਬਾਰ ਗੀਦਰ ਪੁਕਾਰੇ ਪਰੇ ਸੀਤਕਾਲ ਕੁੰਚਰ ਅੰ ਗਦਹਾ ਅਨੇਕਦਾ ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ॥
 ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਪੈ ਕਲਵੜ੍ਹ ਲੀਓ ਕਾਸੀ ਬੀਚ ਚੀਰ ਚੀਰ ਚੇਰਟਾ ਕੁਠਾਰਨ ਸੋਂ
 ਮਾਰ ਹੀਂ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਛਾਸੀ ਡਾਰਿ ਬੁਡਿਓ ਜੜ ਗੰਗ ਧਾਰ ਡਾਰਿ ਡਾਰਿ ਛਾਸ
 ਠਗ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਡਾਰ ਹੀਂ ॥ ਡੂਬੇ ਨਰਕ ਧਾਰ ਮੁੜ੍ਹ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ
 ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ ਕੈਸੇ ਗਿਆਨ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਹੀਂ ॥ ੧੩ ॥ ੯੩ ॥ ਤਾਪ ਕੇ ਸਹੇ
 ਤੇ ਜੋ ਪੈ ਪਾਈਐ ਅਤਾਪ ਨਾਥ ਤਾਪਨਾ ਅਨੇਕ ਤਨ ਘਾਇਲ ਸਹਤ ਹੈਂ ॥ ਜਾਪ
 ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ ਜੋ ਪੈ ਪਾਜਤ ਅਜਾਪ ਦੇਵ ਪੂਦਨਾ ਸਦੀਵ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਉਚਰਤ

ਹੈਂ ॥ ਨਭ ਕੇ ਉਡੇ ਤੇ ਜੋ ਪੈ ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਈਯਤ ਅਨਲ ਅਕਾਸ ਪੰਛੀ ਡੋਲਬੇ
ਕਰਤ ਹੈਂ ॥ ਆਗ ਮੈ ਜਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਰਾਂਡ ਕੀ ਪਰਤ ਕਰ ਪਤਾਲ ਕੇ ਬਾਸੀ
ਕਿਉ ਭੁਜੰਗ ਨ ਤਰਤ ਹੈਂ ॥ ੧੪ ॥ ੮੪ ॥ ਕੇਉ ਭਇਓ ਮੁੜੀਆ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਕੇਉ ਜੋਗੀ ਭਇਓ ਕੇਉ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਕੇਉ ਜਤੀ ਅਨੁਮਾਨਬੇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ
ਕੇਉ ਰਾਫਜੀ ਇਮਾਮ ਸਾਫੀ ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਬੈ ਏਕੈ ਪਹਿਚਾਨਬੇ ॥ ਕਰਤਾ
ਕਰੀਮ ਸੋਈ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਓਈ ਦੁਸਰੇ ਨ ਭੇਦ ਕੋਈ ਭੂਲ ਭੂਮ ਮਾਨਬੇ ॥
ਏਕ ਹੀ ਕੀ ਸੇਵ ਸਭ ਹੀ ਕੇ ਗੁਰਦੇਵ ਏਕ ਏਕ ਹੀ ਸਰੂਪ ਸਬੈ ਏਕੈ ਜੇਤ
ਜਾਨਬੇ ॥ ੧੫ ॥ ੮੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ਮਸੀਤ ਸੋਈ ਪੂਜਾ ਅੰ ਨਿਵਾਜ ਓਈ ਮਾਨਸ
ਸਬੈ ਏਕ ਪੈ ਅਨੇਕ ਕੇ ਭੂਮਾਉ ਹੈ ॥ ਦੇਵਤਾ ਅਦੇਵ ਜੱਡ ਗੰਧੂਬ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ
ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਦੇਸਨ ਕੇ ਭੇਸ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ॥ ਏਕੈ ਨੈਨ ਏਕੈ ਕਾਨ ਏਕੈ
ਦੇਹ ਏਕੈ ਬਾਨ ਖਾਕ ਬਾਦ ਆਤਸ ਅੰ ਆਬ ਕੇ ਰਲਾਉ ਹੈ ॥ ਅਲਹ ਅਭੇਖ ਸੋਈ

ਪੁਰਾਨ ਅੰ ਕੁਰਾਨ ਓਈ ਏਕ ਹੀ ਸਰੂਪ ਸਬੈ ਏਕ ਹੀ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥
 ਦੱਵ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਆਗ ਤੇ ਕਨੂੰਕਾ ਕੋਟ ਆਗ ਉਠੇ ਨਿਆਰੇ ਨਿਆਰੇ ਹੁਇ ਕੇ
 ਫੇਰਿ ਆਗ ਮੈ ਮਿਲਾਹਿੰਗੇ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਧੂਰ ਤੇ ਅਨੇਕ ਧੂਰ ਪੂਰਤ ਹੈ ਧੂਰ ਕੇ
 ਕਨੂੰਕਾ ਫੇਰ ਧੂਰ ਹੀ ਸਮਾਹਿੰਗੇ ॥ ਜੈਸੇ ਈਕ ਨਦ ਤੇ ਤਰੰਗ ਕੋਟ ਉਪਜਤ ਹੈਂ
 ਪਾਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬੈ ਪਾਨ ਹੀ ਕਹਾਹਿੰਗੇ ॥ ਤੈਸੇ ਬਿਸੂ ਰੂਪ ਤੇ ਅਭੂਤ ਭੂਤ
 ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਜ ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿੰਗੇ ॥ ੧੭ ॥ ੮੭ ॥ ਕੌਤੇ
 ਕਛ ਮਛ ਕੇਤੇ ਉਨ ਕਉ ਕਰਤ ਭਛ ਕੇਤੇ ਅਛ ਵਛ ਹੁਇ ਸਪਛ ਉਡ ਜਾਹਿੰਗੇ ॥
 ਕੇਤੇ ਨਭ ਬੀਚ ਅਛ ਪਛ ਕਉ ਕਰੈਂਗੇ ਭਛ ਕੇਤਕ ਪ੍ਰਤਛ ਹੁਇ ਪਚਾਇ ਖਾਇ
 ਜਾਹਿੰਗੇ ॥ ਜਲ ਕਹਾ ਬਲ ਕਹਾ ਗਗਨ ਕੇ ਗਊਨ ਕਹਾ ਕਾਲ ਕੇ ਬਨਾਇ
 ਸਬੈ ਕਾਲ ਹੀ ਚਬਾਹਿੰਗੇ ॥ ਤੇਜ਼ ਜਿਉ ਅਤੇਜ ਮੈ ਅਤੇਜ ਜੈਸੇ ਤੇਜ਼ ਲੀਨ ਤਾਹੀ
 ਤੇ ਉਪਜ ਸਬੈ ਤਾਹੀ ਮੈ ਸਮਾਹਿੰਗੇ ॥ ੧੮ ॥ ੮੮ ॥ ਕੁਕਤ ਫਿਰਤ ਕੇਤੇ ਰੋਵਤ

ਮਰਤ ਕੇਤੇ ਜਲ ਮੈਂ ਡੁਬਤ ਕੇਤੇ ਆਗ ਮੈਂ ਜਰਤ ਹੈਂ ॥ ਕੇਤੇ ਰੰਗ ਬਾਸੀ ਕੇਤੇ
 ਮਦੀਨਾ ਮਕਾ ਨਿਵਾਸੀ ਕੇਤਕ ਉਦਾਸੀ ਕੇ ਭ੍ਰਮਾਏ ਈ ਫਿਰਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰਵਤ
 ਸਹਤ ਕੇਤੇ ਭੂਮਿ ਮੈਂ ਗਡਤ ਕੇਤੇ ਸੂਆ ਪੈ ਚੜ੍ਹਤ ਕੇਤੇ ਦੂਖ ਕਉ ਭਰਤ ਹੈਂ ॥
 ਗੈਨ ਮੈਂ ਉਡਤ ਕੇਤੇ ਜਲ ਮੈਂ ਰਹਤ ਕੇਤੇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਜਕ ਜਾਰੇ ਈ
 ਮਰਤ ਹੈਂ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਧ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ਬਿਰੋਧ ਹਾਰੇ ਦਾਨੇ ਬਡੇ ਬੋਧ ਹਾਰੇ
 ਬੋਧਕ ਪ੍ਰਬੋਧ ਹਾਰੇ ਜਾਪਸੀ ॥ ਘਸ ਹਾਰੇ ਚੰਦਨ ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਚੋਆ ਚਾਰੁ
 ਪੂਜ ਹਾਰੇ ਪਾਹਨ ਚਢਾਇ ਹਾਰੇ ਲਾਪਸੀ ॥ ਗਾਹ ਹਾਰੇ ਗੋਰਨ ਮਨਾਇ ਹਾਰੇ
 ਮੜ੍ਹੀ ਮੱਟ ਲੀਪ ਹਾਰੇ ਭੀਤਨ ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਛਾਪਸੀ ॥ ਗਾਇ ਹਾਰੇ ਗੰਧ੍ਰਬ
 ਬਜਾਇ ਹਾਰੇ ਕਿੰਨਰ ਸਭ ਪਚ ਹਾਰੇ ਪੰਡਤ ਤਪੰਤ ਹਾਰੇ ਤਾਪਸੀ ॥ ੨੦ ॥
 ੨੦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨ ਰਾਗੀ ਨ ਰੰਗੀ ਨ ਰੂਪੀ
 ਨ ਰੇਖੀ ॥ ਨ ਮੋਹੰ ਨ ਕ੍ਰੋਹੰ ਨ ਦ੍ਰੋਹੰ ਨ ਦ੍ਰੈਖੀ ॥ ਨ ਕਰਮੰ ਨ ਭਰਮੰ ਨ ਜਨਮੰ ਨ

ਜਾਤੰ ॥ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੁ ਨ ਸੱਤ੍ਰੁ ਨ ਪਿੱਤ੍ਰੁ ਨ ਮਾਤੰ ॥ ੧ ॥ ਈ੧ ॥ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ ਨ
 ਕਾਮੰ ਨ ਧਾਮੰ ॥ ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੁ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੁ ਨ ਸੱਤ੍ਰੁ ਨ ਭਾਮੰ ॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ ਅਜੋਨੀ
 ਸਰੂਪੰ ॥ ਸਦਾ ਸਿਧਾ ਦਾ ਬੁਧਿ ਦਾ ਬਿਧੁ ਰੂਪੰ ॥ ੨ ॥ ਈ੨ ॥ ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਜਾਈ
 ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥ ਕਹਾ ਬਾਸੁ ਤਾ ਕੇ ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥ ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾ ਕੈ
 ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਕੈ ਬਖਾਨੇ ਕਹੇ ਮੇਨ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥ ਈ੩ ॥ ਨ ਰੋਗੀ
 ਨ ਸੋਗੀ ਨ ਮੋਹੰ ਨ ਮਾਤੰ ॥ ਨ ਕਰਮੰ ਨ ਭਰਮੰ ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਜਾਤੰ ॥ ਅਦੈਖੰ
 ਅਭੇਖੰ ਅਜੋਨੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੇ ਏਕ ਰੂਪੇ ਨਮੇ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥ ੪ ॥ ਈ੪ ॥ ਪਰੇਅੰ
 ਪਰਾ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਅਛੈਦੰ ਅਛੈ ਆਦਿ ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨ
 ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੰਗੇ ॥ ਨਮੇ ਆਦਿ ਅਭੰਗੇ ਨਮੇ ਆਦਿ ਅਭੰਗੇ ॥
 ੫ ॥ ਈ੫ ॥ ਕਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੇ ਕੀਟ ਕੋਟੈ ਉਪਾਏ ॥ ਉਸਾਰੇ ਗੜ੍ਹੇ ਫੇਰ ਮੇਟੇ
 ਬਨਾਏ ॥ ਅਗਾਧੇ ਅਭੈ ਆਦਿ ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾ ਪਰਮ ਪੂਰਨ

ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੯॥੯॥ ਨ ਆਧੀ ਨ ਬਿਆਧੀ ਅਗਾਧੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਖੰਡਿਤ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਆਦਿ ਅਛੈ ਬਿਛੂਤੇ ॥ ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਮਰਨੰ ਨ ਬਰਨੰ ਨ ਬਿਆਧੇ ॥ ਅਖੰਡੇ
 ਪ੍ਰਚੰਡੇ ਅਦੰਡੇ ਅਸਾਧੇ ॥੧॥੧॥ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ ਸਨੇਹੰ ਸਨਾਥੇ ॥ ਉਦੰਡੇ
 ਅਮੰਡੇ ਪ੍ਰਚੰਡੇ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨ ਜਾਤੇ ਨ ਪਾਤੇ ਨ ਸੱਤ੍ਰੇ ਨ ਮਿਤ੍ਰੇ ॥ ਸੁਭੂਤੇ ਭਵਿਖੇ
 ਭਵਾਨੇ ਅਚਿਤ੍ਰੇ ॥੮॥੯॥ ਨ ਰਾਖੀ ਨ ਰੰਕੀ ਨ ਰੂਪੀ ਨ ਰੇਖੀ ॥ ਨ ਲੋਭੀ ਨ
 ਚੋਭੀ ਅਭੂਤੀ ਅਭੇਖੀ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰ੍ਹੁ ਨ ਮਿਤ੍ਰ੍ਹੁ ਨ ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਸਰਬ
 ਸਰਬਤ੍ਰ੍ਹੁ ਸਨੇਹੰ ॥੯॥੧੦॥ ਨ ਕਾਮੀ ਨ ਕ੍ਰੋਧੀ ਨ ਲੋਭੀ ਨ ਮੋਹੰ ॥ ਅਜੋਨੀ ਅਛੈ
 ਆਦਿ ਅਦੈ ਅਜੋਹੰ ॥ ਨ ਜਨਮੰ ਨ ਮਰਨੰ ਨ ਬਰਨੰ ਨ ਬਿਆਧੀ ॥ ਨ ਰੇਗੀ ਨ
 ਸੇਗੀ ਅਭੈ ਨਿਰਬਿਖਾਧੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧੦੦ ॥ ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ ਅਕਰਮੰ ਅਕਾਲੰ ॥
 ਅਖੰਡੰ ਅਭੰਡੰ ਪ੍ਰਚੰਡੰ ਅਪਾਲੰ ॥ ਨ ਤਾਤੰ ਨ ਮਾਤੰ ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਭਾਇਅੰ ॥ ਨ
 ਨੇਹੰ ਨ ਗੇਹੰ ਨ ਕਰਮੰ ਨ ਕਾਇਅੰ ॥ ੧੧ ॥ ੧੦੧ ॥ ਨ ਰੂਪੀ ਨ ਭੂਪੀ ਨ ਕਾਖੀ

ਨ ਕਰਮੰ ॥ ਨ ਤ੍ਰਾਸੰ ਨ ਪ੍ਰਾਸੰ ਨ ਭੇਦੰ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਸਿੱਧ ਬਿੱਧੋ
 ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥ ੧੨ ॥ ੧੦੨ ॥ ਨਿਰੁਕਤੰ ਪ੍ਰਭਾ ਆਦਿ
 ਅਨੁਕਤੰ ਪ੍ਰਭਾਪੇ ॥ ਅਜੁਗਤੰ ਅਛੈ ਆਦਿ ਅਵਿਕਤੇ ਅਬਾਪੇ ॥ ਬਿਭੁਗਤੰ ਅਛੈ
 ਆਦਿ ਅੱਛੈ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੇ ॥ ੧੩ ॥ ੧੦੩ ॥ ਨ ਨੇਹੋ
 ਨ ਗੇਹੋ ਨ ਸੋਕੰ ਨ ਸਾਕੰ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪੁਨੀਤੰ ਅਤਾਕੰ ॥ ਨ ਜਾਤੰ ਨ ਪਾਤੰ
 ਨ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਮਿਤ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਤੰਤ੍ਰੇ ਨਮੋ ਏਕ ਤੰਤ੍ਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ੧੦੪ ॥ ਨ ਧਰਮੰ
 ਨ ਭਰਮੰ ਨ ਸਰਮੰ ਨ ਸਾਕੇ ॥ ਨ ਬਰਮੰ ਨ ਚਰਮੰ ਨ ਕਰਮੰ ਨ ਬਾਕੇ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੁ
 ਨ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਆਦਿ ਰੂਪੇ ਨਮੋ ਆਦਿ ਰੂਪੇ ॥ ੧੫ ॥ ੧੦੫ ॥
 ਕਹੂੰ ਕੰਜ ਕੇ ਮੰਜ ਕੇ ਭਰਮ ਭੁਲੇ ॥ ਕਹੂੰ ਰੰਕ ਕੇ ਰਾਜ ਕੇ ਧਰਮ ਅਲੂਲੇ ॥ ਕਹੂੰ
 ਦੇਸੁ ਕੇ ਭੇਸ ਕੇ ਧਰਮ ਧਾਮੇ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਕੇ ਸਾਜ ਕੇ ਬਾਜ ਤਾਮੇ ॥ ੧੬ ॥
 ੧੦੬ ॥ ਕਹੂੰ ਅਛੂ ਕੇ ਪਛੂ ਕੇ ਸਿੱਧ ਸਾਥੇ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿੱਧ ਕੇ ਬੁਧਿ ਕੇ ਬਿੱਧ ਲਾਧੇ ॥

ਕਹੂੰ ਅੰਗ ਕੇ ਰੰਗ ਕੇ ਸੰਗਿ ਦੇਖੋ ॥ ਕਹੂੰ ਜੰਗ ਕੇ ਰੰਗ ਕੇ ਰੰਗ ਪੇਖੋ ॥ ੧੭ ॥
 ੧੦੭ ॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ ਕੇ ਹਰਮ ਜਾਨੇ ॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ ਕੇ ਭਰਮ
 ਮਾਨੇ ॥ ਕਹੂੰ ਚਾਰ ਚੇਸਟਾ ਕਹੂੰ ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੀ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਯਾ ਕਹੂੰ ਸਰਬ
 ਭੂਪੀ ॥ ੧੮ ॥ ੧੦੮ ॥ ਕਹੂੰ ਨੌਹ ਗੇਹੁੰ ਕਹੂੰ ਦੇਹ ਦੋਖੀ ॥ ਕਹੂੰ ਆਖਧੀ ਰੋਗ ਕੇ
 ਸੌਕ ਸੋਖੀ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਬਿਦਯਾ ਕਹੂੰ ਦੈਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਗੰਧਰਬ ਕਿਨਰ
 ਕਹਾਨੀ ॥ ੧੯ ॥ ੧੦੯ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੀ ਸਾਤਕੀ ਤਾਮਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ
 ਬਿਦਯਾ ਧਰੇ ਤਾਪਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਰੋਗ ਰਹਿਤਾ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਜੁਗਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਮਿ
 ਕੀ ਭੁਗਤ ਮੈ ਭਰਮ ਭੁਗਤੰ ॥ ੨੦ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਕੰਨਿਆ ਕਹੂੰ ਦਾਨਵੀ
 ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਜੱਛ ਬਿਦਯਾ ਧਰੇ ਮਾਨਵੀ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੀ ਹੋ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆ ॥
 ਕਹੂੰ ਸਿਸਟਿ ਕੀ ਪਿਸਟ ਕੀ ਰਿਸਟ ਪੰਨਿਆ ॥ ੨੧ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ
 ਬਿਦਿਆ ਕਹੂੰ ਬਿਓਮ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ ਕਾਬਿ ਕੱਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ

ਅਦ੍ਰਸਾਰੰ ਕਹੁੰ ਭਦ੍ਰ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੁੰ ਮੱਦ੍ਬਾਨੀ ਕਹੁੰ ਛਿਦ੍ਰ ਸਰੂਪੰ ॥ ੨੨ ॥ ੧੧੨ ॥
 ਕਹੁੰ ਬੇਦ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁੰ ਕਾਬ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੁੰ ਚੇਮਟਾ ਚਾਰਿ ਚਿਤ੍ਰ੍ ਸਰੂਪੰ ॥ ਕਹੁੰ
 ਪਰਮ ਪੁਰਾਨ ਕੇ ਪਾਰ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹੁੰ ਬੈਠ ਕੁਰਾਨ ਕੇ ਗੀਤ ਗਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥
 ੧੧੩ ॥ ਕਹੁੰ ਸੁਧੁ ਸੇਖੁ ਕਹੁੰ ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮੰ ॥ ਕਹੁੰ ਬਿਧੁ ਅਵਸਥਾ ਕਹੁੰ ਬਾਲ
 ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁੰ ਜੁਆ ਸਰੂਪੰ ਜਰਾ ਰਹਤ ਦੇਹੰ ॥ ਕਹੁੰ ਨੇਹ ਦੇਹੰ ਕਹੁੰ ਤਿਆਗ
 ਗੇਹੰ ॥ ੨੪ ॥ ੧੧੪ ॥ ਕਹੁੰ ਜੋਗ ਭੋਗੀ ਕਹੁੰ ਰੋਗ ਰਾਗੀ ॥ ਕਹੁੰ ਰੋਗ ਰਹਿਤਾ
 ਕਹੁੰ ਭੋਗ ਤਿਆਗੀ ॥ ਕਹੁੰ ਰਾਜ ਸਾਜੰ ਕਹੁੰ ਰਾਜ ਰੀਤੰ ॥ ਕਹੁੰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਿਆ
 ਕਹੁੰ ਧਰਮ ਪ੍ਰੀਤੰ ॥ ੨੫ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕਹੁੰ ਆਰਬੀ ਤੇਰਕੀ ਪਾਰਸੀ ਹੋ ॥ ਕਹੁੰ
 ਪਹਿਲਵੀ ਪਸ਼ਤਵੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਹੋ ॥ ਕਹੁੰ ਦੇਸ ਭਾਖਜਾ ਕਹੁੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁੰ
 ਰਾਜ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ੧੧੬ ॥ ਕਹੁੰ ਮੰਤ੍ਰ੍ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁੰ
 ਤੰਤ੍ਰ੍ ਸਾਰੰ ॥ ਕਹੁੰ ਜੰਤ੍ਰ੍ ਰੀਤੰ ਕਹੁੰ ਸਮਤ੍ਰ੍ ਧਾਰੰ ॥ ਕਹੁੰ ਹੋਮ ਪੂਜਾ ਕਹੁੰ ਦੇਵ

ਅਰਦਾ ॥ ਕਹੂੰ ਪਿੰਗੁਲਾ ਚਾਰਣੀ ਗੀਤ ਚਰਦਾ ॥ ੨੭ ॥ ੧੧੭ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਨ
 ਬਿਦਿਆ ਕਹੂੰ ਗਾਨ ਗੀਤੰ ॥ ਕਹੂੰ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਗੀਤੰ ॥ ਕਹੂੰ
 ਨ੍ਰਿਤ ਬਿਦਿਆ ਕਹੂੰ ਨਾਗ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਗਾਰੜੁ ਗੁੜੁ ਕਬੈਂ ਕਹਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥
 ੧੧੮ ॥ ਕਹੂੰ ਅਛੁਰਾ ਪਛੁਰਾ ਮਛੁਰਾ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ ਅਭੂਤੰ ਪ੍ਰਭਾ
 ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਛੈਲ ਛਾਲਾ ਧਰੇ ਛੜ੍ਹਪਾਗੀ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਸਾਜੰ ਧਿਰਾਜਾਧਿਕਾਰੀ ॥
 ੨੯ ॥ ੧੧੯ ॥ ਨਮੇ ਨਾਬ ਪੂਰੇ ਸਦਾ ਸਿੱਧੇ ਦਾਤਾ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਛੈ ਆਦਿ
 ਅਦੈ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਨ ਤੂਸਤੰ ਨ ਗ੍ਰਹਤੰ ਸਮਸਤੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਮਸਤੰ
 ਤੁਅਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ੩੦ ॥ ੧੨੦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਅਬਜਕਤ
 ਤੇਜ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਅੱਛੈ ਸਰੂਪ ਅਦੈ ਅਨਾਸ ॥ ਅਨਤੁਟ ਤੇਜ ਅਨਖੁਟ
 ਭੰਡਾਰ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰਤ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ੧੨੧ ॥ ਅਨਭੂਤ ਤੇਜ ਅਨਛਿੱਜ
 ਗਾਤ ॥ ਕਰਤਾ ਸਦੀਵ ਹਰਤਾ ਸਨਾਤ ॥ ਆਸਨ ਅਡੋਲ ਅਨਭੂਤ ਕਰਮ ॥

ਦਾਤਾ ਦਿਆਲ ਅਨਭੂਤ ਧਰਮ ॥੨॥ ੧੨੨ ॥ ਜਿਹ ਸੱਤ੍ਰੂ ਮਿੱਤ੍ਰੂ ਨਹਿ ਜਨਮ
 ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਪੁਤ੍ਰੂ ਭ੍ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਮਿੱਤ੍ਰੂ ਮਾਤ ॥ ਜਿਹ ਕਰਮ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਧਰਮ
 ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੋਹ ਨਹੀਂ ਬਿਉਤ ਬਾਨ ॥ ੩ ॥ ੧੨੩ ॥ ਜਿਹ ਜਾਤ
 ਪਾਤ ਨਹੀਂ ਸੱਤ੍ਰੂ ਮਿੱਤ੍ਰੂ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੋਹ ਨਹੀਂ ਚਿਹਨ ਚਿੱਤ੍ਰੂ ॥ ਜਿਹ ਰੰਗ ਰੂਪ
 ਨਹੀਂ ਰਾਗ ਰੇਖ ॥ ਜਿਹ ਜਨਮ ਜਾਤ ਨਹੀਂ ਭਰਮ ਭੇਖ ॥ ੪ ॥ ੧੨੪ ॥ ਜਿਹ
 ਕਰਮ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਜਾਤ ਪਾਤ ॥ ਨਹੀਂ ਨੇਹ ਗੋਹ ਨਹੀਂ ਪਿੱਤ੍ਰੂ ਮਾਤ ॥ ਜਿਹ
 ਨਾਮ ਥਾਮ ਨਹੀਂ ਬਰਗ ਬਿਆਧ ॥ ਜਿਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਸੜ੍ਹੂ ਸਾਧ ॥ ੫ ॥
 ੧੨੫ ॥ ਜਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਦੇਹ ਨਾਸ ॥ ਜਿਹ ਆਦਿ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਰੂਪ
 ਰਾਸ ॥ ਜਿਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀਂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥ ਜਿਹ ਤ੍ਰਾਸ ਆਸ ਨਹੀਂ ਭੂਮਿ
 ਭੁਗਤਿ ॥ ੬ ॥ ੧੨੬ ॥ ਜਿਹ ਕਾਲ ਬਿਆਲ ਕਟਿਓਂ ਨ ਅੰਗ ॥ ਅੱਛੈ ਸਰੂਪ
 ਅਖੈ ਅੰਗ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤ ਨੇਤ ਉਚਰੰਤ ਬੇਦ ॥ ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ ਕਬੱਤ

ਕਤੇਬ ॥੭॥ ੧੨੭ ॥ ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ ਆਸਨ ਅਡੋਲ ॥ ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜ
 ਅਛੈ ਅਤੇਲ ॥ ਜਿਹ ਧਿਆਨ ਕਾਜ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅਨੰਤ ॥ ਕਈ ਕਲਪ ਜੋਗ
 ਸਾਧਤ ਦੁਰੰਤ ॥ ੮ ॥ ੧੨੮ ॥ ਤਨ ਸੀਤ ਘਾਮ ਬਰਖਾ ਸਹੰਤ ॥ ਕਈ ਕਲਪ
 ਏਕ ਆਸਨ ਬਿਤੰਤ ॥ ਕਈ ਜਤਨ ਜੋਗ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸਾਧੰਤ ਤਦਪਿ
 ਪਾਵਤ ਨ ਪਾਰ ॥ ੯ ॥ ੧੨੯ ॥ ਕਈ ਉਰਧ ਬਾਹ ਦੇਸਨ ਭ੍ਰਮੰਤ ॥ ਕਈ
 ਉਰਧ ਮਧ ਪਾਵਕ ਝੁਲੰਤ ॥ ਕਈ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰੰਤ ਬੇਦ ॥ ਕਈ
 ਕੋਕ ਕਾਬ ਕਬੱਤ ਕਤੇਬ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩੦ ॥ ਕਈ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ ਕਈ ਪਉਨ
 ਅਹਾਰ ॥ ਕਈ ਕਰਤ ਕੇਟ ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਅਹਾਰ ॥ ਕਈ ਕਰਤ ਸਾਕ ਪੈ ਪਤ੍ਰ
 ਭੱਡ ॥ ਨਹੀਂ ਤਦਪਿ ਦੇਵ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਤੱਛ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩੧ ॥ ਕਈ ਗੀਤ ਗਾਨ
 ਗੰਧਰਬ ਰੀਤ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ਜੱਗ
 ਆਦਿ ਕਰਮ ॥ ਕਹੂੰ ਅਗਨ ਹੋਤ੍ਰ ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩੨ ॥ ਕਈ

ਦੇਸਦੇਸਭਾਖਾਰਟੰਤ ॥ ਕਈਦੇਸਦੇਸਬਿਦਿਆਪੜ੍ਹਤ ॥ ਕਈਕਰਤਭਾਂਤ
 ਭਾਂਤਨਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀਨੈਕਤਾਸੁਪਾਯਤਨਪਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩੩ ॥ ਕਈ
 ਤੀਰਥਤੀਰਥਭਰਮਤਸੁਭਰਮ ॥ ਕਈਅਗਨਹੇਤ੍ਰਕਈਦੇਵਕਰਮ ॥
 ਕਈਕਰਤਬੀਰਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀਨਤਦਪਤਾਸਪਾਯਤਨਪਾਰ ॥
 ੧੪ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਹੁੰਰਾਜਰੀਤਕਹੁੰਜੋਗਧਰਮ ॥ ਕਈਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰ
 ਉਚਰਤਸੁਕਰਮ ॥ ਨਿਉਲੀਆਦਿਕਰਮਕਹੁੰਹਸਤਦਾਨ ॥ ਕਹੁੰਅਸੂਮੇਧ
 ਮਖਕੋਬਖਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਹੁੰਕਰਤਬ੍ਰਹਮਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰ ॥ ਕਹੁੰ
 ਜੋਗਰੀਤਕਹੁੰਬ੍ਰਿਧਚਾਰ ॥ ਕਹੁੰਕਰਤਜੱਡਗੰਧ੍ਰਬਗਾਨ ॥ ਕਹੁੰਧੂਪਦੀਪ
 ਕਹੁੰਅਰਘਦਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਹੁੰਪਿਤ੍ਰਕਰਮਕਹੁੰਬੇਦਰੀਤ ॥ ਕਹੁੰ
 ਨ੍ਹਿਤਨਾਚਕਹੁੰਗਾਨਗੀਤ ॥ ਕਹੁੰਕਰਤਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਉਚਾਰ ॥ ਕਈ
 ਭਜਤਏਕਪਗਨਿਰਾਪਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ੧੩੭ ॥ ਕਈਨੇਹਦੇਹਕਈਗੋਹ

ਵਾਸ ॥ ਕਈ ਭ੍ਰਮਤ ਦੇਸ ਦੇਸਨ ਉਦਾਸ ॥ ਕਈ ਜਲ ਨਿਵਾਸ ਕਈ ਅਗਨਿ
 ਤਾਪ ॥ ਕਈ ਜਪਤ ਉਰਧ ਲਟਕੰਤ ਜਾਪ ॥ ੧੯ ॥ ੧੩੯ ॥ ਕਈ ਕਰਤ
 ਜੋਗ ਕਲਪੰ ਪ੍ਰਜੰਤ ॥ ਨਹੀਂ ਤਦਪਿ ਤਾਸ ਪਾਯਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਕਈ ਕਰਤ ਕੋਟ
 ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹੀਂ ਤਦਪਿ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਗਾਰ ॥ ੧੯ ॥ ੧੩੯ ॥
 ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਸਕਤਿ ਨਹੀਂ ਪਰਤ ਪਾਨ ॥ ਬਹੁ ਕਰਤ ਹੋਮ ਅਰ ਜੁੱਗ ਦਾਨ ॥
 ਬਿਨ ਏਕ ਨਾਮ ਇਕ ਚਿੱਤ ਲੀਨ ॥ ਫੋਕਟੇ ਸਰਬ ਧਰਮਾ ਬਿਹੀਨ ॥ ੨੦ ॥
 ੧੪੦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਜਯ ਜੰਪਤ ਜੁੱਗਣ ਜੂਹ ਜੁਅੰ ॥ ਭੈ
 ਕੰਪਹਿ ਮੇਰੁ ਪਯਾਲ ਭੁਅੰ ॥ ਤਪੁ ਤਾਪਸ ਸਰਬ ਜਲੇ ਰੁ ਬਲੰ ॥ ਧਨ ਉਚਰਤ
 ਇੰਦ੍ਰ ਕੁਬੈਰ ਬਲੰ ॥ ੧ ॥ ੧੪੧ ॥ ਅਨਖੇਦ ਸਰੂਪ ਅਭੇਦ ਅਭਿਅੰ ॥ ਅਨਖੰਡ
 ਅਭੂਤ ਅਛੇਦ ਅਛਿਅੰ ॥ ਅਨਕਾਲ ਅਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੁਅੰ ॥ ਜਿਹ ਠਟੀਅੰ
 ਮੇਰ ਆਕਾਸ ਭੁਅੰ ॥ ੨ ॥ ੧੪੨ ॥ ਅਨਖੰਡ ਅਮੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨਰੰ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ

ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਬਰੰ ॥ ਸਭ ਕੀਨੀ ਦੀਨ ਜਮੀਨ ਜਮਾਂ ॥ ਜਿਹ ਰਚੀਅੰ ਸਰਬ
 ਮਕੀਨ ਮਕਾਂ ॥ ੩ ॥ ੧੪੩ ॥ ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਰੁਖੰ ॥ ਜਿਹ ਤਾਪ
 ਨ ਸ੍ਰਾਪ ਨ ਸੋਕ ਸੁਖੰ ॥ ਜਿਹ ਰੋਗ ਨ ਸੋਗ ਨ ਭੋਗ ਭੁਜੰ ॥ ਜਿਹ ਖੇਦ ਨ ਭੇਦ
 ਨ ਛੇਦ ਛਯੰ ॥ ੪ ॥ ੧੪੪ ॥ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤਿ ਨ ਮਾਤ ਪਿਤੰ ॥ ਜਿਹ
 ਰਚੀਅੰ ਛੜ੍ਹੀ ਛੜ੍ਹ੍ਰੂ ਛਿਤੰ ॥ ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੋਗ ਭਣੰ ॥ ਜਿਹ ਦ੍ਰੈਖ ਨ
 ਦਾਗ ਨ ਦੇਖ ਗਣੰ ॥ ੫ ॥ ੧੪੫ ॥ ਜਿਹ ਅੰਡਹਿ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਚਿਓ ॥ ਦਿਸ
 ਚਾਰ ਕਰੀ ਨਵ ਖੰਡ ਸਚਿਓ ॥ ਰਜ ਤਾਮਸ ਤੇਜ਼ ਅਤੇਜ਼ ਕੀਓ ॥ ਅਨਭਉ
 ਪਦ ਆਪ ਪ੍ਰਚੰਡ ਲੀਓ ॥ ੬ ॥ ੧੪੬ ॥ ਸਿਆ ਸਿੰਘੁਰ ਬਿੰਧ ਨਗਿੰਦ ਨਗੰ ॥
 ਸਿਆ ਜੱਛ ਰੰਘਰਬ ਫਲਿੰਦ ਭੁਜੰ ॥ ਰਚ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਅਭੇਵ ਨਰੰ ॥ ਨਰਪਾਲ
 ਨਿਪਾਲ ਕਰਾਲ ਤ੍ਰਿਗੰ ॥ ੭ ॥ ੧੪੭ ॥ ਕਈ ਕੀਟ ਪਤੰਗ ਭੁਜੰਗ ਨਰੰ ॥ ਰਚਿ
 ਅੰਡਜ ਸੇਤਜ ਉੱਤਭੁਜੰ ॥ ਕੀਏ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਰਾਪ ਪਿਤੰ ॥ ਅਨਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ

ਪ੍ਰਚੰਡ ਗਤੰ ॥ ੮ ॥ ੧੪੮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤਿ ਨ ਜੋਤਿ ਜੁਤੰ ॥ ਜਿਹ ਤਾਤ
 ਨ ਮਾਤ ਨ ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਤੰ ॥ ਜਿਹ ਰੇਗ ਨ ਸੋਗ ਨ ਭੋਗ ਭੁਆੰ ॥ ਜਿਹ ਜਪਹਿ
 ਕਿਨਰ ਜੱਛ ਜੁਆੰ ॥ ੯ ॥ ੧੪੯ ॥ ਨਰ ਨਾਰਿ ਨਿਪੁਸਕ ਜਾਹਿ ਕੀਏ ॥ ਗਣ
 ਕਿਨਰ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਦੀਏ ॥ ਗਜਿ ਬਾਜਿ ਰਥਾਦਿਕ ਪਾਂਤਿ ਗਣੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ
 ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਤੁਆੰ ॥ ੧੦ ॥ ੧੫੦ ॥ ਜਿਹ ਅੰਡਜ ਸੇਤਜ ਜੇਰਰਜੰ ॥ ਰਚਿ
 ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਜਲੰ ॥ ਰਚਿ ਪਾਵਕ ਪਉਣ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਲੀ ॥ ਬਨ ਜਾਸੁ
 ਕੀਓ ਫਲ ਫੂਲ ਕਲੀ ॥ ੧੧ ॥ ੧੫੧ ॥ ਭੂਆ ਮੇਰ ਅਕਾਸ ਨਿਵਾਸ ਛਿਤੰ ॥
 ਰਚਿ ਰੇਜ ਇਕਾਦਸ ਚੰਦ੍ਰ ਬਿਤੰ ॥ ਦੁਤਿ ਚੰਦ ਦਿਨੀ ਸਹਿ ਦੀਪ ਦਈ ॥ ਜਿਹ
 ਪਾਵਕ ਪੌਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਈ ॥ ੧੨ ॥ ੧੫੨ ॥ ਜਿਹ ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੀਏ ॥
 ਜਿਹ ਛੜ੍ਹ ਉਪਾਇ ਛਿਪਾਇ ਦੀਏ ॥ ਜਿਹ ਲੋਕ ਚਤੁਰ ਦਸ ਚਾਰ ਰਚੇ ॥ ਗਣ
 ਗੰਧੂਬ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਚੇ ॥ ੧੩ ॥ ੧੫੩ ॥ ਅਨਧੂਤ ਅਭੂਤ ਅਛੂਤ ਮਤੰ ॥

ਅਨਗਾਧ ਅਬਜਾਧ ਅਨਾਦਿ ਗਤੰ ॥ ਅਨਖੇਦ ਅਭੇਦ ਅਛੇਦ ਨਰੰ ॥ ਜਿਹ
 ਚਾਰ ਚਤ੍ਰ ਦਿਸ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰੰ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫੪ ॥ ਜਿਹ ਰਾਗ ਨ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ
 ਰੁਗੰ ॥ ਜਿਹ ਸੇਗ ਨ ਭੋਗ ਨ ਜੋਗ ਜੁਗੰ ॥ ਭੂਆ ਭੰਜਨ ਗੰਜਨ ਆਦਿ ਸਿਰੰ ॥
 ਜਿਹ ਬੰਦਤ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਨਰੰ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫੫ ॥ ਗਣ ਕਿਨਰ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗਾ
 ਰਚੇ ॥ ਮਣਿ ਮਾਣਿਕ ਮੇਤੀ ਲਾਲ ਸੁਚੇ ॥ ਅਨਭੰਜ ਪ੍ਰਭਾ ਅਨਗੰਜ ਬਿੜੰ ॥
 ਜਿਹ ਪਾਰ ਨ ਪਾਵਤ ਪੂਰ ਮਤੰ ॥ ੧੬ ॥ ੧੫੬ ॥ ਅਨਖੰਡ ਸਰੂਪ ਅਡੰਡ
 ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜੈ ਜੰਪਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭਾ ॥ ਜਿਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਨੰਤ ਕਹੈ ॥ ਜਿਹ
 ਭੂਤ ਅਭੂਤ ਨ ਭੇਦ ਲਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ੧੫੭ ॥ ਜਿਹ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਜਪੈ ॥
 ਸੁਤਸਿੰਧ ਅਧੋ ਮੁਖ ਤਾਪ ਤਪੈ ॥ ਕਈ ਕਲਪਨ ਲੌ ਤਪ ਤਾਪ ਕਰੈ ॥ ਨਹੀ
 ਨੈਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਾਨ ਪਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ੧੫੮ ॥ ਜਿਹ ਫੇਕਟ ਧਰਮ ਸਭੈ ਤਜਿ
 ਹੈਂ ॥ ਇਕ ਚਿੱਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੇ ਜਪਿ ਹੈਂ ॥ ਤੇਉ ਯਾ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੇ ਤਰ

ਹੈਂ ॥ ਭਵ ਭੂਲ ਨ ਦੇਹਿ ਪੁਨਰ ਧਰ ਹੈਂ ॥ ੧੯ ॥ ੧੫੯ ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ
 ਨਹੀਂ ਕੋਟ ਬ੍ਰਤੀ ॥ ਇਮ ਬੇਦ ਉਚਾਰਤ ਸਾਰਸੁਤੀ ॥ ਜੇਉ ਵਾ ਰਸ ਕੇ ਚਸਕੇ
 ਰਸ ਹੈਂ ॥ ਤੇਉ ਭੂਲ ਨ ਕਾਲ ਫੰਧਾ ਫਸਿ ਹੈਂ ॥ ੨੦ ॥ ੧੬੦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਗੰਜ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈਂ ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਜਾਨੀਐਂ ॥ ਅਭੂਤ ਭੂਤ
 ਹੈਂ ਸਦਾ ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਮਾਨੀਐਂ ॥ ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਹੈਂ ਸਦਾ ਅਭੇਵ ਭੇਵ ਨਾਥ ਹੈਂ ॥
 ਸਮਸਤ ਸਿੱਧ ਬ੍ਰਿਧਿ ਦਾ ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਸਾਥ ਹੈਂ ॥ ੧ ॥ ੧੬੧ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ
 ਨਾਥ ਹੈਂ ਅਭੰਜ ਭੰਜ ਹੈਂ ਸਦਾ ॥ ਅਗੰਜ ਗੰਜ ਗੰਜ ਹੈਂ ਸਦੀਵ ਸਿੱਧ ਬ੍ਰਿਧਿ ਦਾ ॥
 ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ਅਛਿੱਜੇ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐਂ ॥ ਸਦੀਵ ਸਿੱਧ ਬ੍ਰਿਧਿ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਪੜ੍ਹੂ ਜਾਨੀਐਂ ॥ ੨ ॥ ੧੬੨ ॥ ਨ ਰਾਗ ਰੰਗ ਰੂਪ ਹੈਂ ਨ ਰੋਗ ਰਾਗ ਰੇਖ ਹੈਂ ॥
 ਅਦੇਖ ਅਦਾਗ ਅਦਗੋ ਹੈਂ ਅਭੂਤ ਅਭਰਮ ਅਭੰਖ ਹੈਂ ॥ ਨ ਤਾਤ ਮਾਤ ਜਾਤ
 ਹੈਂ ਨ ਪਾਤਿ ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇਖ ਅਸੇਖ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ਸਦੀਵ ਬਿਸ਼ੁ ਭਰਨ

ਹੈਂ ॥ ੩ ॥ ੧੯੩ ॥ ਬਿਸ੍ਰੰਭਰ ਬਿਸੁਨਾਥ ਹੈਂ ਬਿਸੇਖ ਬਿਸ੍ਰੂ ਭਰਨ ਹੈਂ ॥ ਜਿਮੀ
ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਖੈ ਸਦੀਵ ਕਰਨ ਭਰਨ ਹੈਂ ॥ ਅਦ੍ਵੈਖ ਹੈਂ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ਅਲੇਖ ਨਾਥ
ਜਾਨੀਐਂ ॥ ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੈਂ ਬਿਸੇਖ ਆਨ ਮਾਨੀਐਂ ॥ ੪ ॥ ੧੯੪ ॥
ਨ ਜੰਤ੍ਰ ਮੈਂ ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਮੈਂ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਸਿ ਆਵਈ ॥ ਪੁਰਾਨ ਅੰ ਕੁਰਾਨ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ
ਕੈ ਬਤਾਵਈ ॥ ਨ ਕਰਮ ਮੈਂ ਨ ਧਰਮ ਮੈਂ ਨ ਭਰਮ ਮੈਂ ਬਤਾਈਐ ॥ ਅਗੰਜ
ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈ ਕਹੋ ਸੁ ਕੈਸ ਪਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ੧੯੫ ॥ ਜਿਮੀ ਜਮਾਨ ਕੇ ਬਿਖੈ
ਸਮਸਤਿ ਏਕ ਜੋਤਿ ਹੈ ॥ ਨ ਘਾਟਿ ਹੈ ਨ ਬਾਚਿ ਹੈ ਨ ਘਾਟਿ ਬਾਚਿ ਹੋਤ ਹੈ ॥
ਨ ਹਾਨ ਹੈ ਨ ਬਾਨ ਹੈ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਜਾਨੀਐ ॥ ਮਕੀਨ ਅੰ ਮਕਾਨ ਅਪ੍ਰਮਾਨ
ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ॥ ੬ ॥ ੧੯੬ ॥ ਨ ਦੇਹ ਹੈ ਨ ਗੋਹ ਹੈ ਨ ਜਾਤਿ ਹੈ ਨ ਪਾਤਿ
ਹੈ ॥ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਨ ਤਾਤ ਹੈ ਨ ਮਾਤ ਹੈ ॥ ਨ ਅੰਗ ਹੈ ਨ ਰੰਗ ਹੈ
ਨ ਸੰਗ ਸਾਥ ਨੇਹ ਹੈ ॥ ਨ ਦੇਖ ਹੈ ਨ ਦਾਗ ਹੈ ਨ ਦ੍ਰੈਖ ਹੈ ਨ ਦੇਹ ਹੈ ॥ ੭ ॥

੧੯੭ ॥ ਨ ਸਿੰਘ ਹੈ ਨ ਸਜਾਰ ਹੈ ਨ ਰਾਉ ਹੈ ਨ ਰੰਕ ਹੈ ॥ ਨ ਮਾਨ ਹੈ ਨ
 ਮਉਤ ਹੈ ਨ ਸਾਕ ਹੈ ਨ ਸੰਕ ਹੈ ॥ ਨ ਜੱਛ ਹੈ ਨ ਗੰਧੂਬ ਹੈ ਨ ਨਰੁ ਹੈ ਨ ਨਾਰ
 ਹੈ ॥ ਨ ਚੇਰ ਹੈ ਨ ਸਾਹੁ ਹੈ ਨ ਸਾਹ ਕੋ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ੧੯੮ ॥ ਨ ਨੇਹ ਹੈ
 ਨ ਗੇਹ ਹੈ ਨ ਦੇਹ ਕੋ ਬਨਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ ਨ ਛਿੱਦ੍ਰੁ ਹੈ ਨ ਛਲ ਕੋ ਮਿਲਾਉ
 ਹੈ ॥ ਨ ਤੰਤ੍ਰੁ ਹੈ ਨ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹੈ ਨ ਜੰਤ੍ਰੁ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਨ ਰਾਗ ਹੈ ਨ ਰੰਗ ਹੈ ਨ
 ਰੇਖ ਹੈ ਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ੧੯੯ ॥ ਨ ਜੰਤ੍ਰੁ ਹੈ ਨ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹੈ ਨ ਤੰਤ੍ਰੁ ਕੋ ਬਨਾਉ
 ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ ਨ ਛਿੱਦ੍ਰੁ ਹੈ ਨ ਛਾਇਆ ਕੋ ਮਿਲਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਰਾਗ ਹੈ ਨ ਰੰਗ
 ਹੈ ਨ ਰੂਪ ਹੈ ਨ ਰੇਖ ਹੈ ॥ ਨ ਕਰਮ ਹੈ ਨ ਧਰਮ ਹੈ ਅਜਨਮ ਹੈ ਅਭੇਖ ਹੈ ॥
 ੧੦ ॥ ੧੨੦ ॥ ਨ ਤਾਤ ਹੈ ਨ ਮਾਤ ਹੈ ਅਖਯਾਲ ਅਖੰਡ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਛੇਦ ਹੈ
 ਅਭੇਦ ਹੈ ਨ ਰੰਕ ਹੈ ਨ ਭੂਪ ਹੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪੁਨੀਤ ਹੈ ਪੁਰਾਨ ਹੈ ॥
 ਅਗੰਜ ਹੈ ਅਭੰਜ ਹੈ ਕਰੀਮ ਹੈ ਕੁਰਾਨ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨੧ ॥ ਅਕਾਲ ਹੈ ਅਪਾਲ

ਹੈ ਖਿਆਲ ਹੈ ਅਖੰਡ ਹੈ ॥ ਨ ਰੋਗ ਹੈ ਨ ਸੋਗ ਹੈ ਨ ਭੇਦ ਹੈ ਨ ਭੰਡ ਹੈ ॥ ਨ ਅੰਗ
 ਹੈ ਨ ਰੰਗ ਹੈ ਨ ਸੰਗ ਹੈ ਨ ਸਾਥ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਆ ਹੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਪੁਨੀਤ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਣ
 ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ੧੨ ॥ ਨ ਸੀਤ ਹੈ ਨ ਸੋਚ ਹੈ ਨ ਘ੍ਰਾਮ ਹੈ ਨ ਘਾਮ ਹੈ ॥ ਨ ਲੋਭ ਹੈ
 ਨ ਮੋਹ ਹੈ ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ ਨ ਕਾਮ ਹੈ ॥ ਨ ਦੇਵ ਹੈ ਨ ਦੈਤ ਹੈ ਨ ਨਰ ਕੇ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥
 ਨ ਛਲ ਹੈ ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ ਨ ਛਿਦ੍ਰ ਕੀ ਬਿਭੁਤਿ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩ ॥ ਨ ਕਾਮ ਹੈ ਨ
 ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ ਨ ਲੋਭ ਹੈ ਨ ਮੋਹ ਹੈ ॥ ਨ ਦ੍ਰੈਖ ਹੈ ਨ ਭੇਖ ਹੈ ਨ ਦੁਈ ਹੈ ਨ ਦ੍ਰੋਹ ਹੈ ॥ ਨ
 ਕਾਲ ਹੈ ਨ ਬਾਲ ਹੈ ਸਦੀਵ ਦਇਆਲ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰਜ਼ ਹੈ ਅਭੰਜ ਹੈ ਅਭਰਮ
 ਹੈ ਅਭੂਤ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ੧੪ ॥ ਅਛੇਦ ਛੇਦ ਹੈ ਸਦਾ ਅਰਜ਼ ਰਜ਼ ਰਜ਼ ਹੈ ॥ ਅਭੂਤ
 ਅਭੇਖ ਹੈ ਬਲੀ ਅਰੂਪ ਰਾਗ ਰੰਗ ਹੈ ॥ ਨ ਦ੍ਰੈਖ ਹੈ ਨ ਭੇਖ ਹੈ ਨ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਮ
 ਹੈ ॥ ਨ ਜਾਤ ਹੈ ਨ ਪਾਤ ਹੈ ਨ ਚਿਤ੍ਰ ਚਿਹਨ ਬਰਨ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਅੰਤ
 ਹੈ ਅਨੰਤ ਹੈ ਅਨੰਤ ਤੇਜ਼ ਜਾਨੀਐ ॥ ਅਭੂਮ ਅਭਿੱਜ ਹੈ ਸਦਾ ਅਛਿੰਜ ਤੇਜ਼

ਮਾਨੀਐ ॥ ਨ ਆਧ ਹੈ ਨ ਬਿਆਧ ਹੈ ਅਗਾਧ ਰੂਪ ਲੇਖੀਐ ॥ ਅਦੇਖ ਹੈ ਅਦਾਗ
ਹੈ ਅੜੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੇਖੀਐ ॥ ੧੯੯ ॥ ੧੭੯ ॥ ਨ ਕਰਮ ਹੈ ਨ ਭਰਮ ਹੈ ਨ ਧਰਮ ਕੇ
ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਜੰਤ੍ਰੂ ਹੈ ਨ ਤੰਤ੍ਰੂ ਹੈ ਨ ਮੰਤ੍ਰੂ ਕੇ ਰਲਾਉ ਹੈ ॥ ਨ ਛਲ ਹੈ ਨ ਛਿਦ੍ਰੂ
ਹੈ ਨ ਛਿਦ੍ਰੂ ਕੇ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਭੰਗ ਹੈ ਅਨੰਗ ਹੈ ਅਗੰਜ ਸੀ ਬਿਭੂਤ
ਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ੧੭੭ ॥ ਨ ਕਾਮ ਹੈ ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਹੈ ਨ ਲੇਭ ਮੋਹ ਕਾਰ ਹੈ ॥ ਨ ਆਧ ਹੈ
ਨ ਗਾਧ ਹੈ ਨ ਬਿਆਧ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ॥ ਨ ਰੰਗ ਰਾਗ ਰੂਪ ਹੈ ਨ ਰੂਪ ਰੇਖ ਰਾਰ
ਹੈ ॥ ਨ ਹਾਉ ਹੈ ਨ ਭਾਉ ਹੈ ਨ ਦਾਉ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ੧੭੮ ॥ ਗਜਾਧਪੀ
ਨਰਾਧਪੀ ਕਰੰਤ ਸੇਵਹੈ ਸਦਾ ॥ ਸਿਤਸੁਤੀ ਤਪਸਪਤੀ ਬਨਸਪਤੀ ਜਪਸਸਦਾ ॥
ਅਗਸਤ ਆਦਿ ਜੇ ਬਡੇ ਤਪਸਪਤੀ ਬਿਸੇਖੀਐ ॥ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਕੇ
ਕਰੰਤ ਪਾਠ ਪੇਖੀਐ ॥ ੧੯੮ ॥ ੧੭੯ ॥ ਅਗਾਧ ਆਦਿ ਦੇਵਕੀ ਅਨਾਦ ਬਾਤ
ਮਾਨੀਐ ॥ ਨ ਜਾਤ ਪਾਤ ਮੰਤ੍ਰੂ ਮਿਤ੍ਰੂ ਸੱਤ੍ਰੂ ਸਨੇਹ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਦੀਵ ਸਰਬ ਲੋਕ

ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਖਿਆਲ ਮੈਂ ਰਹੈ ॥ ਤੁਰਤ ਦ੍ਰੋਹ ਦੇਹ ਕੇ ਅਨੰਤ ਭਾਗਤਿ ਸੋ
ਦਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ੧੯੮੦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਰੂਪ ਰਾਗ ਨ ਰੇਖ ਰੰਗ ਨ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਆਦਿ ਨਾਥ ਅਗਾਧ ਪੁਰਖ ਸੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਤੰਤ੍ਰ ਜਾ ਕੇ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਹਸਤ ਕੀਟ ਬਿਖੈ ਬਸੈ ਸਭ ਠਉਰ
ਮੈਂ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ੧੯੮੧ ॥ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਤਾਤ ਜਾ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਤ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ॥
ਸਰਬ ਠਉਰ ਬਿਖੈ ਰਮਿਓ ਜਿਹ ਚ੍ਰਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨ ਚਿਤ੍ਰ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਉਦਾਰ
ਮੁਰਤਿ ਅਗਾਧ ਨਾਥ ਅਨੰਤ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੀਐ ਅਬਿਖਾਦ ਦੇਵ
ਦੁਰਤ ॥ ੨ ॥ ੧੯੮੨ ॥ ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਿਹ ਮਰਮ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ॥ ਸਨਕ
ਔਂ ਸਨਕੇਸ ਨੰਦਨ ਪਾਵਹੀ ਨ ਹਸੇਬ ॥ ਜੱਡ ਕਿੰਨਰ ਮੱਡ ਮਾਨਸ ਮੁਰਗ ਉਰਗ
ਅਪਾਰ ॥ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਪੁਕਾਰ ਹੀ ਸਿਵ ਸਕ੍ਰ ਔਂ ਮੁਖਚਾਰ ॥ ੩ ॥ ੧੯੮੩ ॥
ਸਰਬ ਸਪਤ ਪਤਾਰ ਕੇ ਤਰ ਜਾਪ ਹੀ ਜਿਹ ਜਾਪ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਗਾਧ ਤੇਜ

ਅਨਾਦ ਮੁਰਤਿ ਅਤਾਪ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਆਵਈ ਕਰ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕੀਨ ॥ ਸਰਬ
 ਠਉਰ ਰਹਿਓ ਬਿਰਾਜ ਧਿਰਾਜ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੪॥੧੯੪॥ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬ ਦੇਵ
 ਦਾਨੋ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਛੱਤ੍ਰੀਅਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬੈਸਨੰ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਿਰਾਜੈ ਸੂਦ੍ਰ ਭੀ ਵਹ ਨਾਹਿ ॥
 ਗੁੜ ਗਊਡ ਨ ਭੀਲ ਭੀਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਖ ਸਰੂਪ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਨ ਮਧ੍ਯ ਉਰਧ
 ਨ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਅਨੂਪ ॥੫॥੧੯੫॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਨ ਕਾਲ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ
 ਕਰਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਤੀਰਬ ਜਾਤ੍ਰ ਨ ਦੇਵ ਪੜਾ ਗੋਰ ਕੇ ਨ ਅਧੀਨ ॥ ਸਰਬ ਸਪਤ
 ਪਤਾਰ ਕੇ ਤਰ ਜਾਨੀਐ ਜਿਹ ਜੋਤ ॥ ਸੰਸ ਨਾਮ ਸਹੰਸ੍ਰ ਫਨ ਨਹਿ ਨੇਤ ਪੂਰਨ
 ਹੋਤ ॥੬॥੧੯੬॥ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਹਟੇ ਸਭੈ ਸੁਰ ਬਿਰੋਧ ਦਾਨਵ ਸਰਬ ॥ ਗਾਇ
 ਗਾਇ ਹਟੇ ਗੰਧ੍ਰਬ ਗਵਾਇ ਕਿੰਨਰ ਗਰਬ ॥ ਪੜ੍ਹਤ ਪੜ੍ਹਤ ਥਕੇ ਮਹਾ ਕਬਿ ਗੜ੍ਹਤ
 ਗਾੜ੍ਹ ਅਨੰਤ ॥ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਕਹਿਓ ਸਭੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮ ਨਾਮ ਦੁਰੰਤ ॥੭॥੧੯੭॥
 ਬੇਦ ਭੇਦ ਨ ਪਾਇਓ ਲਖਿਓ ਨ ਸੇਬ ਕਤੇਬ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨੋ ਮੂੜ ਮਾਨੋ ਜਛ ਨ

ਜਾਨੈ ਜੇਬ ॥ ਭੂਤ ਭਬੁ ਭਵਾਨ ਭੂਪਤ ਆਦਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥ ਅਗਨਿ ਬਾਇ ਜਲੇ
 ਬਲੇ ਮਹਿ ਸਰਬ ਠਉਰ ਨਿਵਾਸ ॥੮॥੧੯੮੮॥ ਦੇਹ ਗੇਹ ਨ ਨੇਹ ਸਨੇਹ
 ਅਬੇਹ ਨਾਥ ਅਜੀਤ ॥ ਸਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੀਤ ॥ ਸਰਬ
 ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਹਰਤਾ ਸਰਬ ਦਯਾਲ ਅਦ੍ਵੇਖ ॥ ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨ ਜਾ ਕੇ ਜਾਤਿ
 ਪਾਤਿ ਨ ਭੇਖ ॥੯॥੧੯੮੯॥ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ਰਾਗ ਰੂਪ ਨ ਰੰਗ ॥ ਸਰਬ
 ਲਾਇਕ ਸਰਬ ਘਾਇਕ ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੰਗ ॥ ਸਰਬ ਦਾਤਾ ਸਰਬ ਗਯਾਤਾ ਸਰਬ
 ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਦਯਾਲ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਦੇਵ
 ਅਪਾਲ ॥੧੦॥੧੯੮੦॥ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸਰਬ ਕੇ ਕਰਤਾਰ ॥ ਬਰਨ
 ਚਿਹਨ ਨ ਚੱਕ੍ਰ ਜਾ ਕੇ ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਕਾਰ ॥ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਗੋਤ੍ਰ ਗਾਥਾ ਰੂਪ
 ਰੇਖ ਨ ਬਰਨ ॥ ਸਰਬ ਦਾਤਾ ਸਰਬ ਗਯਾਤਾ ਸਰਬ ਭੂਅ ਕੇ
 ਭਰਨ ॥੧੧॥੧੯੮੧॥ ਦੁਸਟ ਗੰਜਨ ਸੱਤ੍ਰ ਭੰਜਨ ਪਰਮ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਥ ॥ ਦੁਸਟ

ਹਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰਤਾ ਜਗਤ ਮੈ ਜਿਹ ਗਾਥ ॥ ਭੂਤ ਭਬਿ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ
 ਦੇਵ ਅਗੰਜ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖ
 ਅਭੰਜ ॥ ੧੨ ॥ ੧੯੮੨ ॥ ਧਰਮ ਕੇ ਅਨਕਰਮ ਜੇਤਕ ਕੀਨ ਤਉਨ ਪਸਾਰ ॥ ਦੇਵ
 ਅਦੇਵ ਰੰਧ੍ਰ ਕਿੰਨਰ ਮੱਛ ਕੱਛ ਅਪਾਰ ॥ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਜਲੇ ਥਲੇ ਮਹਿ ਮਾਨੀਐ
 ਜਿਹ ਨਾਮ ॥ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਪੁਸਟ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰਤਾ ਕਾਮ ॥ ੧੩ ॥ ੧੯੮੩ ॥
 ਦੁਸਟ ਹਰਨਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰਨਾ ਦਿਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਿੱਤ੍ਰ ਪਾਲਕ ਸੱਤ੍ਰ
 ਘਾਲਕ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਮੁਕੰਦ ॥ ਅਘੰ ਦੰਡਣ ਦੁਸਟ ਖੰਡਣ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ॥
 ਦੁਸਟ ਹਰਣੰ ਪੁਸਟ ਕਰਣੰ ਸਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ੧੪ ॥ ੧੯੮੪ ॥ ਸਰਬ ਕਰਤਾ
 ਸਰਬ ਹਰਤਾ ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਕਾਮ ॥ ਸਰਬ ਖੰਡਣ ਸਰਬ ਦੰਡਣ ਸਰਬ ਕੇ ਨਿਜ
 ਭਾਮ ॥ ਸਰਬ ਭੁਗਤਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤਾ ਸਰਬ ਕਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸਰਬ ਖੰਡਣ ਸਰਬ
 ਦੰਡਣ ਸਰਬ ਕਰਮ ਅਧੀਨ ॥ ੧੫ ॥ ੧੯੮੫ ॥ ਸਰਬ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰਨ

ਸਰਬ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰ ।। ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ਬਿਸੂ ਭਰਤਾ ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ।। ਦੁਸਟ
 ਦੰਡਣ ਪੁਸਟ ਖੰਡਣ ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਰਥਡ ।। ਭੁਮ ਅਕਾਸ ਜਲੈ ਬਲੇ ਮਹਿ ਜਪਤ
 ਜਾਪ ਅਮੰਡ ।। ੧੯੬ ।। ੧੯੬੬ ।। ਸਿਸਟਾਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਜੇਤੇ ਜਾਨੀਐ ਸਬਚਾਰ ।।
 ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਾਰ ।। ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਗਿਆਨ
 ਗਿਆਤਾ ਸਰਬ ਮਾਨ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ।। ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਕਰੇ ਕਈ ਦਿਨ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ
 ਉਪਿੰਦ੍ਰ ।। ੧੭ ।। ੧੯੭ ।। ਜਨਮ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਗਿਆਤਾ ਧਰਮ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ।।
 ਬੇਦ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਈ ਸਿਵ ਰੁਦ੍ਰ ਔਰ ਮੁਖਚਾਰ ।। ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਉਪਿੰਦ੍ਰ ਬਿਆਸ
 ਸਨਕ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ।। ਗਾਇ ਗਾਇ ਥਕੇ ਸਭੈ ਗੁਨ ਚੁਕ੍ਤ ਭੈ ਮੁਖ-
 ਚਾਰ ।। ੧੮ ।। ੧੯੮ ।। ਆਦਿ ਅੰਤ ਨ ਮਧ ਜਾ ਕੇ ਭੁਤ ਭੱਬ ਭਵਾਨ ।। ਸਤਿ
 ਦੁਆਪਰ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਕਲਿਜੁਗ ਚਤ੍ਰ ਕਾਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ।। ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਥਕੇ ਮਹਾ
 ਮੁਨਿ ਗਾਇ ਗੰਧੂਬ ਅਪਾਰ ।। ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਥਕੇ ਸਭੈ ਨਹੀਂ ਪਾਈਐ ਤਿਹ

ਪਾਰ । ੧੯੯ । ੧੯੯੯ ॥ ਨਾਰਦ ਆਦਿਕ ਬੇਦ ਬਿਆਸਕ ਮੁਨਿ ਮਹਾਨ ਅਨੰਤ ॥
 ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਥਕੇ ਸਭੈ ਕਰ ਕੋਟਿ ਕਸਟ ਦੁਰੰਤ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਥਕੇ ਗੰਧ੍ਰਬ
 ਨਾਚ ਅਪਛੱਰ ਅਪਾਰ ॥ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਥਕੇ ਮਹਾ ਸੁਰ ਪਾਇਓ ਨਹਿ
 ਪਾਰ । ੨੦ । ੨੦੦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਉਚਰਿਓ
 ਮਤਿ ਸਿਉ ਬੈਨ ॥ ਸਬ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਗਦੀਸ ਕੇ ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਧਿ
 ਤੈਨ । ੧ । ੨੦੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੇ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਕਹਾ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਕਉਨ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ ਹੈ ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਸਥਾਰ । ੨ । ੨੦੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹ
 ਜੀਤਬ ਕਹ ਮਰਨ ਹੈ ਕਵਨ ਸੁਰਗ ਕਹ ਨਰਕ ॥ ਕੇ ਸੁਘੜਾ ਕੇ ਮੂੜਤਾ
 ਕਹਾ ਤਰਕ ਅਵਤਰਕ । ੩ । ੨੦੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੇ ਨਿੰਦਾ ਜਸ ਹੈ ਕਵਨ ਕਵਨ
 ਪਾਪ ਕਹ ਧਰਮ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕੇ ਭੋਗ ਹੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਅਪਕਰਮ
 । ੪ । ੨੦੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹੋ ਸੁ ਸ੍ਰਮ ਕਾ ਸੋ ਕਹੈ ਦਮ ਕੇ ਕਹਾ ਕਹੰਤ ॥

ਕੇ ਸੂਰਾ ਦਾ ਤਾ ਕਵਨ ਕਹੋ ਤੰਤ ਕੇ ਮੰਤ । ॥੫॥ ੨੦੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਜਾ
 ਕਵਨ ਹਰਖ ਸੋਗੀ ਹੈ ਕਵਨ ॥ ਕੇ ਰੋਗੀ ਰਾਗੀ ਕਵਨ ਕਹੋ ਤੱਤ ਮੁਹਿ
 ਤਵਨ ॥ ੬॥ ੨੦੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਵਨ ਰਿਸਟ ਕੇ ਪੁਸਟ ਹੈ ਕਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ
 ਚਾਰ ॥ ਕਵਨ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਭ੍ਰਿਸਟ ਹੈ ਕਹੋ ਸਕਲ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ੭॥ ੨੦੭॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਭਰਮ ਕੇ ਕਰਮ ਹੈ ਕਹਾ ਭਰਮ ਕੇ ਨਾਸ ॥ ਕਹਾ ਚਿਤਨ ਕੀ ਚੇਸਟਾ
 ਕਹਾ ਅਚੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੮॥ ੨੦੮॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਹਾ ਕਹਾ
 ਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨ ॥ ਕੇ ਰੋਗੀ ਸੋਗੀ ਕਵਨ ਕਹਾ ਧਰਮ ਕੀ ਹਾਨ ॥ ੯॥
 ੨੦੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੇ ਸੂਰਾ ਸੁੰਦਰ ਕਵਨ ਕਹਾ ਜੋਗ ਕੇ ਸਾਰ ॥ ਕੇ ਦਾਤਾ
 ਗਿਆਨੀ ਕਵਨ ਕਹੋ ਬਿਚਾਰ ਅਬਿਚਾਰ ॥ ੧੦॥ ੨੧੦॥ ਤ੍ਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੀਰਘ
 ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੰਡਣ ਅਸੁਰ ਬਿਹੰਡਣ ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਣਿ
 ਆਦਿ ਬਿਤੇ ॥ ਚਛਰਾਸੁਰ ਮਾਰਣਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣਿ ਗੁੜ

ਗਤੇ ॥ ਅਛੈ ਅਖੰਡੇ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੇ ਖੰਡ ਉਦੰਡੇ ਅਲਖ ਮਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ
 ਮਰਦਨ ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ ਛੱਤ੍ਰ ਛਿਤੇ ॥੧॥ ੨੧੧॥ ਅਸੁਰਿ ਬਿਹੰਡਣਿ ਦੁਸਟ
 ਨਿਕੰਦਣਿ ਪੁਸਟ ਉਦੰਡਣਿ ਰੂਪ ਅਤੇ ॥ ਚੰਡਾਸੁਰ ਚੰਡਣਿ ਮੁੰਡ ਬਿਹੰਡਣਿ ਧੂਮ
 ਬਿਧੁਸਣਿ ਮਹਿਖ ਮਤੇ ॥ ਦਾਨਵੀਂ ਪ੍ਰਹਾਰਣਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣਿ ਅਧਿਮ
 ਉਧਾਰਣਿ ਉਰਧ ਅਧੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਰੰਮ ਕਪਰਦਨ ਆਦਿ
 ਬ੍ਰਿਤੇ ॥੨॥ ੨੧੨॥ ਡਾਵਰੂ ਡਵੰਕੈ ਬਬਰ ਬਵੰਕੈ ਭੁਜਾ ਫਰੰਕੈ ਤੇਜ ਬਰੰ ॥
 ਲੰਕੁੜੀਆ ਫਾਧੈ ਆਯੁ ਬਾਧੈ ਸੈਨ ਬਿਮਰਦਨ ਕਾਲ ਅਸੁਰੰ ॥ ਅਸਟਾਯੁ ਚਮਕੈ
 ਭੂਖਣ ਦਮਕੈ ਅਤਿਸਿਤ ਝਮਕੈ ਫੁੰਕ ਫਣੰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਰੰਮ
 ਕਪਰਦਨ ਦੈਤ ਜਿਣੰ ॥੩॥ ੨੧੩॥ ਚੰਡਾਸੁਰ ਚੰਡਣ ਮੁੰਡ ਬਿਮੁੰਡਣ ਖੰਡ
 ਅਖੰਡਣ ਖੂਨ ਖਿਤੇ ॥ ਦਾਮਨੀ ਦਮਕਣਿ ਧੁਜਾ ਫਰੰਕਣਿ ਫਣੀ ਫੁਕਾਰਣਿ
 ਜੋਧ ਜਿਤੇ ॥ ਸਰ ਧਾਰ ਬਿਬਰਖਣਿ ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਕਰਖਣਿ ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਰਖਣਿ ਦੁਸਟ

ਮਥੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਤਲ ਉਰਪ
ਅਧੇ ॥ ੪ ॥ ੨੧੪ ॥ ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਹਾਸਨਿ ਸੁ ਛਬਿ ਨਿਵਾਸਨਿ ਸਿਸਟਿ ਪ੍ਰਕਾਸਨਿ
ਗੁੜ੍ਹ ਗਤੇ ॥ ਰਕਤਾਸੁਰ ਆਚਨ ਜੁਧ ਪ੍ਰਮਾਚਨ ਨਿਦੈ ਨਰਾਚਨ ਧਰਮ ਬ੍ਰਤੇ ॥
ਸੌਣੰਤ ਅਚਿੰਤੀ ਅਨਲ ਬਿਵੰਤੀ ਜੋਗ ਜਖੰਤੀ ਖੜਗ ਧਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ
ਮਰਦਨ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਧਰਮ ਕਰੇ ॥ ੫ ॥ ੨੧੫ ॥ ਅਘ ਓਘ ਨਿਵਾਰਣਿ ਦੁਸਟ
ਪ੍ਰਜਾਰਣਿ ਸਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣਿ ਸੁਧੱਧ ਮਤੇ ॥ ਫਣੀਅਰ ਫੁੰਕਾਰਣਿ ਬਾਘ ਬਕਾਰਣਿ
ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰਣਿ ਸਾਧ ਮਤੇ ॥ ਸੈਹਥੀ ਸਨਾਹਨਿ ਅਸਟ ਪ੍ਰਬਾਹਨਿ ਬੇਲ ਨਿਬਾਹਨਿ
ਤੇਜ ਅਤੁਲੰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਭੂਮਿ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ
ਜਲੰ ॥ ੬ ॥ ੨੧੬ ॥ ਚਾਚਰ ਚਮਕਾਰਨ ਚਿਛੁਰ ਹਾਰਨ ਧੂਮ ਧੁਕਾਰਨ ਦ੍ਰਘ ਮਥੇ ॥
ਦਾੜ੍ਹੀ ਪ੍ਰਦੰਤੇ ਜੋਗ ਜਖੰਤੇ ਮਨੁਜ ਮਥੰਤੇ ਗੁੜ੍ਹ ਕਥੇ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਣਾਸਣਿ ਚੰਦ
ਪ੍ਰਕਾਸਣਿ ਸੁਰਜ ਪ੍ਰਤੇਜਣਿ ਅਸਟ ਭੁਜੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਭਰਮ

ਬਿਨਾਸਨ ਧਰਮ ਧੁਜੇ । ੭ । ੨੧੭ ॥ ਘੁੰਘਰੂ ਘੰਕਣਿ ਸਸਤ੍ਰੂ ਝੰਕਣਿ
 ਛਣੀਅਰਿ ਛੁੰਕਾਰਣਿ ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥ ਅਸਟਾਟ ਪ੍ਰਹਾਸਨ ਸਿਸਟਿ ਨਿਵਾਸਨ ਦੁਸਟ
 ਪ੍ਰਨਾਸਨ ਚੱਕ੍ਰ ਗਤੇ ॥ ਕੇਸਰੀ ਪ੍ਰਵਾਹੇ ਸੁਧ ਸਨਾਹੇ ਅਗਾਮ ਅਥਾਹੇ ਏਕ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਆਦਿ ਕੁਮਾਰਿ ਅਗਾਧ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥ ੮ ॥ ੨੧੮ ॥
 ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਬੰਦਨ ਦੁਸਟਿ ਨਿਕੰਦਨਿ ਬ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਨਾਸਨ ਮਿਤ ਮਥੇ ॥
 ਕਾਵਰੂ ਕੁਮਾਰੇ ਅਧਮ ਉਧਾਰੇ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ ਆਦਿ ਕਬੇ ॥ ਕਿੰਕਣੀ ਪ੍ਰਸੋਹਣਿ
 ਸੁਰ ਨਰ ਮੋਹਣਿ ਸਿੰਘਾਰੋਹਣਿ ਬਿਤਲ ਤਲੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਸਭ ਠੌਰ ਨਿਵਾਸਨ
 ਬਾਇ ਪਤਾਲ ਅਕਾਸ ਅਨਲੇ ॥ ੯ ॥ ੨੧੯ ॥ ਸੰਕਟੀ ਨਿਵਾਰਨਿ
 ਅਧਮ ਉਧਾਰਨਿ ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਰਖਣਿ ਤੁੰਦ ਤਬੇ ॥ ਦੁਖ ਦੋਖ ਦਹੰਤੀ ਚੁਲ ਜਯੰਤੀ
 ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ ਅਛੇ ॥ ਸੁਧਤਾ ਸਮਰਪਣਿ ਤਰਕ ਬਿਤਰਕਣਿ
 ਤਪਤ ਪ੍ਰਤਾਪਣਿ ਜਪਤ ਜਿਵੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਸਸਤ੍ਰੂ ਪ੍ਰਕਰਖਣਿ ਆਦਿ ਅਨੀਲ

ਅਗਾਧ ਅਭੇ ॥੧੦॥ ੨੨੦॥ ਚੰਚਲਾ ਚਰਖਗੀ ਅਲਕ ਭੁਜੰਗੀ ਤੁੰਦ ਤੁਰੰਗਣਿ
 ਤਿੱਛ ਸਰੇ ॥ ਕਰ ਕਸਾ ਕੁਠਾਰੇ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ ਅਧਮ ਉਧਾਰੇ ਤੂਰ ਭੁਜੇ ॥ ਦਾਮਨੀ
 ਦਰਮਕੇ ਕੇਹਰ ਲੰਕੇ ਆਦਿ ਅਤੰਕੇ ਕ੍ਰੂਰ ਕਬੈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਰਕਤਾਸੁਰ ਖੰਡਣਿ
 ਸੁੰਭ ਚਕ੍ਰਤਨਿ ਸੁੰਭ ਮਬੈ ॥੧੧॥ ੨੨੧॥ ਬਾਰਜ ਬਿਲੋਚਨਿ ਬਿਤਨ ਬਿਮੋਚਨਿ
 ਸੋਚ ਬਿਮੋਚਨਿ ਕਉਚ ਕਸੇ ॥ ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਹਾਸੇ ਸੁਕ ਸਰ ਨਾਸੇ ਸੁ ਬਿਤ ਸੁਬਾਸੇ
 ਦੁਸਟ ਗ੍ਰੰਥੇ ॥ ਚੰਚਲਾ ਪ੍ਰਾੰਗੀ ਬੇਦ ਪ੍ਰਸੰਗੀ ਤੇਜ ਤੁਰੰਗੀ ਖੰਡ ਅਸੁਰੀ ॥ ਜੈ ਜੈ
 ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ ਉਰਧੀ ॥੧੨॥ ੨੨੨॥
 ਘੰਟਕਾ ਬਿਰਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣ ਬਾਜੈ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਭਾਜੈ ਸੁਨਤ ਸੁਰੀ ॥ ਕੋਕਲ ਸੁਨ ਲਾਜੈ
 ਕਿਲਬਿਖ ਭਾਜੈ ਸੁਖ ਉਪਰਾਜੈ ਮਧ ਉਰੰਦੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੱਝੈ ਮਨ ਤਨ ਰਿੱਝੈ
 ਸਭੈ ਨ ਭੱਜੈ ਰੋਹ ਰਣੰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਚੰਡ ਚਕ੍ਰਤਨ ਆਦਿ
 ਗੁਰੰ ॥੧੩॥ ੨੨੩॥ ਚਾਚਰੀ ਪ੍ਰਜੋਧਨ ਦੁਸਟ ਬਿਰੋਧਨ ਰੋਸ ਅਰੋਧਨ ਕ੍ਰੂਰ

ਬਿਤੇ ॥ ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਬਿਧੁਸਨ ਪ੍ਰਲੈ ਪ੍ਰਜ਼ਸਨ ਜਗ ਬਿਧੁਸਨ ਸੁਧ ਮਤੇ ॥ ਜਾਲਪਾ
 ਜਯਤੀਸਤ੍ਰਮਬੰਤੀ ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਦਾਹਨ ਗਾੜ੍ਹ ਮਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਗਤੇ ॥ ੧੪ ॥ ੨੨੪ ॥ ਖਤ੍ਰੀਆਣ ਖਤੰਗੀ ਅਭੈ ਅਭੰਗੀ
 ਆਦਿ ਅਨੰਗੀ ਅਗਾਧਿ ਗਤੇ ॥ ਬਿੜਲਾਛ ਬਿਹੰਡਣਿ ਚੱਕੁਰ ਦੰਡਣਿ ਤੇਜ
 ਪ੍ਰਚੰਡਣਿ ਆਦਿ ਬਿਤੇ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣਿ ਪਤਿਤ ਉਪਾਰਣਿ ਦੁਸਟ
 ਨਿਵਾਰਣਿ ਦੇਖ ਹਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨਿ ਬਿਸੂ ਬਿਧੁਸਨਿ
 ਸਿਸਟਿ ਕਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ੨੨੫ ॥ ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਉਨਤਨ ਨਾਸੇ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੇ
 ਅਤੁਲ ਬਲੇ ॥ ਦਾਨਵੀ ਪ੍ਰਕਰਖਣਿ ਸਰ ਵਰ ਵਰਖਣਿ ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਧਰਖਣਿ
 ਬਿਤਲ ਤਲੇ ॥ ਅਸਟਾਇਧ ਬਾਹਣਿ ਬੋਲ ਨਿਬਾਹਣਿ ਸੰਤ ਪਨਾਹਣਿ ਗੁੜ੍ਹ
 ਗਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨਿ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ
 ਬਿਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ੨੨੬ ॥ ਦੁਖ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭੁਛਣਿ ਸੇਵਕ ਰਛਣਿ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਛਣਿ ਸੁਧ

ਸਰੇ ॥ ਸਾਰੰਗ ਸਨਾਹੇ ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਦਾਹੇ ਆਦਿ ਦਲ ਗਾਹੇ ਦੋਖ ਹਰੇ ॥ ਗੰਜਨ ਗੁਮਾਨੇ
ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਵਾਨੇ ਸੰਤ ਜਮਾਨੇ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਸਾਧ
ਪ੍ਰਦਛੱਣ ਦੁਸਟ ਹੰਤੇ ॥ ੧੭ ॥ ੨੨੭ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰੀਲੀ ਗਰਬ ਗਹੀਲੀ ਜੇਤਿ
ਜਤੀਲੀ ਤੁੰਦ ਮਤੇ ॥ ਅਸਟਾਇਧ ਚਮਕਣਿ ਸਸਤ੍ਰ ਝਮਕਣਿ ਦਾਮਨ ਦਮਕਣਿ
ਆਦਿ ਬਿੰਤੇ ॥ ਡੁਕਡੁਕੀ ਦਮਕੈ ਬਾਘ ਬਬੰਕੈ ਭੁਜਾ ਫਰੰਕੈ ਸੁੱਧ ਗਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ
ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਮਤੇ ॥ ੧੮ ॥ ੨੨੮ ॥
ਚਛਰਾਸੁਰ ਮਾਰਣਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਿ ਏਕ ਭਟੇ ॥ ਪਾਪਾਨ
ਬਿਹੰਡਣਿ ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਚੰਡਣਿ ਖੰਡ ਅਖੰਡਣਿ ਕਾਲ ਕਟੇ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਨਨ ਚਾਰੇ ਨਰਕ
ਨਿਵਾਰੇ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਮੁੰਡ ਮਥੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਧੂਮ੍ਰ ਬਿਧੁਸਨਿ
ਆਦਿ ਕਥੇ ॥ ੧੯ ॥ ੨੨੯ ॥ ਰਕਤਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਚੰਡ ਚਕਰਦਨ ਦਾਨਵ
ਅਰਦਨ ਬਿੜਾਲ ਬਧੇ ॥ ਸਰ ਧਾਰ ਬਿਬਰਖਣ ਦੁਰਜਨ ਧਰਖਣ ਅਤੁਲ

ਅਮਰਖਣ ਧਰਮ ਧੁਜੇ ॥ ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਬਿਧੁਸਨਿ ਸ੍ਰੌਣਤ ਚੁਸਨ ਸੁੰਭ ਨਪਾਤ ਨਿਸੁੰਭ
 ਮਥੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਗਾਧ
 ਕਬੈ ॥ ੨੦ ॥ ੨੩੦ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤੁਮ ਕਹੋ ਦੇਵ ਸਰਬ
 ਬਿਚਾਰ ॥ ਜਿਮ ਕੀਓ ਆਪ ਕਰਤੇ ਪਸਾਰ ॥ ਜੱਦਪਿ ਅਭੂਤ ਅਨਭੈ ਅਨੰਤ ॥
 ਤਉ ਕਹੋ ਜਬਾਮਤ ਤ੍ਰੈਣ ਤੰਤ ॥ ੧ ॥ ੨੩੧ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ ਕਾਦਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ਅਦੈ ਅਭੂਤ ਅਨਭੈ ਦਿਆਲ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ ਦੁਖ ਦੇਖ ਰਹਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤਿ
 ਨੇਤਿ ਸਭ ਬੇਦ ਕਹਤ ॥ ੨ ॥ ੨੩੨ ॥ ਕਈ ਉਚ ਨੀਚ ਕੀਨੇ ਬਨਾਉ ॥ ਸਭ ਵਾਰ
 ਪਾਰ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਉ ॥ ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ ਜਾਨੰਤ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨ ਮੂੜ ਕਿਉ ਨ ਸੇਵਤ
 ਤਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ੨੩੩ ॥ ਕਈ ਮੂੜ੍ਹ ਪਾਤ੍ਰ ਪੂਜਾ ਕਰੰਤ ॥ ਕਈ ਸਿੱਧ ਸਾਧ ਸਰਜ
 ਸਿਵੰਤ ॥ ਕਈ ਪਲਟ ਸੂਰਜ ਸਿਜਦਾ ਕਰਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਰੂਪ ਦੂੰ ਕੈ
 ਲਖਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੩੪ ॥ ਅਨਛਿੱਜ ਤੇਜ ਅਨਭੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰੰਤ

ਅਦੈ ਅਨਾਸ ॥ ਸਭ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਤ ਰੂਪ ॥ ਅਨਭੈ ਅਕਾਲ ਅਛੈ
 ਸਰੂਪ ॥ ੫ ॥ ੨੩੫ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਕਾਮਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਦੁਖ ਦੋਖ ਹਰਤ ਦਾਤਾ
 ਦਿਆਲ ॥ ਅੰਜਨ ਬਿਹੀਨ ਅਨਭੰਜ ਨਾਥ ॥ ਜਲ ਥਲ ਪ੍ਰਭਾਉ ਸਰਬਤ੍ਤੂ
 ਸਾਥ ॥ ੬ ॥ ੨੩੬ ॥ ਜਿਹ ਜਾਤ ਪਾਤ ਨਹੀ ਭੇਦ ਭਰਮ ॥ ਜਿਹ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਹੀ
 ਏਕ ਧਰਮ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰੂ ਮਿਤ੍ਰ ਦੇਉ ਏਕ ਸਾਰ ॥ ਅੱਛੈ ਸਰੂਪ ਅਬਿਚਲ ਅਪਾਰ
 ॥ ੭ ॥ ੨੩੭ ॥ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਇ ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ॥ ਕਹਿ ਬਾਸ ਤਾਸ ਕਹਿ ਕਉਨ
 ਭੇਖ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮ ਤਾਸ ਹੈ ਕਵਨ ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰੂ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ
 ਭ੍ਰਾਤ ॥ ੮ ॥ ੨੩੮ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਕਾਰਣ ਸਰੂਪ ॥ ਜਿਹ ਚੜ੍ਹ ਚਿਹਨ ਨਹੀ
 ਰੰਗ ਰੂਪ ॥ ਜਿਹ ਖੇਦ ਭੇਦ ਨਹੀ ਕਰਮ ਕਾਲ ॥ ਸਭ ਜੀਵ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰਤ
 ਪਾਲ ॥ ੯ ॥ ੨੩੯ ॥ ਉਰਧਿ ਬਿਰਹਤ ਸੁਧਿ ਸਰੂਪ ॥ ਬੁਧੀ ਅਪਾਲ ਜੁਧੀ ਅਨੂਪ ॥
 ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨਹੀ ਰੰਗ ਰਾਗ ॥ ਅਨਛਿੱਜੋ ਤੇਜ ਅਨਭਿੱਜੋ ਅਦਾਗ ॥ ੧੦ ॥
 ੨੪੦ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਪ ਬਨ ਤਨ ਦੁਰੰਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰ ਕੇਤ੍ਰ ਨਿਸ ਚਿਨ

ਉਚਰੰਤ ॥ ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਇ ਜਿਹ ਪੈਰ ਪਾਰ ॥ ਦੀਨਾਨ ਦੇਖ ਦਹਿਤਾ
 ਉਦਾਰ ॥੧੧॥ ੨੪੧ ॥ ਕਈ ਕੋਟ ਇੰਦ੍ਰ ਜਿਹ ਪਾਨਿਹਾਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟ ਰੁੱਦ੍ਰ
 ਜੁਗੀਆ ਦੁਆਰ ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੰਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਉਚਰੰਤ ॥੧੨॥ ੨੪੨ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂੱਯੇ ॥ ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
 ਕਰੈ ਨਿਤ ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ॥ ਪੱਛ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਘਪ
 ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ਪੇਖਤ ਹੈ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪਲ ਮੈ ਕਲਿ ਕੇ ਨਹੀਂ
 ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧਿ ਦੇਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ ਪਰ ਦੇਤ ਨ
 ਹਾਰੈ ॥੧॥ ੨੪੩ ॥ ਦਾਹਤ ਹੈ ਦੁਖ ਦੇਖਨ ਕੇ ਦਲ ਦੁੱਜਨ ਕੇ ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਡਾਰੈ ॥
 ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਭਾਰੈ ॥ ਪਾਰ ਨ ਪਾਇ ਸਕੈ
 ਪਦਮਾ ਪਤਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ॥ ਰੋਜੀ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲੇਕਤ ਰਾਜਕ ਰੋਖ
 ਰੂਹਾਨ ਕੀ ਰੋਜੀ ਨ ਟਾਰੈ ॥੨॥ ੨੪੪ ॥ ਕੀਟ ਪਤੰਗ ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗਮ ਭੂਤ
 ਭੁਵਿਖ ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਖਪੇ ਅਹੰਮੇਵ ਨ ਭੇਵ ਲਖਿਓ ਭੁਮ ਸਿਓ

ਭਰਮਾਏ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਹਸੇਬ ਥਕੇ ਕਰ ਹਾਥ ਨ ਆਏ ॥ ਪੂਰਨ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੱਭਾਉ ਬਿਨਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੩॥ ੨੪੫ ॥ ਆਦਿ
 ਅਨੰਤ ਅਗਾਧ ਅਦ੍ਵਿਖ ਸੁ ਭੁਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ॥ ਅੰਤਿ ਬਿਹੀਨ ਅਨਾਤਮ
 ਆਪ ਅਦਾਗ ਅਦੋਖ ਅਛਿੱਦ੍ਵ ਅਛੈ ਹੈ ॥ ਲੋਗਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ ਜਲ ਮੈ ਥਲ
 ਮੈ ਭਰਤਾ ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਹੈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾ
 ਪਤਿ ਏਹੈ ॥੪॥ ੨੪੬॥ ਕਾਮ ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਨ ਲੋਭ ਨ ਮੋਹ ਨ ਰੋਗ ਨ ਸੋਗ ਨ ਭੋਗ
 ਨ ਭੈ ਹੈ ॥ ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੋ ਤਨ ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੇਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥ ਜਾਨ
 ਕੇ ਦੇਤ ਅਜਾਨ ਕੇ ਦੇਤ ਜਮੀਨ ਕੇ ਦੇਤ ਜਮਾਨ ਕੇ ਦੈ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕੇ ਡੋਲਤ ਹੈ
 ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾ ਪਤਿ ਲੈਹੈ ॥੫॥ ੨੪੭॥ ਰੋਗਨ ਤੇ ਅਰ ਸੋਗਨ
 ਤੇ ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਚਾਵੈ ॥ ਸੱਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ ਤਉ
 ਤਨ ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਖਤ ਹੈ ਅਪਨੇ ਕਰੈ ਦੈ ਕਰ ਪਾਪ ਸੰਬੂਹ ਨ ਭੇਟਨ੍
 ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਰ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਾ ਕਹ ਤੇ ਸੌ ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥ ੨੪੮ ॥

ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਸੁ ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈਂ ॥ ਭੁਮਿ ਅਕਾਸ਼
 ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਸਭੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈਂ ॥ ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀਂ ਪਾਰ ਪ੍ਰਭਾ
 ਹੂ ਕੇ ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਹ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਖੇਜ ਬਕੇ ਸਭ ਹੀ ਖੁਜੀਆ ਸੁਰ ਹਾਰ ਪਰੇ
 ਹੱਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥੨੪੯॥ ਨਾਰਦ ਸੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ ਰੁਮਨਾ ਰਿਖ ਸੇ ਸਭ
 ਹੂ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ ਸਭ ਹਾਰ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ
 ਆਇਓ ॥ ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀਂ ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ ਸਿੱਧ ਸਨਾਥ ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
 ਧਿਆਨ ਧਰੋ ਤਿਹ ਕੇ ਮਨ ਮੈਂ ਜਿਹ ਕੇ ਅਮਿਤੋਜਿ ਸਭੈ ਜਗੁ ਛਾਇਓ ॥੧॥੨੫੦॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਅਭੇਦ ਨ੍ਹਿਪਾਨ ਸਭੈ ਪਚ ਹਾਰੇ ॥ ਭੇਦ ਨ ਪਾਇ ਸਕਿਓ
 ਅਨਭੇਦ ਕੇ ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਰਾਗ ਨ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗ ਨ ਸਾਕ
 ਨ ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧ ਅਭੇਖ ਅਦੈਖ ਜਪਿਓ ਤਿਨ
 ਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧॥੨੫੧॥ ਤੀਰਥ ਕੇਟ ਕੀਏ ਇਸਨਾਨ ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਾਨ ਮਹਾ
 ਬ੍ਰਤ ਪਾਰੇ ॥ ਦੇਸ਼ ਫਿਰਿਓ ਕਰ ਭੇਸ ਤਪੋਧਨ ਕੇਸ ਧਰੇ ਨ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਧਿਆਰੇ ॥

ਆਸਨ ਕੋਟ ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ ਧਰੇ ਬਹੁ ਨਿਆਸ ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥੨੫੨॥
 ਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਅਤ੍ਰੂ ਕੇ ਚਲਯਾ ਛਿਤ ਛਤ੍ਰੂ ਕੇ ਧਰਯਾ ਛਤ੍ਰੂ ਧਾਰੀਓ ਕੇ
 ਛਲਯਾ ਮਹਾ ਸਤ੍ਰੂਨ ਕੇ ਸਾਲ ਹੈਂ ॥ ਦਾਨ ਕੇ ਦਿਵਯਾ ਮਹਾ ਮਾਨ ਕੇ ਬਚਯਾ
 ਅਵਸਾਨ ਕੇ ਦਿਵਯਾ ਹੈਂ ਕਟਯਾ ਜਮ ਜਾਲ ਹੈਂ ॥ ਜੁਧ ਕੇ ਜਿਤਯਾ ਅੰ ਬਿਰੁਧ ਕੇ
 ਮਿਟਯਾ ਮਹਾਂ ਬੁਧਿ ਕੇ ਦਿਵਯਾ ਮਹਾਂ ਮਾਨਹੂੰ ਕੇ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਗਿਆਨ ਹੂੰ ਕੇ ਗਿਆਤਾ
 ਮਹਾਂ ਬੁਧਿਤਾ ਕੇ ਦਾਤਾ ਦੇਵ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਮਹਾ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ
 ਹੈਂ ॥੧॥੨੫੩॥ ਪੂਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈਂ ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਧਿਆਵੈਂ ਗੋਰ ਗੁਰਦੇਜੀ
 ਗੁਨ ਗਾਵੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਜੇਗੀ ਜੇਗ ਸਾਥੈ ਪਉਨ ਸਾਧਨਾ ਕਿਤੇਕ ਬਾਥੈ ਆਰਬ
 ਕੇ ਆਰਬੀ ਅਗਾਥੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਫਰਾ ਕੇ ਫਿਰਗੀ ਮਾਨੈਂ ਕੰਧਾਰੀ ਕੁਰੇਸੀ
 ਜਾਨੈਂ ਪਛਮ ਕੇ ਪੱਛਮੀ ਪਛਾਨੈਂ ਨਿਜ ਕਾਮ ਹੈਂ ॥ ਮਰਹਟਾ ਮਘੇਲੇ ਤੇਰੀ ਮਨ
 ਸੋਂ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ ਦ੍ਰਿੜਵੈਂ ਤਿਲੰਗੀ ਪਹਚਾਨੈ ਧਰਮ ਧਾਮ ਹੈਂ ॥੨॥੨੫੪॥ ਬੰਗ

ਕੇ ਬੰਗਾਲੀ ਫਿਰਹੰਗ ਕੇ ਫਿਰਗਾਵਾਲੀ ਦਿਲੀ ਕੇ ਦਿਲਵਾਲੀ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੈ
ਚਲਤ ਹੈਂ ॥ ਰੋਹ ਕੇ ਰੁਹੇਲੇ ਮਾਘ ਦੇਸ ਕੇ ਮਘੇਲੇ ਬੀਰ ਬੰਗ ਸੀ ਬੁਦੇਲੇ ਪਾਪ ਪੁੰਜ
ਕੇ ਮਲਤ ਹੈਂ ॥ ਗੋਖਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਚੀਨ ਮਚੀਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨਜਾਵੈ ਤਿਬਤੀ ਧਿਆਇ
ਦੇਖ ਦੇਹ ਕੇ ਦਲਤ ਹੈਂ ॥ ਜਿਨੈ ਤੇਹਿ ਧਿਆਇਓ ਤਿਨੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਾਇਓ
ਸਰਬ ਧਨ ਧਾਮ ਫਲ ਫੁਲ ਸੌਂ ਫਲਤ ਹੈਂ ॥ ੩ ॥ ੨੫੫ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨ ਕੌ ਸੁਰੇਸ
ਦਾਨਵਾਨ ਕੌ ਮਹੇਸ ਗੱਗ ਧਾਨ ਕੌ ਅਭੇਸ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਰੰਗ ਮੈਂ ਰੰਗੀਨ ਰਾਗ
ਰੂਪ ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੀਨ ਅੰਰ ਕਾਹੂ ਪੈ ਨ ਦੀਨ ਸਾਧ ਅਧੀਨ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਪਾਈਐ ਨ
ਪਾਰ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਮੈਂ ਅਪਾਰ ਸਰਬ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਉਦਾਰ ਹੈਂ ਅਪਾਰ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥
ਹਾਥੀ ਕੀ ਪੁਕਾਰ ਪਲ ਪਾਛੈ ਪਹੁਚਤ ਤਾਹਿ ਚੀਟੀ ਕੀ ਚਿੰਘਾਰ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸੁਨੀਅਤੁ
ਹੈਂ ॥ ੪ ॥ ੨੫੬ ॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੁਆਰ ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਚਾਰ ਕੇਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰ
ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕੇਤੇ ਸਸਿ ਰਾਸੀ ਕੇਤੇ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਕੇਤੇ ਮੁੰਡੀਆ
ਉਦਾਸੀ ਜੋਗ ਦੁਆਰ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕੇਤੇ ਮਹਾਦੀਨ ਕੇਤੇ ਬਿਆਸ ਸੇ

ਪ੍ਰਬੀਨ ਕੇਤੇ ਕੁਮੇਰ ਕੁਲੀਨ ਕੇਤੇ ਜਛ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ਕਰਤ ਹੈਂ ਬਿਚਾਰ ਪੈ ਨ
ਪੂਰਨ ਕੇ ਪਾਵੈ ਪਾਰ ਤਾਹੀ ਤੇ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਲਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥ ੫ ॥ ੨੫੭ ॥
ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਹੈ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ ਪੈ ਅਪਾਰ ਕੈ
ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਰਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਮਹਾ ਰੂਪ ਹੁੰ ਕੇ ਰਾਸੀ ਹੈਂ
ਅਨਾਸੀ ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਹੁੰ ਨ ਜਾਤ ਜਾ ਕੀ ਬਾਪ ਹੁੰ ਨ ਮਾਇ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ
ਪ੍ਰਭਾ ਕੀ ਸੁ ਛਟਾ ਕੈ ਅਨੁਮਾਨੀਐ ॥ ਤੇਜ ਹੁੰ ਕੇ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈਂ ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈਂ
ਕਿ ਮੋਹਨੀ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈਂ ਨਿਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥ ੬ ॥ ੨੫੮ ॥ ਤੇਜ ਹੁੰ ਕੋ ਤਰੁ ਹੈਂ
ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈਂ ਕਿ ਸੁਧਿਤਾ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈਂ ਕਿ ਸਿਧਿਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੈਂ ॥ ਕਾਮਨਾ
ਕੀ ਖਾਨ ਹੈਂ ਕਿ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੈਂ ਬਿਰਕਤਤਾ ਕੀ ਬਾਨ ਹੈਂ ਕਿ ਬੁਧਿ ਕੋ ਉਦਾਰੁ
ਹੈਂ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ਕਿ ਭੁਪਨ ਕੋ ਭੂਪ ਹੈਂ ਕਿ ਰੂਪ ਹੁੰ ਕੇ ਰੂਪ ਹੈਂ ਕੁਮਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰੁ
ਹੈਂ ॥ ਦੀਨਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਹੈਂ ਗਨੀਮਨ ਕੋ ਗਾਰਕ ਹੈਂ ਸਾਧਨ ਕੋ ਰਡੱਕ ਹੈਂ ਗੁਨਨ ਕੋ
ਪਹਾਰੁ ਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ੨੫੯ ॥ ਸਿਧਿ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ਕਿ ਬੁਧਿ ਕੋ ਬਿਭੁਤਿ ਹੈਂ ਕਿ ਕੁਧ ਕੋ

ਅਭੂਤ ਹੈਂ ਕਿ ਅੱਛੇ ਅਥਿਨਾਸੀ ਹੈਂ ॥ ਕਾਮ ਕੇ ਕੁਨਿੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਖੁਬੀ ਕੇ ਦਰਿੰਦਾ ਹੈਂ
 ਗਨੀਮ ਕੇ ਗਰਿੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈਂ ॥ ਕਾਲ ਹੁੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ ਕਿ ਸਤ੍ਤ੍ਵਨ
 ਕੇ ਸਾਲ ਹੈਂ ਕਿ ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੇ ਪੋਖਤ ਹੈਂ ਕਿ ਬਿਧਤਾ ਕੇ ਬਾਸੀ ਹੈਂ ॥ ਜੇਗਹੁੰ ਕੇ ਜੰਤ੍ਰੂ ਹੈਂ ਕਿ
 ਤੇਜ਼ ਹੁੰ ਕੇ ਤੰਤ੍ਰੂ ਹੈਂ ਕਿ ਮੌਹਨੀ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰੂ ਹੈਂ ਕਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈਂ ॥ ੯ ॥ ੨੬੦ ॥
 ਰੂਪ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ਕਿ ਬੁਧਿ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ਕਿ ਸਿੱਧਤਾ ਕੇ ਬਾਸ ਹੈਂ ਕਿ ਬੁਧਿ ਹੁੰ ਕੇ
 ਘੁਰੁ ਹੈਂ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈਂ ਨਿਰੰਜਨ ਅਭੇਵ ਹੈਂ ਅਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈਂ ਕਿ ਸੁਧਤਾ
 ਕੇ ਸਰੁ ਹੈਂ ॥ ਜਾਨ ਕੇ ਬਚਯਾ ਹੈਂ ਇਮਾਨ ਕੇ ਦਿਵਯਾ ਹੈਂ ਜਮ ਜਾਲ ਕੇ ਕਟਯਾ ਹੈਂ
 ਕਿ ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਕਰੁ ਹੈਂ ॥ ਤੇਜ਼ ਕੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੈਂ ਅਖੰਡਣ ਕੇ ਖੰਡ ਹੈਂ ਮਹੀਪਨ ਕੇ ਮੰਡ
 ਹੈਂ ਕਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਨ ਨਰੁ ਹੈਂ ॥ ੯ ॥ ੨੬੧ ॥ ਬਿਸੂ ਕੇ ਭਰਨ ਹੈਂ ਕਿ ਅਪਦਾ ਕੇ
 ਹਰਨ ਹੈਂ ਕਿ ਸੁਖ ਕੇ ਕਰਨ ਹੈਂ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈਂ ॥ ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ ਪਾਰਾਵਾਰ
 ਹੁੰ ਕੇ ਪਾਰ ਜਾਂ ਕੇ ਕੀਜਤ ਬਿਚਾਰ ਸੁਭਿਚਾਰ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥ ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ
 ਗਾਵੈ ਹਬਸੀ ਹਲਬੀ ਧਿਆਵੈ ਪੂਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ ਆਸਾ ਤੇ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥

ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਮਹਾਦੇਵ ਹੁੰ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈਂ ਨਿਰਜਨ ਅਭੇਵ ਨਾਬ ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸ
 ਹੈਂ । ੧੦ । ੨੯੨ ॥ ਅੰਜਨ ਬਿਹੀਨ ਹੈਂ ਨਿਰਜਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈਂ ਕਿ ਸੇਵਕ ਅਧੀਨ ਹੈਂ
 ਕਟਯਾ ਜਮ ਜਾਲ ਕੇ । । ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਮਹਾਦੇਵ ਹੁੰ ਕੇ ਦੇਵਨਾਬ ਭੁਮ ਕੇ
 ਭੁਜਯਾ ਹੈਂ ਮੁਹਯਾ ਮਹਾ ਬਾਲ ਕੇ । । ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਮਹਾ ਸਾਜ ਹੁੰ ਕੇ ਸਾਜਾ ਮਹਾ
 ਜੋਗ ਹੁੰ ਕੇ ਜੋਗ ਹੈਂ ਧਰਯਾ ਦ੍ਰਮ ਛਾਲ ਕੇ । । ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਕਰੁ ਹੈਂ ਕਬਿੱਧਿਤਾ ਕੇ ਹਰੁ
 ਹੈਂ ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੇ ਸਾਬੀ ਹੈਂ ਕਿ ਕਾਲ ਹੈਂ ਕਚਾਲ ਕੇ । ੧੧ । ੨੯੩ ॥ ਛੀਰ ਕੈਸੀ
 ਛੀਰਾਵਧ ਛਾਛ ਕੈਸੀ ਛੱਤ੍ਰਾਨੇਰ ਛਪਾਕਰ ਕੈਸੀ ਛਬਿ ਕਾਲਿੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਕੂਲ ਕੈ । ।
 ਹੰਸਨੀ ਸੀ ਸੀਹਾਰੂਮ ਹੀਰਾ ਸੀ ਹੁਸੈਨਾਬਾਦ ਗੰਗਾ ਕੈਸੀ ਧਾਰ ਚਲੀ ਸਾਤੇ ਸਿੰਧ
 ਰੂਲ ਕੈ । । ਪਾਰਾ ਸੀ ਪਲਾਉਗਢ ਰੂਪਾ ਕੈਸੀ ਰਾਮਪੁਰ ਸੇਰਾ ਸੀ ਸੁਰੰਗਾਬਾਦ ਨੀਕੈ
 ਰਹੀ ਛੂਲ ਕੈ । । ਚੰਪਾ ਸੀ ਚੰਦੇਰੀ ਕੋਟ ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਚਾਂਦਾਗੜ੍ਹ ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ
 ਰਹੀ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ਛੂਲ ਕੈ । ੧੨ । ੨੯੪ ॥ ਫਟਕ ਸੀ ਕੈਲਾਸ ਕਮਾਉਗੜ੍ਹ ਕਾਂਸੀਪੁਰ
 ਸੀਸਾ ਸੀ ਸੁਰੰਗਾਬਾਦ ਨੀਕੈ ਸੇਹੀਅਤੁ ਹੈ । । ਹਿੰਮਾ ਸੀ ਹਿਮਾਲੈਹਰ ਹਾਰ ਸੀ

ਹੱਲਬਾ ਨੇਰ ਹੰਸ ਕੈਸੀ ਹਾਜੀਪੁਰ ਦੇਖੇ ਮੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਚੰਦਨ ਸੀ ਚੰਪਾਵਤੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
 ਸੀ ਚੰਦ੍ਰਾਗਿਰ ਚਾਂਦਨੀ ਸੀ ਚਾਂਦਾਗੜ੍ਹ ਜੋਨ ਜੋਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ਗੰਗਾ ਸਮ ਗੰਗਾਧਾਰ
 ਬਕਾਨ ਸੀ ਬਲਿੰਦਾਵਾਦ ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ਕੀ ਉਜ਼ਿਆਰੀ ਸੋਹੀਅਤੁ
 ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ੨੯੫ ॥ ਫਰਾ ਸੀ ਫਿਰੰਗੀ ਫਰਾਸੀਸ ਕੇ ਦੁਰੰਗੀ ਮਕਰਾਨ ਕੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗੀ
 ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਗਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਭਖਰੀ ਕੰਧਾਰੀ ਗੇਰ ਗਖਰੀ ਗਰਦੇਜਾ ਚਾਰੀ ਪਉਨ
 ਕੇ ਅਹਾਰੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪੂਰਬ ਪਲਾਉੰ ਕਾਮ ਰੂਪ ਅੰ ਕਮਾਉੰ
 ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੈ ਬਿਰਾਜੈ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਜਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਜੰਡ੍ਰ ਮੰਡ੍ਰ ਤੈ
 ਅਤਾਪੀ ਨਾਥ ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ਕੇ ਨ ਪਾਰ ਪਾਈਅਤੁ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ੨੯੬ ॥ ਤੂ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਅਦੈ ਅਨਾਸ ਆਸਨ ਅਡੋਲ ॥ ਅਦੈ ਅਨੰਤ ਉਪਮਾ
 ਅਤੋਲ ॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ ਅਬਜਕਤ ਨਾਥ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ਸਰਬਾ
 ਪ੍ਰਮਾਥ ॥ ੧ ॥ ੨੯੭ ॥ ਜਹ ਤਹ ਮਹੀਪ ਬਨ ਤਿਨ ਪ੍ਰਫੁਲ ॥ ਸੋਭਾ ਬਸੰਤ ਜਹ ਤਹ
 ਪ੍ਰਫੁਲ ॥ ਬਨ ਤਨ ਦੁਰੰਤ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਮਹਾਨ ॥ ਜਹ ਤਹ ਪ੍ਰਫੁਲ ਸੁੰਦਰ

ਸੁਜਾਨ । ੨ । ੨੬੮ ॥ ਫੁਲਤੰ ਪ੍ਰਹੁੱਲ ਲਹਿ ਲਹਿਤ ਮੌਰ ॥ ਸਿਰ ਢੁਰਹਿ ਜਾਨ ਮਨ
ਮਬਹਿ ਚੌਰ ॥ ਕੁਦਰਤ ਕਮਾਲ ਰਾਜ਼ਕ ਰਹੀਮ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ
। ੩ । ੨੬੯ ॥ ਜਹ ਤਹ ਬਿਲੇਕ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਸੋਹ ॥ ਅਜਾਨੁ ਬਾਹੁ ਅਮਿਤੇਜ
ਮੋਹ ॥ ਰੋਸੰ ਬਿਰਹਤ ਕਰਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਹ ਤਹ ਪ੍ਰਹੁੱਲ ਸੁੰਦਰ
ਸੁਜਾਨ । ੪ । ੨੭੦ ॥ ਬਨ ਤਿਨ ਮਹੀਪ ਜਲ ਥਲ ਮਹਾਨ ॥ ਜਹ ਤਹ ਪ੍ਰਸੋਹ
ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਗਮਗਤ ਤੇਜ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਅੰਬਰ ਜਿਮੀਨ ਜਿਹ ਜਪਤ
ਜਾਪ । ੫ । ੨੭੧ ॥ ਸਾਤੇ ਅਕਾਸ ਸਾਤੇ ਪਤਾਰ ॥ ਬਿਬਰਿਓ ਅਦਿਸਟ ਜਿਹ ਕਰਮ
ਜਾਰਿ ॥

ਉਸਤਤ ਸੰਪੂਰਣੀ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਜਤੇ ॥

ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੇ ਕਰੋਂ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਪੂਰਨ ਕਰੋਂ ਗਿਰੰਥ ਇਹੁ ਤੁਮ ਮੁਹਿ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ॥

ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡੀ ਖਲ ਦਲ ਖੰਡੀ ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡੀ ਬਰ ਬੰਡੀ ॥ ਭੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡੀ
ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੀ ਜੋਤਿ ਅਮੰਡੀ ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੀ ॥ ਸੁਖ ਸੰਤਾ ਕਰਣੰ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੰ
ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਣੰ ਅਸਿ ਸਰਣੰ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣ ਸਿਸਟਿ ਉਬਾਰਣ ਮਮ

ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ ਜੈ ਤੇਗੀ ॥ ੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਜੋਤਯੰ ਅਜੂਨੀ
 ਸਰੂਪੰ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਦੇਵੰ ਮਹਾ ਭੂਪ ਭੂਪੰ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਯੰ ਨਿਰੂਪੰ ਨਿਬਾਣੰ ॥
 ਕਲੰ ਕਾਰਣੇਯੰ ਨਮੋ ਖੜਗ ਪਾਣੰ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਬਿਕਾਰ ਨਿਤਯੰ
 ਨਿਰਾਲੰ ॥ ਨ ਬਿਧੰ ਬਿਸੇਖੰ ਨ ਤਰੁਨੰ ਨ ਬਾਲੰ ॥ ਨ ਰੰਕੰ ਨ ਰਾਯੰ ਨ ਰੂਪੰ ਨ
 ਰੇਖੰ ॥ ਨ ਰੰਗੀ ਨ ਰਾਗੀ ਅਪਾਰੰ ਅਭੇਖੰ ॥ ੪ ॥ ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਰੇਖੰ ਨ ਰੰਗੀ ਨ
 ਰਾਗੀ ॥ ਨ ਨਾਮੰ ਨ ਠਾਮੰ ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਜਾਗੀ ॥ ਨ ਦ੍ਰੈਖੰ ਨ ਭੇਖੰ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਨਿਤਯੰ ॥ ਮਹਾ ਜੋਗ ਜੋਗੀ ਸੁ ਪਰਮੰ ਪਵਿਤਯੰ ॥ ੫ ॥ ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ ਅਨਾਮੰ
 ਅਠਾਮੰ ॥ ਮਹਾ ਜੋਗ ਜੋਗੀ ਮਹਾ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ ਅਨੀਲੰ ਅਨਾਦੰ ॥
 ਪਰੇਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰੂ ਸਦਾ ਨਿਬਿਖਾਦੰ ॥ ੬ ॥ ਸੁ ਆਦੰ ਅਨਾਦੰ ਅਨੀਲੰ ਅਨੰਤੰ ॥
 ਅਦੈਖੰ ਅਭੇਖੰ ਮਹੇਸੰ ਮਹੰਤੰ ॥ ਨ ਰੇਖੰ ਨ ਸੋਖੰ ਨ ਦ੍ਰੋਹੰ ਨ ਮੇਹੰ ॥ ਨ ਕਾਮੰ ਨ
 ਕ੍ਰੋਧੰ ਅਜੇਨੀ ਅਜੋਹੰ ॥ ੭ ॥ ਪਰੇਅੰ ਪਵਿਤ੍ਰੂ ਪੁਨੀਤੰ ਪੁਰਾਣੰ ॥ ਅਜੇਅੰ ਅਭੇਅੰ

ਭਵਿਖਜੰ ਭਵਾਣੰ ॥ ਨ ਰੰਗੀਂ ਨ ਸੋਗੀਂ ਸੁ ਨਿਤਜੰ ਨਵੀਨੰ ॥ ਅਜਾਯੰ ਸਹਾਯੰ
 ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਬੀਨੰ ॥ ੮ ॥ ਸੁ ਭੂਤੰ ਭਵਿਖਜੰ ਭਵਾਨੰ ਭਵੇਅੰ ॥ ਨਮੇ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰੰ ਨਮੇ
 ਨਿਜੁਰੇਅੰ ॥ ਨਮੇ ਦੇਵ ਦੇਵੰ ਨਮੇ ਰਾਜ ਰਾਜੰ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬ ਨਿਤਜੰ ਸੁ ਰਾਜਾ
 ਧਿਰਾਜੰ ॥ ੯ ॥ ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ ਅਭੂਤੰ ਅਦੈਖੰ ॥ ਨ ਰਾਗੀਂ ਨ ਰੰਗੀਂ ਨ ਰੂਪੰ ਨ
 ਰੇਖੰ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਦੇਵੰ ਮਹਾ ਜੋਗ ਜੋਗੀਂ ॥ ਮਹਾ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ਮਹਾ ਭੋਗ ਭੋਗੀਂ ॥
 ੧੦ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜਸੰ ਤਾਮਸੰ ਸਾਤਕੇਅੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਨਰੇਅੰ ॥ ਕਹੂੰ
 ਦੇਵੀਅੰ ਦੇਵਤੰ ਦਈਤ ਰੂਪੰ ॥ ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਧਾਰੇ ਅਨੂਪੰ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹੂੰ
 ਛੁਲ ਹੈ ਕੈ ਭਲੇ ਰਾਜ ਛੁਲੇ ॥ ਕਹੂੰ ਭਵਰ ਹੈ ਕੈ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਭੂਲੇ ॥ ਕਹੂੰ ਪਉਨ
 ਹੈ ਕੈ ਬਹੇ ਬੇਗਿ ਐਸੇ ॥ ਕਹੇ ਮੇਨ ਆਵੈ ਕਥੋਂ ਤਾਹਿ ਕੈਸੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਦ
 ਹੈ ਕੈ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਬਾਜੇ ॥ ਕਹੂੰ ਪਾਰਧੀ ਹੈ ਕੈ ਧਰੇ ਬਾਨ ਰਾਜੇ ॥ ਕਹੂੰ ਮ੍ਰਿਗ
 ਹੈ ਕੈ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮੇਹੇ ॥ ਕਹੂੰ ਕਾਮੁਕੀ ਜਿਉ ਧਰੇ ਰੂਪ ਸੋਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਨਹੀਂ

ਜਾਨ ਜਾਈ ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਸ ਤਾ ਕੇ ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥ ਕਹਾ ਨਾਮ
 ਤਾ ਕੇ ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਬਖਾਨੇ ਕਹੇ ਮੇਨ ਆਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਨ ਤਾ
 ਕੇ ਕੋਈ ਤਾਤ ਮਾਤੰ ਨ ਭਾਜੰ ॥ ਨ ਪੁੜ੍ਹੂ ਨ ਪੌੜ੍ਹੂ ਨ ਦਾਯਾ ਨ ਦਾਯੰ ॥ ਨ ਨੇਹੰ
 ਨ ਗੇਹੰ ਨ ਸੈਨੰ ਨ ਸਾਬੰ ॥ ਮਹਾ ਰਾਜ ਰਾਜੰ ਮਹਾ ਨਾਬ ਨਾਬੰ ॥ ੧੫ ॥ ਪਰਮ
 ਪੁਰਾਨੰ ਪਵਿਤ੍ਰੂ ਪਰੇਯੰ ॥ ਅਨਾਦੰ ਅਨੀਲੰ ਅਸੰਭੰ ਅਜੇਯੰ ॥ ਅਭੇਦੰ ਅਛੇਦੰ
 ਪਵਿਤ੍ਰੂ ਪ੍ਰਮਾਬੰ ॥ ਮਹਾ ਦੀਨ ਦੀਨੰ ਮਹਾ ਨਾਬ ਨਾਬੰ ॥ ੧੬ ॥ ਅਦਾਰੰ ਅਦਾਰੰ
 ਅਲੇਖੰ ਅਭੇਖੰ ॥ ਅਨੰਤੰ ਅਨੀਲੰ ਅਰੂਪੰ ਅਦ੍ਵੇਖੰ ॥ ਮਹਾ ਤੇਜ ਤੇਜੰ ਮਹਾ ਜੂਲ
 ਜੂਲੰ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੂ ਮੰਤ੍ਰੂ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕਾਲੰ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰੰ ਬਾਮ ਚਾਪਿਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ
 ਕਰਾਲੰ ॥ ਮਹਾ ਤੇਜ ਤੇਜੰ ਬਿਰਾਜੈ ਬਿਸਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਦਾੜੂ ਦਾੜੂ ਸੁ ਸੋਹੰ
 ਅਪਾਰੰ ॥ ਜਿਨੈ ਚਰਬੀਯੰ ਜੀਵ ਜਗੋਜੰ ਹਜਾਰੰ ॥ ੧੮ ॥ ਡਮਾਡਮੱ ਡਉਰੂ
 ਸਿਤਾ ਸੇਤ ਛਤ੍ਰੂ ॥ ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਹਾਸੰ ਝਮਾਝਮੱ ਅਤ੍ਰੂ ॥ ਮਹਾ ਘੋਰ ਸਬਦੰ ਬਜੈ

ਸੰਖ ਐਸੇ ॥ ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ ਕਾਲ ਕੀ ਜੂਾਲ ਜੈਸੇ ॥ ੧੯ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥
 ਘਣ੍ਣ ਘੰਟ ਬਾਜ਼ੰ ॥ ਧੁਣ੍ਣ ਮੇਘ ਲਾਜ਼ੰ ॥ ਭਯੋ ਸੱਦ ਏਵੰ ॥ ਹਜ਼ਿਓ ਨੀਰਧੇਵੰ ॥
 ੨੦ ॥ ਘੁਰੰ ਘੁੰਘਰੇਯੰ ॥ ਧੁਣ੍ਣ ਨੇਵਰੇਯੰ ॥ ਮਹਾ ਨਾਦ ਨਾਦੰ ॥ ਸੁਰੰ
 ਨਿਰਬਿਖਾਦੰ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਰੰ ਮਾਲ ਰਾਜ਼ੰ ॥ ਲਖੇ ਰੁਦ੍ਗਲਾਜ਼ੰ ॥ ਸੁਭੰ ਚਾਰ ਚਿੱਤ੍ਰੰ ॥
 ਪਰਮੰ ਪਵਿੜ੍ਹੰ ॥ ੨੨ ॥ ਮਹਾ ਗਰਜ ਗਰਜ਼ੰ ॥ ਸੁਨੈ ਦੂਤ ਲਰਜ਼ੰ ॥ ਸ੍ਰਵੰ ਸ੍ਰੌਣ
 ਸੋਹੰ ॥ ਮਹਾ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥ ੨੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸਿ੍ਰਜੇ ਸੇਤਜ਼ੰ ਜੇਰਜ਼ੰ
 ਉਤਭੁਜੇਵੰ ॥ ਰਚੇ ਅੰਡਜ਼ੰ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਏਵੰ ॥ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾਯੰ ਜਿਮੀ
 ਆਸਮਾਣੰ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਕਬਿਅੰ ਕੁਰਾਣੰ ਪੁਰਾਣੰ ॥ ੨੪ ॥ ਰਚੇ ਰੈਣ ਦਿਵਸੰ
 ਥਪੇ ਸੂਰ ਚੰਦੰ ॥ ਠਟੇ ਦਈਵ ਦਾਨੇ ਰਚੇ ਥੀਰ ਬਿ੍ਰਦੰ ॥ ਕਰੀ ਲੋਹ ਕਲਮੰ
 ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ ਮਾਬੰ ॥ ਸਬੈ ਜੇਰ ਕੀਨੇ ਬਲੀ ਕਾਲ ਹਾਬੰ ॥ ੨੫ ॥ ਕਈ ਮੇਟ
 ਡਾਰੇ ਉਸਾਰੇ ਬਨਾਏ ॥ ਉਪਾਰੇ ਗੜੇ ਫੇਰ ਮੇਟੇ ਉਪਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕਾਲ ਜੂ ਕੀ

ਕਿਨੂ ਨ ਪਛਾਨੀ ॥ ਘਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਹੈਰੈ ਘਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ੨੯ ॥ ਕਿਤੇ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੇ ਕੀਟ ਕੋਟੈ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ ਮੇਟਿ ਡਾਰੇ ਉਪਾਏ ॥ ਮਹਾਦੀਨ
 ਕੇਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਮਾਂਝ ਹੁਏ ॥ ਸਮੈ ਆਪਨੀ ਆਪਨੀ ਅੰਤ ਮੂਏ ॥ ੩੦ ॥ ਜਿਤੇ
 ਅਉਲੀਆ ਅੰਬੀਆ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ॥ ਤਿਤਿਓ ਕਾਲ ਜੀਤਾ ਨ ਤੇ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ॥
 ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਸੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੁਇ ਬਿਸ਼ਨ ਆਏ ॥ ਤਿਤਿਓ ਕਾਲ ਖਾਪਿਓ ਨ ਤੇ ਕਾਲ
 ਘਾਏ ॥ ੨੮ ॥ ਜਿਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੇ ਚੰਦ੍ਰ ਸੇ ਹੋਤ ਆਏ ॥ ਤਿਤਿਓ ਕਾਲ ਖਾਪਾ ਨ
 ਤੇ ਕਾਲ ਘਾਏ ॥ ਜਿਤੇ ਅੰਲੀਆ ਅੰਬੀਆ ਗੌਸ ਹੈਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਕਾਲ ਕੇ ਅੰਤ
 ਦਾੜਾ ਤਲੈ ਹੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਜਿਤੇ ਮਾਨਧਾਤਾਦਿ ਰਾਜਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਭੈ ਬਾਧ ਕੈ
 ਕਾਲ ਜੇਲੈ ਚਲਾਏ ॥ ਜਿਨੈ ਨਾਮ ਤਾ ਕੇ ਉਚਾਰੇ ਉਬਾਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਸਾਮ ਤਾ
 ਕੀ ਲਖੇ ਕੋਟ ਮਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਮਕਹਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਧੁਨੰ ਨੇਵਰਾਣੰ ॥ ਘੁਰੰ ਘੁੰਘਰਾਣੰ ॥ ੩੧ ॥ ਚਤੁਰ

ਬਾਂਹ ਚਾਰੰ ॥ ਨਿਜੂਟੰ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਗਦਾ ਪਾਸ ਸੋਹੰ ॥ ਜਮੰ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥ ੩੨ ॥
 ਸੁਭੰ ਜੀਭ ਜੁਆਲੰ ॥ ਸੁ ਦਾੜਾ ਕਰਾਲੰ ॥ ਬਜੀ ਬੰਬ ਸੰਖੰ ॥ ਉਠੇ ਨਾਦ ਬੰਖੰ ॥
 ੩੩ ॥ ਸੁਭੰ ਰੂਪ ਸਿਆਮੰ ॥ ਮਹਾ ਸੋਭ ਧਾਮੰ ॥ ਛਬੇ ਚਾਰੁ ਚਿੜ੍ਹੁ ॥ ਪਰੇਅ
 ਪਵਿੜ੍ਹੁ ॥ ੩੪ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸਿਰੰ ਸੇਤ ਛਤ੍ਰੁ ਸੁ ਸੁਭ੍ਰੁ ਬਿਰਾਜੰ ॥
 ਲਖੇ ਛੈਲ ਛਾਯਾ ਕਰੇ ਤੇਜ ਲਾਜੰ ॥ ਬਿਸਾਲਾਲ ਨੈਨੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸੋਹੰ ॥ ਢਿੱਗੰ
 ਅਸੁਮਾਲੰ ਹਸੰ ਕੋਟ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹੂੰ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸੋਹੰ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵ
 ਕੰਨਿਆਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮੋਹੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਹੈ ਕੈ ਧਰੇ ਬਾਨ ਪਾਨੰ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਪ ਹੈ ਕੈ
 ਬਜਾਏ ਨਿਸਾਨੰ ॥ ੩੬ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਧਨੁਰ ਬਾਨ ਧਾਰੇ ॥ ਛਕੇ ਛੈਲ
 ਭਾਰੇ ॥ ਲਏ ਖੱਗ ਐਸੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਜੈਸੇ ॥ ੩੭ ॥ ਜੁਰੇ ਜੰਗ ਜੋਰੰ ॥ ਕਰੇ
 ਜੁਧ ਘੋਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਿਆਲੰ ॥ ਸਦਾਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥ ੩੮ ॥ ਸਦਾ ਏਕ
 ਰੂਪੰ ॥ ਸਭੈ ਲੋਕ ਭੂਪੰ ॥ ਅਜੇਣ ਅਜਾਯੰ ॥ ਸਰਣਿਅੰ ਸਹਾਯੰ ॥ ੩੯ ॥ ਤਪੈ

ਖੁਗੋ ਪਾਨੰ ॥ ਮਹਾਂ ਲੋਕ ਦਾਨੰ ॥ ਭਵਿਖਿਆਂ ਭਵੇਅਂ ॥ ਨਮੈ ਨਿਰਜੁਰੇਅਂ ॥ ੪੦ ॥
 ਮਧੋ ਮਾਨ ਮੁੰਡੰ ॥ ਸੁਭੰ ਰੁੰਡ ਝੁੰਡੰ ॥ ਸਿਰੀ ਸੇਤ ਛੱਡੰ ॥ ਲਸੰ ਹਾਥ ਅੱਡੰ ॥ ੪੧ ॥
 ਸੁਣੇ ਨਾਦ ਭਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰੂਮੇ ਛਤ੍ਰਪਾਰੀ ॥ ਦਿਸਾ ਬਸਤ੍ਰ ਰਾਜੰ ॥ ਸੁਣੇ ਦੇਖ
 ਭਾਜੰ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਣੇ ਗੱਦ ਸੱਦੰ ॥ ਅਨੰਤੰ ਬਿਹੱਦੰ ॥ ਘਟਾ ਜਾਣੁ ਸਿਆਮੰ ॥
 ਦੁਤੰ ਅਭਿਰਾਮੰ ॥ ੪੩ ॥ ਚਤੁਰ ਬਾਹੁ ਚਾਰੰ ॥ ਕਰੀਟੰ ਸੁ ਧਾਰੰ ॥ ਗਦਾ ਸੰਖ
 ਚੁੜੰ ॥ ਦਿਪੈ ਕੁਰ ਬੁੜੰ ॥ ੪੪ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਰਾਜਿਆਂ ॥
 ਨਿਹਾਰ ਕਾਮੁ ਲਾਜਿਆਂ ॥ ਅਲੋਕ ਲੋਕ ਸੋਭਿਆਂ ॥ ਬਿਲੋਕ ਲੋਕ ਲੋਭਿਆਂ ॥
 ੪੫ ॥ ਚਮੱਕ ਚੰਦ੍ਰਸੀਸਿਯੰ ॥ ਰਹਿਓ ਲਜਾਇ ਈਸਿਯੰ ॥ ਸੁ ਸੋਭ ਨਾਗ ਭੁਖਣੰ ॥
 ਅਨੇਕ ਦੁਸਟ ਦੁਖਣੰ ॥ ੪੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਧਾਰੀਆਂ ॥ ਕਰੇਰ ਪਾਪ ਟਾਰੀਆਂ ॥
 ਗਦਾ ਗ੍ਰਿਸਟ ਪਾਣਿਆਂ ॥ ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਤਾਣਿਆਂ ॥ ੪੭ ॥ ਸਬਦ ਸੰਖ
 ਬੱਜਿਆਂ ॥ ਘਣੀਕਿ ਘੁੰਘਰ ਗੱਜਿਆਂ ॥ ਸਰਨ ਨਾਥ ਤੇਰੀਆਂ ॥ ਉਬਾਰ ਲਾਜ

ਮੇਰੀਅੰ ॥ ੪੮ ॥ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਸੋਹੀਅੰ ॥ ਬਿਸੇਖ ਦੇਵ ਮੇਹੀਅੰ ॥ ਅਦੇਵ ਦੇਵ
 ਦੇਵਲੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੈਵਲੰ ॥ ੪੯ ॥ ਸੁ ਆਦਿ ਅੰਤ ਏਕਿਅੰ ॥ ਧਰੇ ਸੁ
 ਰੂਪ ਅਨੇਕਿਅੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਰਾਜਈ ॥ ਬਿਲੋਕ ਪਾਪ ਭਾਜਈ ॥ ੫੦ ॥
 ਅਲੰਕ੍ਰਿਤੰ ਸੁ ਦੇਹਯੰ ॥ ਤਨੋ ਮਨੋ ਕਿ ਮੇਹਯੰ ॥ ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਧਾਰਹੀ ॥ ਅਨੇਕ
 ਸੱਤ੍ਰੂ ਟਾਰਹੀ ॥ ੫੧ ॥ ਘਮੱਕਿ ਘੁੰਘਰੰ ਸੁਰੰ ॥ ਨਵੰ ਨਿਨਾਦ ਨੂਪਰੰ ॥ ਪ੍ਰਜਾਲ
 ਬਿਜੁਲੰ ਜੂਲੰ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਨਿਰਮਲੰ ॥ ੫੨ ॥ ਤੇਟਕ ਛੰਦ ॥ ਝੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਨਵ ਨੇਵਰ ਨਾਦ ਸੁਰੰ ਨਿਮਲੰ ॥ ਮੁਖ ਬਿਜੁਲ ਜੂਲ ਘਣੰ ਪ੍ਰਜ਼ਲੰ ॥ ਮਦਰਾ
 ਕਰ ਮੱਤ ਮਹਾ ਭਭਕੰ ॥ ਬਨ ਮੈ ਮਨੋ ਬਾਘ ਬਚਾ ਬਬਕੰ ॥ ੫੩ ॥ ਭਵ ਭੂਤ
 ਭਵਿਖੁ ਭਵਾਨ ਭਵੰ ॥ ਕਲ ਕਾਰਣ ਉਬਾਰਨ ਏਕ ਤੁਵੰ ॥ ਸਭ ਠੌਰ ਨਿਰੰਤਰ
 ਨਿੱਤ ਨਯੰ ॥ ਮ੍ਰਿਦੁ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਯੰ ਸੁ ਭਯੰ ॥ ੫੪ ॥ ਦਿੜ ਦਾੜੁ ਕਰਾਲ ਦੈ
 ਸੇਤ ਉਧੰ ॥ ਜਿਹ ਭਾਜਤ ਦੁਸਟ ਬਿਲੋਕ ਜੁਧੰ ॥ ਮਦ ਮਤ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਕਰਾਲ

ਧਰੰ ॥ ਜਯ ਸੱਦੁ ਸੁਰਾਸੁਰਯੰ ਉਚਰੰ ॥ ੫੫ ॥ ਨਵ ਕਿੰਕਣ ਨੇਵਰ ਨਾਦ ਹੂਅੰ ॥
 ਚਲ ਚਾਲ ਸਭਾਚਲ ਕੰਪ ਕੂਅੰ ॥ ਘਣ ਘੁੰਘਰ ਘੰਟਣ ਘੇਰ ਸੁਰੰ ॥ ਚਰ ਚਾਰ
 ਚਰਾਚਰਯੰ ਹੁਹਰੰ ॥ ੫੬ ॥ ਚਲ ਚੌਦਹੂੰ ਚਕ੍ਕਨ ਚਕ੍ਕ ਫਿਰੰ ॥ ਬਢਵੰ ਘਟਵੰ
 ਹਰੀਅੰ ਸੁਭਰੰ ॥ ਜਗ ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲਯੰ ਬਲਯੰ ॥ ਅਸ ਕੇ ਜੁ ਤਵਾਇਸੁਅੰ
 ਮਲਯੰ ॥ ੫੭ ॥ ਘਟ ਭਾਦਵ ਮਾਸ ਕੀ ਜਾਣ ਸੁਭੰ ॥ ਤਨ ਸਾਵਰੇ ਰਾਵਰੇਅੰ
 ਹੁਲਸੰ ॥ ਰਦ ਪੰਗਤ ਦਾਮਨੀਅੰ ਦਮਕੰ ॥ ਘਨ ਘੁੰਘਰ ਘੰਟ ਸੁਰੰ ਘਮਕੰ ॥
 ੫੮ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਘਟਾ ਸਾਵਣੰ ਜਾਣ ਸਿਆਮੰ ਸੁਹਾਯੰ ॥ ਮਣੀ
 ਨੀਲ ਨਗਯੰ ਲਖੰ ਸੀਸ ਨਜਾਯੰ ॥ ਮਹਾ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸਿਆਮੰ ਮਹਾਂ ਅਭਿਰਾਮੰ ॥ ਮਹਾਂ
 ਰੂਪ ਰੂਪੰ ਮਹਾਂ ਕਾਮ ਕਾਮੰ ॥ ੫੯ ॥ ਫਿਰੈ ਚਕ੍ਰ ਚਉਦਹੂੰ ਪੁਰੀਅੰ ਮਧਿਆਣੰ ॥
 ਇਸੇ ਕੌਣ ਬੀਅੰ ਫਿਰੈ ਆਇਸਾਣੰ ॥ ਕਹੋ ਕੁੰਟ ਕੌਨੈ ਬਿਖੈ ਭਾਜ ਬਾਚੈ ॥ ਸਭੰ
 ਸੀਸ ਕੇ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਨਾਚੈ ॥ ੬੦ ॥ ਕਰੇ ਕੋਟ ਕੋਊ ਧਰੇ ਕੋਟ ਓਟੰ ॥ ਬਚੈਗੋ

ਨ ਕਿਉਹੂ ਕਰੈ ਕਾਲ ਚੋਟੀ ॥ ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰੁ ਕੇਤੇ ਪੜ੍ਹੰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕੋਟੀ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ
 ਤਾਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਅੰਰ ਓਟੀ ॥ ੬੧ ॥ ਲਿਖੰ ਜੰਤ੍ਰੁ ਥਾਕੇ ਪੜ੍ਹੰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਾਰੇ ॥ ਕਰੇ ਕਾਲ
 ਤੇ ਅੰਤ ਲੈ ਕੈ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਕਿਤਿਓ ਤੰਤ੍ਰੁ ਸਾਧੇ ਜੁ ਜਨਮੰ ਬਿਤਾਇਓ ॥ ਭਏ
 ਛੋਕਟੀ ਕਾਜ ਏਕੈ ਨ ਆਇਓ ॥ ੬੨ ॥ ਕਿਤੇ ਨਾਸ ਮੂਦੇ ਭਏ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥
 ਕਿਤੇ ਕੰਠ ਕੰਠੀ ਜਟਾ ਸੀਸ ਧਾਰੀ ॥ ਕਿਤੇ ਚੀਰ ਕਾਨੰ ਜੁਗੀਸੰ ਕਹਾਯੰ ॥ ਸਭੈ
 ਛੋਕਟੀ ਧਰਮ ਕਾਮੰ ਨ ਆਯੰ ॥ ੬੩ ॥ ਮਧੁ ਕੀਟਭੰ ਰਾਛਸੇਸੰ ਬਲੀਅੰ ॥ ਸਮੈ
 ਆਪਨੀ ਕਾਲ ਤੇਉ ਦਲੀਅੰ ॥ ਭਏ ਸੁੰਭੁ ਨੈਸੁੰਭੁ ਸ੍ਰੋਣਤ ਬੀਜੰ ॥ ਤੇਉ ਕਾਲ
 ਕੀਨੇ ਪੁਰੇਜੰ ਪੁਰੇਜੰ ॥ ੬੪ ॥ ਬਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀਅੰ ਮਾਨਧਾਤਾ ਮਹੀਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਰਥ
 ਚੁੱਕ੍ਰੁ ਕੀਏ ਸਾਤ ਦੀਪੰ ॥ ਭੁਜੰ ਭੀਮ ਭਰਬੰ ਜਗੰ ਜੀਤਿ ਡੰਡਜੰ ॥ ਤਿਨੈ ਅੰਤ ਕੇ
 ਅੰਤ ਕੈ ਕਾਲ ਖੰਡਜੰ ॥ ੬੫ ॥ ਜਿਨੈ ਦੀਪ ਦੀਪੰ ਦੁਹਾਈ ਫਿਰਾਈ ॥ ਭੁਜਾ
 ਦੰਡ ਦੈ ਛੋਣਿ ਛੜ੍ਹੁ ਛਿਨਾਈ ॥ ਕਰੇ ਜਗੁ ਕੇਟੀ ਜਸੰ ਅਨੇਕ ਲੀਤੇ ॥ ਵਹੈ ਬੀਰ

ਬੰਕੇ ਬਲੀ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ॥ ੬੬ ॥ ਕਈ ਕੋਟ ਲੀਨੇ ਜਿਨੈ ਦੁਰਗ ਢਾਹੇ ॥ ਕਿਤੇ
 ਸੁਰਬੀਰਾਨ ਕੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ ॥ ਕਈ ਜੰਗ ਕੀਨੇ ਸੁ ਸਾਕੇ ਪਵਾਰੇ ॥ ਵਹੈ ਦੀਨ
 ਦੇਖੇ ਗਿਰੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥ ੬੭ ॥ ਜਿਨੈ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕਰੀ ਕੋਟ ਜੁਗਾਜ਼ ॥ ਰਸੰ
 ਆਨ ਰੱਸੰ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਭੁਗਾਜ਼ ॥ ਵਹੈ ਅੰਤ ਕੇ ਪਾਵ ਨਾਗੇ ਪਧਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ
 ਦੀਨ ਦੇਖੇ ਹਠੀ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥ ੬੮ ॥ ਜਿਨੈ ਖੰਡੀਅੰ ਦੰਡ ਧਾਰੰ ਅਪਾਰੰ ॥ ਕਰੇ
 ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰ ਚੇਰੇ ਦੁਆਰੰ ॥ ਜਿਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੇ ਜੀਤ ਕੈ ਛੋਡ ਡਾਰੇ ॥ ਵਹੈ ਦੀਨ
 ਦੇਖੇ ਗਿਰੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥ ੬੯ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇ ਰਾਮ ਹੁਏ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ
 ਮੁਏ ॥ ਜਿਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੈਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਜੈਹੈਂ ॥ ੭੦ ॥ ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਹੋਸੀ ॥ ਸਭੈ
 ਅੰਤ ਜਾਸੀ ॥ ਜਿਤੇ ਬੋਧ ਹੈਹੈਂ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਛੈਹੈਂ ॥ ੭੧ ॥ ਜਿਤੇ ਦੇਵ ਰਾਖੰ ॥
 ਸਭੈ ਅੰਤ ਜਾਖੰ ॥ ਜਿਤੇ ਦਈਤ ਏਸੰ ॥ ਤਿਤਿਓ ਕਾਲ ਲੇਸੰ ॥ ੭੨ ॥
 ਨਰਸਿੰਘਾਵਤਾਰੰ ॥ ਵਹੈ ਕਾਲ ਮਾਰੰ ॥ ਬਡੇ ਡੰਡ ਧਾਰੀ ॥ ਹਣਿਓ ਕਾਲ

ਭਾਰੀ ॥ ੭੩ ॥ ਦਿਜੈ ਬਾਵਨੇਯੰ ॥ ਹਣਿਓ ਕਾਲ ਤੇਯੰ ॥ ਮਹਾ ਮੱਛੁ ਮੁੰਡੰ ॥
 ਫਿਧਿਓ ਕਾਲ ਝੁੰਡੰ ॥ ੭੪ ॥ ਜਿਤੇ ਹੋਇ ਬੀਤੇ ॥ ਤਿਤੇ ਕਾਲ ਜੀਤੇ ॥ ਜਿਤੇ
 ਸਰਨਿ ਜੈਹੈਂ ॥ ਤਿਤਿਓ ਰਾਖ ਲੈਹੈਂ ॥ ੭੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਬਿਨਾ
 ਸਰਨ ਤਾ ਕੀ ਨ ਅਉਰੈ ਉਪਾਯੰ ॥ ਕਹਾ ਦੇਵ ਦਈਤੰ ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਯੰ ॥
 ਕਹਾ ਪਾਤਸਾਹੰ ਕਹਾ ਉਮਰਾਯੰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾ ਕੀ ਨ ਕੋਟੈ ਉਪਾਯੰ ॥
 ੭੬ ॥ ਜਿਤੇ ਜੀਵ ਜੰਤੰ ਸੁ ਦੁਨੀਅੰ ਉਪਾਯੰ ॥ ਸਭੈ ਅੰਤ ਕਾਲੰ ਬਲੀ ਕਾਲ
 ਘਾਯੰ ॥ ਬਿਨਾ ਸਰਨ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਅੰਰ ਓਟੰ ॥ ਲਿਖੇ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਮੰਤ੍ਰ
 ਕੋਟੰ ॥ ੭੭ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇਕ ਰਾਜ ਰੰਕਯੰ ॥ ਹਨੇ ਸੁ ਕਾਲ ਬੰਕਯੰ ॥
 ਜਿਤੇਕ ਲੋਕ ਪਾਲਯੰ ॥ ਨਿਦਾਨ ਕਾਲ ਦਾਲਯੰ ॥ ੭੮ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਪਾਣ ਜੇ
 ਜਪੈ ॥ ਅਨੰਤ ਥਾਟ ਤੇ ਥਪੈ ॥ ਜਿਤੇਕ ਕਾਲ ਧਯਾਇ ਹੈ ॥ ਜਗਤ ਜੀਤ ਜਾਇ
 ਹੈ ॥ ੭੯ ॥ ਬਚਿੜ੍ਹ ਚਾਰੁ ਚਿਤ੍ਰਯੰ ॥ ਪਰਮਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰਯੰ ॥ ਅਲੋਕ ਰੂਪ

ਰਾਜਿਯੰ ॥ ਸੁਣੇ ਸੁ ਪਾਪ ਭਾਜਿਯੰ ॥ ੮੦ ॥ ਬਿਸਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨੰ ॥ ਬਿਅੰਤ
 ਪਾਪ ਮੋਚਨੰ ॥ ਚਮਕੈ ਚੰਦ੍ਰ ਚਾਰੀਅੰ ॥ ਆਘੀ ਅਨੇਕ ਤਾਰੀਅੰ ॥ ੮੧ ॥ ਰਸਾਵਲ
 ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇ ਲੋਕ ਪਾਲੰ ॥ ਤਿਤੇ ਜੇਰ ਕਾਲੰ ॥ ਜਿਤੇ ਸੂਰ ਚੰਦ੍ਰੰ ॥ ਕਹਾ ਇੰਦ੍ਰ
 ਬਿੰਦ੍ਰੰ ॥ ੮੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਫਿਰੇ ਚੰਦਹੂੰ ਲੋਕਯੰ ਕਾਲ ਚਕ੍ਰੰ ॥ ਸਭੈ
 ਨਾਥ ਨਾਥੇ ਭ੍ਰਮੰ ਭਉਂਹ ਬਕ੍ਰੰ ॥ ਕਹਾ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਕਹਾ ਚੰਦ ਸੂਰੰ ॥ ਸਭੈ ਹਾਥ
 ਬਾਧੇ ਖਰੇ ਕਾਲ ਹਜੂਰੰ ॥ ੮੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਭਗਵਾਨ ਸੁ
 ਜਾਗਤ ਯਾ ਜਗ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਕਾਲ
 ਹੀ ਪਾਇ ਭਯੋ ਜੁਗੀਆ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸੁਰਾਸੁਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ
 ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ ਹੈ ॥ ਅੰਰ ਸੁਕਾਲ ਸਭੈ ਬਸ ਕਾਲ ਕੇ ਏਕ ਹੀ ਕਾਲ ਅਕਾਲ
 ਸਦਾ ਹੈ ॥ ੮੪ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨਮੇ ਦੇਵ ਦੇਵੰ ਨਮੇ ਖੜਗਾਧਾਰੰ ॥
 ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ॥ ਨਮੇ ਰਾਜਸੰ ਸਾਤਕੰ ਤਾਮਸੇਅੰ ॥ ਨਮੇ

ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ਨਮੇ ਨਿਰਜੁਰੇਅੰ ॥ ੮੫ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਨਮੇ ਬਾਣ ਪਾਣੰ ॥
 ਨਮੇ ਨਿਰਭਯਾਣੰ ॥ ਨਮੇ ਦੇਵ ਦੇਵੰ ॥ ਭਵਾਣੰ ਭਵੇਅੰ ॥ ੮੬ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੰਦ ॥ ਨਮੇ ਖਗ ਖੰਡੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪੰ ਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰੰ ॥
 ਨਮੇ ਬਾਣ ਪਾਣੰ ਨਮੇ ਦੰਡ ਧਾਰਿਯੰ ॥ ਜਿਨੈ ਚੰਦਹੂੰ ਲੋਕ ਜੋਤੰ ਬਿਖਾਰਿਯੰ ॥
 ੮੭ ॥ ਨਮਸਕਾਰਯੰ ਮੇਰ ਤੀਰੰ ਤੁਢੰਗੰ ॥ ਨਮੇ ਖਗ ਅਦਗੰ ਅਭੇਯੰ ਅਭੰਗੰ ॥
 ਗਦਾਯੰ ਗਿਸਟੰ ਨਮੇ ਸੈਹਬੀਯੰ ॥ ਜਿਨੈ ਤੁਲੀਯੰ ਬੀਰ ਬੀਯੇ ਨ ਬੀਯੰ ॥ ੮੮ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਨਮੇ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਨਮੇ ਉਗ੍ਰ ਦਾੜੰ ॥ ਮਹਾ
 ਗਿਸਟ ਗਾੜੰ ॥ ੮੯ ॥ ਨਮੇ ਤੀਰ ਤੇਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਸਤ੍ਰ ਘੋਪੰ ॥ ਨਮੇ ਧੋਪ ਪੱਟੰ ॥
 ਜਿਨੈ ਦੁਸਟ ਦੱਟੰ ॥ ੯੦ ॥ ਜਿਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਮੰ ॥ ਜਿਤੇ
 ਅਸਤ੍ਰ ਭੇਯੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤੇਯੰ ॥ ੯੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਮੇਰੁ ਕਰੋ ਤਿਣੁ ਤੇ ਮੁਹਿ
 ਜਾਹਿ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਨ ਦੁਸਰ ਤੇ ਸੋ ॥ ਭੂਲ ਛਿਮੇ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨ

ਭੁਲਨਹਾਰ ਕਹੂੰ ਕੋਊ ਮੇ ਸੋ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਤੁਮਰੀ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਗ੍ਰੋਹ
 ਦੱਖੀਅਤ ਦ੍ਰਥ ਭਰੋ ਸੋ ॥ ਯਾ ਕਲ ਮੈਂ ਸਭ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ
 ਭਾਰੀ ਭਰੋਸੇ ॥ ੯੨ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੇ ਕੋਟ ਨਿਸਾਚਰ ਜਾਹਿ ਛਿਨੇਕ ਬਿਖੈ ਹਨ
 ਡਾਰੇ ॥ ਧੂਮਰਲੋਚਨ ਚੰਡ ਅੰ ਮੁੰਡ ਸੇ ਮਾਹਖ ਸੇ ਪਲ ਬੀਚ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਚਾਮਰ
 ਸੇ ਰਣ ਚਿੱਛਰ ਸੇ ਰਕਤਿੱਛਰ ਸੇ ਝਟ ਦੈ ਝਝਕਾਰੇ ॥ ਐਸੇ ਸੁ ਸਾਹਿਬ ਪਾਇ
 ਕਹਾ ਪਰਵਾਹ ਰਹੀ ਇਹ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ੯੩ ॥ ਮੁੰਡਹੁ ਸੇ ਮਧੁਕੀਟਭ ਸੇ ਮੁਰ
 ਸੇ ਅਘ ਸੇ ਜਿਨਿ ਕੋਟਿ ਦਲੇ ਹੈਂ ॥ ਓਟ ਕਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਿਨੈ ਰਣ ਚੋਟ ਪਰੀ
 ਪਗ ਦ੍ਰੈ ਨ ਟਲੇ ਹੈਂ ॥ ਸਿੰਧ ਬਿਖੈ ਜੇ ਨ ਬੂਡੇ ਨਿਸਾਚਰ ਪਾਵਕ ਬਾਣ ਬਹੇ ਨ
 ਜਲੇ ਹੈਂ ॥ ਤੇ ਅਸਿ ਤੇਰ ਬਿਲੋਕ ਅਲੋਕ ਸੁ ਲਾਜ ਕੇ ਛਾਡਿ ਕੈ ਭਾਜਿ ਚਲੇ
 ਹੈਂ ॥ ੯੪ ॥ ਰਾਵਣ ਸੇ ਮਹਰਾਵਣ ਸੇ ਘਟਕਾਨਹੁ ਸੇ ਪਲ ਬੀਚ ਪਛਾਰੇ ॥
 ਬਾਰਿਦਨਾਦ ਅਕੰਪਨ ਸੇ ਜਗ ਜੰਗ ਜੁਰੇ ਜਿਨ ਸਿਉ ਜਮ ਹਾਰੇ ॥ ਕੁੰਭ ਅਕੁੰਭ

ਸੇ ਜੀਤ ਸਭੈ ਜਗ ਸਾਤ ਹੁੰ ਸਿੰਘ ਹਥੀਆਰ ਪਖਾਰੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਹੁਤੇ ਅਕਟੇ ਬਿਕਟੇ
 ਸੁ ਕਟੇ ਕਰਿ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥ ੯੫ ॥ ਜੇ ਕਹੁੰ ਕਾਲ ਤੇ ਭਾਜ ਕੇ
 ਬਾਚੀਅਤ ਤੇ ਕਿਹ ਕੁੰਟ ਕਹੋ ਭਜਿ ਜਈਐ ॥ ਆਗੇ ਹੁੰ ਕਾਲ ਧਰੇ ਅਸਿ ਗਾਜਤ
 ਛਾਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਤੇ ਨਸਿ ਅਈਐ ॥ ਐਸੇ ਨ ਕੈ ਗਯੈ ਕੋਈ ਸੁ ਦਾਵ ਰੇ ਜਾਹਿ
 ਉਪਾਵ ਸੇ ਘਾਵ ਬਚਈਐ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਨ ਛੁਟੀਐ ਮੂੜ ਕਹੁੰ ਹਸ ਤਾਂ ਕੀ ਕਿਉਂ
 ਨ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਈਐ ॥ ੯੬ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅੰ ਬਿਸਨ ਜਪੈ ਤੁਹਿ ਕੋਟਿਕ ਰਾਮ
 ਰਹੀਮ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਧਿਆਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿਓ ਅਰੁ ਸੰਭੁ ਬਪਿਓ ਤਿਹ ਤੇ ਤੁਹਿ
 ਕੇ ਕਿਨਹੁੰ ਨ ਬਚਾਯੋ ॥ ਕੋਟ ਕਰੀ ਤਪਸਾ ਦਿਨ ਕੋਟਿਕ ਕਾਹੁੰ ਨ ਕੌਡੀ ਕੇ
 ਕਾਮ ਕਢਾਯੋ ॥ ਕਾਮਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕਸੀਰੇ ਕੇ ਕਾਮ ਨ ਕਾਲ ਕੇ ਘਾਊ ਕਿਨਹੁੰ ਨ
 ਬਚਾਯੋ ॥ ੯੭ ॥ ਕਾਹੇ ਕੇ ਕੂਰ ਕਰੈ ਤਪਸਾ ਇਨ ਕੀ ਕੋਊ ਕੌਡੀ ਕੇ ਕਾਮ ਨ
 ਐਹੈ ॥ ਤੇਹਿ ਬਚਾਇ ਸਕੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਕੈ ਆਪਨ ਘਾਵ ਬਚਾਇ ਨ ਐਹੈ ॥ ਕੋਪ

ਕਰਾਲ ਕੀ ਪਾਵਕ ਕੁੰਡ ਮੈਂ ਆਪ ਟੰਗਓਇ ਤਿਮ ਤੋਹਿ ਟੰਗੈਹੈ ॥ ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ
 ਅਜੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਜੜ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ ਕਾਮ ਨ ਐਹੈ ॥ ੯੮ ॥ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਤ
 ਹੈ ਨ ਮਹਾ ਪਸੁ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਿਹੁੰ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਪੁਜਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਜਿਹ
 ਕੇ ਪਰਸੈ ਪਰਲੋਕ ਪਰਾਹੀ ॥ ਪਾਪ ਕਰੋ ਪਰਮਾਰਥ ਕੈ ਜਿਹ ਪਾਪਨ ਤੇ ਅਤਿ
 ਪਾਪ ਲਜਾਹੀ ॥ ਪਾਇ ਪਰੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜੜ ਪਾਹਨ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ॥
 ੯੯ ॥ ਮੇਨ ਭਜੇ ਨਹੀ ਮਾਨ ਤਜੇ ਨਹੀ ਭੇਖ ਸਜੇ ਨਹੀ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ॥ ਕੰਠ ਨ
 ਕੰਠੀ ਕਠੋਰ ਧਰੇ ਨਹੀ ਸੀਸ ਜਟਾਨ ਕੇ ਜੂਟ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੋ ਸੁਨ ਲੈ ਚਿਤ
 ਦੇ ਬਿਨੁ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕੀ ਸਾਮ ਸਿਧਾਏ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਯਤ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਨ ਭੀਜਤ ਲਾਂਡ ਕਟਾਏ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਾਗਦ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿ ਕੈ ਅਰੁ ਸਾਤ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈ ਹੋਂ ॥ ਕਾਟ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਗਰੀ ਲਿਖਬੇ ਹੁੰ ਕੇ ਲੇਖਨ ਕਾਜ
 ਬਨੈ ਹੋਂ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਿ ਕੈ ਜੁਗਿ ਕੋਟਿ ਗਨੇਸ ਕੈ ਹਾਬ ਲਿਖੈ ਹੋਂ ॥

ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਿਨਾ ਬਿਨਤੀ ਨ ਤਉ ਤੁਮ ਕੌ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਕ ਰਿਝੈ ਹੋਂ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਪ੍ਰਿਯਮ ਧਿਆਏ
 ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੧ ॥ ਅਫਜੂ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਲਹਿਓ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਪਾਰਾ ॥
 ਦੇਵ ਦੇਵ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੧ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੂਕ ਉਚਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਖਟ ਪਿੰਗੁ ਗਿਰਨ ਚੜਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧ ਲਖੈ
 ਬਧਰੇ ਸੁਨੈ ਜੌ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕਹਾ ਬੁੱਧਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁੱਛ
 ਹਮਾਰੀ ॥ ਬਰਨ ਸਕੈ ਮਹਿਮਾ ਜੁ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਹਮ ਨ ਸਕਤ ਕਰ ਸਿਫਤ
 ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪ ਲੇਹੁ ਤੁਮ ਕਥਾ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਾ ਲਗੈ ਇਹ ਕੀਟ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤੇਰ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੈ ॥ ਪਿਤਾ ਜਨਮ ਜਿਮ ਪੂਤ ਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਕਹਾ ਤਵਨ ਕਾ ਭੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰਭਾ ਤੁਮੇ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਅਉਰਨ

ਤੇ ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮ ਹੁੰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੋ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਕਸ
 ਸਕਤ ਬਖਾਨੋ ॥ ੫ ॥ ਸੇਸਨਾਗ ਸਿਰ ਸਹਸ ਬਨਾਈ ॥ ਦੈ ਸਹੰਸ ਰਸਨਾਹੁ
 ਸੁਹਾਈ ॥ ਰਟਤ ਅਬ ਲਗੇ ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਤਉ ਨ ਪਾਵਤ ਪਾਰਾ ॥
 ੬ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਹਾਂ ਕੋਊ ਕਹੈ ॥ ਸਮਝਤ ਬਾਤ ਉਰਝ ਮਤਿ ਰਹੈ ॥ ਸੁਛਮ
 ਹੂਪ ਨ ਬਰਨਾ ਜਾਈ ॥ ਬਿਰਧ ਸਰੂਪਹਿ ਕਹੋ ਬਨਾਈ ॥ ੭ ॥ ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿ ਜਬ ਗਹਿਰੇ ॥ ਛੋਰ ਕਥਾ ਸੱਭ ਹੀ ਤਬ ਕਹਿਰੇ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਹੋ ਸੁ
 ਅਪਨੀ ਕਥਾ ॥ ਸੋਢੀ ਬੰਸ ਉਪਜਿਯਾ ਜਥਾ ॥ ੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਥਾ
 ਸੰਛੇਪ ਤੇ ਕਹੋ ਸੁ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਬਹੁਰ ਬਡੋ ਬਿਸਥਾਰ ਕੈ ਕਹਿਰੇ ਸਭੋ
 ਸੁਨਾਇ ॥ ੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਾਲ ਜਬ ਕਰਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਓਰੰਕਾਰ ਤੇ
 ਸ੍ਰਿਸਟ ਉਪਾਰਾ ॥ ਕਾਲਸੈਣ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਭਇਓ ਭੂਪਾ ॥ ਅਧਿਕ ਅਤੁਲ ਬਲਿ ਰੂਪ
 ਅਨਪਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਲਕੇਤ ਦੁਸਰ ਭੂਅ ਭਯੋ ॥ ਕੂਰ ਬਰਸ ਤੀਸਰ ਜਗ

ਠਯੋ ॥ ਕਾਲਧੁਜ ਚਤੁਰਥ ਨ੍ਹਿਪ ਸੋਹੈ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਭਇਓ ਜਗਤ ਸਭ ਕੇ ਹੈ ॥
 ੧੧ ॥ ਸਹਸਰਾਛ ਜਾ ਕੇ ਸੁਭ ਸੋਹੈਂ ॥ ਸਹਸ ਪਾਦ ਜਾ ਕੇ ਤਨ ਮੋਹੈਂ ॥ ਸੇਖਨਾਗ
 ਪਰ ਸੋਇਬੋ ਕਰੈ ॥ ਜਗ ਤਹਿ ਸੇਖਸਾਇ ਉਚਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕ ਸੁਵਣ ਤੇ ਮੈਲ
 ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਧੁ ਕੀਟਭ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ਦੁਤੀਯ ਕਾਨ ਤੇ ਮੈਲੁ ਨਿਕਾਰੀ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਭਈ ਸਿਸਟਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਲ ਬਹੁਰ ਬਧ ਕਰਾ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਮੇਦ ਸਮੁੰਦ ਮੋ ਪਰਾ ॥ ਚਿਕਨ ਤਾਸ ਜਲ ਪਰ ਤਿਰ ਰਹੀ ॥ ਮੇਧਾ
 ਨਾਮ ਤਬਹਿ ਤੇ ਕਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਧ ਕਰਮ ਜੇ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਮ
 ਦੇਵਤਾ ਜਗਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਜੇ ਜਗ ਮੈ ਕਰਹੀਂ ॥ ਨਾਮ ਅਸੁਰ
 ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਧਰਹੀਂ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁ ਬਿਬਾਰ ਕਹਾ ਲਗੈ ਬਖਾਨੀਅਤ ॥ ਗ੍ਰੰਥ
 ਬਢਨ ਤੇ ਅਤਿ ਡਰੁ ਮਾਨੀਅਤ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਤ ਬਹੁਤ ਨ੍ਹਿਪ ਆਏ ॥ ਦੱਛ
 ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਜਿਨ ਉਪਜਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਦਸ ਸਹੰਸੂ ਤਿਹਿ ਗ੍ਰੰਹ ਭਈ ਕੰਨਿਆ ॥

ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਕਹ ਲਗੈ ਨ ਅੰਨਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਆ ਐਸੀ ਤਹ ਭਈ ॥ ਤੇ ਸਭ
 ਬਿਆਹਿ ਨਰੇਸਨ ਦਈ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਨਤਾ ਕਦਰੂ ਦਿਤਿ ਅਦਿਤਿ ਏ
 ਰਿਖ ਬਰੀ ਬਨਾਇ ॥ ਨਾਗ ਨਾਗਰਿਪੁ ਦੇਵ ਸਭ ਦਈਤ ਲਏ ਉਪਜਾਇ ॥
 ੧੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਰਜ ਰੂਪ ਕੇ ਧਰਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬੰਸ ਪ੍ਰਚੁਰ ਰਵਿ ਕਰਾ ॥
 ਜੋ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹਿ ਨਾਮ ਸੁਨਾਉ ॥ ਕਥਾ ਬਢਨ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਾਉ ॥ ੧੯ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਰਘੁ ਭਯੋ ॥ ਰਘੁਬੰਸਹਿ ਜਿਹ ਜਗਹਿ ਚਲਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪੁੜ੍ਹ
 ਹੋਤ ਭਯੋ ਅਜ ਬਰ ॥ ਮਹਾ ਰਥੀ ਅਰ ਮਹਾ ਧਨੁਰ ਧਰ ॥ ੨੦ ॥ ਜਬ ਤਿਨ
 ਭੇਸ ਜੋਗ ਕੇ ਲਯੋ ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ ਦਸਰਥ ਕੇ ਦਯੋ ॥ ਹੋਤ ਭਯੋ ਵਹ ਮਹਾ ਧਨੁਰ
 ਧਰ ॥ ਤੀਨ ਤ੍ਰਿਆਨ ਬਰਾ ਜਿਹ ਰੁਚਿ ਕਰ ॥ ੨੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਯੋ ਤਿਹ ਰਾਮ
 ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਭਰਥ ਲੱਛਮਨ ਸਤ੍ਰਿਬਿਦਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤਿਨ ਰਾਜ ਕਮਾਯੋ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ ਸੁਰਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਸੀਅ ਸੁਤ ਬਹੁਰ ਭਏ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ॥

ਰਾਜ ਪਾਟ ਉਨਹੀ ਕਉ ਛਾਜਾ ॥ ਮੱਦ੍ਦ ਦੇਸ ਏਸੂਰਜਾ ਬਰੀ ਜਬ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ
 ਕੇ ਜਗੁ ਕੀਏ ਤਬ ॥ ੨੩ ॥ ਤਹੀ ਤਿਨੇ ਬਾਧੇ ਦੁਇ ਪੁਰਵਾ ॥ ਏਕ ਕਸੂਰ
 ਦੁਤੀਜ ਲਹੁਰਵਾ ॥ ਅਧਿਕ ਪੁਰੀ ਤੇ ਦੋਊ ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਨਿਰਖ ਲੰਕ ਅਮਰਾਵਤਿ
 ਲਾਜੀ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤਿਨ ਰਾਜ ਕਮਾਯੇ ॥ ਜਾਲ ਕਾਲ ਤੇ ਅੰਤ
 ਫਸਾਯੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ ਜੇ ਵਦੇ ॥ ਰਾਜ ਕਰਤ ਇਹ ਜਗ ਕੇ ਭਈ ॥
 ੨੫ ॥ ਕਹਾ ਲਗੇ ਤੇ ਬਰਨ ਸੁਨਾਉਂ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਨ ਸੰਖਜਾ ਪਾਉਂ ॥ ਹੋਤ
 ਚਹੂੰ ਜੁਗ ਮੈਂ ਜੇ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਨ ਜਾਤ ਗਨਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਜੋ ਅਬ
 ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਬਲ ਪਾਉਂ ॥ ਨਾਮ ਜਥਾ ਮਤਿ ਭਾਖ ਸੁਨਾਉਂ ॥ ਕਾਲਕੇਤੁ ਅਰ
 ਕਾਲਰਾਇ ਭਨ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਭਈ ਪੁੱਤ੍ਰ ਘਰ ਅਨਗਨ ॥ ੨੭ ॥ ਕਾਲਕੇਤੁ ਭਯੇ
 ਬਲੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਾਲਰਾਇ ਜਿਨਿ ਨਗਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਭਾਜ ਸਨੌਢ ਦੇਸ ਤੇ
 ਗਏ ॥ ਤਹੀ ਭੂਪਜਾ ਬਿਆਹਤ ਭਈ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਭਯੇ ਜੇ ਧਾਮਾ ॥

ਸੋਢੀਰਾਇ ਪਰਾ ਤਿਹਿ ਨਾਮਾ ॥ ਵੰਸ ਸਨੰਢ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਥੀਆ ॥ ਪਰਮ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਜੂ ਕੀਆ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ ਹੋਇ ਆਏ ॥ ਤੇ ਸੋਢੀ ਸਭ
ਜਗਤ ਕਹਾਏ ॥ ਜਗ ਮੈ ਅਧਿਕ ਸੁ ਭਏ ਪ੍ਰਸਿੱਧਾ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਤਿਨ ਕੇ ਧਨ
ਕੀ ਬ੍ਰਿੱਧਾ ॥ ੩੦ ॥ ਰਾਜ ਕਰਤ ਭਏ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਜੀਤ
ਨ੍ਹਿਪਾਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤਿਹ ਧਰਮ ਚਲਾਯੇ ॥ ਅੱਤ੍ਰੂ ਪੱਤ੍ਰੂ ਕਹ ਸੀਸ ਢੁਰਾਯੇ ॥
੩੧ ॥ ਰਾਜਸੂਅ ਬਹੁ ਬਾਰਨ ਕੀਏ ॥ ਜੀਤ ਜੀਤ ਦੇਸੇਸੂਰ ਲੀਏ ॥ ਬਾਜਮੇਧ
ਬਹੁ ਬਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਸਕਲ ਕਲੂਖ ਨਿਜ ਕੁਲ ਕੇ ਹਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਬਹੁਰ ਬੰਸ ਮੈ
ਬਢੇ ਬਿਖਾਧਾ ॥ ਮੇਟ ਨ ਸਕਾ ਕੇਉ ਤਿਹ ਸਾਧਾ ॥ ਬਿਚਰੇ ਬੀਰ ਬਨੈਤ
ਅਖੰਡਲ ॥ ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਚਲੇ ਭਿਰਨ ਰਨ ਮੰਡਲ ॥ ੩੩ ॥ ਧਨ ਅਰ ਭੂਮਿ
ਪੁਰਾਤਨ ਬੈਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਮੂਆ ਕਰਤ ਜਗ ਘੇਰਾ ॥ ਮੋਹ ਬਾਦ ਅਹੰਕਾਰ
ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜੀਤਾ ਜਗ ਸਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਧਨ

ਕੇ ਭਾਖੀਐ ਜਾ ਕਾ ਜਗਤੁ ਗੁਲਾਮੁ ॥ ਸਭ ਨਿਰਖਤ ਯਾ ਕੈ ਫਿਰੈ ਸਭ ਚਲ
 ਕਰਤ ਸਲਾਮੁ ॥ ੩੫ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕਾਲ ਨ ਕੋਊ ਕਰਨ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਬੈਰ ਬਾਦ
 ਅਹੰਕਾਰ ਪਸਾਰਾ ॥ ਲੇਭ ਮੂਲ ਇਹਿ ਜਗ ਕੇ ਹੁਆ ॥ ਜਾ ਸੋ ਚਾਹਤ ਸਭੈ ਕੇ
 ਮੂਆ ॥ ੩੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਸੁਭ ਬੰਸ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਇ
 ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੨ ॥ ਅਛਜੂ ॥ ੧੩੭ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਰਚਾ ਬੈਰ
 ਬਾਦੰ ਬਿਧਾਤੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਜਿਸੈ ਸਾਧ ਸਾਕਿਓ ਨ ਕੋਊ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਬਲੀ ਕਾਮਰਾਖੰ
 ਮਹਾ ਲੇਭ ਮੇਹੰ ॥ ਗਯੇ ਕਉਨ ਬੀਰੰ ਸੁ ਯਾ ਤੇ ਅਲੋਹੰ ॥ ੧ ॥ ਤਹਾਂ ਬੀਰ
 ਬੰਕੇ ਬਕੈ ਆਪ ਮਹੌ ॥ ਉਠੇ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ ਲੈ ਮਚਾ ਜੁਧੁ ਸੁਧੈ ॥ ਕਾਹੂੰ ਖੱਪਰੀ ਖੇਲ
 ਖੰਡੇ ਅਪਾਰੰ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਡਉਰੂ ਡਕਾਰੰ ॥ ੨ ॥ ਕਹੂੰ ਈਸ ਸੀਸੰ
 ਪੁਐ ਰੁੰਡ ਮਾਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਡਾਕ ਡਉਰੂ ਕਹੂੰ ਕੰਬਿਤਾਲੰ ॥ ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਅੰ
 ਕਿਲੰਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥ ਗੁਖੀ ਲੁਥੁ ਜੁਥੁ ਬਹੇ ਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥ ੩ ॥ ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ ਰੁਲੇ

ਤੱਛ ਮੁੱਛੀ ॥ ਰਹੇ ਹਾਥ ਡਾਰੇ ਉਭੈ ਉਰਧ ਮੁੱਛੀ ॥ ਕਹੂੰ ਖੋਪਰੀ ਖੋਲ ਖਿੰਗੀ
 ਖਤੰਗੀ ॥ ਕਹੂੰ ਖਤ੍ਰੀਯੰ ਖੱਗ ਖੇਤੰ ਨਿਖੰਗੀ ॥ ੪ ॥ ਚਵੀ ਚਾਂਵਡੀ ਡਾਕਨੀ ਡਾਕ
 ਮਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਭੈਰਵੀ ਭੂਤ ਭੈਰੋਂ ਬਕਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੰਕੇ ਬਿਹਾਰੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੈਤੰ ਹਸੇ ਮਾਸਹਾਰੰ ॥ ੫ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥
 ਸੁਣੈ ਮੇਘ ਲੱਜੇ ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਗਾਢੇ ॥ ਮੰਡੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥
 ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਧਾਰੰ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥ ਭਿਰੇ ਭੂਮ ਹੰਕੰ ॥ ੭ ॥ ਮਚੇ ਸੂਰ ਸਸਤ੍ਰੰ ॥
 ਉਠੀ ਝਾਰ ਅਸਤ੍ਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਪਰੀ ਲੇਹ ਮਾਰੰ ॥ ੮ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੰਦ ॥ ਹਲਬੀ ਜੁਨਬੀ ਸਰੋਹੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥ ਬਹੀ ਕੋਪ ਕਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੀ ॥
 ਕਹੂੰ ਸੈਹਬੀਅੰ ਕਹੂੰ ਸੁਧੁ ਸੇਲੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸੇਲ ਸਾਂਗੀ ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥ ੯ ॥ ਨਰਾਜ
 ਛੰਦ ॥ ਸਰੋਖ ਸੂਰ ਸਾਜਿਅੰ ॥ ਬਿਸਾਰ ਸੰਕ ਬਾਜਿਅੰ ॥ ਨਿਸੰਕ ਸਸਤ੍ਰ ਮਾਰਹੀ ॥
 ਉਤਾਰ ਅੰਗ ਡਾਰਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਹੀਂ ॥ ਸੁ ਮਾਰ ਮਾਰ ਡਾਖਹੀਂ ॥

ਸੁ ਹਾਂਕ ਹਾਠ ਰੇਲਯੰ ॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਝੇਲਯੰ ॥ ੧੧ ॥ ਹਜਾਰ ਹੂਰ ਅੰਬਰੰ ॥
 ਬਿਰੁਧ ਕੈ ਸੁਯੰਬਰੰ ॥ ਕਰੂਰ ਭਾਂਤ ਡੇਲਹੀ ॥ ਸੁ ਮਾਰ ਮਾਰ ਬੋਲਹੀ ॥ ੧੨ ॥
 ਕਹੂੰ ਕਿ ਅੰਗ ਕਟੀਐ ॥ ਕਹੂੰ ਸੁਰੋਹ ਪਟੀਐ ॥ ਕਹੂੰ ਸੁ ਮਾਸ ਮੁਛੀਐ ॥ ਗਿਰੇ
 ਸੁ ਤਛੁ ਮੁਛੀਐ ॥ ੧੩ ॥ ਢਮਕੋ ਢੋਲ ਢਾਲਯੰ ॥ ਹਰੇਲ ਹਾਲ ਚਾਲਯੰ ॥
 ਝਟਾਕ ਝਟ ਬਾਹੀਐ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਸੈਨ ਗਾਹੀਐ ॥ ੧੪ ॥ ਨਵੰ ਨਿਸਾਣ ਬਾਜਿਐ ॥
 ਸੁ ਬੀਰ ਧੀਰ ਗਾਜਿਐ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਬਾਣ ਬਾਹੀ ॥ ਅਜਾਤ ਅੰਗ ਲਾਹੀ ॥
 ੧੫ ॥ ਬਿਰੁਧ ਕ੍ਰੁਧ ਰਾਜਿਯੰ ॥ ਨ ਚਾਰ ਪੈਰ ਭਾਜਿਯੰ ॥ ਸੰਭਾਰ ਸਸਤ੍ਰ ਗਾਜਹੀ ॥
 ਸੁ ਨਾਦ ਮੇਘ ਲਾਜਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਹਲੰਕ ਹਾਕ ਮਾਰਹੀ ॥ ਸਰਕੁ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰਹੀ ॥
 ਭਿਰੇ ਬਿਸਾਰਿ ਸੋਕਿਯੰ ॥ ਸਿਧਾਰ ਦੇਵ ਲੋਕਿਯੰ ॥ ੧੭ ॥ ਰਿਸੇ ਬਿਰੁਧ ਬੀਰਯੰ ॥
 ਸੁ ਮਾਰਿ ਝਾਰਿ ਤੀਰਯੰ ॥ ਸਬਦ ਸੰਖ ਬੱਜਿਯੰ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਧੀਰ ਸੱਜਿਯੰ ॥
 ੧੮ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤੁਰੀ ਸੰਖ ਬਾਜੇ ॥ ਮਹਾ ਬੀਰ ਸਾਜੇ ॥ ਨਚੇ ਤੁੰਦ

ਤਾਜੀ ॥ ਮਚੇ ਸੂਰ ਗਾਜੀ ॥ ੧੯ ॥ ਛਿਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿੱਜ ਬੇਗੰ ॥ ਉਠੈ
 ਨਦੱ ਨਾਦੰ ॥ ਧੁਨ੍ ਨਿਊਬਿਖਾਦੰ ॥ ੨੦ ॥ ਤੁਟੈ ਖੱਗ ਖੇਲੰ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਬੋਲੰ ॥
 ਧਕਾ ਧੀਕ ਧੱਕੰ ॥ ਗਿਰੇ ਹੱਕ ਬੱਕੰ ॥ ੨੧ ॥ ਦਲੰ ਦੀਹ ਗਾਹੰ ॥ ਅਧੇ ਅੰਗ
 ਲਾਹੰ ॥ ਪ੍ਰਯੋਘੰ ਪਰਹਾਰੰ ॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥ ੨੨ ॥ ਨਦੀ ਰਕਤ ਪੂਰੰ ॥
 ਫਿਰੀ ਗੈਣ ਹੂਰੰ ॥ ਗਜੈ ਗੈਣ ਕਾਲੀ ॥ ਹਸੀ ਖਪੱਰਾਲੀ ॥ ੨੩ ॥ ਮਹਾ ਸੂਰ
 ਸੇਹੰ ॥ ਮੰਡੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਮਹਾਂ ਗਰਬ ਗਜਿਯੰ ॥ ਧੁਨ੍ ਮੇਘ ਲਜਿਯੰ ॥ ੨੪ ॥
 ਛਕੇ ਲੋਹ ਛੱਕੰ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਬੱਕੰ ॥ ਮੁਖੰ ਮੁੱਛ ਬੰਕੰ ॥ ਭਿਰੇ ਛਾਡ ਸੰਕੰ ॥
 ੨੫ ॥ ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ॥ ਘਿਰੀ ਸੈਣ ਸਾਜੀ ॥ ਚਿਰੇ ਚਾਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ
 ਕੂਕੇ ॥ ੨੬ ॥ ਰੁਕੇ ਸੂਰ ਸਾਂਗੰ ॥ ਮਨੋ ਸਿੰਧ ਗੰਗੀ ॥ ਢਹੇ ਨਾਲ ਢੱਕੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ
 ਕੜੱਕੰ ॥ ੨੭ ॥ ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਾਜੀ ॥ ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ॥ ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਵ ਪਾਗੇ ॥
 ਭਿਰੇ ਰੇਸ ਜਾਗੇ ॥ ੨੮ ॥ ਗਿਰੇ ਸੁੱਧ ਸੇਲੰ ॥ ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥ ਪਲੰਹਾਰ

ਨੱਚੇ ॥ ਰਣੰ ਬੀਰ ਮੱਚੇ ॥ ੨੯ ॥ ਹਸੇ ਮਾਸਹਾਰੀ ॥ ਨਚੇ ਭੂਤ ਭਾਰੀ ॥ ਮਹਾ
 ਢੀਠ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ੩੦ ॥ ਗਜੇ ਗੋਣ ਦੇਵੀ ॥ ਮਹਾ ਅੰਸ ਭੇਵੀ ॥
 ਭਲੇ ਭੂਤ ਨਾਚੰ ॥ ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਚੰ ॥ ੩੧ ॥ ਭਿਰੈ ਬੈਰ ਰੁੜੈ ॥ ਮਹਾ ਜੋਧ ਜੁੜੈ ॥
 ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਗਾਢੇ ॥ ਬਜੇ ਬੈਰ ਬਾਢੇ ॥ ੩੨ ॥ ਗਜੰ ਗਾਹ ਬਾਧੇ ॥ ਧਨੁਰ ਬਾਣ
 ਸਾਧੇ ॥ ਬਹੇ ਆਪ ਮਧੇ ॥ ਗਿਰੇ ਅਧੇ ਅਧੇ ॥ ੩੩ ॥ ਗਜੰ ਬਾਜ ਜੁੜੈ ॥ ਬਲੀ
 ਬੈਰ ਰੁੜੈ ॥ ਨਿਊਭੈ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈਂ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੈਂ ॥ ੩੪ ॥ ਗਜੇ ਆਨ ਗਾਜੀ ॥
 ਨਚੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ॥ ਹਕੰ ਹਾਕ ਬਜੀ ॥ ਫਿਰੈ ਸੈਨ ਭੱਜੀ ॥ ੩੫ ॥ ਮਦੰ ਮੱਤ
 ਮਾਤੇ ॥ ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਤੇ ॥ ਗਜੰ ਜੂਹ ਸਾਜੇ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਬਾਜੇ ॥ ੩੬ ॥ ਝਮੀ
 ਤੇਜ ਤੇਗੀ ॥ ਘਣੰ ਬਿਜ ਬੇਗੀ ॥ ਬਹੈ ਬਾਰ ਬੈਰੀ ॥ ਜਲੰ ਜਯੇ ਗੰਗੀਰੀ ॥ ੩੭ ॥
 ਅਪੇ ਆਪ ਬਾਹੰ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੰ ॥ ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਤੇ ॥ ਮਹਾਂ ਮੱਤ ਮਾਤੇ ॥
 ੩੮ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਮਚੇ ਬੀਰ ਬੀਰੁ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਬਜੀ ਭੇਰ

ਭੁੰਕਾਰ ਧੁੱਕੇ ਨਿਸਾਣੰ ॥ ਨਵੰ ਨੱਦੇ ਨੀਸਾਣ ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ
 ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥ ੩੯ ॥ ਬਹੇ ਖੱਗ ਖੇਤੰ ਖਿਆਲੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ
 ਮਹਾ ਜੋਧ ਜੰਗੰ ॥ ਬੰਧੇ ਬੀਰ ਬਾਨਾ ਬਡੇ ਐਠਿ ਵਾਰੇ ॥ ਘੁਮੈ ਲੋਹ ਘੁੱਟੰ ਮਨੋ
 ਮਤਵਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹ ਸਮਰ ਸਾਰ ਬੱਜਿਯੰ ॥ ਕਿਧੇ ਅੰਤ ਕੇ ਕਾਲ
 ਕੇ ਮੇਘ ਗੱਜਿਯੰ ॥ ਭਈ ਤੀਰ ਭੀਰ ਕਮਾਣੰ ਕੱਝਕਿਯੰ ॥ ਬਜੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ਮਹਾਂ
 ਜੰਗ ਮੱਚਿਯੰ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਰੱਚੇ ਮਹਾਂ ਜੰਗ ਜੋਧਾ ਜੁਆਣੰ ॥ ਖੁਲੇ ਖੱਗ ਖੜ੍ਹੀ
 ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ਬਲੀ ਜੁੱਝ ਰੁੱਝੈ ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਧ ਰੱਤੇ ॥ ਮਿਲੇ ਹੱਥ ਬਖੰ ਮਹਾ ਤੇਜ
 ਤੱਤੈ ॥ ੪੨ ॥ ਝਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ ਸੁ ਰੋਸੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਰੁਲੇ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ
 ਝਾਰੰ ॥ ਬਬਕੰਤ ਬੀਰੰ ਭਭਕੰਤ ਘਾਯੰ ॥ ਮਨੋ ਜੁਧ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜੁਟਿਓ ਬਿਤਰਾਯੰ ॥
 ੪੩ ॥ ਮਹਾਂ ਜੁਧ ਮੱਚਿਯੰ ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਗਾਜੇ ॥ ਅਪੇ ਆਪ ਮੈਂ ਸਸਤ੍ਰ ਸੋਂ ਸਸਤ੍ਰ
 ਬਾਜੇ ॥ ਉਠੇ ਝਾਰ ਸਾਂਗੰ ਮਚੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਮਨੋ ਖੇਲ ਬਾਸਤ ਮਾਹੰਤ ਸੋਹੰ ॥

੪੪ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇ ਬੈਰ ਰੁੱਝੋ ॥ ਤਿਤੇ ਅੰਤ ਜੁੱਝੋ ॥ ਜਿਤੇ ਖੇਤ ਭਾਜੇ ॥
 ਤਿਤੇ ਅੰਤ ਲਾਜੇ ॥ ੪੫ ॥ ਤੁਟੇ ਦੇਹ ਬਰਮੰ ॥ ਛੁਟੀ ਹਾਥ ਚਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਖੇਤ
 ਖੇਲੰ ॥ ਗਿਰੇ ਸੂਰ ਟੇਲੰ ॥ ੪੬ ॥ ਕਹੂੰ ਮੁੱਛ ਮੁੱਖੰ ॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਸੱਖੰ ॥ ਕਹੂੰ
 ਖੇਲ ਖੱਗੰ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੱਗੰ ॥ ੪੭ ॥ ਗਹੇ ਮੁੱਛ ਬੰਕੀ ॥ ਮੰਡੇ ਆਨ ਹੰਕੀ ॥
 ਢਕਾ ਢੁਕੁੱਕ ਢਾਲੰ ॥ ਉਠੇ ਹਾਲ ਚਾਲੰ ॥ ੪੮ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਖੁਲੇ
 ਖੱਗ ਖੂਨੀ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲਯੰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥ ਬਜੇ ਡੰਕ ਡਉਰੂ
 ਉਠੇ ਨਾਦ ਸੰਖੰ ॥ ਮਨੋ ਮੱਲ ਜੁੱਟੇ ਮਹਾਂ ਹੱਥ ਬੰਖੰ ॥ ੪੯ ॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਜਿਨ
 ਸੂਰਨ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸਬਲ ਸਾਮੁਹਿ ਹੈ ਮੰਡਿਓ ॥ ਤਿਨ ਸੁਭਟਨ ਤੇ ਏਕ ਕਾਲ ਕੇਉ
 ਜੀਅਤ ਨ ਛੌਡਿਓ ॥ ਸਭ ਖੜ੍ਹੀ ਖੱਗ ਖੰਡ ਖੇਤ ਭੂ ਮੰਡਪ ਆਹੁੱਟੇ ॥ ਸਾਰ
 ਧਾਰ ਧਰ ਧੂਮ ਮੁਕਤ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁੱਟੇ ॥ ਹੈ ਟੂਕ ਟੂਕ ਜੁੱਝੈ ਸਬੈ ਪਾਵ ਨ ਪਾਛੈ
 ਡਾਰੀਅ ॥ ਜੈਕਾਰ ਅਪਾਰ ਸੁਧਾਰ ਹੁਅ ਬਾਸਿਵ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੀਅ ॥ ੫੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਚਾ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਧਏ ਸੂਰ ਸੂਰਿ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥
 ਕਹਾ ਲਗੈ ਵਹ ਕਬੋਂ ਲਹਾਈ ॥ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭਾ ਨ ਬਰਨੀ ਜਾਈ ॥ ੫੧ ॥ ਭੁਜੰਗ
 ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਲਵੀ ਸਰਬ ਜੀਤੇ ਕੁਸੀ ਸਰਬ ਹਾਰੇ ॥ ਬਚੇ ਜੇ ਬਲੀ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ
 ਕੇ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪਠਿਯੰ ਕੀਜੋ ਕਾਸਿ ਬਾਸੰ ॥ ਘਨੇ ਬਰਖ ਕੀਨੇ ਤਹਾਂ
 ਹੀ ਨਿਵਾਸੰ ॥ ੫੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਲਵੀ ਕੁਸੀ ਜੁਧੁ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਤੀਆ
 ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੩ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੧੮੯ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਜਿਨੈ ਬੇਦ ਪਠਿਓ ਸੁ ਬੇਦੀ ਕਹਾਏ ॥ ਤਿਨੈ ਧਰਮ ਕੇ
 ਕਰਮ ਨੀਕੇ ਚਲਾਏ ॥ ਪਠੇ ਕਾਗਦੰ ਮੱਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਅਪੇ ਆਪ ਮੋ ਬੈਰ
 ਭਾਵੰ ਬਿਸਾਰੰ ॥ ੧ ॥ ਨਿਪੰ ਮੁਕਲਿਅੰ ਦੂਤ ਸੇ ਕਾਸਿ ਆਖੰ ॥ ਸਬੈ ਬੇਦਿਯੰ
 ਭੇਦ ਭਾਖੇ ਸੁਨਾਯੰ ॥ ਸਬੈ ਬੇਦ ਪਾਠੀ ਚਲੈ ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸੰ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮੰ ਕੀਜੋ ਆਨ
 ਕੈ ਕੈ ਨਰੇਸੰ ॥ ੨ ॥ ਧੁਨੰ ਬੇਦ ਕੀ ਭੂਪ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰਾਈ ॥ ਸਬੈ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਸਭਾ

ਬੀਚ ਭਾਈ ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਸਾਮ ਬੇਦੰ ਜੁਜਰ ਬੇਦ ਕਥੋ ॥ ਰਿਗੰ ਬੇਦ ਪਠਿਯੰ ਕਰੇ ਭਾਵ
 ਹਥੋ ॥ ੩ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਅਥਰ ਬੇਦ ਪੱਠਿਯੰ ॥ ਸੁਣੇ ਪਾਪ ਨੱਠਿਯੰ ॥
 ਰਹਾ ਰੀਝ ਰਾਜਾ ॥ ਦੀਯਾ ਸਰਬ ਸਾਜਾ ॥ ੪ ॥ ਲਯੇ ਬਨਬਾਸੰ ॥ ਮਹਾਂ ਪਾਪ
 ਨਾਸੰ ॥ ਰਿਖੰ ਭੇਸ ਕੀਯੰ ॥ ਤਿਸੈ ਰਾਜ ਦੀਯੰ ॥ ੫ ॥ ਰਹੇ ਹੋਰ ਲੋਗੰ ॥ ਤਜੇ
 ਸਰਬ ਸੋਗੰ ॥ ਧਨੰ ਧਾਮ ਤਿਆਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ ॥ ੬ ॥ ਅੜਿਲ ॥ ਬੇਦੀ
 ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਾਜ ਕਹ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਦੇਤ ਭਯੇ ਬਰਦਾਨ ਹੀਐ ਹੁਲਸਾਇ ਕੈ ॥
 ਜਬ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਮੈ ਹਮ ਆਨ ਕਹਾਇਹੈਂ ॥ ਹੇ ਜਗਤ ਪੂਜ ਕਰਿ ਤੋਹਿ ਪਰਮ
 ਪਦ ਪਾਇਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਲਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਬਨ ਗਏ ਬੇਦੀਅਨ ਕੀਨੇ
 ਰਾਜ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨਿ ਭੋਗੀਯੰ ਭੂਆ ਕਾ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥ ੮ ॥ ਚੰਪਈ ॥
 ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬੇਦ ਸੁਨਬੋ ਤੁਮ ਕੀਆ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਸੁਨਿ ਭੂਆ ਕੇ ਦੀਆ ॥ ਤੀਨ
 ਜਨਮ ਹਮਹੂੰ ਜਬ ਧਰਿਹੈਂ ॥ ਚਉਥੇ ਜਨਮ ਗੁਰੂ ਤੁਹਿ ਕਰਿਹੈਂ ॥ ੯ ॥ ਉਤ

ਰਾਜਾ ਕਾਨਨਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਇਤ ਇਨ ਰਾਜ ਕਰਤ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਕਹਾ ਲਗੇ
 ਕਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਊ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਾਊ ॥ ੧੦ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ
 ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਬੇਦ ਪਾਠ ਭੇਟ ਰਾਜ ਚਤੁਰਬਥ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ
 ਮਸਤੁ ॥ ੪ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੧੯੯ ॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਬਹੁਰ ਬਿਖਾਦ ਬਾਧਿਯੰ ॥ ਕਿਨੀ ਨ ਤਾਹਿ ਸਾਧਿਯੰ ॥ ਕਰੰਮ
 ਕਾਲ ਯੌ ਭਈ ॥ ਸੁ ਭੂਮਿ ਬੰਸ ਤੇ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਕਰਤ ਭਏ
 ਸੂਦ ਬਿਤਿ ਛੜ੍ਹੀ ਬੈਸਨ ਕਰਮ ॥ ਬੈਸ ਕਰਤ ਭਏ ਛੜ੍ਹੀ ਬਿਤਿ ਸੂਦ ਸੁ ਦਿਜ
 ਕੇ ਧਰਮ ॥ ੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਬੀਸ ਗਾਵ ਤਿਨ ਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ॥ ਜਿਨ ਮੌ ਕਰਤ
 ਕ੍ਰਿਸਾਨੀ ਭਏ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਜਨਮ ਸਮੈ ਨਾਨਕ ਕੇ
 ਆਯੋ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਿਨ ਬੇਦੀਅਨ ਕੀ ਕੁਲ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥
 ਸਭ ਸਿਖਿਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦਏ ਜਹ ਤਹ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥ ੪ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਤਿਨ ਇਹ

ਕਲ ਮੇਂ ਧਰਮੁ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸਾਧਨ ਕੇ ਰਾਹੁ ਬਤਾਯੋ ॥ ਜੇ ਤਾਂ ਕੇ ਮਾਰਗ
 ਮਹਿਆਏ ॥ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਪ ਸੰਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਜੇ ਪੰਥ ਤਵਨ ਕੇ ਪਰੇ ॥
 ਪਾਪ ਤਾਪ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਹਰੇ ॥ ਦੂਖ ਭੁਖ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੰਤਾਏ ॥ ਜਾਲ ਕਾਲ ਕੇ
 ਬੀਚ ਨ ਆਏ ॥ ੬ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਕੇ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚੁਰ ਇਹ ਜਗ
 ਮੇਂ ਕਰਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਪੁਨਿ ਨਾਮੁ ਕਹਾਯੋ ॥ ਜਨ ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪ ਜਗਾਯੋ ॥
 ੭ ॥ ਜਬ ਬਰਦਾਨ ਸਮੈ ਵਹੁ ਆਵਾ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਤਬ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵਾ ॥ ਤਿਹ
 ਬਰਦਾਨ ਪੁਰਾਤਨ ਦੀਆ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਸੁਰਪੁਰਿ ਮਗੁ ਲੀਆ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਨਕ ਅੰਗਦਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਅੰਗਦ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ
 ਰਾਮਦਾਸ ਕਹਾਯੋ ॥ ਸਾਧਨਿ ਲਖਾ ਮੂੜ੍ਹ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸਭਹੂੰ
 ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਕਿਨਹੂੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਧ
 ਪਾਈ ॥ ਬਿਨ ਸਮਝੇ ਸਿਧ ਹਾਥਿ ਨ ਆਈ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਹਰਿ ਸੋ ਮਿਲ

ਗਏ ॥ ਗੁਰਤਾ ਦੇਤ ਅਰਜਨਹਿ ਭਏ ॥ ਜਬ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋਕ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਤਿਹ ਠਾਂ ਠਹਿਰਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੇ ॥
 ਹਰੀਰਾਇ ਤਿਹ ਠਾਂ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਤ ਵਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਤੇਗ
 ਬਹਾਦਰ ਭਏ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਲਕ ਜੰਝੂ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ॥ ਕੀਨੇ ਬਡੇ ਕਲੂ ਮਹਿ
 ਸਾਕਾ ॥ ਸਾਧਨ ਹੇਤਿ ਇਤੀ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ॥ ਸੀਮੁ ਦੀਆ ਪਰ ਸੀ ਨ
 ਉਚਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸਾਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਸੀਮੁ ਦੀਆ ਪਰ ਸਿਰਰੁ ਨ
 ਦੀਆ ॥ ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਕੀਏ ਕੁਕਾਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋਗਨ ਕਹ ਆਵਤ ਲਾਜਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਠੀਕਰਿ ਫੌਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥ ਤੇਗ
 ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ ॥ ੧੫ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ ਭਯੋ
 ਜਗਤ ਕੇ ਸੋਕ । ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਸੁਰ ਲੋਕ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ

ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੫ ॥ ਅਫਜ਼ ॥ ੨੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਮੈ ਅਪਨੀ ਕਬਾਬ ਖਾਨੇ ॥ ਤਪ ਸਾਧਤ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮੁਹਿਆਨੇ ॥
 ਹੇਮ ਕੁੰਟ ਪਰਬਤ ਹੈ ਜਹਾਂ ॥ ਸਪਤ ਸਿੰਗ ਸੋਭਿਤ ਹੈ ਤਹਾਂ ॥ ੧ ॥ ਸਪਤ ਸਿੰਗ
 ਤਿਹ ਨਾਮੁ ਕਹਾਵਾ ॥ ਪੰਡ੍ਹ ਰਾਜ ਜਹ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਤਹ ਹਮ ਅਧਿਕ
 ਤਪਸਿਆ ਸਾਧੀ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਕਾਲਿਕਾ ਅਰਾਧੀ ॥ ੨ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ
 ਤਪਸਿਆ ਭਯੋ ॥ ਦ੍ਰੈ ਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਹੈ ਗਯੋ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਮੁਰ ਅਲਖ ਅਰਾਧਾ ॥
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਗ ਸਾਧਨਾ ਸਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਜੋ ਕਰੀ ਅਲਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਾ
 ਤੇ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਜਬ ਆਇਸ ਮੁਹਿ ਦੀਆ ॥ ਤਬ ਹਮ
 ਜਨਮ ਕਲੂ ਮਹਿ ਲੀਆ ॥ ੪ ॥ ਚਿਤ ਨ ਭਯੋ ਹਮਰੋ ਆਵਨ ਕਹ ॥ ਚੁਭੀ
 ਰਹੀ ਸੂਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਨਨ ਮਹ ॥ ਜਿਉ ਤਿਉ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕੇ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਇਮ
 ਕਹਿ ਕੈ ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥ ੫ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ ਇਸ ਕੀਟ ਪ੍ਰਤਿ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਜਬ ਪਹਿਲੇ ਹਮ ਸਿਸਟਿ ਬਨਾਈ ॥ ਦਈਤ ਰਚੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖਦਾਈ ॥
 ਤੇ ਭੁਜ ਬਲ ਬਵਰੇ ਹੈ ਗਏ ॥ ਪੂਜਤ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਰਹਿ ਗਏ ॥ ੯ ॥ ਤੇ ਹਮ
 ਤਮਕਿ ਤਨਕ ਮੇ ਖਾਪੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਠਉਰ ਦੇਵਤਾ ਬਾਪੇ ॥ ਤੇ ਭੀ ਬਲਿ ਪੂਜਾ
 ਉਰਝਾਏ ॥ ਆਪਨ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਹਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਅਚੁੱਤ ਕਹਾਯੈ ॥
 ਬਿਸਨ ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਕਿਨਹੁੰ ਜਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਤਬ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭ ਅਸਟ ਬਨਾਏ ॥ ਸਾਖ ਨਮਿਤ
 ਦੇਬੈ ਠਹਿਰਾਏ ॥ ਤੇ ਕਹੈ ਕਰੋ ਹਮਾਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਹਮ ਬਿਨ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਕੁਰੁ
 ਦੂਜਾ ॥ ੯ ॥ ਪਰਮ ਤੱਤ ਕੇ ਜਿਨ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਰਿ ਈਸਰ ਤਿਨ ਕਹੁ
 ਮਾਨਾ ॥ ਕੇਤੇ ਸੁਰ ਚੰਦ ਕਹੁ ਮਾਨੈ ॥ ਅਗਨਿ ਹੋਤ੍ਰ ਕਈ ਪਵਨ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥
 ੧੦ ॥ ਕਿਨਹੁੰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਨ੍ਹਾਤ ਕਿਤੇ ਜਲ ਕਰਤ ਬਿਧਾਨਾ ॥
 ਕੇਤਕ ਕਰਮ ਕਰਤ ਡਰਪਾਨਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੇ ਧਰਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜੇ

ਪ੍ਰਭ ਸਾਖ ਨਮਿਤ ਠਹਿਰਾਏ ॥ ਤੇ ਹਿਆਂ ਆਇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਵਾਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਬਾਤ
 ਬਿਸਰ ਜਾਤੀ ਭੀ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਪਰਤ ਸੋਭ ਭੀ ॥ ੧੨ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨ
 ਤਿਨੈ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਇਨ ਮਨੁਛਨ ਠਹਿਰਾਨਾ ॥ ਤੇ ਭੀ ਬਸਿ ਮਮਤਾ
 ਹੁਇ ਗਏ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਹਨ ਠਹਿਰਏ ॥ ੧੩ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਸਿੱਧ ਸਾਧ
 ਠਹਿਰਾਏ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਤ ਭਯੇ ਜਗਿ
 ਸਿਆਨਾ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਅਪਨੇ ਪੰਥੁ ਚਲਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕਿਨਹੂੰ
 ਨਹ ਪਾਯੇ ॥ ਬੈਰ ਬਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਬਢਾਯੇ ॥ ਪੇਡ ਪਾਤ ਆਪਨ ਤੇ ਜਲੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕੈ ਪੰਥ ਨ ਕੋਊ ਚਲੈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਤਨਿਕ ਸਿੱਧ ਕੇ ਪਾਯੇ ॥ ਤਿਨ
 ਤਿਨ ਅਪਨਾ ਰਾਹੁ ਚਲਾਯੇ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਮਮ ਉਚਾਰਤੇ
 ਭਯੇ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਪਰਮ ਤੱਤ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਆਪ ਆਪ ਭੀਤਰਿ
 ਉਰਝਾਨਾ ॥ ਤਬ ਜੇ ਜੇ ਰਿਖਰਾਜ ਬਨਾਏ ॥ ਤਿਨ ਆਪਨ ਪੁਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ

ਚਲਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਕੇ ਭਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਕ੍ਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ
ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜਿਨ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ਸੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਨ ਕੇ ਰਾਹ
ਨ ਆਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਾਰ ਹੀ ਬੇਦ ਬਨਾਏ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਤਿਹ ਕਰਮ
ਚਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲਿਵ ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਲਾਗੀ ॥ ਤੇ ਬੇਦਨ ਤੇ ਭਏ ਤਿਆਗੀ ॥
੧੯ ॥ ਜਿਨ ਮਤ ਬੇਦ ਕਤੇਬਨ ਤਿਆਗੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਏ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਗੂੜ ਮੱਤ ਜੇ ਚਲਹੀ ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਦੁਖਨ ਸੋ ਦਲਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ
ਜੇ ਸਹਿਤ ਜਾਤਨ ਸੰਦੇਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਛੋਡਤ ਨੇਹ ॥ ਤੇ ਤੇ ਪਰਮ ਪੁਰੀ
ਕਹ ਜਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅੰਤਰੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜੀਜ ਜਾਤਨ
ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਤਜਿ ਤਿਨ ਮਗ ਪਰੈ ॥ ਤੇ ਤੇ ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਮੋ ਪਰਹੀ ॥
ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਗ ਮੋ ਬਪੁ ਧਰਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਬਹੁਰ ਦੱਤ ਉਪਜਾਇਓ ॥
ਤਿਨ ਭੀ ਅਪਨਾ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਓ ॥ ਕਰ ਮੋ ਨਖ ਸਿਰ ਜਟਾਂ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਨ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਪੁਨਿ ਹਰਿ ਗੋਰਖ ਕੇ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਸਿੱਖ
 ਕਰੇ ਤਿਨਹੁੰ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਫਾਰਿ ਮੁਦਾ ਦੁਐ ਢਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ
 ਗੀਤ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨਿ ਹਰਿ ਰਾਮਾਨੰਦ ਕੇ ਕਰਾ ॥ ਭੇਸ ਬੈਰਾਗੀ
 ਕੇ ਜਿਨ ਧਰਾ ॥ ਕੰਠੀ ਕੰਠਿ ਕਾਠ ਕੀ ਢਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਨ ਕਛੂ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਉਪਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਅਪਨੇ ਰਾਹ
 ਚਲਾਏ ॥ ਮਹਾਦੀਨ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਅਰਬ ਦੇਸ ਕੇ ਕੀਨੇ ਰਾਜਾ ॥
 ੨੬ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਏਕ ਪੰਥ ਉਪਰਾਜਾ ॥ ਲਿੰਗ ਬਿਨਾ ਕੀਨੇ ਸਭ ਰਾਜਾ ॥ ਸਭ
 ਤੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਾਹੂੰ ਨ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਸਭ ਅਪਨੀ
 ਅਪਨੀ ਉਰਝਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾਹੂੰ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਪ ਸਾਧਤ ਹਰਿ ਮੇਹਿ
 ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ ॥
 ਚੰਪਈ ॥ ਮੈ ਅਪਨਾ ਸੁਤ ਤੇਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਪੰਥ ਪ੍ਰਚੁਰ ਕਰਬੇ ਕਹੁ ਸਾਜਾ ॥

ਜਾਹਿ ਤਹਾਂ ਤੈ ਧਰਮੁ ਚਲਾਇ ॥ ਕਬੁਧਿ ਕਰਨ ਤੇ ਲੋਕ ਹਟਾਇ ॥ ੨੯ ॥
 ਕਬਿਬਾਚ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰ ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਿਆਇ ॥
 ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਚੌਪੰਈ ॥ ਇਹ
 ਕਾਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੌਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਤਬ ਮੈ ਜਗਤ ਜਨਮ ਧਰਿ ਆਯੋ ॥ ਜਿਮ ਤਿਨ
 ਕਹੀ ਤਿਨੈ ਤਿਮ ਕਹਿਹੋ ॥ ਅਉਰ ਕਿਸੂ ਤੇ ਬੈਰ ਨ ਗਹਿਹੋ ॥ ੩੧ ॥ ਜੋ ਹਮ
 ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਉਚਰਿਹੋ ॥ ਤੇ ਸਭ ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਮਹਿ ਪਰਿਹੋ ॥ ਮੈ ਕੰਦ ਦਾਸ ਤਵਨ
 ਕਾ ਜਾਨੋ ॥ ਯਾ ਮੈ ਭੇਦ ਨ ਰੰਚ ਪਛਾਨੋ ॥ ੩੨ ॥ ਮੈ ਹੋ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥
 ਦੇਖਨ ਆਯੋ ਜਗਤ ਤਮਾਸਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਤਿ ਕਹਾ ਸੋ ਕਹਿਹੋ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਕ
 ਤੇ ਮੇਨ ਨ ਰਹਿਹੋ ॥ ੩੩ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁ ਭਾਖਿ ਹੋਂ ॥ ਕਿਸੂ
 ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਿ ਹੋਂ ॥ ਕਿਸੂ ਨ ਭੇਖ ਭੀਜ ਹੋਂ ॥ ਅਲੇਖ ਬੀਜ ਬੀਜ ਹੋਂ ॥ ੩੪ ॥
 ਪਖਾਣ ਪੂਜ ਹੋਂ ਨਹੀਂ ॥ ਨ ਭੇਖ ਭੀਜ ਹੋ ਕਹੀਂ ॥ ਅਨੰਤ ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਹੋਂ ॥

ਪਰਮੁ ਪੁਰਖ ਪਾਇ ਹੋਂ ॥੩੫॥ ਜਟਾ ਨ ਸੀਸ ਧਾਰਿਹੋਂ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸੁਧਾਰਿਹੋਂ ॥
 ਨ ਕਾਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਧਰੋਂ ॥ ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਮੈ ਕਰੋਂ ॥ ੩੬॥ ਭਜੋਂ ਸੁ ਏਕ
 ਨਾਮਯੰ ॥ ਜੁ ਕਾਮ ਸਰਬ ਠਾਮਯੰ ॥ ਨ ਜਾਪ ਆਨ ਕੇ ਜਪੋ ॥ ਨ ਅਉਰ ਬਾਪਨਾ
 ਬਪੋ ॥ ੩੭॥ ਬਿਅੰਤ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ਹੋਂ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਾਇ ਹੋਂ ॥ ਨ ਧਿਆਨ
 ਆਨ ਕੇ ਧਰੋਂ ॥ ਨ ਨਾਮ ਆਨ ਉਚਰੋਂ ॥ ੩੮॥ ਤਵਕੁ ਨਾਮ ਰੱਤਿਯੰ ॥ ਨ
 ਆਨ ਮਾਨ ਮੱਤਿਯੰ ॥ ਪਰੱਮ ਧਿਆਨ ਧਾਰੀਯੰ ॥ ਅਨੰਤ ਪਾਪ ਟਾਰੀਯੰ ॥
 ੩੯॥ ਤੁਮੇਵ ਰੂਪ ਰਾਚਿਯੰ ॥ ਨ ਆਨ ਦਾਨ ਮਾਚਿਯੰ ॥ ਤਵਕੁ ਨਾਮ
 ਉਚਾਰਿਯੰ ॥ ਅਨੰਤ ਦੂਖ ਟਾਰਿਯੰ ॥ ੪੦॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੇ
 ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੂਖ ਪਾਪ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਨ ਆਇਆ ॥ ਜੇ ਜੇ ਅਉਰ ਧਿਆਨ
 ਕੇ ਧਰਹੀਂ ॥ ਬਹਿਸ ਬਹਿਸ ਬਾਦਨ ਤੇ ਮਰਹੀਂ ॥ ੪੧॥ ਹਮ ਇਹ ਕਾਜ ਜਗਤ
 ਮੋ ਆਏ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਗੁਰਦੇਵ ਪਠਾਏ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੁਮ ਧਰਮ ਬਿਥਾਰੇ ॥

ਦੁਸਟ ਦੋਖੀਅਨਿ ਪਕਰਿ ਪਛਾਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਯਾਹੀ ਕਾਜ ਧਰਾ ਹਮ ਜਨਮੰ ॥
 ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਸਾਧੂ ਸਭ ਮਨ ਮੰ ॥ ਧਰਮ ਚਲਾਵਨ ਸੰਤ ਉਬਾਰਨ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਨ
 ਕੇ ਮੂਲ ਉਪਾਰਨ ॥ ੪੩ ॥ ਜੇ ਜੇ ਭਏ ਪਹਿਲ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਤਿਨ
 ਜਾਪੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੋਖੀ ਕੋਈ ਨ ਬਿਦਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਕਰਨ ਕੇ ਰਾਹੁ ਨ
 ਡਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਜੇ ਜੇ ਗਊਸ ਅੰਬੀਆ ਭਏ ॥ ਮੈ ਮੈ ਕਰਤ ਜਗਤ ਤੇ ਗਏ ॥
 ਮਹਾਪੁਰਖ ਕਾਹੂ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੇ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਅਵਰਨ
 ਕੀ ਆਸਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕੈ ਆਸ ਧਰੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਆਨ ਆਸ ਉਪਜਤ
 ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਵਾ ਕੀ ਆਸ ਧਰੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੪੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਤ
 ਕੁਰਾਨ ਕੇ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਤ ਪੁਰਾਨ ॥ ਕਾਲ ਨ ਸਕਤ ਬਚਾਇ ਕੈ ਫੇਕਟ ਧਰਮ
 ਨਿਦਾਨ ॥ ੪੭ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਿਲਿ ਪੜ੍ਹਤ ਕੁਰਾਨਾ ॥ ਬਾਚਤ ਕਿਤੇ
 ਪੁਰਾਨ ਅਜਾਨਾ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਆਵਾ ॥ ਦਾਵ ਕਾਲ ਕਾਹੂ ਨ

ਬਚਾਵਾ ॥ ੪੮ ॥ ਕਿਉ ਨ ਜਪੇ ਤਾ ਕੋ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਜੋ ਹੋਇ
 ਸਹਾਈ ॥ ਫੇਕਟ ਧਰਮ ਲਖੇ ਕਰ ਭਰਮਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਸਰਤ ਨ ਕੋਈ ਕਰਮਾ ॥
 ੪੯ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮੈ ਬਨਾਯੋ ॥ ਭੇਦੁ ਭਾਖਿ ਇਹੁ ਲੇਕ ਪਠਾਯੋ ॥ ਜੋ
 ਤਿਨ ਕਹਾ ਸੁ ਸਭਨ ਉਚਰੋਂ ॥ ਡਿੰਭ ਵਿੰਭ ਕਛੁ ਨੈਕ ਨ ਕਰੋਂ ॥ ੫੦ ॥ ਰਸਾਵਲ
 ਛੰਦ ॥ ਨ ਜਟਾ ਮੁੰਡ ਧਾਰੋਂ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸਵਾਰੋਂ ॥ ਜਪੇ ਤਾਸ ਨਾਮੰ ॥ ਸਰੈ
 ਸਰਬ ਕਾਮੰ ॥ ੫੧ ॥ ਨ ਨੈਨੰ ਮਿਚਾਊਂ ॥ ਨ ਡਿੰਭੰ ਦਿਖਾਊਂ ॥ ਨ ਕੁਕਰਮੰ
 ਕਮਾਊਂ ॥ ਨ ਭੇਖੀ ਕਹਾਊਂ ॥ ੫੨ ॥ ਚੱਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਭੇਖ ਸੁ ਤਨ ਮੈਂ ਧਾਰੈ ॥
 ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਛੁ ਕੈ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਸਭ ਜਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਡਿੰਭਨ
 ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਹੀਂ ॥ ਤਿਨ ਪਰ
 ਲੋਗਨ ਮੈਂ ਗਤਿ ਨਾਹੀਂ ॥ ਜੀਵਤ ਚਲਤ ਜਗਤ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਸ੍ਰਾਂਗ ਦੇਖਿ ਕਰਿ
 ਪੂਜਤ ਰਾਜਾ ॥ ੫੪ ॥ ਸੁਆਂਗਨ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਹੀ ॥ ਖੋਜ ਫਿਰੈ ਸਭ ਹੀ ਕੇ

ਕਾਹੀ ॥ ਅਪਨੋ ਮਨੁ ਕਰ ਮੇ ਜਿਹ ਆਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਤਿਨੀ ਪਛਾਨਾ ॥
 ਪ੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਇ ਜਗਤ ਕੇ ਲੋਗਨ ਕੇ ਬਸਿ ਕੀਨ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ
 ਕਾਤੀ ਕਟਿਓ ਬਾਸੁ ਨਰਕ ਮੇ ਲੀਨ ॥ ਪ੬ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਗ ਕੇ ਡਿੰਭ
 ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਲੋਗਨ ਮੂੰਡ ਅਧਿਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਸਾਂ ਮੂੰਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਣਾਮੰ ॥ ਫੇਕਟ
 ਧਰਮ ਨ ਕਉਡੀ ਕਾਮੰ ॥ ਪ੭ ॥ ਫੇਕਟ ਧਰਮ ਜਿਤੇ ਜਗ ਕਰਹੀਂ ॥ ਨਰਕ
 ਕੁੰਡ ਭੀਤਰ ਤੇ ਪਰਹੀਂ ॥ ਹਾਥ ਹਲਾਏ ਸੁਰਗ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਜੀਤ ਸਕਾ
 ਨਹੀਂ ਕਾਹੂ ॥ ਪ੮ ॥ ਕਬਿਬਾਚ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸੋ ਕਹਾ ਸੋ ਕਹਿਹੋ
 ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਜੇ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਧਿਆਇ ਹੈ ਅੰਤ ਸੁਰਗ ਕੇ ਜਾਹਿ ॥
 ਪ੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਇ ਏਕ ਹੈ ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥
 ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ਈ੦ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ
 ਬਾਦਿ ਕਰਤ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਭਿੰਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਬਿਖੈ

ਹਰਿ ਨਾਹੀਂ ॥ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਹਰਿਜਨ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ੯੧ ॥ ਆਂਖ ਮੁੰਦਿ ਕੋਊ ਛਿੰਭ
 ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਆਂਧਰ ਕੀ ਪਦਵੀ ਕਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਆਂਖਿ ਮੀਚ ਮਗ ਸੁੜ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਤਾਹਿ ਅਨੰਤ ਮਿਲੈ ਕਿਮ ਭਾਈ ॥ ੯੨ ॥ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਕਹ ਲਉ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥
 ਸਮਝਤ ਬਾਤਿ ਬਕਤ ਹੁਐ ਰਹੈ ॥ ਰਸਨਾ ਧਰੈ ਕਈ ਜੋ ਕੇਟਾ ॥ ਤਦਪਿ ਗਨਤ
 ਤਿਹ ਪਰਤ ਸੁ ਤੇਟਾ ॥ ੯੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬ ਆਇਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਯੇ ਜਨਮ
 ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਬਾ ਸੰਛੋਪ ਤੇ ਸਭਹੂੰ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ੯੪ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਮਮ ਆਗਿਆ ਕਾਲ ਜਗ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਮ ਖਸਟਮੇ ਧਿਆਇ
 ਸਮਾਪਤ ਸਤ੍ਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੯੫ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੨੧੯ ॥

ਅਬ ਕਬਿ ਜਨਮ ਕਥਨੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮੁਰ ਪਿਤ ਪੂਰਬ ਕੀਯਸਿ ਪਯਾਨਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਤੀਰਬਿ ਨਾਨਾ ॥
 ਜਬ ਹੀ ਜਾਤ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਭਏ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਿਨ ਕਰਤ ਬਿਤਏ ॥ ੧ ॥ ਤਹੀ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਮਾਰਾ ਭਯੋ ॥ ਪਟਨਾ ਸਹਰ ਬਿਖੈ ਭਵ ਲਯੋ ॥ ਮੱਦ੍ਦੁ ਦੇਸ਼ ਹਮ ਕੋ ਲੇ
 ਆਏ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਦਾਈਅਨਿ ਦੁਲਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕੀਨੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਨ
 ਰੱਡਾ ॥ ਦੀਨੀ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਸਿੱਛਾ ॥ ਜਬ ਹਮ ਧਰਮ ਕਰਮ ਮੌ ਆਏ ॥
 ਦੇਵ ਲੋਕ ਤਬ ਪਿਤਾ ਸਿਧਾਏ ॥ ੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਕਥਿ ਜਨਮ ਕਥਨੰ
 ਨਾਮ ਸਪਤਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੨ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੨੮੨ ॥

ਅਥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਕਥਨੰ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਹਮ ਪਰ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਜਬਾ ਸਕਤ ਤਬ ਧਰਮ ਚਲਾਯੋ ॥
 ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਬਨ ਖੇਲ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਰੇ ਰੀਛ ਰੋਝ ਝੰਖਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਦੇਸ਼ ਚਾਲ
 ਹਮ ਤੇ ਪੁਨਿ ਭਈ ॥ ਸਹਰ ਪਾਂਵਟਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ਲਈ ॥ ਕਾਲਿੰਦੀ ਤਟਿ ਕਰੇ
 ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤ ਕੇ ਪੇਖ ਤਮਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਹ ਕੇ ਸਿੰਘ ਘਨੇ ਚੁਨਿ
 ਮਾਰੇ ॥ ਰੋਝ ਰੀਛ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਫਤੇਸਾਹ ਕੋਪਾ ਤਬਿ ਰਾਜਾ ॥ ਲੋਹ

ਪਰਾ ਹਮ ਸੇ ਬਿਨੁ ਕਾਜਾ ॥ ੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਤਹਾਂ ਸਾਹ ਸ੍ਰੀਸਾਹ
 ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੋਪੇ ॥ ਪੰਚੇ ਬੀਰ ਬੰਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਇ ਰੋਪੇ ॥ ਹਠੀ ਜੀਤਮੱਲੰ ਸੁ ਗਾਜੀ
 ਗੁਲਾਬੰ ॥ ਰਣੰ ਦੇਖੀਐ ਰੰਗ ਰੂਪੰ ਸਹਾਬੰ ॥ ੪ ॥ ਹਠਿਯੋ ਮਾਹਰੀਚੰਦਯੰ
 ਗੰਗਰਾਮੰ ॥ ਜਿਨੈ ਕਿਤਯੰ ਜਿਤੀਯੰ ਛੌਜ ਤਾਮੰ ॥ ਕੁਪੇ ਲਾਲਚੰਦੰ ਕੀਏ ਲਾਲ
 ਰੂਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਗਜੀਯੰ ਗਰਬ ਸਿੰਘੰ ਅਨੂਪੰ ॥ ੫ ॥ ਕੁਪਿਯੋ ਮਾਹਰੂ ਕਾਹਰੂ ਰੂਪ
 ਧਾਰੇ ॥ ਜਿਨੈ ਖਾਨ ਖਾਵੀਨਿਯੰ ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥ ਕੁਪਿਓ ਦੇਵਤੇਸੰ ਦਯਾਰਾਮ ਜੁਧ੍ਯੰ ॥
 ਕੀਯੋ ਦ੍ਰੋਣ ਕੀ ਜਿਉ ਮਹਾ ਜੁਧ੍ਯੰ ਸੁਧ੍ਯੰ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋਪਿਯੰ ਕੁਤਕੇ ਸੰਭਾਰੀ ॥
 ਹਠੀ ਖਾਨਹਯਾਤ ਕੇ ਸੀਸ ਝਾਰੀ ॥ ਉਠੀ ਛਿੱਛ ਇਛੁੱਕ ਕਢਾ ਮੇਝ ਜੇਰੀ ॥ ਮਨੇ
 ਮਾਖਨੰ ਮੱਟਕੀ ਕਾਨੂ ਛੋਰੰ ॥ ੭ ॥ ਤਹਾਂ ਨੰਦਚੰਦੰ ਕੀਯੋ ਕੋਪੁ ਭਾਰੇ ॥ ਲਗਾਈ
 ਬਰਛੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਤੁਟੀ ਤੇਗ ਤ੍ਰਿਖੀ ਕਢੇ ਜਮਦੱਢੰ ॥ ਹਠੀ ਰਾਖਯੰ
 ਲੱਜ ਬੰਸੰ ਸਨੱਢੰ ॥ ੮ ॥ ਤਹਾਂ ਮਾਤਲੇਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਕ੍ਰੂਧ੍ਯੰ ॥ ਛਕਿਓ ਛੋਭ ਛੱਤ੍ਰੀ

ਕਰਯੋ ਜੁਧੁ ਸੁਧੀ ॥ ਸਹੇ ਦੇਹ ਆਪੰ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਣੀ ॥ ਕਰੋ ਖਾਨ ਬਾਨੀਨ ਖਾਲੀ
 ਪਲਾਣੀ ॥ ੯ ॥ ਹਠਿਯੋ ਸਾਹਬੰਚੰਦ ਖੇਤੰ ਖਤ੍ਰਿਯਾਣੀ ॥ ਹਨੇ ਖਾਨ ਖੂਨੀ ਖੁਰਾਸਾਨ
 ਭਾਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਬੀਰ ਬੰਕੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਮਾਰੇ ॥ ਬਚੇ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ
 ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਤਹਾਂ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੀਨੇ ਅਖਾਰੇ ॥ ਘਨੇ ਖੇਤ ਮੇਂ ਖਾਨ ਖੂਨੀ
 ਲਤਾਰੇ ॥ ਨਿਪੰ ਗੋਪਲਾਈ ਖਰੇ ਖੇਤ ਗਾਜੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਝੁੰਡ ਮੱਧਿਯੰ ਮਨੇ ਸਿੰਘ
 ਰਾਜੈ ॥ ੧੧ ॥ ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੋਪਯੋ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਖੇਤ ਮੇਂ
 ਪਾਵ ਰੋਪਯੋ ॥ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਤੀਰ ਤੀਖੇ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਲਗੈ ਜੌਨ ਕੇ ਤਾਹਿ ਪਾਰੈ
 ਪਧਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਹਰੀਚੰਦ ਕੁਧੀ ॥ ਹਨੇ ਸੂਰ ਸੁਧੀ ॥ ਭਲੇ
 ਬਾਣ ਬਾਹੇ ॥ ਬਡੇ ਸੈਨ ਗਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਧੁ ਰਾਚੇ ॥ ਮਹਾ ਲੋਹ ਮਾਚੇ ॥
 ਹਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤਬੈ ਜੀਤਮੱਲੰ ॥ ਹਰੀਚੰਦ
 ਭੁਲੰ ॥ ਹਿ੍ਦੈ ਐਚ ਮਾਰਿਓ ॥ ਸੁ ਖੇਤੰ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ੧੫ ॥ ਲਗੇ ਬੀਰ ਬਾਣੀ ॥

ਰਿਸਿਯੋ ਤੇਜਿ ਮਾਣੰ ॥ ਸਮੁਹ ਬਾਜ਼ ਡਾਰੇ ॥ ਸੁਵਰਗੰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਭੁਜੰਗ
 ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਖੁਲੈ ਖਾਨ ਖੂਨੀ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖੱਗੰ ॥ ਪਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ਉਠੀ
 ਝਾਲ ਅੱਗੰ ॥ ਭਈ ਤੀਰ ਭੀਰੰ ਕਮਾਣੰ ਕੱਝਕੇ ॥ ਗਿਰੇ ਬਾਜ਼ ਤਾਜੀ ਲਗੇ ਧੀਰ
 ਧੱਕੇ ॥ ੧੭ ॥ ਬਜੀ ਭੇਰਿ ਭੁਕਾਰ ਧੁੱਕੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਬੀਰ ਬੰਕੇ
 ਬਕਾਰੇ ॥ ਕਰੇ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ ਸਸਤ੍ਰ੍ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ ਚਾਂਵਡੀ
 ਚੀਤਕਾਰੰ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਲਗੇ ਬਰਨਨ ਕਰੋ ਮਚਿਯੋ ਜੁਧੁ ਅਪਾਰ ॥
 ਜੇ ਲੁੱਝੇ ਜੁੱਝੇ ਸਬੈ ਭੱਜੇ ਸੂਰ ਹਜਾਰ ॥ ੧੯ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਭਜਿਯੋ
 ਸਾਹ ਪਹਾੜਤਾਜੀ ਤ੍ਰਿਪਾਖੰ ॥ ਚਲਿਯੋ ਬੀਰੀਯਾ ਤੀਰੀਯਾ ਨ ਚਲਾਖੰ ॥
 ਜਸੇ ਡੱਢਵਾਲੰ ਮਧੁਕਰ ਸੁ ਸਾਹੰ ॥ ਭਜੇ ਸੰਗ ਲੈ ਕੇ ਸੁ ਸਾਰੀ ਸਿਪਾਹੰ ॥ ੨੦ ॥
 ਚਕ੍ਰਿਤ ਚੇਪਿਯੋ ਚੰਦ ਗਾਜੀ ਚੰਦੇਲੰ ॥ ਹਠੀ ਹਰੀਚੰਦੰ ਗਹੇ ਹਾਥ ਸੇਲੰ ॥ ਕਰਿਓ
 ਸੁਆਮਿ ਧਰਮੰ ਮਹਾ ਰੇਸ ਰੁਝਿਯੰ ॥ ਗਿਰਿਓ ਟੂਕ ਟੂਕ ਹੈ ਇਸੇ ਸੂਰ ਜੁੱਝਿਯੰ ॥

੨੧ ॥ ਤਹਾ ਖਾਨ ਨੈਜਾਬਤੇ ਆਨ ਕੈ ਕੈ ॥ ਹਨਿਓ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੌ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ
 ਕੈ ॥ ਕਿਤੈ ਖਾਨ ਬਾਨੀਨ ਹੁੰ ਅਸਤ੍ਰ ਝਾਰੇ ॥ ਸਹੀ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸੁਰਗੰ ਸਿਧਾਰੇ ॥
 ੨੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਾਰਿ ਨਜਾਬਤ ਖਾਨ ਕੋ ਸੰਗੇ ਜੁੜੈ ਜੁਝਾਰ ॥ ਹਾ ਹਾ ਇਹ
 ਲੋਕੈ ਭਇਓ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਜੈਕਾਰ ॥ ੨੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਲਖੇ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ
 ਜੁੜੈ ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਤਵੰ ਕੀਟ ਬਾਣੰ ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਹਨਿਯੋ ਏਕ ਖਾਨੰ ਖਿਆਲੰ
 ਖਤੰਗੰ ॥ ਡਸਿਯੋ ਸਤ੍ਰੂ ਕੋ ਜਾਨੁ ਸਜਾਮੰ ਭੁਜੰਗੰ ॥ ੨੪ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮ ਸੇ ਬਾਣ
 ਦੂਜੇ ਸੰਭਾਰਯੋ ॥ ਮੁਖੰ ਭੀਖਨੰ ਖਾਨ ਕੇ ਤਾਨ ਮਾਰਯੋ ॥ ਭਜਿਯੋ ਖਾਨ ਖੂਨੀ
 ਰਹਿਯੋ ਖੇਤ ਤਾਜੀ ॥ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤੀਜੇ ਲਗੇ ਬਾਣ ਬਾਜੀ ॥ ੨੫ ॥ ਛੁਟੀ
 ਮੂਰਛਨਾ ਹਰੀਚੰਦੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਗਹੇ ਬਾਣ ਕਾਮਾਨ ਭੇ ਐਚ ਮਾਰੇ ॥ ਲਗੇ ਅੰਗ
 ਜਾ ਕੇ ਰਹੇ ਨਾ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਤਨੰ ਤਿਆਗ ਤੇ ਦੇਵਲੋਕੰ ਪਧਾਰੰ ॥ ੨੬ ॥ ਦੁਯੰ
 ਬਾਨ ਖੇਂਚੇ ਇਕੰ ਬਾਰ ਮਾਰੇ ॥ ਬਲੀ ਬੀਰ ਬਾਜੀਨ ਤਾਜੀ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਜਿਸੈ

ਬਾਨ ਲਾਗੇ ਰਹੈ ਨ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਤਨੰ ਬੇਧਿ ਕੈ ਤਾਹਿ ਪਾਰੰ ਸਿਧਾਰੰ ॥ ੨੭ ॥ ਸਭੈ
 ਸੂਅਮਿ ਧਰਮੰ ਸੁ ਬੀਰੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ਬਕਾਰੇ ॥ ਹਸੇ ਬੀਰ
 ਬੈਤਾਲ ਅੰ ਸੁਧੁ ਸਿਧੁ ॥ ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਯੰ ਉਡੀ ਗਿੱਪ ਬਿੱਧੁ ॥ ੨੮ ॥ ਹਰੀਚੰਦ
 ਕੋਪੇ ਕਮਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਪ੍ਰਬਹ ਬਾਜੀਯੰ ਤਾਣ ਬਾਣੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਦੁਤੀਯ ਤਾਕ ਕੈ
 ਤੀਰ ਮੇ ਕੈ ਚਲਾਯੰ ॥ ਰਖਿਓ ਦਈਵ ਮੈ ਕਾਨ ਛੈ ਕੈ ਸਿਧਾਯੰ ॥ ੨੯ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਯ
 ਬਾਣ ਮਾਰਿਯੇ ਸੁ ਪੇਟੀ ਮਝਾਰੰ ॥ ਬਿਧਿਅੰ ਚਿਲਕਤੰ ਦੁਆਲ ਪਾਰੰ ਪਧਾਰੰ ॥
 ਚੁਭੀ ਚਿੰਚ ਚਰਮੰ ਕਛੂ ਘਾਇ ਨ ਆਯੰ ॥ ਕਲੰ ਕੇਵਲੰ ਜਾਨ ਦਾਸੰ ਬਚਾਯੰ ॥
 ੩੦ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਬੈ ਬਾਣ ਲਾਗਯੇ ॥ ਤਬੈ ਰੋਸ ਜਾਗਯੇ ॥ ਕਰੰ ਲੈ
 ਕਮਾਣੰ ॥ ਹਨੰ ਬਾਣ ਤਾਣੰ ॥ ੩੧ ॥ ਸਬੈ ਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਸਰੋਧੰ ਚਲਾਏ ॥ ਤਬੈ
 ਤਾਕਿ ਬਾਣੰ ॥ ਹਨਯੇ ਏਕ ਜੁਆਣੰ ॥ ੩੨ ॥ ਹਰੀਚੰਦ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁ ਜੋਧਾ
 ਲਤਾਰੇ ॥ ਸੁ ਕਾਰੇੜਰਾਯੰ ॥ ਵਹੈ ਕਾਲ ਘਾਯੰ ॥ ੩੩ ॥ ਰਣੰ ਤਿਆਗਿ ਭਾਗੇ ॥

ਸਬੈ ਤ੍ਰਾਮ ਪਾਰੇ ॥ ਭਈ ਜੀਤ ਮੇਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲ ਕੇਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਰਣੰ ਜੀਤਿ
 ਆਏ ॥ ਜਥੰ ਗੀਤ ਗਾਏ ॥ ਧਨੰ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸਬੈ ਸੂਰ ਹਰਖੇ ॥ ੩੫ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੁਧ ਜੀਤ ਆਏ ਜਬੈ ਟਿਕੈ ਨ ਤਿਨ ਪੁਰ ਪਾਂਵ ॥ ਕਾਹਲੂਰ ਮੈਂ ਬਾਂਧਿਯੋ
 ਆਨ ਆਨੰਦਪੁਰ ਗਾਂਵ ॥ ੩੬ ॥ ਜੇ ਜੇ ਨਰ ਤਹ ਨ ਭਿਰੇ ਦੀਨੇ ਨਗਰ
 ਨਿਕਾਰ ॥ ਜੇ ਤਿਹ ਠਉਰ ਭਲੇ ਭਿਰੇ ਤਿਨੈ ਕਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥ ੩੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਬਹੁਤ ਦਿਵਸ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਏ ॥ ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਦੁਸਟ ਸਭ ਘਾਏ ॥ ਟਾਂਗ
 ਟਾਂਗ ਕਰਿ ਹਨੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਕੂਕਰ ਜਿਮਿ ਤਿਨ ਤਜੇ ਪਰਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਭੰਗਾਣੀ ਜੁਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸਟਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥
 ੮ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੩੨੦ ॥

ਅਥ ਨਦਉਣ ਕਾ ਜੁਧ ਬਰਨਨੰ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਮੀਆਂ ਖਾਨ ਜੰਮ੍ਹ ਕਹ ਆਯੋ ॥

ਅਲਫ ਖਾਨ ਨਾਦੰਣ ਪਠਾਵਾ ॥ ਭੀਮਚੰਦ ਤਨ ਬੈਰ ਬਢਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਜੁੱਧ
 ਕਾਜ ਨਿਪ ਹਮੈ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਆਪਿ ਤਵਨ ਕੀ ਓਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਕਠ ਗੜ
 ਨਵਰਸ ਪਰ ਬਾਂਧਯੋ ॥ ਤੀਰ ਤੁਛੰਗ ਨਰੇਸਨ ਸਾਧਯੋ ॥ ੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥
 ਤਹਾ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਬਲੀ ਭੀਮਚੰਦੰ ॥ ਚੜਿਓ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਮਹਾ ਤੇਜ ਵੰਦੰ ॥ ਸੁਖ
 ਦੇਵ ਗਾਜੀ ਜਸਾਰੋਟ ਰਾਜੰ ॥ ਚੜੇ ਕੁਝ ਕੀਨੇ ਕਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜੰ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦ
 ਚਚਿਓ ਡਢੇ ਡਢਵਾਰੰ ॥ ਚਲੇ ਸਿੱਧ ਹੁਅੰ ਕਾਜ ਰਾਜੰ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਕਰੀ ਢੂਕ
 ਢੋਅੰ ਕਿਰਪਾਲਚੰਦੰ ॥ ਹਟਾਏ ਸਬੈ ਮਾਰਿ ਕੇ ਬੀਰ ਬਿੰਦੀ॥੪॥ ਦੁਤੀਜ ਢੋਅ ਢੂਕੈ
 ਵਹੈ ਮਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਖਰੇ ਦਾਂਤ ਪੀਸੇ ਛੁਭੇ ਛੱਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਉਤੇ ਵੈ ਖਰੇ ਬੀਰ
 ਬੰਬੈ ਬਜਾਵੈਂ ॥ ਤਰੇ ਭੂਪ ਠਾਂਢੇ ਬਡੇ ਸੋਕੁ ਪਾਵੈਂ ॥ ੫ ॥ ਤਬੈ ਭੀਮਚੰਦੰ ਕੀਯੋ
 ਕੋਪ ਆਪੰ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਮੁਖ ਜਾਪੰ ॥ ਸਬੈ ਬੀਰ ਬੋਲੇ ਹਮੈ ਭੀ ਬੁਲਾਯੰ ॥
 ਤਬੈ ਢੋਅ ਕੈ ਕੈ ਸੁ ਨੀਕੇ ਸਿਧਾਯੰ ॥ ੬ ॥ ਸਬੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ ਮਹਾ ਬੀਰ ਢੂਕੈ ॥

ਚਲੇ ਬਾਰਿਬੇ ਬਾਰ ਕੇ ਜਿਉ ਭਭੂਕੇ ॥ ਤਹਾ ਬਿਝੁੜਿਆਲੰ ਹਠਿਓ ਬੀਰ
ਦਿਆਲੰ ॥ ਉਠਿਓ ਸੈਨ ਲੈ ਸੰਗਿ ਸਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥ ੭ ॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥
ਕੁੱਪਿਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥ ਨੱਚੇ ਮਰਾਲ ॥ ਬੱਜੇ ਬਜੰਤ ॥ ਕੁਰੰਅਨੰਤ ॥ ੮ ॥ ਜੁੱਝੰਤ
ਜੁਆਣ ॥ ਬਾਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਜੀਅ ਧਾਰ ਕ੍ਰੋਧ ॥ ਛੁੱਡੇ ਸਰੋਘ ॥ ੯ ॥ ਲੁੱਝੇ
ਨਿਦਾਨ ॥ ਤੱਜੰਤ ਪ੍ਰਾਣ ॥ ਗਿਰ ਪਰਤ ਭੂਮਿ ॥ ਜਣੁ ਮੇਘ ਝੂਮ ॥ ੧੦ ॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਕਿਰਪਾਲ ਕੋਪਿਯੰ ॥ ਹਠੀ ਪਾਵ ਰੋਪਿਯੰ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥
ਬਡੇ ਬੀਰ ਘਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਹਣੇ ਛੱਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਲਿਟੇ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਨਾਦ
ਬਾਜੇ ॥ ਭਲੇ ਸੂਰ ਗਾਜੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਕੁੱਧੀ ॥ ਕੀਯੇ ਜੁੱਧ ਸੁੱਧੀ ॥ ਮਹਾਂ
ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸਾਰ ਬੱਜੇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰਿਯੇ ਜੁੱਧ ਚੰਡੰ ॥ ਸੁਣਿਯੇ ਨਾਵ ਖੰਡੰ ॥
ਚਲਿਯੇ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੀ ॥ ਰਜੌਤੀ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਪ ਭਰੇ
ਰਾਜਾ ਸਬੈ ਕੀਨੇ ਜੁੱਧ ਉਪਾਇ ॥ ਸੈਨ ਕਟੇਚਨ ਕੀ ਤਬੈ ਘੇਰ ਲਈ ਅਰਰਾਇ ॥

੧੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਚਲੇ ਨਾਂਗਲੁ ਪਾਂਗਲੁ ਵੇਦੜੋਲੰ ॥ ਜਸਵਾਰੇ ਗੁਲੇਰੇ ਚਲੇ
 ਬਾਧ ਟੋਲੰ ॥ ਤਹਾਂ ਏਕ ਬਾਜ਼ਿਓ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਦਿਆਲੰ ॥ ਰਖੀ ਲਾਜ ਜੌਨੇ ਸਭੈ
 ਬਿਝੜਵਾਲੰ ॥ ੧੯ ॥ ਤਵੰ ਕੀਟ ਤੌ ਲੈ ਤੁਫੰਗੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਹਿਦੈ ਏਕ ਰਾਵੰਤ
 ਕੇ ਤੱਕਿ ਮਾਰੇ ॥ ਗਿਰਿਓ ਝੁਮ ਭੁਮੈ ਕਰਿਯੋ ਜੁਧ ਸੁਧੀ ॥ ਤਉ ਮਾਰਿ ਬੋਲਿਯੋ
 ਮਹਾ ਮਾਨਿ ਕ੍ਰੂਧੀ ॥ ੨੦ ॥ ਤਜਿਯੋ ਤੁਪਕੰ ਬਾਨ ਪਾਨੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਚਤੁਰ ਬਾਨਯੰ
 ਲੈ ਸੁ ਸਾਂਬਿਯੰ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਤਿਊਯੋ ਬਾਨ ਲੈ ਬਾਮ ਪਾਨੰ ਚਲਾਏ ॥ ਲਗੇ ਯਾ ਲਗੇ
 ਨਾ ਕਛੂ ਜਾਨਿ ਪਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋ ਤਉ ਲਉ ਦਈਵ ਜੁਧ ਕੀਨੇ ਉਝਾਰੰ ॥
 ਤਿਨੈ ਖੇਦ ਕੈ ਬਾਰਿ ਕੇ ਬੀਚ ਡਾਰੰ ॥ ਪਰੀ ਮਾਰ ਬੁੰਗੀ ਛੁਟੀ ਬਾਣ ਗੋਲੀ ॥
 ਮਨੋ ਸੂਰ ਬੈਠੇ ਭਲੀ ਖੇਲ ਹੋਲੀ ॥ ੨੨ ॥ ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਭੁਮੰ ਸਰੰ ਸਾਂਗ ਪੇਲੰ ॥
 ਰੰਗੇ ਸ੍ਰੀਣ ਬਸਤ੍ਰੂ ਮਨੋ ਛਾਗ ਖੇਲੰ ॥ ਲੀਯੋ ਜੀਤ ਬੈਰੀ ਕੀਆ ਆਨ ਡੇਰੰ ॥
 ਤੇਉ ਜਾਇ ਪਾਰੰ ਰਹੇ ਬਾਰਿ ਕੇਰੰ ॥ ੨੩ ॥ ਭਈ ਰਾਤ੍ਰੀ ਗੁਬਾਰ ਕੇ ਅਰਧ

ਜਾਮੰ॥ ਤਬੈ ਛੋਰਿਗੇ ਬਾਰ ਦੇਵੈ ਦਮਾਮੰ॥ ਸਬੈ ਰਾਤ੍ਰਿ ਬੀਤੀ ਉਦਿਓ
 ਦਿਉਸਰਾਣੰ॥ ਚਲੇ ਬੀਰ ਚਾਲਾਕ ਖੱਗੰ ਖਿਲਾਣੰ॥ ੨੧॥ ਭਜਿਓ ਅਲਫ
 ਖਾਨੰ ਨ ਖਾਨਾ ਸੰਭਾਰਿਓ॥ ਭਜੇ ਅਉਰ ਬੀਰੰ ਨ ਧੀਰੰ ਬਿਚਾਰਿਓ॥ ਨਦੀ ਪੈ
 ਦਿਨੰ ਅਸਟ ਕੀਨੇ ਮੁਕਾਮੰ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦੇਖੇ ਸਬੈ ਰਾਜ ਧਾਮੰ॥ ੨੨॥
 ਚੰਪਈ॥ ਇਤ ਹਮ ਹੋਇ ਬਿਦਾ ਘਰ ਆਏ॥ ਸੁਲਹ ਨਮਿਤ ਵੈ ਉਤਹਿ
 ਸਿਧਾਏ॥ ਸੰਧਿ ਇਨੈ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਈ॥ ਹੇਤ ਕਥਾ ਪੂਰਨ ਇਤ ਭਈ॥
 ੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਲਸੂਨ ਕਹ ਮਾਰਿ ਕੈ ਇਹ ਦਿਸਿ ਕੀਓ ਪਿਯਾਨ॥ ਭਾਤਿ
 ਅਨੇਕਨ ਕੇ ਕਰੇ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਆਨ॥ ੨੪॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ
 ਨਦੰਨ ਜੁੱਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਨੌਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ॥ ੯॥ ਅਫਜ਼ੂ॥ ੩੪੪॥
 ਚੰਪਈ॥ ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਏ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਚੇਰ ਸਬੈ ਗਹਿ
 ਘਾਏ॥ ਕੇਤਕ ਭਾਜਿ ਸਹਿਰ ਤੇ ਗਏ॥ ਭੂਖ ਮਰਤ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਭਏ॥ ੧॥

ਤਥ ਲੈ ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ ਆਏ ॥ ਪੂਤ ਆਪਨ ਹਮ ਓਰ ਪਠਾਏ ॥ ਦੈਕ ਘਰੀ
 ਬੀਤੀ ਨਿਸਿ ਜਬੈ ॥ ਚੜਤ ਕਰੀ ਖਾਨਨ ਮਿਲਿ ਤਬੈ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਦਲ ਪਾਰ
 ਨਦੀ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਆਨ ਆਲਮੈ ਹਮੈ ਜਗਾਯੋ ॥ ਸੇਰੁ ਪਰਾ ਸਭ ਹੀ ਨਰ ਜਾਗੇ ॥
 ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਸਤ੍ਰ ਬੀਰ ਰਿਸ ਪਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ਛੂਟਨ ਲਗੀ ਤੁਢੰਗੈ ਤਬ ਹੀ ॥
 ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਸਤ੍ਰ ਰਿਸਾਨੇ ਸਬ ਹੀ ॥ ਕ੍ਰਾਰ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸੇਰੁ
 ਸੁਨਾ ਸਰਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰੈਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਬਜੀ ਭੇਰ ਭੁਕਾਰ ਧੁਕੇ
 ਨਗਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਬੰਕੇ ਬਕਾਰੇ ॥ ਭਏ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ ਨੱਚੇ ਮਰਾਲੰ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾਲੀ ਗਰੱਜੀ ਕਰਾਲੰ ॥ ੫ ॥ ਨਦੀਯੰ ਲਖਿਯੇ ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੂ ਸਮਾਨੰ ॥
 ਕਰੇ ਸੁਰਮਾ ਸੀਤ ਪਿੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥ ਇਤੇ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ਭਏ ਨਾਦ ਭਾਰੇ ॥ ਭਜੇ
 ਖਾਨ ਖੂਨੀ ਬਿਨਾ ਸਸਤ੍ਰ ਛਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਨਿਲੱਜ ਖਾਨ ਭੱਜਿਓ ॥
 ਕਿਨੀ ਨ ਸਸਤ੍ਰ ਸੱਜਿਓ ॥ ਸੁਤਿਆਗ ਖੇਤ ਕੌ ਚਲੇ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਬੀਰਹਾ ਭਲੇ ॥

ਚਲੇ ਤੁਰੇ ਤੁਰਾਇ ਕੈ ॥ ਸਕੇ ਨ ਸਸਤ੍ਰ ਉਠਾਇ ਕੈ ॥ ਨ ਲੈ ਹਥਿਆਰ ਗੱਜ਼ਹੀਂ ॥
 ਨਿਹਾਰ ਨਾਰਿ ਲੱਜ਼ਹੀਂ ॥ ੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਰਵਾ ਗਾਉਂ ਉਜਾਰ ਕੈ ਕਰੇ ਮੁਕਾਮ
 ਭਲਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਲ ਹਮੈ ਨ ਛੁਇ ਸਕੈ ਭਾਜਤ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਤਬ ਬਲ
 ਈਹਾ ਨ ਪਰ ਸਕੈ ਬਰਵਾ ਹਨਾ ਰਿਸਾਇ ॥ ਸਾਲਿਨ ਰਸ ਜਿਮ ਬਾਨੀਯੋ ਰੋਰਨ
 ਖਾਤ ਬਨਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਾਨਜਾਦੇ ਕੇ ਆਗਮਨ ਤ੍ਰਾਸਿਤ
 ਉਠ ਜੈਬੋ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੧੦ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੩੫੪ ॥

ਹੁਸੈਨੀ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਗਯੋ ਖਾਨਜਾਦਾ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਭੱਜੰ ॥
 ਸਕੈ ਚੂਥ ਦੈ ਨਾ ਹਨੇ ਸੂਰ ਲੱਜੰ ॥ ਤਹਾ ਠੋਕ ਬਾਹਾਂ ਹੁਸੈਨੀ
 ਗਰੱਜਿਯੰ ॥ ਸਬੈ ਸੂਰ ਲੈ ਕੈ ਸਿਲਾ ਸਾਜ ਸੱਜਿਯੰ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿਯੋ ਜੋਰ
 ਸੈਨੰ ਹੁਸੈਨੀ ਪਯਾਨੰ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਕੂਟ ਕੈ ਲੁਟ ਲੀਨੇ ਅਵਾਨੰ ॥ ਪਨਰ

ਡਢਵਾਲੰ ਕੀਯੋ ਜੀਤਿ ਜੇਰੰ ॥ ਕਰੇ ਬੰਦਿ ਕੈ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰਾਨ ਚੇਰੰ ॥ ੨ ॥ ਪੁਨਰਿ
 ਦੂਨਿ ਕੇ ਲੂਟ ਲੀਨੇ ਸੁਧਾਰੰ ॥ ਕੋਈ ਸਾਮੁਹੇ ਹੈ ਸਕਿਯੋ ਨ ਗਵਾਰੰ ॥ ਲੀਯੋ
 ਛੀਨ ਅੰਨੰ ਦਲੰ ਬਾਣਿ ਦੀਯੰ ॥ ਮਹਾ ਮੂੜਿਯੰ ਕੁਤਸਤੰ ਕਾਜ ਕੀਯੰ ॥ ੩ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬੀਤਤ ਭਏ ਕਰਤ ਉਸੈ ਉਤਪਾਤ ॥ ਗੁਆਲੇਰੀਅਨ
 ਕੀ ਪਰਤ ਭੀ ਆਨ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਦਿਨ ਦੁਇਕ ਨ ਵੇ ਮਿਲਤ
 ਤਬ ਆਵਤ ਅਰਰਾਇ ॥ ਕਾਲਿ ਤਿਨੂ ਕੇ ਘਰ ਬਿਖੈ ਡਾਰੀ ਕਲਹ ਬਨਾਇ ॥
 ੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਆਲੇਰੀਆ ਮਿਲਨ ਕਹੁ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭੀ ਸੰਗਿ
 ਸਿਧਾਏ ॥ ਚਤੁਰਥ ਆਨ ਮਿਲਤ ਭਏ ਜਾਮੰ ॥ ਛੂਟਿ ਗਈ ਲਖਿ ਨਜਰਿ
 ਗੁਲਾਮੰ ॥ ੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਕੇ ਤੇਜ ਤੇ ਰੈਤ ਅਧਿਕ ਤਪਤਾਇ ॥
 ਰਵਿ ਬਲਿ ਛੁਦ੍ਰਾਨ ਜਾਨਈ ਆਪਨ ਹੀ ਗਰਬਾਇ ॥ ੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ
 ਛੂਲ ਗੁਲਾਮ ਜਾਤ ਭਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤਰੇ ਆਨਤ ਭਯੋ ॥ ਕਾਹਲੂਰੀਆ

ਕਟੋਚ ਸੰਗ ਲਹਿ ॥ ਜਾਨਾ ਆਨ ਨ ਮੇ ਸਰ ਮਹਿ ਮਹਿ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨ ਜੋ ਧਨ
 ਆਨੇ ਸੇ ਸਾਬਾ ॥ ਤੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹੁਸੈਨੀ ਹਾਬਾ ॥ ਦੇਤ ਲੇਤ ਆਪਨ ਕੁਰਰਾਨੇ ॥
 ਤੇ ਧਨਿ ਲੈ ਨਿਜਿ ਧਾਮ ਸਿਧਾਨੇ ॥ ੯ ॥ ਚੇਰੋ ਤਬੈ ਤੇਜ ਤਨ ਤਯੋ ॥ ਭਲਾ
 ਬੁਰਾ ਕਛੁ ਲਖਤ ਨ ਭਯੋ ॥ ਛੰਦ ਬੰਦ ਨਹ ਨੈਕੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਾਤ ਭਯੋ ਦੇ
 ਤਬਹਿ ਨਗਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦਾਵ ਘਾਵ ਤਿਨ ਨੈਕੁ ਨ ਕਰਾ ॥ ਸਿੰਘਹਿ ਘੇਰਿ
 ਸਸਾ ਕਹੁ ਡਰਾ ॥ ਪੰਦੂ ਪਹਿਰ ਗਿਰਦ ਤਿਨ ਕੀਯੋ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਿਨ ਜਾਨ
 ਨ ਦੀਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨ ਸੂਰਿ ਰਿਸਾਏ ॥ ਸਾਮ ਕਰਨ ਹਿਤ ਦੂਤ
 ਪਠਾਏ ॥ ਦਾਸ ਨਿਰਖ ਸੰਗਿ ਸੈਨ ਪਠਾਨੀ ॥ ਛੂਲਿ ਗਯੋ ਤਿਨ ਕੀ ਨਹੀਂ
 ਮਾਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਅਬ ਹੀ ਕੈ ਦੈਹੂ ॥ ਨਾ ਤਰ ਮੀਚ ਮੂੰਡ ਪਰ ਲੈਹੂ ॥
 ਸਿੰਘ ਸੰਗਤੀਆ ਤਹਾ ਪਠਾਏ ॥ ਗੋਪਾਲੈ ਸੁ ਧਰਮੁ ਦੇ ਲਿਆਏ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਨ
 ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਉਨ ਕੀ ਬਨੀ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਚਿਤ ਮੇ ਇਹ ਗਨੀ ॥ ਐਸਿ ਘਾਤਿ

ਫਿਰ ਹਾਥ ਨ ਐਹੈ ॥ ਸਬਹੁੰ ਫੇਰ ਸਮੇਂ ਡਲਿ ਜੇਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਗੋਪਾਲੈ ਸੁ ਅਬੈ
 ਗਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ਕੈਦ ਕੀਜੀਐ ਕੈ ਬਧ ਕੀਜੈ ॥ ਤਨਕ ਭਨਕ ਜਬ ਤਿਨ ਸੁਨ
 ਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਦਲ ਜਾਤ ਭਯੋ ਭਟਰਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਜਬ ਗਯੋ
 ਗੁਪਾਲ ॥ ਕੁੱਪਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਹਿੰਤ ਹੁਸੈਨ ॥ ਜੁਮੈ ਲੁਝੈਨ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰਿ
 ਕੇ ਗੁਮਾਨ ॥ ਜੁਮੈ ਜੁਆਨ ॥ ਬੱਜੇ ਤਬਲ ॥ ਦੁੰਦਭਿ ਦਬਲ ॥ ੧੭ ॥ ਬੱਜੇ
 ਨਿਸਾਣ ॥ ਨਚੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਬਾਹੈ ਤੜਾਕ ॥ ਉੱਠੈ ਕੜਾਕ ॥ ੧੮ ॥ ਬੱਜੇ
 ਨਿਸੰਗ ॥ ਗੱਜੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਛੁੱਟੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਲਿੱਟੈ ਜੁਆਨ ॥ ੧੯ ॥ ਤੁੱਪਕ
 ਤੜਾਕ ॥ ਕੈਬਰ ਕੜਾਕ ॥ ਸੇਹਥੀ ਸੜਾਕ ॥ ਛੌਹੀ ਛੜਾਕ ॥ ੨੦ ॥ ਗੱਜੇ ਸੁ
 ਬੀਰ ॥ ਬੱਜੇ ਗਹੀਰ ॥ ਬਿਚਰੇ ਨਿਹੰਗ ॥ ਜੈਸੇ ਪਿਲੰਗ ॥ ੨੧ ॥ ਹੁੰਕੇ
 ਕਿਕਾਣ ॥ ਧੁੰਕੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਬਾਹੈ ਤੜਾਕ ॥ ਝੱਲੈ ਝੜਾਕ ॥ ੨੨ ॥ ਜੁੱਝੇ
 ਨਿਹੰਗ ॥ ਲਿੱਟੈ ਮਲੰਗ ॥ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਿਸਾਰ ॥ ਜਨੁ ਜਟਾਧਾਰ ॥ ੨੩ ॥ ਸਜੇ

ਗਜਿੰਦ੍ਰ ॥ ਗਜੇ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ॥ ਉਤ਼ਰੇ ਖਾਨ ॥ ਲੈ ਲੈ ਕਮਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਤਿ੍ਰੁਭੰਗੀ
 ਛੰਦ ॥ ਕੁਪਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸੱਜਿ ਮਰਾਲੰ ਬਾਹ ਬਿਸਾਲੰ ਧਰਿ ਢਾਲੰ ॥ ਧਾਏ ਸਭ
 ਸੂਰੰ ਰੂਪ ਕਰੂਰੰ ਚਮਕਤ ਨੂਰੰ ਮੁਖ ਲਾਲੰ ॥ ਲੈ ਲੈ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ਬਾਣ ਕਮਾਣੰ
 ਸਜੇ ਜੁਆਨੰ ਤਨ ਤੱਤੰ ॥ ਰਣਿ ਰੰਗ ਕਲੋਲੰ ਮਾਰਹੀ ਬੋਲੰ ਜਨ ਗਜ ਡੋਲੰ
 ਬਨ ਮਤੰ ॥ ੨੫ ॥ ਭੁਯੰਗ ਛੰਦ ॥ ਤਬੈ ਕੋਪੀਯੰ ਕਾਂਗਾੜੇਸੰ ਕਟੋਚੰ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ
 ਨੈਨੰ ਤਜੇ ਸਰਬ ਸੋਚੰ ॥ ਉਤੇ ਉਠੀਯੰ ਖਾਨ ਖੇਤੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿਹਚਰੈ ਮਾਸ
 ਹੇਤੰ ਪਿਲੰਗੰ ॥ ੨੬ ॥ ਬਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ ਤੀਰੰ ਤੱਝਕੇ ॥ ਮਿਲੇ ਹੱਥਿ ਬੱਖ
 ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕੱਝਕੇ ॥ ਬਜੇ ਜੰਗ ਨੀਸਾਣ ਕੱਥੇ ਕਥੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ ਤਨੰ ਤੱਛ
 ਤੀਰੰ ॥ ੨੭ ॥ ਉਠੇ ਟੋਪ ਟੂਕੰ ਗੁਰਜੈ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਰੁਲੇ ਲੁੱਥੇ ਜੁੱਥੇ ਗਿਰੇ ਬੀਰ
 ਮਾਰੇ ॥ ਪਰੈ ਕੱਤੀਯੰ ਘਾਤ ਨਿਰਘਾਤ ਬੀਰੰ ॥ ਫਿਰੈ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ ਤਨੰ ਤੱਛ ਤੀਰੰ ॥
 ੨੮ ॥ ਬਹੀ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ ਨਿਰਘਾਤ ਬਾਣੰ ॥ ਉਠੇ ਨਦੰ ਨਾਦੰ ਕੱਝਕੇ

ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ।। ਛਕੇ ਛੋਭ ਛੜੀ ਤਜੈ ਬਾਣ ਰਾਜੀ ।। ਬਹੇ ਜਾਹਿ ਖਾਲੀ ਫਿਰੈ ਛੁਛ
 ਤਾਜੀ ।। ੨੯ ।। ਜੁਟੇ ਆਪ ਮੈ ਬੀਰ ਬੀਰੰ ਜੁਝਾਰੇ ।। ਮਨੇ ਗੱਜ ਜੁੱਟੇ ਦੰਤਾਰੇ
 ਦੰਤਾਰੇ ।। ਕਿਧੇ ਸਿੰਘ ਸੇ ਸਾਰਦੂਲੰ ਅਰੁੱਝੇ ।। ਤਿਸੀ ਭਾਂਤਿ ਕਿਰਪਾਲ ਗੁਪਾਲ
 ਜੁੱਝੇ ।। ੩੦ ।। ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਧਾਯੇ ਤਹਾਂ ਏਕ ਬੀਰੰ ।। ਸਹੇ ਦੇਹ ਆਪੰ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ
 ਤੀਰੰ ।। ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਕੈ ਬੀਰ ਬਿੰਦੰ ਸੰਘਾਰੇ ।। ਬਡੇ ਜੁਧ ਕੈ ਦੇਵ ਲੋਕੰ ਪਧਾਰੇ ।।
 ੩੧ ।। ਹਠਿਯੇ ਹਿੰਮਤੰ ਕਿੰਮਤੰ ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ।। ਲਈ ਗੁਰਜ ਚੱਲੰ ਸੁ
 ਜਲਾਲਖਾਨੰ ।। ਹਠੇ ਸੂਰਮਾ ਮੱਤ ਜੋਧਾ ਜੁਝਾਰੰ ।। ਪਰੀ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ
 ਝਾਰੰ ।। ੩੨ ।। ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ।। ਜਸਵਾਲ ਧਾਏ ।। ਤੁਰੰਗੀ ਨਚਾਏ ।। ਲਯੇ
 ਘੇਰ ਹੁਸੈਨੀ ।। ਹਨਿਯੇ ਸਾਂਗ ਪੈਨੀ ।। ੩੩ ।। ਤਿਨੂੰ ਬਾਣ ਬਾਹੇ ।। ਬਡੇ ਸੈਨ
 ਗਾਹੇ ।। ਜਿਸੈ ਅੰਗਿ ਲਾਗਿਯੇ ।। ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਣ ਤਯਾਗਯੇ ।। ੩੪ ।। ਜਬੈ ਘਾਵ
 ਲਾਗਯੇ ।। ਤਬੈ ਕੋਪ ਜਾਗਯੇ ।। ਸੰਭਾਰੀ ਕਮਾਣੰ ।। ਹਨੇ ਬੀਰ ਬਾਣੰ ।। ੩੫ ।।

ਚਹੂੰ ਓਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਨਿਊ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈਂ ॥ ਦੇਉ ਜੀਤ ਚਾਹੈਂ ॥
 ੩੬ ॥ ਰਿਸੇ ਖਾਨਜਾਦੇ ॥ ਮਹਾ ਮੱਦ ਮਾਦੇ ॥ ਮਹਾ ਬਾਣ ਬਰਖੇ ॥ ਸਭੈ ਸੂਰ
 ਹਰਖੇ ॥ ੩੭ ॥ ਕਰੈ ਬਾਣ ਅਰਚਾ ॥ ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ਸੁ ਸਾਰੀ ਸਮੂਲੀ ॥
 ਕਰੈ ਤਉਨ ਠਾਮੰ ॥ ੩੮ ॥ ਬਲੀ ਬੀਰ ਰੁੱਝੇ ॥ ਸਮੂਹ ਸਸਤ੍ਰ ਜੁੱਝੇ ॥ ਲਗੈ ਧੀਰ
 ਧੱਕੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਝਨਕੈ ॥ ੩੯ ॥ ਕੜਕੈ ਕਮਾਣੰ ॥ ਝਣਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥
 ਕੜਕਾਰ ਛੁੱਟੈ ॥ ਝਣਕਾਰ ਉੱਠੈ ॥ ੪੦ ॥ ਹਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੈ ॥ ਨ ਸੰਕਾ
 ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਕਰੈ ਤੀਰ ਮਾਰੰ ॥ ਫਿਰੈ ਲੋਹ ਧਾਰੰ ॥ ੪੧ ॥ ਨਦੀ ਸੌਣ ਪੂਰੰ ॥
 ਫਿਰੈ ਗੈਣ ਹੂਰੰ ॥ ਉਭੇ ਖੇਤ ਪਾਲੰ ॥ ਬਕੇ ਬਿਕਰਾਲੰ ॥ ੪੨ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੁੱਦ ॥
 ਤਹ ਹੜ ਹੜਾਇ ਹੱਸੇ ਮਸਾਣ ॥ ਲਿੱਟੇ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਛੁੱਟੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਜੁੱਟੇ ਸੁ
 ਬੀਰ ਤਹ ਕੜਕ ਜੰਗ ॥ ਛੁੱਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਵੁਠੇ ਖਤੰਗ ॥ ੪੩ ॥ ਡਾਕਨਿ ਡਹਿਕ
 ਚਾਵਡਿ ਚਿਕਾਰ ॥ ਕਾਕੰ ਕਹੁੱਕਿ ਬੱਜੇ ਦੁਧਾਰ ॥ ਖੋਲੰ ਖੜੁੱਕਿ ਤਪਕਿ

ਤੜਾਕਿ ॥ ਸੈਖੰ ਸੜਕੁ ਧਕੰ ਧਹਾਕਿ ॥ ੪੪ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ।। ਤਹਾ ਆਪ ਕੀਨੋ
 ਹੁਸੈਨੀ ਉਤਾਰੰ ॥ ਸਭੂ ਹਾਥ ਬਾਣੁ ਕਮਾਣੁ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਰੁਪੇ ਖਾਨਿ ਖੂਨੀ ਕਰੈ
 ਲਾਗ ਜੁਧ੍ਯੇ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੁ ਭਰੇ ਸੂਰ ਕੁਝ੍ਯੇ ॥ ੪੫ ॥ ਜਗਿਯੇ ਜੰਗ ਜਾਲਮ
 ਸੁ ਜੋਧੰ ਜੁਝਾਰੰ ॥ ਬਹੇ ਬਾਣੁ ਬਾਂਕੇ ਬਰਛੀ ਦੁਧਾਰੰ ॥ ਮਿਲੇ ਬੀਰ ਬੀਰੰ ਮਹਾਂ
 ਧੀਰ ਬੰਕੇ ॥ ਧਕਾ ਧਕਿ ਸੈਖੰ ਕਿਪਾਨੰ ਝਨੰਕੇ ॥ ੪੬ ॥ ਭਏ ਢੇਲ ਢੰਕਾਰ
 ਨਾਦੰ ਨਫੀਰੰ ॥ ਉਠੈ ਬਾਹੁ ਆਘਾਤ ਗੱਜੈ ਸੁ ਬੀਰੰ ॥ ਨਵੰ ਨਦੈ ਨੀਸਾਨ ਬੱਜੇ
 ਅਪਾਰੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛ ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ॥ ੪੭ ॥ ਟਕਾ ਟੁਕੁ ਟੋਪੰ ਢਕਾ
 ਢੁਕੁ ਢਾਲੰ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਬੰਕੇ ਬਿਕ੍ਰਾਲੰ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲਯੰ ਭੂਤ
 ਪ੍ਰੇਤੰ ॥ ਨਚੀ ਡਾਕਿਣੀ ਜੋਗਣੀ ਉਰਧ ਹੇਤੰ ॥ ੪੮ ॥ ਛੁਟੀ ਜੋਗ ਤਾਰੀ ਮਹਾਂ
 ਰੁਦ੍ਧ ਜਾਗੇ ॥ ਡਗਿਯੇ ਧਿਆਨ ਬ੍ਰਹਮੰ ਸਭੈ ਸਿੱਧ ਭਾਗੇ ॥ ਹਸੇ ਕਿੰਨਰੰ ਜੱਛ
 ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੇਯੰ ॥ ਨਚੀ ਅੱਛਰਾ ਪੱਛਰਾ ਚਾਰਣੇਯੰ ॥ ੪੯ ॥ ਪਰਿਓ ਘੋਰ

ਜੁਧੋ ਸੁ ਸੈਨਾ ਪਰਾਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ ਮੰਡਿਓ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ॥ ਉਤੈ ਬੀਰ
 ਧਾਏ ਸੁ ਬੀਰੰ ਜਸੂਾਰੰ ॥ ਸਬੈ ਬਿਉਤ ਡਾਰੇ ਬਗਾ ਸੇ ਅਸੂਾਰੰ ॥ ੫੦ ॥ ਤਹਾਂ
 ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ ਰਹਿਓ ਏਕ ਠਾਢੰ ॥ ਮਨੋ ਜੁਧੁ ਖੰਭੰ ਰਣੰ ਭੂਮ ਗਾਡੰ ॥ ਜਿਸੈ ਕੋਪ
 ਕੈ ਕੈ ਹਠੀ ਬਾਣ ਮਾਰਿਓ ॥ ਤਿਸੈ ਛੇਦ ਕੈ ਪੈਲ ਪਾਰੇ ਪਧਾਰਿਓ ॥ ੫੧ ॥ ਸਹੇ
 ਬਾਣ ਸੂਰੰ ਸਭੈ ਆਣ ਢੂਕੈ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਕੂਕੈ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ
 ਸੇ ਅਸਤ੍ਰੁ ਅਉ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਭਿਸਤ ਕੇ ਖਾਂ ਹੁਸੈਨੀ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੫੨ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬੈ ਹੁਸੈਨੀ ਜੂਝਿਓ ਭਯੋ ਸੂਰ ਮਨ ਰੋਸੁ ॥ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਅਵਰੇ ਸਭੈ
 ਉਠਿਓ ਕਟੇਚਨ ਜੋਸੁ ॥ ੫੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕੋਪਿ ਕਟੇਚਿ ਸਬੈ ਮਿਲਿ ਧਾਏ ॥
 ਹਿੰਮਤਿ ਕਿੰਮਤਿ ਸਹਿਤ ਰਿਸਾਏ ॥ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਤਬ ਕੀਝਾ ਉਠਾਨਾ ॥ ਚੁਨਿ
 ਚੁਨਿ ਹਨੇ ਪਖਰੀਯਾ ਜੁਆਨਾ ॥ ੫੪ ॥ ਨਰਾਜ਼ ਡੰਦ ॥ ਤਬੈ ਕਟੇਚ ਕੋਪੀਐ ॥
 ਸੰਭਾਰ ਪਾਵ ਰੋਪੀਐ ॥ ਸਰਕ ਸਸਤ੍ਰੁ ਝਾਰਹੀ ॥ ਸੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਉਚਾਰਹੀ ॥

ਪ੫ ॥ ਚੰਦੇਲ ਚੰਪੀਯੰ ਤਬੈ ॥ ਰਿਸਾਤ ਧਾਤ ਭੇ ਸਬੈ ॥ ਜਿਤੇ ਗਏ ਸੁ ਮਾਰੀਯੰ ॥
 ਬਚੇ ਤਿਤੇ ਸਿਧਾਰੀਯੰ ॥ ੫੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਤ ਸਵਾਰਨ ਕੇ ਸਹਿਤ ਜੂਝੇ ਸੰਗਤ
 ਰਾਇ ॥ ਦਰਮੇ ਸੁਨਿ ਜੂਝੈ ਤਿਨੈ ਬਹੁਤ ਜੂਝਤ ਭਯੋ ਆਇ ॥ ੫੭ ॥ ਹਿੰਮਤ ਹੁੰ
 ਉਤਰਿਯੇ ਤਹਾ ਬੀਰ ਖੈਤ ਮੰਝਾਰ ॥ ਕੇਤਨ ਕੇ ਤਨਿ ਘਾਇ ਸਹਿ ਕੇਤਨਿ ਕੈ
 ਤਨਿ ਝਾਰ ॥ ੫੮ ॥ ਬਾਜ ਤਹਾਂ ਜੂਝਤ ਭਯੋ ਹਿੰਮਤ ਗਯੋ ਪਰਾਇ ॥ ਲੋਬ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਹਿ ਕੀ ਨਮਿਤ ਕੋਪਿ ਪਰੇ ਅਰਰਾਇ ॥ ੫੯ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਬਲੀ
 ਬੈਰ ਰੁੜੇ ॥ ਸਮੁਹਿ ਸਾਰ ਜੁੜੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਗਾਜੀ ॥ ਲਰਿਓ ਸੈਨ ਭਾਜੀ ॥
 ੬੦ ॥ ਮਹਾ ਸੈਨ ਗਾਹੈਂ ॥ ਨਿਊ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈਂ ॥ ਘਨਿਯੇ ਕਾਲ ਕੈ ਕੈ ॥ ਚਲੈ
 ਜਸੱ ਲੈ ਕੈ ॥ ੬੧ ॥ ਬਜੇ ਸੰਖ ਨਾਦੰ ॥ ਸੁਰੰ ਨਿਰਬਿਖਾਦੰ ॥ ਬਜੇ ਡੌਰ ਡੱਢੰ ॥
 ਹਠੇ ਸਸਤ੍ਰ ਕੱਢੰ ॥ ੬੨ ॥ ਪਰੀ ਭੀਰ ਭਾਰੀ ॥ ਜੂਝੈ ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਮੁਖੰ ਮੁੱਛ
 ਬੰਕੰ ॥ ਮੰਡੇ ਬੀਰ ਹੰਕੰ ॥ ੬੩ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰਿ ਬੋਲੈਂ ॥ ਰਣੰ ਭੂਮਿ ਡੋਲੈਂ ॥ ਹਬਿਆਰੰ

ਸੰਭਾਰੈਂ ॥ ਉਭੈ ਬਾਜ਼ ਡਾਰੈਂ ॥ ੬੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਣ ਜੁਝਤ ਕਿਰਪਾਲ ਕੇ ਨਾਚਤ
 ਭਯੋ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸੈਨ ਸਭੈ ਸਿਰਦਾਰ ਦੈ ਭਾਜਤ ਭਈ ਬਿਹਾਲ ॥ ੬੫ ॥ ਖਾਨ
 ਹੁਸੈਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੇ ਹਿੰਮਤ ਰਣ ਜੁਝਤ ॥ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਜੋਧਾ ਸਬੈ ਜਿਮ ਦੇ
 ਮੁਕਟ ਮਹੰਤ ॥ ੬੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸਤ੍ਤ੍ਵ ਸਬੈ ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ
 ਆਪਨੇ ਸੂਰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਤਹ ਘਾਇਲ ਹਿੰਮਤੰ ਕਹੁ ਲਹਾ ॥ ਰਾਮ
 ਸਿੰਘ ਗੋਪਾਲ ਸਿਉਂ ਕਹਾ ॥ ੬੭ ॥ ਜਿਨ ਹਿੰਮਤ ਅਸ ਕਲਹ ਬਢਾਯੋ ॥
 ਘਾਇਲ ਆਜ ਹਾਥ ਵਹ ਆਯੋ ॥ ਜਬ ਗੁਪਾਲ ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਪਾਵਾ ॥
 ਮਾਰਿ ਦੀਓ ਜੀਅਤ ਨ ਉਠਾਵਾ ॥ ੬੮ ॥ ਜੀਤ ਭਈ ਰਨ
 ਭਯੋ ਉਝਾਰਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕਰਿ ਸਭ ਘਰੇ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਯੋ ਹਮ
 ਕੇ ਜਗਰਾਈ ॥ ਲੋਹ ਘਟਾ ਅਨਤੈ ਬਰਸਾਈ ॥ ੬੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ

ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੧੧ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੪੨੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੁੱਧ ਭਯੋ ਇਹ
 ਭਾਂਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਮਾਰਿਓ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਰਿਸ ਤਨ ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ
 ਤਏ ॥ ਇਤੈ ਸਉਰ ਪਠਾਵਤ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਉਤੈ ਪਠਿਓ ਉਨ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰਾ ॥
 ਤਿਹ ਭਲਾਨ ਤੇ ਖੇਦ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਇਤਿ ਗਜ ਸਿੰਘ ਪੰਮਾ ਦਲ ਜੋਰਾ ॥ ਧਾਇ
 ਪਰੇ ਤਿਨ ਉਪਰ ਭੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤੈ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਭਯੋ ਆਡਾ ॥ ਜਿਮ ਰਨ
 ਖੰਭ ਭੂਮਿ ਰਨਿ ਗਾਡਾ ॥ ਗਾਡਾ ਚਲੇ ਨ ਹਾਡਾ ਚਲਿ ਹੈ ॥ ਸਾਮੁਹਿ ਸੇਲ ਸਮਰ
 ਮੇ ਭਲਿ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਬਾਟ ਚੜ੍ਹੈ ਦਲ ਦੇਉ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਉਤੈ ਚੰਦੇਲ ਇਤੈ
 ਜਸਵਾਰਾ ॥ ਮੰਡਿਓ ਬੀਰ ਖੇਤ ਮੇ ਜੁੱਧਾ ॥ ਉਪਜਿਉ ਸਮਰਸੂਰ ਮਨ ਕ੍ਰੂਧਾ ॥
 ੪ ॥ ਕੋਪ ਭਰੇ ਦੇਉ ਦਿਸ ਭਟ ਭਾਰੇ ॥ ਇਤੈ ਚੰਦੇਲ ਉਤੈ ਜਸਵਾਰੇ ॥ ਢੇਲ
 ਨਗਾਰੇ ਬਜੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੀਮ ਰੂਪ ਭੈਰੋ ਭਭਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਧੁਣੰ
 ਢੇਲ ਬੱਜੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਗੱਜੇ ॥ ਕਰੇ ਸਸਤ੍ਰ ਘਾਵੰ ॥ ਚੜ੍ਹੈ ਚਿੱਤ ਚਾਵੰ ॥ ੬ ॥

ਨਿਊ ਬਾਜ਼ ਡਾਰੈ ॥ ਪਰੱਖੈ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ॥ ਕਰੇ ਤੇਗ ਘਾਯੰ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਚਿੱਤ ਚਾਯੰ ॥
 ੭ ॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥ ਨ ਸੰਕਾ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਰੁਲੈ ਤਛੁ ਮੁਛੁੰ ॥ ਕਰੈ ਸੁਰਗ
 ਇਛੁੰ ॥ ੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨੈਕ ਨ ਰਨ ਤੇ ਮੁਰਿ ਚਲੈਂ ਕਰੈ ਨਿਡਰ ਹੈ ਘਾਇ ॥
 ਗਿਰ ਗਿਰ ਪਰੈ ਪਵੰਗ ਤੇ ਬਰੋਂ ਬਰੰਗਾਨ ਜਾਇ ॥ ੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ
 ਹੋਤ ਭਯੋ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਜੂਝੇ ਚੰਦ ਨਰਾਇਨ ਨਾਮਾ ॥ ਤਬ ਜੁਝਾਰ ਏਕਲ ਹੀ
 ਧਯੋ ॥ ਬੀਰਨ ਘੇਰ ਦਸੈ ਦਿਸ ਲਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧਸਿਯੋ ਕਟਕ ਮੈ
 ਝਟਕ ਦੈ ਕਛੂ ਨ ਸੰਕ ਬਿਚਾਰ ॥ ਗਾਹਤ ਭਯੋ ਸੁਭਟਨ ਬਡੇ ਬਾਹਿਤ ਭਯੋ
 ਹਥਿਆਰ ॥ ੧੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਘਣੇ ਘਰਨ ਕੇ ਗਾਰਾ ॥ ਭਾਂਤਿ
 ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਕਰਿ ਹਥੀਯਾਰਾ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਬੀਰ ਪਖਰੀਆ ਮਾਰੇ ॥ ਅੰਤਿ ਦੇਵ
 ਪੁਰ ਆਪ ਪਧਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੁਧ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
 ਦਾਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੧੨ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੪੩੫ ॥

ਸਹਜਾਦੇ ਕੋ ਆਗਮਨ ਮਦ੍ਦ ਦੇਸ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਬਧ ਭਯੋ ਜੁਝਾਰਾ ॥ ਆਨ ਬਸੇ ਤਬ ਧਾਮ ਲੁਝਾਰਾ ॥
 ਤਬ ਅਉਰੰਗ ਮਨ ਮਾਹਿ ਰਿਸਾਵਾ ॥ ਮੱਦ੍ਦ ਦੇਸ ਕੋ ਪੂਤ ਪਠਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿੱਹ
 ਆਵਤ ਸਭ ਲੋਕ ਡਰਾਨੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਗਿਰ ਹੇਰ ਲੁਕਾਨੇ ॥ ਹਮਹੂੰ ਲੋਗਨ
 ਅਧਿਕ ਡਰਾਯੋ ॥ ਕਾਲ ਕਰਮ ਕੋ ਮਰਮ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤਕ ਲੱਕ ਤਜਿ
 ਸੰਗਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਾਇ ਬਸੇ ਗਿਰਵਰ ਜਹਿ ਭਾਰੇ ॥ ਚਿਤ ਮੂਜੀਯਨ ਕੋ ਅਧਿਕ
 ਡਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨੈ ਉਬਾਰ ਨ ਅਪਨਾ ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਅਉਰੰਗ ਜੀਅ ਮਾਂਝ
 ਰਿਸਾਏ ॥ ਏਕ ਅਹਦੀਆ ਈਹਾਂ ਪਠਾਏ ॥ ਹਮ ਤੇ ਭਾਜਿ ਬਿਮੁਖ ਜੇ ਗਏ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਧਾਮ ਗਿਰਾਵਤ ਭਏ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਖ ਫਿਰਹੈਂ ॥ ਈਹਾਂ
 ਉਹਾਂ ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰ੍ਹ ਗਿਰਹੈਂ ॥ ਇਹਾਂ ਉਪਹਾਸ ਨ ਸੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ॥ ਸਭ
 ਬਾਤਨ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਦੁਖ ਤੁਖ ਤਿਨ ਕੇ ਰਹੈ ਲਾਗੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ

ਤੇ ਜੋ ਹੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜਗਤ ਬਿਖੈ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਸਰਹੀ ॥ ਅੰਤਹਿ ਕੁੰਡ ਨਰਕ
 ਕੀ ਪਰਹੀ ॥ ੯ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦਾ ਜਗਤ ਉਪਹਾਸਾ ॥ ਅੰਤਹਿ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਕੀ
 ਬਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਤੇ ਜੇ ਬੇਮੁਖ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਈਹਾਂ ਉਹਾ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
 ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਉਤ੍ਰ ਤਿਨ ਕੇ ਨਹੀਂ ਫਰੈਂ ॥ ਦੁਖ ਦੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਮਰੈਂ ॥ ਗੁਰ
 ਦੇਖੀ ਸਗ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ ॥ ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਡਾਰੇ ਪਛਤਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਬਾਬੇ ਕੇ
 ਬਾਬਰ ਕੇ ਦੋਊ ॥ ਆਪ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸੋਊ ॥ ਦੀਨ ਸਾਹ ਇਨ ਕੇ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥
 ਦੁਨੀ ਪੱਤਿ ਉਨ ਕੌ ਅਨੁਮਾਨੇ ॥ ੯ ॥ ਜੋ ਬਾਬੇ ਕੇ ਦਾਮ ਨ ਦੈਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਤੇ
 ਗਹਿ ਬਾਬਰ ਕੇ ਲੈਹੈਂ ॥ ਦੈ ਦੈ ਤਿਨ ਕੌ ਬਡੀ ਸਜਾਇ ॥ ਪੁਨਿ ਲੈਹੈਂ ਗ੍ਰ੍ਹਾ ਲੂਟ
 ਬਨਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਜਬ ਹੈਂ ਬੇਮੁਖ ਬਿਨਾ ਧਨ ॥ ਤਥ ਚੜਿਹੈਂ ਸਿਖਨ ਕਹ
 ਮਾਂਗਨ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸਿਖ ਤਿਨੈ ਧਨ ਦੈਹੈਂ ॥ ਲੂਟ ਮਲੇਛ ਤਿਨੂ ਕੌ ਲੈਹੈਂ ॥ ੧੧ ॥
 ਜਬ ਹੁਏ ਹੈ ਤਿਨ ਦਰਬ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਤਥ ਧਰਿਹੈ ਨਿਜ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਜਬ ਤੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੌ ਐਹੈਂ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨ ਲਗੈਹੈਂ ॥ ੧੨ ॥
 ਬਿਦਾ ਬਿਨਾ ਜੈਹੈਂ ਤਬ ਧਾਮੰ ॥ ਸਰਿਹੈ ਕੋਈ ਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਮੰ ॥ ਗੁਰ ਦਰ
 ਢੋਈ ਨ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰ ਵਾਸਾ ॥ ਦੁਹੁੰ ਠਉਰ ਤੇ ਰਹੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜੇ ਜੇ ਗੁਰ
 ਚਰਨਨ ਰਤ ਹੈਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਸਟ ਨ ਦੇਖਨ ਪੈਹੈਂ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਤਿਨ ਕੇ
 ਗਿਰ੍ਹ ਮਾਹੀਂ ॥ ਪਾਪ ਤਾਪ ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਛਾਹੀਂ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਹ ਮਲੇਛ ਛੈਹੈ ਨਹੀਂ
 ਛਾਹਾਂ ॥ ਅਸਟ ਸਿਧ ਹੈ ਘਰਿ ਮਾਹਾਂ ॥ ਹਾਸ ਕਰਤ ਜੋ ਉਦਮ ਉਠੈਹੈਂ ॥
 ਨਵੇ ਨਿਧਿ ਤਿਨ ਕੇ ਘਰਿ ਐਹੈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਮਿਰਜਾ ਬੇਗ ਹੁਤੇ ਤਿਹ ਨਾਮੰ ॥
 ਜਿਨ ਢਾਹੇ ਬੇਮੁਖਨ ਕੇ ਧਾਮੰ ॥ ਸਬ ਸਨਮੁਖ ਗੁਰ ਆਪ ਬਚਾਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਬਾਰ ਨ ਬਾਂਕਨ ਪਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਉਤ ਅਉਰੰਗ ਜੀਅ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਯੇ ॥ ਚਾਰ
 ਅਹਦੀਜਨ ਅਉਰ ਪਠਾਯੇ ॥ ਜੇ ਬੇਮੁਖ ਤਾਂ ਤੇ ਬਚਿ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗਿਰ੍ਹ
 ਪੁਨਿ ਇਨੈ ਗਿਰਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇ ਤਜਿ ਭਜੇ ਹੁਤੇ ਗੁਰ ਆਨਾ ॥ ਤਿਨ ਪੁਨਿ

ਗੁਰੂ ਅਹਦੀਅਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ਮੂੜ੍ਹ ਭਾਰ ਤਿਨ ਸੀਸ ਮੰਡਾਏ ॥ ਪਾਹੁਰਿ ਜਾਨਿ
 ਗ੍ਰੋਹਹਿ ਲੈ ਆਏ ॥ ੧੯ ॥ ਜੇ ਜੇ ਭਾਜ ਹੁਤੇ ਬਿਨੁ ਆਇਸੁ ॥ ਕਰੋ ਅਹਦੀਅਹਿ
 ਕਿਨੈ ਬਤਾਇਸੁ ॥ ਮੂੜ੍ਹ ਮੰਡਿ ਕਰਿ ਸਹਿਰ ਫਿਰਾਏ ॥ ਕਾਰ ਭੇਟ ਜਨੁ ਲੈਨ
 ਸਿਧਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਪਾਛੇ ਲਾਗਿ ਲਰਿਕਵਾ ਚਲੇ ॥ ਜਾਨੁਕ ਸਿਖ ਸਖਾ ਹੈਂ ਭਲੇ ॥
 ਛਿੱਕੇ ਤੇਬਰਾ ਬਦਨ ਚੜਾਏ ॥ ਜਨੁ ਗ੍ਰੋਹ ਖਾਨ ਮਲੀਦਾ ਆਏ ॥ ੨੧ ॥
 ਮਸਤਕ ਸੁਭੇ ਪਨਹੀਯਨ ਘਾਇ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਟੀਕਾ ਦਏ ਬਨਾਇ ॥ ਸੀਸ ਈਟ
 ਕੇ ਘਾਇ ਕਰੇਹੀ ॥ ਜਨੁ ਤਿਨੁ ਭੇਟ ਪੁਰਾਤਨ ਦੇਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਬਹੂੰ
 ਰਣ ਜੂਝਿਓ ਨਹੀ ਕਛੁ ਦੈ ਜਸੁ ਨਹਿ ਲੀਨ ॥ ਗਾਂਵ ਬਸਤ ਜਾਨਿਯੋ ਨਹੀ ਜਮ
 ਸੋ ਕਿਨ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥ ੨੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਨੇ ਭਯੋ ਉਪਹਾਸਾ ॥
 ਸਭ ਸੰਤਨ ਮਿਲਿ ਲਖਿਓ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕਸਟ ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਯੋ ॥ ਆਪ
 ਹਾਥ ਦੈ ਨਾਥ ਬਚਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਚਾਰਣੀ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਜਨ ਰਾਖਸੀ

ਦੁਸਮਨ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਛੈ ਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਛਾਹਿ ਕੌ ਨਿਹਫਲ ਜਾਇ ਗਵਾਰ ॥
 ੨੪ ॥ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਦੰਤ ਜੀਭ ਜਿਮ ਰਾਖਿ
 ਹੈ ਦੁਸਟ ਅੰਗਿਸਟ ਸੰਘਾਰ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦੇ
 ਵੇ ਅਹਿਦੀਆ ਗਮਨ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੈਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥
 ੧੩ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ੪੯੦ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ ਸਭ ਸਾਧ ਉਬਾਰੇ ॥ ਦੁਖੁ ਦੈ ਕੈ ਦੇਖੀ ਸਭ ਮਾਰੇ ॥
 ਅਦਭੁਤਿ ਗਤਿ ਭਗਤਨ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਲਏ ਬਚਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਸੰਤ ਬਚਾਏ ॥ ਸਭ ਕੰਟਕ ਕੰਟਕ ਜਿਮ ਘਾਏ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ
 ਮੁਹਿ ਕਰੀ ਸਹਾਇ ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਲਯੇ ਬਚਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਥ ਜੋ ਜੋ ਮੈਂ ਲਖੇ
 ਤਮਾਸਾ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰੋ ਤੁਮੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਟਾਛ ਦਿਖੈਹੈ ॥ ਸੋ
 ਤਵ ਦਾਸ ਉਚਾਰਤ ਜੈਹੈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮੈਂ ਲਖੇ ਤਮਾਸਾ ॥ ਚਾਹਤ

ਤਿਨ ਕੋ ਕੀਯੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਨਮ ਪੂਰਬਲੇ ਹੇਰੇ ॥ ਕਹਿਹੇ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਾਕ੍ਰਮ
 ਤੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ ਹੈ ਪਿਤਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੇਖਿ ਕਾਲਿਕਾ ਮਾਤ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਮਨੂਆ ਗੁਰ ਮੁਰਿ ਮਨਸਾ ਮਾਈ ॥ ਜਿਨ ਮੇ ਕੇ ਸੁਭ ਕ੍ਰਿਆ ਪੜ੍ਹਾਈ ॥ ੫ ॥
 ਜਬ ਮਨਸਾ ਮਨ ਮਯਾ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਕਹ ਕਹਿਯੇ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਜੇ ਜੇ
 ਚਰਿਤ ਪੁਰਾਤਨ ਲਹੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ਅਬ ਚਹੀਐਤ ਹੈ ਕਹੇ ॥ ੬ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ
 ਕਰਣਾ ਤਬ ਭਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਜਾਨ ਦਯਾ ਰਸ ਢਰੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਨਮ ਪੁਰਬਲੇ
 ਭਯੋ ॥ ਸੋ ਸੋ ਸਭ ਸਿਮਰਣ ਕਰ ਦਯੋ ॥ ੭ ॥ ਮੇ ਕੌ ਇਤੀ ਹੁਤੀ ਕਹ ਸੁਧੋ ॥
 ਜਸ ਪ੍ਰਭ ਦਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬੁਧੋ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ ਤਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਲੋਹ
 ਰਛ ਹਮ ਕੋ ਸਬ ਕਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ ਰਛਾ ਸਬ ਕਾਲ ॥ ਲੋਹ ਰਛ
 ਸਰਬਦਾ ਬਿਸਾਲ ॥ ਢੀਠ ਭਯੋ ਤਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਖਾਈ ॥ ਅੰਡੇ ਫਿਰੇ ਸਭਨ ਭਯੋ
 ਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਬਿਧ ਜਨਮਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਿਮ ਤਿਮ ਕਹੇ ਗਿਰੰਖ

ਬਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਤਿਜੁਗ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਲਹਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦੇਬਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਕਹਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਪਹਿਲੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਨਾਯੋ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਤੇ ਕ੍ਰਮ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਛੇਰ
 ਕਥਾ ਤਬ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਬ ਚਾਹਤ ਫਿਰਿ ਕਰੋਂ ਬਡਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੌਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ
 ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੧੪ ॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥ ੪੭੧ ॥

ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ

੧੭ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ॥

ਸੈਜਾ ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਰ ਅਲੇਖ ਅਨੰਤ ਅਕਾਲ ਅਭੇਖ ਅਲੱਖ ਅਨਾਸਾ ॥ ਕੈ
ਸਿਵ ਸਕਤ ਦਏ ਸ੍ਰਤਿ ਚਾਰ ਰਜੇ ਤਮ ਸੱਤ ਤਿਹੂ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ॥ ਦਿਉਸ ਨਿਸਾ
ਸਸਿ ਸੂਰ ਕੈ ਦੀਪ ਸ੍ਰੂ ਸ਼੍ਰੂਸ਼ਟਿ ਰਚੀ ਪੰਚ ਤੱਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬੈਰ ਬਢਾਇ ਲਰਾਇ
ਸੁਰਾਸੁਰ ਆਪਹਿ ਦੇਖਤ ਬੈਠ ਤਮਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੋ ਕਛੂ ਮੌ ਪਰਿ ਹੋਇ ॥ ਰਚੇ ਚੰਡਕਾ ਕੀ ਕਥਾ ਬਾਣੀ ਸੁਭ ਸਭ ਹੋਇ ॥

੨ ॥ ਜੋਤ ਜਗਮਗੈ ਜਗਤਿ ਮੈ ਚੰਡ ਚਮੁੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਭੁਜ ਦੰਡਨ ਦੰਡਨਿ ਅਸੁਰ
 ਮੰਡਨ ਭੁਇ ਨਵ ਖੰਡ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਤਾਰਨ ਲੋਕ ਉਧਾਰਨ ਭੂਮਹਿ ਦੈਤ
 ਸੰਘਾਰਨ ਚੰਡ ਤੁਹੀ ਹੈ ॥ ਕਾਰਨ ਈਸ ਕਲਾ ਕਮਲਾ ਹਰਿ ਅਦੂਸੁਤਾ ਜਹ ਦੇਖੇ
 ਉਹੀ ਹੈ ॥ ਤਾਮਸਤਾ ਮਮਤਾ ਨਮਤਾ ਕਵਿਤਾ ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਮੱਧਿ ਗੁਹੀ ਹੈ ॥
 ਕੀਨੇ ਹੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਜਗਤ੍ਰ ਮੈ ਪਾਰਸ ਮੂਰਤ ਜਾਇ ਛੁਹੀ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਪ੍ਰਮੁਦ ਕਰਨ ਸਭ ਭੈ ਹਰਨ ਨਾਮ ਚੰਡਕਾ ਜਾਸ ॥ ਰਚੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਤੁਅ
 ਕਰੋ ਸਬੁੱਧਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੫ ॥ ਪੁਨਹਾ ॥ ਆਇਸ ਅਬ ਜੋ ਹੋਇ ਗ੍ਰੰਥ ਤਉ ਮੈ
 ਰਚੋ ॥ ਰਤਨ ਪ੍ਰਮੁਦ ਕਰ ਬਚਨ ਚੀਨ ਤਾ ਮੈ ਗਚੋ ॥ ਭਾਖਾ ਸੁਭ ਸਭ ਕਰਹੋ
 ਧਰਿਹੋ ਕ੍ਰਿੱਤ ਮੈ ॥ ਅਦਭੁਤ ਕਬਾ ਅਪਾਰ ਸਮਝ ਕਰਿ ਚਿੱਤ ਮੈ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਤ੍ਰਾਸ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਹੋਇ ਕੈ ਉਦਾਸ ਅਵਾਸ ਕੋ ਤਿਆਗਿ ਬਸਿਓ ਬਨਰਾਈ ॥
 ਨਾਮ ਸੁਰਖੱ ਮੁਨੀਸਰ ਬੇਖ ਸਮੇਤ ਸਮਾਦ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ ॥ ਚੰਡ ਅਖੰਡ ਖੰਡੇ

ਕਰ ਕੋਪ ਭਈ ਸੁਰ ਰੱਛਨ ਕੇ ਸਮੁਹਾਈ ॥ ਬੂਝਹੁ ਜਾਇ ਤਿਨੈ ਤੁਮ ਸਾਧ ਅਗਾਧਿ
 ਕਬਾ ਕਿਹ ਭਾਂਤਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ੭ ॥ ਤੇਟਕ ਛੰਦ ॥ ਮੁਨੀਸਰੇ ਵਾਚ ॥ ਹਰਿ ਸੋਇ
 ਰਹੈ ਸਜ ਸੈਨ ਤਹਾ ॥ ਜਲ ਜਾਲ ਕਰਾਲ ਬਿਸਾਲ ਜਹਾ ॥ ਭਯੋ ਨਾਭ ਸਰੋਜ
 ਤੇ ਬਿਸੁ ਕਰਤਾ ॥ ਸੂਤ ਮੈਲ ਤੇ ਦੈਤ ਰਚੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ੮ ॥ ਮਧਿਕੈਟਭ ਨਾਮ
 ਧਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਦੇਹ ਭਏ ਜਿਨ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖ ਲੁਕੇਸ ਡਰਿਓ
 ਹੀਆ ਮੈ ॥ ਜਗਮਾਤ ਕੇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਯੋ ਜੀਆ ਮੈ ॥ ੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਛੁਟੀ ਚੰਡ
 ਜਾਗੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿਓ ਜੁਧੁ ਕੇ ਸਾਜ ॥ ਦੈਤ ਸਭੈ ਘਟਿ ਜਾਹਿ ਜਿਉ ਬਦੈ ਦੇਵਤਨ
 ਰਾਜ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਤਿਨ ਸੋਂ ਭਗਵੰਤ ਨ ਮਾਰ ਸਕੈ ਅਤਿ
 ਦੈਤ ਬਲੀ ਹੈ ॥ ਸਾਲ ਭਏ ਤਿਨ ਪੰਚ ਹਜਾਰ ਦੁਹੂ ਲਰਤੇ ਨਹਿ ਬਾਂਹ ਟਲੀ
 ਹੈ ॥ ਦੈਤਨ ਰੀਝ ਕਹਿਓ ਬਰ ਮਾਂਗ ਕਹਿਓ ਹਰਿ ਸੀਸਨ ਦੇਹ ਭਲੀ ਹੈ ॥
 ਧਾਰਿ ਉਰੂ ਪਰਿ ਚਕ੍ਰ ਸੋਂ ਕਾਟ ਕੈ ਜੋਤਿ ਲੈ ਆਪਨੈ ਅੰਗ ਮਲੀ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥

ਸੇਰਠਾ ॥ ਦੇਵਨ ਬਾਪਿਓ ਰਾਜ ਮਪੁਕੈਟਭ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਦੀਨੋ ਸਕਲ ਸਮਾਜ
 ਬੈਕੁੰਠ ਗਾਮੀ ਹਰਿ ਭਏ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ
 ਬਿਲਾਸ ਮਪੁਕੈਟਭ ਬਧਹਿ ਪ੍ਰਬਾਸ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਨਹਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਭਇਓ ਮਹਖਾਸੁਰ
 ਤਿਨ ਤੋ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥ ਭੁਜਾ ਜੌਰ ਕਰਿ ਜੁੱਧ ਜੀਤ ਸਭ ਜਗੁ ਲੀਆ ॥ ਸੁਰ
 ਸਮੂਹ ਸੰਘਾਰੇ ਰਣਹਿ ਪਚਾਰ ਕੈ ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਕਰ ਡਾਰੇ ਆਯੁਧ ਧਾਰ ਕੈ ॥
 ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਕਰਯੋ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਦਾਨਵ ਮਾਰਿ ਸਭੈ ਸੁਰ ਸੈਨ
 ਗਿਰਾਇਓ ॥ ਕੈ ਕੈ ਦੁ ਟੂਕ ਦਏ ਅਰ ਖੇਤ ਮਹਾਂ ਬਰ ਬੰਡ ਮਹਾ ਰਨ ਪਾਇਓ ॥
 ਸ੍ਰਉਣਤ ਰੰਗ ਸਨਿਓ ਨਿਸਰਿਓ ਜਸੁ ਇਆ ਛਥਿ ਕੋ ਮਨ ਮੈ ਇਹ ਆਇਓ ॥
 ਮਾਰਿ ਕੈ ਛਤ੍ਰਨਿ ਕੁੰਡ ਕੈ ਛੇਤ੍ਰ ਮੈ ਮਾਨਹੁ ਪੈਠਿ ਕੈ ਰਾਮ ਜੂ ਨ੍ਹਾਇਓ ॥ ੧੪ ॥
 ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਲੈ ਮਹਖਾਸੁਰ ਅਸਤ੍ਰ ਸੁ ਸਸਤ੍ਰ ਸਭੈ ਕਲਵਤ੍ਰ ਜਿਉ ਚੀਰ ਕੈ ਡਾਰੇ ॥
 ਲੁੱਖ ਪੈ ਲੁੱਖ ਰਹੀ ਗੁੱਖ ਜੁੱਖ ਗਿਰੇ ਗਿਰ ਸੇ ਰਥ ਸੇਧਵ ਭਾਰੇ ॥ ਗੁਦ ਸਨੇ ਸਿਤ

ਲੋਹੁ ਮੈਂ ਲਾਲ ਕਰਾਲ ਪਰੇ ਰਨ ਮੈਂ ਗਜ ਕਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਦਰਜੀ ਜਮ ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ
 ਸੀਸ ਮੈਂ ਬਾਗੇ ਅਨੇਕ ਕਤਾ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਲੈ ਸੁਰ ਸੰਗ ਸਬੈ
 ਸੁਰਪਾਲ ਸੁ ਕੋਪ ਕੇ ਸਤ੍ਰੂ ਕੀ ਸੈਨ ਪੈ ਧਾਏ ॥ ਦੈ ਮੁਖ ਢਾਰ ਲੀਏ ਕਰਵਾਰ
 ਹਕਾਰ ਪਚਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਲਗਾਏ ॥ ਸ੍ਰਉਨ ਮੈਂ ਦੇਤ ਸੁਰੰਗ ਭਏ ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ
 ਭਾਉ ਇਹੈ ਛਬਿ ਪਾਏ ॥ ਰਾਮ ਮਨੋ ਰਨ ਜੀਤ ਕੈ ਭਾਲਕ ਦੈ ਸਿਰਪਾਉ ਸਭੈ
 ਪਹਰਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਘਾਇਲ ਘੁਮਤ ਹੈ ਰਨ ਮੈਂ ਇਕ ਲੋਟਤ ਹੈ ਧਰਨੀ
 ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ ਦਉਰਤ ਬੀਚ ਕਬੰਧ ਫਿਰੈ ਜਿਹ ਦੇਖਤ ਕਾਇਰ ਹੈਂ ਡਰਪਾਤੇ ॥
 ਇਥੇ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਜੁਧੁ ਕੀਯੋ ਤਬ ਜੰਬੁਕ ਗਿਰਝ ਭਏ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ॥ ਸ੍ਰੌਨ ਪ੍ਰਵਾਹ
 ਮੈਂ ਪਾਇ ਪਸਾਰ ਕੇ ਸੋਏ ਹੈਂ ਸੁਰ ਮਨੋ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਜੁਧੁ ਕੀਓ
 ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਦਾਨਵ ਦੇਖਤ ਭਾਨ ਚਲੈ ਨਹੀਂ ਪੰਥਾ ॥ ਸ੍ਰੌਨ ਸਮੂਹ ਚਲਿਓ ਲਖਿ
 ਕੈ ਚਤੁਰਾਨਨ ਭੂਲਿ ਗਏ ਸਭ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥ ਮਾਸ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਗ੍ਰੰਥ ਰੜੈਂ ਚਟਸਾਰ

ਪੜੈ ਜਿਮੁ ਬਾਰਕ ਸੰਥਾ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀ ਤਟ ਲੈ ਭਟ ਲੇਖ ਸਿੰਗਾਲ ਕਿ ਸਿਧ
 ਬਨਾਵਤ ਕੰਬਾ ॥ ੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਗਨਤ ਮਾਰੇ ਗਨੈ ਕੇ ਭਜੈ ਜੁ ਸੁਰ ਕਰਿ
 ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਧਾਰਿ ਧਿਆਨ ਮਨ ਸਿਵਾ ਕੇ ਤਕੀ ਪੁਰੀ ਕੈਲਾਸ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਦੇਵਨ ਕੇ ਧਨ ਧਾਮ ਸਭ ਦੈਤਨ ਲੀਓ ਛਿਨਾਇ ॥ ਦਏ ਕਾਢ ਸੁਰ ਧਾਮ ਤੇ
 ਬਸੇ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਿਤਕਿ ਦਿਵਸ ਬੀਤੇ ਤਹਾਂ ਨਾਵਨ
 ਨਿਕਸੀ ਦੇਵ ॥ ਬਿਧ ਪੂਰਬ ਸਭ ਦੇਵਤਨ ਕਰੀ ਦੇਵ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ੨੨ ॥
 ਰੇਖਤਾ ॥ ਕਰੀ ਹੈ ਹਕੀਕਤ ਮਲੁਮ ਖੁਦ ਦੇਵੀ ਸੇਤੀ ਲੀਆ ਮਹਖਾਸੁਰ ਹਮਾਰਾ
 ਛੀਨ ਧਾਮ ਹੈ ॥ ਕੀਜੈ ਸੇਈ ਬਾਤ ਮਾਤ ਤੁਮ ਕਉ ਸੁਹਾਤ ਸਭ ਸੇਵਕ ਕਦੀਮ
 ਤਕ ਆਏ ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਹੈ ॥ ਦੀਜੈ ਬਾਜ ਦੇਸ ਹਮੈ ਮੇਟੀਐ ਕਲੇਸ ਲੇਸ ਕੀਜੀਐ
 ਅਭੇਸ ਉਨੈ ਬਡੇ ਯਹ ਕਾਮ ਹੈ ॥ ਕੁਕਰ ਕੇ ਮਾਰਤ ਨ ਕੋਊ ਨਾਮ ਲੈ ਕੈ ਤਾਹਿ
 ਮਾਰਤ ਹੈ ਤਾ ਕੇ ਲੈ ਕੈ ਖਾਵੰਦ ਕੇ ਨਾਮ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਨਤ ਬਚਨ

ਏ ਚੰਡਕਾ ਮਨ ਮੈਂ ਉਠੀ ਰਿਸਾਇ ॥ ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੇ ਛੈ ਕਰਉ ਬਸਉ ਸਿਵਪੁਰੀ
ਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਧ ਕੇ ਜਬੈ ਚੰਡੀ ਕੀਓ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਸਿੰਘ ਸੰਖ ਅਉ
ਅਸਤ੍ਰ ਸਭ ਸਸਤ੍ਰ ਆਇਗੇ ਪਾਸ ॥ ੨੪ ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕਾਲ
ਜਨਮੁ ਇਹ ਲੀਨ ॥ ਸਿੰਘ ਚੰਡ ਬਾਹਨ ਭਇਓ ਸਤ੍ਰੂਨ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੀਨ ॥
੨੫ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦਾਰੁਨ ਦੀਰਘੁ ਦਿੱਗਜ ਸੇ ਬਲ ਸਿੰਘਹਿ ਕੇ ਬਲ ਸਿੰਘ ਧਰੇ
ਹੈ ॥ ਰੋਮ ਮਨੋ ਸਰ ਕਾਲਹਿ ਕੇ ਜਨ ਪਾਹਨ ਪੀਤ ਪੈ ਬ੍ਰਿਛ ਹਰੇ ਹੈ ॥ ਮੇਰ ਕੇ
ਮੱਧਿਮਨੋ ਜਮਨਾ ਲਰ ਕੇਤਕੀ ਪੁੰਜ ਪੈ ਭਿੰਗ ਢਰੇ ਹੈ ॥ ਮਾਨੋ ਮਹਾ ਪ੍ਰਿਥ ਲੈ
ਕੈ ਕਮਾਨ ਸੁ ਭੁਧਰ ਭੁਮ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਘੰਟਾ ਗਦਾ
ਤਿਸੂਲ ਅਸ ਸੰਖ ਸਰਾਸਨ ਬਾਨ ॥ ਚੜ੍ਹ ਬੜ੍ਹ ਕਰ ਮੈ ਲੀਏ ਜਨ ਗ੍ਰੀਖਮ ਰਿਤ
ਭਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਚੰਡ ਕੋਪ ਕਰਿ ਚੰਡਕਾ ਏ ਆਯੁ ਕਰ ਲੀਨ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਿਕਟਿ
ਪੁਰ ਦੈਤ ਕੇ ਘੰਟਾ ਕੀ ਧੁਨ ਕੀਨ ॥ ੨੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਘੰਟਾ ਕੇਹਰਿ ਸਬਦ

ਅਸੁਰਨ ਅਸਿ ਰਨ ਲੀਨ ॥ ਚੜੇ ਕੋਪ ਕੇ ਜੂਬ ਹੁਇ ਜਤਨ ਜੁਧ੍ਯ ਕੇ ਕੀਨ ॥
 ੨੯ ॥ ਪੈਤਾਲੀਸ ਪਦਮ ਅਸੁਰ ਸਜਿਯੇ ਕਟਕ ਚਤੁਰੰਗ ॥ ਕੁਛ ਬਾਏਂ ਕਛੁ
 ਦਾਹਨੈ ਕਛੁ ਭਟ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸੰਗਿ ॥ ੩੦ ॥ ਭਏ ਇਕੱਠੇ ਦਲ ਪਦਮ ਦਸ ਪੰਦ੍ਰਹ
 ਅਰੁ ਬੀਸ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਕੀਨੇ ਦਾਹਨੇ ਦਸ ਬਾਏਂ ਸੰਗਿ ਬੀਸ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਦਉਰ ਸਭੈ ਇਕ ਬਾਰ ਹੀ ਦੈਤ ਸੁ ਆਏ ਹੈ ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਕਾਰੇ ॥ ਲੈ ਕਰਿ
 ਬਾਨ ਕਮਾਨਨ ਤਾਨ ਘਨੇ ਅਰੁ ਕੋਪ ਸੋਂ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਤਬੈ
 ਕਰਵਾਰ ਹਕਾਰ ਕੈ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮੂਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਖਾਂਡਵ ਜਾਰਨ ਕੇ ਅਗਨੀ ਤਿਹ
 ਪਾਰਥ ਨੈ ਜਨੁ ਮੇਘ ਬਿਡਾਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੈਤ ਕੋਪ ਇਕ ਸਾਮੁਹੇ
 ਗਇਓ ਤੁਰੰਗਮ ਡਾਰਿ ॥ ਸਨਮੁਖ ਦੇਵੀ ਕੇ ਭਇਓ ਸਲਭ ਦੀਪ ਅਨੁਹਾਰ ॥
 ੩੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬੀਰ ਬਲੀ ਸਰਦਾਰ ਦੈਈਤ ਸੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਮਜਾਨ ਤੇ ਖਗੁ
 ਨਿਕਾਰਿਓ ॥ ਏਕ ਦਇਓ ਤਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੈ ਦੂਸਰ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਸਿਰ ਡਾਰਿਓ ॥

ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਤਬੈ ਬਲੁ ਧਾਰਿ ਲਇਓ ਗਹਿ ਨਾਰਿ ਧਰਾ ਪਰ ਮਾਰਿਓ ॥ ਜਿਉ
 ਧੁਬੀਆ ਸਰਤਾ ਤਟ ਜਾਇ ਕੈ ਲੈ ਪਟਕੇ ਪਟ ਸਾਬ ਪਛਾਰਿਓ ॥ ੩੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਰਿਓ ਦੇਤ ਇਉ ਲਰਿਓ ਜੁ ਸਨਮੁਖ ਆਇ ॥ ਪੁਨਿ ਸਤ੍ਤ੍ਵਨਿ
 ਕੀ ਸੈਨ ਮੈ ਧਸੀ ਸੁ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ
 ਮਹਾਂ ਬਰ ਬੰਡ ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਨੋ ॥ ਏਕ ਹੀ ਬਾਰ ਨਿਹਾਰ ਹਕਾਰ ਸੁ ਧਾਰ
 ਬਿਦਾਰ ਸਬੈ ਦਲੁ ਦੀਨੋ ॥ ਦੈਤ ਘਨੇ ਰਨ ਮਾਹਿ ਹਨੇ ਲਖਿ ਸ੍ਰੋਨ ਸਨੇ ਕਵਿ
 ਇਉ ਮਨੁ ਚੀਨੋ ॥ ਜਿਉ ਖਗਰਾਜ ਬਡੋ ਅਹਿਰਾਜ ਸਮਾਜ ਕੈ ਕਾਟ ਕਤਾ ਕਰਿ
 ਲੀਨੋ ॥ ੩੬ ॥ ਦੇਵੀ ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰਬਲ ਨਿਬਲ ਸੇ ਕੀਨ ॥
 ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕਰਿ ਕਰਨ ਮੈ ਚਮੁੰ ਚਾਲ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ੩੭ ॥ ਭਜੀ ਚਮੁੰ ਮਹਖਾਸੁਰੀ
 ਤਕੀ ਸਰਨਿ ਨਿਜ ਈਸ ॥ ਧਾਇ ਜਾਇ ਤਿਨ ਇਉ ਕਹਿਓ ਹਨਿਓ
 ਪਦਮ ਭਟ ਬੀਸ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ ਮਹਖਾਸੁਰ ਮੂੜ ਮਤ ਮਨ ਮੈ ਉਠਿਓ ਰਿਸਾਇ ॥

ਆਗਿਆ ਦੀਨੀ ਸੈਨ ਕੇ ਘੇਰੋ ਦੇਵੀ ਜਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪ੍ਰਭ
 ਕੀ ਸਭ ਸੈਨਹਿ ਸੂਰ ਮਿਲੇ ਇਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥ ਜਾਇ ਪਰੈਂ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ
 ਧਾਇ ਕੈ ਠਾਟ ਇਹੈ ਮਨਮਾਂਧਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥ ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਪਰੇ ਅਸਿ
 ਲੈ ਕਰਿ ਮੈ ਦਲੁ ਇਉ ਬਿਹਰਿਓ ਹੈ ॥ ਘੇਰਿ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ ਸੁ ਚੰਦ
 ਮਨੇ ਪਰਵੇਖ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ ੪੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਚਮੁੰ ਮਹਖਾਸੁਰ ਕੀ ਕਰਿ ਚੰਡ
 ਕੁਵੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥ ਦਛਨ ਬਾਮ ਚਲਾਇ ਘਨੇ ਸਰ ਕੋਪ ਭਯਾਨਕ ਜੁਧੁ
 ਕਰਿਓ ਹੈ ॥ ਭੰਜਨ ਭੇ ਅਰਿ ਕੇ ਤਨ ਤੇ ਛੁਟ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ
 ਹੈ ॥ ਆਠਵੇ ਸਿੰਧ ਪਚਾਇਓ ਹੁਤੇ ਮਨੇ ਯਾ ਰਨ ਮੈ ਬਿਧਿ ਨੇ ਉਗਰਿਓ ਹੈ ॥
 ੪੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਪ ਭਈ ਅਰਿ ਦਲ ਬਿਖੈ ਚੰਡੀ ਚੱਕ੍ਰ ਸੰਭਾਰ ॥ ਏਕ ਮਾਰਿ
 ਕੈ ਦ੍ਰੈ ਕੀਏ ਦ੍ਰੈ ਤੇ ਕੀਨੇ ਚਾਰ ॥ ੪੨ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਇਹ ਭਾਤ ਕੇ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ
 ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਵਲਾਸ ਮੈ ਧਿਆਨ ਛੁਟਿਓ ਹਰਿ ਕਾ ॥ ਪੁਨਿ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ਉਭਾਰ

ਗਦਾ ਧੁਨਿ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਕਰਿਓ ਖਰਕਾ ॥ ਸਿਰ ਸਤ੍ਤੁਨਿ ਕੇ ਪਰ ਚ੍ਰਕ੍ਰ ਪਰਿਓ
 ਛੁਟ ਐਸੇ ਬਹਿਓ ਕਰਿ ਕੇ ਬਰ ਕਾ ॥ ਜਨੁ ਖੇਲਨੁ ਕੋ ਸਰਤਾ ਤਟ ਜਾਇ
 ਚਲਾਵਤ ਹੈ ਛਿਛਲੀ ਲਰਕਾ ॥ ੪੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਖ ਚਮੁੰ ਮਹਿਖਾਸੁਰੀ
 ਦੇਵੀ ਬਲਹਿ ਸੰਭਾਰਿ ॥ ਕਛੁ ਸਿੰਘਹਿ ਕਛੁ ਚ੍ਰਕ੍ਰ ਸੌਂ ਡਾਰੇ ਸਭੈ ਸੰਘਾਰਿ ॥
 ੪੪ ॥ ਇਕ ਭਾਜੇ ਨ੍ਰਿਪ ਪੈ ਗਏ ਕਹਿਓ ਹਤੀ ਸਭ ਸੈਨ ॥ ਇਉ ਸੁਨਿ ਕੈ
 ਕੋਪਿਓ ਅਸੁਰ ਚੜਿ ਆਇਓ ਰਨ ਐਨ ॥ ੪੫ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੂਝ ਪਰੀ ਸਭ ਸੈਨ
 ਲਖੀ ਜਬ ਤੌ ਮਹਖਾਸੁਰ ਖੱਗ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੈ ਸਾਮੁਹਿ ਜਾਇ
 ਭਇਆਨਕ ਭਾਲਕ ਜਿਉ ਭਭਕਾਰਿਓ ॥ ਮੁਗਦਰੁ ਲੈ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਚੰਡ ਸੁ
 ਕੈਬਰਿ ਤਾ ਤਨ ਉਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥ ਜਿਉ ਹਨੂਮਾਨ ਉਖਾਰ ਪਹਾਰ ਕੇ ਰਾਵਨ
 ਕੇ ਉਰ ਭੀਤਰ ਮਾਰਿਓ ॥ ੪੬ ॥ ਫੇਰ ਸਰਾਸਨ ਕੇ ਗਹਿ ਕੈ ਕਰ ਬੀਰ ਹਨੇ
 ਤਿਨ ਪਾਨ ਨ ਮੰਗੇ ॥ ਘਾਇਲ ਘੂਮ ਪਰੇ ਰਨ ਮਾਹਿ ਕਰਾਹਤ ਹੈ ਗਿਰ ਸੇ ਗਜ

ਲੰਗੇ ॥ ਸੂਰਨ ਕੇ ਤਨ ਕਉਚਨ ਸਾਥਿ ਪਰੇ ਧਰ ਭਾਉ ਉਠੇ ਤਹ ਚੰਗੇ ॥ ਜਾਨੇ
 ਦਵਾ ਬਨ ਮਾਂਝ ਲਗੇ ਤਹ ਕੀਟਨ ਭੱਡ ਕੌ ਦਉਰੇ ਭੁਯੰਗੇ ॥ ੪੭ ॥ ਸੈਯਾ ॥
 ਕੋਪ ਭਰੀ ਰਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੁ ਪ੍ਰੇਰ ਕੇ ਸਿੰਘ ਧਸੀ ਰਨ ਮੈ ॥ ਕਰਵਾਰ ਲੈ ਲਾਲ
 ਕੀਏ ਅਰਿਖੇਤ ਲਗੀ ਬੜਵਾਨਲ ਜਿਉ ਬਨ ਮੈ ॥ ਤਬ ਘੇਰਿ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ
 ਤੇ ਦੈਤਨ ਇਉ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਤਨ ਤੇਜੁ ਚਲਿਓ ਜਗਮਾਤ
 ਕੌ ਦਾਮਨਿ ਜਾਨ ਚਲੇ ਘਨ ਮੈ ॥ ੪੮ ॥ ਛੂਟ ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਸਗਰੀ ਅਸਿ ਚੰਡ
 ਪ੍ਰਚੰਡ ਜਬੈ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਦੈਤ ਮਰੈ ਨਹਿ ਬੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁ ਤਉ ਬਰ ਬੰਡ ਮਹਾਂ
 ਬਲ ਕੀਨੇ ॥ ਚਕ੍ਰ ਚਲਾਇ ਦਇਓ ਕਰ ਤੇ ਸਿਰ ਸਤ੍ਤ੍ਵ ਕੇ ਮਾਰ ਜੁਦਾ
 ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਸੂਉਨਤ ਧਾਰ ਚਲੀ ਨਭ ਕੇ ਜਨੁ ਸੂਰ ਕੈ ਰਾਮ ਜਲਾਂਜਲਿ
 ਦੀਨੇ ॥ ੪੯ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਸਭ ਸੂਰ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਤਿਹ ਖੇਤ ਮਹਾਂ ਬਰ ਬੰਡ
 ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਕੈ ॥ ਤਹ ਸੂਉਨਤ ਸਿੰਧ ਭਇਓ ਧਰਨੀ ਪਰਿ ਪੁੰਜ ਗਿਰੇ ਅਸਿ ਕੈ

ਧ੍ਰਮ ਕੈ ॥ ਜਗਮਾਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਨੇ ਸੁਰ ਤਾਪ ਸੁ ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਗਈ ਜਮ ਕੈ ॥
 ਬਹੁਰੋ ਅਰਿ ਸਿੰਘੁਰ ਕੇ ਦਲ ਪੈਠ ਕੈ ਦਾਮਨਿ ਜਿਉ ਦੁਰਗਾ ਦਮਕੈ ॥ ੫੦ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬ ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਾਰਿਓ ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੋ ਰਾਜ ॥ ਤਬ ਕਾਇਰ ਭਾਜੇ
 ਸਭੈ ਛਾਡਿਓ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥ ੫੧ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਮਹਾ ਬੀਰ ਕਹਰੀ ਦੁਪਹਰੀ
 ਕੋ ਭਾਨ ਮਾਨੇ ਦੇਵਨ ਕੈ ਕਾਜ ਦੇਵੀ ਝਾਰਿਓ ਦੈਤ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਅਉਰ ਦਲ
 ਭਾਜਿਓ ਜੈਸੇ ਪਉਨ ਹੁੰਤੇ ਭਾਜੇ ਮੇਘ ਇੰਦ੍ਰ ਦੀਨੇ ਰਾਜ ਬਲੁ ਆਪਨ ਸੋ ਧਾਰਿ
 ਕੈ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਨਰੈਸ ਛਾਰੇ ਹੈ ਸੁਰੇਸ ਪਾਇ ਕੀਨੇ ਅਭਖੇਕ ਸੁਰ ਮੰਡਲ
 ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ॥ ਈਹਾਂ ਭਈ ਗੁਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਭਈ ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਅੰਬਰਿ ਕੇ ਡਾਰਿ ਕੈ ॥ ੫੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ
 ਬਿਲਾਸ ਮਹਖਾਸੁਰ ਬਧਹਿ ਨਾਮ ਦੁਤੀਆ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਲੋਪ ਚੰਡਕਾ ਹੋਇ
 ਗਈ ਸੁਰਪਤਿ ਕਉ ਦੇ ਰਾਜ ॥ ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ ਅਭੇਖ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਸੰਤਨ ਕਾਜ ॥

ਪੜ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਯਾ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਹੈ ਮਹਾਂ ਮੁਨਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਤਪ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
 ਜਗੋਜ ਕਰੈ ਇਕ ਬੇਦ ਰਰੈ ਭਵ ਤਾਪ ਹਰੈ ਮਿਲਿ ਧਿਆਨਹਿ ਲਾਵੈ ॥ ਝਾਲਰ
 ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਉਪੰਗ ਰਬਾਬ ਲੀਏ ਸੁਰ ਸਾਜ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਕਿੰਨਰ ਗੰਧੂਬ ਗਾਨ
 ਕਰੈ ਗਨਿ ਜੱਛ ਅਪੱਛਰ ਨਿਰਤ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੫੪ ॥ ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ ਘੰਟਨ ਕੀ
 ਕਰਿ ਫੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਵੈ ॥ ਆਰਤੀ ਕੋਟਿ ਕਰੈ ਸੁਰ ਸੁੰਦਰ ਪੇਖ ਪੁਰੰਦਰ
 ਕੇ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ਦਾਨਤਿ ਦੱਛਨ ਦੈ ਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਭਾਲ ਮੈ ਕੁੰਕਮ ਅੱਛਤ ਲਾਵੈ ॥
 ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਿਲਿ ਦੇਵਨ ਕੇ ਕੁਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵੈ ॥ ੫੫ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਐਸੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਦੇਵਨ ਬਚਿਓ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ
 ਰਰੈ ਨਾਮ ਸਤਿ ਜਾਪ ॥ ੫੬ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਸੇ ਦੇਵਤਨ ਰਾਜ ਕੀਯੇ ਸੁਖ
 ਮਾਨ ॥ ਬਹੁਰ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ ਦੁਇ ਦੇਤ ਬਢੇ ਬਲਵਾਨ ॥ ੫੭ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਕੇ
 ਰਾਜ ਹਿਤ ਚੜਿ ਧਾਏ ਨਿ੍ਧੁਪ ਸੁੰਭ ॥ ਸੈਨਾ ਚਤੁਰੰਗਾਨਿ ਰਚੀ ਪਾਇਕ ਰਥ ਹੈ

ਕੁੰਭ ॥ ੫੮ ॥ ਸੈੜਾ ॥ ਬਾਜਤ ਡੰਕ ਪਰੀ ਧੁਨ ਕਾਨ ਸੁ ਸੰਕ ਪੁਰੰਦਰ ਮੂੰਦਤ
 ਪਉਰੈ ॥ ਸੁਰ ਮੈ ਨਾਹਿ ਰਹੀ ਦੁਤ ਦੇਖਿ ਕੈ ਜੁੱਧ ਕੇ ਦੈਤ ਭਏ ਇਕ ਠਉਰੈ ॥
 ਕਾਂਪ ਸਮੁੰਦ ਉਠੇ ਸਗਰੇ ਬਹੁ ਭਾਰ ਭਈ ਧਰਨੀ ਗਤਿ ਅਉਰੈ ॥ ਮੇਰੁ ਹਲਿਓ
 ਦਹਲਿਓ ਸੁਰ ਲੋਕ ਜਬੈ ਦਲ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਕੇ ਦਉਰੈ ॥ ੫੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਵ
 ਸਭੈ ਮਿਲ ਕੇ ਤਬੈ ਗਏ ਸਕੁੱ ਪਹਿ ਧਾਇ ॥ ਕਹਿਓ ਦੈਤ ਆਏ ਪ੍ਰਬਲ ਕੀਜੈ
 ਕਹਾ ਉਪਾਇ ॥ ੬੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਕੋਪਿਓ ਸੁਰ ਪਾਲ ਤਬ ਕੀਨੋ ਜੁੱਧ
 ਉਪਾਇ ॥ ਸੇਖ ਦੇਵ ਗਨ ਜੇ ਹੁਤੇ ਤੇ ਸਭ ਲੀਏ ਬੁਲਾਇ ॥ ੬੧ ॥ ਸੈੜਾ ॥
 ਭੁੰਮ ਕੇ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨ ਕੌ ਜਗਦੀਸ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਜੁੱਧ ਠਟਾ ॥ ਗਰਜੈ ਮਦ ਮਤੁ
 ਕਰੀ ਬਦਰਾ ਬਗ ਪੰਤ ਲਸੈ ਜਨ ਦੰਤ ਗਟਾ ॥ ਪਹਰੇ ਤਨਤ੍ਰਾਨ ਫਿਰੈ ਤਹ
 ਬੀਰ ਲੀਏ ਬਰਛੀ ਕਰਿ ਬਿੱਜੁ ਛਟਾ ॥ ਦਲ ਦੈਤਨ ਕੇ ਅਰਿ ਦੇਵਨ ਪੈ ਉਮਡਿਓ
 ਮਾਨੋ ਘੋਰ ਘੰਡ ਘਟਾ ॥ ੬੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਦੈਤ ਇਕਠੇ ਭਯੇ ਕਰਯੇ

ਜੁਧੁ ਕੇ ਸਾਜ਼ ॥ ਅਮਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ਕੈ ਘੇਰਿ ਲੀਓ ਸੁਰ ਰਾਜ ॥ ੬੩ ॥
 ਸੈਯਾ ॥ ਖੇਲਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ਕਿਵਾਰ ਸਭੈ ਨਿਕਸੀ ਅਸੁਰਾਰ ਕੀ ਸੈਨ ਚਲੀ ॥
 ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਆਨਿ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਲਖਿ ਸੱਤ੍ਰ ਕੀ ਪੱਤ੍ਰ ਜਿਉ ਸੈਨ ਹਲੀ ॥ ਦੂਮ
 ਦੀਰਘ ਜਿਉ ਗਜ ਬਾਜ ਹਲੇ ਰਥ ਪਾਇਕ ਜਿਉ ਫਲ ਫੁਲ ਕਲੀ ॥ ਦਲ ਸੁੰਭ
 ਕੇ ਮੇਘ ਬਿਡਾਰਨ ਕੋ ਨਿਕਸਿਓ ਮਘਵਾ ਮਾਨੋ ਪਉਨ ਬਲੀ ॥ ੬੪ ॥ ਇਤ
 ਕੋਪ ਪੁਰੰਦਰ ਦੇਵ ਚੜੇ ਉਤ ਜੁਧੁ ਕੇ ਸੁੰਭ ਚੜੇ ਰਨ ਮੈ ॥ ਕਰ ਬਾਨ ਕਮਾਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਦਾ ਪਹਿਰੇ ਤਨਤ੍ਰਾਨ ਤਬੈ ਤਨ ਮੈ ॥ ਤਬ ਮਾਰ ਮਚੀ ਦੁਹੂ ਓਰਨ
 ਤੇ ਨ ਰਹਿਓ ਭੂਮ ਸੁਰਨ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ॥ ਬਹੁ ਜੰਬੁਕ ਗਿੱਝ ਚਲੇ ਸੁਨਿ ਕੈ ਅਤਿ
 ਮੇਦ ਬਢਿਓ ਸਿਵ ਕੈ ਗਨ ਮੈ ॥ ੬੫ ॥ ਰਾਜ ਪੁਰੰਦਰ ਕੋਪ ਕੀਓ ਇਤ ਜੁਧੁ
 ਕੋ ਦੈਤ ਜੁਰੇ ਉਤ ਕੈਸੇ ॥ ਸਿਆਮ ਘਟਾ ਘੁਮਰੀ ਘਨਘੇਰ ਕੈ ਘੇਰਿ ਲੀਓ ਹਰਿ
 ਕੋ ਰਵਿ ਤੈਸੇ ॥ ਸਕੂ ਕਮਾਨ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗੇ ਸਰ ਛੋਕ ਲਸੈ ਅਰਿ ਕੇ ਉਰਿ

ਐਸੇ ॥ ਮਾਨੋ ਪਹਾਰ ਕਰਾਰ ਮੈਂ ਚੋਚ ਪਸਾਰ ਰਹੇ ਸਿਸੁ ਸਾਰਕ ਜੈਸੇ ॥ ਈਈ ॥
 ਸੈੰਜਾ ॥ ਬਾਨ ਲਗੇ ਲਖ ਸੁੰਭ ਦਈਤ ਧਸੇ ਰਨ ਲੈ ਕਰਵਾਰਨ ਕੇ ॥ ਰੰਗ ਭੂਮ
 ਮੈਂ ਸਤ੍ਤ੍ਵ ਗਿਰਾਇ ਦਏ ਬਹੁ ਸ੍ਰਉਨ ਬਹਿਓ ਅਸੁਰਾਰਨ ਕੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗਨ ਜੰਬੁਕ
 ਗ੍ਰੁੱਝ ਪਿਸਾਚ ਸੁ ਯੌ ਰਨ ਭਾਂਤਿ ਪੁਕਾਰਨ ਕੇ ॥ ਸੁ ਮਨੋ ਭਟ ਸਾਰਸੁਤੀ ਤਟ
 ਨ੍ਹਾਤ ਹੈ ਪੁਰਬ ਪਾਪ ਉਤਾਰਨ ਕੇ ॥ ਈਉ ॥ ਜੁਧ ਨਿਸੁੰਭ ਭਇਆਨ ਰਚਿਓ
 ਅਸ ਆਗੋ ਨ ਦਾਨਵ ਕਾਹੁ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥ ਲੋਬਨ ਉਪਰਿ ਲੋਬ ਪਰੀ ਤਹ ਗੀਧ
 ਸਿੰਗਾਲਨ ਮਾਸੁ ਚਰਿਓ ਹੈ ॥ ਗੁੰਦ ਬਹੈ ਸਿਰ ਕੇਸਨ ਤੇ ਸਿਤ ਪੁੰਜ ਪ੍ਰਵਾਹ
 ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ ਮਾਨਹੁ ਜਟਾਧਰ ਕੀ ਜਟ ਤੇ ਜਨੁ ਰੋਸ ਕੈ ਗੰਗਾ ਕੇ ਨੀਰ
 ਢਰਿਓ ਹੈ ॥ ਈਉ ॥ ਬਾਰ ਸਿਵਾਰ ਭਏ ਤਿਹ ਠਉਰ ਸੁ ਫੇਨ ਜਿਉ ਛੜ੍ਹ ਫਿਰੇ
 ਤਰਤਾ ॥ ਕਰ ਅੰਗੁਲਕਾ ਸਫਰੀ ਤਲਫੈ ਭੁਜ ਕਾਟ ਭੁਜੰਗ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ॥ ਹਯ
 ਨਕੁ ਧੁਜਾ ਦੂਮ ਸ੍ਰਉਣਤ ਨੀਰ ਮੈਂ ਚ੍ਰਕੁ ਜਿਉ ਚ੍ਰਕੁ ਫਿਰੈ ਗਰਤਾ ॥ ਤਬ ਸੰਭ

ਨਿਸੰਭ ਦੁਹੂ ਮਿਲਿ ਦਾਨਵ ਮਾਰ ਕਰੀ ਰਨ ਮੈ ਸਰਤਾ ॥ ੬੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸੁਰ ਹਾਰੇ ਜੀਤੇ ਅਸੁਰ ਲੀਨੇ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥ ਦੀਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਭਜਾਇ ਕੈ ਮਹਾਂ
 ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਸਾਜ ॥ ੭੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਛੀਨ ਭੰਡਾਰ ਲਇਓ ਹੈ ਕੁਬੈਰ ਤੇ ਸੇਸਹੁੰ
 ਤੇ ਮਨ ਮਾਲ ਛਡਾਈ ॥ ਜੀਤ ਲੁਕੇਸ ਦਿਨੇਸ ਨਿਸੇਸ ਗਨੇਸ ਜਲੇਸ ਦੀਓ ਹੈ
 ਭਜਾਈ ॥ ਲੋਕ ਕੀਏ ਤਿਨ ਤੀਨਹੁ ਆਪਨੇ ਦੈਤ ਪਠੈ ਤਹ ਦੈ ਠਕੁਰਾਈ ॥
 ਜਾਇ ਬਸੇ ਸੁਰ ਧਾਮ ਤੇਉ ਤਿਨ ਸੁੰਭ ਨਿਸੰਭ ਕੀ ਫੇਰੀ ਦੁਹਾਈ ॥ ੭੧ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਖੇਤ ਜੀਤ ਦੈਤਨ ਲੀਓ ਗਏ ਦੇਵਤੇ ਭਾਜ ॥ ਇਹੈ ਬਿਚਾਰਿਓ ਮਨ
 ਬਿਖੇ ਲੇਹੁ ਸਿਵਾ ਤੇ ਰਾਜ ॥ ੭੨ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੇਵ ਸੁਰੇਸ ਦਿਨੇਸ ਨਿਸੇਸ ਮਹੇਸ
 ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ਬਸੇ ਹੈ ॥ ਭੇਸ ਬੁਰੇ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਦੁਰੇ ਸਿਰ ਕੇਸ ਜੁਰੇ ਰਨ ਤੇ
 ਜੁ ਤ੍ਰੂਮੇ ਹੈ ॥ ਹਾਲ ਬਿਹਾਲ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀ ਜਨੁ ਕਾਲ ਗ੍ਰੂਮੇ
 ਹੈ ॥ ਬਾਰ ਹੀ ਬਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤਿ ਆਰਤਵੰਤ ਦਰੀਨ ਧਸੇ ਹੈ ॥ ੭੩ ॥

ਕਾਨ ਸੁਨੀ ਧੁਨਿ ਦੇਵਨ ਕੀ ਸਭ ਦਾਨਵ ਮਾਰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਨ ਕੀਨੋ ॥ ਹੁਏ ਕੈ
 ਪ੍ਰਤੱਛ ਮਹਾ ਬਰ ਚੰਡ ਸੁ ਕ੍ਰਿਧ ਹੈ ਜੁਧ ਬਿਖੈ ਮਨ ਦੀਨੋ ॥ ਭਾਲ ਕੇ ਫੇਰ ਕੈ
 ਕਾਲੀ ਭਈ ਲਖਿ ਤਾ ਛਬਿ ਕੇ ਕਬਿ ਕੇ ਮਨ ਭੀਨੋ ॥ ਦੇਤ ਸਮੂਹ ਬਿਨਾਸਨ ਕੇ
 ਜਮ ਰਾਜ ਤੇ ਮ੍ਰਿਤ ਮਨੋ ਭਵ ਲੀਨੋ ॥ ੨੪ ॥ ਸ਼ੈਯਾ ॥ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਧਰੇ
 ਬਲਵਾਨ ਸੁ ਕੋਪ ਕੈ ਬਿਜੁਲ ਜਿਉ ਗਰਜੀ ਹੈ ॥ ਮੇਰ ਸਮੇਤ ਹਲੇ ਗਰੂਏ ਗਿਰ
 ਸੇਸ ਕੇ ਸੀਸ ਧਰਾ ਲਰਜੀ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਧਨੇਸ ਦਿਨੇਸ ਡਰਿਓ ਸੁਨਿ ਕੈ ਹਰਿ
 ਕੀ ਛਤੀਆ ਤਰਜੀ ਹੈ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡ ਲੀਏ ਕਰ ਕਾਲਕਾ ਕਾਲ ਹੀ
 ਜਿਉ ਅਰਜੀ ਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਿਰਖ ਚੰਡਕਾ ਤਾਸ ਕੇ ਤਬੈ ਬਚਨ ਇਹ
 ਕੀਨ ॥ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤੂੰ ਕਾਲਕਾ ਹੋਹੁ ਜੁ ਮੁੜ ਮੈ ਲੀਨ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਯੇ
 ਚੰਡ ਕੇ ਤਾ ਮਹਿ ਗਈ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਗੰਗਾ ਕੀ ਧਾਰ ਮੈ ਜਮਨਾ ਪੈਠੀ
 ਧਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਸ਼ੈਯਾ ॥ ਬੈਠ ਤਬੈ ਗਿਰਜਾ ਅਰ ਦੇਵਨ ਬੁੱਧਿ ਇਹੈ ਮਨਮੱਧਿ

ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜੁਧ ਕੀਏ ਬਿਨੁ ਫੇਰ ਫਿਰੈ ਨਹਿ ਭੂਮ ਸਭੈ ਅਪਨੀ ਅਵਧਾਰੀ ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਕਹਿਓ ਅਥ ਢੀਲ ਬਨੇ ਨਹਿ ਮਾਤ ਸੁਨੋ ਯਹ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਦੈਤਨ ਕੇ
 ਬਧ ਕਾਜ ਚਲੀ ਰਣ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਭੁਜੰਗਨ ਕਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕੰਚਨ ਸੇ
 ਤਨ ਖੰਜਨ ਸੇ ਦਿ੍ਗ ਕੰਜਨ ਕੀ ਸੁਖਮਾ ਸਕੁਚੀ ਹੈ ॥ ਲੈ ਕਰ ਤਾਰ ਸੁਧਾ ਕਰ
 ਮੈ ਮਧ ਮੂਰਤ ਸੀ ਅੰਗ ਅੰਗ ਰਚੀ ਹੈ ॥ ਆਨਨ ਕੀ ਸਰ ਕੇ ਸਸ ਨਾਹਿਨ
 ਅਉਂਰ ਕਛੂ ਉਪਮਾ ਨ ਬਚੀ ਹੈ ॥ ਸਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਚੰਡ ਬਿਰਾਜਤ ਮਾਨੋ
 ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠੀ ਸਚੀ ਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਐਸੇ ਸਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਸੋਭਤ ਚੰਡ
 ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਕਰਿ ਬਰ ਧਰੇ ਜਨ ਜਮ ਲੀਨੇ ਦੰਡ ॥ ੩੦ ॥ ਕਿਸੀ ਕਾਜ
 ਕੇ ਦੈਤ ਇਕੁ ਆਇਓ ਹੈ ਤਿਹ ਠਾਇ ॥ ਨਿਰਖ ਰੂਪ ਬਰ ਚੰਡ ਕੇ ਗਿਰਿਓ
 ਮੂਰਛਾ ਖਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਉਠਿ ਸੰਭਾਰ ਕਰਿ ਜੋਰ ਕੈ ਕਹੀ ਚੰਡ ਸੇ ਬਾਤ ॥
 ਨਿਪਤਿ ਸੁਭ ਕੇ ਭ੍ਰਾਤ ਹੌ ਕਹਿਓ ਬਚਨ ਸੁਕਚਾਤ ॥ ੩੨ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਜਿਨ

ਬਸਿ ਕੀਏ ਅਤਿ ਬਲ ਭੁਜਾ ਅਖੰਡ ॥ ਐਸੇ ਭੂਪਤਿ ਸੁੰਭ ਹੈ ਤਾਹਿ ਬਰੋ ਬਰਿ
 ਚੰਡ ॥ ੮੩ ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਕਸ ਕੀ ਬਾਤ ਕੇ ਦੇਵੀ ਉੱਤਰ ਦੀਨ ॥ ਜੁਧੁ ਕਰੈ ਬਿਨ
 ਨਹਿ ਬਰੋ ਸੁਨਹੁ ਦੈਤ ਮਤ ਹੀਨ ॥ ੮੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਸੁਨ ਦਾਨਵ ਚਪਲ
 ਗਤਿ ਗਇਓ ਸੁੰਭ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਪਰ ਪਾਇਨ ਕਰ ਜੋਰ ਕੈ ਕਰੀ ਏਕ ਅਰਦਾਸ ॥
 ੮੫ ॥ ਅਉਰ ਰਤਨ ਨਿਪ ਧਾਮ ਤੁਆ ਤ੍ਰਿਆ ਰਤਨ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਬਧੂ ਏਕ ਬਨ
 ਮੈ ਬਸੈ ਤਿਹ ਤੁਮ ਬਰੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੮੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨੀ ਮਨੋਹਰਿ ਬਾਤ ਨਿਪ
 ਬੂਝਿਓ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਕੋ ॥ ਮੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਾਤ ਬਰਨਨ ਤਾਹਿ ਸਰੀਰ ਕੋ ॥
 ੮੭ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਹਰਿ ਸੋ ਮੁਖ ਹੈ ਹਰਿਤੀ ਦੁਖ ਹੈ ਅਲਿਕੈ ਹਰਿ ਹਾਰ ਪ੍ਰਭਾ
 ਹਰਨੀ ਹੈ ॥ ਲੋਚਨ ਹੈ ਹਰਿ ਸੇ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਸੇ ਭਰੁਟੇ ਹਰਿ ਸੀ ਬਰੁਨੀ ਹੈ ॥
 ਕੇਹਰਿ ਸੋ ਕਰਹਾ ਚਲਬੋ ਹਰਿ ਪੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਨੀ ਤਰਨੀ ਹੈ ॥ ਹੈ ਕਰ ਮੈ
 ਹਰਿ ਪੈ ਹਰਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰੂਪ ਕੀਏ ਹਰਿ ਕੀ ਧਰਨੀ ਹੈ ॥ ੮੮ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਮੀਨ

ਮੁਰਝਾਨੇ ਕੰਜ ਖੰਜਨ ਖਿਸਾਨੇ ਅਲਿ ਫਿਰਤ ਦਿਵਾਨੇ ਬਨ ਡੋਲੈ ਜਿਤ ਤਿਤ
 ਹੀ ॥ ਕੀਰ ਅਉ ਕਪੋਤ ਬਿਬ ਕੋਕਲਾ ਕਲਾਪੀ ਬਨ ਲੂਟੇ ਛੂਟੇ ਫਿਰੈ ਮਨ ਚੈਨ
 ਹੁੰ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ॥ ਦਾਰਮ ਦਰਕ ਗਇਓ ਪੇਖ ਦਸਨਨਿ ਪਾਂਤ ਰੂਪ ਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ
 ਜਗ ਫੈਲ ਰਹੀ ਸਿਤ ਹੀ ॥ ਐਸੀ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਉਜਾਗਰ ਸੁ ਨਾਗਰ ਹੈ ਲੀਨੇ
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨੈਨ ਕੋਰ ਚਿਤ ਹੀ ॥ ੯੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਾਤ ਦੈਤ ਕੀ ਸੁੰਭ
 ਸੁਨਿ ਬੋਲਿਓ ਕਛੁ ਮੁਸਕਾਤ ॥ ਚਤੁਰ ਦੂਤ ਕੋਊ ਭੇਜੀਏ ਲਖਿ ਆਵੈ ਤਿਹ
 ਘਾਤ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਹੀ ਉਨ ਦੈਤ ਅਬ ਕੀਜੈ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਜੋ ਲਾਇਕ ਭਟ ਸੈਨ ਮੈ ਭੇਜਹੁ ਦੈ ਅਧਿਕਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬੈਠੋ ਹੁਤੇ ਨ੍ਰੂਪ
 ਮੱਧਿਸਭਾ ਉਠਿ ਕੈ ਕਰਿ ਜੋਰਿ ਕਹਿਓ ਮਮ ਜਾਉ ॥ ਬਾਤਨ ਤੇ ਰਿਝਵਾਇ
 ਮਿਲਾਇਹੋਂ ਨਾਤਰਿ ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿ ਲਿਆਉ ॥ ਕੁਝ ਕਰੈ ਤਥ ਜੁਧ ਕਰੋ
 ਰਣ ਸ੍ਰਉਣਤ ਕੀ ਸਰਤਾਨ ਬਹਾਉ ॥ ਲੋਚਨਯੂਮ ਕਹੈ ਬਲ ਆਪਨੇ ਸ੍ਰਾਸਨ

ਸਾਬ ਪਹਾਰ ਉਡਾਉ ॥ ੯੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਉਠੇ ਬੀਰ ਕੇ ਦੇਖ ਕੈ ਸੁੰਭ ਕਹੀ
 ਤੁਮ ਜਾਹੁ ॥ ਰੀਝੈ ਆਵੈ ਆਨੀਓ ਖੀਝੈ ਜੁੱਧ ਕਰਾਹੁ ॥ ੯੩ ॥ ਤਹਾਂ ਧੂਮ੍ਰਲੋਚਨ
 ਚਲੇ ਚਤੁਰੰਗਨ ਦਲੁ ਸਾਜ ॥ ਗਿਰ ਘੇਰਿਓ ਘਨ ਘਟਾ ਜਿਉ ਗਰਜ ਗਰਜ
 ਗਜ ਰਾਜ ॥ ੯੪ ॥ ਧੂਮ੍ਰਨੈਨ ਗਿਰ ਰਾਜ ਤਟ ਉਚੇ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਕੈ ਬਰ
 ਸੁੰਭ ਨਿਪਾਲ ਕੇ ਕੈ ਲਰ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰ ॥ ੯੫ ॥ ਰਿਪ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨੰਤ ਹੀ ਸਿੰਘ
 ਭਈ ਅਸਵਾਰ ॥ ਗਿਰ ਤੇ ਉਤਰੀ ਬੇਗ ਦੈ ਕਰ ਆਯੁ ਸਭ ਧਾਰ ॥ ੯੬ ॥
 ਸੈਯਾ ॥ ਕੇਪ ਕੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚੜੀ ਇਤ ਕ੍ਰਿਧ ਕੇ ਧੂਮ੍ਰ ਚੜੈ ਉਤ ਸੈਨੀ ॥ ਬਾਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਨ ਮਾਰ ਮਚੀ ਤਬ ਦੇਵ ਲਈ ਬਰਛੀ ਕਰ ਪੈਨੀ ॥ ਦਉਰ ਦਈ ਅਰ
 ਕੇ ਮੁਖਿ ਮੈ ਕਟਿ ਓਠ ਦਏ ਜਿਮੁ ਲੋਹ ਕੌ ਛੈਨੀ ॥ ਦਾਤ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਤਨ
 ਸਿਆਮ ਸੋ ਲੋਹੁ ਬਹਿਓ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ਤਿਊਬੈਨੀ ॥ ੯੭ ॥ ਘਾਉ ਲਗੈ ਰਿਸ ਕੈ
 ਦਿਗ ਧੂਮ੍ਰ ਸੁ ਕੈ ਬਲਿ ਆਪਨੇ ਖੱਗੁ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥ ਬੀਸ ਪਚੀਸਕ ਵਾਰ ਕਰੇ

ਤਿਨ ਕੇਹਰਿ ਕੋ ਪਗੁ ਨੈਕੁ ਨ ਹਾਰਿਓ ॥ ਧਾਇ ਗਦਾ ਗਹਿ ਫੋਰਿ ਕੈ ਛਉਜ ਕੇ
 ਘਾਉ ਸਿਵਾ ਸਿਰ ਦੈਤ ਕੇ ਮਾਰਿਓ ॥ ਸਿੰਗ ਧਰਾਧਰ ਉਪਰ ਕੋ ਜਨ ਕੋਪ ਪੁਰੰਦ੍ਰ
 ਨੈ ਬੱਜ੍ਹ ਪ੍ਰਹਾਰਿਓ ॥ ੯੮ ॥ ਲੋਚਨਯੂਮ ਉਠੇ ਕਿਲਕਾਰ ਲਏ ਸੰਗ ਦੈਤਨ ਕੇ
 ਕੁਰਮਾ ॥ ਗਹਿ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਅਚਾਨਕ ਤਾਨ ਲਗਾਈ ਹੈ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਉਰ
 ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਚੰਡ ਲਇਓ ਬਰਿ ਕੈ ਕਰ ਤੇ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਕਟਿਓ ਅਸੁਰੰ ਪੁਰ ਮਾ ॥
 ਮਾਨੇ ਆਂਧੀ ਬਹੇ ਧਰਨੀ ਪਰ ਛੂਟ ਖਜੂਰ ਤੇ ਟੂਟ ਪਰਿਓ ਖੁਰਮਾ ॥ ੯੯ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਧੂਮੂਨੈਨ ਜਬ ਮਾਰਿਓ ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰਕਾਰ ॥ ਅਸੁਰ ਸੈਨ ਬਿਨ ਚੈਨ
 ਹੁਇ ਕੀਨੇ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ॥ ੧੦੦ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ
 ਬਿਲਾਸ ਧੂਮ੍ਰ ਨੈਨ ਬਧਹਿ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਧਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਸੈਣਾ ॥ ਸੇਰੁ ਸੁਨਿਓ ਜਬ
 ਦੈਤਨ ਕੋ ਤਬ ਚੰਡ ਪੁਚੰਡ ਤਚੀ ਅਖੀਆਂ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਨੁ ਛੁਟਿਓ ਮੁਨ ਕੇ
 ਸੁਨਿ ਕੈ ਧੁਨਿ ਟੂਟਿ ਖਰੋਸ ਗਈ ਪਖੀਆਂ ॥ ਦ੍ਰਿਗ ਜੁਆਲ ਬਢੀ ਬੜਵਾਨਲ

ਜਿਉਂ ਕਵਿ ਨੇ ਉਪਮਾ ਤਿਹ ਕੀ ਲਖੀਆਂ ॥ ਸਭੁ ਛਾਰ ਭਇਓ ਦਲੁ ਦਾਨਵ
ਕੇ ਜਿਮੁ ਘੁਮ ਹਲਾਹਲ ਕੀ ਮਖੀਆਂ ॥ ੧੦੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਉਰ ਸਕਲ ਸੈਨਾ
ਜਗੀ ਬਚਿਓ ਸੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰੋਤ ॥ ਚੰਡ ਬਚਾਇਓ ਜਾਨਿ ਕੇ ਅਉਰਨ ਮਾਰਨ ਹੇਤ ॥
੧੦੨ ॥ ਭਾਜ ਨਿਸਾਚਰ ਮੰਦ ਮਤ ਕਹੀ ਸੁੰਭ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਧੂਮਨੈਨ ਸੈਨਾ
ਸਹਿਤ ਡਾਰਿਓ ਚੰਡ ਖਪਾਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸਕਲ ਕਟੇ ਭਟ ਕਟਕ ਕੇ ਪਾਇਕ
ਰਥ ਹੈ ਕੁੰਭ ॥ ਯੋ ਸੁਨਿ ਬਚਨ ਅਚਰਜ ਹੈ ਕੋਪ ਕੀਓ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ॥ ੧੦੪ ॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦ੍ਰੇ ਦੈਤ ਤਥ ਲੀਨੇ ਸੁੰਭ ਹਕਾਰ ॥ ਚਲਿ ਆਏ ਨ੍ਰਿਪ ਸਭਾ
ਮਹਿ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਸ ਢਾਰ ॥ ੧੦੫ ॥ ਅਭਬੰਦਨ ਦੋਨੇ ਕੀਓ ਬੈਠਾਏ ਨ੍ਰਿਪ
ਤੀਰ ॥ ਪਾਨ ਦਏ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਓ ਤੁਮ ਦੋਨੇ ਮਮ ਬੀਰ ॥ ੧੦੬ ॥ ਨਿਜ ਕਟ
ਕੇ ਫੌਟਾ ਦਇਓ ਅਰੁ ਜਮਧਰ ਕਰਵਾਰ ॥ ਲਿਆਵਹੁ ਚੰਡੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਨਾਤਰ
ਡਾਰੋਂ ਮਾਰ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕੋਪ ਚੜੇ ਰਨ ਚੰਡ ਅਉ ਮੁੰਡ ਸੁ ਲੈ ਚਤੁਰੰਗਾਨ

ਸੈਨ ਭਲੀ ॥ ਤਬ ਸੇਸ ਕੇ ਸੀਸ ਧਰਾ ਲਰਜੀ ਮਨ ਮਧਿ ਤਰੰਗਾਨਿ ਨਾਵ ਹਲੀ ॥
 ਖੁਰ ਬਾਜਨ ਧੂਰ ਉਡੀ ਨਭਿ ਕੇ ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਤੇ ਉਪਮਾ ਨ ਟਲੀ ॥ ਭਵ ਭਾਰ
 ਅਪਾਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੌ ਧਰਨੀ ਮਨੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਲੋਕ ਚਲੀ ॥ ੧੦੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦੈਤਨ ਦੁਹੂੰ ਸਬਲ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਲੀਨ ॥ ਨਿਕਟਿ ਜਾਇ ਗਿਰ ਘੇਰਿ
 ਕੈ ਮਹਾ ਕੁਲਾਹਲ ਕੀਨ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਜਬ ਕਾਨ ਸੁਨੀ ਧੁਨਿ ਦੈਤਨ ਕੀ
 ਤਬ ਕੋਪੁ ਕੀਓ ਗਿਰਜਾ ਮਨ ਮੈ ॥ ਚੜ ਸਿੰਘ ਸੁ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਚਲੀ ਸਭਿ
 ਆਯੁਧ ਧਾਰ ਤਬੈ ਤਨ ਮੈ ॥ ਗਿਰ ਤੇ ਉਤਰੀ ਦਲ ਬੈਰਨ ਕੇ ਪਰ ਯੋ ਉਪਮਾ
 ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ ॥ ਨਭ ਤੇ ਬਹਰੀ ਲਖ ਛੂਟ ਪਰੀ ਜਨੁ ਕੁਕ ਕੁਲੰਗਨ ਕੇ ਗਨ
 ਮੈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਤੇ ਬਾਨ ਛੂਟੇ ਇਕ ਤੇ ਦਸ ਸਉ ਤਹ ਸਹੰਸ ਤਹ
 ਬਾਢੇ ॥ ਲੱਛਕ ਹੁਇ ਕਰਿ ਜਾਇ ਲਗੇ ਤਨ ਦੈਤਨ ਮਾਂਝ ਰਹੇ ਗਡਿ ਗਾਢੇ ॥
 ਕੇ ਕਵਿ ਤਾਹਿ ਸਰਾਹ ਕਰੈ ਅਤਿਸੈ ਉਪਮਾ ਜੁ ਭਈ ਬਿਨ ਕਾਢੇ ॥ ਫਾਗਨ

ਪਉਣ ਕੇ ਗਉਣ ਭਏ ਜਨੁ ਪਾਤੁ ਬਿਹੀਨ ਰਹੇ ਤਰੁ ਠਾਢੇ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਮੁੰਡ ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਹਕਾਰ ਕੈ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਫੇਰ ਦਈ ਤਨ
 ਦਉਰ ਕੇ ਗਉਰ ਕੇ ਘਾਇਲ ਕੈ ਨਿਕਸੀ ਅੰਗ ਧਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰਉਨ ਭਰੀ ਬਹਰੈ
 ਕਰ ਦੈਤ ਕੇ ਕੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਅਉਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਪਾਨ ਗੁਮਾਨ ਸੋ ਖਾਇ ਅਘਾਇ
 ਮਨੋ ਜਮੁ ਆਪਨੀ ਜੀਭ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧੧੨ ॥ ਘਾਉ ਕੈ ਦੈਤ ਚਲਿਓ ਜਬ ਹੀ
 ਤਬ ਦੇਵੀ ਨਿਰੰਗ ਤੇਬਾਨ ਸੁ ਕਾਢੇ ॥ ਕਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ ਖੈਂਚ ਕਮਾਨ ਚਲਾਵਤ
 ਏਕ ਅਨੇਕ ਹਉਇ ਬਾਢੇ ॥ ਮੁੰਡ ਲੈ ਢਾਲ ਦਈ ਮੁਖ ਓਟ ਧਸੇ ਤਿਹ ਮੱਧਿ ਰਹੇ
 ਗਡਿ ਗਾਢੇ ॥ ਮਾਨਹੁ ਕੁਰਮ ਪੀਠ ਪੈ ਨੀਠ ਭਏ ਹੈ ਸਹਸਫਨ ਕੇ ਛਨ ਠਾਢੇ ॥
 ੧੧੩ ॥ ਸਿੰਘਹਿ ਪ੍ਰੇਰ ਕੈ ਆਗੈ ਭਈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਲੈ ਬਰ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥
 ਮਾਰਿ ਕੈ ਧੂਰਿ ਕੀਏ ਚਕਚੂਰ ਗਿਰੇ ਅਰਿ ਪੂਰ ਮਹਾਂ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ॥ ਫੇਰਿ ਕੈ
 ਘੇਰਿ ਲਇਓ ਰਨ ਮਾਹਿ ਸੁ ਮੁੰਡ ਕੋ ਮੁੰਡੁ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਐਸੇ ਪਰਿਓ

ਧਰਿ ਉਪਰ ਜਾਇ ਜਿਉ ਬੇਲਹਿ ਤੇ ਕਦੂਆ ਕਟਿ ਡਾਰਿਓ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਸਿੰਘ ਚੜੀ ਮੁਖ ਸੰਖ ਬਜਾਵਤ ਜਿਉ ਘਨ ਮੈ ਤੜਿਤਾ ਦੁਤ ਮੰਡੀ ॥ ਚੜ੍ਹ
 ਚਲਾਇ ਗਿਰਾਇ ਦਇਓ ਅਰਿ ਭਾਜਤ ਦੈਤ ਬਡੇ ਬਰ ਬੰਡੀ ॥ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚਨਿ
 ਮਾਸ ਅਹਾਰ ਕਰੈ ਕਿਲਕਾਰ ਖਿਲਾਰਕ ਝੰਡੀ ॥ ਮੂੰਡ ਕੇ ਮੂੰਡ ਉਤਾਰ ਦਇਓ
 ਅਬ ਚੰਡ ਕੇ ਹਾਥ ਲਗਾਵਤ ਚੰਡੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਮੂੰਡ ਮਹਾਂ ਰਨਮੱਧਿ
 ਹਨਿਓ ਫਿਰ ਕੈਬਰ ਚੰਡ ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਨੇ ॥ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਦਈ ਸਭ ਸੈਨ ਸੁ
 ਚੰਡਕਾ ਚੰਡ ਸੋ ਆਹਵ ਕੀਨੇ ॥ ਲੈ ਬਰਛੀ ਕਰ ਮੈ ਅਰਿ ਕੇ ਸਿਰ ਕੈਬਰ ਮਾਰ
 ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਲੈ ਕੈ ਮਹੇਸ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਗਨੇਸ ਕੇ ਰੁੰਡ ਕੀਓ ਜਨ ਮੂੰਡ
 ਬਿਹੀਨੇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਚੰਡ ਮੂੰਡ ਬਧਹਿ ਚੜ੍ਹ
 ਧਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ਸੇਰਠਾ ॥ ਘਾਇਲ ਘੁਮਤ ਕੋਟ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੈ ਸੁੰਭ ਪੈ ॥ ਮਾਰੇ
 ਦੇਵੀ ਘੋਟ ਸੁਭਟ ਕਟਕ ਕੇ ਬਿਕਟ ਅਤਿ ॥ ੧੧੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਾਜ ਗਾਤ

ਕੇ ਬਾਤ ਇਹ ਕਹੀ ਜੁ ਤਾਹੀ ਠਉਰ ॥ ਮਰਿਹੋ ਜੀਅਤਿ ਨ ਛਾਡਹੌ ਕਹਿਓ
 ਸੱਤਿ ਨਹਿ ਅਉਰ ॥ ੧੧੮ ॥ ਤੁੰਡ ਸੁੰਭ ਕੇ ਚੰਡਕਾ ਚਢਿ ਬੋਲੀ ਇਹ ਭਾਇ ॥
 ਮਾਨੋ ਅਪਨੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਲੀਨੇ ਅਸੁਰ ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ
 ਸੁ ਦੁਹੂੰ ਮਿਲਿ ਬੈਠ ਮੰਤ੍ਰੂ ਤਬ ਕੀਨ ॥ ਸੈਨਾ ਸਕਲ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਸੁਭਟ ਬੀਰ
 ਚੁਨ ਲੀਨ ॥ ੧੨੦ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੇ ਭੇਜੀਏ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕਹੀ ਬਿਚਾਰ ॥ ਪਾਥਰ
 ਜਿਉ ਗਿਰ ਛਾਰ ਕੈ ਚੰਡਹਿ ਹਨੈ ਹਕਾਰ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਭੇਜੋ ਕੋਊ ਦੂਤ
 ਗ੍ਰੂਹ ਤੇ ਲਿਆਵੈ ਤਾਹਿ ਕੋ ॥ ਜੀਤਿਓ ਜਿਨ ਪੁਰਹੂਤ ਭੁਜ ਬਲਿ ਜਾ ਕੇ ਅਮਿਤ
 ਹੈ ॥ ੧੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੌਣਤ ਬਿੰਦ ਪੈ ਦੈਤ ਇਕ ਗਇਓ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸ ॥
 ਰਾਜ ਬੁਲਾਵਤ ਸਭਾ ਮੈ ਬੇਗ ਚਲੋ ਤਿਹ ਪਾਸ ॥ ੧੨੩ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਨਿਪ
 ਸੁੰਭ ਕੋ ਕੀਨੋ ਆਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਅਸੁਰ ਸਭਾ ਮਧਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਕਹਿਓ ਕਰਹੁ
 ਮਮ ਕਾਮ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸ੍ਰੌਣਤ ਬਿੰਦ ਕੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਬੁਲਾਇ ਬੈਠਾਇ

ਕੈ ਆਦਰੂ ਕੀਨੇ ॥ ਦੈ ਸਿਰ ਤਾਜ ਬਡੇ ਗਾਜਰਾਜ ਸੁ ਬਾਜ ਦਏ ਰਿਝਵਾਇ ਕੈ
ਲੀਨੇ ॥ ਪਾਨ ਲੈ ਦੈਤ ਕਹੀ ਇਹ ਚੰਡ ਕੋ ਰੁੰਡ ਕਰੋ ਅਬ ਮੁੰਡ ਬਿਹੀਨੇ ॥ ਐਸੇ
ਕਹਿਓ ਤਿਨਮੱਧਿ ਸਭਾ ਨ੍ਹੀਪ ਰੀਝ ਕੈ ਮੇਘ ਅਡੰਬਰ ਦੀਨੇ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸ੍ਰੌਣਤ
ਬਿੰਦ ਕੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਕਹਿਓ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਮਹਾਂ ਦਲੁ ਲੈ ਕੈ ॥ ਛਾਰ ਕਰੇ ਗਰੂਏ
ਗਿਰ ਰਾਜਹਿ ਚੰਡ ਪਚਾਰ ਹਨੋ ਬਲੁ ਕੈ ਕੈ ॥ ਕਾਨਨ ਮੈ ਨ੍ਹੀਪ ਕੀ ਸੁਨਿ ਬਾਤ
ਰਿਸਾਤ ਚਲਿਓ ਚੜ੍ਹੁ ਉਪਰਿ ਗੈ ਕੈ ॥ ਮਾਨੋ ਪ੍ਰਤੱਛ ਹੋਇ ਅੰਤਕ ਦੰਤ ਕੋ ਲੈ
ਕੈ ਚਲਿਓ ਰਨ ਹੇਤ ਜੁ ਛੂੰ ਕੈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬੀਜ ਰਕਤੁ ਸੁ ਬੰਬ ਬਜਾਇ
ਕੈ ਆਗੈ ਕੀਏ ਗਜ ਬਾਜ ਰਥਈਆ ॥ ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਮਹਾਂ ਬਲਿ ਦਾਨਵ ਮੇਰ
ਕੋ ਪਾਇਨ ਸਾਬ ਮਥਈਆ ॥ ਦੇਖਿ ਤਿਨੈ ਸੁਭ ਅੰਗ ਸੁ ਦੀਰਘ ਕਉਚ ਸਜੇ
ਕਟ ਬਾਂਧਿ ਭਥਈਆ ॥ ਲੀਨੇ ਕਮਾਨਨ ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸਮਾਨ ਕੈ ਸਾਬ ਲਏ
ਜੁ ਸਥਈਆ ॥ ੧੨੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਦਲ ਸਾਜ ਕੈ ਉਤਰੇ ਤਟ

ਗਿਰ ਰਾਜ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਕੁਲਾਹਲ ਸੁਨਿ ਸਿਵਾ ਕਰਿਓ ਜੁਧ ਕੇ ਸਾਜ ॥ ੧੨੯ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਹੁਇ ਸਿੰਘਹਿ ਅਸਵਾਰ ਗਾਜ ਗਾਜ ਕੇ ਚੰਡਕਾ ॥ ਚਲੀ ਪ੍ਰਬਲ ਅਸ
 ਧਾਰ ਰਕਤਿ ਬੀਜ ਕੇ ਬਧ ਨਮਿਤ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖ ਕੈ ਚੰਡ
 ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ ਸ੍ਰੌਣਤ ਬਿੰਦ ਮਹਾ ਹਰਖਿਓ ਹੈ ॥ ਆਗੈ ਹੈ ਸੜ੍ਹ ਧਸੇ ਰਨਮੱਧਿ ਸੁ
 ਕੁੱਧ ਕੈ ਜੁਧਹਿ ਕੇ ਸਰਖਿਓ ਹੈ ॥ ਲੈ ਉਮਡਿਓ ਦਲੁ ਬਾਦਲੁ ਸੋ ਕਵਿ ਨੇ ਜਸੁ
 ਇਆ ਛਬਿ ਕੇ ਪਰਖਿਓ ਹੈ ॥ ਤੀਰ ਚਲੇ ਇਮ ਬੀਰਨ ਕੇ ਬਹੁ ਮੇਘ ਮਨੋ ਬਲੁ
 ਕੈ ਬਰਖਿਓ ਹੈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਬੀਰਨ ਕੇ ਕਰ ਤੇ ਛੁਟ ਤੀਰ ਸਰੀਰਨ
 ਚੀਰ ਕੇ ਪਾਰ ਪਰਾਨੇ ॥ ਤੇਰ ਸਰਾਸਨ ਫੋਰ ਕੈ ਕਉਚਨ ਮੀਨਨ ਕੇ ਰਿਪ ਜਿਉ
 ਬਹਰਾਨੇ ॥ ਘਾਊ ਲਗੇ ਤਨ ਚੰਡ ਅਨੇਕ ਸੁ ਸ੍ਰਉਣ ਚਲਿਓ ਬਹਿ ਕੈ ਸਰਤਾਨੇ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਛਾਰ ਪਹਾਰ ਹੁੰ ਕੇ ਸੁਤ ਤੱਛਕ ਕੇ ਨਿਕਸੇ ਕਰਬਾਨੇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਬੀਰਨ
 ਕੇ ਕਰ ਤੇ ਛੁਟ ਤੀਰ ਸੁ ਚੰਡਕਾ ਸਿੰਘਨਿ ਜਿਉ ਭਭਕਾਰੀ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਬਾਨ

ਕਮਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਦਾ ਗਹਿ ਚਕ੍ਰ ਛੁਰੀ ਅਉ ਕਟਾਰੀ ॥ ਕਾਟ ਕੈ ਦਾਮਨ ਛੇਦ
 ਕੈ ਭੇਦ ਕੈ ਸਿੰਘਰ ਕੀ ਕਰੀ ਭਿੰਨ ਅੰਬਾਰੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਆਗ ਲਗਾਇ ਹਨੂ ਗੜ
 ਲੰਕ ਅਵਾਸ ਕੀ ਡਾਰੀ ਅਟਾਰੀ ॥ ੧੩੨ ॥ ਤੇਰ ਕੈ ਮੇਰ ਕੈ ਦੈਤਨ ਕੈ ਮੁਖ
 ਘੋਰ ਕੈ ਚੰਡ ਮਹਾ ਅਸਿ ਲੀਨੋ ॥ ਜੋਰ ਕੈ ਕੋਰ ਕੈ ਠੋਰ ਕੈ ਬੀਰ ਸੁ ਰਾਛਸ ਕੋ
 ਹਤਿ ਕੈ ਤਿਹ ਦੀਨੋ ॥ ਖੋਰ ਕੈ ਤੇਰ ਕੈ ਬੋਰ ਕੈ ਦਾਨਵ ਲੈ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰੇ ਹਾਡ
 ਚਬੀਨੋ ॥ ਸ੍ਰਉਣ ਕੋ ਪਾਨ ਕਰਿਓ ਜਿਉ ਦਵਾ ਹਰਿ ਸਾਗਰ ਕੋ ਜਲ ਜਿਉ
 ਰਿਖਿ ਪੀਨੋ ॥ ੧੩੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਕਰੰ ਗਹਿ ਜੁਧ ਕਰਿਓ ਨ
 ਗਨੇ ਭਟ ਆਨੇ ॥ ਮਾਰ ਦਈ ਸਭ ਦੈਤ ਚਮੂ ਤਿਹ ਸ੍ਰਉਣਤ ਜੰਬੁਕ ਗ੍ਰੋਝ
 ਅਘਾਨੇ ॥ ਭਾਲ ਭਯਾਨਕ ਦੇਖਿ ਭਵਾਨੀ ਕੋ ਦਾਨਵ ਇਉ ਰਨ ਛਾਡ ਪਰਾਨੇ ॥
 ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕੇ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਪੀਪਰ ਕੇ ਜਿਉ ਪਾਤ ਉਡਾਨੇ ॥ ੧੩੪ ॥
 ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਆਹਵ ਮੈ ਖਿਝ ਕੈ ਬਰ ਚੰਡ ਕਰੰ ਧਰ ਕੈ ਹਰਿ ਪੈ ਅਰ ਮਾਰੇ ॥ ਏਕਨ

ਤੀਰਨ ਚੜ੍ਹ ਗਦਾ ਹਤਿ ਏਕਨ ਕੇ ਤਨ ਕੇਹਰਿ ਛਾਰੇ ॥ ਹੈ ਦਲ ਗੈ ਦਲ ਪੈ
 ਦਲ ਘਾਇ ਕੈ ਮਾਰ ਰਬੀ ਬਿਰਬੀ ਕਰ ਡਾਰੇ ॥ ਸਿੰਘੁਰ ਐਸੇ ਪਰੇ ਤਿਹ ਠਉਰ
 ਜਿਉ ਭੂਮਿ ਮੈ ਝੂਮਿ ਗਿਰੇ ਗਿਰ ਭਾਰੇ ॥ ੧੩੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਕੀ
 ਚਮੁੰ ਸਭ ਭਾਗੀ ਕਰਿ ਤਿਹ ਤ੍ਰਾਮ ॥ ਕਹਿਓ ਦੇਤ ਪੁਨਿ ਘੇਰਿ ਕੈ ਕਰੋ ਚੰਡ ਕੋ
 ਨਾਸ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕਾਨਨ ਮੈ ਸੁਨਿ ਕੇ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁ ਬੀਰ ਫਿਰੇ ਕਰ
 ਮੈ ਅਸਿ ਲੈ ਕੈ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੁ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਬਲਿ ਕੈ ਅਤ ਹੀ ਮਨ ਕੁੱਧਤ
 ਹੈ ਕੈ ॥ ਘਾਉ ਲਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ਮੈ ਇਮ ਸ੍ਰਉਣ ਗਿਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰੁ ਜੂ
 ਕੈ ॥ ਆਗ ਲਗੇ ਜਿਮੁ ਕਾਨਨ ਮੈ ਤਨ ਤਿਉ ਰਹੀ ਬਾਨਨ ਕੀ ਧੁਨਿ ਹੈ ਕੈ ॥
 ੧੩੭ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਆਇਸ ਪਾਇ ਕੈ ਦਾਨਵ ਕੇ ਦਲ ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਆਇ
 ਅਰਿਓ ਹੈ ॥ ਢਾਰ ਅਉ ਸਾਂਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨਿ ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਬਰ ਬੀਰਨ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ
 ਹੈ ॥ ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਨਹਿ ਆਹਵ ਤੇ ਮਨ ਮਹਿ ਤਿਹ ਧੀਰਜ ਗਾਢੇ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥

ਰੋਕ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ ਸੁ ਭਾਨ ਮਨੇ ਪਰਬੇਖ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ ੧੩੯ ॥ ਕੋਪ
 ਕੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਮਹਾਂ ਬਲ ਕੈ ਬਲਵੰਡ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥ ਦਾਮਨ ਜਿਉ ਘਨ
 ਸੇ ਦਲ ਪੈਠ ਕੈ ਕੈ ਪੁਰਜੇ ਪੁਰਜੇ ਦਲੁ ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਾਨਨਿ ਸਾਬ ਬਿਦਾਰ ਦਏ
 ਅਰਿ ਤਾ ਛਬਿ ਕੇ ਕਵਿ ਭਾਉ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ ਸੂਰਜ ਕੀ ਕਿਰਨੇ ਸਰ ਮਾਸਹਿ
 ਰੇਨ ਅਨੇਕ ਤਹਾਂ ਕਰ ਡਾਰਿਓ ॥ ੧੪੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਚੰਡ ਚਮੂੰ ਬਹੁ ਦੈਤਨ ਕੀ
 ਹਤਿ ਫੇਰਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥ ਬਾਨਨ ਸੇ ਦਲ ਫੇਰ ਦਇਓ ਬਲ ਕੈ
 ਬਰ ਸਿੰਘ ਮਹਾਂ ਭਭਕਾਰਿਓ ॥ ਮਾਰ ਦਏ ਸਿਰਦਾਰ ਬਡੇ ਧਰ ਸ੍ਰਉਣ ਬਹਾਇ
 ਬਡੋ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ॥ ਏਕ ਕੇ ਸੀਸ ਦਇਓ ਧਨ ਯੰ ਜਨੁ ਕੋਪ ਕੇ ਗਾਜ ਕੇ ਮੰਡਪ
 ਮਾਰਿਓ ॥ ੧੪੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਚਮੂੰ ਸਭ ਦੈਤ ਕੀ ਐਸੇ ਦਈ ਸੰਘਾਰ ॥
 ਪਉਣ ਪੂਤ ਜਿਉ ਲੰਕ ਕੇ ਡਾਰਿਓ ਬਾਗ ਉਖਾਰ ॥ ੧੪੨ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਗਾਜ
 ਕੈ ਚੰਡ ਮਹਾ ਬਲਿ ਮੇਘ ਸੀ ਬੂਦਨ ਜਿਉ ਅਰ ਪੈ ਸਰ ਡਾਰੇ ॥ ਦਾਮਨ ਸੇ

ਖਗ ਲੈ ਕਰਿ ਮੈ ਬਹੁ ਬੀਰ ਅਧੰਧਰ ਕੈ ਧਰ ਮਾਰੇ ।। ਘਾਇਲ ਘੂਮ ਪਰੇ ਤਿਹ
 ਇਉ ਉਪਮਾ ਮਨ ਮੈ ਕਵਿ ਯੋ ਅਨੁਸਾਰੇ ।। ਸ੍ਰਉਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮਨੋ ਸਰਤਾ
 ਤਿਹ ਮੱਧਿ ਧਸੀ ਕਰਿ ਲੋਬ ਕਰਾਰੇ ।। ੧੪੨ ।। ਐਸੇ ਪਰੇ ਧਰਨੀ ਪਰ ਬੀਰ
 ਸੁ ਕੈ ਕੈ ਦੁਖੰਡ ਜੁ ਚੰਡਹਿ ਡਾਰੇ ।। ਲੋਬਨ ਉਪਰ ਲੋਬ ਗਿਰੀ ਬਹਿ ਸ੍ਰਉਣ
 ਚਲਿਓ ਜਨੁ ਕੋਟ ਪਨਾਰੇ ।। ਲੈ ਕਰਿ ਬਿਯਾਲ ਸੈ ਬਿਯਾਲ ਬਜਾਵਤ ਸੋ ਉਪਮਾ
 ਕਵਿ ਯੋ ਮਨ ਧਾਰੇ ।। ਮਾਨੋ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਲਏ ਬਹੇ ਪਉਨ ਸੋ ਆਪਸ ਮੈਂ ਭਿਰਹੈਂ ਗਿਰ
 ਭਾਰੇ ।। ੧੪੩ ।। ਸ੍ਰੇਯਾ ।। ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਦਾਰੁਨ ਕਾਮ ਕਰੇ ਰਨ ਮੈ ਅਰ ਸੋ
 ਅਰਨੀ ਹੈ ।। ਸੂਰ ਹਨੇ ਬਲਿ ਕੈ ਬਲਵਾਨ ਸੁ ਸ੍ਰਉਣ ਚਲਿਓ ਬਹਿ ਬੈਤਰਨੀ
 ਹੈ ।। ਬਾਂਹ ਕਟੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਸੁੰਡ ਸੀ ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਨੇ ਬਰਨੀ ਹੈ ।। ਆਪਸਿ
 ਮੈ ਲਰ ਕੈ ਸੁ ਮਨੋ ਗਿਰ ਤੇ ਗਿਰੀ ਸਰਪ ਕੀ ਦੁਇ ਘਰਨੀ ਹੈ ।। ੧੪੪ ।।
 ਦੇਹਰਾ ।। ਸਕਲ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਦੈਤ ਕੇ ਚੰਡੀ ਦਇਓ ਭਜਾਇ ।। ਪਾਪ ਤਾਪ

ਹਰਿ ਜਾਪ ਤੇ ਜੈਸੇ ਜਾਤ ਪਰਾਇ ॥ ੧੪੫ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਭਾਨ ਤੇ ਜਿਉ ਅਮ
 ਪਉਨ ਤੇ ਜਿਉ ਘਨ ਮੇਰ ਤੇ ਜਿਉ ਛਨ ਤਿਉ ਸੁਕਚਾਨੇ ॥ ਸੂਰ ਤੇ
 ਕਾਤੁਰੁ ਕੂਰ ਤੇ ਚਾਤੁਰੁ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਤੁਰੁ ਏਣਿ ਡਰਾਨੇ ॥ ਸੂਮ ਤੇ ਜਿਉ ਜਸ
 ਬਿਓਗ ਤੇ ਜਿਉ ਰਸ ਪੂਤ ਕਪੂਤ ਤੇ ਜਿਉ ਬੰਸੁ ਹਾਨੇ ॥ ਧਰਮ ਜਿਉ
 ਕ੍ਰਾਂਧ ਤੇ ਭਰਮ ਸੁਬੁਧ ਤੇ ਚੰਡ ਕੈ ਜੁਧ ਤੇ ਦੈਤ ਪਰਾਨੇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਫੇਰ
 ਫਿਰੇ ਸਭ ਜੁਧ ਕੇ ਕਾਰਨ ਲੈ ਕਰਵਾਰਨ ਕ੍ਰਾਂਧ ਹੁਏ ਧਾਏ ॥ ਏਕ ਲੈ
 ਬਾਨ ਕਮਾਨਨ ਤਾਨ ਕੈ ਤੂਰਨ ਤੇਜ ਤੁਰੰਗ ਤੁਰਾਏ ॥ ਧੂਰ ਉਡੀ ਖੁਰ
 ਪੂਰਨ ਤੇ ਪਬ ਉਗਧ ਹੋਇ ਰਵਿ ਮੰਡਲ ਛਾਏ ॥ ਮਾਨਹੁ ਫੇਰ ਰਚੇ
 ਬਿਧਿ ਲੋਕ ਧਰਾ ਖਟ ਆਠ ਅਕਾਸ ਬਨਾਏ ॥ ੧੪੭ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ
 ਕੁਵੰਡ ਲੈ ਬਾਨਨਿ ਦੈਤਨ ਕੈ ਤਨ ਤੂਲਿ ਜਿਉ ਤੂਬੇ ॥ ਮਾਰ ਗਇਂਦ
 ਦਏ ਕਰਵਾਰ ਲੈ ਦਾਨਵ ਮਾਨ ਗਇਓ ਉਡ ਪੂਬੇ ॥ ਬੀਰਨ ਕੇ

ਸਿਰ ਕੀ ਸਿਤ ਪਾਗ ਚਲੀ ਬਹਿ ਸ੍ਰੌਨਤ ਉਪਰ ਖੂਬੇ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸਾਰਸੁਤੀ ਕੇ
 ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੈ ਸੂਰਨ ਕੇ ਜਸ ਕੇ ਉਠੇ ਬੂਬੇ ॥ ੧੪੯ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੈਤਨ ਸਾਬ ਗਦਾ
 ਗਹਿ ਹਾਬ ਸੁ ਕੁਝ ਹੈ ਜੁਧੁ ਨਿਸੰਗ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲਈ ਬਲਵਾਨ
 ਸੁ ਮਾਰ ਤਬੈ ਦਲ ਛਾਰ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥ ਪਾਗ ਸਮੇਤ ਗਿਰਿਓ ਸਿਰ ਏਕ ਕੋ ਭਾਉ
 ਇਹੈ ਕਬਿ ਤਾ ਕੋ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁੰਨ ਭਈ ਨਭ ਤੇ ਸੁ ਮਨੋ ਭੂਆ ਟੂਟ
 ਨਛੱਤ੍ਰ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ ੧੪੯ ॥ ਬਾਰਨ ਬਾਰਦ ਜਿਉ ਨਿਰਵਾਰ ਮਹਾਂ ਬਲ ਧਾਰ
 ਤਬੈ ਇਹ ਕੀਆ ॥ ਪਾਨ ਲੈ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕੋ ਤਾਨ ਸੰਘਾਰ ਸਨੇਹ ਤੇ ਸ੍ਰਉਨਤ
 ਪੀਆ ॥ ਏਕ ਗਈ ਕੁਮਲਾਇ ਪਰਾਇ ਕੈ ਏਕਨ ਕੋ ਧਰਕਿਓ ਤਨ ਹੀਆ ॥
 ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨ ਕਿਧੇ ਕਰ ਭਾਨਹਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਦੈਤ ਗਈ ਦੁਤ ਦੀਆ ॥ ੧੫੦ ॥
 ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਕੋਪ ਭਈ ਅਤਿ ਧਾਰ ਮਹਾਂ ਬਲ ਕੋ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ॥ ਦਉਰ
 ਕੈ ਠਉਰ ਹਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਏਕ ਗਇਂਦ੍ਰ ਬਡੇ ਰਨ ਮਾਰਿਓ ॥ ਕਉਤਕਿ ਤਾ

ਛਬਿ ਕੇ ਰਨ ਪੇਖ ਤਬੈ ਕਬਿ ਇਉ ਮਨਮੱਧਿ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ ਸਾਗਰ ਬਾਧਨ ਕੇ
 ਸਮਏ ਨਲ ਮਾਨੋ ਪਹਾਰ ਉਖਾਰ ਕੈ ਡਾਰਿਓ ॥ ੧੫੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਾਰ ਜਬੈ
 ਸੈਨਾ ਲਈ ਤਬੈ ਦੈਤ ਇਹ ਕੀਨ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕਰ ਚੰਡ ਕੇ ਬਧਿਬੇ ਕੇ ਮਨ
 ਦੀਨ ॥ ੧੫੨ ॥ ਸ਼ੈਯਾ ॥ ਬਾਹਨਿ ਸਿੰਘ ਭਇਆਨਕ ਰੂਪ ਲਖਿਓ ਸਭ ਦੈਤ
 ਮਹਾਂ ਡਰ ਪਾਇਓ ॥ ਸੰਖ ਲੀਏ ਕਰ ਚੁੱਕ੍ਰ ਅਉ ਬੁੱਕ੍ਰ ਸਰਾਸਨ ਪੱਤ੍ਰ ਬਚਿੜ੍ਹ
 ਬਨਾਇਓ ॥ ਧਾਇ ਭੁਜਾ ਬਲ ਆਪਨ ਹੈ ਹਮ ਸੇਤਿਨ ਯੋ ਅਤਿ ਜੁਧੁ ਮਚਾਇਓ ॥
 ਕ੍ਰਾਂਧ ਕੈ ਸ੍ਰਵਿਨਤ ਬਿੰਦ ਕਹੈ ਰਨ ਇਆ ਹੀ ਤੇ ਚੰਡਕਾ ਨਾਮ ਕਹਾਇਓ ॥
 ੧੫੩ ॥ ਮਾਰਿ ਲਈਓ ਦਲਿ ਅਉਰ ਭਜਿਓ ਤਬ ਕੋਪ ਕੈ ਆਪਨ ਹੀ ਸੁ
 ਭਿਰਿਓ ਹੈ ॥ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੋ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਅਸ ਹਾਬਿ ਛੁਟਿਓ ਮਨ ਨਾਹਿ
 ਗਿਰਿਓ ਹੈ ॥ ਲੈ ਕੈ ਕੁਵੰਡ ਕਰੰ ਬਲ ਧਾਰ ਕੈ ਸ੍ਰੌਨ ਸਮੂਹ ਮੈ ਐਸੇ ਤਰਿਓ
 ਹੈ ॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਮੁੰਦ ਮਥਿਓ ਮਾਨੋ ਮੇਰ ਕੋਮੱਧਿ ਧਰਿਓ ਸੁ ਫਿਰਿਓ ਹੈ ॥

੧੫੪ ॥ ਕੁਝ ਕੈ ਜੁਧ ਕੇ ਦੈਤ ਬਲੀ ਨਦ ਸ੍ਰੌਨ ਕੇ ਪੈਰ ਕੇ ਪਾਰ ਪਧਾਰਿਓ ॥
 ਲੈ ਕਰਵਾਰ ਅਉ ਢਾਰ ਸੰਭਾਰ ਕੈ ਸਿੰਘ ਕੇ ਦਉਰ ਕੈ ਜਾਇ ਹਕਾਰਿਓ ॥
 ਆਵਤ ਪੇਖਿ ਕੈ ਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਤੇ ਬਾਨ ਲਗਿਓ ਤਨ ਮੂਰਛ ਪਾਰਿਓ ॥ ਰਾਮ ਕੇ
 ਭ੍ਰਾਤਨ ਜਿਉ ਹਨੂਮਾਨ ਕੇ ਸੈਲ ਸਮੇਤ ਧਰਾ ਪਰ ਡਾਰਿਓ ॥ ੧੫੫ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਫੇਰਿ ਉਠਿਓ ਕਰ ਲੈ ਕਰਵਾਰ ਕੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸਿਉ ਜੁਧ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥ ਘਾਇਲ
 ਕੈ ਤਨ ਕੇਹਰ ਤੇ ਬਹਿ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਬਿ ਨੇ
 ਬਰਨੀ ਮਨ ਕੀ ਹਰਨੀ ਤਿਹ ਨਾਉ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥ ਗੇਰੂ ਨਗੰ ਪਰ ਕੈ ਬਰਖਾ
 ਧਰਨੀ ਪਹਿ ਮਾਨਹੁ ਰੰਗ ਢਰਿਓ ਹੈ ॥ ੧੫੬ ॥ ਸ੍ਰੌਣਤ ਬਿੰਦੁ ਸੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ
 ਸੁ ਜੁਧ ਕਰਿਓ ਰਨ ਮੱਧ ਰੁਹੇਲੀ ॥ ਪੈ ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਮੀਜ ਦਇਓ ਤਿਲ ਤੇ
 ਜਿਮੁ ਤੇਲ ਨਿਕਾਰਤ ਤੇਲੀ ॥ ਸ੍ਰਉਣ ਪਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰ ਚ੍ਰੈ ਰੰਗਰੇਜ ਕੀ ਰੇਨੀ
 ਜਿਉ ਫੂਟ ਕੈ ਫੈਲੀ ॥ ਘਾਉ ਲਸੇ ਤਨ ਦੈਤ ਕੇ ਯੋ ਜਨ ਦੀਪਕ ਮੱਧ ਫਨੂਸ

ਕੀ ਬੈਲੀ ॥ ੧੫੭ ॥ ਸ੍ਰਉਣਤ ਬਿੰਦ ਕੇ ਸ੍ਰਉਣ ਪਰਿਓ ਧਰਿ ਸ੍ਰਉਣਤ ਬਿੰਦ
 ਅਨੇਕ ਭਏ ਹੈ ॥ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੁਵੰਡਿ ਸੰਭਾਰਿ ਕੈ ਬਾਨਨਿ ਸਾਬਿ ਸੰਘਾਰ ਦਏ
 ਹੈ ॥ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ ਸਮਾਇ ਗਏ ਬਹੁ ਰੋਸ ਭਏ ਹਤਿ ਫੇਰਿ ਲਏ ਹੈ ॥ ਬਾਰਦ
 ਧਾਰ ਪਰੈ ਧਰਨੀ ਮਾਨੇ ਬਿੰਬਰ ਹੈ ਮਿਟ ਕੈ ਜੁ ਗਏ ਹੈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਸੈਯਾ ॥
 ਜੇਤਕ ਸ੍ਰਉਨ ਕੀ ਬੂੰਦ ਗਿਰੈ ਰਨ ਤੇਤਕ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਹੈ ਆਈ ॥ ਮਾਰ ਹੀ
 ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਹਕਾਰ ਕੈ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੈ ਸਾਮੁਹਿ ਧਾਈ ॥ ਪੇਖਿ ਕੈ ਕੌਤਕਿ ਤਾ
 ਛਿਨ ਮੈ ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਉਪਮਾ ਠਹਿਰਾਈ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸੀਸ ਮਹੱਲ ਕੈ ਬੀਜ
 ਸੁ ਮੂਰਤਿ ਏਕ ਅਨੇਕ ਕੀ ਝਾਈ ॥ ੧੫੯ ॥ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਉਠੇ ਰਨ
 ਕੁੱਧ ਕੈ ਜੁੱਧ ਕੇ ਫੇਰ ਜੁਟੇ ਹੈ ॥ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕਮਾਨ ਤੇ ਬਾਨ ਸੁ ਭਾਨ ਕੀ ਅੰਸ
 ਸਮਾਨ ਛੁਟੇ ਹੈ ॥ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਦਏ ਸੁ ਭਏ ਫਿਰ ਲੈ ਮੁੰਗਰਾ ਜਿਮੁ ਧਾਨੁ ਕੁਟੇ
 ਹੈ ॥ ਚੰਡ ਦਏ ਸਿਰ ਖੰਡ ਜੁਦੇ ਕਰਿ ਬਿਲਨ ਤੇ ਜਨ ਬਿਲ ਤੁਟੇ ਹੈ ॥ ੧੬੦ ॥

ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਅਨੇਕ ਭਏ ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ ਚੰਡਿ ਸੁ ਐਸੇ ਉਠੇ ਹੈ ॥ ਬੁੰਦਨ ਤੇ
 ਉਠਿ ਕੈ ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਬਾਨਨ ਬਾਰਦ ਜਾਨ ਵੁਠੇ ਹੈ ॥ ਫੇਰਿ ਕੁਵੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ
 ਸੰਭਾਰ ਕੈ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ਸਿੰਘਾਰ ਸੁਟੇ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਉਠੇ ਫਿਰ ਸ੍ਰਉਨ ਤੇ ਦੈਤੁ ਸੁ
 ਮਾਨਹੁ ਸੀਤ ਤੇ ਰੋਮ ਉਠੇ ਹੈ ॥ ੧੯੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਭਏ ਇਕਠੇ
 ਬਰ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ ਘੇਰਿ ਲਈਓ ਹੈ ॥ ਚੰਡ ਅਉ ਸਿੰਘ ਦੁਹੂ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸਭ
 ਦੈਤਨ ਕੇ ਦਲ ਮਾਰ ਦਈਓ ਹੈ ॥ ਫੇਰਿ ਉਠੇ ਧੁਨ ਕੇ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਮੁਨਿ
 ਕੇ ਛੁਟਿ ਧਿਆਨੁ ਗਈਓ ਹੈ ॥ ਭੂਲ ਗਏ ਸੁਰ ਕੇ ਅਵਸਾਨ ਗੁਮਾਨ ਨ ਸ੍ਰਉਨਤ
 ਬਿੰਦ ਗਈਓ ਹੈ ॥ ੧੯੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਸੇ ਚੰਡਕਾ ਇਉ ਕੀਨੇ ਬਰ
 ਜੁਧੁ ॥ ਅਗਨਤ ਭਏ ਦਾਨਵ ਤਬੈ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇਓ ਕੁਧੁ ॥ ੧੯੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਪੇਖਿ ਦਸੇ ਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਚੀ ਅਖੀਆਂ ॥ ਤਬ ਲੈ ਕੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜੁ ਕਾਟ ਦਏ ਅਰ ਛੂਲ ਗੁਲਾਬ ਕੀ ਜਿਉ ਪਖੀਆਂ ॥ ਸ੍ਰਉਨ ਕੀ ਛੀਟ

ਪਰੀ ਤਨ ਚੰਡ ਕੇ ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਨੇ ਲਖੀਆਂ ॥ ਜਨੁ ਕੰਚਨ ਮੰਦਰ ਮੈ ਜਗੀਆ
ਜਿਹਿ ਲਾਲ ਮਨੀ ਜੁ ਬਨਾ ਰਖੀਆਂ ॥ ੧੯੪ ॥ ਕ੍ਰਿਘ ਕੈ ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ ਬਹੁ ਚੰਡਨ
ਏਤੇ ਕਰਿਓ ਮਧ ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਦੈਤਨ ਕੇ ਬੰਧ ਕਾਰਨ ਕੋ ਨਿਜੁ ਭਾਲ ਤੇ
ਜੁਆਲ ਕੀ ਲਾਟ ਨਿਕਾਸੀ ॥ ਕਾਲੀ ਪ੍ਰਤੱਛ ਭਈ ਤਿਹ ਤੇ ਰਨ ਫੈਲ ਰਹੀ
ਭਯ ਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾ ਸੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਫੌਰਿ ਕੈ ਧਾਰ ਪਰੀ ਧਰ ਪੈ
ਜਮੁਨਾ ਸੀ ॥ ੧੯੫ ॥ ਸ੍ਰੇ਷ਠਾ ॥ ਮੇਰੁ ਹਲਿਓ ਦਹਲਿਓ ਸੁਰਲੋਕੁ ਦਸੋ ਦਿਸ
ਭੂਪਰ ਭਾਜਤ ਭਾਰੀ ॥ ਚਾਲਿ ਪਰਿਓ ਤਿਹ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਭਇਓ
ਮਨ ਮੈ ਭੂਮ ਭਾਰੀ ॥ ਧਿਆਨ ਰਹਿਓ ਨ ਜਟੀ ਸੁ ਫਟੀ ਧਰ ਯੋ ਬਲਿ ਕੈ ਰਨ
ਮੈ ਕਿਲਕਾਰੀ ॥ ੧੯੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਡੀ ਕਾਲੀ ਦੁਹੂ ਮਿਲਿ ਕੀਨੇ ਇਹੈ ਬਿਚਾਰ ॥
ਹਉ ਹਨਿਹੋ ਤੂ ਸ੍ਰਉਨ ਪੀ ਅਰਿ ਦਲਿ ਡਾਰਹਿ ਮਾਰਿ ॥ ੧੯੭ ॥ ਸ੍ਰੇ਷ਠਾ ॥

ਕਾਲੀ ਅਉ ਕੇਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਚੰਡਿ ਸੁ ਘੇਰੇ ਸਭੈ ਬਨ ਜੈਸੇ ਦਵਾ ਪੈ । ਚੰਡ ਕੇ
 ਬਾਨਨ ਤੇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ ਦੈਤ ਜਰੇ ਜੈਸੇ ਈਟ ਅਵਾ ਪੈ । ਕਾਲਕਾ ਸ੍ਰਉਨ ਪੀਓ
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲੀਯੇ ਭਾਉ ਭਵਾ ਪੈ । ਮਾਨਹੁ ਸਿੰਧ ਕੇ ਨੀਰ ਸਭੈ
 ਮਿਲਿ ਧਾਇ ਕੈ ਜਾਇ ਪਰੇ ਹੈ ਤਵਾ ਪੈ । ੧੯੮ ॥ ਚੰਡਿ ਹਨੇ ਅਰੁ ਕਾਲਕਾ
 ਕੋਪ ਕੈ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦਨ ਸੇ ਇਹ ਕੀਨੇ । ਖੱਗ ਸੰਭਾਰ ਹਕਾਰ ਤਬੈ ਕਿਲਕਾਰ
 ਬਿਦਾਰ ਸਭੈ ਦਲੁ ਦੀਨੇ । ਆਮਿਖ ਸ੍ਰੌਨ ਅਚਿਓ ਬਹੁ ਕਾਲਕਾ ਤਾ ਛਥਿ ਮੈ
 ਕਵਿ ਇਉ ਮਨ ਚੀਨੇ । ਮਾਨੋ ਛੁਧਾਤਰੁ ਹੁਇ ਕੈ ਮਨੁੱਛ ਸੁ ਸਾਲਨ ਲਾਸਹਿ
 ਸੇ ਬਹੁ ਪੀਨੇ । ੧੯੯ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੁੱਧ ਰਕਤੁ ਬੀਜ ਕਰਿਯੇ ਧਰਨੀ ਪਰ ਯੋ ਸੁਰ
 ਦੇਖਤ ਸਾਰੇ । ਜੇਤਕ ਸ੍ਰੌਨ ਕੀ ਬੂਦ ਗਿਰੈ ਉਠਿ ਤੇਤਕ ਰੂਪ ਅਨੇਕਹਿ ਧਾਰੇ ।
 ਜੋਗਨਿ ਆਨ ਫਿਰੀ ਚਹੁੰ ਓਰ ਤੈ ਸੀਸ ਜਟਾ ਕਰ ਖੱਪੱਰੁ ਭਾਰੇ । ਸ੍ਰੌਨਤ ਬੂਦ
 ਪਰੈ ਅਚਵੈ ਸਭ ਖੱਗ ਲੈ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੰਘਾਰੇ । ੧੭੦ ॥ ਕਾਲੀ ਅਉ ਚੰਡ

ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰ ਕੈ ਦੈਤ ਸੋ ਜੁੱਧ ਨਿਸੰਗ ਸਜ਼ਿਓ ਹੈ ॥ ਮਾਰ ਮਹਾਂ ਰਨ ਮਧੁੱ ਭਈ
 ਪਹਰੇਕ ਲਉ ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਬਜ਼ਿਓ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਗਿਰਿਓ ਧਰਨੀ ਪਰ
 ਇਉ ਅਸਿ ਸੋ ਅਰ ਸੀਸ ਭਜ਼ਿਓ ਹੈ ॥ ਮਾਨੇ ਅਤੀਤ ਕਰਿਓ ਚਿਤ ਕੇ ਧਨਵੰਤ
 ਸਭੈ ਨਿਜ ਮਾਲ ਤਜ਼ਿਓ ਹੈ ॥ ੧੭੧ ॥ ਸੌਰਠਾ ॥ ਚੰਡੀ ਦਇਓ ਬਿਦਾਰ ਸ੍ਰਉਨ
 ਪਾਨ ਕਾਲੀ ਕਰਿਓ ॥ ਛਿਨ ਮੈ ਡਾਰਿਓ ਮਾਰ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬਿੰਦ ਦਾਨਵ ਮਹਾਂ ॥
 ੧੭੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ਰਕਤ ਬੀਜ ਬਧਹਿ ਨਾਮ
 ਪੰਜਮੇ ਧਿਆਇ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਤੁੱਛ ਬਚੇ ਭਜ ਕੈ ਰਨ ਤਿਆਗ ਕੈ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪੈ
 ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰਉਨਤ ਬੀਜ ਹਨਿਓ ਦੁਹ ਨੇ ਮਿਲਿ ਅਉਰ ਮਹਾਂ ਭਟ ਮਾਰ
 ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਇਉ ਸੁਨਿ ਕੈ ਉਨ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਬੋਲਿ ਉਠਿਓ ਕਰਿ ਖੱਗ
 ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਇਉ ਹਨਿਹੋਂ ਬਰ ਚੰਡੀ ਪ੍ਰਚੰਡੀ ਅਜਾ ਬਨ ਮੈ ਜਿਮ ਸਿੰਘ ਪਛਾਰੇ ॥
 ੧੭੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਕਲ ਕਟਕ ਕੇ ਭਟਨ ਕੇ ਦਇਓ ਜੁੱਧ ਕੇ ਸਾਜ ॥ ਸਸਤ੍ਰੁ

ਪਹਰ ਕੈ ਇਉਂ ਕਹਿਓ ਹਨਿਹੋਂ ਚੰਡਹਿ ਆਜੁ ॥ ੧੭੪ ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਕੋਪ ਕੈ ਸੁੰਭ
 ਨਿਸੁੰਭ ਚਢੇ ਧੁਨਿ ਦੁੰਦਭ ਕੀ ਦਸਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਈ ॥ ਪਾਇਕ ਅਗ੍ਰੁ ਭਏ ਮਧਿ
 ਬਾਜ ਰਖੀ ਰਥ ਸਾਜ ਕੈ ਪਾਂਤਿ ਬਨਾਈ ॥ ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ ਕੇ ਪੁੰਜਨ ਉਪਰਿ ਸੁੰਦਰ
 ਤੁੰਗ ਧੁਜਾ ਫਹਰਾਈ ॥ ਸਕ੍ਰ ਸੌ ਜੁੱਧ ਕੇ ਹੇਤ ਮਨੋ ਧਰਿ ਛਾਡਿ ਸਪਛੁ ਉਡੇ ਗਿਰ
 ਰਾਈ ॥ ੧੭੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਬਨਾਇ ਦਲੁ ਘੇਰਿ ਲਇਓ ਗਿਰ
 ਰਾਜ ॥ ਕਵਚ ਅੰਗ ਕਸਿ ਕੋਪ ਕਰਿ ਉਠੇ ਸਿੰਘ ਜਿਉ ਗਾਜ ॥ ੧੭੬ ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ ॥
 ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁ ਬੀਰ ਬਲੀ ਮਨ ਕੋਪ ਭਰੇ ਰਨ ਭੂਮਹਿ ਆਏ ॥ ਦੇਖਨ ਮੈ ਸੁੰਭ
 ਅੰਗ ਉਤੰਗ ਤੁਰਾ ਕਰਿ ਤੇਜ ਧਰਾ ਪਰ ਧਾਏ ॥ ਧੂਰ ਉਡੀ ਤਬ ਤਾ ਛਿਨ ਮੈ
 ਤਿਹ ਕੇ ਕਨ ਤਾ ਪਗ ਸੌ ਲਪਟਾਏ ॥ ਠਉਰ ਅਡੀਠ ਕੇ ਜੈ ਕਰਬੇ ਕਹਿ ਤੇਜ
 ਮਨੋ ਮਨ ਸੀਖਨ ਆਏ ॥ ੧੭੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਚੰਡ ਕਾਲਕਾ ਸ੍ਰਵਨ ਮੈ ਤਨਕ
 ਭਨਕ ਸੁਨਿ ਲੀਨ ॥ ਉਤਰ ਸ੍ਰੀਗ ਗਿਰ ਰਾਜ ਤੇ ਮਹਾਂ ਕੁਲਾਹਲਿ ਕੀਨ ॥

੧੯੮ ॥ ਸ਼ੈਯਾ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖਿ ਕੇ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਕੋ ਕੋਪ ਕਰਿਓ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ
 ਦਾਨੋ ॥ ਨਾਸ ਕਰੋ ਇਹ ਕੇ ਛਿਨ ਮੈ ਕਰਿ ਬਾਨ ਸੰਭਾਰ ਬਡੇ ਧਨੁ ਤਾਨੋ ॥
 ਕਾਲੀ ਕੇ ਬੁੱਕੁ ਬਿਲੇਕਨ ਤੇ ਸੁ ਉਠਿਓ ਮਨ ਮੈ ਭੂਮ ਜਿਉ ਜਮ ਜਾਨੋ ॥ ਬਾਨ
 ਸਮੂਹ ਚਲਾਇ ਦਏ ਕਿਲਕਾਰ ਉਠਿਓ ਜੁ ਪ੍ਰਲੈ ਘਨ ਮਾਨੋ ॥ ੧੯੯ ॥ ਬੈਰਨ
 ਕੇ ਘਨ ਸੇ ਦਲ ਪੈਠਿ ਲਇਓ ਕਰਿ ਮੈ ਧਨੁ ਸਾਇਕੁ ਐਸੇ ॥ ਸਿਆਮ ਪਹਾਰ
 ਸੇ ਦੈਤ ਹਨੇ ਤਮ ਜੈਸੇ ਹਰੇ ਰਵਿ ਕੀ ਕਿਰਨੈ ਸੇ ॥ ਭਾਜ ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਡਰਿ
 ਕੈ ਕਬਿ ਕੋਊ ਕਹੈ ਤਿਹ ਕੀ ਛਬਿ ਕੈਸੇ ॥ ਭੀਮ ਕੋ ਸ੍ਰਉਨ ਭਰਿਓ ਮੁਖ ਦੇਖਿ
 ਕੈ ਛਾਡਿ ਚਲੈ ਰਨ ਕਉਰਉ ਜੈਸੇ ॥ ੧੮੦ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਸੁਭ
 ਕੀ ਸੁ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਪੀਰ ਜੋਧੇ ਆਇ ਚੰਡ ਉਪਰ ਸੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਬਨੀ ਠਨੀ ॥ ਚੰਡਕਾ
 ਲੈ ਬਾਨ ਅਉ ਕਮਾਨ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਛਿਨ ਮਧਿ ਕੈ ਕੈ ਬਲ ਸੁਭ ਕੀ ਹਨੀ
 ਅਨੀ ॥ ਡਰ ਤਜਿ ਖੇਤ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰੇਤ ਕੀਨੇ ਬਾਨਨ ਸੋਂ ਬਿਚਲ ਬਿਬਰ ਐਸੇ ਭਾਜਗੀ

ਅਨੀ ਕਨੀ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰੂ ਥਲ ਮੈ ਸਮੂਹ ਬਹੇ ਪਉਨ ਹੁੰ ਕੇ ਧੂਰ ਉਡਿ ਚਲੇ ਹਉਇ
 ਕੈ ਕੋਟਿਕ ਕਨੀ ਕਨੀ ॥ ੧੯੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਖੱਗ ਲੈ ਕਾਲੀ ਅਉ ਚੰਡੀ ਕੁਵੰਡਿ
 ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਦਾਨਵ ਇਉ ਦਬਟੇ ਹੈ ॥ ਕੇਤਨ ਚਾਬ ਗਈ ਮੁਖਿ ਕਾਲਕਾ ਕੇਤਨ
 ਕੈ ਸਿਰ ਚੰਡਿ ਕਟੇ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰਉਨਤ ਸਿੰਧ ਭਇਓ ਧਰ ਮੈ ਰਨ ਛਾਡ ਗਏ ਇਕ
 ਦੈਤ ਫਟੇ ਹੈ ॥ ਸੁੰਭ ਪੈ ਜਾਏ ਕਹੀ ਤਿਨ ਇਉ ਬਹੁ ਬੀਰ ਮਹਾਂ ਤਿਹ ਠਉਰ
 ਲਟੇ ਹੈ ॥ ੧੯੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਖਿ ਭਇਆਨਕ ਜੁਧ ਕੋ ਕੀਨੇ ਬਿਸਨ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਸਕਤਿ ਸਹਾਇਤ ਕੇ ਨਮਿਤ ਭੇਜੀ ਰਨਹਿ ਮੰਝਾਰ ॥ ੧੯੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਆਇਸ
 ਪਾਇ ਸਭੈ ਸਕਤੀ ਚਲਿ ਕੈ ਤਹਾਂ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪੈ ਆਈ ॥ ਦੇਵੀ ਕਹਿਓ ਤਿਨ
 ਕੋਂ ਕਰ ਆਦਰੁ ਆਈ ਭਲੇ ਜਨੁ ਬੋਲਿ ਪਠਾਈ ॥ ਤਾ ਛਥਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਤਿ
 ਹੀ ਕਵਿ ਨੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੈ ਲਖਿ ਪਾਈ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸਾਵਨ ਮਾਸ ਨਦੀ ਚਲਿ
 ਕੈ ਜਲਰਾਸਿ ਮੈ ਆਨ ਸਮਾਈ ॥ ੧੯੪ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਮਹਾਂ ਦਲੁ ਦੇਵਨ

ਕੇ ਬਰ ਬੀਰ ਸੁ ਸਾਮੁਹਿ ਜੁੱਧ ਕੇ ਧਾਏ ॥ ਬਾਨਨਿ ਸਾਬਿ ਹਨੇ ਬਲੁ ਕੈ ਰਨ ਮੈ
 ਬਹੁ ਆਵਤ ਬੀਰ ਗਿਰਾਏ ॥ ਦਾੜਨ ਸਾਬਿ ਚਬਾਇ ਗਈ ਕਲਿ ਅਉਰ ਗਹੇ
 ਚਹੂੰ ਓਰ ਬਗਾਏ ॥ ਰਾਵਨ ਸੋ ਰਿਸ ਕੈ ਰਨ ਮੈ ਪਤਿ ਭਾਲਕ ਜਿਉ ਗਿਰ ਰਾਜ
 ਚਲਾਏ ॥ ੧੮੫ ॥ ਫੇਰ ਲੈ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੰਭਾਰ ਕੈ ਦੈਤਨ ਸੋ ਬਹੁ ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ
 ਹੈ ॥ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਸੰਘਾਰ ਦਏ ਬਹੁ ਭੂਮ ਪਰੇ ਭਟ ਸ੍ਰੂਉਨ ਝਰਿਓ ਹੈ ॥ ਗੁਦ
 ਬਹਿਓ ਅਰ ਸੀਸਨ ਤੇ ਕਵਿ ਨੇ ਤਿਹ ਕੈ ਇਹ ਭਾਉ ਧਰਿਓ ਹੈ ॥ ਮਾਨੋ ਪਹਾਰ
 ਕੇ ਸ੍ਰੀਗਹੁ ਤੇ ਧਰਨੀ ਪਰ ਆਨ ਤੁਸਾਰ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ ੧੮੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਭਾਜ
 ਗਈ ਧੁਜਨੀ ਸਭੈ ਰਹਿਓ ਨ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭਹਿ ਸੋ ਕਹਿਓ ਦਲੁ
 ਲੈ ਤੁਮ ਹੂੰ ਜਾਉ ॥ ੧੮੭ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਮਾਨ ਕੈ ਸੁੰਭੁ ਕੇ ਬੋਲ ਨਿਸੁੰਭੁ ਚਲਿਓ
 ਦਲ ਸਾਜ ਮਹਾਂ ਬਲ ਐਸੇ ॥ ਭਾਰਬ ਜਿਉ ਰਨ ਮੈ ਰਿਸ ਪਾਰਬ ਕ੍ਰਿਧ ਕੈ ਜੁੱਧ
 ਕਰਿਓ ਕਰਨੈ ਸੇ ॥ ਚੰਡਿ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗੇ ਬਹੁ ਦੈਤ ਕਉ ਫੇਰਿ ਕੈ ਪਾਰ ਭਏ

ਤਨ ਕੈਸੇ ॥ ਸਾਵਣ ਮਾਸ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਕੇ ਖੇਤ ਉਗੇ ਮਨੋ ਧਾਨ ਕੇ ਅੰਕੁਰ ਜੈਸੇ ॥
 ੧੮੮ ॥ ਸੈਖਾ ॥ ਬਾਨਨ ਸਾਬ ਗਿਰਾਇ ਦਈ ਬਹੁਰੇ ਅਸਿ ਲੈ ਕਰਿ ਇਉ ਰਨ
 ਕੀਨੇ ॥ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਦਈ ਧੁਜਨੀ ਸਭ ਦਾਨਵ ਕੇ ਬਲੁ ਹੁਇ ਗਇਓ
 ਛੀਨੇ ॥ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹਿ ਪਰਿਓ ਤਿਹ ਠਉਰ ਤਹਾਂ ਕਵਿ ਨੇ ਜਸੁ ਇਉ ਮਨ
 ਚੀਨੇ ॥ ਸਾਤ ਹੁੰ ਸਾਗਰ ਕੇ ਰਚਿ ਕੈ ਬਿਧਿਆਠਵੇ ਸਿੰਧ ਕਰਿਓ ਹੈ ਨਵੀਨੇ ॥
 ੧੮੯ ॥ ਲੈ ਕਰ ਮੈ ਅਸਿ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪ ਭਈ ਰਨਮੱਧਿਲਗੀ ਹੈ ॥ ਫੌਰ
 ਦਈ ਚਤੁਰੰਗ ਚਮੁੰ ਬਲੁ ਕੈ ਬਹੁ ਕਾਲਕਾ ਮਾਰ ਧਰੀ ਹੈ ॥ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇ
 ਭਇਆਨਕ ਇਉ ਅਸੁਰੰ ਪਤਿ ਭ੍ਰਾਤ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹਰੀ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰਉਨ ਸੋ ਲਾਲ
 ਭਈ ਧਰਨੀ ਸੁ ਮਨੋ ਅੰਗ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਾਰੀ ਕਰੀ ਹੈ ॥ ੧੯੦ ॥ ਦੈਤ ਸੰਭਾਰ
 ਸਭੈ ਅਪਨੇ ਬਲਿ ਚੰਡਿ ਸੋ ਜੁਧੁ ਕੋ ਫੇਰਿ ਅਰੇ ਹੈ ॥ ਆਯੁ ਧਾਰਿ ਲਰੇ ਰਨ
 ਇਉ ਜਨੁ ਦੀਪਕਮੱਧਿ ਪਤੰਗ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੁਵੰਡ ਸੰਭਾਰ ਸਭੈ ਰਨ

ਮੱਧਿਦੁ ਟੂਕ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਮਾਨੋ ਮਹਾਂ ਬਨ ਮੈ ਬਰ ਬਿਛਨ ਕਾਟ ਕੈ ਬਾਢੀ ਜੁਦੇ
 ਕੈ ਧਰੇ ਹੈ ॥ ੧੯੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਮਾਰ ਲਇਓ ਦਲੁ ਅਉਰ ਭਜਿਓ ਮਨ ਮੈ ਤਬ
 ਕੋਪ ਨਿਸੁੰਭ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥ ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹੇ ਆਨਿ ਪਰਿਓ ਅਤਿ ਜੁੱਧੁ ਕਰਿਓ
 ਪਗੁ ਨਾਹਿ ਟਰਿਓ ਹੈ ॥ ਚੰਡ ਕੇ ਬਾਨ ਲਗਿਓ ਮੁਖ ਦੈਤ ਕੇ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ
 ਧਰਾਨ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ ਮਾਨਹੁ ਰਾਹੁ ਗ੍ਰਸਿਓ ਨਭ ਭਾਨ ਸੁ ਸ੍ਰਉਨਤ ਕੇ ਅਤਿ
 ਬਉਨ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥ ੧੯੨ ॥ ਸਾਂਗ ਸੰਭਾਰ ਕਰੰ ਬਾਲ ਧਾਰ ਕੈ ਚੰਡ ਦਈ ਰਿਪ
 ਭਾਲ ਮੈ ਐਸੇ ॥ ਜੋਰ ਕੇ ਫੋਰ ਗਈ ਸਿਰਤ੍ਰਾਨ ਕੋ ਪਾਰ ਭਈ ਪਟ ਫਾਰ ਅਨੈਸੇ ॥
 ਸ੍ਰਉਨ ਕੀ ਧਾਰ ਚਲੀ ਪਥ ਉਰਧ ਸੌ ਉਪਮਾ ਸੁ ਭਈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ॥ ਮਾਨੋ ਮਹੇਸੁ
 ਕੇ ਤੀਸਰੇ ਨੈਨ ਕੀ ਜੋਤ ਉਦੈਤ ਭਈ ਖੁਲ ਤੈਸੇ ॥ ੧੯੩ ॥ ਦੈਤ ਨਿਕਾਸ ਕੈ
 ਸਾਂਗ ਵਹੈ ਬਲਿ ਕੈ ਤਬ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ ਦੀਨੀ ॥ ਜਾਇ ਲਗੇ ਤਿਹ ਕੇ ਮੁਖ ਮੈ
 ਬਹੁ ਸ੍ਰਉਨ ਪਰਿਓ ਅਤਿ ਹੀ ਛਬਿ ਕੀਨੀ ॥ ਇਉ ਉਪਮਾ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮੈ

ਕਵਿ ਨੇ ਇਹ ਭਾਂਤ ਸੋਈ ਕਹਿ ਦੀਨੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸਿੰਗਾਲ ਦੀਪ ਕੀ ਨਾਰ ਗਾਰੇ
ਮੈ ਤੰਬੋਰ ਕੀ ਪੀਕ ਨਵੀਨੀ ॥ ੧੯੪ ॥ ਸ੍ਰੇ਷ਾ ॥ ਜੁਧੁ ਨਿਸੁਭ ਕਰਿਓ ਅਤਿ ਹੀ
ਜਸੁ ਇਆ ਛਥਿ ਕੇ ਕਥਿ ਕੇ ਬਰਨੈ ॥ ਨਹਿ ਭੀਖਮ ਦ੍ਰੋਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਰੁ ਦ੍ਰੋਣਜ
ਭੀਮ ਨ ਅਰਜਨ ਅਉ ਕਰਨੈ ॥ ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਕੇ ਤਨ ਸ੍ਰਉਨ ਕੀ ਧਾਰ ਛੁਟੀ
ਸੁ ਲਗੇ ਸਰ ਕੇ ਫਰਨੈ ॥ ਜਨੁ ਰਾਤ ਕੈ ਦੂਰਿ ਬਿਭਾਸ ਦਸੋ ਦਿਸ ਫੈਲਿ ਚਲੀ
ਰਵਿ ਕੀ ਕਿਰਨੈ ॥ ੧੯੫ ॥ ਚੰਡ ਲੈ ਚੁੱਕ੍ਰੁ ਧਸੀ ਰਨ ਮੈ ਰਿਸ ਕ੍ਰੂਧ ਕੀਓ ਬਹੁ
ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ ॥ ਫੇਰਿ ਗਦਾ ਗਹਿ ਕੈ ਲਹਿ ਕੈ ਚਹਿ ਕੈ ਰਿਪ ਸੈਨ ਹਤੀ
ਲਲਕਾਰੇ ॥ ਲੈ ਕਰ ਖੱਗ ਅਦੱਗ ਮਹਾ ਸਿਰ ਦੈਤਨ ਕੇ ਬਹੁ ਭੂ ਪਰ ਝਾਰੇ ॥
ਰਾਮ ਕੇ ਜੁਧੁ ਸਮੈ ਹਨੂਮਾਨ ਜੁ ਆਨ ਮਨੇ ਗਰੂਏ ਗਿਰ ਢਾਰੇ ॥ ੧੯੬ ॥ ਸ੍ਰੇ਷ਾ ॥
ਦਾਨਵ ਏਕ ਬਡੇ ਬਲਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲੈ ਪਾਨ ਹਕਾਰ ਕੈ ਧਾਇਓ ॥ ਕਾਢ ਕੈ
ਖੱਗ ਸੁ ਚੰਡਕਾ ਮਿਆਨ ਤੇ ਤਾ ਤਨ ਬੀਚ ਭਲੇ ਬਰ ਲਾਇਓ ॥ ਟਟ ਪਰਿਓ

ਸਿਰ ਵਾ ਧਰ ਤੇ ਜਸੁ ਇਆ ਛਬਿ ਕੇ ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਆਇਓ ॥ ਉਚ ਧਰਾਧਰ
 ਉਪਰਿ ਤੇ ਗਿਰਓ ਕਾਕ ਕਰਾਲ ਭੁਜੰਗਮ ਖਾਇਓ ॥ ੧੯੭ ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਬੀਰ
 ਨਿਸੁੰਭ ਕੇ ਦੈਤ ਬਲੀ ਇਕ ਪ੍ਰੇਰ ਤੁਰੰਗ ਗਇਓ ਰਨ ਸਾਮੁਹਿ ॥ ਦੇਖਤ ਧੀਰਜ
 ਨਾਹਿ ਰਹੇ ਅਬਿ ਕੇ ਸਮਰੱਥੁ ਹੈ ਬਿਕ੍ਰਮ ਜਾ ਮਹਿ ॥ ਚੰਡ ਲੈ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹਨੇ
 ਅਰਿ ਫੇਰਿ ਦਈ ਸਿਰ ਦਾਨਵ ਤਾ ਮਹਿ ॥ ਮੁੰਡਹਿ ਤੁੰਡਹਿ ਰੁੰਡਹਿ ਚੀਰ ਪਲਾਨ
 ਕਿ ਕਾਨ ਧਸੀ ਬਸੁਧਾ ਮਹਿ ॥ ੧੯੮ ॥ ਇਉ ਜਬ ਦੈਤ ਹਤਿਓ ਬਰ ਚੰਡ ਸੁ
 ਅਉਰ ਚਲਿਓ ਰਨਮੱਧਿ ਪਚਾਰੇ ॥ ਕੇਹਰਿ ਕੇ ਸਮੁਹਾਇ ਰਿਸਾਇ ਕੈ ਧਾਇ
 ਕੈ ਘਾਇ ਦੁ ਤੀਨਕ ਝਾਰੇ ॥ ਚੰਡ ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਸੰਭਾਰ ਹਕਾਰ ਕੈ ਸੀਸ
 ਦਈ ਬਲੁ ਧਾਰੇ ॥ ਜਾਇ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਦੂਰ ਪਰਾਇ ਜਿਉ ਤੁਟਤ ਅੰਬ ਬਯਾਰ
 ਕੇ ਮਾਰੇ ॥ ੧੯੯ ॥ ਜਾਨ ਨਿਦਾਨ ਕੇ ਜੁਧੁ ਬਨਿਓ ਰਨ ਦੈਤ ਸਮੁਹ ਸਭੈ ਉਠਿ
 ਧਾਏ ॥ ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਕੀ ਮਾਰ ਮਚੀ ਤਬ ਕਾਇਰ ਛਾਡ ਕੈ ਖੈਤ ਪਰਾਏ ॥

ਚੰਡ ਕੇ ਖੱਗ ਗਦਾ ਲਗ ਦਾਨਵ ਰੰਚਕ ਰੰਚਕ ਹੁਏ ਤਨ ਆਏ ॥ ਮੁੰਗਰ ਲਾਇ
 ਹਲਾਇ ਮਨੋ ਤਰੁ ਕਾਛੀ ਨੇ ਪੇਡ ਤੇ ਤੂਤ ਗਿਰਾਏ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪੇਖਿ
 ਚਮੁੰ ਬਹੁ ਦੈਤਨ ਕੀ ਪੁਨਿ ਚੰਡਕਾ ਆਪਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਬੀਹਨ ਕੇ ਤਨ
 ਚੀਰ ਪਟੀਰ ਸੇ ਦੈਤ ਹਕਾਰ ਪਛਾਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਘਾਉ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੇ ਰਨ ਭੂਮ
 ਮੈ ਟੂਟ ਪਰੇ ਧਰ ਤੇ ਸਿਰ ਨਿਆਰੇ ॥ ਜੁਧ ਸਮੈ ਸੁਤ ਭਾਨ ਮਨੋ ਸਸਿ ਕੇ ਸਭ
 ਟੂਕ ਜੁਦੇ ਕਰ ਡਾਰੇ ॥ ੨੦੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਬੈ ਬਲ ਧਾਰ ਸੰਭਾਰ
 ਲਈ ਕਰਵਾਰ ਕਰੀ ਕਰ ॥ ਕੋਪ ਦਈਅ ਨਿਸੁੰਭ ਕੇ ਸੀਸ ਬਹੀ ਇਹ ਭਾਂਤ
 ਰਹੀ ਤਰਵਾ ਤਰ ॥ ਕਉਨ ਸਰਾਹ ਕਰੈ ਕਹਿ ਤਾ ਛਿਨ ਸੋ ਬਿਬ ਹੋਇ ਪਰੇ
 ਧਰਨੀ ਪਰ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸਾਰ ਕੀ ਤਾਰ ਲੈ ਹਾਥ ਚਲਾਈ ਹੈ ਸਾਬਨ ਕੇ
 ਸਬੁਨੀਗਰ ॥ ੨੦੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤੁ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ਨਿਸੁੰਭ
 ਬਧਹਿ ਖਸਟਮੇ ਧਿਆਇ ॥ ਵੁ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬ ਨਿਸੁੰਭ ਰਨ ਮਾਰਿਓ ਦੇਵੀ ਇਹ

ਪਰਕਾਰ ॥ ਭਾਜ ਦੈਤ ਇਕ ਸੁੰਭ ਪੈ ਗਇਓ ਤੁਰੰਗਮ ਡਾਰਿ ॥ ੨੦੩ ॥ ਆਨ
ਸੁੰਭ ਪੈ ਤਿਨ ਕਹੀ ਸਕਲ ਜੁੱਧ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਤਬ ਭਾਜੇ ਦਾਨਵ ਸਭੈ ਮਾਰਿ
ਲਇਓ ਤੁਆ ਭ੍ਰਾਤ ॥ ੨੦੪ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਹਨਿਓ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬਰ
ਬੀਰਨ ਕੇ ਚਿਤ ਛੋਭ ਸਮਾਇਓ ॥ ਸਾਜ ਚੜਿਓ ਗਜ ਬਾਜ ਸਮਾਜ ਕੈ ਦਾਨਵ
ਪੁੰਜ ਲੀਏ ਰਨ ਆਇਓ ॥ ਭੂਮ ਭਇਆਨਕ ਲੇਥ ਪਰੀ ਲਖਿ ਸ੍ਰਉਨ ਸਮੂਹ
ਮਹਾਂ ਬਿਸਮਾਇਓ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸਾਰਸੁਤੀ ਉਮਡੀ ਜਲ ਸਾਗਰ ਕੇ ਮਿਲਿਬੇ ਕਹੁ
ਧਾਇਓ ॥ ੨੦੫ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਸੁ ਕੇਹਰਿ ਕਾਲਕਾ ਅਉ ਸਕਤੀ
ਮਿਲਿ ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥ ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਹਤੀ ਇਨਹੂੰ ਸਭ ਇਉ ਕਹਿ ਕੈ ਮਨ
ਕੋਪ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥ ਬੰਧ ਕਬੰਧ ਪਰਿਓ ਅਵਲੋਕ ਕੈ ਸੋਕ ਕੈ ਪਾਇਨ ਆਗੈ ਪਰਿਓ
ਹੈ ॥ ਧਾਇ ਸਕਿਓ ਨ ਭਇਓ ਭਇ ਭੀਤਹ ਚੀਤਹ ਮਾਨਹੁ ਲੰਗ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥
੨੦੬ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਛੇਰਿ ਕਹਿਓ ਦਲ ਕੇ ਜਬ ਸੁੰਭ ਸੁ ਮਾਨਿ ਚਲੇ ਤਬ ਦੈਤ

ਘਨੇ ॥ ਗਜ ਰਾਜ ਸੁ ਬਾਜਨ ਕੇ ਅਸਵਾਰ ਰਬੀ ਰਬੁ ਪਾਇਕ ਕਉਨ ਗਨੇ ॥
 ਤਹਾਂ ਘੇਰ ਲਈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਚੰਡ ਮਹਾਂ ਤਿਹ ਕੇ ਤਨ ਦੀਹ ਬਨੇ ॥ ਮਨੋ ਭਾਨ
 ਕੇ ਛਾਇ ਲਇਓ ਉਮਡੇ ਘਨ ਘੇਰ ਘਮੰਡ ਘਟਾ ਨਿਸ ਨੇ ॥ ੨੦੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਚਹੂੰ ਓਰ ਘੇਰੇ ਪਰਿਓ ਤਬੈ ਚੰਡ ਇਹ ਕੀਨ ॥ ਕਾਲੀ ਸੋ ਹਸਿ ਤਿਨ ਕਹੀ ਨੈਨ
 ਸੈਨ ਕਰਿ ਦੀਨ ॥ ੨੦੮ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਰ ਡਾਰੇ ਅਉਰ ਕੇਤਕ ਚਬਾਇ
 ਡਾਰੇ ਕੇਤਕ ਬਗਾਇ ਡਾਰੇ ਕਾਲੀ ਕੋਪ ਤਬ ਹੀ ॥ ਬਾਜ ਗਜ ਭਾਰੇ ਤੇਤੇ ਨਖਨ
 ਸੋਂ ਡਾਰ ਡਾਰੇ ਐਸੇ ਰਨ ਭੈਕਰ ਨ ਭਇਓ ਆਗੇ ਕਬ ਹੀ ॥ ਭਾਗੇ ਬਹੁ ਬੀਰ
 ਕਾਹੂ ਸੁਧੁ ਨ ਰਹੀ ਸਰੀਰ ਹਾਲਚਾਲ ਪਰੀ ਮਰੇ ਆਪਸ ਮੈਂ ਦਬ ਹੀ ॥ ਪੇਖ
 ਸੁਰਰਾਇ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ਸੁਰ ਪੁੰਜਨ ਬੁਲਾਇ ਕਰੈ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਸਬ ਹੀ ॥
 ੨੦੯ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਕ੍ਰੋਧਮਾਨ ਭਇਓ ਕਹਿਓ ਰਾਜਾ ਸਭ ਦੈਤਨ ਕੇ ਐਸੇ ਜੁਧੁ
 ਕੀਨੇ ਕਾਲੀ ਡਾਰਿਓ ਬੀਰ ਮਾਰ ਕੈ ॥ ਬਲ ਕੇ ਸੰਭਾਰ ਕਰ ਲੀਨੀ ਕਰਵਾਰ

ਢਾਰ ਪੈਠੋ ਰਨ ਮਧਿ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਇਉ ਉਚਾਰ ਕੈ ॥ ਸਾਬ ਭਏ ਸੁੰਭ ਕੇ ਸੁ
ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਧੀਰ ਜੋਧੇ ਲੀਨੇ ਹਥਿਆਰ ਆਪ ਆਪਨੇ ਸੰਭਾਰ ਕੈ ॥ ਐਸੇ ਚਲੇ
ਦਾਨੇ ਰਵਿ ਮੰਡਲ ਛਪਾਨੇ ਮਾਨੇ ਸਲਭ ਉਡਾਨੇ ਪੁੰਜ ਪੰਖਨ ਸੁਧਾਰ ਕੈ ॥
੨੧੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦਾਨਵ ਸੈਨ ਲਖੈ ਬਲਵਾਨ ਸੁਬਾਹਨਿ ਚੰਡਿ ਪ੍ਰਚੰਡਿ ਭ੍ਰਮਾਨੇ ॥
ਚ੍ਰੂ ਅਲਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਬਘੂਰਨ ਛਤ੍ਰ ਨਹੀ ਸਮ ਅਉ ਖਰਸਾਨੇ ॥ ਤਾਰਨ
ਮਾਹਿ ਸੁ ਐਸੇ ਫਿਰਿਓ ਜਲ ਭਉਰ ਨਹੀ ਸਰ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅਉਰ ਨਹੀ
ਉਪਮਾ ਉਪਜੈ ਸੁ ਦੁਹੁੰ ਰੁਖੁ ਕੇਹਰਿ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਾਨੇ ॥ ੨੧੧ ॥ ਜੁਧੁ ਮਹਾਂ ਅਸੁਰੰ
ਗਨਿ ਸਾਥਿ ਭਇਓ ਤਬ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡਹਿ ਭਾਰੀ ॥ ਸੈਨ ਅਪਾਰ ਹਕਾਰ ਸੁਧਾਰ
ਬਿਦਾਰ ਸੰਘਾਰ ਦਈ ਰਨ ਕਾਰੀ ॥ ਖੇਤ ਭਇਓ ਤਹਾ ਚਾਰ ਸਉ ਕੋਸ ਲਉ
ਸੇ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਦੇਖਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਏਕ ਘਰੀ ਨ ਪਰੀ ਜਿ ਗਿਰੇ ਧਰ ਪੈ
ਬਰ ਜਿਉ ਪਤਿ ਝਾਰੀ ॥ ੨੧੨ ॥ ਮਾਰ ਚਮ੍ਰੂ ਚਤੁਰੰਗ ਲਈ ਤਬ ਲੀਨੇ ਹੈ ਸੁੰਭ

ਚਮੁੰਡ ਕੇ ਆਗਾ ॥ ਚਾਲ ਪਰਿਓ ਅਵਨੀ ਸਿਗਰੀ ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਆਸਨਿ ਤੇ
 ਉਠਿ ਭਾਗਾ ॥ ਸੁਖ ਗਇਓ ਤ੍ਰੂਸ ਕੈ ਹਰਿ ਹਾਰਿ ਸੁ ਸੰਕਤਿ ਅੰਕ ਮਹਾਂ ਭਇਓ
 ਜਾਗਾ ॥ ਲਾਗ ਰਹਿਓ ਲਪਟਾਇ ਗਰੇ ਮਧਿ ਮਾਨਹੁ ਮੁੰਡ ਕੀ ਮਾਲ ਕੇ ਤਾਗਾ ॥
 ੨੧੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਚੰਡ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਆਇ ਕੈ ਸੁੰਭ ਕਹਿਓ ਮੁਖਿ ਸੋ ਇਹ ਮੈ ਸਭ
 ਜਾਨੀ ॥ ਕਾਲੀ ਸਮੇਤ ਸਭੈ ਸਕਤੀ ਮਿਲਿ ਦੀਨੋ ਖਪਾਇ ਸਭੈ ਦਲੁ ਬਾਨੀ ॥
 ਚੰਡ ਕਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਉਨ ਕੇ ਤੇਉ ਤਾ ਛਿਨ ਗਉਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਜਿਉ
 ਸਰਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੇ ਬੀਚ ਮਿਲੈ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਬੁੰਦਨ ਪਾਨੀ ॥ ੨੧੪ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਕੈ ਬਲਿ ਚੰਡਿ ਮਹਾਂ ਰਨ ਮੱਧਿ ਸੁ ਲੈ ਜਮਦਾੜ ਕੀ ਤਾ ਪਰ ਲਾਈ ॥ ਬੈਠ
 ਗਈ ਅਰਿ ਕੇ ਉਰ ਮੈ ਤਿਹ ਸ੍ਰਉਨਤ ਜੁਗਨਿ ਪੂਰ ਅਘਾਈ ॥ ਦੀਰਘ ਜੁੱ
 ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਬੁੱਧੁ ਕਵੀਸੂਰ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਇਹ ਆਈ ॥ ਲੋਬ ਪੈ ਲੋਬ ਗਈ ਪਰ
 ਇਉ ਸੁ ਮਨੋ ਸੁਰ ਲੋਗ ਕੀ ਸੀਢੀ ਬਨਾਈ ॥ ੨੧੫ ॥ ਸੁੰਭ ਚਮੁੰ ਸੰਗ ਚੰਡਕਾ

ਕੁਝ ਕੈ ਜੁੱਧ ਅਨੇਕਨਿ ਵਾਰ ਮਚਿਓ ਹੈ ।। ਜੰਬੁਕ ਜੁੱਗਾਨ ਗਿੱਡ ਮਜ਼ੂਰ ਰਕਤ੍ਰ
 ਕੀ ਕੀਚ ਮੈ ਈਸ ਨਚਿਓ ਹੈ ।। ਲੁੱਥ ਪੈ ਲੁੱਥ ਸੁ ਭੀਤੈ ਭਈ ਸਿਤ ਗੂਦ ਅਉ
 ਮੇਦ ਲੈ ਤਾਹਿ ਗਚਿਓ ਹੈ ॥ ਭਉਨ ਰੰਗੀਨ ਬਨਾਇ ਮਨੋ ਕਰਿਮਾਵਿਸ ਚਿੜ੍ਹ
 ਬਚਿਤ੍ਰ ਰਚਿਓ ਹੈ ॥ ੨੧੯ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੁੰਦ ਸੁ ਜੁੱਧ ਭਇਓ ਰਨ ਮੈ ਉਤ ਸੁੰਭ
 ਇਤੈ ਬਰ ਚੰਡ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਘਾਇ ਅਨੇਕ ਭਏ ਦੁਹੁੰ ਕੇ ਤਨ ਪਉਰਖ ਗਇਓ
 ਸਭ ਦੈਤ ਕੇ ਹਾਰੀ ॥ ਹੀਨ ਭਈ ਬਲ ਤੇ ਭੁਜ ਕਾਪਤ ਸੋ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਐਸੇ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਗਾਰੜ੍ਹ ਕੇ ਬਲ ਤੇ ਲਟੀ ਪੰਚ ਮੁਖੀ ਜੁਗ ਸਾਂਪਨ ਕਾਰੀ ॥
 ੨੧੧ ॥ ਕੋਪ ਭਈ ਬਰ ਚੰਡ ਮਹਾਂ ਬਹੁ ਜੁੱਧ ਕਰਿਓ ਰਨ ਮੈ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥ ਲੈ
 ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਹਾਂ ਬਲਵਾਨ ਪਚਾਰ ਕੈ ਸੁੰਭ ਕੇ ਉਪਰਿ ਝਾਰੀ ॥ ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ
 ਕੀ ਧਾਰ ਬਜੀ ਝਨਕਾਰ ਉਠੀ ਤਿਹ ਤੇ ਚਿਨਗਾਰੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਭਾਦਵ ਮਾਸ
 ਕੀ ਰੈਨ ਲਸੈ ਪਟਬੀਜਨ ਕੀ ਚਮਕਾਰੀ ॥ ੨੧੮ ॥ ਘਾਇਨ ਤੇ ਬਹੁ ਸ੍ਰਉਨ

ਪਰਿਓ ਬਲ ਛੀਨ ਭਇਓ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁੰਭ ਕੇ ਕੈਸੇ ॥ ਜੋਤ ਘਟੀ ਮੁਖ ਕੀ ਤਨ ਕੀ
ਮਨੋ ਪੂਰਨ ਤੇ ਪਰਿਵਾ ਸਸਿ ਜੈਸੇ ॥ ਚੰਡਿ ਲਇਓ ਕਰਿ ਸੁੰਭ ਉਠਾਇ ਕਹਿਓ
ਕਵਿ ਨੇ ਮੁਖਿ ਤੇ ਜਸੁ ਐਸੇ ॥ ਰਛਕ ਗੋਧਿਨ ਕੇ ਹਿਤ ਕਾਨੂ ਉਠਾਇ ਲਇਓ
ਗਿਰ ਗੋਧਨੁ ਜੈਸੇ ॥ ੨੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਰ ਤੇ ਗਿਰ ਧਰਨੀ ਪਰਿਓ ਧਰ ਤੇ
ਗਇਓ ਅਕਾਸ ॥ ਸੁੰਭ ਸੰਘਾਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ ਗਈ ਚੰਡ ਤਿਹ ਪਾਸ ॥ ੨੨੦ ॥
ਸੈਯਾ ॥ ਬੀਚ ਤਬੈ ਨਭ ਮੰਡਲ ਚੰਡਕਾ ਜੁਧੁ ਕਰਿਓ ਜਿਮ ਆਗੇ ਨ ਹੋਊ ॥
ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਨਿੱਛਤ੍ਰ ਸਚੀਪਤਿ ਅਉਰ ਸਭੈ ਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸੋਊ ॥ ਖੈਚ ਕੈ ਮੂੰਡ
ਦਈ ਕਰਵਾਰ ਕੀ ਏਕ ਕੇ ਮਾਰ ਕੀਏ ਤਬ ਦੋਊ ॥ ਸੁੰਭ ਦੁ ਟੂਕ ਹੈ ਭੂਮਿ
ਪਰਿਓ ਤਨ ਜਿਊ ਕਲਵਤ੍ਰ ਸੋ ਚੀਰਤ ਕੋਊ ॥ ੨੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁੰਭ ਮਾਰ
ਕੈ ਚੰਡਕਾ ਉਠੀ ਸੁ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ॥ ਤਬ ਧੁਨਿ ਘੰਟਾ ਕੀ ਕਰੀ ਮਹਾ ਮੋਦ ਮਨ
ਪਾਇ ॥ ੨੨੨ ॥ ਦੈਤ ਰਾਜ ਛਿਨ ਮੈ ਹਨਿਓ ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਰਿਕਾਰ ॥ ਅਸਟ

ਕਰਨ ਮਹਿ ਸਸਤ੍ਰੂ ਗਹਿ ਸੈਨਾ ਦਈ ਸੰਘਾਰ ॥ ੨੨੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਚੰਡ ਕੇ ਕੋਪ
 ਨ ਉਪ ਰਹੀ ਰਨ ਮੈ ਅਸਿ ਧਾਰ ਭਈ ਸਮੁਹਾਈ ॥ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਸੰਘਾਰਿ
 ਦਏ ਤਬ ਭੂਪ ਬਿਨਾ ਕਰੇ ਕਉਨ ਲਰਾਈ ॥ ਕਾਂਪ ਉਠੇ ਅਰਿ ਤ੍ਰਾਸ ਹੀਏ ਧਰਿ
 ਛਾਡਿ ਦਈ ਸਭ ਪਉਰਖਤਾਈ ॥ ਦੈਤ ਚਲੇ ਤਜਿ ਖੇਤ ਇਉ ਜੈਸੇ
 ਬਡੇ ਗੁਨ ਲੋਭ ਤੇ ਜਾਤ ਪਰਾਈ ॥ ੨੨੪ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਨੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ
 ਸੁੰਭ ਬਧਹਿ ਨਾਮ ਸਪਤਮੇ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਨ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਭਾਜਿ ਗਇਓ ਮਘਵਾ ਜਿਨ
 ਕੇ ਡਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਆਦਿ ਸਭੈ ਭੈਭੀਤੇ ॥ ਤੇਈ ਵੈ ਦੈਤ ਪਰਾਇ ਗਏ ਰਨ ਹਾਰ
 ਨਿਹਾਰ ਭਏ ਬਲੁ ਰੀਤੇ ॥ ਜੰਬੁਕ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਰਾਸ ਭਏ ਬਨਬਾਸ ਗਏ ਜੁਗ ਜਾਮ
 ਨ ਬੀਤੇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇ ਸੁ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਬਡੇ ਅਰਿ ਜੀਤੇ ॥
 ੨੨੫ ॥ ਦੇਵ ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਕੈ ਇਕ ਠਉਰ ਸੁ ਅੱਛਤ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨ ਲੀਨੇ ॥
 ਤੱਢਨ ਲੱਢਨ ਦੈ ਕੈ ਪੁਦੱਢਨ ਟੀਕਾ ਸੁ ਚੰਡ ਕੇ ਭਾਲ ਮੈ ਦੀਨੇ ॥ ਤਾ ਛਬਿ ਕੇ

ਉਪਜਿਓ ਤਹ ਭਾਵ ਇਹੈ ਕਵਿ ਨੇ ਮਨ ਮੈਂ ਲਖਿ ਲੀਨੋ ॥ ਮਾਨਹੁ ਚੰਦ ਕੇ
 ਮੰਡਲ ਮੈਂ ਸੁਭ ਮੰਗਲ ਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿ ਕੀਨੇ ॥ ੨੨੯ ॥ ਕਵਿਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ
 ਸੁ ਦੇਵਨ ਬਡਾਈ ਕਰੀ ਕਾਲਕਾ ਕੀ ਏਹੋ ਜਗਮਾਤ ਤੈਂ ਤੇ ਕਟਿਓ ਬਡੇ ਪਾਪ
 ਹੈ ॥ ਦੈਤਨ ਕੇ ਮਾਰ ਰਾਜ ਦੀਨੇ ਤੈ ਸੁਰੇਸ ਹੁੰ ਕੇ ਬਡੇ ਜਸੁ ਲੀਨੇ ਜਗ ਤੇਰੇ
 ਈ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਹੈ ॥ ਦੇਤ ਹੈ ਅਸੀਸ ਦਿਜ ਰਾਜ ਰਿਖ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਤਹਾ ਹੀ ਪੜਿਓ
 ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉਚ ਹੁੰ ਕੇ ਜਾਪ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਜਸੁ ਪੂਰ ਰਹਿਓ ਚੰਡਕਾ ਕੇ ਤੀਨ ਲੋਕ
 ਜੈਸੇ ਧਾਰ ਸਾਗਰ ਮੈਂ ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੇ ਆਪੁ ਹੈ ॥ ੨੨੧ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੇਹਿ ਅਸੀਸ
 ਸਭੈ ਸੁਰ ਨਾਰਿ ਸੁ ਧਾਰਿ ਕੈ ਆਰਤੀ ਦੀਪ ਜਗਾਇਓ ॥ ਫੂਲ ਸੁਰਗ੍ਯ ਸੁ ਅੱਛਤ
 ਦਛੁਨ ਜਛੁਨ ਜੀਤ ਕੇ ਗੀਤ ਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਧੂਪ ਜਗਾਇ ਕੈ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਕੈ
 ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਕੈ ਬੈਨ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਹੇ ਜਗ ਮਾਇ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਇ ਤੈ ਸੁਭ ਕੇ
 ਘਾਇ ਬਡੇ ਜਸੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨੨੮ ॥ ਸਕ੍ਰਹਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਜਿ ਦੈ ਚੰਡ ਸੁ ਮੋਦ

ਮਹਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਈ ਹੈ ॥ ਸੂਰ ਸਸੀ ਨਭ ਬਾਪ ਕੈ ਤੇਜੁ ਦੈ ਆਪ ਤਹਾ ਤੇ ਸੁ
ਲੋਪ ਭਈ ਹੈ ॥ ਬੀਚ ਅਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਢਿਓ ਤਿਹ ਕੀ ਉਪਮਾ ਮਨ ਤੇ ਨ
ਗਈ ਹੈ । ਧੂਰ ਕੇ ਪੂਰ ਮਲੀਨ ਹੁਤੇ ਰਵਿ ਮਾਨਹੁ ਚੰਡਕਾ ਓਪ ਦਈ ਹੈ ॥
੨੨੯ ॥ ਕਵਿਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭਮ ਮਧ ਕੈਟ ਮਦ ਮਥਨ ਮਹਿਖਾਸੁਰੈ ਮਾਨ ਮਰਦਨ
ਕਰਨ ਤਰਨ ਬਰ ਬੰਡ ਕਾ ॥ ਧੂਮ੍ਰ ਦ੍ਰਿਗ ਧਰਨ ਧਰ ਧੂਰ ਧਾਨੀ ਕਰਨ ਚੰਡ
ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਕੇ ਮੁੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡਕਾ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਹਰਨ ਰਕਤ ਭੱਨ ਕਰਨ
ਦਰਨ ਅਨ ਸੁੰਭ ਰਨ ਰਾਰ ਰਿਸ ਮੰਡ ਕਾ ॥ ਸੁੰਭ ਬਲੁ ਧਾਰ ਸੰਘਾਰ
ਕਰਵਾਰ ਕਰਿ ਸਕਲ ਖਲੁ ਅਸੁਰ ਦਲੁ ਜੈਤ ਜੈ ਚੰਡਕਾ ॥ ੨੩੦ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੇਹਿ ਇਹੈ ਸੁੰਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੋਂ ॥ ਨ ਡਰੋਂ ਅਰਿ ਸੇ
ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੋਂ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਅਪਨੀ ਜੀਤ ਕਰੋਂ ॥ ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੋਂ ਆਪਨੇ ਹੀ
ਮਨ ਕੇ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੋਂ ॥ ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ

ਬਨੈ ਅਤ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੋ ॥ ੨੩੧ ॥ ਚੰਡਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਵਿਤਾਨ ਮੈ
 ਬਰਨਿਓ ਸਭ ਹੀ ਰਸ ਰੁਦ੍ਧ ਮੱਈ ਹੈ ॥ ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਰਸਾਲ ਭਇਓ ਨਖ ਤੇ
 ਸਿਖ ਲਉ ਉਪਮਾ ਸੁ ਨਈ ਹੈ ॥ ਕਉਤਕ ਹੇਤ ਕਰੀ ਕਵਿ ਨੇ ਸਤਿ ਸਥ ਕੀ
 ਕਥਾ ਇਹ ਪੂਰੀ ਭਈ ਹੈ । ਜਾਹਿ ਨਮਿੱਤ ਪੜੈ ਸੁਨਿ ਹੈ ਨਰ ਸੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ
 ਤਾਹਿ ਦਈ ਹੈ ॥ ੨੩੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਤਿ ਸਇਆ ਕੇ ਕਰਿਓ ਜਾ ਸਮ
 ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਹ ਨਮਿੱਤ ਕਵਿ ਨੇ ਕਹਿਓ ਸੁ ਦੇਹ ਚੰਡਕਾ ਸੋਇ ॥
 ੨੩੩ ॥

★ ★

੧ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤਹ ॥ ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਲਿਖਜਤੇ ॥
 ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਮਹਿੱਖ ਦਈਤ ਸੂਰਯ ॥ ਬਚਿਓ ਸੁ ਲੋਹ ਪੂਰਯ ॥ ਸੁ ਦੇਵ
 ਰਾਜ ਜੀਤਯ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਰਾਜ ਕੀਤਯ ॥ ੧ ॥ ਭਜੇ ਸੁ ਦੇਵਤਾ ਤਬੈ ॥ ਇਕੜ੍ਹ
 ਹੋਇ ਕੈ ਸਬੈ ॥ ਮਹੇਸਰਾ ਚਲੰ ਬਸੇ ॥ ਬਿਸੇਖ ਚਿੱਤ ਮੋ ਤ੍ਰਸੇ ॥ ੨ ॥ ਜਗੇਸ ਭੇਸ

ਧਾਰ ਕੈ ॥ ਭਜੇ ਹਬਿਆਰ ਡਾਰ ਕੈ ॥ ਪੁਕਾਰ ਆਰਤੰ ਚਲੇ ॥ ਬਿਸੂਰ ਸੂਰਮਾ
 ਭਲੇ ॥ ੩ ॥ ਬਰਖ ਕਿਤੇ ਤਹਾ ਰਹੇ ॥ ਸੁ ਦੁਖ ਦੇਹ ਮੈ ਸਹੇ ॥ ਜਗਤ੍ਰ ਮਾਤਿ
 ਧਿਆਇਯੰ ॥ ਸੁ ਜੈਤ ਪੱਤ੍ਰ ਪਾਇਯੰ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਤਾ ਭਏ ॥ ਚਰੰਨ ਪੂਜਬੇ
 ਧਏ ॥ ਸਨਮੁਖਾਨ ਠੱਢੀਯੰ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮ ਪਾਠ ਪੱਛੀਯੰ ॥ ੫ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥
 ਤਬੈ ਦੇਵ ਧਾਏ ॥ ਸਭੇ ਸੀਸ ਨਿਆਏ ॥ ਸੁਮਨ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸਭੈ ਸਾਧ ਹਰਖੇ ॥
 ੬ ॥ ਕਰੀ ਦੇਬਿ ਅਰਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ਜਬੈ ਪਾਇ ਲਾਗੇ ॥ ਤਬੈ
 ਸੋਗ ਭਾਗੇ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੰਤੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭਵਾਨੀ ਰਿਝਾਈ ॥ ਸਭੈ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥
 ਕਰੀ ਸਿੰਘ ਸੁਆਰੀ ॥ ੮ ॥ ਕਰੇ ਘੰਟ ਨਾਦੰ ॥ ਧੁਨੰ ਨਿਰਬਿਖਾਦੰ ॥ ਸੁਣੋ
 ਦਈਤ ਰਾਜੰ ॥ ਸਜ਼ਿਓ ਜੁਧ ਸਾਜੰ ॥ ੯ ॥ ਚੜਿਓ ਰਾਛਸੇਸੰ ॥ ਰਚੇ ਚਾਰ
 ਅਨੇਸੰ ॥ ਬਲੀ ਚਾਮਰੇਵੰ ॥ ਹਠੀ ਚਿੱਛੇਵੰ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿੜਾਲੱਛ ਬੀਰੰ ॥ ਚੜੇ
 ਬੀਰ ਧੀਰੰ ॥ ਬਡੇ ਇਖੁ ਧਾਰੀ ॥ ਘਟਾ ਜਾਨ ਕਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਾਣ

ਜਿਤੇ ਰਾਛਮਨਿ ਮਿਲਿ ਛਾਡਤ ਭਏ ਅਪਾਰ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲ ਹੁਅੰ ਮਾਤ ਉਰ ਸੋਭੇ
 ਸਭੇ ਸੁਧਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇ ਦਾਨਵੇ ਬਾਨ ਪਾਨੀ
 ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਤੇ ਦੇਵਤਾ ਆਪ ਕਾਟੇ ਬਚਾਏ ॥ ਕਿਤੇ ਢਾਲ ਢਾਹੇ ਕਿਤੇ ਪਾਸ
 ਪੇਲੇ ॥ ਭਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲੋਹੂ ਜਨੇ ਫਾਗ ਖੇਲੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦ੍ਰਗਾ ਹੁੰ ਕੀਯੰ ਖੇਤ ਧੁਕੇ
 ਨਗਾਰੇ ॥ ਕਰੰ ਪਟਿ ਸੰਪਰਘ ਪਾਸੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਤਹਾਂ ਗੇਫਨੈ ਗੁਰਜ ਗੋਲੇ
 ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਹਠੀ ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਕੇ ਕੇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਤਬੈ ਅਸਟ ਅਸਟਾ
 ਹਥਿਯਾਰੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਸਿਰੰ ਦਾਨਵੇਂਦ੍ਰਾਨ ਕੇ ਤਾਕਿ ਝਾਰੇ ॥ ਬਬੱਕਿਯੇ ਬਲੀ ਸਿੰਘ
 ਜੁਧੰ ਮਝਾਰੰ ॥ ਕਰੇ ਖੰਡ ਖੰਡੰ ਸੁ ਜੋਧਾ ਅਪਾਰੰ ॥ ੧੫ ॥ ਤੇਟਕ ਛੰਦ ॥ ਤਬ
 ਦਾਨਵ ਰੋਸ ਭਰੇ ਸਬ ਹੀ ॥ ਜਗਮਾਤ ਕੇ ਬਾਣ ਲਗੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਬਿਬਧਾਯੁਧ
 ਲੈ ਸੁ ਬਲੀ ਹਰਖੇ ॥ ਘਨ ਬੁੰਦਨ ਜਿਉ ਬਿਸਖੰ ਬਰਖੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਨੁ ਘੋਰ ਕੈ
 ਸਿਆਮ ਘਟਾ ਘੁਮਡੀ ॥ ਅਸੁਰੇਸ ਅਨੀ ਕਨਿ ਤਿਊ ਉਮਡੀ ॥ ਜਗਮਾਤ

ਬਿਗੁਬਨਿ ਮੇ ਧਸਿ ਕੈ ॥ ਧਨੁ ਸਾਇਕ ਹਾਬ ਗਹਿਓ ਹਸਿ ਕੈ ॥ ੧੭ ॥ ਰਣ
 ਕੁੰਜਰ ਪੁੰਜ ਗਿਰਾਇ ਦੀਏ ॥ ਇਕ ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਦੁਖੰਡ ਕੀਏ ॥ ਸਿਰ
 ਏਕਨਿ ਚੋਟ ਨਿਛੇਟ ਬਹੀ ॥ ਤਰਵਾ ਤਰ ਹੁਐ ਤਰਵਾਰ ਰਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਤਨ
 ਡੱਡਰ ਹੁਐ ਰਣ ਭੂਮ ਗਿਰੇ ॥ ਇਕ ਭਾਜ ਚਲੇ ਫਿਰ ਕੈ ਨ ਫਿਰੇ ॥ ਇਕਿ ਹਾਬ
 ਹਬਿਆਰ ਲੈ ਆਨ ਬਹੇ ॥ ਲਰਿ ਕੈ ਮਰਿ ਕੈ ਗਿਰਿ ਖੇਤ ਰਹੇ ॥ ੧੯ ॥ ਨਰਾਜ
 ਛੰਦ ॥ ਤਹਾਂ ਸੁ ਦੈਤ ਰਾਜਯੰ ॥ ਸਜੇ ਸੁ ਸਰਬ ਸਾਜਯੰ ॥ ਤੁਰੰਗ ਆਪ ਬਾਹੀਯੰ ॥
 ਬਧੰ ਸੁ ਮਾਤ ਚਾਹੀਯੰ ॥ ੨੦ ॥ ਤਬੈ ਦੂਰਾ ਬਕਾਰਿ ਕੈ ॥ ਕਮਾਣ ਬਾਣ ਧਾਰਿ
 ਕੈ ॥ ਸੁ ਘਾਵ ਚਾਮਰੰ ਕੀਯੇ ॥ ਉਤਾਰ ਹਸਤ ਤੇ ਦੀਯੇ ॥ ੨੧ ॥ ਭੁਯੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੰਦ ॥ ਤਬੈ ਬੀਰ ਕੋਪੰ ਬਿੜਾਲਾਛ ਨਾਮੰ ॥ ਸਜੇ ਸਸਤ੍ਰ ਦੇਹ ਚਲੇ ਜੁੱਧ ਧਾਮੰ ॥
 ਸਿਰੰ ਸਿੰਘ ਕੇ ਆਨ ਘਾਯੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥ ਬਲੀ ਸਿੰਘ ਸੋ ਹਾਬ ਸੋ ਮਾਰਿ ਡਾਰੰ ॥
 ੨੨ ॥ ਬਿੜਾਲਾਛ ਮਾਰੇ ਸੁ ਪਿੰਗਾਛ ਧਾਏ ॥ ਦੂਰਾ ਸਾਮੁਹੇ ਬੋਲ ਬਾਂਕੇ ਸੁਨਾਏ ॥

ਕਰੀ ਅੱਖਿ੍ਹੂ ਜਜੋਂ ਗਰਜ ਕੈ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ॥ ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਬੀਰੰ ਭਰੇ ਜੁੱਧ ਹਰਖੰ ॥
 ੨੩ ॥ ਤਬੈ ਦੇਵੀਅੰ ਪਾਣ ਬਾਣੰ ਸੰਭਾਰੰ ॥ ਹਨਿਓ ਦੁਸਟ ਕੇ ਘਾਇ ਸੀਸੰ
 ਮਝਾਰੰ ॥ ਗਿਰਿਓ ਝੂਮ ਭੂਮੰ ਗਏ ਪ੍ਰਾਣ ਛੁੱਟੰ ॥ ਮਨੋ ਮੇਰ ਕੋ ਸਾਤਵੰ ਸਿੰਗ
 ਟੁੱਟੰ ॥ ੨੪ ॥ ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਪਿੰਗਾਛ ਦੇਵੀ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਅਉਰ ਬੀਰੰ ਹਥਿਆਰੰ
 ਉਘਾਰੇ ॥ ਤਬੈ ਰੋਸ ਦੇਬਿਯ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੈ ਜੁੱਧ ਮਹੰ
 ਗਿਰਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੱਤ੍ਰੂ ਸਾਮੁਹੇ ਆਏ ॥ ਸਭੈ ਦੇਵਤਾ ਮਾਰਿ
 ਗਿਰਾਏ ॥ ਸੈਨਾ ਸਕਲ ਜਬੈ ਹਨਿ ਡਾਰੀ ॥ ਆਸੁਰੇਸ ਕੋਪਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥
 ਆਪ ਜੁੱਧ ਤਬ ਕੀਆ ਭਵਾਨੀ ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਹਨੇ ਪਖਰੀਆ ਬਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧ
 ਜੁਆਲ ਮਸਤਕ ਤੇ ਬਿਗਸੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਆਪ ਕਾਲਕਾ ਨਿਕਸੀ ॥ ੨੭ ॥ ਮਧੁਭਾਰ
 ਛੰਦ ॥ ਮੁਖ ਬਮਤ ਜੁਆਲ ॥ ਨਿਕਸੀ ਕਪਾਲ ॥ ਮਾਰੇ ਗਜੇਸ ॥ ਛੁੱਟੇ ਹੈਏਸ ॥
 ੨੮ ॥ ਛੁੱਟੰਤ ਬਾਣ ॥ ਝਮਕਤ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਸਾਂਗੰ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਖੇਲਤ ਧਮਾਰ ॥

੨੯ ॥ ਬਾਹੈਂ ਨਿਸੰਗ ॥ ਉਠੈਂ ਝੜੰਗ ॥ ਤੁਪਕ ਤੜਾਕ ॥ ਉਠਤ ਕੜਾਕ ॥
 ੩੦ ॥ ਬਬਕੰਤ ਮਾਇ ॥ ਭਭਕੰਤ ਘਾਇ ॥ ਜੁੱਝੇ ਜੁਆਣ ॥ ਨੱਚੇ ਕਿਕਾਣ ॥
 ੩੧ ॥ ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਧਾਇਓ ਅਸੁਰੋਦੂ ਤਹ ਨਿਜ ਕੋਪ ਓਪ ਬਢਾਇ ॥ ਸੰਗ
 ਲੈ ਚਤੁਰੰਗ ਸੈਨਾ ਸੁਧੁ ਸਸਤ੍ਰ ਨਚਾਇ ॥ ਦੇਬਿ ਸਸਤ੍ਰ ਲਗੈ ਗਿਰੇ ਰਣ ਰੁੱਝਿ
 ਜੁੱਝਿ ਜੁਆਣ ॥ ਪੀਲ ਰਾਜ ਫਿਰੇ ਕਹੂੰ ਰਣ ਸੁਛੁ ਛੁਛੁ ਕਿਕਾਣ ॥ ੩੨ ॥ ਚੀਰ
 ਚਾਮਰ ਪੁੰਜ ਕੁੰਜਰ ਬਾਜ ਰਾਜ ਅਨੇਕ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਸੁਭੇ ਕਹੂੰ ਸਰਦਾਰ
 ਸੁਆਰ ਅਨੇਕ ॥ ਤੇਗ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਤਬਰ ਕੁਹੁਕ ਬਾਣ ਅਨੰਤ ॥ ਬੇਧਿ ਬੇਧਿ
 ਗਿਰੇ ਬਰੋਛਿਨ ਸੂਰ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ੩੩ ॥ ਗਿ੍ਧ੍ਯ ਬਿ੍ਧ੍ਯ ਉਡੇ ਤਹਾ ਫਿਕਰੰਤ ਸੁਆਨ
 ਸਿ੍ਗਾਲ ॥ ਮੱਤ ਦੰਤ ਸਪੱਛ ਪੱਬੈ ਕੰਕ ਬੰਕ ਰਸਾਲ ॥ ਛੁਦ੍ਰ ਮੀਨ ਛੁਰੁੱਦ੍ਰਕਾ
 ਅਰੁ ਚਰਮ ਕਛਪ ਅਨੰਤ ॥ ਨਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰ ਸੁ ਬਰਮ ਸੋਭਿਤ ਸ੍ਰੋਣ ਨੀਰ ਦੁਰੰਤ ॥
 ੩੪ ॥ ਨਵ ਸੂਰ ਨਵਕਾ ਸੇ ਰਥੀ ਅਤਰਥੀ ਜਾਨ ਜਹਾਜ ॥ ਲਾਦਿ ਲਾਦਿ ਮਨੇ

ਚਲੇ ਧਨ ਧੀਰ ਬੀਰ ਸਲਾਜ ॥ ਮੋਲੁ ਬੀਚ ਫਿਰੈ ਚੁਕਾਤ ਦਲਾਲ ਖੇਤ ਖਤੰਗ ॥
 ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੈ ਫਵੱਜਨਿ ਝਾਰਿ ਦਿਰਬ ਨਿਖੰਗ ॥ ੩੫ ॥ ਅੰਗ ਭੰਗ ਗਿਰੇ
 ਕਹੂੰ ਬਹੁ ਰੰਗ ਰੰਗਿਤ ਬਸਤ੍ਰ ॥ ਚਰਮ ਬਰਮ ਸੁਭੇ ਕਹੂੰ ਰਣ ਭੂਮ ਸਸਤ੍ਰ ਰੁ
 ਅਸਤ੍ਰ ॥ ਮੁੰਡ ਤੁੰਡ ਧੁਜਾ ਪਤਾਕਾ ਟੁਕ ਟਾਕ ਅਰੇਕ ॥ ਜੂਝ ਜੂਝ ਪਰੇ ਸਭੈ ਅਤਿ
 ਬਾਚਿਓ ਨਹੀ ਏਕ ॥ ੩੬ ॥ ਕੋਪ ਕੈ ਮਹਿਖੇਸ ਦਾਨੇ ਧਾਇਯੋ ਤਿੱਹ ਕਾਲ ॥
 ਅਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਸੰਭਾਰ ਸੂਰੇ ਰੂਪ ਕੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕਾਲ ਪਾਣ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਲੈ ਤਿੱਹ
 ਮਾਰਿਯੋ ਤਤਕਾਲ ॥ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਬਿਖੈ ਮਿਲੀ ਤਜ ਬ੍ਰਹਮਰੰਧ੍ਰੁ ਉਤਾਲ ॥ ੩੭ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਕਹੁ ਮਾਰ ਕਰ ਪ੍ਰਛਲਤ ਭੀ ਜਗ ਮਾਇ ॥ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ
 ਮਹਿਖੇ ਬਲੈ ਦੇਤ ਜਗਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚੰਡੀ
 ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਬਧਹ ਪ੍ਰਬਾਮ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ਸੁਭਮਸਤੁ ॥ ੧ ॥ ਅਛਜੂ ॥
 ਅਬ ਧੂਮ੍ਰਨੈਨ ਜੁਧੁ ਕਥਨੰ ॥ ਕੁਲਕ ਛੰਦ ॥ ਦੇਵਿਸ ਤਬ ਗਾਜੀਯ ॥ ਅਨਹਦ

ਬਾਜੀਜ ॥ ਭਈ ਬਧਾਈ ॥ ਸਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ੩੯ ॥ ਦੁੰਦਭ ਬਾਜੇ ॥
 ਸਭ ਸੁਰ ਗਾਜੇ ॥ ਕਰਤ ਬਡਾਈ ॥ ਸੁਮਨ ਬ੍ਰਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੪੦ ॥ ਕੀਨੀ
 ਬਹੁ ਅਰਚਾ ॥ ਜਸ ਧੁਨ ਚਰਚਾ ॥ ਪਾਇਨ ਲਾਗੇ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥ ੩ ॥
 ੪੧ ॥ ਗਾਏ ਜੇ ਕਰਖਾ ॥ ਪੁਹਪਨਿ ਬਰਖਾ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
 ੪ ॥ ੪੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਲੋਪ ਚੰਡਕਾ ਜੂ ਭਈ ਦੇ ਦੇਵਨ ਕੇ ਰਾਜੁ ॥ ਬਹੁਰ ਸੁੰਭ
 ਨੇਸੁੰਭ ਦੇ ਦੇਤ ਬਡੇ ਸਿਰਤਾਜ ॥ ੫ ॥ ੪੩ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਚੜੇ
 ਲੈ ਕੇ ਦਲ ॥ ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਜਿਨ ਜਲ ਬਲ ॥ ਦੇਵਰਾਜ ਕੇ ਰਾਜ
 ਛਿਨਾਵਾ ॥ ਸੇਸ ਮੁਕਟ ਮਨ ਭੇਟ ਪਠਾਵਾ ॥ ੬ ॥ ੪੪ ॥ ਛੀਨ ਲਯੇ ਅਲਕੇਸ
 ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਜੀਤਿ ਨਿਪਾਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਕਹੁ ਦੈਤ ਪਠਾਏ ॥
 ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਜੀਤ ਫਿਰ ਆਏ ॥ ੭ ॥ ੪੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਵ ਸਬੈ ਤ੍ਰਾਸਿਤ
 ਭਏ ਮਨ ਮੌ ਕੀਯੇ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸਰਨ ਭਵਾਨੀ ਕੀ ਸਭੈ ਭਾਜਿ ਪਰੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥

੮ ॥ ੪੯ ॥ ਨਰਾਜ਼ ਛੰਦ ॥ ਸੁ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਵ ਭਾਜੀਅੰ ॥ ਬਸੇਖ ਲਾਜ਼ ਲਾਜੀਅੰ ॥
 ਬਿਸਿਖ ਕਾਰਮੰ ਕਸੇ ॥ ਸੁ ਦੇਵ ਲੋਕ ਮੇ ਬਸੇ ॥ ੯ ॥ ੪੭ ॥ ਤਬੈ ਪ੍ਰਕੋਪ ਦੇਬ
 ਹੁਐ ॥ ਚਲੀ ਸੁ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ॥ ਸੁ ਮੁੱਦ ਪਾਨ ਪਾਨ ਕੈ ॥ ਗਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ਪਾਨ ਲੈ ॥ ੧੦ ॥ ੪੮ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੀ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ॥ ਚੜੀ ਸਿੰਘ
 ਰਾਨੀ ॥ ਸੁਭੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਭੈ ਪਾਪ ਟਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ੪੯ ॥ ਕਰੋ ਨਦੱ ਨਾਦੰ ॥
 ਮਹਾਂ ਮੱਦ ਮਾਦੰ ॥ ਭਯੋ ਸੰਖ ਸੋਰੰ ॥ ਸੁਣਯੋ ਚਾਰ ਓਰੰ ॥ ੧੨ ॥ ੫੦ ॥ ਉਤੇ
 ਦੈਤ ਧਾਏ ॥ ਬਡੀ ਸੈਨ ਲਿਆਏ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ ॥ ਬਕੈ ਬੰਕ ਬੈਣੰ ॥ ੧੩ ॥
 ੫੧ ॥ ਚਵੰ ਚਾਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਲਏ ਬਾਣ ਪਾਣੰ ॥ ਸੁ ਕਾਤੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ੧੪ ॥ ੫੨ ॥ ਮੰਡੇ ਮਧੱ ਜੰਗੰ ॥ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ਖਤੰਗੰ ॥ ਕਰਉਤੀ ਕਟਾਰੰ ॥
 ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ॥ ੧੫ ॥ ੫੩ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥ ਕਰੈ
 ਬਾਰ ਬੈਰੀ ॥ ਫਿਰੇ ਜਜੋ ਗੰਗੀਗੀ ॥ ੧੬ ॥ ੫੪ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਕਰੋਧਤ ਸਟਾਈ ਉਤੇ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ ॥ ਇਤੇ ਸੰਖ ਲੈ ਹਾਬ ਦੇਵੀ ਬਜਾਯੋ ॥ ਪੁਰੀ
 ਚਉਦਹੂੰ ਯੌ ਰਹਿਯੋ ਨਾਦ ਪੂਰੰ ॥ ਚਮੱਕਿਓ ਮੁਖੰ ਜੁਧ ਕੇਮੱਧਿ ਨੂਰੰ ॥ ੧੭ ॥
 ੫੫ ॥ ਤਬੈ ਧੂਮ੍ਰਨੈਣੰ ਮਚਿਓ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਲਏ ਸੰਗ ਜੋਧਾ ਬਡੇ ਬੀਰ ਭਾਰੀ ॥
 ਲਯੋ ਬੇੜਿ ਪਬੰ ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉੱਚੰ ॥ ਸੁਣੇ ਗਰਭਣੀਆਨਿ ਕੇ ਗਰਭ ਮੁੱਚੰ ॥
 ੧੮ ॥ ੫੬ ॥ ਸੁਣਜੇ ਨਾਦ ਸੂਵਣੰ ਕੀਯੋ ਦੇਵਿ ਕੇਪੰ ॥ ਸਜੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ ਧਰੇ
 ਸੀਸ ਟੋਪੰ ॥ ਭਈ ਸਿੰਘ ਸੁਆਰੰ ਕੀਯੋ ਨਾਦ ਉੱਚੰ ॥ ਸੁਨੇ ਦੀਹ ਦਾਨਵਾਨ ਕੇ
 ਮਾਨ ਮੁੱਚੰ ॥ ੧੯ ॥ ੫੭ ॥ ਮਹਾ ਕੋਪ ਦੇਵੀ ਧਸੀ ਸੈਨ ਮੱਧੀ ॥ ਕਰੇ ਬੀਰ ਬੰਕੇ
 ਤਹਾਂ ਅਧੁ ਅਧੀ ॥ ਜਿਸੈ ਧਾਇ ਕੈ ਸੂਲ ਸੈਬੀ ਪ੍ਰਹਾਰਿਓ ॥ ਤਿਨੇ ਛੇਰ ਪਾਣੰ ਨ
 ਬਾਣੰ ਸੰਭਾਰਿਓ ॥ ੨੦ ॥ ੫੮ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਜਿਸੈ ਬਾਣੁ ਮਾਰਯੋ ॥ ਤਿਸੈ
 ਮਾਰ ਡਾਰਯੋ ॥ ਜਿਤੈ ਸਿੰਘ ਧਾਯੋ ॥ ਤਿਤੈ ਸੈਨ ਘਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ੫੯ ॥ ਜਿਤੈ
 ਘਾਇ ਡਾਲੇ ॥ ਤਿਤੈ ਘਾਰਿ ਘਾਲੇ ॥ ਸਮੁਹ ਸੱਤ੍ਰ ਆਇਓ ॥ ਸੁ ਜਾਨੇ ਨ

ਪਾਇਓ ॥ ੨੨ ॥ ਈ੦ ॥ ਜਿਤੇ ਜੁੱਝ ਰੁੱਝੇ ॥ ਤਿਤੇ ਅੰਤ ਜੁੱਝੇ ॥ ਜਿਨੇ ਸਸਤ੍ਰ
 ਘਾਲੇ ॥ ਤਿਤੇ ਮਾਰ ਛਾਲੇ ॥ ੨੩ ॥ ਈ੧ ॥ ਤਬੈ ਮਾਤ ਕਾਲੀ ॥ ਤਪੀ ਤੇਜ
 ਜੁਵਾਲੀ ॥ ਜਿਸੈ ਘਾਵ ਛਾਰਯੋ ॥ ਸੁ ਸੁਰਗੰ ਸਿਧਾਰਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਈ੨ ॥ ਘਰੀ
 ਅਧੁ ਮਧੁ ॥ ਹਨਜੇ ਸੈਨ ਸੁੱਧੀ ॥ ਹਨਜੇ ਧੂਮ੍ਰਨੈਣੰ ॥ ਸੁਨਜੇ ਦੇਵ ਗੈਣੰ ॥ ੨੫ ॥
 ਈ੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਭਜੀ ਬਿਰੂਬਨ ਦਾਨਵੀ ਗਈ ਭੂਪ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਧੂਮ੍ਰਨੈਣ ਕਾਲੀ
 ਹਨਜੇ ਭੱਜੇ ਸੈਨ ਨਿਰਾਸ ॥ ੨੬ ॥ ਈ੪ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ
 ਧੂਮ੍ਰਨੈਣ ਬਧਹ ਦੁਡੀਆ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੨ ॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥

ਅਥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਜੁੱਧ ਕਬਨੀ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰ ਕਰ ਧਵਲਾ ਚਲੀ ਅਵਾਸ ॥ ਜੇ ਯਹ ਕਬਾ
 ਪੜੈ ਸੁਨੈਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਗਿਰ੍ਹ ਤਾਸ ॥੧ ॥ ਈ੫ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਧੂਮ੍ਰਨੈਣ ਜਬ
 ਸੁਣੇ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਤਬ ਭੂਪ ਹਕਾਰੇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰ ਪਠਏ ਸਨਮਾਨਾ ॥

ਹੈ ਗੈ ਪਤਿ ਦੀਏ ਰਥ ਨਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਈਂ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨਿਰਖਿ ਦੇਬੀਅਹਿ ਜੇ
 ਆਏ ॥ ਤੇ ਧਵਲਾ ਗਿਰ ਓਰ ਪਠਾਏ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤਨਕ ਭਨਕ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥
 ਨਿਸਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਈਂ ॥ ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਸਾਜਿ ਸਾਜਿ
 ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਰਣ ਰਾਛਸੇਂਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ॥ ਅਰਧ ਮੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤੇਕ ਜਟਾ ਧਰੇ ਸੁ
 ਅਰੇਕ ॥ ਕੋਪਿ ਓਪਿ ਦੇ ਸਭੇ ਕਰ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਨਚਾਇ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਕਰੋਂ
 ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਤਿੱਛ ਤੇਗ ਕੰਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਈਂ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲਗੇ ਜਿਤੇ ਸਭ ਢੂਲ
 ਮਾਲ ਹੁਐ ਗਏ ॥ ਕੋਪ ਓਪ ਬਿਲੋਕਿ ਅਦਿਭੁਤ ਦਾਨਵੰ ਬਿਸਮੈ ਭਏ ॥ ਦਉਰ
 ਦਉਰ ਅਨੇਕ ਆਯੁਧ ਫੇਰ ਫੇਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਹੀਂ ॥ ਜੂਝ ਜੂਝ ਗਿਰੇ ਅਰੇਕ ਸੁ ਮਾਰ
 ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ॥ ੫ ॥ ਈਂ ॥ ਰੇਲ ਰੇਲ ਚਲੇ ਹਈਦ੍ਰਨ ਪੇਲ ਪੇਲ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ॥ ਝੇਲ
 ਝੇਲ ਅਨੰਤ ਆਯੁਧ ਹੇਲ ਹੇਲ ਰਿਪੇਂਦ੍ਰ ॥ ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫਵੱਜਨ ਬਾਹਿ
 ਬਾਹਿ ਖਤੰਗ ॥ ਅੰਗ ਭੰਗ ਗਿਰੇ ਕਹੂੰ ਰਣ ਰੰਗ ਸੂਰ ਉਤੰਗ ॥ ੬ ॥ ੨੦ ॥

ਝਾਰ ਝਾਰ ਫਿਰੇ ਸਰੋਤਮੁ ਢਾਰਿ ਝਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਸੈਲ ਸੇ ਰਣ ਪੁੰਜ ਕੁੰਜਰ ਸੂਰ
 ਸੀਸ ਬਖਾਨ ॥ ਬਕੁੱਕੁ ਨਕੁੱਕੁ ਭੁਜਾ ਸੁ ਸੋਭਤ ਚਕੁੱਕੁ ਸੇ ਰਥ ਚਕੁੱਕੁ ॥ ਕੇਸ ਪਾਸ ਸਿਬਾਲ
 ਸੋਹਤ ਅਸਥ ਚੂਰ ਸਰਕੁੱਕੁ ॥ ੭ ॥ ੭੧ ॥ ਸੱਜਿ ਸੱਜਿ ਚਲੇ ਹਥਯਾਰਨ ਗੱਜਿ
 ਗੱਜਿ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ॥ ਬੱਜਿ ਬੱਜਿ ਸੱਖ ਬਾਜਨ ਭੱਜਿ ਭੱਜਿ ਹਈਂਦ੍ਰ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ
 ਪੁਕਾਰ ਕੈ ਹਥੀਆਰ ਹਾਥ ਸੰਭਾਰ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਪਰੇ ਨਿਸਾਚਰ ਬਾਇ ਸੰਖ
 ਅਪਾਰ ॥ ੮ ॥ ੭੨ ॥ ਸੰਖ ਗੋਯਮੰ ਗੱਜਿਯੰ ਅਰ ਸੱਜਿਯੰ ਰਿਪ ਰਾਜ ॥ ਭਾਜਿ
 ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਕਿਤੇ ਤਜ ਲਾਜ ਬੀਰ ਨ੍ਹਿਲਾਜ ॥ ਭੀਮ ਭੇਰੀ ਭੁੰਕੀਅੰ ਅਰੁ ਧੁੰਕੀਅੰ
 ਸੁ ਨਿਸਾਣ ॥ ਗਾਹਿ ਗਾਹਿ ਫਿਰੇ ਫਵੜੰਨ ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਗਦਾਣ ॥ ੯ ॥ ੭੩ ॥
 ਬੀਰ ਕੰਗਨੇ ਬੰਧਹੀਂ ਅਰੁ ਅਛਰੈਂ ਸਿਰ ਤੇਲੁ ॥ ਬੀਨਿ ਬੀਨਿ ਬਰੇ ਬਰੰਗਨ ਢਾਰਿ
 ਡਾਰਿ ਫੁਲੇਲ ॥ ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਬਿਵਾਨ ਲੇ ਗੀ ਫੇਰ ਫੇਰ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਕੂਦਿ
 ਕੂਦਿ ਪਰੇ ਤਹਾਂ ਤੇ ਝਾਗਿ ਝਾਗਿ ਸੁ ਤੀਰ ॥ ੧੦ ॥ ੭੪ ॥ ਹਾਂਕਿ ਹਾਂਕਿ ਲਰੇ

ਤਹਾਂ ਰਣ ਰੀਝਿ ਰੀਝਿ ਭਟੋਂਦ੍ਰੂ॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਲਯੇ ਜਿਨ੍ਹੇ ਕਈ ਬਾਰ ਇੰਦ੍ਰ
 ਉਪੇਂਦ੍ਰੂ॥ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਦਏ ਕਪਾਲੀ ਬਾਂਟਿ ਬਾਂਟਿ ਦਿਸਾਨ॥ ਛਾਟਿ ਛਾਟਿ ਕਰੰ
 ਦਲੰ ਸੁਰ ਪੁੱਗੁ ਪਬੱ ਪਿਸਾਨ॥ ੧੧॥ ੨੫॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਸੰਘਾਰੀਅੰ ਰਿਪੁ
 ਰਾਜ ਬਾਜ ਅਨੰਤ॥ ਸ੍ਰੋਣ ਕੀ ਸਰਤਾ ਉਠੀ ਰਣ ਮਧਿ ਰੂਪ ਦੁਰੰਤ॥ ਬਾਣ
 ਅਉਰ ਕਮਾਣ ਸੈਬੀ ਸੂਲ ਤਿੱਛ ਕੁਠਾਰ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਹਣੇ ਦੋਊ ਕਰ ਕੋਪ ਕਾਲ
 ਕ੍ਰਵਾਰ॥ ੧੨॥ ੨੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਮਾਰੇ ਦੋਊ ਕਾਲੀ ਕੋਪ ਕ੍ਰਵਾਰ॥
 ਅਉਰ ਜਿਤੀ ਸੈਨਾ ਹੁਤੀ ਛਿਨ ਮੇਂ ਦਈ ਸੰਘਾਰ॥ ੧੩॥ ੨੭॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ
 ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਬਧਹ ਤ੍ਰਿਤੀਯੇ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ॥ ੩॥
 ਅਵਜੂ॥

ਅਥ ਰਕਤ ਬੀਰਜ ਜੁਧ ਕਥਨੰ॥

ਸੇਰਠਾ॥ ਸੁਨੀ ਭੂਪ ਇਮ ਗਾਬ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਕਾਲੀ ਹਨੇ॥ ਬੇਠ ਭ੍ਰਾਤ ਸੋ ਭ੍ਰਾਤ

ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਤ ਇਹ ਬਿਧ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ੮੮ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਤਬ ਭੂਪ
 ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਅਮਿਤ ਦਰਬੁ ਦੈ ਤਹਾਂ ਪਠਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਈ ਬਿਰੂਬਨ ਸੰਗਾ ॥
 ਹੈ ਗੈ ਰਥ ਪੈਦਲ ਚਤੁਰੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ੮੯ ॥ ਰਕਤ ਬੀਜ ਦੇ ਚਲਯੋ ਨਗਾਰਾ ॥
 ਦੇਵ ਲੋਗ ਲਉ ਸੁਨੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕੰਪੀ ਭੂਮ ਗਗਨ ਬਹਰਾਨਾ ॥ ਦੇਵਨ ਜੁਤਿ
 ਦਿਵਰਾਜ ਡਰਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੯੦ ॥ ਧਵਲਾ ਗਿਰ ਕੇ ਜਬ ਤਟ ਆਏ ॥ ਦੁੰਦਭ
 ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਏ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸੁਨਾ ਕੁਲਾਹਲ ਕਾਨਾ ॥ ਉਤਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ
 ਲੈ ਨਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੯੧ ॥ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ਬਰਖੀਯੰ ਬਾਣੰ ॥ ਬਾਜ ਰਾਜ ਅਰੁ
 ਗਿਰੇ ਕਿਕਾਣੰ ॥ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸੁਭਟ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਜਨੁ ਕਰ ਕਟੇ ਬਿਰਛ
 ਸੰਗ ਆਰਾ ॥ ੫ ॥ ੯੨ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸਤ੍ਰ ਸਾਮੁਹੇ ਭਏ ॥ ਬਹੁਰ ਜੀਅਤ ਗ੍ਰੂਹ ਕੇ
 ਨਹੀਂ ਗਏ ॥ ਜਿਹ ਪਰ ਪਰਤ ਭਈ ਤਰਵਾਰਾ ॥ ਇਕ ਇਕ ਤੇਂ ਭਏ ਦੇ ਦੇ
 ਚਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ੯੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਇਮੀ ਤੇਜ ਤੇਗੰ ਸੁ ਰੇਸੰ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ॥

ਖਿੜੀ ਦਾਮਨੀ ਜਾਣ ਭਾਦੇ ਮਝਾਰੰ ॥ ਉਠੇ ਨਦੋ ਨਾਦੇ ਕੜਕੇ ਕਮਾਣੰ ॥ ਮਚਿਓ
 ਲੇਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ਅਭੂਤੰ ਭਯਾਣੰ ॥ ੭ ॥ ੮੪ ॥ ਬਜੇ ਭੇਰ ਭੇਰੀ ਜੁਝਾਰੇ ਝਣੰਕੇ ॥ ਪਰੀ
 ਕੁੱਟ ਕੁੱਟੰ ਲਗੇ ਧੀਰ ਧੱਕੇ ॥ ਚਵੀ ਚਾਵਡੀਯੰ ਨਫੀਰੰ ਰਣੰਕੰ ॥ ਮਨੋ ਬਿਚਰੰ
 ਬਾਘ ਬੰਕੇ ਬਬੰਕੰ ॥ ੮ ॥ ੮੫ ॥ ਉਤੇ ਕੇਪੀਯੰ ਸ੍ਰੋਣਬਿੰਦੰ ਸੁ ਬੀਰੰ ॥ ਪ੍ਰਹਾਰੇ
 ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸੇ ਆਨ ਤੀਰੰ ॥ ਉਤੇ ਦਉਰ ਦੇਵੀ ਕਰਯੋ ਖੱਗ ਪਾਤੰ ॥ ਗਿਰਿਓ
 ਮੂਰਛਾ ਹੁਐ ਭਯੋ ਜਾਨੁ ਘਾਤੰ ॥ ੯ ॥ ੮੬ ॥ ਛੁਟੀ ਮੂਰਛਨਾਯੰ ਮਹਾਂ ਬੀਰ
 ਗੱਜਯੋ ॥ ਘਰੀ ਚਾਰ ਲਉ ਸਾਰ ਸੇ ਸਾਰ ਬੱਜਯੋ ॥ ਲਗੈ ਬਾਣ ਸ੍ਰੋਣੰ ਗਿਰਿਓ
 ਭੁਮਿ ਜੁੱਧੰ ॥ ਉਠੇ ਬੀਰ ਤੇਤੇ ਕੀਏ ਨਾਦ ਕ੍ਰੁੱਧੰ ॥ ੧੦ ॥ ੮੭ ॥ ਉਠੇ ਬੀਰ
 ਜੰਤੇ ਤਿਤੇ ਕਾਲ ਕੂਟੇ ॥ ਪਰੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ ਕਹੂੰ ਗਾਤ ਟੂਟੇ ॥ ਜਿਤੀ ਭੂਮ ਮੱਧੀ
 ਪਰੀ ਸ੍ਰੋਣ ਧਾਰੰ ॥ ਜਗੇ ਸੂਰ ਤੇਤੇ ਕੀਏ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥ ੧੧ ॥ ੮੮ ॥ ਪਰੀ ਕੁੱਟ
 ਕੁੱਟੰ ਰੁਲੇ ਤਡੁੰ ਮੁਛੌ ॥ ਕਹੂੰ ਮੁੰਡ ਤੁੰਡੰ ਕਹੂੰ ਮਾਸ ਮੁੱਛੌ ॥ ਭਯੋ ਚਾਰ ਸੇ ਕੇਸ

ਲਉ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਬਿਦਾਰੇ ਪਰੇ ਬੀਰ ਬਿੰਦੰ ਬਿਚੇਤੰ ॥ ੧੨ ॥ ੯੯ ॥ ਰਸਾਵਲ
 ਛੰਦ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਗਾਢੇ ॥ ਮਚੇ ਰੋਸ
 ਬਾਢੇ ॥ ੧੩ ॥ ੧੦ ॥ ਭਰੇ ਬੀਰ ਹਰਖੰ ॥ ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ॥ ਚਵੰ ਚਾਰ
 ਢੁੱਕੇ ॥ ਪਛੇ ਆਹੁ ਰੁੱਕੇ ॥ ੧੪ ॥ ੯੧ ॥ ਪਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਝਾਰੰ ॥ ਚਲੀ ਸ੍ਰੋਣ
 ਧਾਰੰ ॥ ਉਠੇ ਬੀਰ ਮਾਨੀ ॥ ਧਰੇ ਬਾਨ ਪਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ੧੨ ॥ ਮਹਾ ਰੋਸ
 ਗੱਜੇ ॥ ਤੁਰੀ ਨਾਦ ਬੱਜੇ ॥ ਭਰੇ ਰੋਸ ਭਾਰੀ ॥ ਮਚੇ ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥
 ੯੩ ॥ ਹਕੰ ਹਾਕ ਬੱਜੀ ॥ ਫਿਰੈ ਸੈਣ ਭੱਜੀ ॥ ਪਰਯੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥ ਛਕੇ ਸੂਰ
 ਸੋਹੰ ॥ ੧੭ ॥ ੯੪ ॥ ਗਿਰੇ ਅੰਗ ਭੰਗੰ ॥ ਦਵੰ ਜਾਨੁ ਦੰਗੰ ॥ ਕੜੰਕਾਰ ਛੁੱਟੇ ॥
 ਝਣੰਕਾਰ ਉਠੈ ॥ ੧੮ ॥ ੯੫ ॥ ਕਟਾ ਕੱਟ ਬਾਹੈ ॥ ਉਭੈ ਜੀਤ ਚਾਹੈ ॥ ਮਹਾਂ
 ਮੱਦ ਮਾਤੇ ॥ ਤਪੇ ਤੇਜ ਤਾਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ੯੬ ॥ ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਚੇ ॥ ਉਭੈ ਜੁਧੈ
 ਮਾਚੇ ॥ ਕਰੈਂ ਬਾਣ ਅਰਚਾ ॥ ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ੨੦ ॥ ੯੭ ॥ ਮਚੇ ਬੀਰ

ਬੀਰੰ ॥ ਉਠੀ ਝਾਰ ਤੀਰੰ ॥ ਗਲੇ ਗੱਡ ਫੇਰੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਨੈਨ ਮੌਰੈਂ ॥ ੨੧ ॥ ੯੮ ॥
 ਸਮੁਹ ਸਸਤ੍ਰ ਬਰਖੇ ॥ ਮਹਿਖੁਆਸੁ ਕਰਖੇ ॥ ਕਰੈਂ ਤੀਰ ਮਾਰੰ ॥ ਬਹੈਂ ਲੋਹ
 ਧਾਰੰ ॥ ੨੨ ॥ ੯੯ ॥ ਨਦੀ ਸ੍ਰੋਣ ਪੂਰੰ ॥ ਫਿਰੀ ਗੈਣ ਹੁਰੰ ॥ ਗਜੈ ਗੈਣ ਕਾਲੀ ॥
 ਹਸੀ ਖੱਪਰਾਲੀ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਹੂੰ ਬਾਜ ਮਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਸੂਰ ਭਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ
 ਚਰਮ ਟੂਟੇ ॥ ਫਿਰੇ ਗਜ਼ ਛੂਟੇ ॥ ੨੪ ॥ ੧੦੧ ॥ ਕਹੂੰ ਬਰਮ ਬੈਧੇ ॥ ਕਹੂੰ ਚਰਮ
 ਛੇਦੇ ॥ ਕਹੂੰ ਪੀਲ ਪਰਮੰ ॥ ਕਟੇ ਬਾਜ ਬਰਮੰ ॥ ੨੫ ॥ ੧੦੨ ॥ ਬਲੀ ਬੈਰ
 ਰੁੱਝੇ ॥ ਸਮੁਹ ਸਾਰ ਝੁੱਝੇ ॥ ਲਖੇ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਚੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥ ੨੬ ॥ ੧੦੩ ॥
 ਨਚੇ ਮਾਸਹਾਰੀ ॥ ਹਸੇ ਬਜੇਮ ਚਾਰੀ ॥ ਕਿਲੰਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥ ਮਚੇ ਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥
 ੨੭ ॥ ੧੦੪ ॥ ਛੁਭੇ ਛੱਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਮਹਿਖੁਆਸ ਚਾਰੀ ॥ ਉਠੇ ਛਿੱਛ ਇਛੋ ॥
 ਚਲੇ ਤੀਰ ਤਿੱਛੰ ॥ ੨੮ ॥ ੧੦੫ ॥ ਗਣੰ ਗਾਂਧ੍ਰਬੇਯੰ ॥ ਚਰੰ ਚਾਰਣੇਯੰ ॥ ਹਸੇ
 ਸਿੰਧ ਸਿੰਧੰ ॥ ਮਚੇ ਬੀਰ ਕੁੱਧੰ ॥ ੨੯ ॥ ੧੦੬ ॥ ਡਕਾ ਡਕੁ ਡਾਕੈਂ ॥ ਹਕਾ ਹੱਕ

ਹਾਕੈਂ ॥ ਭਕਾ ਭੁੰਕ ਭੇਰੀ ॥ ਡਮਕ ਡਾਮ ਡੇਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ੧੦੭ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ
 ਗਾਜੇ ॥ ਨਵੰ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ॥ ਧਰਾ ਗੋਮ ਗੱਜੇ ॥ ਦ੍ਰਗਾ ਦੈਤ ਭੱਜੇ ॥ ੩੧ ॥
 ੧੦੮ ॥ ਬਿਜੈ ਛੰਦ ॥ ਜੇਤਕ ਬਾਣ ਚਲੇ ਅਰਿ ਓਰੋ ਤੇ ਫੁਲ ਕੀ ਮਾਲ ਹੁਐ
 ਕੰਠ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਦਾਨਵ ਪੁੰਗਵ ਪੇਖ ਅਚੰਭਵ ਛੋਡ ਭਜੇ ਰਨ ਏਕ ਨ ਗਾਜੇ ॥
 ਕੁੰਜਰ ਪੁੰਜ ਗਿਰੇ ਤਿਹ ਠਉਰ ਭਰੇ ਸਭ ਸ੍ਰੋਣਤ ਪੈ ਗਨ ਤਾਜੇ ॥ ਜਾਨੁਕ ਨੀਰਧ
 ਮੱਧਪੇ ਬ੍ਰਾਮਿ ਭੁਧਰ ਕੇ ਭਯ ਤੇ ਨਗ ਭਾਜੇ ॥ ੩੨ ॥ ੧੦੯ ॥ ਮਨੋਹਰ ਛੰਦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਜਗਨਨਾਥ ਕਮਾਨ ਲੈ ਹਾਥ ਪ੍ਰਮਾਖਿਨ ਸੰਖ ਸ੍ਰੂਜੇ ਜਬ ਜੁਧੀ ॥ ਗਾਹਤ
 ਸੈਣ ਸੰਘਾਰਤ ਸੂਰ ਬਬਕਤਿ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਮਜੇ ਰਣ ਕੁਧੀ ॥ ਕਉਚਹ ਭੇਦ ਅਭੇਦਿਤ
 ਅੰਗ ਸੁ ਰੰਗ ਉਤੰਗ ਸੌ ਸੇਭਿਤ ਸੁਧੀ ॥ ਮਾਨੇ ਬਿਸਾਲ ਬੜਵਾਨਲ ਜੁਆਲ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਮੱਧਿ ਬਿਰਾਜਤ ਉਧੀ ॥ ੩੩ ॥ ੧੧੦ ॥ ਬਿਜੈ ਛੰਦ ॥ ਪੂਰ ਰਹੀ
 ਭਵ ਭੂਰ ਧਨੁਰ ਧੂਨਿ ਧੂਰ ਉਡੀ ਨਭ ਮੰਡਲ ਛਾਯੇ ॥ ਨੂਰ ਭਰੇ ਮੁਖ ਮਾਰ ਗਿਰੇ

ਰਣ ਹੁਰਨ ਹੇਰ ਹੀਜੇ ਹੁਲਸਾਯੋ ॥ ਪੁਰਣ ਰੇਸ ਭਰੇ ਅਰ ਤੁਰਣ ਪੂਰਿ ਪਰੇ ਰਣ
 ਭੂਮਿ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਚੂਰ ਭਏ ਅਰਿ ਰੂਰੇ ਗਿਰੇ ਭਟ ਚੂਰਣ ਜਾਨੁਕ ਬੈਦ ਬਨਾਯੋ ॥
 ੩੪ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸੰਗੀਤ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਕਾਗੜਦੰਗ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ
 ਕੜਾਕੰ ॥ ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ ਤੁਪੱਕੰ ਤੜਾਕੰ ॥ ਝਾਗੜਦੰਗ ਨਾਗੜਦੰਗ
 ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੀ ਮਹਾਂ ਗੱਜ ਗਾਜੇ ॥ ੩੫ ॥ ੧੧੨ ॥
 ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੂਰੰ ਕਾਗੜਦੰਗ ਕੋਪੰ ॥ ਪਾਗੜਦੰਗ ਪਰਮੰ ਰਣੰ ਪਾਵ ਰੈਪੰ ॥
 ਸਾਗੜਦੰਗ ਸਸਤ੍ਰੂ ਝਾਗੜਦੰਗ ਝਾਰੈਂ ॥ ਬਾਗੜਦੰਗ ਬੀਰੰ ਡਾਗੜਦੰਗ
 ਡਕਾਰੈਂ ॥ ੩੬ ॥ ੧੧੩ ॥ ਚਾਗੜਦੰਗ ਚਉਪੇ ਬਾਗੜਦੰਗ ਬੀਰੰ ॥ ਮਾਗੜਦੰਗ
 ਮਾਰੇ ਤਨੰ ਤਿੱਛੇ ਤੀਰੰ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗੱਜੇ ਸੁਬੱਜੇ ਗਹੀਰੈਂ ॥ ਕਾਗੜਦੰਗ
 ਕਵੀਯਾਨ ਕੱਥੇ ਕਥੀਰੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ੧੧੪ ॥ ਦਾਗੜਦੰਗ ਦਾਨੋ ਭਾਗੜਦੰਗ
 ਭਾਜੇ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੀ ਜਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੇ ॥ ਛਾਗੜਦੰਗ ਛਉਹੀ ਛੁਰੇ

ਪ੍ਰੇ ਛੜਾਕੇ ॥ ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ ਤੁਪਕੰ ਤੜਾਕੇ ॥ ੩੮ ॥ ੧੧੫ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ
 ਗੋਮਾਯ ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੰਖੰ ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਫੀਰੰ ॥ ਬਾਗੜਦੰਗ
 ਬਾਜੇ ਬੱਜੇ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਾਚੇ ਸੁ ਭੂਤੰ ਪਰੇਤੰ ॥ ੩੯ ॥ ੧੧੬ ॥
 ਤਾਗੜਦੰਗ ਤੀਰੰ ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਣੰ ॥ ਕਾਗੜਦੰਗ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥
 ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਾਦੰ ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੂਰੰ ਰਾਗੜਦੰਗ ਰਾਜੇ ॥
 ੪੦ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸਾਗੜਦੰਗ ਸੰਖੰ ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਫੀਰੰ ॥ ਗਾਗੜਦੰਗ ਗੋਮਾਯ
 ਗੱਜੇ ਗਹੀਰੰ ॥ ਨਾਗੜਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ਬਾਗੜਦੰਗ ਬਾਜੇ ॥ ਜਾਗੜਦੰਗ ਜੋਧਾ
 ਗਾਗੜਦੰਗ ਗਾਜੇ ॥ ੪੧ ॥ ੧੧੮ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਜਿਤੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰੀਯੰ ॥
 ਤਿਤੇਕ ਦੇਬਿ ਮਾਰੀਯੰ ॥ ਜਿਤੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਹੀਂ ॥ ਤਿਤਿਓ ਦ੍ਰਗਾ ਸੰਘਾਰਹੀਂ ॥
 ੪੨ ॥ ੧੧੯ ॥ ਜਿਤੇਕ ਸਸਤ੍ਰ ਵਾ ਭਰੇ ॥ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸ੍ਰੋਨ ਕੇ ਪੇਰੇ ॥ ਜਿਤੀਕਿ
 ਬਿੰਦੁਕਾ ਗਿਰੈਂ ॥ ਸੁ ਪਾਨ ਕਾਲਿਕਾ ਕਰੈਂ ॥ ੪੩ ॥ ੧੨੦ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਹੁਚਿ ਸ੍ਰੋਣ ਹੀਨੰ ॥ ਭਯੋ ਅੰਗ ਛੀਨੰ ॥ ਗਿਰਿਓ ਅੰਤ ਝੂਮੰ ॥ ਮਨੋ ਮੇਘ ਭੂਮੰ ॥
 ੪੪ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸਭੈ ਦੇਵ ਹਰਖੇ ॥ ਸੁਮਨ ਪਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦ
 ਮਾਰੇ ॥ ਸਬੈ ਸੰਤ ਉਬਾਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ੧੨੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ
 ਰਕਤ ਬੀਰਜ ਬਧਹ ਚਤੁਰਥ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੪ ॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥

ਅਥ ਨਿਸੰਭ ਜੁਧ੍ਯ ਕਬਨੰ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੁਭ ਨਿਸੰਭ ਸੁਣਯੇ ਜਬੈ ਰਕਤ ਬੀਰਜ ਕੇ ਨਾਸ ॥ ਆਪ ਚੜਤ ਭੇ
 ਜੋਰ ਦਲ ਸਜੇ ਪਰਸ ਅਰ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ੧੨੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਚੜੇ
 ਸੁਭ ਨੈਸੰਭ ਸੁਰਾ ਅਪਾਰੰ ॥ ਉਠੇ ਨੱਦ ਨਾਦੰ ਸੁ ਧਉਸਾ ਧੁਕਾਰੰ ॥ ਭਈ ਅਸਟ
 ਸੈ ਕੋਸ ਲਉ ਛੱਡ੍ਹ ਛਾਯੰ ॥ ਭਜੇ ਚੰਦ ਸੂਰੰ ਡਰਿਓ ਦੇਵਰਾਯੰ ॥ ੨ ॥ ੧੨੪ ॥
 ਭਕਾ ਭੁਕ ਭੇਰੀ ਢਕਾ ਢੁਕ ਢੋਲੰ ॥ ਫਟੀ ਨਖ ਸਿੰਘੰ ਮੁਖੰ ਡੱਢ ਕੋਲੰ ॥ ਡਮਾਡੰਮਿ
 ਡਉਰੂ ਫਕਾ ਫੁਕ ਫੰਕੰ ॥ ਰੜੇਂ ਗਿ੍ਹ੍ਯੇ ਬਿ੍ਹ੍ਯੇ ਕਿਲੰਕਾਰ ਕੰਕੰ ॥ ੩ ॥ ੧੨੫ ॥

ਖੁਰੰ ਖੇਹ ਉਠੀ ਰਹਿਓ ਗੈਨ ਪੂਰੰ ॥ ਦਲੇ ਸਿੰਧ ਬਿੱਧੋ ਭਏ ਪਬੁ ਚੂਰੰ ॥ ਸੁਣੋ
 ਸੇਰ ਕਾਲੀ ਗਹੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਕਿਲੰਕਾਰ ਜੇਮੀ ਹਨੇ ਜੰਗ ਜੁਆਣੰ ॥ ੪ ॥
 ੧੨੯ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਗਜੇ ਬੀਰ ਗਾਜੀ ॥ ਤੁਰੇ ਤੁੰਦ ਤਾਜੀ ॥ ਮਹਿਖੁਆਸ
 ਕਰਖੇ ॥ ਸਰੰ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ੫ ॥ ੧੨੭ ॥ ਇਤੈ ਸਿੰਘੁ ਗੱਜੋ ॥ ਮਹਾ ਸੰਖ
 ਬੱਜੋ ॥ ਰਹਿਓ ਨਾਦ ਪੂਰੰ ॥ ਛੁਹੀ ਗੈਣਿ ਧੂਰੰ ॥ ੬ ॥ ੧੨੮ ॥ ਸਭੈ ਸਸਤ੍ਰ
 ਸਾਜੇ ॥ ਘਣੰ ਜੇਮ ਗਾਜੇ ॥ ਚਲੇ ਤੇਜ ਤੈ ਕੈ ॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ ਕੈ ॥ ੭ ॥
 ੧੨੯ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮੁਖੰ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਅਨੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਬੱਜੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ
 ਗੱਜੇ ॥ ੮ ॥ ੧੩੦ ॥ ਮੁਖੰ ਨੈਣ ਰਕਤੰ ॥ ਧਰੇ ਪਾਣ ਸਕਤੰ ॥ ਕੀਏ ਕ੍ਰੋਧ
 ਉਠੋ ॥ ਸਰੰ ਬ੍ਰਿਸਟਿਬੁਠੋ ॥ ੯ ॥ ੧੩੧ ॥ ਕਿਤੇ ਦੁਸਟ ਕੂਟੇ ॥ ਅਨੰਤ ਅਸਤ੍ਰ
 ਛੂਟੇ ॥ ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ॥ ਭਰੀ ਦੇਬਿ ਹਰਖੰ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩੨ ॥ ਬੇਲੀ ਬਿੰਦ੍ਰਮ
 ਛੰਦ ॥ ਕਹ ਕਹ ਸੁ ਕੂਕਤ ਕੰਕੀਯੰ ॥ ਬਹਿ ਬਹਤ ਬੀਰ ਸੁ ਬੰਕੀਯੰ ॥ ਲਹ

ਲਹਤ ਬਾਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਯੰ ॥ ਗਹ ਗਹਤ ਪ੍ਰੇਤ ਮਸਾਣਯੰ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩੩ ॥ ਡਹ
 ਡਹਤ ਡਬਰ ਡਮੰਕਯੰ ॥ ਲਹ ਲਹਤ ਤੇਗ ਤੁਮੰਕਯੰ ॥ ਧੂਮ ਧੂਮਤ ਸਾਂਗ
 ਧਮੰਕਯੰ ॥ ਬਬਕੰਤ ਬੀਰ ਸੁ ਬੰਕਯੰ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩੪ ॥ ਡੁਟਕੰਤ ਬਾਣ
 ਕਮਾਣਯੰ ॥ ਹਹਰੰਤ ਖੇਤ ਖਤ੍ਰਾਣਯੰ ॥ ਡਹਕੰਤ ਡਾਮਰ ਡੰਕਣੀ ॥ ਕਹ ਕਹਕ
 ਕੂਕਤ ਜੁਗਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩੫ ॥ ਉਫਟੰਤ ਸ੍ਰੈਣਤ ਛਿੱਛਯੰ ॥ ਬਰਖੰਤ ਸਾਇਕ
 ਤਿੱਛਯੰ ॥ ਬਬਕੰਤ ਬੀਰ ਅਨੇਕਯੰ ॥ ਫਿਕਰੰਤ ਸਿਆਰ ਬਸੇਖਯੰ ॥ ੧੪ ॥
 ੧੩੬ ॥ ਹਰਖੰਤ ਸ੍ਰੈਣਤ ਰੰਗਣੀ ॥ ਬਿਹਰੰਤ ਦੇਬਿ ਅਭੰਗਣੀ ॥ ਬਬਕੰਤ ਕੇਹਰ
 ਡੋਲ ਹੀਂ ॥ ਰਣ ਰੰਗ ਅਭੰਗ ਕਲੋਲਹੀਂ ॥ ੧੫ ॥ ੧੩੭ ॥ ਢਮ ਢਮਤ ਡੋਲ
 ਢਮੱਕਯੰ ॥ ਧਮ ਧਮਤ ਸਾਂਗ ਧਮੱਕਯੰ ॥ ਬਹ ਬਹਤ ਕੁਝ ਕ੍ਰਿਪਾਣਯੰ ॥ ਜੁੱਝੰਤ
 ਜੋਧ ਜੁਆਣਯੰ ॥ ੧੬ ॥ ੧੩੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਭਜੀ ਚਮੂ ਸਭ ਦਾਨਵੀ ਸੁੰਭ
 ਨਿਰਖ ਨਿਜ ਨੈਣ ॥ ਨਿਕਟ ਬਿਕਟ ਭਟ ਜੇ ਹੁਤੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਬੋਲਯੇ ਬੈਣ ॥

੧੭ ॥ ੧੩੯ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁੰਭ ਕੋਪ ਕੈ ॥ ਪਠਿਓ ਸੁ ਪਾਵ ਰੋਪ
 ਕੈ ॥ ਕਹਿਓ ਕਿ ਸੀਘੂ ਜਾਈਯੋ ॥ ਦ੍ਰਗਾਹਿ ਬਾਂਧ ਲਿਆਈਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ੧੪੦ ॥
 ਚੜਿਓ ਸੁ ਸੈਣ ਸਾੱਜਿ ਕੈ ॥ ਸੁ ਕੋਪੈ ਸੂਰ ਗੱਜਿ ਕੈ ॥ ਉਨੈ ਬਜੰਤ੍ਰ ਬਾਜਿ ਕੈ ॥
 ਚਲਿਓ ਸੁਰੇਸੁ ਭਾਜਿ ਕੈ ॥ ੧੯ ॥ ੧੪੧ ॥ ਅਨੰਤ ਸੂਰ ਸੰਗ ਲੈ ॥ ਚਲਿਓ ਸੁ
 ਦੁੰਦਭੀਨ ਦੇ ॥ ਹਕਾਰ ਸੂਰਮਾ ਭਰੇ ॥ ਬਿਲੋਕ ਦੇਵਤਾ ਛਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ੧੪੨ ॥
 ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਕੰਪਯੋ ਸੁਰੇਸ ॥ ਬੁਲਯੋ ਮਹੇਸ ॥ ਕਿੱਨੋ ਬਿਚਾਰ ॥ ਪੁੱਛੇ
 ਜੁਝਾਰ ॥ ੨੧ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕੀਜੈ ਸੁਮਿੱਤ੍ਰ ॥ ਕਉਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਸੁ ਮਾਇ ॥
 ਜੀਤੈ ਬਨਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ੧੪੫ ॥ ਸਕਤੈ ਨਿਕਾਰ ॥ ਭੇਜੈ ਅਪਾਰ ॥ ਸੜ੍ਹਨ
 ਜਾਇ ॥ ਹਨਿਹੈਂ ਰਿਸਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ੧੪੬ ॥ ਸੋਈ ਕਾਮ ਕੀਨ ॥ ਦੇਵਨ
 ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸਕਤੈ ਨਿਕਾਰ ॥ ਭੇਜੀ ਅਪਾਰ ॥ ੨੪ ॥ ੧੪੭ ॥ ਬਿਰਧ ਨਿਰਾਜ
 ਛੰਦ ॥ ਚਲੀ ਸਕਤ ਸੀਘੂ ਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣਿ ਪਾਣਿ ਧਾਰ ਕੈ ॥ ਉਠੇ ਸੁ ਗਿੱਧ ਬਿੱਧ

ਡਉਰ ਡਾਕਣੀ ਡਕਾਰ ਕੈ ॥ ਹਸੇ ਸੁ ਕੰਕ ਬੰਕਯੋ ਕਬੰਧ ਅੰਧ ਉਠੱਹੀ ॥ ਬਿਸੇਖ
 ਦੇਵਤਾ ਰੁ ਬੀਰ ਬਾਣ ਧਾਰ ਬੁਠੱਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ੧੪੭ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸਬੈ
 ਸਕਤ ਐ ਕੈ ॥ ਚਲੀ ਸੀਸ ਨਿਐ ਕੈ ॥ ਮਹਾਂ ਅਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ॥
 ੨੬ ॥ ੧੪੮ ॥ ਮੁਖੰ ਰਕਤ ਨੈਣੰ ॥ ਬਕੈ ਬੰਕ ਬੈਣੰ ॥ ਧਰੇ ਅਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥
 ਕਟਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ੨੭ ॥ ੧੪੯ ॥ ਉਤੈ ਦੈਤ ਗਾਜੇ ॥ ਤੁਰੀ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ॥
 ਧਰੇ ਚਾਰ ਚਰਮੰ ॥ ਸ੍ਰੂਜੇ ਕ੍ਰਿਤ ਬਰਮੰ ॥ ੨੮ ॥ ੧੫੦ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਗਰਜੇ ॥
 ਸਭੈ ਦੇਵ ਲਰਜੇ ॥ ਛੁਟੇ ਤਿੱਛੇ ਤੀਰੰ ॥ ਕਟੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ ॥ ੨੯ ॥ ੧੫੧ ॥
 ਰਸੰ ਰੁੱਦ੍ਰ ਮੱਤੇ ॥ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਤੱਤੇ ॥ ਕਰੀ ਬਾਣ ਬਰਖੰ ॥ ਭਰੀ ਦੇਬਿ ਹਰਖੰ ॥
 ੩੦ ॥ ੧੫੨ ॥ ਇਤੇ ਦੇਬਿ ਮਾਰੈ ॥ ਉਤੈ ਸਿੰਘੁ ਫਾਰੈ ॥ ਗਣੰ ਗੁੜ ਗਰਜੈਂ ॥
 ਸਭੈ ਦੈਤ ਲਰਜੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ੧੫੩ ॥ ਭਈ ਬਾਣ ਬਰਖਾ ॥ ਗਏ ਜੀਤਿ ਕਰਖਾ ॥
 ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਮਾਰੇ ॥ ਮਈਯਾ ਸੰਤ ਉਬਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ੧੫੪ ॥ ਨਿਸੁਭੰ ਸੰਘਾਰਯੋ ॥

ਦਲੰ ਦੈਤ ਮਾਰਯੇ ॥ ਸਬੈ ਦੁਸਟ ਭਾਜੇ ॥ ਇਤੈ ਸਿੰਘ ਗਾਜੇ ॥ ੩੩ ॥ ੧੫੫ ॥
 ਭਈ ਪੁਹਪ ਬਰਖਾ ॥ ਗਏ ਜੀਤ ਕਰਖਾ ॥ ਜਾਰੰ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ॥ ਤ੍ਰਾਮੇ ਦੈਤ
 ਕੰਪੈ ॥ ੩੪ ॥ ੧੫੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਨਿਸੁੰਭ ਬਧਹ ਪੰਚਮੇ ਧਿਆਇ
 ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੫ ॥ ਅਛਜੂ ॥

ਅਥ ਸੁੰਭ ਜੁੱਧ ਕਥਨੰ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਲਘੁ ਭ੍ਰਾਤ ਜੁੱਝਯੇ ਸੁਨਯੇ ਸੁੰਭ ਰਾਯੰ ॥ ਸਯੇ ਸਸਤ੍ਰ
 ਅਸਤ੍ਰੰ ਚੜਿਓ ਚਉਪ ਚਾਯੰ ॥ ਭਯੋ ਨਾਦ ਉਚੰ ਰਹਯੇ ਪੂਰ ਗੈਣੰ ॥ ਤ੍ਰਾਮੇ
 ਦੇਵਤਾ ਦੈਤ ਕੰਪਯੇ ਤ੍ਰਿਨੈਣੰ ॥ ੧ ॥ ੧੫੭ ॥ ਡਰਿਓ ਚਾਰ ਬਕਤ੍ਰੰ ਟਰਿਓ ਦੇਵ
 ਰਾਯੰ ॥ ਡਿਗੇ ਪੱਥ ਸਰਬੰ ਸੁਜੇ ਸੁਭੁ ਸਾਯੰ ॥ ਪਰੇ ਹੁਹ ਦੈ ਕੈ ਭਰੇ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ॥
 ਮਨੋ ਮੇਰ ਕੋ ਸਾਤਵੰ ਸਿੰਗ ਸੋਹੰ ॥ ੨ ॥ ੧੫੮ ॥ ਸਯਯੇ ਸੈਣ ਸੁੰਭੰ ਕੀਯੇ ਨਾਦ
 ਉਚੰ ॥ ਸੁਣੇ ਗਰਭਣੀਆਨ ਕੇ ਗਰਭ ਮੁੱਚੰ ॥ ਪਰਿਓ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹੰ ਉਠੀ ਸਸਤ੍ਰੁ

ਝਾਰੰ ॥ ਚਵੀ ਚਾਵਡਾ ਡਾਕਣੀਜੰ ਡਕਾਰੰ ॥ ੩ ॥ ੧੫੯ ॥ ਬਹੇ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ
 ਕਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ ॥ ਭਲੇ ਕੈ ਨਿਬਾਹਿਓ ਭਟੰ ਜੁਆਮਿ ਧਰਮੰ ॥ ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ
 ਗਿਰੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੰ ਪਰੀ ਗੱਛ ਤੀਰੰ ॥ ੪ ॥ ੧੬੦ ॥ ਗਿਰੇ
 ਅੰਕੁਸ਼ ਬਾਰੁਣੰ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਚੇ ਕੰਧ ਹੀਣੰ ਕਬੰਧੰ ਅਚੇਤੰ ॥ ਉਡੈਂ ਬਿੱਧ ਗਿੱਧੰ
 ਰੜੈਂ ਕੰਕ ਬੰਕੰ ॥ ਭਕਾ ਭੁੰਕ ਭੇਰੀ ਡਹਾ ਡੂਹ ਡੰਕੰ ॥ ੫ ॥ ੧੬੧ ॥ ਟਕਾ ਟੁੱਕ
 ਟੋਪੰ ਢਕਾ ਢੁੱਕੁ ਢਾਲੰ ॥ ਤਛਾ ਮੁੱਛੰ ਤੇਗੰ ਬਕੇ ਬਿਕਰਾਲੰ ॥ ਹਲਾ ਚਾਲ ਬੀਰੰ
 ਧਮਾ ਧੰਮਿ ਸਾਂਗੰ ॥ ਪਰੀ ਹਾਲ ਹੂਲੰ ॥ ਸੁਣਿਓ ਲੋਗ ਨਾਗੰ ॥ ੬ ॥ ੧੬੨ ॥
 ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ ਜੋਗਣੀਜੰ ਬਿਤਾਲੰ ॥ ਨਚੇ ਕੰਧ ਹੀਣੰ ਕਬੰਧੰ ਕਪਾਲੰ ॥ ਹਸੇ
 ਦੇਵ ਸਰਬੰ ਰਿਸਯੋ ਦਾਨਵੇਸੰ ॥ ਕਿਧੇ ਅਗਨ ਜੁਆਲੰ ਭਯੋ ਆਪ ਭੇਸੰ ॥ ੭ ॥
 ੧੬੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਭਾਸੁਰ ਜੇਤਿਕ ਅਸੁਰ ਪਠਾਏ ਕੇਪ ਬਢਾਇ ॥ ਤੇ ਦੇਬੀ
 ਸੋਖਤ ਕਰੇ ਬੁੰਦ ਤਵਾ ਕੀ ਨਿਆਇ ॥ ੮ ॥ ੧੬੪ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਸੁ ਬੀਰ

ਸੈਣ ਸੱਜਿ ਕੈ ॥ ਚੜਿਓ ਸੁ ਕੈਪ ਗੱਜਿ ਕੈ ॥ ਚਲਯੋ ਸੁ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕੈ ॥
 ਪੁਕਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੈ ॥ ੯ ॥ ੧੯੫ ॥ ਸੰਗੀਤ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਕਾਗੜਦੰ
 ਕੜਾਕ ॥ ਤਾਗੜਦੰ ਤੜਾਕ ॥ ਸਾਗੜਦੰ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਰਾਗੜਦੰ ਰਾਹੀਰ ॥
 ੧੦ ॥ ੧੯੬ ॥ ਨਾਗੜਦੰ ਨਿਸਾਣ ॥ ਜਾਗੜਦੰ ਜੁਆਣ ॥ ਨਾਗੜਦੀ
 ਨਿਹੰਗ ॥ ਪਾਗੜਦੀ ਪਲੰਗ ॥ ੧੧ ॥ ੧੯੭ ॥ ਤਾਗੜਦੀ ਤਮੱਕਿ ॥
 ਲਾਗੜਦੀ ਲਹੱਕਿ ॥ ਕਾਗੜਦੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ॥ ਬਾਹੈਂ ਜੁਆਣ ॥ ੧੨ ॥ ੧੯੮ ॥
 ਖਾਗੜਦੀ ਖਤੰਗ ॥ ਨਾਗੜਦੀ ਨਿਹੰਗ ॥ ਛਾਗੜਦੀ ਛੁਟੰਤ ॥ ਆਗੜਦੀ
 ਉਡੰਤ ॥ ੧੩ ॥ ੧੯੯ ॥ ਪਾਗੜਦੀ ਪਵੰਗ ॥ ਸਾਗੜਦੀ ਸੁਭੰਗ ॥ ਜਾਗੜਦੀ
 ਜੁਆਣ ॥ ਝਾਗੜਦੀ ਝੁਝਾਣ ॥ ੧੪ ॥ ੧੭੦ ॥ ਝਾਗੜਦੀ ਝੜੰਗ ॥ ਕਾਗੜਦੀ
 ਕੜੰਗ ॥ ਤਾਗੜਦੀ ਤੜਾਕ ॥ ਚਾਗੜਦੀ ਚਟਾਕ ॥ ੧੫ ॥ ੧੭੧ ॥ ਘਾਗੜਦੀ
 ਘਬਾਕ ॥ ਭਾਗੜਦੀ ਭਭਾਕ ॥ ਕਾਗੜਦੰ ਕਪਾਲਿ ॥ ਨੱਚੀ ਬਿਕ੍ਰਾਲ ॥

੧੬ ॥ ੧੭੨ ॥ ਨਰਾਜ਼ ਛੰਦ ॥ ਅਨੰਤ ਦੁਸਟ ਮਾਰੀਯੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਸੋਕ
 ਟਾਰੀਯੰ ॥ ਕਮੰਧ ਅੰਧ ਉਠੀਯੰ ॥ ਬਿਸੇਖ ਬਾਣ ਬੁਠੀਯੰ ॥ ੧੭ ॥ ੧੭੩ ॥
 ਕੜਾਕ ਕਰ ਮੁਕੰ ਉਧੰ ॥ ਸੜਾਕ ਸੈਹਬੀ ਜੁਧੰ ॥ ਬਿਅੰਤ ਬਾਣਿ ਬਰਖਯੰ ॥
 ਬਿਸੇਖ ਬੀਰ ਪਰਖਯੰ ॥ ੧੮ ॥ ੧੭੪ ॥ ਸੰਗੀਤ ਨਰਾਜ਼ ਛੰਦ ॥ ਕੜਾ ਕੜੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਣਯੰ ॥ ਜਟਾ ਜੁਟੀ ਜੁਆਣਯੰ ॥ ਸੁ ਬੀਰ ਜਾਗੜਦੰ ਜਗੇ ॥ ਲੜਾਕ
 ਲਾਗੜਦੰ ਪਗੇ ॥ ੧੯ ॥ ੧੭੫ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਝਮੀ ਤੇਗ ਛੁੱਟੰ ॥ ਛੁਰੀ
 ਡਿਪ੍ ਛੁੱਟੰ ॥ ਗੁਰੰ ਗੁਰਜ ਗੁੱਟੰ ॥ ਪਲੰਗੰ ਪਿਸਟੰ ॥ ੨੦ ॥ ੧੭੬ ॥ ਕਿਤੇ
 ਸ੍ਰੋਣ ਚੁੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਸੀਸ ਛੁੱਟੰ ॥ ਕਹੂੰ ਹੂਹ ਛੁੱਟੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਉਠੌੰ ॥ ੨੧ ॥
 ੧੭੭ ॥ ਕਹੂੰ ਧੂਰਿ ਲੁੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਮਾਰ ਰੁੱਟੰ ॥ ਭਣੇ ਜਸ ਭੁੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਪੇਟ
 ਛੁੱਟੰ ॥ ੨੨ ॥ ੧੭੮ ॥ ਭਜੇ ਡੱਤਿ ਬੁੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਖੂਨ ਖੁੱਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਦੁਸਟ
 ਦੁੱਟੰ ॥ ਫਿਰੇ ਜਜੋਂ ਹਰੁੱਟੰ ॥ ੨੩ ॥ ੧੭੯ ॥ ਸਜੇ ਸੂਰ ਸਾਰੇ ॥ ਮਹਿਖਾਅਸ

ਧਾਰੇ ॥ ਲਈ ਖੱਗਾ ਆਰੇ ॥ ਮਹਾ ਰੋਹ ਵਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ੧੯੦ ॥ ਸਹੀ ਰੂਪ ਕਾਰੇ ॥
 ਮਨੇ ਸਿੰਧੁ ਖਾਰੇ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਗਾਰੇ ॥ ਸੁ ਮਾਰੰ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ੧੯੧ ॥
 ਭਵਾਨੀ ਪਛਾਰੇ ॥ ਜਵਾ ਜੇਮਿ ਜਾਰੇ ॥ ਬਡੇ ਹੀ ਲੁਝਾਰੇ ॥ ਹੁਤੇ ਜੇ ਹੀਏ ਵਾਰੇ ॥
 ੨੬ ॥ ੧੯੨ ॥ ਇਕੰ ਬਾਰ ਟਾਰੇ ॥ ਠਮੰ ਠੋਕ ਠਾਰੇ ॥ ਬਲੀ ਮਾਰ ਢਾਰੇ ॥
 ਢਮੱਕੇ ਢਢਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ੧੯੩ ॥ ਬਹੇ ਬਾਣਣਿਆਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਤੀਰ ਤਾਰੇ ॥
 ਲਖੇ ਹਾਬ ਬਾਰੇ ॥ ਦਿਵਾਨੇ ਦਿਦਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ੧੯੪ ॥ ਹਣੇ ਭੂਮਿ ਪਾਰੇ ॥
 ਕਿਤੇ ਸਿੰਘ ਫਾਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਆਪੁ ਬਾਰੇ ॥ ਜਿਤੇ ਦੈਤ ਭਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ੧੯੫ ॥
 ਤਿਤੇ ਅੰਤ ਹਾਰੇ ॥ ਬਡੇ ਈ ਅੜਿਆਰੇ ॥ ਖਰੇ ਈ ਬਰਿਆਰੇ ॥ ਕਰੂਰੰ ਕਰਾਰੇ ॥
 ੩੦ ॥ ੧੯੬ ॥ ਲਪੱਕੇ ਲਲਾਰੇ ॥ ਅਰੀਲੇ ਅਰਿਆਰੇ ॥ ਹਣੇ ਕਾਲ ਕਾਰੇ ॥
 ਭਜੇ ਰੋਹ ਵਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ੧੯੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਯਾਰ ਕੈ
 ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਕਰ ਲੀਨ ॥ ਬਾਣ ਬੂਦ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਬਰਖ ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਪੁਨ ਕੀਨ ॥

੩੨ ॥ ੧੮੮ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨਯੇ ਸੁੰਭ ਰਾਯੰ ॥ ਚੜਯੋ ਚਉਪ ਚਾਯੰ ॥
 ਸਜੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਚੜੇ ਜੰਗ ਜੁਆਣੰ ॥ ੩੩ ॥ ੧੮੯ ॥ ਲਗੇ ਢੋਲ ਢੰਕੇ ॥
 ਕਮਾਣੰ ਕੜੰਕੇ ॥ ਭਏ ਨਦੱ ਨਾਦੰ ॥ ਧੁਣੰ ਨਿਰਬਿਖਾਦੰ ॥ ੩੪ ॥ ੧੯੦ ॥
 ਚਮੱਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਹਠੇ ਤੇਜ ਮਾਣੰ ॥ ਮਹਾ ਬੀਰ ਹੁੰਕੇ ॥ ਸੁ ਨੀਸਾਣ ਦੂਕੇ ॥
 ੩੫ ॥ ੧੯੧ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਗਰਜੇ ॥ ਸਬੈ ਦੇਵ ਲਰਜੇ ॥ ਸਰੰ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥
 ਮਈਯਾ ਪਾਣ ਪਰਖੇ ॥ ੩੬ ॥ ੧੯੨ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਜੇ ਲਏ ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਮੁਹੇ ਧਏ ॥
 ਤਿਤੇ ਨਿਧਨ ਕਹੁੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ॥ ਝਮਕਤ ਭਈ ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਭਭਕੇ
 ਹੁੰਡ ਮੁੰਡ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ੧੯੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਹੈ ਗੈ ਰਬ ਪੈਦਲ ਕਟੇ
 ਬਚਿਓ ਨ ਜੀਵਤ ਕੋਇ ॥ ਤਬ ਆਪੇ ਨਿਕਸਯੋ ਨ੍ਹਿਪਤਿ ਸੁੰਭ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥
 ੩੮ ॥ ੧੯੪ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ ਇਤ ਦ੍ਰਗ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਾਨ ਲਾਗ
 ਨੀਕੇ ਸਮੁਝਾਈ ॥ ਸਿਵ ਕੇ ਭੇਜ ਦੀਜੀਐ ਤਹਾਂ ॥ ਦੈਤ ਰਾਜ ਇਸਥਿਤ ਹੈ

ਜਹਾਂ ॥ ੩੯ ॥ ੧੯੫ ॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ ਜਬ ਇਮ ਸੁਨ ਪਾਵਾ ॥ ਸਿਵਹਿ ਦੂਤ
 ਕਰਿ ਉਤੈ ਪਠਾਵਾ ॥ ਸਿਵ ਦੂਤੀ ਤਾ ਤੇ ਭਯੋ ਨਾਮਾ ॥ ਜਾਨਤ ਸਕਲ ਪੁਰਖ
 ਅਰੁ ਬਾਮਾ ॥ ੪੦ ॥ ੧੯੬ ॥ ਸਿਵ ਕਹੀ ਦੈਤ ਰਾਜ ਸੁਨਿ ਬਾਤਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ
 ਕਹਿਓ ਤੁਮਹੁ ਜਗਮਾਤਾ ॥ ਦੇਵਨ ਕੌ ਦੈ ਕੈ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਕੈ ਮਾਂਡਹੁ ਹਮ ਸੰਗ
 ਲਰਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ੧੯੭ ॥ ਦੈਤ ਰਾਜ ਇਹੁ ਬਣੁ ਲੋ ਮਾਨੀ ॥ ਆਪ ਚਲੇ
 ਜੂਝਨ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਗਰਜਤ ਕਾਲਿ ਕਾਲ ਦੂਜੋਂ ਜਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਯੋ
 ਅਸੁਰਪਤਿ ਤਹਾਂ ॥ ੪੨ ॥ ੧੯੮ ॥ ਚਮਕੀ ਤਹਾਂ ਅਸਿਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਨਾਚੇ
 ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬੈਤਾਰਾ ॥ ਫਰਕੇ ਅੰਧ ਕਬੰਧ ਅਲੇਡ ॥ ਇਛਾਰੇ ਭਈ ਰਵ ਭੀਮ
 ਅਨੇਕਾ ॥ ੪੩ ॥ ੧੯੯ ॥ ਤੁਰਹੀ ਢੋਲ ਨਹਾਰੇ ਬਾਜੇ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਜੋਧਾ ਰਣ
 ਗਾਜੇ ॥ ਢਡਿ ਡਫ਼ ਡਮਰੁ ਡੁਗਡੁਗੀ ਘਨੀ ॥ ਨਾਇ ਨਫੀਰੀ ਜਾਤ ਨ ਗਨੀ ॥
 ੪੪ ॥ ੨੦੦ ॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਹੁੰਕੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਧੁੰਕੇ ਨਿਸਾਣ ॥ ਸੱਜੇ ਸੁ

ਬੀਰ ॥ ਗੱਜੇ ਗਹੀਰ ॥ ੪੫ ॥ ੨੦੧ ॥ ਝੁੱਕੇ ਨਿੱਕ ॥ ਬੱਜੇ ਉਬਕੁ ॥ ਸੱਜੇ
 ਸੁਬਾਹ ॥ ਅੱਛੈ ਉਛਾਹ ॥ ੪੬ ॥ ੨੦੨ ॥ ਕੁੱਟੇ ਕਿਕਾਣ ॥ ਛੁੱਟੇ ਚਵਾਣ ॥
 ਸੂਲੰ ਸੜਾਕ ॥ ਉੱਠੇ ਕੜਾਕ ॥ ੪੭ ॥ ੨੦੩ ॥ ਗੱਜੇ ਜੁਆਣ ॥ ਬੱਜੇ
 ਨਿਸਾਣ ॥ ਸੱਜੇ ਰਜੋਦ੍ਰ ॥ ਗੱਜੇ ਗਜੋਦ੍ਰ ॥ ੪੮ ॥ ੨੦੪ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੰਦ ॥ ਫਿਰੇ ਬਾਜੀਅੰ ਤਾਜੀਅੰ ਇਤ ਉਤੰ ॥ ਗਜੇ ਬਾਰਣੰ ਦਾਰੁਣੰ ਰਾਜ ਪੁੜ੍ਹੰ ॥
 ਬਜੇ ਸੰਖ ਭੇਰੀ ਉਠੇ ਸੰਖ ਨਾਦੰ ॥ ਰਣੰਕੈ ਨਫੀਰੀ ਧੁਣੰ ਨਿਰਬਿਖਾਦੰ ॥ ੪੯ ॥
 ੨੦੫ ॥ ਕੜੁੱਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਸੜਕਾਰ ਸੇਲੰ ॥ ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੂਹੰ ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥
 ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛੀ ਗਿਰੇ ਚਉਰ ਚੀਰੰ ॥ ਕਹੂੰ ਹੱਥ ਮੱਥੀ ਕਹੂੰ ਬਰਮ ਬੀਰੰ ॥ ੫੦ ॥
 ੨੦੬ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਬਲੀ ਬੈਰ ਰੁੱਝੇ ॥ ਸਮੂਹ ਸਾਰ ਜੁੱਝੇ ॥ ਸੰਭਾਰੇ
 ਹਥੀਯਾਰੰ ॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥ ੫੧ ॥ ੨੦੭ ॥ ਸਭੈ ਸਸਤ੍ਰ ਸੱਜੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ
 ਗੱਜੇ ॥ ਸਰੰ ਓਘ ਛੁੱਟੇ ॥ ਕੜਕਾਰੁ ਉੱਠੇ ॥ ੫੨ ॥ ੨੦੮ ॥ ਬਜੈ ਬਾਦ੍ਰਿਤੇਅੰ ॥

ਹਸੈ ਗਾਂਪ੍ਰਭੇਅੰ ॥ ਝੰਡਾ ਗੱਡ ਜੁੱਟੇ ॥ ਸਰੰ ਸੰਜ ਛੁੱਟੇ ॥ ੫੩ ॥ ੨੦੯ ॥ ਚਹੂੰ
ਉਰ ਉੱਠੇ ॥ ਸਰੰ ਬਿਸਟ ਬੁੱਠੇ ॥ ਕਰੋਧੀ ਕਰਾਲੰ ॥ ਬਕੈਂ ਬਿਕਰਾਲੰ ॥ ੫੪ ॥
੨੧੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਕਿਤੇ ਕੁਠੀਅੰ ਬੁਠੀਅੰ ਬਿਸਟ ਬਾਣੰ ॥ ਰਣੰ
ਛੁੱਲੀਯੰ ਬਾਜ਼ ਖਾਲੀ ਪਲਾਣੰ ॥ ਜੁੱਝੇ ਜੋਧਯੰ ਬੀਰ ਦੇਵੰ ਅਦੇਵੰ ॥ ਸੁਭੇ ਸਸਤ੍ਰ
ਸਾਜਾ ਮਨੋ ਸਾਂਤਨੇਵੰ ॥ ੫੫ ॥ ੨੧੧ ॥ ਗਜੇ ਗਜੀਯੰ ਸਰਬ ਸੱਜੇ ਪਵੰਗੰ ॥
ਜੁਧੰ ਜੁੱਟੀਯੰ ਜੋਧ ਛੁੱਟੇ ਖਤੰਗੰ ॥ ਤੱਤਕੇ ਤਬਲੰ ਝੱਤਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ॥ ਸੱਤਕਾਰ
ਸੇਲੰ ਰਣੀਕੇ ਨਿਸਾਣੰ ॥ ੫੬ ॥ ੨੧੨ ॥ ਢਮਾ ਢਮੱ ਢੋਲੰ ਢਲਾ ਢੁੱਕੁ ਢਾਲੰ ॥
ਗਹਾ ਜੂਹ ਗੱਜੇ ਹਯੰ ਹਾਲ ਚਾਲੰ ॥ ਸਟਾ ਸੱਟ ਸੇਲੰ ਖਹਾ ਖੂਨਿ ਖੱਗੰ ॥ ਤੁਟੇ
ਚਰਮ ਬਰਮੰ ਉਠੇ ਨਾਲ ਅੱਗੰ ॥ ੫੭ ॥ ੨੧੩ ॥ ਉਠੇ ਆਂਗਿੰ ਨਾਲੰ ਖਹੇ ਖੋਲ
ਖੱਗੰ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਵਸੀ ਜਾਣੁ ਮਾਸਾਣ ਜੱਗੰ ॥ ਡਕੀ ਡਾਕਣੀ ਡਾਮਰੂ ਡਉਰ
ਛੱਕੰ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਭੂਤੰ ਭੱਕੰ ॥ ੫੮ ॥ ੨੧੪ ॥ ਬੇਲੀ ਬਿੰਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ॥

ਸਰਬ ਸਤ੍ਤੁ ਆਵਤ ਭੇ ਜਿਤੇ ॥ ਸਭ ਕਾਟਿ ਦੀਨ ਦੂਗਾ ਤਿਤੇ ॥ ਅਰਿ ਅਉਰ
 ਜੇਤਿਕ ਡਾਰੀਅੰ ॥ ਤੇਉ ਕਾਟਿ ਭੂਮਿ ਉਤਾਰੀਅੰ ॥ ਪੱਈ ॥ ੨੧੫ ॥ ਸਰ ਆਪ
 ਕਾਲੀ ਛੰਡੀਅੰ ॥ ਸਰਬਾਸਤ੍ਤੁ ਸਤ੍ਤੁ ਬਿਹੰਡੀਅੰ ॥ ਸਸਤ੍ਤੁ ਹੀਨ ਜਬੈ ਨਿਹਾਰਯੋ ॥
 ਜੈ ਸਬਦ ਦੇਵਨ ਉਚਾਰਯੋ ॥ ਈਂ ॥ ੨੧੬ ॥ ਨਭਿ ਮੱਧਿ ਬਾਜਨ ਬਾਜ ਹੀਂ ॥
 ਅਵਿਲੋਕਿ ਦੇਵਾ ਗਾਜ ਹੀਂ ॥ ਲਖਿ ਦੇਵ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਹੀਂ ॥ ਜੈ ਸਬਦ ਸਰਬ
 ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ॥ ਈਂ ॥ ੨੧੭ ॥ ਰਣ ਕੋਪ ਕਾਲ ਕਰਾਲੀਯੰ ॥ ਖੱਟ ਅੰਗ ਪਾਣ
 ਉਛਾਲੀਯੰ ॥ ਸਿਰ ਸੁੰਭ ਹੱਥ ਦੁਛੰਡੀਯੰ ॥ ਇਕ ਚੇਟ ਦੁਸਟ ਬਿਹੰਡੀਯੰ ॥ ਈਂ ॥
 ੨੧੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਮ ਸੁੰਭਾਸੁਰ ਕੇ ਹਨਾ ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕੇ ਕਾਲ ॥ ਤਿਉ
 ਸਾਧਨ ਕੇ ਸਤ੍ਤੁ ਸਭ ਚਾਬਤ ਜਾਂਹ ਕਰਾਲ ॥ ਈਂ ॥ ੨੧੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ
 ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਸੁੰਭ ਬਧਹ ਖਸਟਮੇ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ਈ ॥
 ਅਥ ਜੈਕਾਰ ਸਬਦ ਕਥਨੰ ॥ ਬੇਲੀ ਬਿੰਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ॥ ਜੈ ਸਬਦ ਦੇਵ ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ॥

ਸਭ ਫੂਲ ਫੂਲਨ ਡਾਰ ਹੋਈਂ ॥ ਘਨਸਾਰ ਕੁੰਕਮ ਲਿਆਇ ਕੈ ॥ ਟੀਕਾ ਦੀਯੋ
 ਹਰਖਾਇ ਕੈ ॥ ੧ ॥ ੨੨੦ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਉਸਤਤ ਸਭੂੰ ਕਰੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕਵਚ ਕੇ ਜਾਪ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਬੂਝ ਪ੍ਰਛੱਲਤ ਭਏ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਨਾਸ
 ਹੁਐ ਗਏ ॥ ੨ ॥ ੨੨੧ ॥ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੁਖ ਬਢੇ ਅਨੇਕਾ ॥ ਦਾਨਵ ਦੁਸਟ ਨ
 ਬਾਚਾ ਏਕਾ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਈ ॥ ਜਹੁ ਤਹੁ ਸਾਧਨ ਹੋਹਿ ਸਹਾਈ ॥
 ੩ ॥ ੨੨੨ ॥ ਦੇਵੀ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨਮੇ ਜੋਗ ਜੁਆਲੰ
 ਧਰੀਯੰ ਜੁਆਲੰ ॥ ਨਮੈ ਸੁੰਭ ਹੰਤੀ ਨਮੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾਲੰ ॥ ਨਮੇ ਸ੍ਰੋਨ ਬੀਰਜਾਰਦ੍ਵਨੀ
 ਧੂਮੂ ਹੰਤੀ ॥ ਨਮੇ ਕਾਲਕਾ ਰੂਪ ਜੁਆਲਾ ਜੰਯੰਤੀ ॥ ੪ ॥ ੨੨੩ ॥ ਨਮੇ ਅੰਬਕਾ
 ਜੰਬਹਾ ਜੋਤਿ ਰੂਪਾ ॥ ਨਮੇ ਚੰਡ ਮੁੰਡਾਰਦਨੀ ਭੂਪਿ ਭੂਪਾ ॥ ਨਮੇ ਚਾਮਰੰ ਚੀਰਣੀ
 ਚਿੜ੍ਹ ਰੂਪੰ ॥ ਨਮੇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਯਾ ਬਿਰਾਜੈ ਅਨੂਪੰ ॥ ੫ ॥ ੨੨੪ ॥ ਨਮੇ ਪਰਮ
 ਰੂਪਾ ਨਮੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮਾ ॥ ਨਮੇ ਰਾਜਸਾ ਸਾਤਕਾ ਪਰਮ ਬਰਮਾ ॥ ਨਮੇ ਮਹਿਖ

ਦਈਤੇਸ ਕੇ ਅੰਤ ਕਰਣੀ ॥ ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ ਸਰਬ ਇਰਣੀ ॥ ੬ ॥
 ੨੨੫ । ਬਿੜਾਲਾਛ ਹੰਤੀ ਕਰੂਰਾਛ ਘਾਯਾ ॥ ਦਿਜਗਿ ਦਯਾਰਦਨੀਅੰ ਨਮੋ ਜੋਗ
 ਮਾਯਾ ॥ ਨਮੋ ਭੈਰਵੀ ਭਾਰਗਵੀਅੰ ਭਵਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੂਲੰ ਧਰੀ ਸਰਬ
 ਮਾਨੀ ॥ ੭ ॥ ੨੨੬ ॥ ਅਧੀ ਉਰਧਵੀ ਆਪ ਰੂਪਾ ਅਪਾਰੀ ॥ ਰਮਾ ਰਸਟਰੀ
 ਕਾਮ ਰੂਪਾ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ ਭੈਰਵੀ ਭੀਮ ਰੂਪਾ ॥ ਨਮੋ ਹਿੰਗੁਲਾ
 ਪਿੰਗੁਲਾਯੰ ਅਨੂਪਾ ॥ ੮ ॥ ੨੨੭ ॥ ਨਮੋ ਜੁਧਨੀ ਕੁਧਨੀ ਕੁਰ ਕਰਮਾ ॥ ਮਹਾਂ
 ਬੁਧਨੀ ਸਿਧਨੀ ਸੁਧਨੀ ਕਰਮਾ ॥ ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ ਪਾਰਬਤੀ ਪੈਰਮ ਰੂਪਾ ॥ ਸਿਵੀ
 ਬਾਸਿਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮੀ ਰਿਧੁ ਕੂਪਾ ॥ ੯ ॥ ੨੨੮ ॥ ਮਿੜਾ ਮਾਰਜਨੀ ਸੂਰਤਵੀ ਮੋਹ
 ਕਰਤਾ ॥ ਪਰੀ ਪਸਟਣੀ ਪਾਰਬਤੀ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ
 ਤੇਤਲਾਯੰ ॥ ਨਮੋ ਕਾਰਤਿਕਯਾਨੀ ਸਿਵਾ ਸੀਤਲਾਯੰ ॥ ੧੦ ॥ ੨੨੯ ॥ ਭਵੀ
 ਭਾਰਗਵੀਯੰ ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰ ਧਰਤਾ ਨਮੋ ਤੇਜ ਮਾਣੰ ॥ ਜਯਾ

ਆਜਯਾ ਚਰਮਣੀ ਚਾਵਡਾਯੰ ।। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲ ਕਾਯੰ ਨਯੰ ਨਿੱਤ ਨਿਆਯੰ ।।
 ੧੧ ।। ੨੩੦ ।। ਨਮੇ ਚਾਪਣੀ ਚਰਮਣੀ ਖੜਗ ਪਾਣੰ ।। ਗਦਾ ਪਾਨਿਣੀ ਚਕੂਣੀ
 ਚਿੱਤ੍ਰ ਮਾਣੰ ।। ਨਮੇ ਸੂਲਣੀ ਸੈਹਬੀ ਪਾਣਿ ਮਾਤਾ ।। ਨਮੇ ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ
 ਕੀ ਗਿਆਨ ਗਿਆਤਾ ।। ੧੨ ।। ੨੩੧ ।। ਨਮੇ ਪੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਲੀ ।।
 ਨਮੇ ਦੁਸਟ ਦੇਖਾਰਦਨੀ ਰੂਪ ਕਾਲੀ ।। ਨਮੇ ਜੇਗ ਜੁਆਲਾ ਨਮੇ
 ਕਾਰਤਿਕਯਾਨੀ ।। ਨਮੇ ਅੰਬਕਾ ਤੇਤਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ।। ੧੩ ।। ੨੩੨ ।। ਨਮੇ
 ਦੇਖ ਦਾਹੀ ਨਮੇ ਦੁਖੁਜ ਹਰਤਾ ।। ਨਮੇ ਸਸਤ੍ਰਣੀ ਅਸਤ੍ਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ।।
 ਨਮੇ ਰਿਸਟਣੀ ਪੁਸਟਣੀ ਪਰਮ ਜੁਆਲਾ ।। ਨਮੇ ਤਾਰੁਣੀਅੰ ਨਮੇ ਬਿੱਧ ਬਾਲਾ ।।
 ੧੪ ।। ੨੩੩ ।। ਨਮੇ ਸਿੰਘ ਬਾਹੀ ਨਮੇ ਦਾੜ੍ਹ ਗਾੜ੍ਹੰ ।। ਨਮੇ ਖੱਗ ਦੱਗੰ ਝੱਮਾ
 ਝੱਮ ਬਾੜ੍ਹੰ ।। ਨਮੇ ਰੂੜ੍ਹ ਗੂੜ੍ਹੰ ਨਮੇ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ।। ਨਮੇ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੀ
 ਦੁਸਟ ਖਾਪੀ ।। ੧੫ ।। ੨੩੪ ।। ਨਮੇ ਰਿੱਧਿ ਰੂਪੰ ਨਮੇ ਸਿੱਧ ਕਰਣੀ ।। ਨਮੇ

ਪੇਖਣੀ ਸੋਖਣੀ ਸਰਬ ਭਰਣੀ ॥ ਨਮੇ ਆਰਜਨੀ ਮਾਰਜਨੀ ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀ ॥ ਨਮੇ
 ਜੋਗ ਚੂਅਲੰ ਧਰੀ ਸਰਬ ਦਾਤ੍ਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ੨੩੫ ॥ ਨਮੇ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰੀ ਧਰਮ
 ਕਰਣੀ ॥ ਨਈ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੀ ਦੁਸਟ ਦਰਣੀ ॥ ਛਲਾ ਆਛਲਾ ਈਸੁਰੀ
 ਜੋਗ ਜੁਆਲੀ ॥ ਨਮੇ ਬਰਮਣੀ ਚਰਮਣੀ ਕੂਰ ਕਾਲੀ ॥ ੧੭ ॥ ੨੩੬ ॥ ਨਮੇ
 ਰੇਚਕਾ ਪੂਰਕਾ ਪ੍ਰਾਤ ਸੰਧਿਆ ॥ ਜਿਨੈ ਮੋਹੁੈਕੈ ਚਉਦਹੁੰ ਲੋਗ ਬੰਧਿਆ ॥ ਨਮੇ
 ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ ਸਰਬ ਅਸਤ੍ਰਾ ॥ ਨਮੇ ਧਾਰਣੀ ਬਾਰਣੀ ਸਰਬ ਸਸਤ੍ਰਾ ॥ ੧੮ ॥
 ੨੩੭ ॥ ਨਮੇ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ ਦੁਸਟ ਗਰਬਾ ॥ ਨਮੇ ਤੇਖਣੀ ਪੇਖਣੀ ਸੰਤ
 ਸਰਬਾ ॥ ਨਮੇ ਸਕਤਣੀ ਸੂਲਣੀ ਖੜਗ ਪਾਣੀ ॥ ਨਮੇ ਤਾਰਣੀ ਕਾਰਣੀ ਅੰ
 ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ॥ ੧੯ ॥ ੨੩੮ ॥ ਨਮੇ ਰੂਪ ਕਾਲੀ ਕਪਾਲੀ ਅਨੰਦੀ ॥ ਨਮੇ ਚੰਦ੍ਰਣੀ
 ਭਾਨਵੀ ਅੰ ਗੁਬਿੰਦੀ ॥ ਨਮੇ ਛੈਲ ਰੂਪਾ ਨਮੇ ਦੁਸਟ ਦਰਣੀ ॥ ਨਮੇ ਕਾਰਣੀ
 ਤਾਰਣੀ ਸਿਸਟ ਭਰਣੀ ॥ ੨੦ ॥ ੨੩੯ ॥ ਨਮੇ ਹਰਖਣੀ ਬਰਖਣੀ ਸਸਤ੍ਰੁ

ਧਾਰਾ ॥ ਨਮੇ ਤਾਰਣੀ ਕਾਰਣੀਯ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਮੇ ਜੋਗਣੀ ਭੋਗਣੀ ਪਰਮ
 ਪ੍ਰਗਾਜਾ ॥ ਨਮੇ ਦੇਵ ਦਈਤਯਾਇਣੀ ਦੇਵਿ ਦੁਰਗਾਜਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੪੦ ॥ ਨਮੇ
 ਘੋਰ ਰੂਪਾ ਨਮੇ ਚਾਰੁ ਨੈਣਾ ॥ ਨਮੇ ਸੂਲਣੀ ਸੇਬਣੀ ਬੱਕ੍ਹ ਬੇਣਾ ॥ ਨਮੇ ਬਿੱਧ
 ਬੁੱਧੀ ਕਰੀ ਜੋਗ ਜੁਆਲਾ ॥ ਨਮੇ ਚੰਡ ਮੁੰਡੀ ਮ੍ਰਿਝਾ ਕੁਰ ਕਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ੨੪੧ ॥
 ਨਮੇ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟਾਰਦਨੀ ਛੇਮ ਕਰਣੀ ॥ ਨਮੇ ਦਾੜ੍ਹੁ ਗਾੜ੍ਹਾ ਧਰੀ ਦੁੱਖ ਹਰਣੀ ॥
 ਨਮੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ ਨਮੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਗਾਮੀ ॥ ਨਮੇ ਜੱਡ ਬਿੱਦਿਆ ਧਰੀ ਪੂਰਣ
 ਕਾਮੀ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪੨ ॥ ਰਿਪੰ ਤਾਪਣੀ ਜਾਪਣੀ ਸਰਬ ਲੋਗਾ ॥ ਬਪੇ ਖਾਪਣੀ
 ਬਾਪਣੀ ਸਰਬ ਸੋਗਾ ॥ ਨਮੇ ਲੰਕੁੜੇਸੀ ਨਮੇ ਸਕਤਿ ਪਾਣੀ ॥ ਨਮੇ ਕਾਲਕਾ
 ਖੜਗ ਪਾਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ॥ ੨੪ ॥ ੨੪੩ ॥ ਨਮੇ ਲੰਕੁੜੇਸਾ ਨਮੇ ਨਾਗ੍ਰ ਕੋਟੀ ॥
 ਨਮੇ ਕਾਮ ਰੂਪਾ ਕਮਿੱਛਿਆ ਕਰੋਟੀ ॥ ਨਮੇ ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਪਰਦੀ
 ਕਲਿਆਣੀ ॥ ਮਹਾ ਰਿਧਣੀ ਸਿੱਧ ਦਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ॥ ੨੫ ॥ ੨੪੪ ॥ ਨਮੇ

ਚਤੁਰ ਬਾਹੀ ਨਮੇ ਅਸਟ ਬਾਹਾ ॥ ਨਮੇ ਪੋਖਣੀ ਸਰਬ ਆਲਮ ਪਨਾਹਾ ॥ ਨਮੇ
 ਅੰਬਕਾ ਜੰਭਹਾ ਕਾਰਤਿਕਯਾਨੀ ॥ ਮ੍ਰਿਝਾਲੀ ਕਪਰਦੀ ਨਮੇ ਸ੍ਰੀ
 ਭਵਾਨੀ ॥ ੨੯ ॥ ੨੪੫ ॥ ਨਮੇ ਦੇਵ ਅਰਦਯਾਰਦਨੀ ਦੁਸਟ ਹੰਤੀ ॥ ਸਿਤਾ
 ਅਸਿਤਾ ਰਾਜ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਨੰਤੀ ॥ ਜੁਆਲਾ ਜ਼ਜ਼ਤੀ ਅਲਾਸੀ ਅਨੰਦੀ ॥ ਨਮੇ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਹਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕੰਦੀ ॥ ੨੭ ॥ ੨੪੬ ॥ ਜ਼ਜ਼ਤੀ ਨਮੇ ਮੰਗਲਾ
 ਕਾਲਕਾਯੰ ॥ ਕਪਾਲੀ ਨਮੇ ਭੱਦ੍ਰਕਾਲੀ ਸਿਵਾਯੰ ॥ ਦੂਗਾਯੰ ਛਿਮਾਯੰ ਨਮੇ
 ਧਾਤ੍ਰੀਏਯੰ ॥ ਸੁਆਹਾ ਸੁਧਾਯੰ ਨਮੇ ਸੀਤਲੇਯੰ ॥ ੨੮ ॥ ੨੪੭ ॥ ਨਮੇ ਚਰਬਣੀ
 ਸਰਬ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾਯੰ ॥ ਨਮੇ ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅੰਬਕਾਯੰ ॥ ਨਮੇ ਦੀਰਘ ਦਾੜਾ
 ਨਮੇ ਸਿਆਮ ਬਰਣੀ ॥ ਨਮੇ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ ਦੈਤ ਦਰਣੀ ॥ ੨੯ ॥ ੨੪੮ ॥
 ਨਮੇ ਅਰਧ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੀ ਚੰਦ੍ਰ ਚੂੜੰ ॥ ਨਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਉਰਧਾ ਨਮੇ ਦਾੜ੍ਹ ਗੁੜ੍ਹੰ ॥ ਸਸੰ
 ਸੇਖਰੀ ਚੰਦ੍ਰ ਭਾਲਾ ਭਵਾਨੀ ॥ ਭਵੀ ਭੈ ਹਰੀ ਭੂਤਰਾਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥ ੩੦ ॥

੨੪੯ ॥ ਕਲੀ ਕਾਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਕਮੱਛਿਆ ॥ ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ ਪੂਰਨੀ
 ਸਰਬ ਇਛਿਆ ॥ ਜਜਾ ਜੋਗਣੀ ਜੱਗ ਕਰਤਾ ਜਯਤੀ ॥ ਸੁਭਾ ਸੁਆਮਣੀ
 ਸਿਸਟਜਾ ਸਤ੍ਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥ ੩੧ ॥ ੨੫੦ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰੀ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਪਰੇਯੰ ॥
 ਪ੍ਰਭੀ ਪੂਰਣੀ ਪੈਰਬ੍ਰਹਮੀ ਅਜੇਯੰ ॥ ਅਰੂਪੰ ਅਨੂਪੰ ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਅਭੀਤੰ
 ਅਜੀਤੰ ਮਹਾਂ ਧਰਮ ਧਾਮੰ ॥ ੩੨ ॥ ੨੫੧ ॥ ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ ਅਕਰਮੰ ਸੁ ਧਰਮੰ ॥
 ਨਮੇ ਬਾਣ ਪਾਣੀ ਧਰੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ ॥ ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਤਜੰ ॥
 ਨਿਰੂਪੰ ਨਿਬਾਣੰ ਨਿਮਿਤਜੰ ਆਕਿਤਜੰ ॥ ੩੩ ॥ ੨੫੨ ॥ ਗੁਰੀ ਗਊਰਜਾ
 ਕਾਮਗਾਮੀ ਗੁਪਾਲੀ ॥ ਬਲੀ ਬੀਰਣੀ ਬਾਵਨਾ ਜੱਗਯਾ ਜੁਆਲੀ ॥ ਨਮੇ ਸਤ੍ਤ੍ਰ
 ਚਰਬਾਇਣੀ ਗਰਬ ਹਰਣੀ ॥ ਨਮੇ ਤੇਖਣੀ ਸੋਖਣੀ ਸਰਬ ਭਰਣੀ ॥ ੩੪ ॥
 ੨੫੩ ॥ ਪਲੰਗੀ ਪਵੰਗੀ ਨਮੇ ਚਰਚਿਤੰਗੀ ॥ ਨਮੇ ਭਾਵਨੀ ਭੂਤ ਹੰਤਾ ਭੜਿੰਗੀ ॥
 ਨਮੇ ਭੀਮੀ ਰੂਪਾ ਨਮੇ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥ ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ ਭਵਿਖਯਾਤਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥

੩੫ ॥ ੨੫੪ ॥ ਪ੍ਰੂਭਾ ਪੂਰਨੀ ਪਰਮ ਰੂਪੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀ ॥ ਪਰੀ ਪੇਖਣੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ
 ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥ ਜਟੀ ਜੁਆਲ ਪਰਚੰਡ ਮੁੰਡੀ ਚਮੁੰਡੀ ॥ ਬਰੰ ਦਾਇਣੀ ਦੁਸਟ ਖੰਡੀ
 ਅਖੰਡੀ ॥ ੩੬ ॥ ੨੫੫ ॥ ਸਭੈ ਸੰਤ ਉਬਾਰੀ ਬਰੰ ਬਜੂਹ ਦਾਤਾ ॥ ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ
 ਕਾਰਣੀ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥ ਨਮਸਤਯੰ ਨਮਸਤਯੰ ਨਮਸਤਯੰ ਭਵਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਰਾਖਿ
 ਲੈ ਮੁਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ੨੫੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ
 ਦੇਵੀ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤਮੇ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੧ ॥ ਅਫਜੂ ॥
 ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਭਰੇ ਜੋਗਾਨੀ
 ਪਤ੍ਰੁ ਚਉਸਠ ਚਾਰੰ ॥ ਚਲੀ ਠਾਮ ਠਾਮੰ ਡਕਾਰੰ ਡਕਾਰੰ ॥ ਭਰੇ ਨੇਹ ਗੋਹੰ ਗਏ
 ਕੰਕ ਬੰਕੰ ॥ ਰੁਲੇ ਸੂਰਥੀਰੰ ਅਹਾੜੁ ਨਿਸੰਕੰ ॥ ੧ ॥ ੨੫੭ ॥ ਚਲੇ ਨਾਰਦਉ
 ਹਾਥ ਬੀਨਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਬਨੇ ਬਾਰਦੀ ਡੰਕ ਡਉਰੁ ਬਜਾਏ ॥ ਗਿਰੇ ਬਾਜ ਗਾਜੀ
 ਗਜੀ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਰੁਲੇ ਤੱਛ ਮੁੱਛ ਨਚੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੌਤੰ ॥ ੨ ॥ ੨੫੮ ॥ ਨਚੇ ਬੀਰ

ਬੈਤਾਲ ਅਧੀ ਕਮੱਧੀ ।। ਬਧੇ ਬਧੋ ਗੋਪਾ ਗੁਲਿਤ੍ਰਾਣ ਬਧੀ ।। ਭਏ ਸਾਧੁ ਸੰਬੂਹ ਭੀਤੰ
 ਅਭੀਤੇ ।। ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ਭਵੇ ਸਤ੍ਰ ਜੀਤੇ ।। ੩ ।। ੨੫੯ ।। ਪੜ੍ਹੇ ਮੂੜ੍ਹ ਯਾ ਕੇ
 ਧਨੰ ਧਾਮ ਬਾਢੇ ।। ਸੁਨੈ ਸੂਮ ਸੋਛੀ ਲੈਰੈ ਜੁਧੁ ਗਾਢੇ ।। ਜਗੈ ਰੈਣਿ ਜੋਗੀ ਜਪੈ
 ਜਾਪ ਯਾਂ ਕੇ ।। ਧਰੈ ਪਰਮ ਜੋਗੀ ਲਹੈ ਸਿਧੁਤਾ ਕੇ ।। ੪ ।। ੨੬੦ ।। ਪੜ੍ਹੈ ਯਾਹਿ
 ਬਿਦਯਾਰਥੀ ਬਿਦਯਾ ਹੇਤੰ ।। ਲਹੈ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰਾਨ ਕੇ ਮੱਦ ਚੇਤੰ ।। ਜਪੈ
 ਜੋਗ ਸੰਨਜਾਸ ਬੈਰਾਗ ਕੋਈ ।। ਤਿਸੈ ਸਰਬ ਪੁਨਜਾਨ ਕੇ ਪੁੰਨਿ ਹੋਈ ।। ੫ ।।
 ੨੬੧ ।। ਦੇਹਰਾ ।। ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੇ ਨਿਤ ਉਠ ਧਿਐਹੋ ਸੰਤ ।। ਅੰਤ
 ਲਹੈਂਗੇ ਮੁਕਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿੰਗੇ ਭਗਵੰਤ ।। ੬ ।। ੨੬੨ ।। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ
 ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸਟਮੇ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣ ਮਸਤੁ
 ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੮ ॥ ਅਫਜੂ ॥

ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ

੧ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ
ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਰੌਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੇ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥
ਅਰਜਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ
ਜਿਸ ਛਿਠੇ ਸਭਿ ਦੁਖਿ ਜਾਇ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਆਵੈ ਧਾਇ ॥ ਸਭ ਬਾਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੰਡਾ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸਾਜ਼
ਕੈ ਜਿਨ ਸਭ ਸੈਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਸਾਜਿ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ
ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਿੰਧ ਪਰਬਤ ਮੇਦਨੀ ਬਿਨੁ ਬੰਮ੍ਰਾ ਗਗਨਿ
ਰਹਾਇਆ ॥ ਸਿਰਜੇ ਦਾਨੇ ਦੇਵਤੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਤੇ ਹੀ

ਦੁਰਗਾ ਸਾਜਿ ਕੈ ਦੈਤਾ ਦਾ ਨਾਸੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਤੈਬੋਂ ਹੀ ਬਲੁ ਰਾਮ ਲੈ ਨਾਲ
 ਬਾਣਾ ਦਹਸਿਰੁ ਘਾਇਆ ॥ ਤੈਬੋਂ ਹੀ ਬਲੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲੈ ਕੰਸੁ ਕੇਸੀ ਪਕੜਿ
 ਗਿਰਾਇਆ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਤੇ ਕਈ ਜੁਗ ਤਿਨੀ ਤਨੁ ਤਾਇਆ ॥ ਕਿਨੀ
 ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਜੁਗੁ ਬੀਤਿਆ ਅਧ ਸੀਲੀ ਤ੍ਰੇਤਾ
 ਆਇਆ ॥ ਨਚੀ ਕਲ ਸਰੋਸਰੀ ਕਲ ਨਾਰਦ ਛਉਰੁ ਵਾਇਆ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ
 ਉਤਾਰਨ ਦੇਵਤਿਆਂ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਸੁੰਭ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜੀਤਿ ਲਏ ਤਿਨ ਦੇਵਤੇ
 ਤਿਹ ਲੋਕੀ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਵੱਡਾ ਬੀਰੁ ਅਖਾਇ ਕੈ ਸਿਰ ਉਪਰ ਛੜੁ
 ਫਿਰਾਇਆ ॥ ਦਿੱਤਾ ਇੰਦ੍ਰੂ ਨਿਕਾਲ ਕੈ ਤਿਨ ਗਿਰ ਕੈਲਾਸੁ ਤਕਾਇਆ ॥ ਡਰਿ
 ਕੈ ਹੱਥੇ ਦਾਨਵੀ ਦਿਲ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਾਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪਾਸ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰੂ
 ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕ ਦਿਹਾੜੇ ਨਾਵਣ ਆਈ ਦੁਰਗਸਾਹ ॥ ਇੰਦ੍ਰੂ
 ਬਿਰਥਾ ਸੁਣਾਈ ਅਪਣੇ ਹਾਲ ਦੀ ॥ ਛੀਨ ਲਈ ਠਕੁਰਾਈ ਸਾਤੇ ਦਾਨਵੀ ॥

ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾਈ ਦੇਹੀ ਆਪਣੀ ॥ ਬੈਠੇ ਵਾਇ ਵਧਾਈ ਤੇ ਅਮਰਾਵਤੀ ॥
 ਦਿੱਤੇ ਦੇਵ ਭਜਾਈ ਸਭਨਾ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਕਿਨੇ ਨ ਜਿੱਤਾ ਜਾਈ ਮਹੱਥੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥
 ਤੇਰੀ ਸਾਮ ਤਕਾਈ ਦੇਵੀ ਦੁਰਗਸਾਹ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਬੈਣ ਸੁਣੂੰਦੀ
 ਹੱਸੀ ਹੜਹੜਾਇ ॥ ਓਹੀ ਸੀਹੁ ਮੰਗਾਇਆ ਰਾਕਸ ਭੁੱਖਣਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ
 ਨ ਕਾਈ ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ॥ ਰੋਹ ਹੋਈ ਮਹਾ ਮਾਈ ਰਾਕਸਿ ਮਾਰਣੇ ॥ ੫ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਾਕਸਿ ਆਏ ਰੋਹਲੇ ਖੇਤ ਭਿੜਨ ਕੇ ਚਾਇ ॥ ਲਸ਼ਕਨ ਤੇਗਾਂ
 ਬਰਛੀਆਂ ਸੂਰਜੁ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ
 ਢੇਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ ਬੱਜੇ ॥ ਰਾਕਸਿ ਆਏ ਰੋਹਲੇ ਤਰਵਾਰੀ ਬਖਤਰ ਸੱਜੇ ॥
 ਜੁੱਟੇ ਸਉਹੇ ਜੁੱਧ ਨੂੰ ਇਕ ਜਾਤ ਨ ਜਾਣਨ ਭੱਜੇ ॥ ਖੇਤ ਅੰਦਰਿ ਜੇਧੇ ਗੱਜੇ ॥
 ੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਗ ਮੁਸਾਫਾ ਬੱਜਿਆ ਰਣ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਚਾਵਲੇ ॥ ਝੂਲਣ
 ਨੇਜੇ ਬੈਰਕਾ ਨੀਸਾਣ ਲਸਨਿ ਲਿਸਾਵਲੇ ॥ ਢੇਲ ਨਗਾਰੇ ਪਉਣ ਦੇ ਉੱਘਨ

ਜਾਣ ਜਟਾਵਲੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੇ ਡਹੇ ਰਣ ਨਾਦ ਵੱਜਨ ਖੇਤੁ ਭੀਹਾਵਲੇ ॥
 ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏਂ ਜਣ ਡਾਲ ਚਮੁੱਟੇ ਆਵਲੇ ॥ ਇਕ ਵੱਛੇ ਤੇਰੀ ਤੜਫੀਅਨ
 ਮਦ ਪੀਤੇ ਲੋਟਨਿ ਬਾਵਲੇ ॥ ਇਕ ਚੁਣ ਚੁਣ ਝਾੜਉ ਕਢੀਅਨ ਰੇਤ ਵਿਚੋਂ
 ਸੁਇਨਾ ਡਾਵਲੇ ॥ ਗਦਾ ਤਿਸੂਲਾਂ ਬਰਛੀਆਂ ਤੀਰ ਵੱਗਨ ਖਰੇ ਉਤਾਵਲੇ ॥
 ਜਣ ਡਸੇ ਭੁਜੰਗਮ ਸਾਵਲੇ ॥ ਮਰ ਜਾਵਨ ਬੀਰ ਰੁਹਾਵਲੇ ॥ ੯ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਦੇਖਨ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੂੰ ਰਣ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਧਾਏ ਰਾਕਸਿ ਰੋਹਲੇ ਚਉਗਿਰਦੇ
 ਭਾਰੇ ॥ ਹੱਥੀ ਤੇਰਾਂ ਪਕੜਿ ਕੈ ਰਣ ਭਿੜੇ ਕਰਾਰੇ ॥ ਕਦੇ ਨਨੌਠੇ ਜੁਧ੍ਯ ਤੇ ਜੋਧੇ
 ਜੁਝਾਰੇ ॥ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ
 ਨੈ ਬੀਰ ਖੇਤ ਉਤਾਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਜਾਪਨ ਬਿਜੁਲੀ ਸਿਰਭਾਰ ਮੁਨਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟ ਪਈ ਦਮਾਮੇ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦਸਤ ਨਚਾਈ ਸੀਹਣ
 ਸਾਰਦੀ ॥ ਪੇਟ ਮਲੰਦੇ ਲਾਈ ਮਹਥੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥ ਗੁਰਦੇ ਆਂਦਾ ਖਾਈ ਨਾਲੇ

ਰੁਕੜੇ ॥ ਜੇਹੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਈ ਕਹੀ ਸੁਣਾਇ ਕੈ ॥ ਚੋਟੀ ਜਾਣ ਦਿਖਾਈ
 ਤਾਰੇ ਧੂਮਕੇਤ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਟਾਂ ਪਵਨ ਨਗਾਰੇ ਅਣੀਆਂ ਜੁੱਟੀਆਂ ॥
 ਧੂਹ ਲਈਆਂ ਤਰਵਾਰੀ ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵੀ ॥ ਵਾਹਨ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ਸੂਰੇ ਸੰਘਰੇ ॥
 ਵੱਗੈ ਰੱਤੁ ਝੁਲਾਰੀ ਜਿਉ ਗੇਰੂ ਬਾਬਤ੍ਰਾ ॥ ਦੇਖਨ ਬੈਠ ਅਟਾਰੀ ਨਾਰੀ ਰਾਕਸਾਂ ॥
 ਪਾਈ ਧੂਮ ਸਵਾਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਨਵੀ ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੱਖ ਨਗਾਰੇ ਵੱਜਨ
 ਆਮ੍ਰੇ ਸਾਮ੍ਰਣੇ ॥ ਰਾਕਸ ਰਣੇ ਨ ਭੱਜਨ ਰੋਹੇ ਰੋਹਲੇ ॥ ਸੀਹਾਂ ਵਾਂਗੂ ਗੱਜਨ ਸੱਭੇ
 ਸੂਰਮੇ ॥ ਤਣਿ ਤਣਿ ਕੈਬਰ ਛੱਡਨ ਦੁਰਗਾ ਸਾਮਣੇ ॥ ੧੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਘੁਰੇ
 ਨਗਾਰੇ ਦੇਹਰੇ ਰਣ ਸੰਗਲੀਆਲੇ ॥ ਧੂੜਿ ਲਪੇਟੇ ਧੂਹਰੇ ਸਿਰਦਾਰ ਜਟਾਲੇ ॥
 ਉਖਲੀਆਂ ਨਾਸਾ ਜਿਨਾ ਮੁਹਿ ਜਾਪਨ ਆਲੇ ॥ ਧਾਏ ਦੇਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਬੀਰ
 ਮੁੱਛਲੀਆਲੇ ॥ ਸੁਰਪਤ ਜੇਹੇ ਲੜ ਹਟੇ ਬੀਰ ਟਲੇ ਨ ਟਾਲੇ ॥ ਗੱਜੇ ਦੁਰਗਾ
 ਘੇਰਿ ਕੈ ਜਣੁ ਘਣੀਅਰ ਕਾਲੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੇਟ ਪਈ ਖਰਜਾਮੀ ਦਲਾਂ

ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਘੇਰ ਲਈ ਵਰਿਆਮੀ ਦੁਰਗਾ ਆਇ ਕੈ ॥ ਰਾਕਸ ਵੱਡੇ ਅਲਾਮੀ
 ਭੱਜ ਨ ਜਾਣਦੇ ॥ ਅੰਤ ਹੋਏ ਸੁਰਗਾਮੀ ਮਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਅਗਣਤ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ਦਲਾਂ ਭਿੜਦਿਆਂ ॥ ਪਾਏ ਮਹਖਲ ਭਾਰੇ ਦੇਵਾਂ
 ਦਾਨਵਾਂ ॥ ਵਾਹਨ ਫੱਟ ਕਰਾਰੇ ਰਾਕਸਿ ਰੋਹਲੇ ॥ ਜਾਪਣ ਤੇਗੀ ਆਰੇ ਮਿਆਨੇ
 ਧੂਹੀਆਂ ॥ ਜੋਧੇ ਵੱਡੇ ਮੁਨਾਰੇ ਜਾਪਨ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ॥ ਦੇਵੀ ਆਪ ਸਵਾਰੇ ਪਬ
 ਜਵੇਹਣੇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਆਖਨ ਹਾਰੇ ਧਾਵਨ ਸਾਹਮਣੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ
 ਰਾਕਸਿ ਖੜਗ ਲੈ ॥ ੧੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਉਮਲ ਲੱਬੇ ਜੋਧੇ ਮਾਰੂ ਬੱਜਿਆ ॥
 ਬੱਦਲ ਜਿਉ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਰਣ ਵਿਚਿ ਗੱਜਿਆ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਾ ਜੇਧਾ ਮੈਬਉ
 ਭੱਜਿਆ ॥ ਕਉਣੁ ਵਿਚਾਰੀ ਦੁਰਗਾ ਜਿਨ ਰਣੁ ਸੱਜਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ਵੱਜੇ ਢੋਲ
 ਨਗਾਰੇ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਤੀਰ ਫਿਰੈ ਰੈਬਾਰੇ ਆਮ੍ਰੇ ਸਾਮ੍ਰਣੇ ॥ ਅਗਣਤ ਬੀਰ
 ਸੰਘਾਰੇ ਲਗਦੀ ਕੈਬਰੀ ॥ ਡਿੱਗੇ ਜਾਣਿ ਮੁਨਾਰੇ ਮਾਰੇ ਬਿੱਜੁ ਦੇ ॥ ਖੁੱਲੀ ਵਾਲੀ

ਦੈਤ ਅਹਾੜੇ ਸਭੇ ਸੁਰਮੇ ॥ ਸੁੱਤੇ ਜਾਣਿ ਜਟਾਲੇ ਭੰਗਾਂ ਖਾਇ ਕੈ ॥ ੧੮ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਨਾਲਿ ਧਉਸਾ ਭਾਰੀ ॥ ਕੜਕ ਉੱਠਿਆ
 ਫਉਜ ਤੇ ਵਡਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਲੈ ਕੈ ਚਲਿਆ ਸੁਰਮੇ ਨਾਲਿ ਵਡੇ ਹਜਾਰੀ ॥
 ਮਿਆਨੇ ਖੰਡਾ ਧੂਹਿਆ ਮਹਥਾਸੁਰ ਭਾਰੀ ॥ ਉੱਮੱਲ ਲੱਬੇ ਸੁਰਮੇ ਮਾਰ ਮਚੀ
 ਕਰਾਰੀ ॥ ਜਾਪੇ ਚੱਲੇ ਰੱਤ ਦੇ ਸਲਲੇ ਜਟਧਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੱਟ
 ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਧੂਹਿ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ਦੁਰਗਾ ਮਿਆਨ
 ਤੇ ॥ ਚੰਡੀ ਰਾਕਸਿ ਖਾਣੀ ਵਾਹੀ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥ ਕੋਪਰ ਚੂਰ ਚਵਾਣੀ ਲੱਬੀ ਕਰਗ
 ਲੈ ॥ ਪਾਖਰ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ ਰੜਕੀ ਧਰਤ ਜਾਇ ॥ ਲੈਦੀ ਅਘਾ ਸਿਧਾਣੀ
 ਸਿੰਗਾਂ ਧਉਲ ਦਿਆਂ ॥ ਕੂਰਮ ਸਿਰ ਲਹਿਲਾਣੀ ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਕੈ ॥ ਵੱਛੇ
 ਗਨ ਤਿਖਾਣੀ ਮੂਏ ਖੇਤ ਵਿਚ ॥ ਰਣ ਵਿਚ ਘੱਤੀ ਘਾਣੀ ਲੋਹੂ ਮਿਝ ਦੀ ॥
 ਚਾਰੇ ਜਗ ਕਹਾਣੀ ਚੱਲੁਗ ਤੇਗ ਦੀ ॥ ਬਿਧਣ ਖੇਤ ਵਿਹਾਣੀ ਮਹਥੇ ਦੈਤ ਨੂੰ ॥

੧੯ ॥ ਇਤੀ ਮਹਖਾਸੁਰ ਦੇਤ ਮਾਰੇ ਦੁਰਗਾ ਆਇਆ ॥ ਚਉਦਹ ਲੋਕਾਂ ਰਾਣੀ
 ਸਿੰਘ ਨਚਾਇਆ ॥ ਮਾਰੇ ਬੀਰ ਜਟਾਣੀ ਦਲ ਵਿਚ ਅਗਲੇ ॥ ਮੰਗਨ ਨਾਹੀ
 ਪਾਣੀ ਦਲੀ ਹੰਘਾਰ ਕੈ ॥ ਜਣ ਕਰੀ ਸਮਾਇ ਪਠਾਣੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਰਾਗ ਨੂੰ ॥
 ਰੱਤੂ ਦੇ ਹੜਵਾਣੀ ਚਲੇ ਬੀਰ ਖੇਤ ॥ ਪੀਤਾ ਛੁਲ੍ਹ ਇਆਣੀ ਘੁੰਮਨ
 ਸੂਰਮੇ ॥ ੨੦ ॥ ਹੋਈ ਅਲੋਪ ਭਵਾਨੀ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ॥ ਈਸਰ ਦੀ
 ਬਰਦਾਨੀ ਹੋਈ ਜਿੱਤ ਦਿਨ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਗੁਮਾਨੀ ਜਨਮੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ੧
 ਇੰਦ੍ਰ ਦੀ ਰਜਧਾਨੀ ਤਕੀ ਜਿੱਤਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਤੇ ਧਾਵਣਾ ਵਡ
 ਜੋਧੀ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾ ਭੇੜ ਸੰਦਾ ਸਾਜੂ ਬਣਾਇਆ ॥
 ਜੰਮੇ ਕਟਕ ਅਛੂਹਣੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਰਦੀ ਡਾਇਆ ॥ ਰੋਹ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ
 ਸਿਧਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਅਲਾਇਆ ਵਡ ਜੋਧੀ ਸੰਘਰੁ
 ਵਾਏ ॥ ਰੋਹ ਦਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤੀਆ ਵਰਿਆਮੀ ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ ॥ ਘਰੇ ਦਮਾਮੇ ਦੇਹਰੇ

ਜਮ ਬਾਹਣ ਜਿਉ ਅਰੜਾਏ ॥ ਦੇਉ ਦਾਨੇ ਲੁੱਝਣ ਆਏ ॥ ੨੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਦਾਨੇ ਦੇਉ ਅਨਾਗੀ ਸੰਘਰੁ ਰਚਿਆ ॥ ਫੁੱਲ੍ਹ ਖਿੜੇ ਜਣ ਬਾਗੀ ਬਾਣੇ ਜੋਪਿਆਂ ॥
 ਭੂਤਾਂ ਇਲ੍ਹਾਂ ਕਾਗੀ ਗੋਸਤ ਭਖਿਆ ॥ ਹੁੰਮੜ ਧੁੰਮੜ ਜਾਗੀ ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ ॥
 ੨੪ ॥ ਸੱਟ ਪਈ ਨਗਾਰੇ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦਿਤੇ ਦੇਉ ਭਜਾਈ ਮਿਲਿ ਕੈ
 ਰਾਕਸੀਂ ॥ ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾਈ ਦੇਹੀ ਆਪਣੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦੀ ਸਾਮ ਤਕਾਈ
 ਦੇਵਾਂ ਡਰਦਿਆਂ ॥ ਆਂਦੀ ਚੰਡਿ ਚੜਾਈ ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ੨੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਈ ਛੇਰ ਭਵਾਨੀ ਖਬਰੀ ਪਾਈਆਂ ॥ ਦੈਤ ਵਡੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਏ ਏਕਠੇ ॥
 ਲੋਚਨ ਧੂਮ ਗੁਮਾਨੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜਗ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਦਾਨੇ ਆਪ
 ਕਹਾਇਆ ॥ ਸੱਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ ਦੁਰਗਾ ਲਿਆਵਣੀ ॥ ੨੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਕੜਕ ਉਠੀ ਰਣ ਚੰਡੀ ਫਉਜਾਂ ਦੇਖ ਕੈ ॥ ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੇ ਖੰਡਾ ਹੋਈ ਸਾਹਮਣੇ ॥
 ਸਭੇ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ ਧੂਮਰਨੈਣ ਦੇ ॥ ਜਣ ਲੈ ਕਟੇ ਆਰੇ ਦਰਖਤ ਬਾਢੀਆਂ ॥

੨੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੇਬੀਂ ਧਉਂਸ ਬਜਾਈ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਰੋਹ ਭਵਾਨੀ ਆਈ
 ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਖੱਬੈ ਦਸਤ ਨਚਾਈ ਸੀਹਣ ਸਾਰ ਦੀ ॥ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਤਨ
 ਲਾਈ ਕੀਤੀ ਰੰਗੁਲੀ ॥ ਭਾਈਆਂ ਮਾਰਨ ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਜਾਣਿ ਕੈ ॥ ਰੋਹ
 ਹੋਇ ਚਲਾਈ ਰਾਕਸਿ ਰਾਇ ਨੂੰ ॥ ਜਮ ਪੁਰ ਦੀਆ ਪਠਾਈ ਲੋਚਨ ਧੂਮ
 ਨੂੰ ॥ ਜਾਪੇ ਦਿੱਤੀ ਸਾਈ ਮਾਰਨ ਸੁੰਭ ਦੀ ॥ ੨੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੰਨੇ ਦੇਤ ਪੁਕਾਰੇ
 ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਥੈ ॥ ਲੋਚਨਧੂਮ ਸੰਘਾਰੇ ਸਣੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ॥ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਜੋਧੇ ਮਾਰੇ
 ਅੰਦਰ ਖੇਤ ਦੇ ॥ ਜਾਪਨ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ਡਿੱਗਨਿ ਸੂਰਮੇ ॥ ਗਿਰੇ ਪਰਬਤ ਭਾਰੇ
 ਮਾਰੇ ਬਿੱਜੁ ਦੇ ॥ ਦੈਤਾਂ ਦੇ ਦਲ ਹਾਰੇ ਦਹਸਤ ਖਾਇ ਕੈ ॥ ਬਚੇ ਸੁ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ
 ਰਹਦੇ ਰਾਇ ਥੈ ॥ ੨੯ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੋਹ ਹੋਇ ਬੁਲਾਏ ਰਾਕਸਿ ਰਾਇ ਨੇ ॥
 ਬੈਠੇ ਮਤਾ ਪਕਾਏ ਦੁਰਗਾ ਲਿਆਵਣੀ ॥ ਚੰਡ ਅਰ ਮੁੰਡ ਪਠਾਏ ਬਹੁਤਾ ਕਟਕੁ
 ਦੈ ॥ ਜਾਪੇ ਛੱਪਰ ਛਾਏ ਬਣੀਆ ਕੇਜਮਾ ॥ ਜੇਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਏ ਚੱਲੇ ਜੁੱਧ

ਨੇ ॥ ਜਣ ਜਮ ਪੁਰ ਪਕੜ ਚਲਾਏ ਸਭੇ ਮਾਰਨੇ ॥ ੩੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢੋਲ
 ਨਗਾਰੇ ਵਾਏ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਰੋਹ ਰੁਹੇਲੇ ਆਏ ਉਤੇ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਸਭਨੀ
 ਤੁਰੇ ਨਚਾਏ ਬਰਛੇ ਪਕੜਿ ਕੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ ਅੰਦਰ ਖੇਤ ਦੈ ॥ ਤੀਰੀ
 ਡਹਬਰ ਲਾਈ ਬੁਠੀ ਦੇਵਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਭੇਰੀ ਸੰਖ ਵਜਾਏ ਸੰਘਰਿ ਰੱਚਿਆ ॥
 ਤਣਿ ਤਣਿ ਤੀਰ ਚਲਾਏ ਦੁਰਗਾ ਧਨਖ ਲੈ ॥ ਜਿਨੀ ਦਸਤ ਉਠਾਏ
 ਰਹੇ ਨ ਜੀਵਦੇ ॥ ਚੰਡ ਅਰ ਮੁੰਡ ਖਪਾਏ ਦੇਨੇ ਦੇਵਤਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਰਿਸਾਏ ਮਾਰੇ ਦੈਤ ਸੁਣ ॥ ਜੋਧੇ ਸਭ ਬੁਲਾਏ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਲਸੀ ॥
 ਜਿਨੀ ਦੇਉ ਭਜਾਏ ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਵੇ ॥ ਤੇਈ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ ਪਲ ਵਿਚ ਦੇਵਤਾ ॥
 ਓਨੀ ਦਸਤੀ ਦਸਤ ਵਜਾਏ ਤਿਨਾ ਚਿਤ ਕਰਿ ॥ ਫਿਰ ਸ੍ਰੁਣਵਤ ਬੀਜ ਚਲਾਏ
 ਬੀੜੇ ਰਾਇ ਦੇ ॥ ਸੰਜ ਪਟੇਲਾ ਪਾਏ ਚਿਲਕਤ ਟੋਪੀਆਂ ॥ ਲੁੱਝਣ ਨੇ ਅਰੜਾਏ
 ਰਾਕਸ ਰੋਹਲੇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਕਿਨੇ ਹਟਾਏ ਜੁੱਧ ਮਚਾਇ ਕੇ ॥ ਮਿਲ ਤੇਈ ਦਾਨੇ

ਆਏ ਹੁਣ ਸੰਘਰਿ ਦੇਖਣਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਤੀ ਡੱਡ ਉਭਾਰੀ ਨੇੜੇ ਆਇ
 ਕੈ ॥ ਸਿੰਘ ਕਰੀ ਅਸਵਾਰੀ ਦੁਰਗਾ ਸੋਰ ਸੁਣ ॥ ਖੱਬੇ ਦਸਤ ਉਭਾਰੀ ਗਦਾ
 ਫਿਰਾਇ ਕੈ ॥ ਸੈਨਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੀ ਸ੍ਰੁਣਵਤ ਬੀਜ ਦੀ ॥ ਜਣ ਮਦ ਖਾਇ ਮਦਾਰੀ
 ਘੂਮਨ ਸੂਰਮੇ ॥ ਅਗਣਤ ਪਾਉ ਪਸਾਰੀ ਰੁਲੇ ਅਹਾੜ ਵਿਚਿ ॥ ਜਾਪੇ ਖੇਡ
 ਖਿੜਾਰੀ ਸੁੱਤੇ ਛਾਗ ਨੂੰ ॥ ੩੪ ॥ ਸ੍ਰੁਣਵਤ ਬੀਜ ਹਕਾਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ਜੋਧੇ
 ਜੇਡ ਮੁਨਾਰੇ ਦਿਸੱਨ ਖੈਤ ਵਿਚਿ ॥ ਸਭਨੀ ਦਸਤ ਉਭਾਰੇ ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿ ਕੈ ॥
 ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰੇ ਆਏ ਸਾਹਮਣੇ ॥ ਸੰਜਾਤੇ ਠਣਿਕਾਰੇ ਤੇਗੀਂ ਉੱਬਰੈ ॥ ਘਾੜ
 ਘੜਨਿ ਠਠਿਆਰੇ ਜਾਣਿ ਬਣਾਇ ਕੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸਟੋ ਪਈ ਜਮਧਾਣੀ ਦਲਾਂ
 ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਘੂਮਰ ਬਰਗ ਸਤਾਣੀ ਦਲ ਵਿਚਿ ਘੱਤੀਓ ॥ ਸਣੇ ਤੁਰਾ ਪਲਾਣੀ
 ਡਿੱਗਣ ਸੂਰਮੇ ॥ ਉਠਿ ਉਠਿ ਮੰਗਣਿ ਪਾਣੀ ਘਾਇਲ ਘੂਮਦੇ ॥ ਏਵੱਡੁ ਮਾਰਿ
 ਵਿਹਾਣੀ ਉਪਰ ਰਾਕਸਾਂ ॥ ਬਿੱਜਲ ਜਿਉ ਝਰਲਾਣੀ ਉਠੀਂ ਦੇਵਤਾ ॥ ੩੬ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਚੋਬੀ ਧਉਸ ਉਭਾਰੀ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਸਭੇ ਸੈਨਾ ਮਾਰੀ ਪਲ
ਵਿਚਿ ਦਾਨਵੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦਾਨੇ ਮਾਰੇ ਰੋਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ॥ ਸਿਰ ਵਿਚ ਤੇਗ
ਵਗਾਈ ਸ੍ਰੁਣਵਤ ਬੀਜ ਦੇ ॥ ੩੭ ॥ ਅਗਣਤ ਦਾਨੇ ਭਾਰੇ ਹੋਏ ਲੋਹੁਆ ॥ ਜੋਧੇ
ਜੇਡ ਮੁਨਾਰੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥ ਦੁਰਗਾ ਨੇ ਲਲਕਾਰੇ ਆਵਣ ਸਾਹਮਣੇ ॥
ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਸੰਘਾਰੇ ਰਾਕਸ ਆਵਦੇ ॥ ਰਤੂ ਦੇ ਪਰਨਾਲੇ ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਇ
ਪਏ ॥ ਉੱਠੇ ਕਾਰਣਿਆਰੇ ਰਾਕਸ ਹੜਹੜਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਧਰਾ ਸੰਗਲੀਆਲੀ
ਸੰਘਰ ਵਾਇਆ ॥ ਬਰਛੀ ਬੰਬਲੀਆਲੀ ਸੂਰੇ ਸੰਘਰੇ ॥ ਭੇੜਿ ਮਚਿਆ
ਬੀਰਾਲੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਨਵੀ ॥ ਮਾਰ ਮਚੀ ਮੁਹਰਾਲੀ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥
ਜਣ ਨਟ ਲੱਖੇ ਛਾਲੀ ਢੋਲਿ ਬਜਾਇ ਕੈ ॥ ਲੋਹੁ ਫਾਥੀ ਜਾਲੀ ਲੋਥੀ
ਜਮਧੜੀ ॥ ਘਣ ਵਿਚਿ ਜਿਉ ਛੰਛਾਲੀ ਤੇਗਾਂ ਹਸੀਆਂ ॥ ਘੁੱਮਰਆਰਿ
ਸਿਆਲੀ ਬਣੀਆਂ ਕੇਜਮਾਂ ॥ ੩੯ ॥ ਧਰਾ ਸੂਲੀ ਬਜਾਈਆਂ ਦਲਾਂ

ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਧੂਹਿ ਮਿਆਨੋ ਲਈਆਂ ਜੁਆਨੀ ਸੂਰਮੀ ॥ ਸ੍ਰੁਣਵਤ ਬੀਜ
 ਬਧਾਈਆਂ ਅਗਣਤ ਸੂਰਤਾਂ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇਂ ਆਈਆਂ ਰੇਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ॥
 ਸਭਨੀ ਆਣ ਵਗਾਈਆਂ ਤੇਗਾਂ ਧੂਹਿ ਕੈ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਬਚਾਈਆਂ ਢਾਲ
 ਸੰਭਾਲ ਕੈ ॥ ਦੇਵੀ ਆਪ ਚਲਾਈਆਂ ਤਕਿ ਤਕਿ ਦਾਨਵੀ ॥ ਲੋਹੁ ਨਾਲਿ
 ਛੁਬਾਈਆਂ ਤੇਗਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀ ਜਨੁ ਨਾਈਆਂ ਮਿਲ ਕੈ ਦੇਵੀਆਂ ॥
 ਸਭੇ ਮਾਰ ਗਿਰਾਈਆਂ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਦੈ ॥ ਤਿੱਦੂ ਫੇਰਿ ਸਵਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ
 ਸੂਰਤਾਂ ॥ ੪੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੂਰੀ ਸੰਘਰਿ ਰਚਿਆ ਢੇਲ ਸੰਖ ਨਗਾਰੇ ਵਾਇ
 ਕੈ ॥ ਚੰਡ ਚਿਤਾਰੀ ਕਾਲਕਾ ਮਨ ਬਾਹਲਾ ਰੋਸ ਬਢਾਇ ਕੈ ॥ ਨਿਕਲੀ ਮੱਥਾ
 ਫੇਝਿ ਕੈ ਜਨ ਛਤੇ ਨੀਸਾਣ ਬਜਾਇ ਕੈ ॥ ਜਾਗ ਸੁ ਜੰਮੀ ਜੁਧੁ ਨੂੰ ਜਰਵਾਣਾ
 ਜਣ ਮਰੜਾਇ ਕੈ ॥ ਦਲ ਵਿਚਿ ਘੇਰਾ ਘੱਤਿਆ ਜਣ ਸੀਂਹ ਤੁਰਿਆ ਗਣਿਣਾਇ
 ਕੈ ॥ ਆਪ ਵਿਸੂਲਾ ਹੋਇਆ ਤਿਹੁ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਖੁਨਸਾਇ ਕੈ ॥ ਰੇਹ ਸਿਧਾਈਆਂ

ਚੜ੍ਹ ਪਾਨ ਕਰ ਨਿੰਦਾ ਖੜਗ ਉਠਾਇ ਕੈ ॥ ਅਗੈ ਰਾਕਸ ਬੈਠੇ ਰੋਹਲੇ ਤੀਰੀ
 ਤੇਗੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ਕੈ ॥ ਪਕੜ ਪਛਾੜੇ ਰਾਕਸਾਂ ਦਲ ਦੈਤਾਂ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇ
 ਕੈ ॥ ਬਹੁ ਕੇਸੀ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਆਨਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਧੂਮ ਰਚਾਇ ਕੈ ॥ ਬਡੇ
 ਬਡੇ ਚੁਣ ਸੁਰਮੇ ਗਹਿ ਕੋਟੀ ਦਏ ਚਲਾਇ ਕੈ ॥ ਰਣ ਕਾਲੀ ਗੁੱਸਾ ਖਾਇ ਕੈ ॥
 ੪੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾ ਕੰਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਅਣੀਆਰਾਂ ਚੇਈਆਂ ॥ ਧੂਹਿ
 ਕਿਰਪਾਣਾਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਲੋਹੂ ਧੋਈਆਂ ॥ ਹੂਰਾਂ ਸ੍ਰੂਣਵਤ ਬੀਜ ਨੂੰ ਘਤਿ ਘੁਰਿ
 ਖਲੋਈਆਂ ॥ ਲਾੜਾ ਦੇਖਨ ਲਾੜੀਆਂ ਚਉਗਿਰਦੇ ਹੋਈਆਂ ॥ ੪੨ ॥ ਚੇਬੀ
 ਧਉਸਾ ਪਾਈਆਂ ਦਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦਸਤੀ ਧੂਹ ਨਚਾਈਆਂ ਤੇਗਾਂ ਨੰਗੀਆਂ
 ਸੂਰਿਆਂ ਦੇ ਤਨ ਲਾਈਆਂ ਗੋਸਤ ਗਿੱਧੀਆਂ ॥ ਬਿੱਧਣ ਰਾਤੀ ਆਈਆਂ ਮਰਦਾਂ
 ਘੁੜਿਆਂ ॥ ਜੇਗਣੀਆਂ ਮਿਲਿ ਧਾਈਆਂ ਲੋਹੂ ਭੱਖਣਾ ॥ ਫਉਜਾਂ ਮਾਰ ਹਟਾਈਆਂ
 ਦੇਵਾਂ ਦਾਨਵਾਂ ॥ ਭਜਦੀ ਕਬਾ ਸੁਣਾਈਆਂ ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਥੈ ॥ ਭੁਈਂ ਨ ਪਉਣੈ

ਪਾਈਆਂ ਬੂੰਦਾ ਰਕਤ ਦੀਆਂ ॥ ਕਾਲੀ ਖੇਤ ਖਪਾਈਆਂ ਸਭੇ ਸੁਰਤਾਂ ॥ ਬਹੁਤੀ
 ਸਿਰੀ ਬਿਹਾਈਆਂ ਘੜੀਆਂ ਕਾਲ ਕੀਆਂ ॥ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ਮਾਈਆਂ ਜੂੜੇ
 ਸੂਰਮੇ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁੰਭ ਸੁਣੀ ਕਰਹਾਲੀ ਸ੍ਰੁਣਵਤ ਬੀਜ ਦੀ ॥ ਰਣ ਵਿਚਿ ਕਿਨੈ
 ਨ ਝਾਲੀ ਦੁਰਗਾ ਆਂਵਦੀ ॥ ਬਹੁਤੇ ਬੀਰ ਜਟਾਲੀ ਉਠੇ ਆਖ ਕੈ ॥ ਚੇਟਾ ਪਾਨ
 ਤਬਾਲੀ ਜਾਸਨ ਜੁਧੁ ਨੂੰ ॥ ਬਰਿ ਬਰਿ ਪ੍ਰਿਬਮੀ ਚਾਲੀ ਦਲਾਂ ਚੜੰਦਿਆਂ ॥
 ਨਾਉ ਜਿਵੇ ਹੈ ਹਾਲੀ ਸਹੁ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚਿ ॥ ਧੂੜਿ ਉਤਾਹਾਂ ਘਾਲੀ ਛੜੀ
 ਤੁਰੰਗਮਾਂ ॥ ਜਾਣਿ ਪੁਕਾਰੂ ਚਾਲੀ ਧਰਤੀ ਇੰਦ੍ਰਬੈ ॥ ੪੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਹਰਿ
 ਮਿਲਿਆ ਆਹਰੀਆਂ ਸੈਣ ਸੂਰਿਆਂ ਸਾਜੀ ॥ ਚੱਲੇ ਸਉਹੇ ਦੁਰਗਸਾਹ ਜਣ
 ਕਾਬੈ ਹਾਜੀ ॥ ਤੀਰੀ ਤੇਰੀ ਜਮਧੜੀ ਰਣ ਵੰਡੀ ਭਾਜੀ ॥ ਇਕ ਘਾਇਲ ਘੂਮਨ
 ਸੂਰਮੇ ਜਣ ਮਕਤਬ ਕਾਜੀ ॥ ਇਕ ਬੀਰ ਪਰੋਤੇ ਬਰਛੀਏ ਜਿਉ ਝੁਕ ਪਉਨ
 ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਇਕ ਦੁਰਗਾ ਸਉਹੇ ਖੁਨਸਾਇਨ ਤਾਜੀ ॥ ਇਕ ਧਾਵਨ

ਦੁਰਗਾ ਸਾਮ੍ਰਣੇ ਜਿਉ ਭੁਖਿਆਏ ਪਾਜੀ ॥ ਕਦੇ ਨ ਰੱਜੇ ਜੁਝ ਤੇ ਰਜ ਹੋਏ
 ਰਾਜੀ ॥ ੪੫ ॥ ਬੱਜੇ ਸੰਗਲੀਆਲੇ ਸੰਘਰ ਡੋਹਰੇ ॥ ਡਹੇ ਜੁ ਖੇਤ ਜਟਾਲੇ ਹਾਠਾਂ
 ਜੋੜਿ ਕੈ ॥ ਨੇਜੇ ਬੰਬਲੀਆਲੇ ਦਿਸ਼ਨ ਓਰੜੇ ॥ ਚੱਲੇ ਜਾਣ ਜਟਾਲੇ ਨਾਵਨ
 ਗੰਗਾ ਨੂੰ ॥ ੪੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ ਸੂਲ ਹੋਈਆਂ ਕੰਗਾਂ ॥
 ਵਾਛੜ ਘੱਤੀ ਸੂਰਿਆਂ ਵਿਚ ਖੇਤ ਖਤੰਗਾਂ ॥ ਧੂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਣਾ ਤਿਖੀਆਂ ਬਢ
 ਲਾਹਨਿ ਅੰਗਾਂ ॥ ਪਹਲਾ ਦਲਾਂ ਮਿਲਦਿਆਂ ਭੈੜ ਪਇਆ ਨਿਹੰਗਾਂ ॥ ੪੭ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਓਰੜ ਫਉਜਾਂ ਆਈਆਂ ਬੀਰ ਚੜੇ ਕੰਧਾਰੀ ॥ ਸੜਕ ਮਿਆਨੇ
 ਕਢੀਆਂ ਤਿਖੀਆਂ ਤਰਵਾਰੀ ॥ ਕੜਕ ਉਠੇ ਰਣ ਮੱਚਿਆ ਵੱਡੇ ਹੰਕਾਰੀ ॥
 ਸਿਰ ਧੜ ਬਾਹਾਂ ਗਨ ਲੇ ਛੁਲ ਜੇਹੈ ਬਾੜੀ ॥ ਜਾਪੇ ਕਟੇ ਬਾਢੀਆਂ ਰੁਖ ਚੰਦਨ
 ਆਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਜਾ ਸਟੱ ਪਈ ਖਰਵਾਰ ਕਉ ॥ ਤਕ
 ਤਕ ਕੈਬਰਿ ਦੁਰਗਸਾਹ ਤਕ ਮਾਰੇ ਭਲੇ ਜੁਝਾਰ ਕਉ ॥ ਪੈਦਲ ਮਾਰੇ ਹਾਬੀਆਂ

ਸੰਗਿ ਰਬ ਗਿਰੇ ਅਸਵਾਰ ਕਉ ॥ ਸੋਹਨ ਸੰਜਾ ਬਾਗੜਾ ਜਣੁ ਲੱਗੇ ਫੁੱਲੋਂ ਅਨਾਰ
 ਕਉ ॥ ਗੁੱਸੇ ਆਈ ਕਾਲਕਾ ਹਥਿ ਸੱਜੇ ਲੈ ਤਲਵਾਰ ਕਉ ॥ ਏਦੂ ਪਾਰਉ
 ਓਤ ਪਾਰ ਹਰਨਾਕਸਿ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕਉ ॥ ਜਿਣ ਇੱਕਾ ਰਹੀ ਕੰਧਾਰ ਕਉ ॥
 ਸਦ ਰਹਮਤ ਤੇਰੇ ਵਾਰ ਕਉ ॥ ੪੯ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ
 ਸੱਟ ਪਈ ਜਮਧਾਣ ਕਉ ॥ ਤਦ ਖਿੰਗ ਨਸੁੰਭ ਨਚਾਇਆ ਡਾਲ ਉਪਰਿ
 ਬਰਗਸਤਾਣ ਕਉ ॥ ਫੜੀ ਬਿਲੰਦ ਮਗਾਇਉਸ ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰਿ ਮੁਲਤਾਨ
 ਕਉ ॥ ਗੁੱਸੇ ਆਈ ਸਾਹਮਣੇ ਰਣ ਅੰਦਰਿ ਘੱਤਣ ਘਾਣ ਕਉ ॥ ਅਗੇ ਤੇਗ
 ਵਗਾਈ ਦੁਰਗਸਾਹ ਬਢ ਸੁੰਭਨ ਬਹੀ ਪਲਾਣ ਕਉ ॥ ਰੜਕੀ ਜਾਇ ਕੇ ਧਰਤ
 ਕਉ ਬੱਢ ਪਾਖਰ ਬੱਢ ਕਿਕਾਣ ਕਉ ॥ ਬੀਰ ਪਲਾਣੇ ਡਿੱਗਿਆ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ
 ਸੁੰਭ ਸੁਜਾਣ ਕਉ ॥ ਸਾਬਾਸ ਸਲੋਣੇ ਖਾਣ ਕਉ ॥ ਸਦਾ ਸਾਬਾਸ ਤੇਰੇ ਤਾਣ
 ਕਉ ॥ ਤਾਰੀਫਾਂ ਪਾਨ ਚਬਾਨ ਕਉ ॥ ਸਦ ਰਹਮਤ ਕੈਫਾਂ ਖਾਨ ਕਉ ॥ ਸਦ

ਰਹਮਤ ਤੁਰੇ ਨਚਾਣ ਕਉ ॥ ੫੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੈ ਦਾਨਵੀ ਗਹ
 ਸੰਘਰਿ ਕੱਬੇ ॥ ਓਰੜ ਉਠੋ ਸੂਰਮੇ ਆ ਡਾਹੇ ਮੱਬੇ ॥ ਕਟੋ ਤੁਫ਼ਗੀ ਕੈਬਰੀ ਦਲ
 ਗਾਹਿ ਨਿਕਬੇ ॥ ਦੇਖਨਿ ਜੰਗ ਫਰੇਸ਼ਤੇ ਅਸਮਾਨੇ ਲੱਬੇ ॥ ੫੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹ ਜੁੜੇ ਦਲ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਓਰੜ ਆਏ ਸੂਰਮੇ ਸਿਰਦਾਰ
 ਅਣਿਆਰੇ ॥ ਲੈ ਕੇ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੀਆਂ ਹਥਿਆਰ ਉਭਾਰੇ ॥ ਟੋਪ ਪਟੇਲਾ ਪਾਖਰਾਂ
 ਗਲਿ ਸੰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਲੈ ਕੇ ਬਰਛੀ ਦੁਰਗਸਾਹ ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ ॥ ਚੜੇ ਰਬੀ
 ਗਜ ਘੇੜਿਈ ਮਾਰ ਭੁਇ ਤੇ ਡਾਰੇ ॥ ਜਾਣ ਹਲਵਾਈ ਸੀਖ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹ ਵੜੇ
 ਉਤਾਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹਿ ਜੁੜੇ ਨਾਲ ਧਉਸਾ ਭਾਰੀ ॥
 ਲਈ ਭਗਉਤੀ ਦੁਰਗਸਾਹ ਵਰ ਜਾਗਨ ਭਾਰੀ ॥ ਲਾਈ ਰਾਜੇ ਸੁੰਭ ਨੇ ਰਤੁ
 ਪੀਐ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੁੰਭ ਪਲਾਣੋ ਡਿੱਗਿਆ ਉਪਮਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਡੁਬ ਰਤੂ ਨਾਲਹੁ
 ਨਿਕਲੀ ਬਰਛੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥ ਜਾਣ ਰਜਾਦੀ ਉਤਰੀ ਪੈਨ ਸੂਹੀ ਸਾਰੀ ॥ ੫੩ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਰਗਾ ਅਤੇ ਦਾਨਵੀ ਭੇੜ ਪਇਆ ਸਬਾਹੀਂ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਪਜੂਤੇ
 ਦੁਰਗਸਾਹ ਗਹ ਸਭਨੀ ਬਾਹੀਂ ॥ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਸੰਘਾਰਿਆ ਵਥ ਜੇਹੇ ਸਾਹੀਂ ॥
 ਫਉਜਾਂ ਰਾਕਸਿਆਰੀਆਂ ਦੇਖਿ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀਂ ॥ ਮੁਹਿ ਕੁੜੂਚੇ ਘਾਹ ਦੇ ਛੱਡ
 ਘੋੜੇ ਰਾਹੀਂ ॥ ਭਜਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰੀਅਨ ਮੁੜ ਝਾਕਨ ਨਾਹੀਂ ॥ ੫੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਪਠਾਇਆ ਜਮ ਦੇ ਧਾਮ ਨੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਆ ਰਾਜ
 ਅਭਿਸ਼ੇਖਨੇ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਛੜ੍ਹ ਫਿਰਾਇਆ ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੈ ॥ ਚਉਦਹ ਲੇਕਾਂ
 ਛਾਇਆ ਜਸੁ ਜਗਮਾਤ ਦਾ ॥ ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ ਬਣਾਇਆ ਸਭੇ ਪਉੜੀਆਂ ॥
 ਫੇਰ ਨ ਜੂਨੀ ਆਇਆ ਜਿਨ ਇਹ ਗਾਇਆ ॥ ੫੫ ॥

ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੰਧ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਅਥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੰਧ
 ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਿ ਜਤੇ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਮੋ
 ਨਾਥ ਪੂਰੇ ਸਦਾ ਸਿੱਧ ਕਰਮੰ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ਸਦਾ ਏਕ ਧਰਮੰ ॥ ਕਲੰਕੰ
 ਬਿਨਾ ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ ਅਖੇਦੰ ਅਨੂਪੇ ॥ ੧ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ
 ਲੋਕੇਸ਼ੂਰੰ ਲੋਕ ਨਾਥੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਬੰ ਅਨਾਥੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪੰ
 ਅਨੇਕੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਹੰ ਸਦਾ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥ ੨ ॥ ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ
 ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ਸਿੱਧ ਦਾ ਬੁਧਿ ਧਾਮੰ ॥ ਅਜੰਤ੍ਰੂ ਅਮੰਤ੍ਰੂ
 ਅਕੰਤ੍ਰੂ ਅਭਰਮੰ ॥ ਅਖੇਦੰ ਅਭੇਦੰ ਅਛੇਦੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ੩ ॥ ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ
 ਅਗੰਤੰ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਲੋਖੰ ਅਭੋਖੰ ਅਭੂਤੰ ਅਗੰਤੰ ॥ ਨ ਰੰਗਾਂ ਨ ਰੂਪੰ ਨ ਜਾਤੰ ਨ

ਪਾਤੰ ॥ ਨ ਸਤ੍ਤੇ ਨ ਮਿਤ੍ਤੇ ਨ ਪੁਤ੍ਤੇ ਨ ਮਾਤੰ ॥ ੪ ॥ ਅਭੂਤੰ ਅਭੰਗੰ ਅਭਿੱਖ
 ਭਵਾਨੰ ॥ ਪਰੇਯੰ ਪੁਨੀਤੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥ ਅਗੰਜੇ ਅਭੰਜੇ ਅਕਾਮੰ ਅਕਰਮੰ ॥
 ਅਨੰਤੇ ਬਿਅੰਤੇ ਅਭੂਮੇ ਅਭਰਮੰ ॥ ੫ ॥ ਨਹੀ ਜਾਨ ਜਾਈ ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖੰ ॥
 ਕਹਾ ਬਾਸੁ ਤਾ ਕੇ ਫਿਰੈ ਕਉਨ ਭੇਖੰ ॥ ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾ ਕੇ ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਕਹਾ ਮੈ ਬਖਾਨੇ ਕਹੈ ਮੈ ਨ ਆਵੈ ॥ ੬ ॥ ਅਜੋਨੀ ਅਜੈ ਪਰਮ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਧਾਨੇ ॥
 ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ਅਰੂਪੀ ਮਹਾਨੇ ॥ ਅਸਾਧੇ ਅਗਾਧੇ ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮੇ ॥ ਅਰੰਜੁਲ
 ਅਰਾਧੇ ਰਹਾਕੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥ ੭ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ਸਿੱਧ ਦਾ ਬੁੱਧਿ ਦਾਤਾ ॥
 ਨਮੇ ਲੋਕ ਲੋਕੇਸੂਰੰ ਲੋਕ ਗਯਾਤਾ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੈ ਆਦਿ ਰੂਪੰ ਅਨੰਤੰ ॥ ਅਛੇਦੀ
 ਅਛੈ ਆਦਿ ਅਦੈ ਦੁਰੰਤੰ ॥ ੮ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨੰਤ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੈ ॥
 ਬਿਅੰਤ ਭਰਮ ਭੇਵ ਹੈ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬਿਆਧਿ ਨਾਂਸ ਹੈ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਸ ਹੈ ॥
 ੯ ॥ ੯ ॥ ਬਚਿਤ੍ਰੁ ਚਿਤ੍ਰੁ ਚਾਪ ਹੈਂ ॥ ਅਖੰਡ ਦੁਸ਼ਟ ਖਾਪ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦ ਆਦਿ

ਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਲ ਹੈਂ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਅਖੰਡ ਚੰਡ ਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ
 ਸਰਬ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਰੱਛ ਪਾਲ ਹੈਂ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਿਆਲ ਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਭੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਤ ਸਰਬ ਆਸ ਹੈਂ ॥
 ਪਰੇਵ ਪਰਮ ਪਾਸ ਹੈਂ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਅਦਿਸਟ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ
 ਸਰਬ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਾਲ ਹੀਨ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਾਧ ਅਧੀਨ ਹੈਂ ॥ ੫ ॥
 ੧੩ ॥ ਭਜਸ ਤੁਯੰ ॥ ਭਜਸ ਤੁਯੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਾਧ ਬਿਆਧ ਨਾਸਨੰ ॥
 ਪਰੇਯੰ ਪਰਮ ਉਪਾਸਨੰ ॥ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਕ ਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈਂ ॥
 ੬ ॥ ੧੪ ॥ ਤਥਸ ਤੁਯੰ ॥ ਤਥਸ ਤੁਯੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਿਆਲ ਕਰਮ
 ਹੈਂ ॥ ਅਗੰਜ ਭੰਜ ਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਕ ਪਾਲ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਦਿਆਲ
 ਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ੧੫ ॥ ਜਪਸ ਤੁਯੰ ॥ ਜਪਸ ਤੁਯੰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਨ ਮੌਨ ਮਾਨ
 ਹੈਂ ॥ ਪਰੇਵ ਪਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਪੁਰਾਨ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਸਨੰ ॥ ਸਦੈਵ ਸਰਬ ਪਾਸਨੰ ॥

ਦ ॥ ੧੯ ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡ ਮੰਡਲੀ ॥ ਉਦੰਡ ਰਾਜ ਸੁਥਲੀ ॥ ਜਗੰਤ ਜੋਤਿ
 ਜੁਆਲ ਕਾ ॥ ਜਲੰਤ ਦੀਪ ਮਾਲਕਾ ॥ ੯ ॥ ੧੭ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਿਆਲ ਲੇਚਨੰ ॥
 ਮਚੰਕ ਬਾਣ ਮੇਚਨੰ ॥ ਸਿਰੰ ਕਰੀਟ ਧਾਰੀਯੰ ॥ ਦਿਨੇਸ ਕ੍ਰਿਤ ਹਾਰੀਯੰ ॥ ੧੦ ॥
 ੧੮ ॥ ਬਿਸਾਲ ਲਾਲ ਲੇਚਨੰ ॥ ਮਨੋਜ ਮਾਨ ਮੇਚਨੰ ॥ ਸੁਭੰਤ ਸੀਸ ਸੁ ਪ੍ਰਭਾ ॥
 ਚਕ੍ਰਿਤ ਚਾਰੁ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ॥ ੧੯ ॥ ੧੯ ॥ ਜਗੰਤ ਜੋਤ ਜੁਆਲ ਕਾ ॥ ਛਕੰਤ ਰਾਜ
 ਸੁ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ਜਗੰਤ ਜੋਤਿ ਜੈਤਸੀ ॥ ਬਦੰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਈਸੁਗੀ ॥ ੧੨ ॥ ੨੦ ॥
 ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਝੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨਕਾਦ ਸਰੂਪੰ ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੰ ਅਚਲ ਸਰੂਪੰ
 ਬਿਸੁ ਕਰਣੰ ॥ ਜਗ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ਆਦਿ ਅਨਾਸੰ ਅਮਿਤ ਅਗਾਸੰ ਸਰਬ ਭਰਣੰ ॥
 ਅਨਗੰਜ ਅਕਾਲੰ ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ ਦੀਨ ਦਿਆਲੰ ਸੁਭ ਕਰਣੰ ॥ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੰ
 ਅਨਹਦ ਰੂਪੰ ਅਮਿਤ ਬਿਭੂਤੰ ਤਵ ਸਰਣੰ ॥ ੧ ॥ ੨੧ ॥ ਬਿਸੁਭਰ ਭਰਣੰ ਜਗਤ
 ਪ੍ਰਕਰਣੰ ਅਧਰਣ ਧਰਣੰ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰੰ ॥ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ ਅਮਿਤ

ਬਿਭੂਤੀ ਤੇਜ ਬਰੰ ॥ ਅਨਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪੰ ਸਭ ਜਗ ਬਾਪੰ ਅਲਖ ਅਤਾਪੰ ਬਿਸੁ
ਕਰੰ ॥ ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸਰਬ ਉਦਾਸੀ ਏਕ ਹਰੰ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥
ਅਨਖੰਡ ਅਮੰਡੰ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੰ ਜੋਤਿ ਉਦੰਡੰ ਅਮਿਤ ਮਤੰ ॥ ਅਨਭੈ ਅਨਗਾਧੀ
ਅਲਖ ਅਬਾਧੀ ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਧੀ ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ ਅਨਹਦ ਰੂਪੀ
ਅਚਲ ਬਿਭੂਤੀ ਭਵ ਤਰਣੰ ॥ ਅਨਗਾਧੀ ਅਬਾਧੀ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਾਧੀ ਸਰਬ ਅਰਾਧੀ
ਤਵ ਸਰਣੰ ॥ ੩ ॥ ੨੩ ॥ ਅਕਲੰਕ ਅਬਾਧੀ ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਧੀ ਜਗਤ ਅਰਾਧੀ ਭਵ
ਨਾਸੰ ॥ ਬਿਸੂਭਰ ਭਰਣੰ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣੰ ਪਤਿਤ ਉਧਰਣੰ ਸਭ ਸਾਬੰ ॥
ਅਨਾਬਨ ਨਾਬੇ ਅਕ੍ਰਿਤ ਅਗਾਬੇ ਅਮਿਤ ਅਨਾਬੇ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ॥ ਅਗੰਜ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਜਗਤ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਤੁਯ ਸਰਣੰ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਕਲਸ ॥
ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਜਗ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਅਛੇਦ ਅਭੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਰਮ
ਤੱਤ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ਅਖੰਡ ਉਦਾਸੀ ॥ ੫ ॥ ੨੫ ॥

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਅਖੰਡ ਉਦਾਸੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਆਦਿ ਅਨਾਸੀ ਬਿਸੂ ਕਰੰ ॥
 ਜਗਤਾਵਲ ਕਰਤਾ ਜਗਤ ਪ੍ਰਹਰਤਾ ਸਭ ਜਗ ਭਰਤਾ ਸਿੱਧ ਭਰੰ ॥ ਅਛੈ
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਰੂਪ ਸੁਰਾਸੀ ਸਰਬ ਛਿਤੰ ॥ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪੀ ਅਨਹਦ
 ਰੂਪੀ ਅਲਖ ਬਿਭੂਤੀ ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥ ੬ ॥ ੨੬ ॥ ਕਲਸ ॥ ਆਦਿ ਅਭੈ
 ਅਨਗਾਧਿ ਸਰੂਪੰ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ ਜਿਹ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੰ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵਤ ਕਹੂ
 ਭੂਪੰ ॥ ਕਹੂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਰਿਤਾ ਕਹੂ ਕੂਪੰ ॥ ੭ ॥ ੨੭ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਸਰਤਾ
 ਕਹੂ ਕੂਪੰ ਸਮੁੰਦ ਸਰੂਪੰ ਅਲਖ ਬਿਭੂਤੰ ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥ ਅਦੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਰਮ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਤੇਜ ਸੁਰਾਸੀ ਅਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ ਜਿਹ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ਅਲਖ ਅਭੇਖੰ ਅਮਿਤ
 ਅਦੈਖੰ ਸਰਬ ਮਈ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣੰ ਪਤਿਤ ਉਪਰਣੰ ਅਸਰਣਿ ਸਰਣੰ
 ਏਕ ਦਈ ॥ ੮ ॥ ੨੮ ॥ ਕਲਸ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ਸਾਰੰਗ ਕਰ ਧਰਣੰ ॥ ਅਮਿਤ
 ਜੋਤਿ ਜਗ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਰਣੰ ॥ ਖੜਗ ਪਾਣ ਖਲ ਦਲ ਬਲ ਹਰਣੰ ॥ ਮਹਾ ਬਾਹੁ

ਬਿਸ੍ਰੰਭਰ ਭਰਣੰ ॥ ੯ ॥ ੨੯ ॥ ਤ੍ਰੀਬੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਖਲ ਦਲ ਬਲ ਹਰਣੰ ਦੁਸਟ
 ਬਿਦਰਣੰ ਅਸ ਰਣ ਸਰਣੰ ਅਮਿਤ ਗਤੰ ॥ ਚੰਚਲ ਚਖ ਚਾਰਣ ਮੱਛ ਬਿਡਾਰਣ
 ਪਾਪ ਪ੍ਰਹਾਰਣ ਅਮਿਤ ਮਤੰ ॥ ਆਜਾਨ ਸੁ ਬਾਹੰ ਸਾਹਨ ਸਾਹੰ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹੰ
 ਸਰਬ ਮਈ ॥ ਜਲ ਬਲ ਬਨ ਰਹਿਤਾ ਬਨ ਤ੍ਰੀਨਿ ਕਹਿਤਾ ਖਲ ਦਲ ਦਹਿਤਾ
 ਸੁ ਨਰਿ ਸਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ੩੦ ॥ ਕਲਸ ॥ ਅਤਿ ਬਲਿਸਟ ਦਲ ਦੁਸਟ ਨਿਕੰਦਨ ॥
 ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਗਲ ਜਗ ਬੰਦਨ ॥ ਸੋਹਤ ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰ ਕਰ ਚੰਦਨ ॥ ਪਾਪ
 ਪ੍ਰਹਾਰਣ ਦੁਸਟ ਦਲ ਦੰਡਨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੧ ॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਬੇਦ ਭੇਦ ਨਹੀਂ
 ਲਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਬੁੱਝੈ ॥ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸੁਰ ਸੁਕ ਸਨਾਦਿ ਸਿਵ ਅੰਤੁ ਨ
 ਸੁੱਝੈ ॥ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸਨਕਾਦਿ ਸਰਬ ਜਉ ਸਮਾ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਲਖ ਲਖਮੀ
 ਲਖ ਬਿਸਨ ਕਿਸਨ ਕਈ ਨੇਤਿ ਬਤਾਵਹਿ ॥ ਅਸੰਭ ਰੂਪ ਅਨਭੈ ਪ੍ਰਭਾ ਅਤਿ
 ਬਲਿਸਟ ਜਲਿ ਥਲਿ ਕਰਣ ॥ ਅਚੁਤ ਅਨੰਤ ਅਦੈ ਅਮਿਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ

ਤਵ ਸਰਣ ॥੧॥੩੨॥ ਅਚੁਤ ਅਭੈ ਅਭੇਦ ਅਮਿਤ ਅਖੰਡ ਅਤੁਲ ਬਲ ॥
 ਅਟਲ ਅਨੰਤ ਅਨਾਦਿ ਅਖੈ ਆਖੰਡ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ॥ ਅਮਿਤ ਅਮਿਤ ਅਨਤੇਲ
 ਅਭੂ ਅਨਭੇਦ ਅਭੰਜਨ ॥ ਅਨਬਿਕਾਰ ਆਤਮ ਸਰੂਪ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨ ॥
 ਅਬਿਕਾਰ ਰੂਪ ਅਨ ਭੈ ਸਦਾ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਨ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ॥ ਭਵ ਭਰਨ
 ਕਰਨ ਦੁਖ ਦੋਖ ਹਰਨ ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭਰਮ ਭੈ ਹਰਨ ॥ ੨॥੩੩॥ ਛਪੈ
 ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁਖ ਮੰਡਲ ਪਰ ਲਸਤ ਜੋਤਿ ਉਦੋਤ ਅਮਿਤ ਗਤ ॥
 ਜਟਤ ਜੋਤ ਜਗਾਮਗਤ ਲਜਤ ਲਖ ਕੋਟਿ ਨਿਖਤਿ ਪਤਿ ॥ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਚਕ੍ਰਵੈ
 ਚਕ੍ਰਤ ਚਉ ਚੱਕ੍ਰ ਕਰਿ ਧਰਿ ॥ ਪਦਮ ਨਾਥ ਪਦਮਾਛ ਨਵਲ ਨਾਰਾਇਣ
 ਨਰਹਰਿ ॥ ਕਾਲਖ ਬਿਹੰਡਣ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਬੰਦਤ ਚਰਨ ॥
 ਖੰਡਣ ਅਖੰਡ ਮੰਡਣ ਅਭੈ ਨਮੇ ਨਾਥ ਭਉ ਭੈ ਹਰਨ ॥ ੩॥੩੪॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥
 ਨਮੇ ਨਾਥ ਨਿਦਾਇਕ ਨਮੇ ਨਿਮ ਰੂਪ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ਅਗੰਜਾਣ ਅਗੰਜਣ ਅਭੰਜ

ਅਨਭੇਦ ਅਭੰਜਨ ॥ ਅਛੈ ਅਖੈ ਅਬਿਕਾਰ ਅਭੈ ਅਨਭਿੱਜ ਅਭੇਦਨ ॥ ਅਖੇਦਾਨ
 ਖੇਦਨ ਅਖਿੱਜ ਅਨਛਿੱਦ੍ਵ ਅਛੇਦਨ ॥ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ਸਾਰੰਗਧਰ ਖੜਗ ਪਾਣ
 ਦੁਰਜਨ ਦਲਨ ॥ ਨਰ ਵਰ ਨਰੇਸ ਨਾਇਕ ਨ੍ਯੂਪਣਿ ਨਮੋ ਨਵਲ ਜਲ ਬਲ
 ਰਵਣ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਦੁਖ ਹਰਨ ਦੁਰਮਤ ਹੰਤਾ ਦੁਖ ਖੰਡਣ ॥
 ਮਹਾਂ ਮੋਨ ਮਨ ਹਰਨ ਮਦਨ ਮੂਰਤ ਮਹਿ ਮੰਡਨ ॥ ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਅਬਿਕਾਰ
 ਅਖੈ ਆਭੰਜ ਅਮਿਤ ਬਲ ॥ ਨਿਰਭੰਜ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿਰਜੁਰ ਨ੍ਯੂਪ ਜਲ
 ਬਲ ॥ ਅੱਛੈ ਸਰੂਪ ਅੱਛੂ ਅਛਿਤ ਅਛੈ ਅਛਾਨ ਅਛਰ ॥ ਅਦੈ ਸਰੂਪ ਅਦਿਯ
 ਅਮਰ ਅਭਿਬੰਦਤ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ॥ ੫ ॥ ੩੬ ॥ ਕੁਲ ਕਲੰਕ ਕਰਿ ਹੀਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰੱਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਸੁਰਤ ਕ੍ਰਿਤ
 ਧਰ ॥ ਕਾਲ ਕਰਮ ਕਰ ਹੀਨ ਕ੍ਰਿਆ ਜਿਹ ਕੋਇ ਨ ਬੁਝੇ ॥ ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਹ
 ਕਰੈ ਕਹਾ ਕਾਲਨ ਕੈ ਸੁਝੇ ॥ ਕੰਜਲਕ ਨੈਨ ਕੰਬੂ ਗ੍ਰੀਵਹਿ ਕਟਿ ਕੇਹਰਿ ਕੁੰਜਰ

ਗਵਨ ॥ ਕਦਲੀ ਕੁਰੰਕ ਕਰਪੂਰ ਗਤ ਬਿਨ ਅਕਾਲ ਦੂਜੇ ਕਵਨ ॥ ੬ ॥
 ੩੭ ॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਅਲੇਖ ਅਭੈ ਅਨਭੂਤ ਅਭੰਜਨ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ
 ਅਬਿਕਾਰ ਅਜੈ ਅਨਗਾਧ ਅਗੰਜਨ ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਸਰੂਪ ਨਿਰਦੈਖ
 ਨਿਰਜਨ ॥ ਆਭੰਜਨ ਭੰਜਨ ਅਨਭੇਦ ਅਨਭੂਤ ਅਭੰਜਨ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ
 ਸੁੰਦਰ ਸੁਮਤਿ ਬਡ ਸਰੂਪ ਬਡਵੈ ਬਖਤ ॥ ਕੋਟਿਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭੂਅ ਭਾਨ ਜਿਮ
 ਤਪਤ ਤੇਜ ਇਸਥਿਤ ਤਖਤ ॥ ੭ ॥ ੩੮ ॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਕ੍ਰਤ
 ਚਾਰ ਚਕ੍ਰਵੈ ਚਕ੍ਰਤ ਚਉ ਕੁੰਟ ਚਵੱਗਨ ॥ ਕੋਟ ਸੂਰ ਸਮ ਤੇਜ ਤੇਜ ਨਹੀ ਦੂਨ
 ਚਵੱਗਨ ॥ ਕੋਟ ਚੰਦ ਚੱਕ ਪਰੈ ਤੁੱਲ ਨਹੀ ਤੇਜ ਬਿਚਾਰਤ ॥ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸੁਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਭੇਦ ਨਹਿ ਬੇਦ ਉਚਾਰਤ ॥ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ ਸਾਹਿਬ ਸੁਘਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਸੁੰਦਰ ਸਬਲ ॥ ਰਾਜਾਨ ਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਸਬਲ ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਆਛੈ
 ਅਛਲ ॥ ੮ ॥ ੩੯ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਹਿਓ ਜੇ ਨ ਜਾਇ ਸੋ ਅਗਾਹ

ਕੈ ਕੈ ਗਾਹੀਅਤੁ ਛੇਦਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ ਸੋ ਅਛੇਦ ਕੈ ਪਛਾਨੀਐ ।। ਗੰਜਿਓ ਜੋ
 ਨ ਜਾਇ ਸੋ ਅਰੰਜ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਅਤੁ ਭੰਜਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ ਸੋ ਅਭੰਜ ਕੈ ਕੈ
 ਮਾਨੀਐ ।। ਸਾਧਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ ਸੋ ਅਸਾਧ ਕੈ ਕੈ ਸਾਧ ਕਰਿ ਛਲਿਓ ਜੋ ਨ
 ਜਾਇ ਸੋ ਅਛਲ ਕੈ ਪ੍ਰਮਾਨੀਐ ।। ਮੰਤ੍ਰ ਮੈਨ ਆਵੈ ਸੋ ਅਮੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਮਾਨੁ ਮਨ
 ਜੰਤ੍ਰ ਮੈਨ ਆਵੈ ਸੋ ਅਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ॥੧॥੪੦॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜਾਤ ਮੈਨ ਆਵੈ ਸੋ ਅਜਾਤ ਕੈ ਕੈ ਜਾਨੁ ਜੀਅ ਪਾਤ ਮੈਨ ਆਵੈ ਸੋ ਅਪਾਤ
 ਕੈ ਬੁਲਾਈਐ ।। ਭੇਦ ਮੈਨ ਆਵੈ ਸੋ ਅਭੇਦ ਕੈ ਕੈ ਭਾਖੀਅਤੁ ਛੇਦਯੋ ਜੋ ਨ
 ਜਾਇ ਸੋ ਅਛੇਦ ਕੈ ਸੁਨਾਈਐ ।। ਖੰਡਿਓ ਜੋ ਨ ਜਾਇ ਸੋ ਅਖੰਡ ਜੂ ਕੇ ਖਿਆਲੁ
 ਕੀਜੈ ਖਿਆਲ ਮੈਨ ਆਵੈ ਗਮ ਤਾ ਕੇ ਸਦਾ ਖਾਈਐ ।। ਜੰਤ੍ਰ ਮੈਨ ਆਵੈ ਸੋ
 ਅਜੰਤ੍ਰ ਕੈ ਕੈ ਜਾਪੀਅਤੁ ਧਿਆਨ ਮੈਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੇ ਧਿਆਨੁ ਕੀਜੈ ਧਿਆਈਐ ।।
 ੨॥੪੧॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਛਤ੍ਰਪਾਰੀ ਛਤ੍ਰੀਪਤਿ ਛੈਲ ਰੂਪ ਛਿਤ

ਨਾਥ ਛੌਣੀ ਕਰ ਛਾਇਆ ਬਰ ਛੜੀਪਤਿ ਗਾਈਐ ।। ਬਿਸੁਨਾਥ ਬਿਸੂਭਰ ਬੇਦ
 ਨਾਥ ਬਾਲਾ ਕਰ ਬਾਜੀਗਰਿ ਬਾਨ ਧਾਰੀ ਬੰਧਨ ਬਤਾਈਐ ।। ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ
 ਦੂਧਾਪਾਰੀ ਬਿਦਿਆਪਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਧਿਆਨ ਕੇ ਲਗਾਵੈ ਨੈਕ ਧਿਆਨ ਹੁੰ ਨ
 ਪਾਈਐ ।। ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਜਨ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਐਸੇ ਰਾਜ ਛੋਡਿ ਅਉਰ
 ਦੂਜਾ ਕਉਨ ਧਿਆਈਐ ।। ੩ ॥ ੪੨ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੁਧ ਕੇ
 ਜਿਤਈਆ ਰੰਗ ਭੂਮ ਕੇ ਭਵਈਆ ਭਾਰ ਭੂਮ ਕੇ ਮਿਟਈਆ ਨਾਥ ਤੀਨੇ ਲੋਕ
 ਗਾਈਐ ।। ਕਾਹੁੰ ਕੇ ਤਨਈਆ ਹੈਂ ਨ ਮਈਆ ਜਾ ਕੇ ਭਈਆ ਕੋਊ ਛਉਨੀ ਹੁੰ
 ਕੇ ਛਈਆ ਛੋਡ ਕਾ ਸਿਊ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਈਐ ।। ਸਾਧਨਾ ਸਧਈਆ ਧੂਲ ਧਾਨੀ ਕੇ
 ਧੁਜਈਆ ਧੋਮ ਧਾਰ ਕੇ ਧਰਈਆ ਧਿਆਨ ਤਾ ਕੇ ਸਦਾ ਲਾਈਐ ।। ਆਊ ਕੇ
 ਬਦਈਆ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਜਪਈਆ ਅਉਰ ਕਾਮ ਕੇ ਕਰਈਆ ਛੋਡ ਅਉਰ
 ਕਉਨ ਧਿਆਈਐ ।। ੪ ॥ ੪੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮ ਕੇ ਕੁਨਿੰਦਾ

ਖੈਰ ਖੁਬੀ ਕੇ ਦਿਹਿੰਦਾ ਗਜ ਗਾਜੀ ਕੇ ਗਜਿੰਦਾ ਸੁ ਕੁਨਿੰਦਾ ਕੈ ਬਤਾਈਐ ॥
 ਚਾਮ ਕੈ ਚਲਿੰਦਾ ਘਾਉ ਘਾਮ ਤੇ ਬਚਿੰਦਾ ਛੜ੍ਹ ਛੈਨੀ ਕੇ ਛਲਿੰਦਾ ਸੋ ਦਿਹਿੰਦਾ
 ਕੈ ਮਨਾਈਐ ॥ ਜਰ ਕੇ ਦਿਹਿੰਦਾ ਜਾਨ ਮਾਨ ਕੇ ਜਨਿੰਦਾ ਜੋਤ ਜੇਬ ਕੇ ਗਜਿੰਦਾ
 ਜਾਨ ਮਾਨ ਜਾਨ ਗਾਈਐ ॥ ਦੇਖ ਕੇ ਦਲਿੰਦਾ ਦੀਨ ਦਾਨਸ ਦਿਹੰਦਾ ਦੇਖ
 ਦੁਰਜਨ ਦਲਿੰਦਾ ਧਿਆਇ ਦੂਜੇ ਕਉਨ ਧਿਆਈਐ ॥ ੫ ॥ ੪੪ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥
 ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਲਸ ਸਹਿੰਦਾ ਸਿੱਧਤਾਈ ਕੇ ਸਥਿੰਦਾ ਅੰਗ ਅੰਗ ਮੈ ਅਵਿੰਦਾ
 ਏਕੁ ਏਕੇ ਨਾਬ ਜਾਨੀਐ ॥ ਕਾਲਖ ਕਟਿੰਦਾ ਖੁਰਾਸਾਨ ਕੇ ਖੁਨਿੰਦਾ ਗ੍ਰਾਬ ਗਾਫਲ
 ਗਲਿੰਦਾ ਗੋਲ ਗੰਜਖ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ਗਾਲਬ ਗਿਰੰਦਾ ਜੀਤ ਤੇਜ ਕੇ ਦਿਹਿੰਦਾ
 ਚਿਤ ਚਾਪ ਕੇ ਚਲਿੰਦਾ ਛੋਡ ਅਉਰ ਕਉਨ ਆਨੀਐ ॥ ਸੱਤਤਾ ਦਿਹੰਦਾ
 ਸੱਤਤਾਈ ਕੇ ਸੁਖਿੰਦਾ ਕਰਮ ਕਾਮ ਕੇ ਕੁਨਿੰਦਾ ਛੋਡ ਦੂਜਾ ਕਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥
 ਈ ॥ ੪੫ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋਤ ਕੇ ਜਗਿੰਦਾ ਜੰਗ ਜਾਫਰੀ ਦਿਹੰਦਾ

ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਰੀ ਕੇ ਮਲਿੰਦਾ ਪੈ ਕੁਨਿੰਦਾ ਕੈ ਬਖਾਨੀਐ ।। ਪਾਲਕ ਪੁਨਿੰਦਾ ਪਰਮ
ਪਾਰਸੀ ਪ੍ਰਗਿੰਦਾ ਰੰਗ ਰਾਗ ਕੇ ਸੁਨਿੰਦਾ ਪੈ ਅਨੰਦਾ ਤੇਜ ਮਾਨੀਐ ।। ਜਾਪ ਕੇ
ਜਪਿੰਦਾ ਖੈਰ ਖਬੀ ਕੇ ਦਿਹਿੰਦਾ ਖੂਨ ਮਾਫ ਕੇ ਕੁਨਿੰਦਾ ਹੈ ਅਭਿੱਜ ਰੂਪ ਠਾਨੀਐ ।।
ਆਰਜਾ ਦਿਹਿੰਦਾ ਰੰਗ ਰਾਗ ਕੈ ਬਚਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਦ੍ਰੋਹ ਕੇ ਦਲਿੰਦਾ ਛੋਡ ਦੂਜੇ
ਕੌਨ ਮਾਨੀਐ ।। ੭ ।। ੪੯ ।। ਕਬਿਤੁ ।। ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਹ
ਸਿਧਤਾ ਸਰੂਪ ਤਾਹ ਬੁਧਤਾ ਬਿਭੂਤ ਜਾਹ ਸਿਧਤਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ।। ਰਾਗ ਭੀ ਨ
ਰੰਗ ਤਾਹਿ ਰੂਪ ਭੀ ਨ ਰੇਖ ਜਾਹਿ ਅੰਗ ਭੀ ਸੁਰੰਗ ਤਾਹਿ ਰੰਗ ਕੇ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ।।
ਚਿਤ੍ਰ ਸੇ ਬਚਿੰਤ੍ਰ ਹੈ ਪਰਮਤਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਹੂੰ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਬਿਭੂਤ ਕੇ
ਉਪਾਉ ਹੈ ।। ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹੁ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜੁ
ਹੈ ਕਿ ਰਾਵਨ ਕੇ ਰਾਉ ਹੈ ।। ੮ ।। ੪੭ ।। ਬਹਿਰ ਤਵੀਲ ਛੰਦ ।। ਪਸਚਮੀ ।।
ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।। ਕਿ ਅਗੰਜਸ ।। ਕਿ ਅਭੰਜਸ ।। ਕਿ ਅਰੂਪਸ ।। ਕਿ ਅਰੰਜਸ ।।

੧ ॥ ੪੮ ॥ ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਨਾਮਸ ॥ ਕਿ ਅਕਾਮਸ ॥
 ੨ ॥ ੪੯ ॥ ਕਿ ਅਭੇਖਸ ॥ ਕਿ ਅਲੇਖਸ ॥ ਕਿ ਅਨਾਦਸ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧਸ ॥
 ੩ ॥ ੫੦ ॥ ਕਿ ਅਰੂਪਸ ॥ ਕਿ ਅਭੂਪਸ ॥ ਕਿ ਅਦਾਗਸ ॥ ਕਿ ਅਰਾਗਸ ॥
 ੪ ॥ ੫੧ ॥ ਕਿ ਅਭੈਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛੈਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛਾਦਸ ॥ ਕਿ ਅਗਾਧਸ ॥
 ੫ ॥ ੫੨ ॥ ਕਿ ਅਗੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੇਦਸ ॥ ਕਿ ਅਛੇਦਸ ॥
 ੬ ॥ ੫੩ ॥ ਕਿ ਅਸੇਅਸ ॥ ਕਿ ਅਧੇਅਸ ॥ ਕਿ ਅਗੰਜਸ ॥ ਕਿ ਇਕੰਜਸ ॥
 ੭ ॥ ੫੪ ॥ ਕਿ ਉਕਾਰਸ ॥ ਕਿ ਨਿਕਾਰਸ ॥ ਕਿ ਅਖੰਜਸ ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ॥
 ੮ ॥ ੫੫ ॥ ਕਿ ਅਘਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅਕਿਆਤਸ ॥ ਕਿ ਅਚਲਸ ॥ ਕਿ
 ਅਛਲਸ ॥ ੯ ॥ ੫੬ ॥ ਕਿ ਅਜਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅਝਾਤਸ ॥ ਕਿ ਅਛਲਸ ॥ ਕਿ
 ਅਟਲਸ ॥ ੧੦ ॥ ੫੭ ॥ ਬਹਿਰ ਤਵੀਲ ਪਸਚਮੀ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅਟਾਟਸਚ ॥ ਅਡਾਟਸਚ ॥ ਅਡੰਗਸਚ ਅਣੰਗਸਚ ॥ ੧੧ ॥ ੫੮ ॥

ਅਤਾਨਸਚ ॥ ਅਥਾਨਸਚ ॥ ਅਦੰਗਸਚ ॥ ਅਨੰਗਸਚ ॥ ੧੨ ॥ ੫੯ ॥
 ਅਪਾਰਸਚ ॥ ਅਫਾਰਸਚ ॥ ਅਬੇ ਅਸਤੁ ॥ ਅਭੇ ਅਸਤੁ ॥ ੧੩ ॥ ੬੦ ॥
 ਅਮਾਨਸਚ ॥ ਅਹਾਨਸਚ ॥ ਅੜੰਗਸਚ ॥ ਅਤ੍ਰੂਗਸਚ ॥ ੧੪ ॥ ੬੧ ॥
 ਅਰਾਮਸਚ ॥ ਅਲਾਮਸਚ ॥ ਅਜੋਧਸਚ ॥ ਅਵੈਜਸਚ ॥ ੧੫ ॥ ੬੨ ॥
 ਪਸਚਮੀ ॥ ਅਸੇ ਅਸਤੁ ॥ ਅਭੇ ਅਸਤੁ ॥ ਆ ਅੰਗਸਤੁ ॥ ਇ ਅੰਗਸਤੁ ॥
 ੧੬ ॥ ੬੩ ॥ ਉਕਾਰਸਤੁ ॥ ਅਕਾਰਸਤੁ ॥ ਅਖੰਡਸਤੁ ॥ ਅਡੰਗਸਤੁ ॥ ੧੭ ॥
 ੬੪ ॥ ਕਿ ਅਤਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਥਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਦੰਗਹਿ ॥ ਕਿ ਅਨੰਗਹਿ ॥
 ੧੮ ॥ ੬੫ ॥ ਕਿ ਅਤਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਥਾਪਹਿ ॥ ਕਿ ਅਨੀਲਹਿ ॥ ਕਿ
 ਸੁ ਨੀਲਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ੬੬ ॥ ਅਰਧ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਝੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਜਸ
 ਤੁਯੰ ॥ ਧਜਸ ਤੁਯੰ ॥ ਅਲਸ ਤੁਯੰ ॥ ਇਕਸ ਤੁਯੰ ॥ ੧ ॥ ੬੭ ॥ ਜਲਸ
 ਤੁਯੰ ॥ ਥਲਸ ਤੁਯੰ ॥ ਪੁਰਸ ਤੁਯੰ ॥ ਬਨਸ ਤੁਯੰ ॥ ੨ ॥ ੬੮ ॥ ਗੁਰਸ ਤੁਯੰ

॥ ਗੁਫਸ ਤੁਯੰ ॥ ਨਿਰਸ ਤੁਯੰ ॥ ਨਿਦਸ ਤੁਯੰ ॥ ੩ ॥ ੬੯ ॥ ਰਵਸ ਤੁਯੰ ॥
 ਸਸਸ ਤੁਯੰ ॥ ਰਜਸ ਤੁਯੰ ॥ ਤਮਸ ਤੁਯੰ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਧਨਸ ਤੁਯੰ ॥ ਮਨਸ
 ਤੁਯੰ ॥ ਬਿਛਸ ਤੁਯੰ ॥ ਬਨਸ ਤੁਯੰ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਮਤਸ ਤੁਯੰ ॥ ਗਤਸ
 ਤੁਯੰ ॥ ਬ੍ਰਤਸ ਤੁਯੰ ॥ ਚਿਤਸ ਤੁਯੰ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ਪਿਤਸ ਤੁਯੰ ॥ ਸੁਤਸ ਤੁਯੰ ॥
 ਮਤਸ ਤੁਯੰ ॥ ਗਤਸ ਤੁਯੰ ॥ ੭ ॥ ੧੩ ॥ ਨਰਸ ਤੁਯੰ ॥ ਤਿਯਸ ਤੁਯੰ ॥ ਪਿਤਸ
 ਤੁਯੰ ॥ ਬਿਦਸ ਤੁਯੰ ॥ ੮ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਸ ਤੁਯੰ ॥ ਕਰਸ ਤੁਯੰ ॥ ਛਲਸ ਤੁਯੰ ॥
 ਬਲਸ ਤੁਯੰ ॥ ੯ ॥ ੧੫ ॥ ਉਡਸ ਤੁਯੰ ॥ ਪੁਡਸ ਤੁਯੰ ॥ ਗਡਸ ਤੁਯੰ ॥ ਦਧਸ
 ਤੁਯੰ ॥ ੧੦ ॥ ੧੬ ॥ ਰਵਸ ਤੁਯੰ ॥ ਛਪਸ ਤੁਯੰ ॥ ਗਰਬਸ ਤੁਯੰ ॥ ਦਿਰਬਸ
 ਤੁਯੰ ॥ ੧੧ ॥ ੧੭ ॥ ਜੈਅਸ ਤੁਯੰ ॥ ਖੈਅਸ ਤੁਯੰ ॥ ਪੈਅਸ ਤੁਯੰ ॥ ਤੈਅਸ
 ਤੁਯੰ ॥ ੧੨ ॥ ੧੮ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਕੰਤ ਚਾਰ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ॥
 ਸੁਭੰਤ ਰਾਜ ਸੁ ਪ੍ਰੱਭਾ ॥ ਦਵੰਤ ਦੁਸਟ ਮੰਡਲੀ ॥ ਸੁਭੰਤ ਰਾਜ ਸੁਥਲੀ ॥ ੧ ॥

੨੯ ॥ ਚਲੰਤ ਚੰਡ ਮੰਡਕਾ ॥ ਅਖੰਡ ਖੰਡ ਦੁ ਪਲਾ ॥ ਖਿਵੰਤ ਬਿਜੁ ਚੂਲਕਾ ॥
 ਅਨੰਤ ਗੱਦਿ ਬਿਦਸਾ ॥ ੨ ॥ ੮੦ ॥ ਲਸੰਤ ਭਾਵ ਉੱਜਲੰ ॥ ਦਲੰਤ ਦੁਖ
 ਦੁੱਦਲੰ ॥ ਪਵੰਗ ਪਾਤ ਸੋਹੀਯੰ ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਾਜ ਲੇਹੀਯੰ ॥ ੩ ॥ ੮੧ ॥ ਨਿਨੰਦ
 ਗੇਦ ਬਿੱਦਯੰ ॥ ਅਖੇਦ ਨਾਦ ਦੁਧਰੰ ॥ ਅਠੱਟ ਬਟੱ ਬਟੱਕੰ ॥ ਅਘੱਟ ਅਨੱਟ
 ਸੁਖਲੰ ॥ ੪ ॥ ੮੨ ॥ ਅਖੁੱਟ ਤੁੱਟ ਦ੍ਰਿੱਬਕੰ ॥ ਅਜੁੱਟ ਛੁੱਟ ਸੁੱਛਕੰ ॥ ਅਘੁੱਟ ਤੁੱਟ
 ਆਸਨੰ ॥ ਅਲੇਖ ਅਭੇਖ ਅਨਾਸਨੰ ॥ ੫ ॥ ੮੩ ॥ ਸੁਭੰਤ ਦੰਤ ਪਦੁਕੰ ॥ ਜਲੰਤ
 ਸਾਮ ਸੁ ਘਟੰ ॥ ਸੁਭੰਤ ਛੁਦ੍ਰ ਘੰਟਕਾ ॥ ਜਲੰਤ ਭਾਰਕ ਛਟਾ ॥ ੬ ॥ ੮੪ ॥
 ਸਿਰੀ ਸੁ ਸੀਸ ਸੁੱਭੀਯੰ ॥ ਘਟਾਕ ਬਾਨ ਉੱਭੀਯੰ ॥ ਸੁਭੰਤ ਸੀਸ ਸਿਧਰੰ ॥ ਜਲੰਤ
 ਸਿਧਰੀ ਨਰੰ ॥ ੭ ॥ ੮੫ ॥ ਚਲੰਤ ਦੰਤ ਪੱਤਕੰ ॥ ਭਜੰਤ ਦੇਖਿ ਦੁ ਦਲੰ ॥
 ਤਜੰਤ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰਕੰ ॥ ਚਲੰਤ ਚਕ੍ਰ ਚਉ ਦਿਸੰ ॥ ੮ ॥ ੮੬ ॥ ਅਗੰਮ ਤੇਜ
 ਸੋਭੀਯੰ ॥ ਰਿਖੀਸ ਈਸ ਲੇਭੀਯੰ ॥ ਅਨੇਕ ਬਾਰ ਧਿਆਵਹੀ ॥ ਨ ਤੜ੍ਹ ਪਾਰ

ਪਾਵਹੀ ॥ ੯ ॥ ੮ ॥ ਅਧੇ ਸੁ ਧੂਮ ਧੂਮ ਹੀ ॥ ਅਘੂਰ ਨੇਤ੍ਰੂ ਧੂਮ ਹੀ ॥ ਸੁ
 ਪੰਜ ਅਗਨ ਸਾਧੀਯੰ ॥ ਨ ਤਾਮ ਪਾਰ ਲਾਧੀਯੰ ॥ ੧੦ ॥ ੯ ॥ ਨਿਵਲ ਆਦਿ
 ਕਰਮਣੰ ॥ ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਧਰਮਣੰ ॥ ਅਨੰਤ ਤੀਰਥ ਬਾਸਨੰ ॥ ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ
 ਸਮੰ ॥ ੧੧ ॥ ੧੦ ॥ ਅਨੰਤ ਜਗੋਜ ਕਰਮਣੰ ॥ ਗਜਾਦਿ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ॥
 ਅਨੇਕ ਦੇਸ ਭਰਮਣੰ ॥ ਨ ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ॥ ੧੨ ॥ ੧੦ ॥ ਇਕੰਤ ਕੁਟ
 ਬਾਸਨੰ ॥ ਕ੍ਰਮੰਤ ਕੋਟਕੰ ਬਨੰ ॥ ਉਚਾਟ ਨਾਦ ਕਰਮਣੰ ॥ ਅਨੇਕ ਉਦਾਸ
 ਭਰਮਣੰ ॥ ੧੩ ॥ ੧੧ ॥ ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਆਸਨੰ ॥ ਕਰੋਰ ਕੋਟਕੰ ਬ੍ਰਤੰ ॥ ਦਿਸਾ
 ਦਿਸਾ ਕ੍ਰਮੇਸਨੰ ॥ ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਪੇਖਨੰ ॥ ੧੪ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰੋਰ ਕੋਟ ਦਾਨਕੰ ॥
 ਅਨੇਕ ਜਗਾਜ ਕ੍ਰਤ਼ਬਯੰ ॥ ਸੰਨਿਆਸ ਆਦਿ ਧਰਮਣੰ ॥ ਉਦਾਸ ਨਾਮ
 ਕਰਮਣੰ ॥ ੧੫ ॥ ੧੩ ॥ ਅਨੇਕ ਪਾਠ ਪਾਠਨੰ ॥ ਅਨੰਤ ਠਾਟ ਠਾਟਨੰ ॥ ਨ
 ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਸਮੰ ॥ ਸਮੱਸਤ ਸਿਸਟ ਕੇ ਕ੍ਰਮੰ ॥ ੧੬ ॥ ੧੪ ॥ ਜਗਾਦਿ ਆਦਿ

ਧਰਮਣੰ ॥ ਬੈਰਾਗ ਆਦਿ ਕਰਮਣੰ ॥ ਦਯਾਦਿ ਆਦਿ ਕਾਮਣੰ ॥ ਅਨਾਦਿ
 ਸੰਜਮੰ ਬਿਦੰ ॥ ੧੭ ॥ ੯੫ ॥ ਅਨੇਕ ਦੇਸ਼ ਭਰਮਣੰ ॥ ਕਰੋਰ ਦਾਨ ਸੰਜਮੰ ॥
 ਅਨੇਕ ਗੀਤ ਗਿਆਨਨੰ ॥ ਅਨੰਤ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਨੰ ॥ ੧੮ ॥ ੯੬ ॥ ਅਨੰਤ
 ਗਿਆਨ ਸੁਤਮੰ ॥ ਅਨੇਕ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁ ਬਿਤੰ ॥ ਬਿਆਸ ਨਾਰਦ ਆਦਰੰ ॥
 ਸੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਰਮ ਨਹਿ ਲਹੰ ॥ ੧੯ ॥ ੯੭ ॥ ਕਰੋਰ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਣੰ ॥ ਅਨੰਤ
 ਤੰਤ੍ਰਣੰ ਬਣੰ ॥ ਬਸੇਖ ਬਜਾਸ ਨਾਸਨੰ ॥ ਅਨੰਤ ਨਜਾਸ ਪ੍ਰਾਸਨੰ ॥ ੨੦ ॥
 ੯੮ ॥ ਜਪਿਤ ਦੇਵ ਦੈਤਨੰ ॥ ਬਪਿਤ ਜੱਡ ਗੰਧਬੰ ॥ ਬਦੰਤ ਬਿੱਦਣੇ ਧਰੰ ॥ ਗਣਿਤ
 ਸੇਸ ਉਰਗਣੰ ॥ ੨੧ ॥ ੯੯ ॥ ਜਪਿਤ ਪਾਰਵਾਰਯੰ ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਪਤ
 ਧਾਰਯੰ ॥ ਜਣਿਤ ਚਾਰ ਚਕ੍ਰਣੰ ॥ ਧ੍ਰਮਿਤ ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰਣੰ ॥ ੨੨ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਜਪਿਤ ਪੰਨਗੰ ਨਕੰ ॥ ਬਰੰ ਨਰੰ ਬਨਸਪਤੰ ॥ ਅਕਾਸ ਉਰਬੀਐ ਜਲੰ ॥ ਜਪਿਤ
 ਜੀਵ ਜਲ ਬਲੰ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸੁਕੋਟ ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰਣੰ ॥ ਬਦੰਤ ਬੇਦ ਚਤ੍ਰਕੰ ॥

ਅਸੰਭ ਅਸੰਭ ਮਾਨੀਐ ॥ ਕਰੋਰ ਬਿਸਨ ਠਾਨੀਐ ॥ ੨੪ ॥ ੧੦੨ ॥ ਅਨੰਤ
 ਸੁਰਸੁਤੀ ਸਤੀ ॥ ਬਦੰਤ ਕ੍ਰਿਤ ਈਸੁਰੀ ॥ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਭਾਖੀਐ ॥ ਅਨੰਤ
 ਅਨੰਤ ਲਾਖੀਐ ॥ ੨੫ ॥ ੧੦੩ ॥ ਬਿਧ ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ
 ਬਿਆਧਿ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ ਕੇ ਮਨਾਈਐ ॥ ਅਗੰਜ ਅਭੰਜ ਅਰੰਜ ਅਗੰਜ ਰੰਜ
 ਕਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਅਲੇਖ ਅਭੇਖ ਅਦੂਖ ਅਰੇਖ ਅਸੇਖ ਕੇ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਨ
 ਭੂਲ ਜੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਭਰਮ ਭੇਖ ਠਾਨੀਐ ॥ ੧ ॥ ੧੦੪ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਲਾਲ
 ਅਕਾਲ ਅਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕੇ ਉਚਾਰੀਐ ॥ ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਭਰਮ
 ਕਰਮ ਮੈ ਬਿਚਾਰੀਐ ॥ ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਵਾਨ ਪੇਖੀਐ ॥
 ਅਧਰਮ ਕਰਮ ਕੇ ਬਿਨਾ ਸੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਲੇਖੀਐ ॥ ੨ ॥ ੧੦੫ ॥ ਬ੍ਰਤਾਦਿ
 ਦਾਨ ਸੰਜਮਾਦਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਕਰਮਣੰ ॥ ਹੈ ਆਦਿ ਕੁੰਜ ਮੇਦ ਰਾਜਸੁ ਬਿਨਾ
 ਨ ਭਰਮਣੰ ॥ ਨਿਵਲ ਆਦਿ ਕਰਮ ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਭੇਖ ਮਾਨੀਐ ॥ ਅਦੂਖ ਭੇਖ

ਕੇ ਬਿਨਾ ਸੁ ਕਰਮ ਭਰਮ ਜਾਨੀਐ ॥ ੩ ॥ ੧੦੬ ॥ ਅਜਾਤ ਪਾਤ ਅਮਾਤ
 ਤਾਤ ਅਜਾਤ ਸਿੱਧ ਹੈ ਸਦਾ ॥ ਅਸਤ੍ਰੂ ਮਿਤ੍ਰੂ ਪੁਤ੍ਰੂ ਪਉਤ੍ਰੂ ਜਤ੍ਰੂ ਤਤ੍ਰੂ ਸਰਬ ਦਾ ॥
 ਅਖੰਡ ਮੰਡ ਚੰਡ ਉਦੰਡ ਅਖੰਡ ਖੰਡ ਭਾਖੀਐ ॥ ਨ ਰੂਪ ਰੰਗ ਰੇਖ ਅਲੇਖ ਭੇਖ
 ਮੈ ਨ ਰਾਖੀਐ ॥ ੪ ॥ ੧੦੭ ॥ ਅਨੰਤ ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਆਸਨਾਦਿ ਨਾਰਦ
 ਆਸਨੰ ॥ ਬੈਰਾਗ ਅਉ ਸੰਨਿਆਸ ਅਉ ਅਨਾਦਿ ਜੋਗ ਪ੍ਰਾਸਨੰ ॥ ਅਨਾਦਿ
 ਤੀਰਥ ਸੰਜਮਾਦਿ ਬਰਤ ਨੇਮ ਪੇਖੀਐ ॥ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੇ ਬਿਨਾ ਸਮੱਤ
 ਭਰਮ ਲੇਖੀਐ ॥ ੫ ॥ ੧੦੮ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਦਇਆਦਿ ਆਦਿ ਧਰਮੰ ॥
 ਸੰਨਿਆਸ ਆਦਿ ਕਰਮੰ ॥ ਗਜਾਦਿ ਆਦਿ ਦਾਨੰ ॥ ਹਯਾਦਿ ਆਦਿ ਥਾਨੰ ॥
 ੧ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸੁਵਰਨ ਆਦਿ ਦਾਨੰ ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਆਦਿ ਇਸਨਾਨੰ ॥ ਬਿਸੁਵਾਦਿ
 ਆਦਿ ਭਰਮੰ ॥ ਬਿਰਕਤਾਦਿ ਆਦਿ ਕਰਮੰ ॥ ੨ ॥ ੧੧੦ ॥ ਨਿਵਲ ਆਦਿ
 ਕਰਣੰ ॥ ਸੁ ਨੀਲ ਆਦਿ ਬਰਣੰ ॥ ਅਨੀਲ ਆਦਿ ਧਿਆਨੰ ॥ ਜਪਤ ਤੱਤ

ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥ ੩ ॥ ੧੧੧ ॥ ਅਮਿਤਕਾਦਿ ਭਗਤੰ ॥ ਅਵਿਕਤਾਦਿ ਬ੍ਰਕਤੰ ॥
 ਪ੍ਰਛਸਤੁਵਾ ਪ੍ਰਜਾਪੰ ॥ ਪ੍ਰਭਗਤਾ ਅਥਾਪੰ ॥ ੪ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸੁ ਭਗਤਾਦਿ
 ਕਰਣੰ ॥ ਅਜਗਤੁਆ ਪ੍ਰਹਰਣੰ ॥ ਬਿਰਕਤੁਆ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ॥ ਅਵਿਗਤੁਆ
 ਪ੍ਰਣਾਸੰ ॥ ੫ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਮਸਤੁਆ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥ ਧੁਜਸਤੁਆ ਧਰਾਨੰ ॥ ਅਵਿਕਤੁਆ
 ਅਭੰਗੰ ॥ ਇਕਸਤੁਆ ਅਨੰਗੰ ॥ ੬ ॥ ੧੧੪ ॥ ਉਅਸਤੁਆ ਅਕਾਰੰ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਸਤੁਆ ਕ੍ਰਿਪਾਰੰ ॥ ਖਿਤਸਤੁਆ ਅਖੰਡੰ ॥ ਰਾਤਸਤੁਆ ਅਰੰਡੰ ॥ ੭ ॥
 ੧੧੫ ॥ ਘਰਸਤੁਆ ਘਰਾਨੰ ॥ ਛ੍ਰਿਅਸਤੁਆ ਛ੍ਰਿਹਾਲੰ ॥ ਚਿਤਸਤੁਆ
 ਅਤਾਪੰ ॥ ਛਿਤਸਤੁਆ ਅਛਾਪੰ ॥ ੮ ॥ ੧੧੬ ॥ ਜਿਤਸਤੁਆ ਅਜਾਪੰ ॥
 ਡਿਕਸਤੁਆ ਅਝਾਪੰ ॥ ਵਿਕਸਤੁਆ ਅਨੇਕੰ ॥ ਟੁਟਸਤੁਆ ਅਟੇਟੰ ॥ ੯ ॥
 ੧੧੭ ॥ ਠਟਸਤੁਆ ਅਠਾਟੰ ॥ ਡਟਸਤੁਆ ਅਡਾਟੰ ॥ ਢਟਸਤੁਆ ਅਢਾਪੰ ॥
 ਣਕਸਤੁਆ ਅਣਾਪੰ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧੮ ॥ ਤਪਸਤੁਆ ਅਤਾਪੰ ॥ ਬਪਸਤੁਆ

ਅਥਾਪੰ ॥ ਦਲਸਤੁਆ ਦਿਦੇਖੰ ॥ ਨਹਿਸਤੁਆ ਅਨੇਖੰ ॥ ੧੧ ॥ ੧੧੯ ॥
 ਅਪਕਤੁਆ ਅਪਾਨੰ ॥ ਫਲਕਤੁਆ ਫਲਾਨੰ ॥ ਬਦਕਤੁਆ ਬਿਸੇਖੰ ॥
 ਭਜਸਤੁਆ ਅਭੇਖੰ ॥ ੧੨ ॥ ੧੨੦ ॥ ਮਤਸਤੁਆ ਫਲਾਨੰ ॥ ਹਰਿਕਤੁਆ
 ਹਿਰਦਾਨੰ ॥ ਅੜਕਤੁਆ ਅੜੰਗੰ ਤ੍ਰਿਕਸਤੁਆ ਤ੍ਰਿਭੰਗੰ ॥ ੧੩ ॥ ੧੨੧ ॥
 ਰੰਗਸਤੁਆ ਅਰੰਗੰ ॥ ਲਵਸਤੁਆ ਅਲੰਗੰ ॥ ਯਕਸਤੁਆ ਯਕਾਪੰ ॥
 ਇਕਸਤੁਆ ਇਕਾਪੰ ॥ ੧੪ ॥ ੧੨੨ ॥ ਵਦਿਸਤੁਆ ਵਰਦਾਨੰ ॥ ਯਕਸਤੁਆ
 ਇਕਾਨੰ ॥ ਲਵਸਤੁਆ ਅਲੇਖੰ ॥ ਰਗਿਸਤੁਆ ਅਰੇਖੰ ॥ ੧੫ ॥ ੧੨੩ ॥
 ਤ੍ਰਿਆਸਤੁਆ ਤ੍ਰਿਭੰਗੇ ॥ ਹਰਸਤੁਆ ਹਰੰਗੇ ॥ ਮਹਿਸਤੁਆ ਮਹੇਸੰ ॥ ਭਜਸਤੁਆ
 ਅਭੇਸੰ ॥ ੧੬ ॥ ੧੨੪ ॥ ਬਰਸਤੁਆ ਬਰਾਨੰ ॥ ਪਲਸਤੁਆ ਪਲਾਨੰ ॥
 ਨਰਸਤੁਆ ਨਰੇਸੰ ॥ ਦਲਸਤੁਆ ਦਲੇਸੰ ॥ ੧੭ ॥ ੧੨੫ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥
 ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦਿਨ ਅਜਬ ਏਕ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ॥ ਅਨਭਉ ਸਰੂਪ ਅਨਹਦ

ਅਕਾਮ ॥ ਅਨਛਿੱਜ ਤੇਜ ਆਜਾਨ ਬਾਹੁ ॥ ਰਾਜਾਨ ਰਾਜੁ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੁ ॥
 ੧ ॥ ੧੨੯ ॥ ਉਚਰਿਓ ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਸੰਗ ॥ ਉਤਭੁਜ ਸਰੂਪ ਅਬਿਗਤ
 ਅਭੰਗ ॥ ਇਹ ਕਉਨ ਆਹਿ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ॥ ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜਿ ਅਤਿਭੁਤਿ
 ਬਿਭੁਤਿ ॥ ੨ ॥ ੧੩੦ ॥ ਪਰਾਤਮਾ ਬਾਚ ॥ ਯਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਆਹਿ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ॥
 ਜਿਹ ਅਮਿਤ ਤੇਜਿ ਅਬਿਗਤ ਅਕਾਮ ॥ ਜਿਹ ਭੇਦ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਮ ਕਾਲ ॥
 ਜਿਹ ਸਤ੍ਤ੍ਵ ਮਿਤ੍ਤ੍ਵ ਸਰਬਾ ਦਿਆਲ ॥ ੩ ॥ ੧੨੮ ॥ ਡੋਬਿਓ ਨ ਡੁਬੈ ਸੋਖਿਓ ਨ
 ਜਾਇ ॥ ਕੱਟਿਓ ਨ ਕਟੈ ਨ ਬਾਰਿਯੋ ਬਰਾਇ ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਨੈਕ ਸਤ ਸਸਤ੍ਤ੍ਵ
 ਪਾਤ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਤ੍ਵ ਮਿਤ੍ਤ੍ਵ ਨਹੀਂ ਜਾਤ ਪਾਤ ॥ ੪ ॥ ੧੨੯ ॥ ਸਤ੍ਤ੍ਵ ਸਹੰਸ ਸਤ
 ਸਤ ਪ੍ਰਘਾਇ ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਨੈਕ ਖੰਡਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹੀਂ ਜਰੈ ਨੈਕ ਪਾਵਕ
 ਮੰਝਾਰ ॥ ਬੋਰੈ ਨ ਸਿੰਧ ਸੋਖੈ ਨ ਬਯਾਰ ॥ ੫ ॥ ੧੩੦ ॥ ਇਕ ਕਰਯੋ ਪ੍ਰਸਨ
 ਆਤਮਾ ਦੇਵ ॥ ਅਨਭੰਗ ਰੂਪ ਅਨਭਉ ਅਭੇਵ ॥ ਯਹਿ ਚਤੁਰ ਵਰਗ ਸੰਸਾਰ

ਦਾਨ ॥ ਕਿਹੁ ਚਤੁਰ ਵਰਗ ਕਿਜੈ ਵਖਿਆਨ ॥ ਈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਇਕ ਰਾਜੁ
 ਧਰਮ ਇਕ ਦਾਨ ਧਰਮ ॥ ਇਕ ਭੋਗ ਧਰਮ ਇਕ ਮੋਛ ਕਰਮ ॥ ਇਕ ਚਤੁਰ
 ਵਰਗ ਸਭ ਜਗ ਭਣੰਤ ॥ ਸੇ ਆਤਮਾਹ ਪ੍ਰਾਤਮਾ ਪੁਛੰਤ ॥ ੭ ॥ ੧੩੨ ॥ ਇਕ
 ਰਾਜ ਧਰਮ ਇਕ ਧਰਮ ਦਾਨ ॥ ਇਕ ਭੋਗ ਧਰਮ ਇਕ ਮੋਛਵਾਨ ॥ ਤੁਮ ਕਹੋ
 ਚਤੂ ਚਤ੍ਰੇ ਬਿਚਾਰ ॥ ਜੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਭਏ ਜੁਗ ਅਪਾਰ ॥ ੮ ॥ ੧੩੩ ॥ ਬਰਨੰਨ
 ਕਰੋ ਤੁਮ ਪ੍ਰਬਿਸ ਦਾਨ ॥ ਜਿਮ ਦਾਨ ਧਰਮ ਕਿੰਨੇ ਨਿਪਾਨ ॥ ਸਤਿਜੁਗ ਕਰਮ
 ਸੁਰ ਦਾਨ ਦੰਤ ॥ ਭੂਮਾਦਿ ਦਾਨ ਕੀਨੇ ਅਕੰਥ ॥ ਈ ॥ ੧੩੪ ॥ ਤ੍ਰੈ ਜੁਗ ਮਹੀਪ
 ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਤ ॥ ਗਾਬਾ ਅਨੰਤ ਉਪਮਾ ਅਗਾਤ ॥ ਜੇ ਕੀਏ ਜਗਤ ਮੈ ਜਗ
 ਧਰਮ ॥ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ਤੇ ਅਮਿਤ ਕਰਮ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਤੇ
 ਆਦਿ ਜੇ ਭਏ ਮਹੀਪ ॥ ਇਹਿ ਭਰਥ ਖੰਡਿ ਮਹਿ ਜੰਬੂ ਦੀਪ ॥ ਤ੍ਰੁ ਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਬਰਣੈ ਸੁ ਤ੍ਰੈਣ ॥ ਰਾਜਾ ਯੁਧਿਸਟਰ ਤੁ ਅਰਥ ਏਣ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩੬ ॥ ਖੰਡੇ

ਅਖੰਡ ਜਿਹ ਚਤੁਰ ਖੰਡ ॥ ਕੈਰੋਂ ਕੁਰਖੇਤ੍ਰ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਜਿਹ ਚਤੁਰ ਕੁੰਡ
 ਜਿਤਿਓ ਦੁਬਾਰ ॥ ਅਰਜਨ ਭੀਮਾਇ ਬ੍ਰਾਤਾ ਜੁਝਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩੭ ॥ ਅਰਜਨ
 ਪਠਿਓ ਉੱਤਰ ਦਿਸਾਨ ॥ ਭੀਮਹਿ ਕਰਾਇ ਪੂਰਬ ਪਯਾਨ ॥ ਸਹਿਦੇਵ ਪਠਿਓ
 ਦਖਣ ਸੁ ਦੇਸ ॥ ਨੁਕਲਹਿ ਪਠਾਇ ਪੱਛਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩੮ ॥ ਮੰਡੇ
 ਮਹੀਪ ਖੰਡਿਓ ਖਤ੍ਰਾਣ ॥ ਜਿੱਤੇ ਅਜੀਤ ਮੰਡੇ ਮਹਾਨ ॥ ਖੰਡਿਓ ਸੁ ਉੜ੍ਹ
 ਖੁਰਾਸਾਨ ਦੇਸ ॥ ਦਖਣ ਪੂਰਬ ਜੀਤੇ ਨਰੇਸ ॥ ੧੪ ॥ ੧੩੯ ॥ ਖਗ ਖੰਡ ਖੰਡ
 ਜੀਤੇ ਮਹੀਪ ॥ ਬੱਜਿਓ ਨਿਸਾਨ ਇਹ ਜੰਬੂ ਦੀਪ ॥ ਇਕ ਠਉਰ ਕੀਏ ਸਭ
 ਦੇਸ ਰਾਉ ॥ ਮਖ ਰਾਜਸੂਅ ਕੇ ਕੀਓ ਚਾਉ ॥ ੧੫ ॥ ੧੪੦ ॥ ਸਭ ਦੇਸ ਦੇਸ
 ਪਠੇ ਸੁ ਪੜ੍ਹ ॥ ਜਿਤ ਜਿਤ ਗੁਨਾਢ ਕੀਏ ਇਕੜ੍ਹ ॥ ਮਖ ਰਾਜਸੂਅ ਕੇ ਕੀਏ
 ਅਰੰਭ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਬਹੁ ਬੁਲਾਇ ਜਿਤੇ ਅਸੰਭ ॥ ੧੬ ॥ ੧੪੧ ॥ ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥
 ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਬੁਲਾਇ ਰਿਤੱਜ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੁਲਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ

ਬਨਾਇ ਬਿੰਜਨ ਭੋਗੀਅਹਿ ਬਹੁ ਭਾਇ॥ ਜੱਤ੍ ਤੱਤ੍ ਸਮਗ੍ਰਕਾ
 ਕਹੂੰ ਲਾਗ ਹੈ ਨਿਪਰਾਇ॥ ਰਾਜਸੂਇ ਕਰਹਿ ਲਗੇ ਸਭ ਧਰਮ
 ਕੇ ਚਿਤ ਚਾਇ॥ ੧॥ ੧੪੨॥ ਏਕ ਏਕ ਸੁਵਰਨ ਕੇ ਦਿਜ ਏਕ ਦੀਜੈ
 ਭਾਰ॥ ਏਕ ਸਉ ਗਜ ਏਕ ਸਉ ਰਥਿ ਦੁਇ ਸਹੰਸ੍ਰ ਤੁਖਾਰ॥ ਸਹੰਸ ਚਤਰ
 ਸੁਵਰਨ ਸਿੰਗੀ ਮਹਿਖ ਦਾਨ ਅਪਾਰ॥ ਏਕ ਏਕਹਿ ਦੀਜੀਐ ਸੁਨ ਰਾਜ ਰਾਜ
 ਅਉਤਾਰ॥ ੨॥ ੧੪੩॥ ਸੁਵਰਨ ਦਾਨ ਸੁ ਰੁਕਮ ਦਾਨ ਸੁ ਤਾਂਬ੍ਰ ਦਾਨ
 ਅਨੰਤ॥ ਅੰਨ ਦਾਨ ਅਨੰਤ ਦੀਜਤ ਦੇਖ ਦੀਨ ਦੁਰੰਤ॥ ਬਸਤ੍ ਦਾਨ ਪਟੰਬ੍ਰ
 ਦਾਨ ਸੁ ਸਸਤ੍ ਦਾਨ ਦਿਜੰਤ॥ ਭੂਪ ਭਿੱਛਕ ਹੁਇ ਗਏ ਸਭ ਦੇਸ ਦੇਸ
 ਦੁਰੰਤ॥ ੩॥ ੧੪੪॥ ਚਤ੍ ਕੋਸ ਬਨਾਇ ਕੁੰਡਕ ਸਹੰਸ੍ਰ ਲਾਇ ਪਰਨਾਰ॥
 ਸਹੰਸ੍ਰ ਹੇਮ ਕਰੈ ਲਗੇ ਦਿਜ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਅਉਤਾਰ॥ ਹਸਤ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰਮਾਨ
 ਘ੍ਰੂਤ ਕੀ ਪਰਤ ਧਾਰ ਅਪਾਰ॥ ਹੋਤ ਭਸਮ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਲਪਟ ਝਪਟ

ਕਰਾਲ ॥ ੪ ॥ ੧੪੫ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਸਭ ਤੀਰਥ ਕੀ ਸਭ ਤੀਰਥ ਕੇ ਲੈ ਬਾਰ ॥
 ਕਾਸਟਕਾ ਸਭ ਦੇਸ਼ ਕੀ ਸਭ ਦੇਸ਼ ਕੀ ਜਿਉ ਨਾਰ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੈ ਮਹਾਂ ਰਸ
 ਹੋਮੀਐ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਦੇਖ ਚਕੂਤ ਰਹੈ ਦਿਜੰਬਰ ਰੀਝਹੀ ਨਰਨਾਹਿ ॥ ੫ ॥
 ੧੪੬ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਹੋਮੀਐ ਤਿਹ ਆਨ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੜੈ
 ਚਤੁ ਸਭ ਬਿੱਪ ਬਜਾਸ ਸਮਾਨ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਭੂਪਤ ਦੇਤ ਦਾਨ ਅਨੰਤ ॥
 ਭੂਮ ਭੂਰ ਉਠੀ ਜਯਤ ਧੁਨਿ ਜੱਤ੍ਰੂ ਤੱਤ੍ਰੂ ਦੁਰੰਤ ॥ ੬ ॥ ੧੪੭ ॥ ਜੀਤ ਜੀਤ
 ਮਵਾਸ ਆਸਨ ਅਰਥ ਖਰਥ ਛਿਨਾਇ ॥ ਆਨਿ ਆਨਿ ਦੀਏ ਦਿਜਾਨਨ ਜਗੋ
 ਮੈ ਕੁਰਗਾਇ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਧੂਪ ਸੁ ਧੂਪੀਐ ਤਿਹ ਆਨ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ
 ਉਠੀ ਜਯੰ ਧੁਨਿ ਜੱਤ੍ਰੂ ਤੱਤ੍ਰੂ ਦਿਸਾਨ ॥ ੭ ॥ ੧੪੮ ॥ ਜਰਾਸਿੰਧ ਮਾਰ ਕੈ ਪੁਨਿ
 ਕੈਰਵਾ ਹਥਿ ਪਾਇ ॥ ਰਾਜਸੂਇ ਕੀਓ ਬਡੇ ਮਖ ਕਿਸਨ ਕੇ ਮਤਿ ਭਾਇ ॥
 ਰਾਜਸੂਇ ਸੁ ਕੈ ਕਿਤੇ ਦਿਨ ਜੀਤ ਸਤ੍ਰ ਅਨੰਤ ॥ ਬਾਜਮੇਧ ਅਰੰਭ ਕੀਨੇ ਬੇਦ

ਬਜਾਸ ਮਤੰਤ ॥ ੮ ॥ ੧੪੯ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੱਗ ਸਮਾਪਤਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਰਣ ਬਧ ॥ ਚੰਦ੍ਰ
 ਬਰਣ ਸੁ ਕਰਣਿ ਸਯਾਮ ਸੁਵਰਨ ਪੂਛ ਸਮਾਨ ॥ ਰਤਨ ਤੁੰਗ ਉਤੰਗ
 ਬਾਜਤ ਉਚ ਸ੍ਰਵਾਹ ਸਮਾਨ ॥ ਨਿਰਤ ਕਰਤ ਚਲੈ ਧਰਾ ਪਰਿ ਕਾਮ ਰੂਪ
 ਪ੍ਰਭਾਇ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਛਕੈ ਸਭੈ ਨਿਪ ਰੀਝ ਇਉ ਨਿਪਰਾਇ ॥ ੯ ॥ ੧੫੦ ॥
 ਬੀਣ ਬੇਣ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਾਜਤ ਬਾਸੁਰੀ ਸੁਰਨਾਇ ॥ ਮੁਰਜ ਤੂਰ ਮੁਚੰਗ ਮੰਦਲ ਚੰਗ
 ਬੰਗ ਸਨਾਇ ॥ ਢੋਲ ਢੋਲਕ ਖੰਜਕਾ ਡਫ ਝਾਂਝ ਕੋਟ ਬਜੰਤ ॥ ਜੰਗ ਘੁੰਗਰੂ
 ਟੱਲਕਾ ਉਪਜੰਤ ਰਾਗ ਅਨੰਤ ॥ ੧੦ ॥ ੧੫੧ ॥ ਅਮਿਤ ਸਬਦ ਬਜੰਤ੍ਰ ਭਰੈ
 ਹਰੰਤ ਬਾਜ ਅਪਾਰ ॥ ਜਾਤ ਜਉਨ ਦਿਸਾਨ ਕੋ ਪਛ ਲਾਗਹੀ ਸਿਰਦਾਰ ॥
 ਜਉਨ ਬਾਧ ਤੁਰੰਗ ਜੂਝਤ ਜੀਤੀਐ ਕਰਿ ਜੁੱਧ ॥ ਆਨ ਜਉਨ ਮਿਲੈ ਬਚੈ ਨਹਿ
 ਮਾਰੀਐ ਕਰਿ ਕੁੱਧ ॥ ੧੧ ॥ ੧੫੨ ॥ ਹੈ ਛੇਰ ਚਾਰ ਦਿਸਾਨ ਮੈ ਸਭ ਜੀਤ ਕੈ
 ਛਿਤਪਾਲ ॥ ਬਾਜ ਮੇਧ ਕਰਿਓ ਸਪੂਰਨ ਅਮਿੱਤ ਜੱਗ ਰਿਸਾਲ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ

ਅਨੇਕ ਦਾਨ ਸੁ ਦੀਜੀਅਹਿ ਦਿਜਰਾਜ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪਟੰਬਰਾਦਿਕ ਬਾਜਿਯੋ
ਗਜਰਾਜ ॥ ੧੨ ॥ ੧੫੩ ॥ ਅਨੇਕ ਦਾਨ ਦੀਏ ਦਿਜਾਨਨ ਅਮਿਤੁ ਦਰਬ
ਅਪਾਰ ॥ ਹੀਰ ਚੀਰ ਪਟੰਬਰਾਦਿ ਸੁਵਰਨ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਤ੍ਰੂਸੇ
ਸਭੈ ਬਰਹਰਿਓ ਸੁਨਿ ਗਿਰਰਾਇ ॥ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਨ ਦੈ ਦਿੜਜੈ ਨ੍ਹੀਪ ਬਾਣ ਬਾਣ
ਲੁਟਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ੧੫੪ ॥ ਫੇਰ ਕੈ ਸਭ ਦੇਸ ਮੈ ਹੈ ਮਾਰਿਓ ਮਖ ਜਾਇ ॥
ਕਾਟਿ ਕੈ ਤਿਹ ਕੇ ਤਬੈ ਪਲ ਕੈ ਕਰੈ ਚਤੁ ਭਾਇ ॥ ਏਕ ਬਿੱਪ੍ਰੂਨ ਏਕ ਛਤ੍ਰੂਨ
ਏਕ ਇਸਤ੍ਰੂਨਿ ਦੀਨ ॥ ਚਤ੍ਰੂ ਅੰਸ ਬਚਿਓ ਜੁ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਮ ਮੈ ਵਹਿ
ਕੀਨ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫੫ ॥ ਪੰਚ ਸੈ ਬਰਖ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸੁ ਰਾਜ ਕੈ ਇਹ ਦੀਪ ॥
ਅੰਤ ਜਾਇ ਗਿਰੈ ਰਸਾਤਲ ਪੰਡ ਪੁੜ੍ਹ ਮਹੀਪ ॥ ਭੂਮਿ ਭਰਬ ਭਏ
ਪਰੀਛਤ ਪਰਮ ਰੂਪ ਮਹਾਨ ॥ ਅਮਿਤ ਰੂਪ ਉਦਾਰ ਦਾਨ ਅਛਿੱਜ ਤੇਜ
ਨਿਧਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੇਖੀ ਦੁਤੀਆ ਜਗੋ ਸਮਾਪਤੰ ॥ ੨ ॥

ਅਥ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਕੇ ਰਾਜ ਕਥਨੰ ।।
 ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਪਰੀਛਤਹਿ ਮਿਲਿ ਕੀਯੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾਨ ॥ ਗਜਾਮੇਧ
 ਸੁ ਜਗ੍ਗਾ ਕੇ ਕਿਉ ਕੀਜੀਐ ਸਵਧਾਨ ॥ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਓ
 ਬਿਚਾਰ ॥ ਸੇਤ ਦੰਤ ਮੰਗਾਇ ਕੈ ਬਹੁ ਜਗਤ ਸੋ ਅਬਿਚਾਰ ॥ ੧ ॥ ੧੫੭ ॥
 ਜਗ੍ਗਾ ਮੰਡਲ ਕੇ ਰਚਿਓ ਤਹਿ ਕੋਸ ਅਸਟ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਅਸਟ ਸਹੰਸੁ ਬੁਲਾਇ
 ਰਿਤੁਜ ਅਸਟ ਲੱਛ ਦਿਜਾਨ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਬਨਾਇ ਕੈ ਤਹਾਂ ਅਸਟ ਸਹੰਸੁ
 ਪ੍ਰਨਾਰ ॥ ਹਸਤ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰਮਾਨ ਤਾ ਮਹਿ ਹੋਮੀਐ ਘ੍ਰੂਤ ਧਾਰ ॥ ੨ ॥ ੧੫੮ ॥
 ਦੇਸ ਦੇਸ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਨ ਕੇ ਦੀਏ ਬਹੁ
 ਦਾਨ ਮਾਨ ਰਸਾਲ ॥ ਹੀਰ ਚੀਰ ਪਟੰਬਰਾਦਿਕ ਬਾਜ ਅਉ ਗਜਰਾਜ ॥ ਸਾਜ
 ਸਾਜ ਸਭੈ ਦੀਏ ਬਹੁ ਰਾਜ ਕੇ ਨ੍ਰਿਪਰਾਜ ॥ ੩ ॥ ੧੫੯ ॥ ਐਸਿ ਭਾਂਤ ਕੀਓ
 ਤਹਾਂ ਬਹੁ ਬਰਖ ਲਉ ਤਿਹ ਰਾਜ ॥ ਕਰਨ ਦੇਵ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ ਅਰ ਜੀਤ ਕੈ

ਬਹੁ ਸਾਜ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਚੜ੍ਹਓ ਨ੍ਹਿਪ ਬਰ ਸੈਲ ਕਾਜ ਅਖੇਟ ॥ ਦੇਖ ਮ੍ਰਿਗ
 ਭਇਓ ਤਹਾਂ ਮੁਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਭਈ ਭੇਟ ॥ ੪ ॥ ੧੯੦ ॥ ਪੈਡ ਯਾਹਿ ਗਇਓ
 ਨਹੀਂ ਮ੍ਰਿਗ ਰੇ ਰਖੀਸਰ ਬੋਲ ॥ ਉਤ੍ਰ ਭੂਪਹਿ ਨਾ ਦੀਓ ਮੁਨਿ ਆਂਖਿ ਭੀ ਇਕ
 ਖੋਲ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਪ ਨਿਹਾਰ ਕੇ ਜਿਹ ਅਗ੍ਰ ਤਾਹ ਉਠਾਇ ॥ ਤਉਨ ਕੇ ਗਰ
 ਡਾਰ ਕੈ ਨ੍ਹਿਪ ਜਾਤ ਭਯੋ ਨ੍ਹਿਪਰਾਇ ॥ ੫ ॥ ੧੯੧ ॥ ਆਂਖ ਉਘਾਰ ਲਖੈ ਕਹਾ
 ਮੁਨਿ ਸਰਪ ਦੇਖ ਡਰਾਨ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਤ ਭਯੋ ਤਹਾਂ ਦ੍ਰਿਜ ਰਕਤ ਨੇਤ੍ਰ ਚੁਚਾਨ ॥
 ਜਉਨ ਮੇ ਗਰਿ ਡਾਰਿ ਗਇਓ ਤਿਹ ਕਾਟਿ ਹੈ ਅਹਿਰਾਇ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸਨ
 ਮੇ ਮਰੈ ਯਹਿ ਸਤਿ ਸ੍ਰਾਪ ਸਦਾਇ ॥ ੬ ॥ ੧੯੨ ॥ ਸ੍ਰਾਪ ਕੇ ਸੁਨਿ ਕੈ ਡਰਿਓ
 ਨ੍ਹਿਪ ਮੰਦ੍ਰ ਏਕ ਉਸਾਰ ॥ ਮਧਿ ਗੰਗ ਰਚਿਓ ਧਉਲਹਰਿ ਛੁਇ ਸਕੈ ਨ ਬਿਆਰ ॥
 ਸਰਪ ਕੀ ਤਹ ਗੰਮਤਾ ਕੇ ਕਾਟਿ ਹੈ ਤਿਹ ਜਾਇ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਟਯੋ ਤਬੈ
 ਤਹਿ ਆਨ ਕੈ ਅਹਿਰਾਇ ॥ ੭ ॥ ੧੯੩ ॥ ਸਾਠ ਬਰਖ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ ਦੁਇ

ਮਾਸ ਅੰਦਿਨ ਚਾਰ ॥ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਬਿਖੈ ਰਲੀ ਨ੍ਹਿਪਰਾਜ ਕੀ ਕਰਤਾਰ ॥ ਭੂਮਿ
 ਭਰਥ ਭਏ ਤਬੈ ਜਨਮੇਜ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ॥ ਸੁਰਬੀਰ ਹਠੀ ਤਪੀ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ
 ਨਿਧਾਨ ॥ ੯ ॥ ੧੯੪ ॥ ਇਤਿ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਸਮਾਪਤੰ ਭਏ ॥ ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ
 ਰਾਜ ਪਾਵਤ ਭਏ ॥ ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਰਾਜ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਪਾਇ ਕੈ ਜਨਮੇਜ ਰਾਜ
 ਮਹਾਨ ॥ ਸੁਰਬੀਰ ਹਠੀ ਤਪੀ ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪਿਤਰ ਕੇ ਬਧ ਕੋਪ
 ਤੇ ਸਭ ਬਿਪ੍ਰ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸਰਪ ਮੇਧ ਕਰਿਓ ਲਗੇ ਮਖ ਧਰਮ ਕੇ ਚਿਤ
 ਚਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧੯੫ ॥ ਏਕ ਕੋਸ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ ਮਖ ਕੁੰਡ ਕੀਨ ਬਨਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰ
 ਸਕਤ ਕਰਨੈ ਲਗੇ ਤਹਿ ਹੇਮ ਬਿਪ੍ਰ ਬਨਾਇ ॥ ਆਨ ਆਨ ਗਿਰੈ ਲਗੇ ਤਹਿ
 ਸਰਪ ਕੇਟ ਅਪਾਰ ॥ ਜਤ੍ਰ ਤਤ੍ਰ ਉਠੀ ਜੈਤ ਧੁਨ ਭੂਮ ਭੂਰ ਉਦਾਰ ॥ ੨ ॥
 ੧੯੬ ॥ ਹਸਤ ਏਕ ਦੇ ਹਸਤ ਤੀਨ ਚਉ ਹਸਤ ਪੰਜ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਬੀਸ ਹਾਬ
 ਇਕੀਸ ਹਾਬ ਪੱਚੀਸ ਹਾਬ ਸਮਾਨ ॥ ਤੀਸ ਹਾਬ ਬੱਤੀਸ ਹਾਬ ਛੱਤੀਸ ਹਾਬ

ਗਿਰਾਹਿ ॥ ਆਨ ਆਨ ਗਿਰੈ ਤਹਾਂ ਸਭ ਭਸਮ ਭੂਤ ਹੋਇ ਜਾਹਿ ॥ ੩ ॥
 ੧੯੭ ॥ ਏਕ ਸੌ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇ ਸੌ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ
 ਚਤ੍ਰੂ ਸੈ ਸੁ ਸਮਾਨ ॥ ਪਾਂਚ ਸੈ ਖਟ ਸੈ ਲਗੇ ਤਹਿ ਬੀਚ ਆਨ ਗਿਰੰਤ ॥ ਸਹੰਸ
 ਹਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲਉ ਸਭ ਹੋਮ ਹੋਤ ਅਨੰਤ ॥ ੪ ॥ ੧੯੮ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੰਦ ॥ ਰਚਿਓ ਸਰਪ ਮੇਧ ਬਡੇ ਜਗ੍ਹਾ ਰਾਜੰ ॥ ਕਰੈ ਬਿੱਧ ਹੋਮੰ ਸਰੈ ਸਰਬ
 ਕਾਜੰ ॥ ਦਹੇ ਸਰਪ ਸਰਪੰ ਅਨੰਤੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥ ਭੁਜੈ ਭੋਗ ਅਨੰਤੰ ਜੁਗੈ ਰਾਜ
 ਦੁਆਰੰ ॥ ੧ ॥ ੧੯੯ ॥ ਕਿਤੇ ਅਸਟ ਹਸਤੰ ਸਤੰ ਪ੍ਰਾਇ ਨਾਰੰ ॥ ਕਿਤੇ ਦੁਆਦਸੈ
 ਹਸਤ ਲੈ ਪਰਮ ਭਾਰੰ ॥ ਕਿਤੇ ਦੁਐ ਸਹੰਸ੍ਰ ਕਿਤੇ ਜੋਜਨੇਕੰ ॥ ਗਿਰੈ ਹੋਮ ਕੁਝੰ
 ਅਪਾਰੰ ਅਚੇਤੰ ॥ ੨ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਿਤੇ ਜੋਜਨੇ ਦੁਇ ਕਿਤੇ ਤੀਨ ਜੋਜਨ ॥ ਕਿਤੇ
 ਚਾਰ ਜੋਜਨ ਦਹੇ ਭੂਮ ਭੋਗਾਨ ॥ ਕਿਤੇ ਮੁਸਟ ਅੰਗੁਸਟ ਗ੍ਰਿਸਟੰ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥ ਕਿਤੇ
 ਡੇਢੁ ਗਿਸਟੇ ਅੰਗੁਸਟੰ ਅਰਧਾਨੰ ॥ ੩ ॥ ੧੨੧ ॥ ਕਿਤੇ ਚਾਰ ਜੋਜਨ ਲਉ ਚਾਰ

ਕੋਸੰ ॥ ਛੁਐ ਘ੍ਰਿਤ ਜੈਸੇ ਕਰੈ ਅਗਨ ਹੋਮੰ ॥ ਫਣੰ ਫਟਕੈ ਫੇਣਕਾ ਫੰਤਕਾਰੰ ॥
 ਛੁਟੈ ਲਪਟ ਜੁਆਲਾ ਬਸੈ ਬਿੱਖ ਧਾਰੰ ॥ ੪ ॥ ੧੭੨ ॥ ਕਿਤੇ ਸਪਤ ਜੋਜਨ ਲੋ
 ਕੇਸ ਅਸਟੰ ॥ ਕਿਤੇ ਅਸਟ ਜੋਜਨ ਮਹਾ ਪਰਮ ਪੁਸਟੰ ॥ ਭਯੋ ਘੋਰ ਬਧੀ ਜਰੇ
 ਕੋਟ ਨਾਗੰ ॥ ਭਜਯੋ ਤਛਕੰ ਭਛਕੰ ਜੇਮ ਕਾਗੰ ॥ ੫ ॥ ੧੭੩ ॥ ਕੁਲੰ ਕੋਟ ਹੋਮੇ
 ਬਿਖੈ ਵਹਿਣ ਕੁੰਡੰ ॥ ਬਚੇ ਬਾਧ ਢਾਰੇ ਘਨੇ ਕੁੰਡ ਝੁੰਡੰ ॥ ਭਜਯੋ ਨਾਗ ਰਾਜੰ
 ਤਕਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕੰ ॥ ਜਰਯੋ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰੰ ਭਰਜੇ ਸੰਕ੍ਰਮ ਸੇਕੰ ॥ ੬ ॥ ੧੭੪ ॥ ਬਧਯੋ
 ਮੰਤ੍ਰੰ ਜੰਤ੍ਰੰ ਗਿਰਯੋ ਭੂਮ ਮਧੀ ॥ ਅੜਿਓ ਆਸਤੀਕੰ ਮਹਾ ਬਿਪ੍ਰ ਸਿਧੀ ॥ ਭਿੜਯੋ
 ਭੇੜ ਭੂਪੰ ਛਿਣਯੋ ਝੇੜ ਤਾੜੰ ॥ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਠਯੋ ਤਣੀ ਤੇੜ ਤਾੜੰ ॥ ੭ ॥
 ੧੭੫ ॥ ਤਜਯੋ ਸਰਪ ਮੇਧੀ ਭਜਯੋ ਏਕ ਨਾਥੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਝੈ ਸਭੈ ਸਿਸਟ
 ਸਾਜੰ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਰਦੂਲ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥ ਤਪੈ ਤੇਜ ਸਾਵੰਤ ਜੁਆਲਾ
 ਸਮਾਨੰ ॥ ੮ ॥ ੧੭੬ ॥ ਮਹੀ ਮਾਹ ਰੂਪੰ ਤਪੈ ਤੇਜ ਭਾਨੰ ॥ ਦਸੰ ਚਾਰ ਚਉਦਹ

ਬਿੱਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਾਸਤ੍ਰੁਗੁ ਸਾਰੰਗ ਪਾਨੰ ॥ ਤਜਹੁ ਸਰਪ ਮੇਧ
 ਦਿਜੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੰ ॥ ੯ ॥ ੧੭੭ ॥ ਤਜਹੁ ਜੋਨ ਸਰਪੰ ਜਰੈ ਅਗਨ ਆਪੰ ॥
 ਕਰੈ ਦਗਧ ਤੇ ਕੌ ਦਿਵੈ ਐਸ ਸ੍ਰਾਪੰ ॥ ਹਣਯੋ ਪੇਟ ਮੱਧੀ ਛੁਰੀ ਜਮਦਾੜੰ ॥ ਲਗੈ
 ਪਾਪ ਤੇ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਗਾੜੰ ॥ ੧੦ ॥ ੧੭੮ ॥ ਸੁਨੇ ਬਿੱਪ ਬੋਲੰ ਉਠਯੋ ਆਪ
 ਰਾਜੰ ॥ ਤਜਯੋ ਸਰਪ ਮੇਧੀ ਪਿਤਾ ਬੈਰ ਕਾਜੰ ॥ ਬੁਲਯੋ ਬਜਾਸ ਪਾਸੰ ਕਰਯੋ
 ਮੰਤ੍ਰ ਚਾਰੰ ॥ ਮਹਾ ਬੇਦ ਬਿਆਕਰਣ ਬਿੱਦਿਆ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ੧੧ ॥ ੧੭੯ ॥
 ਸੁਨੀ ਪਤ੍ਰਕਾ ਦੁਇ ਗ੍ਰਹੰ ਕਾਸਿ ਰਾਜੰ ॥ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਰੂਪ ਸੋਭਾ ਸਮਾਜੰ ॥
 ਜਿਣਉ ਜਾਇ ਤਾ ਕੋ ਹਣੈ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟੰ ॥ ਕਰਯੋ ਪਿਆਨ ਤਾਂ ਨੇ ਲਦੇ ਭਾਰ
 ਉਸਟੰ ॥ ੧੨ ॥ ੧੮੦ ॥ ਚਲੀ ਸੈਨ ਸੁਕਰ ਪਰਾਚੀ ਦਿਸਾਨੰ ॥ ਚੜੇ ਬੀਰ
 ਧੀਰੰ ਹਠੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਨੰ ॥ ਦੁਰਯੋ ਜਾਇ ਦੁਰਗੰ ਸੁ ਬਾਰਾਣ ਸੀਸੰ ॥ ਘੇਰਿਓ
 ਜਾਇ ਛਉਜੰ ਭਜਿਓ ਏਕ ਈਸੰ ॥ ੧੩ ॥ ੧੮੧ ॥ ਮਚਯੋ ਜੁਧੁ ਸੁਧੀ ਬਹੇ ਸਸਤ੍ਰ

ਘਾਤੰ ॥ ਗਿਰੇ ਅਧੀ ਵਧੀ ਸਨੱਧੀ ਬਿਪਾਤੰ ॥ ਗਿਰੇ ਹੀਰ ਚੀਰੰ ਸੁ ਬੀਰੰ ਰਜਾਨੰ ॥
 ਕਟੇ ਅਧੀ ਅਧੀ ਛੁਟੇ ਰੁਦ੍ਰ ਧਯਾਨੰ ॥ ੧੪ ॥ ੧੮੨ ॥ ਗਿਰੇ ਖੇਤ੍ਰ ਖੜਾਨ ਖੜੀ
 ਖੜਾਣੰ ॥ ਬਜੀ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰ ਦੂਕਿਆਨਿਸਾਣੰ ॥ ਕਰੇ ਪੈਜ ਵਾਰੰ ਪ੍ਰਚਾਰੈ ਸੁ
 ਬੀਰੰ ॥ ਫਿਰੇ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ ਤਣੰ ਤੱਛੰ ਤੀਰੰ ॥ ੧੫ ॥ ੧੮੩ ॥ ਬਿਭੇ ਦੰਤ ਵਰਮੰ
 ਪ੍ਰਛੇਦੈ ਤਨਾਨੰ ॥ ਕਰੈ ਮਰਦਨੰ ਅਰਦਨੰ ਮਰਦ ਮਾਨੰ ॥ ਕਟੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ
 ਛੁਟੇ ਚਉਰ ਚਾਰੰ ॥ ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਧੀਰੰ ਛੁਟੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ॥ ੧੬ ॥ ੧੮੪ ॥
 ਜਿਣਿਓ ਕਾਸਕੀਸੰ ਹਣਯੋ ਸਰਬ ਸੈਨੰ ॥ ਬਰੀ ਪੁਤਿਕਾ ਤਾਹ ਕੰਪਯੋ ਤਿਨੈਨੰ ॥
 ਭਇਓ ਮੇਲ ਗੇਲੰ ਮਿਲੇ ਰਾਜ ਰਾਜੰ ॥ ਭਈ ਮਿਤ੍ਰ ਚਾਰੰ ਸਰੇ ਸਰਬ ਕਾਜੰ ॥
 ੧੭ ॥ ੧੮੫ ॥ ਮਿਲੀ ਰਾਜ ਦਾਜੰ ਸੁ ਦਾਸੀ ਅਨੂਪੰ ॥ ਮਹਾਂ ਬਿਦਿਵਵੰਤੀ
 ਅਪਾਰੰ ਸਰੂਪੰ ॥ ਮਿਲੇ ਹੀਰ ਚੀਰੰ ਕਿਤੇ ਸੁਆਉ ਕਰਨੰ ॥ ਮਿਲੇ ਮੱਤ ਦੰਤੀ
 ਕਿਤੇ ਸੇਤ ਬਰਨੰ ॥ ੧੮ ॥ ੧੮੬ ॥ ਕਰਯੋ ਬਯਾਹ ਰਾਜਾ ਭਇਓ ਸੁਪੁਸੰਨੰ ॥

ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਪੇਖੇ ਦਿਜੰ ਸਰਬ ਅੰਨੰ ॥ ਕਰੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਮਹਾ ਗਜ ਦਾਨੰ ॥ ਭਏ
 ਦੈਇ ਪੁੜ੍ਹੇ ਮਹਾਂ ਰੂਪ ਮਾਨੰ ॥ ੧੯੯ ॥ ੧੮੭ ॥ ਲਖੀ ਰੂਪਵੰਤੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਾਸੀ ॥
 ਮਨੋ ਚੀਰ ਕੈ ਚਾਰ ਚੰਦ੍ਰਾ ਨਿਕਾਸੀ ॥ ਲਹੈਂ ਚੰਚਲਾ ਚਾਰ ਬਿਦਿਆ ਲਤਾ ਸੀ ॥
 ਕਿਧੋ ਕੰਜ ਕੀ ਮਾਂਝ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੨੦ ॥ ੧੮੮ ॥ ਕਿਧੋ ਛੁਲ ਮਾਲਾ ਲਖੇ
 ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੀ ॥ ਕਿਧੋ ਪਦਮਨੀ ਮੈ ਬਨੀ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ॥ ਕਿਧੋ ਪੁਹਪ ਧੰਨਿਆ
 ਛੁਲੀ ਰਾਇ ਬੇਲੰ ॥ ਤਜੇ ਅੰਗ ਤੇ ਬਾਸੁ ਚੰਪਾ ਛੁਲੇਲੰ ॥ ੨੧ ॥ ੧੮੯ ॥ ਕਿਧੋ
 ਦੇਵ ਕੰਨਿਆ ਪ੍ਰਿਥੀ ਲੋਕ ਡੋਲੈ ॥ ਕਿਧੋ ਜੱਛਨੀ ਕਿਨ੍ਹੂਨੀ ਜਿਉ ਕਲੋਲੈ ॥ ਕਿਧੋ
 ਰੁਦ੍ਰ ਬੀਜੰ ਫਿਰੈ ਮੱਧਿ ਬਾਲੰ ॥ ਕਿਧੋ ਪੜ੍ਹ ਪਾਨੰ ਨਚੈ ਕਉਲ ਨਾਲੰ ॥ ੨੨ ॥
 ੧੯੦ ॥ ਕਿਧੋ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਰਚੀ ਰੰਗ ਰੂਪੰ ॥ ਕਿਧੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਰਚੀ ਭੂਪ
 ਭੂਪੰ ॥ ਕਿਧੋ ਨਾਗ ਕੰਨਿਆ ਕਿਧੋ ਬਾਸਵੀੰ ਹੈ ॥ ਕਿਧੋ ਸੰਖਨੀ ਚਿਤ੍ਰੂਨੀ ਪਦਮਨੀ
 ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ੧੯੧ ॥ ਲਸੈ ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਅਪਾਰੰ ॥ ਮਹਾਂ ਰੂਪਵੰਤੀ ਮਹਾਂ

ਜੋਬਨਾਰੰ ॥ ਮਹਾ ਗਿਆਨਵੰਤੀ ਸੁ ਬਿਗਿਆਨ ਕਰਮੰ ॥ ਪੜੇ ਕੰਠ ਬਿਦਿਆ
 ਸੁ ਬਿਦਿਆਦਿ ਧਰਮੰ ॥ ੨੪ ॥ ੧੯੨ ॥ ਲਖੀ ਰਾਜ ਕੰਨਿਆਨ ਤੇ ਰੂਪਵੰਤੀ ॥
 ਲਸੈ ਜੋਤ ਜੁਆਲਾ ਅਪਾਰੰ ਅਨੰਤੀ ॥ ਲਖਯੋ ਤਾਹਿ ਜਨਮੇਜਏ ਆਪ ਰਾਜੰ ॥
 ਕਰੇ ਪਰਮ ਭੋਗੰ ਦੀਏ ਸਰਬ ਸਾਜੰ ॥ ੨੫ ॥ ੧੯੩ ॥ ਬਚਿਓ ਨੇਹੁ ਤਾਂ ਸੋ ਤਜੀ
 ਰਾਜ ਕੰਨਿਆ ॥ ਹੁਤੀ ਸਿਸਟ ਕੀ ਦਿਸਟ ਮਹਿ ਪੁਸਟ ਧੰਨਿਆ ॥ ਭਇਓ ਏਕ
 ਪੁਤ੍ਰੂ ਮਹਾਂ ਸਸਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਦਸੰ ਚਾਰ ਚਉਦਾਹ ਬਿਦਿਆ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥
 ੧੯੪ ॥ ਧਰਿਓ ਅਸੁਮੇਧੰ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੁਤ੍ਰੂ ਨਾਮੰ ॥ ਭਇਓ ਅਸੁਮੇਧਾਨ ਦੂਜੇ
 ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥ ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਰਾਖਯੋ ਰਜੀ ਪੁਤ੍ਰੂ ਸੂਰੰ ॥ ਮਹਾ ਜੰਗ ਜੋਧਾ ਮਹਾਂ ਜਸ
 ਪੂਰੰ ॥ ੨੭ ॥ ੧੯੫ ॥ ਭਇਓ ਤਨ ਦਰੁਸਤੰ ਬਲਿਸਟੰ ਮਹਾਨੰ ॥ ਮਹਾਂ ਜੰਗ
 ਜੋਧਾ ਸੁ ਸਸਤ੍ਰੂ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥ ਹਣੈ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟੰ ਮਹਾ ਸਸਤ੍ਰੂ ਧਾਰੰ ॥ ਬਡੋ ਸਤ੍ਰੂ
 ਜੀਤੇ ਜਿਵੇ ਰਾਵਣਾਰੰ ॥ ੨੮ ॥ ੧੯੬ ॥ ਚੜ੍ਹਿਓ ਏਕ ਦਿਵਸੰ ਅਖੇਟੰ ਨਰੇਸੰ ॥

ਲਖੇ ਮ੍ਰਿਗ ਧਾਇਓ ਗਯੋ ਅਉਰ ਦੇਸੰ ॥ ਸ੍ਰਮਿਓ ਪਰਮ ਬਾਟੀ ਤਕਿਓ ਏਕ
 ਤਾਲੰ ॥ ਤਹਾਂ ਦਉੜ ਕੈ ਪੀਨ ਪਾਨੰ ਉਤਾਲੰ ॥ ੨੯ ॥ ੧੯੭ ॥ ਕਰਿਓ ਰਾਜ
 ਸੈਨੀ ਕਢਿਓ ਬਾਰ ਬਾਜੰ ॥ ਤਕੀ ਬਾਜਨੀ ਰੂਪ ਰਾਜੰ ਸਮਾਜੰ ॥ ਲਗਯੋ ਆਨ
 ਤਾ ਕੇ ਰਹਯੋ ਤਾਹਿ ਗਾਰਭੰ ॥ ਭਇਓ ਸਿਆਮ ਕਰਣੰ ਸੁ ਬਾਜੀ ਅਦਰਬੰ ॥
 ੩੦ ॥ ੧੯੮ ॥ ਕਰਯੋ ਬਾਜਮੇਧੰ ਬਡੇ ਜੱਗ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਣੇ ਸਰਬ ਭੂਪੰ ਸਰੇ
 ਸਰਬ ਕਾਜਾ ॥ ਗਡਯੋ ਜੱਗ ਬੰਭੰ ਕਰਯੋ ਹੋਮ ਕੁਡੰ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਪੇਖੈ ਬਲੀ
 ਬਿਪ੍ਰੁ ਝੁੰਡੰ ॥ ੩੧ ॥ ੧੯੯ ॥ ਦਏ ਕੋਟ ਦਾਨੰ ਪਕੇ ਪਰਮ ਪਾਕੰ ॥ ਕਲੂਮੱਧਿ
 ਕੀਨੇ ਬਡੇ ਧਰਮ ਸਾਕੰ ॥ ਲਗੀ ਦੇਖਨੇ ਆਪ ਜਿਉ ਰਾਜ ਬਾਲਾ ॥ ਮਹਾ
 ਰੂਪਵੰਤੀ ਮਹਾ ਜੁਆਲ ਜੁਆਲਾ ॥ ੩੨ ॥ ੨੦੦ ॥ ਉਡਯੋ ਪਉਨ ਕੇ ਬੇਗ
 ਸਿਓ ਅਗ੍ਰੁ ਪੱਤ੍ਰੀ ॥ ਹਸੇ ਦੇਖ ਨਗਨੰ ਤ੍ਰੀਜੰ ਬਿਪ੍ਰੁ ਛੱਤ੍ਰੀ ॥ ਭਇਓ ਕੋਪ ਰਾਜਾ
 ਗਹੇ ਬਿਪ੍ਰੁ ਸਰਬੰ ॥ ਦਹੇ ਖੀਰ ਖੰਡੰ ਬਡੇ ਪਰਮ ਗਰਬੰ ॥ ੩੩ ॥ ੨੦੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ

ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਸਰਬ ਮੂੰਡੇ ਮੁੰਡਾਏ ॥ ਪੁਨਰ ਏਡੂਆ ਸੀਸ ਤਾਂ ਕੇ ਟਿਕਾਏ ॥ ਪੁਨਰ
 ਤਪਤ ਕੈ ਖੀਰ ਕੇ ਮੱਧਿਡਾਰਿਓ ॥ ਇਮੰ ਸਰਬ ਬਿਪ੍ਰਾਨ ਕਉ ਜਾਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥
 ੩੪ ॥ ੨੦੨ ॥ ਕਿਤੇ ਬਾਂਧਿ ਕੈ ਬਿਪ੍ਰ ਬਾਚੇ ਦਿਵਾਰੰ ॥ ਕਿਤੇ ਬਾਂਧ ਫਾਸੀ ਦੀਏ
 ਬਿਪ੍ਰ ਭਾਰੰ ॥ ਕਿਤੇ ਬਾਰਿ ਬੋਰੇ ਕਿਤੇ ਅਗਨਿ ਜਾਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਅਧਿ ਚੀਰੇ ਕਿਤੇ
 ਬਾਂਧ ਫਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ੨੦੩ ॥ ਲਗਿਓ ਦੇਖ ਭੂਪੰ ਬਦਿਯੇ ਕੁਸਟ ਦੇਹੀ ॥ ਸਭੇ
 ਬਿਪ੍ਰ ਬੋਲੇ ਕਰਿਓ ਰਾਜ ਨੇਹੀ ॥ ਕਹੋ ਕਉਨ ਸੋ ਬੈਠਿ ਕੀਜੈ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਦਹੇ
 ਦੇਹ ਦੇਖੰ ਮਿਟੇ ਪਾਪ ਭਾਰੰ ॥ ੩੬ ॥ ੨੦੪ ॥ ਬੋਲੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰੰ ਸਭੈ ਬਿਪ੍ਰ
 ਆਏ ॥ ਬਡੇ ਬਿਆਸ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਕੈ ਬੁਲਾਏ ॥ ਦੇਖੈ ਲਾਗ ਸਾਸਤ੍ਰੰ ਬੋਲੇ ਬਿਪ੍ਰ
 ਸਰਬੰ ॥ ਕਰਯੋ ਬਿਪ੍ਰ ਮੇਧੰ ਬਦਿਓ ਭੂਪ ਗਰਬੰ ॥ ੩੭ ॥ ੨੦੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ
 ਸਰਦੂਲ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥ ਕਰਯੋ ਬਿਪ੍ਰ ਮੇਧੰ ਸੁ ਜੱਗੰ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥ ਭਇਓ
 ਅਕਸਮੰਤ੍ਰੰ ਕਹਿਓ ਨਾਹਿ ਕਉਨੈ ॥ ਕਰੀ ਜਉਨ ਹੇਤੀ ਭਈ ਬਾਤ ਤਉਨੈ ॥

੩੮ ॥ ੨੦੬ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਆਸ ਤੇ ਪਰਬ ਅਸਟ ਦਸਾਨੰ ॥ ਦਹੈ ਦੇਹ ਤੇ ਕੁਸਟ
 ਸਰਬੰਦੀਪਾਨੰ ॥ ਬੋਲੈ ਬਿਪ੍ਰ ਬਿਆਸੰ ਸੁਨੈ ਲਾਗ ਪਰਬੰ ॥ ਪਰਿਓ ਭੂਪ ਪਾਇਨ
 ਤਜੇ ਸਰਬ ਗਰਬੰ ॥ ੩੮ ॥ ੨੦੭ ॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਰਦਾਲ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥
 ਹੂਓ ਭਰਤ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ ਰਘੁਰਾਨੰ ॥ ਭਇਓ ਤਉਨ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ ਰਾਮ ਰਾਜਾ ॥
 ਦੀਜੈ ਛੜ੍ਹ ਦਾਨੰ ਨਿਧਾਨੰ ਬਿਰਾਜਾ ॥ ੪੦ ॥ ੨੦੮ ॥ ਭਇਓ ਤਉਨ ਕੀ ਜੱਦ
 ਮੈ ਜੱਦੁ ਰਾਜੰ ॥ ਦਸੰ ਚਾਰ ਚੰਦਹ ਸੁ ਬਿਦਿਆ ਸਮਾਜੰ ॥ ਭਇਓ ਤਉਨ ਕੇ
 ਬੰਸ ਮੈ ਸੰਤਨੇਅੰ ॥ ਭਏ ਤਾਹਿ ਕੇ ਕਉਰ ਅਉ ਪਾਂਡਵੇਅੰ ॥ ੪੧ ॥ ੨੦੯ ॥
 ਭਏ ਤਉਨ ਕੇ ਬੰਸ ਮੈ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰੰ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾ ਮਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ॥
 ਭਏ ਤਉਨ ਕੇ ਕਉਰਵੰ ਕੂਰ ਕਰਮੰ ॥ ਕੀਓ ਛੜ੍ਹਣੰ ਜੈਣ ਕੁਲ ਛੈਣ ਕਰਮੰ ॥
 ੪੨ ॥ ੨੧੦ ॥ ਕੀਓ ਭੀਖਮੇ ਅਗ੍ਰੂ ਸੈਨਾ ਸਮਾਜੰ ॥ ਭਇਓ ਕੁਝ ਜੁਖੰ ਸਮੂਹ
 ਪੰਡ ਰਾਜੰ ॥ ਤਹਾਂ ਗਰਜਿਓ ਅਰਜਨੰ ਪਰਮ ਬੀਰੰ ॥ ਧਨੁਰ ਬੇਦ ਗਿਆਤਾ

ਤਜੇ ਪਰਮ ਤੀਰੰ ॥ ੪੩ ॥ ੨੧੧ ॥ ਤਜੀ ਬੀਰ ਬਾਨਾਵਰੀ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਹਣਿਓ
 ਭੀਖਮੰ ਸਭੈ ਸੈਨਾ ਸਮੇਤੰ ॥ ਦਈ ਬਾਣ ਸਿੱਗਾ ਗਰੇ ਭੀਖਮੈਣੰ ॥ ਜਯੰ ਪੱਤ੍ਰੁ
 ਪਾਇਓ ਸੁਖੰ ਪਾਂਡਵੈਣੰ ॥ ੪੪ ॥ ੨੧੨ ॥ ਭਏ ਦ੍ਰੋਣ ਸੈਨਾਪਤੀ ਸੈਨ ਪਾਲੰ ॥
 ਭਇਓ ਘੋਰ ਜੁਧੰ ਤਹਾਂ ਤਉਣ ਕਾਲੰ ॥ ਹਣਿਓ ਧਿਸਟ ਦ੍ਰੋਣੰ ਤਜੇ ਦ੍ਰੋਣ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥
 ਕਰਿਓ ਜੁਧ ਤੇ ਦੇਵ ਲੋਕੰ ਪਿਆਣੰ ॥ ੪੫ ॥ ੨੧੩ ॥ ਭਏ ਕਰਣ ਸੈਨਾਪਤੀ
 ਡੜ੍ਹ ਪਾਲੰ ॥ ਮਚਯੇ ਜੁਧ ਕੁਝੰ ਮਹਾਂ ਬਿਕਰਾਲੰ ॥ ਹਣਿਓ ਤਾਹਿ ਪੰਥੰ ਸਦੰ
 ਸੀਸ ਕੱਪਿਓ ॥ ਗਿਰਿਓ ਤਉਣ ਜੁਧਿਸਟਰੰ ਰਾਜੁ ਬੱਪਿਓ ॥ ੪੬ ॥ ੨੧੪ ॥
 ਭਏ ਸੈਣ ਪਾਲੰ ਬਲੀ ਸੂਲ ਸਲਯੰ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਕੁਟਿਓ ਬਲੀ ਪੰਡ ਦਲਯੰ ॥
 ਪੁਨਰ ਹਸਤ ਜੁਧਿਸਟਰੰ ਸਕਤਿ ਬੇਦੰ ॥ ਗਿਰਿਓ ਜੁਧ ਭੂਪੰ ਬਲੀ ਭੂਪ ਬੇਦੰ ॥
 ੪੭ ॥ ੨੧੫ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਸਲ ਰਾਜਾ ਜਉਨੇ ਦਿਨ ਜੂਝਾ ॥ ਕਉਰਉ ਹਾਰ
 ਤਵਨ ਤੇ ਸੂਝਾ ॥ ਜੂਝਤ ਸਲੋ ਭਇਓ ਅਸਤਾਮਾ ॥ ਕੁਟਿਓ ਕੇਟ ਕਟਕੁ ਇਕ

ਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ੨੧੬ ॥ ਪਿਸਟ ਦੇਨ ਮਾਰਿਓ ਅਤਰਥੀ ॥ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨ ਭਲੇ
 ਕਰਿ ਮਥੀ ॥ ਪਾਂਡਵ ਕੇ ਪਾਂਚੇ ਸੁਤ ਮਾਰੇ ॥ ਦੁਆਪਰ ਮੈ ਬਡ ਕੀਨ ਅਖਾਰੇ ॥
 ੨ ॥ ੨੧੭ ॥ ਕਉਰਉ ਰਾਜ ਕੀਓ ਤਬ ਜੁੱਧਾ ॥ ਭੀਮ ਸੰਗ ਹੁਇ ਕੈ ਅਤਿ
 ਕੁੱਧਾ ॥ ਜੁੱਧ ਕਰਤ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਬਲੀ ਤਿਹ ਆਨ ਸੰਘਾਰਾ ॥
 ੩ ॥ ੨੧੮ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਤਹਾਂ ਭੀਮ ਕੁਰਰਾਜ ਸਿਉ ਜੁੱਧ ਮਚਿਓ ॥
 ਛੁਟੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਰੀ ਮਹਾਂ ਰੁਦ੍ਰ ਨਚਿਓ ॥ ਉਠੈ ਸਬਦ ਨਿਰਘਾਤ ਆਘਾਤ ਬੀਰੰ ॥
 ਭਏ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੰ ਤਣੰ ਤਛੁੰ ਤੀਰੰ ॥ ੧ ॥ ੨੧੯ ॥ ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਏਕੰ ਅਨੇਕੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥
 ਗਿਰੇ ਅਧੋ ਅਧੋ ਛੁਪੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ॥ ਕਟੇ ਕਉਰਵੰ ਦੂਰ ਸਿੰਦੂਰ ਖੇਤੰ ॥ ਨਚੇ
 ਗਿੱਧ ਆਵੱਧ ਸਾਵੰਤ ਖੇਤੰ ॥ ੨ ॥ ੨੨੦ ॥ ਬਲੀ ਮੰਡਲਾਕਾਰ ਜੂਝੈ ਬਿਰਾਜੈ ॥
 ਹਸੈ ਗੁਰਜ ਠੋਕੈ ਭੁਜਾਹਰ ਦੁਗਾਜੈ ॥ ਦਿਖਾਵੈ ਬਲੀ ਮੰਡਲਾਕਾਰ ਬਾਨੈ ॥
 ਉਭਾਰੈ ਭੁਜਾ ਅਉ ਫਟਾਕੈ ਗਜਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ੨੨੧ ॥ ਸੁਭੇ ਸੁਵਰਨ ਕੇ ਪੱਤ੍ਰ ਬਾਧੇ

ਗਜਾ ਮੈ ॥ ਭਈ ਅਗਨਿ ਸੋਭਾ ਲਖੀ ਕੈ ਧੁਜਾ ਮੈ ॥ ਭਿੜਾਮੈ ਭ੍ਰਮੈ ਮੰਡਲਾਕਾਰ
 ਬਾਹੈ ॥ ਅਪੇ ਆਪ ਮੈ ਨੇਕ ਘਾਇ ਸਰਾਹੈ ॥ ੪ ॥ ੨੨੨ ॥ ਤਹਾਂ ਭੀਮ ਭਾਰੀ
 ਭੁਜਾ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੈ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਕੈ ਕੈ ਭਲੈ ਸੈਨ ਗਾਹੈ ॥ ਉਤੇ ਕਉਰ ਪਾਲੰ
 ਧਰੈ ਛਤ੍ਰ ਧਰਮੰ ॥ ਕਰੈ ਚਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਬਾਚਿਤ੍ਰ ਕਰਮੰ ॥ ੫ ॥ ੨੨੩ ॥ ਸੁਭੈ
 ਬਾਜੁਵੰਦੰ ਛਕੈ ਭੁਖਨਾਣੰ ॥ ਲਸੈ ਮੁਕਤਕਾ ਹਾਰ ਦੁਮਲਿਅੰ ਹਾਣੰ ॥ ਦੇਉ ਮੀਰ
 ਪੀਰੰ ਦੇਉ ਪਰਮ ਉਜੰ ॥ ਦੇਉ ਮਾਨਯਾਤਾ ਮਹੀਪੰ ਕਿ ਭੋਜੰ ॥ ੬ ॥ ੨੨੪ ॥
 ਦੇਉ ਬੀਰੰ ਬਾਨਾ ਬਧੈ ਅਧੁ ਅਧੁ ॥ ਦੇਉ ਸਸਤ੍ਰਧਾਰੀ ਮਹਾਂ ਜੁਧੁ ਕੁਧੁ ॥ ਦੇਉ
 ਕੁਰ ਕਰਮੰ ਦੇਉ ਜਾਨੁ ਬਾਹੰ ॥ ਦੇਉ ਹੱਦਿ ਹਿੰਦੂਨ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹੰ ॥ ੭ ॥
 ੨੨੫ ॥ ਦੇਉ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੰ ਦੇਉ ਪਰਮ ਦਾਨੰ ॥ ਦੇਉ ਢਾਲ ਢੀਚਾਲ ਹਿੰਦੂ
 ਹਿੰਦਾਨੰ ॥ ਦੇਉ ਸਸਤ੍ਰ ਵਰਤੀ ਦੇਉ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਦੇਉ ਪਰਮ ਜੇਧਾ ਮਹਾ
 ਜੁਧਕਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ੨੨੬ ॥ ਦੇਉ ਖੰਡ ਖੰਡੀ ਦੇਉ ਮੰਡ ਮੰਡੰ ॥ ਦੇਉ ਜੇਧ

ਜੈਤਵਾਰ ਜੋਧਾ ਪ੍ਰਚੰਡੰ ॥ ਦੇਉ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ਦੇਉ ਬਾਹ ਸਾਹੰ ॥ ਦੇਉ ਸੂਰ ਸੈਨੰ
 ਦੇਉ ਸੂਰਮਾਹੰ ॥ ੯ ॥ ੨੨੭ ॥ ਦੇਉ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਦੇਉ ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ ॥ ਦੇਉ
 ਜੰਗ ਜੋਧੀ ਦੇਉ ਜੰਗ ਜੇਤਾ ॥ ਦੇਉ ਚਿਤ੍ਰ ਜੇਤੀ ਦੇਉ ਚਿਤ੍ਰ ਚਾਪੰ ॥ ਦੇਉ ਚਿਤ੍ਰ
 ਵਰਮੰ ਦੇਉ ਦੁਸਟ ਤਾਪੰ ॥ ੧੦ ॥ ੨੨੮ ॥ ਦੇਉ ਖੰਡ ਖੰਡੀ ਦੇਉ ਮੰਡ ਮੰਡੰ ॥
 ਦੇਉ ਚਿਤ੍ਰ ਜੇਤੀ ਸੁ ਜੋਧਾ ਪ੍ਰਚੰਡੰ ॥ ਦੇਉ ਮੱਤ ਬਾਰੁਨ ਬਿਕ੍ਰਮ ਸਮਾਨੰ ॥ ਦੇਉ
 ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ ਦੇਉ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਨੰ ॥ ੧੧ ॥ ੨੨੯ ॥ ਦੇਉ ਪਰਮ ਜੋਧੀ ਦੇਉ
 ਕੁਧਵਾਨੰ ॥ ਦੇਉ ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ ਦੇਉ ਰੂਪ ਖਾਨੰ ॥ ਦੇਉ ਛੜ੍ਹ ਪਾਲੰ ਦੇਉ ਛੜ੍ਹ
 ਧਰਮੰ ॥ ਦੇਉ ਜੁਧ ਜੋਧਾ ਦੇਉ ਕੁਰ ਕਰਮੰ ॥ ੧੨ ॥ ੨੩੦ ॥ ਦੇਉ ਮੰਡਲਾਕਾਰ
 ਜੂਝੈ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਹਥੈ ਹਰ ਦੁ ਠੈਕੈ ਭੁਜਾ ਪਾਇ ਗਾਜੈ ॥ ਦੇਉ ਖੜ੍ਹ ਹਾਣੰ ਦੇਉ
 ਖੜ੍ਹ ਖੰਡੰ ॥ ਦੇਉ ਖੱਗਪਾਣੰ ਦੇਉ ਛੇਤ੍ਰ ਮੰਡੰ ॥ ੧੩ ॥ ੨੩੧ ॥ ਦੇਉ ਚਿਤ੍ਰ ਜੇਤੀ
 ਦੇਉ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਦੇਉ ਮੰਡਲਾਕਾਰ ਖੰਡਾ ਅਬਾਰੰ ॥ ਦੇਉ ਖੱਗ ਖੜ੍ਹਨੀ ਦੇਉ

ਖਤ੍ਰੁ ਹਾਣੰ ॥ ਦੇਉ ਖਤ੍ਰੁ ਖੇਤਾ ਦੇਉ ਛਤ੍ਰੁ ਪਾਣੰ ॥ ੧੪ ॥ ੨੩੨ ॥ ਦੇਉ ਬੀਰ
 ਬਿਬ ਆਸਤ ਧਾਰੇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਰਹੇ ਬਜੋਮ ਮੈ ਭੂਪ ਗਉਨੈ ਹਕਾਰੇ ॥ ਹਕਾ ਹਕ
 ਲਾਗੀ ਧਨੰ ਧਨੰ ਜੰਪਿਓ ॥ ਚਕਿਓ ਜੱਡ ਰਾਜੰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਲੋਕ ਕੰਪਿਓ ॥ ੧੫ ॥
 ੨੩੩ ॥ ਹਨਿਓ ਰਾਜ ਦੁਰਜੇਧਨੰ ਜੁਧੁ ਭੂਮੰ ॥ ਭਜੇ ਸਭੇ ਜੋਧਾ ਚਲੀ ਧਾਮ ਧੂਮੰ ॥
 ਕਰਿਓ ਰਾਜ ਨਿਹਕੰਟਕੰ ਕਉਰਪਾਲੰ ॥ ਪੁਨਰ ਜਾਇ ਕੇ ਮੰਝਿਸਿਓ ਹਵਾਲੰ ॥
 ੧੬ ॥ ੨੩੪ ॥ ਤਹਾਂ ਏਕ ਗੰਧੂਬ ਸਿਉ ਜੁਧੁ ਮਚਿਓ ॥ ਤਹਾਂ ਭੂਰਪਾਲੰ ਧੂਰਾ
 ਰੰਗੁ ਰਚਿਓ ॥ ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਕੇ ਭੀਮ ਹਸਤੀ ਚਲਾਏ ॥ ਫਿਰੈ ਮੱਧੁ ਗੈਣੰ ਅਜਉ
 ਲਉ ਨ ਆਏ ॥ ੧੭ ॥ ੨੩੫ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਕਉ ਭੂਪ ਇਉ ਐਂਠ ਨਾਕੰ ॥
 ਕਰਯੇ ਹਾਸ ਮੰਦੈ ਬੁਲਯੇ ਇਮ ਬਾਕੰ ॥ ਰਹਿਓ ਨਾਕ ਮੈਂ ਕੁਸਟ ਛੜੀ ਸਵਾਨੰ ॥
 ਭਈ ਤਉਨ ਹੀ ਰੋਗ ਤੇ ਭੂਪ ਹਾਨੰ ॥ ੧੮ ॥ ੨੩੬ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਇਮ
 ਚਉਰਾਸੀ ਬਰਖ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥ ਸਪਤ ਮਾਹ ਚਉਬੀਸ ਦਿਨਾਨੰ ॥ ਰਾਜ ਕੀਓ

ਜਨਮੇਜਾ ਰਾਜਾ ॥ ਕਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਹੁਰਿ ਸਿਰਿ ਗਾਜਾ ॥ ੧੯ ॥ ੨੩੭ ॥
 ਇਤਿ ਜਨਮੇਜਾ ਰਾਜਾ ਸਮਾਪਤ ਭਇਆ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਅਰੁ ਅਸਮੇਦ ਹਾਰਾ ॥
 ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਸੱਤਵਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਬਰਿਆਰ ਧਨੁਖਧਰ ॥ ਗਾਵਤ
 ਕੀਰਤਿ ਦੇਸ ਸਭ ਘਰ ਘਰ ॥ ੧ ॥ ੨੩੮ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਅਰੁ ਮਹਾਂ ਧਨੁਖਧਰ ॥
 ਕਾਪਤ ਤੀਨ ਲੋਕ ਜਾਂ ਕੇ ਡਰ ॥ ਵਡ ਮਹੀਪ ਅਰੁ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥ ਅਮਿਤ
 ਤੇਜ ਜਾਪਤ ਜਗੁ ਜਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੨੩੯ ॥ ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਉਤ ਸੂਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਡ
 ਮਹੀਪ ਦਸ ਚਾਰ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਅਨਬਿਕਾਰ ਅਨਤੇਲ ਅਤੁਲ ਬਲ ॥ ਅਰ ਅਨੇਕ
 ਜੀਤੇ ਜਿਨ ਦਲ ਮਲ ॥ ੩ ॥ ੨੪੦ ॥ ਜਿਨ ਜੀਤੇ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਸਸਤ੍ਰ
 ਅਸਤ੍ਰ ਧਰਿ ਡਾਡਿ ਨ ਏਕਾ ॥ ਮਹਾ ਸੂਰ ਗੁਨਵਾਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਮਾਨਤ ਲੋਕ
 ਸਗਲ ਜਹ ਆਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੪੧ ॥ ਮਰਨ ਕਾਲ ਜਨਮੇਜੇ ਰਾਜਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਓ
 ਮੰਤ੍ਰੀਨ ਸਮਾਜਾ ॥ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਭੂਪਤ ਅਭਿਖੇਖਾ ॥ ਨਿਰਖਤ ਭਏ ਨ੍ਹੂਪਤ ਕੀ

ਰੇਖਾ ॥ ੫ ॥ ੨੪੨ ॥ ਇਨ ਮਹਿ ਰਾਜ ਕਵਨ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥ ਕਉਨ ਨਿਪਤ
 ਸੁਤ ਕਉ ਨਿਪੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਜੀਆ ਪੂਤ ਨ ਰਾਜ ਕੀ ਜੋਗਾ ॥ ਯਾਹਿ ਕੇ ਜੋਗ ਨ
 ਰਾਜ ਕੇ ਭੋਗਾ ॥ ੬ ॥ ੨੪੩ ॥ ਅਸੁਮੇਦ ਕਹੁ ਦੀਨੋ ਰਾਜਾ ॥ ਜੈ ਪਤਿ ਭਾਖਯੋ
 ਸਕਲ ਸਮਾਜਾ ॥ ਜਨਮੇਜਾ ਕੀ ਸੁਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਅਸੁਮੇਦ ਕੈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥
 ੭ ॥ ੨੪੪ ॥ ਦੂਸਰ ਭਾਇ ਹੁਤੇ ਜੋ ਏਕਾ ॥ ਰਤਨ ਦੀਏ ਤਿਹ ਦਰਬ ਅਨੇਕਾ ॥
 ਮੰਡ੍ਰੀ ਕੈ ਅਪਨਾ ਠਹਰਾਇਓ ॥ ਦੂਸਰ ਠਉਰ ਤਿਸਹਿ ਬੈਠਾਇਓ ॥ ੮ ॥
 ੨੪੫ ॥ ਤੀਸਰ ਜੋ ਰਜੀਆ ਸੁਤ ਰਹਾ ॥ ਸੈਨਪਾਲ ਤਾਂ ਕੋ ਪੁਨ ਕਹਾ ॥ ਬਖਸੀ
 ਕਰਿ ਤਾਂ ਕੋ ਠਹਰਾਇਓ ॥ ਸਭ ਦਲ ਕੇ ਤਿਹ ਕਾਮੁ ਚਲਾਇਓ ॥ ੯ ॥ ੨੪੬ ॥
 ਰਾਜੁ ਪਾਇ ਸਭਹੂ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ਭੂਪਤ ਕਉ ਨਾਚਬ ਸੁਖ ਆਇਓ ॥ ਤੇਰਹ
 ਸੈ ਚੌਸਠ ਮਰਦੰਗਾ ॥ ਬਾਜ਼ਤ ਹੈ ਕਈ ਕੋਟ ਉਪੰਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ੨੪੭ ॥ ਦੂਸਰ
 ਭਾਇ ਭਏ ਮਦ ਅੰਧਾ ॥ ਦੇਖਤ ਨਾਚਤ ਲਾਇ ਸੁਗੰਧਾ ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਦੁਹਰੰ

ਤੇ ਭੂਲਾ ॥ ਵਾ ਹੀ ਕੈ ਜਾਇ ਛੜ੍ਹ ਸਿਰ ਝੂਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ੨੪੮ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ
 ਬਹੁ ਦਿਨ ਅਸ ਰਾਜਾ ॥ ਉਨ ਦੁਹੁੰ ਭੂਲਿਓ ਰਾਜ ਸਮਾਜਾ ॥ ਮਦ ਕਰਿ ਅੰਧ
 ਭਏ ਦੋਊ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਰਾਜ ਕਰਨ ਕੀ ਬਿਸਰੀ ਬਾਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ੨੪੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਜਿਹ ਚਾਹੇ ਤਾ ਕੇ ਹਨੈ ਜੋ ਬਾਛੈ ਸੋ ਲੇਇ ॥ ਜਿਹ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਰਹੈ ਜਿਹ ਜਾਨੈ
 ਤਿਹ ਦੇਇ ॥ ੧੩ ॥ ੨੫੦ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ ਕੀਨੇ ਇਹ ਜਬ ਹੀ ॥
 ਪ੍ਰਯਾ ਲੋਕ ਸਭ ਬਸ ਭਏ ਤਬ ਹੀ ॥ ਅਉ ਬਸਿ ਹੋਇ ਗਏ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ ਜੋ
 ਰਾਖਤ ਬੇ ਨ੍ਹੀਪ ਕੀਆਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ੨੫੧ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਤਿਹੁੰ ਭ੍ਰਾਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ਮੰਡਸ ਚੌਪਰ ਖੇਲ ਖਿਲਾਨਾ ॥ ਦਾਉ ਸਮੇ ਕਛੁ ਰਿਸਕ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ ਅਜੇ
 ਸੁਨਤ ਇਹ ਭਾਂਤ ਉਚਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੨੫੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਦਾਉ ਕਹ
 ਪਰੈ ਕਹ ਯਹ ਬਾਂਧੈ ਸੂਤ ॥ ਕਹਾਂ ਸੱਤ੍ਰ ਯਾ ਤੇ ਮਰੈ ਜੋ ਰਜੀਆ ਕਾ ਪੂਤ ॥ ੩ ॥
 ੨੫੩ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਯਹੈ ਆਜ ਹਮ ਖੇਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਸੋ ਭਾਖਤ ਹੈ ਪਗਟ

ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਏਕਹਿ ਰਤਨ ਰਾਜ ਧਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਦੁਤੀਐ ਅਸੂ ਉਸਟ ਗਜ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ੨੫੪ ॥ ਕੁਅਰੈ ਬਾਟ ਸੈਨ ਸਭ ਲੀਆ ॥ ਤੀਨਹੁ ਬਾਟ ਤੀਨ ਕਰ ਕੀਆ ॥
 ਪਾਸਾ ਢਾਰ ਧਰੈ ਕਸ ਦਾਵਾ ॥ ਕਹਾ ਖੇਲ ਧੌ ਕਰੈ ਕਰਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ੨੫੫ ॥
 ਚਉਪਰ ਖੇਲ ਪਰੀ ਤਿਹ ਮਾਹਾ ॥ ਦੇਖਤ ਉਚ ਨੀਚ ਨਰ ਨਾਹਾ ॥ ਜੂਲਾ ਰੂਪ
 ਸੁਪਰਧਾ ਬਾਢੀ ॥ ਭੂਪਨ ਫਿਰਤ ਸੰਘਾਰਤ ਕਾਢੀ ॥ ੩ ॥ ੨੫੬ ॥ ਤਿਨ ਕੈ
 ਬੀਚ ਪਰੀ ਅਸ ਖੇਲਾ ॥ ਕਟਨ ਸੁ ਹਿਤ ਭਇਓ ਮਿਟਨ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ
 ਰਤਨ ਦੂਬ ਬਹੁ ਲਾਯੇ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਬਾਜ ਗਜ ਬਹੁਤ ਹਰਾਯੇ ॥ ੪ ॥ ੨੫੭ ॥
 ਦੁਹੁੰਅਨ ਬੀਚ ਸਪਰਧਾ ਬਾਢਾ ॥ ਦੁਹ ਦਿਸਿ ਉਠੇ ਸੁਭਟ ਅਸ ਕਾਢਾ ॥
 ਚਮਕਹਿ ਕਹੂੰ ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਬਿਛ ਗਈ ਲੋਬ ਅਨੇਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ੫ ॥
 ੨੫੮ ॥ ਜੁਗਨ ਦੈਤ ਫਿਰਹਿ ਹਰਖਾਨੇ ॥ ਗੀਧ ਸਿਵਾ ਬੋਲਹਿ ਅਪਮਾਨੇ ॥
 ਭੁਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਚਹਿ ਅਰੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਸਬਦ ਬੈਤਾਲ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ੬ ॥

੨੫੯ ।। ਚਮਕਤ ਕਹੂੰ ਖਗਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਬਿਬ ਗਏ ਰੁੰਡ ਭਸੁੰਡ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਚਿੰਸਤ ਕਹੂੰ ਗਿਰੇ ਗਜ ਮਾਤੇ ॥ ਸੇਵਤ ਕਹੂੰ ਸੁਭਟ ਰਣ ਤਾਤੇ ॥੧॥ ੨੯੦ ॥
 ਹਿੰਸਤ ਕਹੂੰ ਗਿਰੇ ਹਯ ਘਾਏ ॥ ਸੇਵਤ ਕੂਰ ਸਲੋਕ ਪਠਾਏ ॥ ਕਟਿ ਗਏ ਕਹੂੰ
 ਕਉਰ ਅਰ ਚਰਮਾ ॥ ਕਟਿ ਗਏ ਗਜ ਬਾਜਨ ਕੇ ਬਰਮਾ ॥੮॥ ੨੯੧ ॥
 ਜੁਗਨ ਦੇਤ ਕਹੂੰ ਕਿਲਕਾਰੀ ॥ ਨਾਚਤ ਭੂਤ ਬਜਾਵਤ ਤਾਰੀ ॥ ਬਾਵਨ ਬੀਰ
 ਫਿਰੇ ਚਹੂੰ ਓਰਾ ॥ ਬਾਜਤ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਸਿੱਦਉਰਾ ॥੯॥ ੨੯੨ ॥ ਰਣ ਅਸਿ
 ਕਾਲ ਜਲਧ ਜਿਮ ਗਾਜਾ ॥ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਭੀਰ ਭੈ ਭਾਜਾ ॥ ਰਣ ਮਾਰੂ ਇਸ
 ਦਿਸ ਤੇ ਬਾਜਯੋ ॥ ਕਾਇਰੁ ਹੁਤੇ ਸੋ ਭੀ ਨਹਿ ਭਾਜਯੋ ॥੧੦॥ ੨੯੩ ॥ ਰਹਿ
 ਗਈ ਸੂਰਨ ਖਗ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ਕਟਿ ਗਏ ਸੁੰਡ ਭਸੁੰਡ ਅਨੇਕਾ ॥ ਨਾਚਤ ਜੋਗਨਿ
 ਕਹੂੰ ਬਿਤਾਰਾ ॥ ਧਾਵਤ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥੧੧॥ ੨੯੪ ॥ ਧਾਵਤ ਅਧੱ
 ਕਮਧੱ ਅਨੇਕਾ ॥ ਮੰਡ ਰਹੇ ਰਾਵਤ ਗਡ ਰਹੇ ਟੇਕਾ ॥ ਅਨਹਦ ਰਾਗ ਅਨਾਹਦ

ਬਾਜਾ ॥ ਕਾਇਰ ਹੁਤਾ ਵਹੈ ਨਹੀਂ ਭਾਜਾ ॥ ੧੨ ॥ ੨੯੫ ॥ ਮੰਦਰ ਤੂਰ ਕਰੂਰ
 ਕਰੋਰਾ ॥ ਗਾਜ ਸਰਾਵਤ ਰਾਗ ਸੰਦੋਰਾ ॥ ਝਮਕਸਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਮ ਕਰਵਾਰਾ ॥
 ਬਰਸਤ ਬਾਨਨ ਮੇਘ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ੨੯੬ ॥ ਘੁਮਹਿ ਘਾਇਲ ਲੋਹ
 ਚੁਚਾਤੇ ॥ ਖੇਲ ਬਸੰਤ ਮਨੋ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਗਿਰ ਗਏ ਕਹੂੰ ਜਿਰਹ ਅਰੁ ਜੁਆਨਾ ॥
 ਗਰਜਤ ਗਿਧ ਪੁਕਾਰਤ ਸੁਆਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ੨੯੭ ॥ ਉਨ ਦਲ ਦੁਹੂੰ ਭਾਇਨ
 ਕੇ ਭਾਜਾ ॥ ਠਾਢ ਨ ਸਕਿਓ ਰੰਕੁ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ॥ ਤਕਿਓ ਓਡਛਾ ਦੇਸੁ
 ਬਿਚਛਨ ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਪਤ ਤਿਲਕ ਸੁਭ ਲੱਛਨ ॥ ੧੫ ॥ ੨੯੮ ॥ ਮਦ ਕਰਿ
 ਮੱਤੁ ਭਏ ਜੇ ਰਾਜਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗਏ ਐਸ ਹੀ ਕਾਜਾ ॥ ਛੀਨ ਛਾਨ ਛਿਤ ਛੜ੍ਹ
 ਫਿਰਾਯੇ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਹੀ ਕਹਾਯੇ ॥ ੧੬ ॥ ੨੯੯ ॥ ਆਗੇ ਚਲੇ ਅਸਮੇਦ
 ਹਾਰਾ ॥ ਧਾਵਹਿ ਪਾਛੇ ਫਉਜ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੇਜਹਿ ਨਿਪਤ ਤਿਲਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥
 ਰਾਜ ਪਾਟ ਵਾ ਹੂੰ ਕਉ ਛਾਜਾ ॥ ੧੭ ॥ ੨੧੦ ॥ ਤਹਾ ਇਕ ਆਹਿ ਸਨੌਢੀ

ਬ੍ਰਹਮਨ ॥ ਪੰਡਤ ਬਡੇ ਮਹਾਂ ਬਡ ਗੁਣਿ ਜਨ ॥ ਭੂਪਹਿ ਕੇ ਗੁਰ ਸਭਹੁ ਕੀ
ਪੂਜਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਨਹਿ ਦੂਜਾ ॥ ੧੯ ॥ ੨੭੧ ॥ ਭੁਯੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ
ਛੰਦ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਨੀ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਚਰਚਾ ॥ ਕਹੂੰ ਬਿਪ੍ਰ ਬੈਠੇ ਕਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਅਰਚਾ ॥ ਤਹਾ ਬਿਪ੍ਰ ਸੱਨੌਦ ਤੇ ਏਕ ਲੱਛਨ ॥ ਕਰੈ ਬਕਲ ਬਸਤ੍ਰ ਫਿਰੈ ਬਾਇ
ਭੱਛਨ ॥ ੧ ॥ ੨੭੨ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਸਜਾਮੰ ਸੁਰੰ ਸਾਬ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਜੁਜਰ ਬੇਦੰ
ਪੜੈ ਮਾਨ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਰਿਗੋ ਬਾਚੈ ਮਹਾਂ ਅਰਥ ਬੇਦੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿੱਛਾ ਕਹੂੰ
ਬਿਸਨ ਭੇਦੰ ॥ ੨ ॥ ੨੭੩ ॥ ਕਹੂੰ ਅਸਟ ਦੈ ਅਵਤਾਰ ਕਬੈ ਕਥਾਨੰ ॥ ਦਸੰ
ਚਾਰ ਚਉਦਾਹ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥ ਤਹਾਂ ਪੰਡਤੰ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਬੀਨੰ ॥ ਰਹੇ
ਏਕ ਆਸੰ ਨਿਰਾਸੰ ਬਿਹੀਨੰ ॥ ੩ ॥ ੨੭੪ ॥ ਕਹੂੰ ਕੇਕ ਸਾਰੰ ਪੜੈ ਨੀਤ
ਧਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਨਜਾਇ ਸਾਸਤ੍ਰੰ ਪੜੈ ਛਤ੍ਰ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਦਿਆ
ਪੜੈ ਬਜੋਮ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਪਾਠਿ ਪਠਿਐ ਪਿੜਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨੭੫ ॥

ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਾਕਿਤੰ ਨਾਗ ਭਾਖਾ ਉਚਾਰਹਿ ॥ ਕਹੂੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੰ ਬਜੋਮ ਬਾਨੀ ਬਿਚਾਰਹਿ ॥
 ਕਹੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸੰਗੀਤ ਮੈ ਗੀਤ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਜਛੁ ਗੰਧ੍ਰਬ ਬਿਦਿਆ ਬਤਾਵੈ ॥
 ਪ ॥ ੨੭੯ ॥ ਕਹੂੰ ਨਿਆਇ ਮੀਮਾਂਸਕਾ ਤਰਕ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ॥ ਕਹੂੰ ਅਗਨਿ ਬਾਣੀ
 ਪੜੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਤ੍ਰੁ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਪਾਤੰਜਲੈ ਸੇਖ ਕਾਨੰ ॥ ਪੜੈ ਚਕ੍ਰ ਚਵਦਹ
 ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨੰ ॥ ਵੁ ॥ ੨੭੧ ॥ ਕਹੂੰ ਭਾਖ ਬਾਚੈ ਕਹੂੰ ਕੋਮਦੀਯੰ ॥ ਕਹੂੰ
 ਸਿਧਕਾ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਸਾਰਸੁਤੀਯੰ ॥ ਕਹੂੰ ਬਯਾਕਰਣੰ ਬੈਸਿ ਕਾਲਾਪ ਕੱਥੇ ॥ ਕਹੂੰ
 ਪ੍ਰਾਕਿਆ ਕਾਸਕਾ ਸਰਬਮੱਥੇ ॥ ਚ ॥ ੨੭੮ ॥ ਕਹੂੰ ਬੈਠ ਮਾਨੋਰਮਾ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਚੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਗਾਇ ਸੰਗੀਤ ਮੈ ਗੀਤ ਨਾਚੈ ॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰੁ ਕੀ ਸਰਬ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਅਸਤ੍ਰੁ ਬਿਦਿਆ ਬਾਚੈ ਸੋਕ ਟਾਰੈ ॥ ਚ ॥ ੨੭੯ ॥ ਕਹੂੰ ਗਦਾ ਕੇ ਜੁਧ ਕੈ
 ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਖੜਗ ਬਿਦਿਆ ਜੁਝੈ ਮਾਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬਾਂਕ ਬਿਦਿਆਹਿ
 ਛੋਰੰ ਪ੍ਰਬਾਨੰ ॥ ਕਹੂੰ ਜਲਤਰੰ ਬਾਕ ਬਿਦਿਆ ਬਖਾਨੰ ॥ ਚ ॥ ੨੮੦ ॥ ਕਹੂੰ

ਬੈਠ ਕੈ ਗਾਰੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਚੈ ॥ ਕਹੂੰ ਸਾਂਭਵੀਰਾਸ ਭਾਖਾ ਸੁ ਰਾਚੈ ॥ ਕਹੂੰ ਜਾਮਨੀ
 ਤੇਰਕੀ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ ॥ ਕਹੂੰ ਪਾਰਸੀ ਕੌਚ ਬਿਦਿਆ ਅਭਿਦਿਆ ॥ ੧੦ ॥
 ੨੮੧ ॥ ਕਹੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਕੀ ਘਾਉ ਬਿੱਦਿਆ ਬਤੈਗੋ ॥ ਕਹੂੰ ਅਸਤ੍ਰ ਕੇ ਪਾਤਕਾ ਪੈ
 ਚਲੈਗੋ ॥ ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਕੀ ਚਾਰ ਬਿੱਦਿਆ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੱਦਿਆ
 ਕਰੈ ਦਰਬ ਪਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ੨੮੨ ॥ ਕਹੂੰ ਨਿਊ ਬਿਦਿਆ ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਭੇਦੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਪਰਮ ਪੰਚਾਨ ਕੱਥੇ ਕਤੇਬੰ ॥ ਸਭੈ ਅਛੁਰ ਬਿਦਿਆ ਸਭੈ ਦੇਸ ਬਾਨੀ ॥ ਸਭੈ
 ਦੇਸ ਪੂਜਾ ਸਮਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ੨੮੩ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿੰਘਨੀ ਦੂਧ ਬੱਛੇ ਚੁੰਘਾਵੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਸਿੰਘ ਲੈ ਸੰਗ ਗਉਆਂ ਚਰਾਵੈ ॥ ਫਿਰੇ ਸਰਪੁ ਨਿਕੁਝੱਤੇ ਨਿਸਥਲਾਨੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਸਤ੍ਰ ਕੱਥੇ ਕਥਾਨੰ ॥ ੧੩ ॥ ੨੮੪ ॥ ਤਥਾ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਤਥਾ ਮਿਤ੍ਰ
 ਸਤ੍ਰੂ ॥ ਜਥਾ ਏਕ ਛੱਤ੍ਰੀ ਤਥਾ ਪਰਮ ਛੱਤ੍ਰੂ ॥ ਤਹਾ ਗਯੋ ਅਜੈ ਸਿੰਘ ਸੂਰਾ ਸੁ
 ਕ੍ਰਾਂਧੰ ॥ ਹਨਿਓ ਅਸੁਮੇਧੰ ਕਰਿਓ ਧਰਮ ਜੁਧੰ ॥ ੧੪ ॥ ੨੮੫ ॥ ਰਜੀਆ

ਪੁੜ੍ਹ ਦਿਖਿਓ ਡਰੇ ਦੁਇ ਭ੍ਰਾਤੰ ॥ ਗਹੀ ਸਰਣ ਬਿੱਪੰ ਬੁਲਿਓ ਏਵ ਬਾਤੰ ॥
 ਗੁਵਾ ਹੇਮ ਸਰਬੰ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੰ ॥ ਸਰੱਨੰ ਸਰੱਨੰ ਸਰੱਨੰ ਗੁਰਾਨੰ ॥ ੧੫ ॥
 ੨੮੯ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਤਬ ਭੂਪਤਿ ਤਹ ਦੂਤ ਪਠਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤ ਸਕਲ ਦਿਜ
 ਕੀਏ ਰਿਝਾਏ ॥ ਅਸਮੇਦ ਅਰੁ ਅਸੁਮੇਧ ਹਾਰਾ ॥ ਭਾਜ ਪਰੇ ਘਰ ਤਾਕ
 ਤਿਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੨੮੭ ॥ ਕੈ ਦਿਜ ਬਾਂਧ ਦੇਹੁ ਦੁਐ ਮੋਹੁ ॥ ਨਾਤਰ ਧਰੇ ਦੁਜਨਵਾ
 ਤੋਹੁ ॥ ਕਰਉ ਨ ਪੂਜਾ ਦੇਉ ਨ ਦਾਨਾ ॥ ਤੋ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਦਿਜ ਨਾਨਾ ॥ ੨ ॥
 ੨੮੮ ॥ ਕਹਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਇ ਕੰਠ ਲਗਾਏ ॥ ਦੇਹੁ ਹਮੈ ਤੁਮ ਕਹਾ ਲਜਾਏ ॥
 ਜਉ ਦੁਐ ਏ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਨ ਮੋਹੁ ॥ ਤਉ ਹਮ ਸਿੱਖ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਤੋਹੁ ॥ ੩ ॥
 ੨੮੯ ॥ ਤਬ ਦਿਜ ਪ੍ਰਾਤ ਕੀਓ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਦੇਵ ਪਿੜ੍ਹ ਤੋਖੇ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥
 ਚੰਦਨ ਕੁੰਕਮ ਖੋਰ ਲਗਾਏ ॥ ਚਲ ਕਰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈ ਆਏ ॥ ੪ ॥ ੨੯੦ ॥
 ਦਿਜੋ ਵਾਚ ॥ ਹਮਰੀ ਵੈ ਨ ਪਰੈ ਦੁਐ ਡੀਠਾ ॥ ਹਮਰੀ ਆਇ ਪਰੈ ਨਹੀਂ

ਪੀਠਾ ॥ ਝੂਠ ਕਹਿਓ ਜਿਨ ਤੇਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਈ ॥
੧ ॥ ੨੯੧ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਨਾਇਕ ਅਖਿਲ ਧਰਣ
ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਹਮ ਥੇਠੇ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਅਸੀਸਾ ॥ ਤੁਮ ਰਾਜਾ ਰਾਜਨ ਕੇ ਈਸਾ ॥
੨ ॥ ੨੯੨ ॥ ਰਾਜਾ ਵਾਚ ॥ ਭਲਾ ਚਹੋ ਆਪਨ ਜੋ ਸਭ ਹੀ ॥ ਵੈ ਦੁਇ ਬਾਂਧ
ਦੇਹੁ ਮੁਹਿ ਅਬ ਹੀ ॥ ਸਭ ਹੀ ਕਰੋ ਅਗਨਿ ਕਾ ਭੂਜਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਪਿਤਾ
ਜਿਉ ਪੂਜਾ ॥ ੩ ॥ ੨੯੩ ॥ ਜੋ ਨ ਪਰੈ ਵੈ ਭਾਜ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਕਹੇ ਲਗੋ ਤੁਮ
ਆਜੁ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਕੇ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਵੈ ਤੀਨੇ ਮਿਲ
ਖਾਵੈਂ ॥ ੪ ॥ ੨੯੪ ॥ ਦਿਜ ਸੁਨ ਬਾਤ ਚਲੇ ਸਭ ਧਾਮਾ ॥ ਪੂੜੈ ਬ੍ਰਾਤ ਸੁਪੂਤ
ਪਿਤਾਮਾ ॥ ਬਾਂਧ ਦੇਹੁ ਤਉ ਛੂਟੇ ਧਰਮਾ ॥ ਭੋਜ ਭੁਜੇ ਤਉ ਛੂਟੇ ਕਰਮਾ ॥ ੫ ॥
੨੯੫ ॥ ਯਹਿ ਰਜੀਆ ਕਾ ਪੂਤ ਮਹਾ ਬਲ ॥ ਜਿਨ ਜੀਤੇ ਛੜ੍ਹੀ ਗਨ ਦਲ
ਮਲ ॥ ਛੜ੍ਹਾਪਨ ਆਪਨ ਬਲ ਲੀਨਾ ॥ ਇਨ ਕੇ ਕਾਢਿ ਧਰਨਿ ਤੇ ਦੀਨਾ ॥

ਈ ॥ ੨੯੬ ॥ ਤੇਟਕ ਛੰਦ ॥ ਇਮ ਬਾਤ ਜਬੈ ਨਿਪ ਤੇ ਸੁਨਿਯੰ ॥ ਗ੍ਰਹ ਬੈਠ
 ਸਭੈ ਦਿਜ ਮੰਤ੍ਰ ਕਿਯੰ ॥ ਅਜ ਸੈਨ ਅਜੈ ਭਟ ਦਾਸ ਸੁਤੰ ॥ ਅਤਿ ਦੁਹਕਰ
 ਕੁਤਸਿਤ ਕੂਰ ਮਤੰ ॥ ੧ ॥ ੨੯੭ ॥ ਮਿਲ ਖਾਇ ਤਉ ਖੇਵੈ ਜਨਮ ਜਗੀ ॥ ਨਹਿ
 ਖਾਤ ਤੁ ਜਾਤ ਹੈ ਕਾਲ ਮਗੀ ॥ ਮਿਲ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁ ਕੀਜੈ ਕਉਨ ਮਤੰ ॥ ਜਿਹ ਭਾਂਤ
 ਰਹੇ ਜਗ ਆਜ ਪਤੰ ॥ ੮ ॥ ੨੯੮ ॥ ਸੁਨ ਰਾਜਨ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ਮਤੰ ॥ ਅਨਭੀਤ
 ਅਜੀਤ ਸਮਸਤਿ ਛਿਤੰ ॥ ਅਨਗਾਹ ਅਬਾਹ ਅਨੰਤ ਦਲੰ ॥ ਅਨਭੰਜ ਅਗੰਜ
 ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲੰ ॥ ੯ ॥ ੨੯੯ ॥ ਇਹ ਠਉਰ ਨ ਛੜ੍ਹੀ ਏਕ ਨਰੰ ॥ ਸੁਨ ਸਾਚੁ
 ਮਹਾ ਨਿਪਰਾਜ ਬਰੰ ॥ ਕਹਿ ਕੈ ਦਿਜ ਯਉ ਉਠਿ ਜਾਤ ਭਏ ॥ ਵਹ ਆਨਿ
 ਜਸੂਸ ਬਤਾਇ ਦਏ ॥ ੧੦ ॥ ੩੦੦ ॥ ਤਹਾਂ ਸਿੰਘ ਅਜੈ ਮਨਿ ਰੋਸ ਬਢੀ ॥
 ਕਰਿ ਕੇਪ ਚਮੂੰ ਚਤੁਰੰਗ ਚਢੀ ॥ ਤਹੋ ਜਾਇ ਪਰੀ ਜਹੋ ਖਤ੍ਰ ਬਰੰ ॥ ਬਹੁ ਕੁਦਿ
 ਪਰੇ ਦਿਜ ਸਾਮ ਘਰੰ ॥ ੧੧ ॥ ੩੦੧ ॥ ਦਿਜ ਮੰਡਲ ਬੈਠਿ ਬਿਚਾਰੁ ਕੀਯੋ ॥

ਸਭ ਹੀ ਦਿਜ ਮੰਡਲ ਗੋਦ ਲੀਯੇ ॥ ਕਹ ਕਉਨ ਸੁ ਬੈਠਿ ਬਿਚਾਰੁ
ਕਰੈ ॥ ਨਿਪ ਸਾਬ ਰਹੈ ਨਹੀ ਏਉ ਮਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ੩੦੨ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹੀ
ਤਿਹ ਤਾਹਿ ਸਬੈ ॥ ਤੁਮ ਤੌਰ ਜਨੈਵਨ ਦੇਹੁ ਅਬੈ ॥ ਜੇਉ ਮਾਨ ਕਹਿਓ ਸੋਈ
ਲੇਤ ਭਏ ॥ ਤੇਉ ਬੈਸ ਹੁਇ ਬਾਣਜ ਕਰਤ ਭਏ ॥ ੧੩ ॥ ੩੦੩ ॥ ਜਿਹ ਤੌਰ
ਜਨੇਉਨ ਕੀਨ ਹਠੰ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਉਨ ਭੋਜ ਕਿਓ ਇਕਠੰ ॥ ਫਿਰ ਜਾਇ
ਜਸੂਸਹਿ ਐਸ ਕਹਿਓ ॥ ਇਨ ਮੈ ਉਨ ਮੈ ਇਕ ਭੇਦੁ ਰਹਿਓ ॥ ੧੪ ॥ ੩੦੪ ॥
ਪੁਨਿ ਬੋਲਿ ਉਠਿਓ ਨਿਪ ਸਰਬ ਦਿਜੰ ॥ ਨਹਿ ਛਤ੍ਰ ਤੁ ਦੇਹ ਸੁਤਾਹਿ ਤੁਅੰ ॥
ਮਰਿਗੇ ਸੁਨ ਬਾਤ ਮਨੋ ਸਭ ਹੀ ॥ ਉਠ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਤ ਭਏ ਤਬ ਹੀ ॥ ੧੫ ॥
੩੦੫ ॥ ਸਭ ਬੈਠਿ ਬਿਚਾਰਨ ਮੰਦ੍ਰ ਲਗੇ ॥ ਸਭ ਸੋਕ ਕੇ ਸਾਗਰ ਬੀਚ ਢੁਬੇ ॥
ਵਹਿ ਬਾਧ ਬਹਿਠ ਅਤਿ ਤੇਉ ਹਠੰ ॥ ਹਮ ਏ ਦੇਉ ਭਾਤ ਚਲੈ ਇਕਠੰ ॥ ੧੬ ॥
੩੦੬ ॥ ਹਠ ਕੀਨ ਦਿਜੇ ਤਿਨ ਲੀਨ ਸੁਤਾ ॥ ਅਤਿ ਰੂਪ ਮਹਾਂ ਛਬਿ ਪਰਮ

ਪ੍ਰੂਭਾ ॥ ਤਿ੍ਰੀਜੇ ਪੇਟ ਸਨੌਢ ਤੇ ਪੂਰ ਭਏ ॥ ਵਹਿ ਜਾਤਿ ਸਨੌਢ ਕਹਾਤ ਭਏ ॥
 ੧੭ ॥ ੩੦੭ ॥ ਸੁਤ ਅਉਰਨ ਕੇ ਉਹ ਠਾਂ ਜੁ ਅਹੇ ॥ ਉਤ ਛਤ੍ਰੀਆ ਜਾਤਿ
 ਅਨੇਕ ਭਏ ॥ ਨਿਪੁ ਕੇ ਸੰਗਿ ਜੋ ਮਿਲਿ ਜਾਤੁ ਭਏ ॥ ਨਰ ਸੋ ਰਜਪੂਰ ਕਹਾਤ
 ਭਏ ॥ ੧੮ ॥ ੩੦੮ ॥ ਤਿਨ ਜੀਤ ਬਿਜੈ ਕਹੁ ਰਾਉ ਚੜਓ ॥ ਅਤਿ ਤੇਜੁ
 ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਬਚਿਓ ॥ ਜੋਊ ਆਨਿ ਮਿਲੇ ਅਰੁ ਸਾਕ ਦਏ ॥ ਨਰ ਤੇ ਰਜਪੂਰ
 ਕਹਾਤ ਭਏ ॥ ੧੯ ॥ ੩੦੯ ॥ ਜਿਨ ਸਾਕ ਦਏ ਨਹਿ ਰਾਗਿ ਬਢੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
 ਇਨ ਲੈ ਜੜ੍ਹ ਮੂਲ ਕਢੀ ॥ ਦਲ ਤੇ ਬਲ ਤੇ ਧਨ ਟੂਟਿ ਗਏ ॥ ਵਹਿ ਲਾਗਤ
 ਬਾਨਜ ਕਰਮ ਭਏ ॥ ੨੦ ॥ ੩੧੦ ॥ ਜੋਊ ਆਨਿ ਮਿਲੇ ਨਹਿ ਜੋਰਿ ਲਰੇ ॥
 ਵਹਿ ਬਾਧ ਮਹਾਂਗਨਿ ਹੋਮ ਕਰੇ ॥ ਅਨਗੰਧ ਜਰੇ ਮਹਾਂ ਕੁੰਡ ਅਨਲੰ ॥ ਭਇਓ
 ਛਤ੍ਰੀਆ ਮੇਧੁ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲੰ ॥ ੨੧ ॥ ੩੧੧ ॥ ਇਤਿ ਅਜੇ ਸਿੰਘ ਕਾ ਰਾਜ ਸੰਪੂਰਨ
 ਭਇਆ ॥ ਜਗ ਰਾਜ ॥ ੬ ॥ ੪ ॥ ਤੇਮਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਰੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਆਸੀ ਬਰਖ

ਪਰਮਾਨ ॥ ਦਿਨ ਦੋਇ ਮਾਸ ਅਸਟਾਨ ॥ ਬਹੁ ਰਾਜ ਭਾਗ ਕਮਾਇ ॥ ਪੁਨਿ
 ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਨ੍ਰਿਪਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ੩੧੨ ॥ ਸੁਨ ਰਾਜ ਰਾਜ ਮਹਾਨ ॥ ਦਸ ਚਾਰ
 ਚਾਰ ਨਿਧਾਨ ॥ ਦਸ ਦੋਇ ਦੁਆਦਸ ਮੰਤ ॥ ਧਰਨੀ ਧਰਾਨ ਮਹੰਤ ॥ ੨ ॥
 ੩੧੩ ॥ ਪੁਨਿ ਭਯੇ ਉਦੇਤ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਰਸ ਰੀਤਿ ਰੂਪ ਰਸਾਲ ॥ ਅਤਿ ਭਾਨ
 ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਅਨਖੰਡ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ੩ ॥ ੩੧੪ ॥ ਤਿਨ ਬੋਲ ਬਿੱਪ੍ਰੈ ਮਹਾਨ ॥
 ਪਸੁਮੇਧ ਜੱਗ ਰਚਾਨ ॥ ਦਿਜ ਪ੍ਰਾਗ ਜੇਤ ਬੁਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਕਾਮਰੂਪ ਕਹਾਇ ॥
 ੪ ॥ ੩੧੫ ॥ ਦਿਜ ਕਾਮਰੂਪ ਅਨੇਕ । ਨ੍ਰਿਪ ਬੋਲਿ ਲੀਨ ਬਿਸੇਖ ॥ ਸਭ ਜੀਅ
 ਜੱਗ ਅਪਾਰ ॥ ਮਖ ਹੋਮ ਕੀਨ ਅਬਿਚਾਰ ॥ ੫ ॥ ੩੧੬ ॥ ਪਸੁ ਏਕ ਪੈ ਦਸ
 ਬਾਰ ॥ ਪੜਿ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਅਬਿਚਾਰ ॥ ਅਬਿਮੱਧਿ ਹੋਮ ਕਰਾਇ ॥ ਧਨ ਭੂਪ ਤੇ
 ਬਹੁ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ੩੧੭ ॥ ਪਸੁਮੇਧ ਜੱਗ ਕਰਾਇ ॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਰਾਜ ਸੁਹਾਇ ॥
 ਬਰਖ ਅੱਸੀ ਅਸਟ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਦੁਇ ਮਾਸ ਰਾਜੁ ਕਮਾਨ ॥ ੭ ॥ ੩੧੮ ॥ ਪੁਨ

ਕਠਨ ਕਾਲ ਕਰਵਾਲ ॥ ਜਗ ਜਾਰਿਆ ਜਿਹ ਜੁਵਾਲ ॥ ਵਹਿ ਖੰਡੀਆ ਅਨਖੰਡ
 ॥ ਅਨਖੰਡ ਰਾਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ੮ ॥ ੩੧੯ ॥ ਅਥ ਪੰਚਮੇ ਰਾਜ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ
 ਮਸਤੁ ॥ ਤੇਮਰ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੁਨ ਭਏ ਮੁਨੀ ਛਿਤ ਰਾਇ ॥ ਇਹ ਲੋਕ
 ਕੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਰਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਅਖੰਡ ॥ ਮਹਿ ਕੀਨ ਰਾਜੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ੧ ॥
 ੩੨੦ ॥ ਅਰਿ ਘਾਇ ਘਾਇ ਅਨੇਕ ॥ ਰਿਪੁ ਛਾਡਿਓ ਨਹੀ ਏਕ ॥ ਅਨਖੰਡ
 ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ॥ ਛਿਤ ਛੀਨ ਛੜ੍ਹ ਫਿਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ੩੨੧ ॥ ਅਨਖੰਡ ਰੂਪ
 ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਮੰਡ ਰਾਜ ਜੁਝਾਰ ॥ ਅਬਿਕਾਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਅਨਖੰਡ ਰਾਜ
 ਅਮੰਡ ॥ ੩ ॥ ੩੨੨ ॥ ਬਹੁ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਨ੍ਹਿਪਾਲ ॥ ਬਹੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਸਰ
 ਜਾਲ ॥ ਅਰਿ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਛਿਤ ਕੀਨ ਰਾਜ ਦੁਰੰਤ ॥ ੪ ॥ ੩੨੩ ॥
 ਬਹੁ ਰਾਜ ਭਾਗ ਕਮਾਇ ॥ ਇਮ ਬੋਲਿਓ ਨ੍ਹਿਪਰਾਇ ॥ ਇਕ ਕੀਜੀਐ ਮਖ
 ਸਾਲ ॥ ਦਿਜ ਬੋਲਿ ਲੇਹੁ ਉਤਾਲ ॥ ੫ ॥ ੩੨੪ ॥ ਦਿਜ ਬੋਲਿ ਲੀਨ ਅਨੇਕ ॥

ਗ੍ਰਿਹ ਡਾਡਿਓ ਨਹੀਂ ਏਕ ॥ ਮਿਲਿ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਮਤਿ ਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ
 ਉਚਾਰ ॥ ੬ ॥ ੩੨੫ ॥ ਤਬ ਬੋਲਿਓ ਨਿਪਰਾਇ ॥ ਕਰਿ ਜਗੁ ਕੇ ਚਿਤ ਚਾਇ ॥
 ਕਿਵੁ ਕੀਜੀਐ ਮਖ ਸਾਲ ॥ ਕਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਉਤਾਲ ॥ ੭ ॥ ੩੨੬ ॥ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰ
 ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੀਨ ॥ ਨਿਪ ਸੰਗ ਯਉਂ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਉਦਾਰ ॥
 ਦਸ ਚਾਰ ਚਾਰ ਅਪਾਰ ॥ ੮ ॥ ੩੨੭ ॥ ਸਤਿਜੁਗੁ ਮੈ ਸੁਨਿ ਰਾਇ ॥ ਮਖ
 ਕੀਨ ਚੰਡ ਬਨਾਇ ॥ ਅਰਿ ਮਾਰ ਕੇ ਮਹਿਖੇਸ ॥ ਬਹੁ ਤੇਖ ਕੀਨ ਪਸੇਸ ॥ ੯ ॥
 ੩੨੮ ॥ ਮਹਿਖੇਸ ਕਉ ਰਣ ਘਾਇ ॥ ਸਿਰਿ ਇੰਦ੍ਰ ਛੱਤ੍ਰ ਫਿਰਾਇ ॥ ਕਰਿ ਤੇਖ
 ਜੇਗਨਿ ਸਰਬ ॥ ਕਰਿ ਦੂਰ ਦਾਨਵ ਗਰਬ ॥ ੧੦ ॥ ੩੨੯ ॥ ਮਹਿਖੇਸ ਕਉ
 ਰਣਿ ਜੀਤਿ ॥ ਦਿਜ ਦੇਵ ਕੀਨ ਅਭੀਤ ॥ ਤ੍ਰਿਦਸੇਸ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ॥ ਛਿਤ
 ਛੀਨ ਛੜ ਫਿਰਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ੩੩੦ ॥ ਮੁਖਚਾਰ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ॥ ਚਿਤ ਚਉਪ
 ਸਿਉ ਜਗ ਮਾਇ ॥ ਕਰਿ ਜਗੁ ਕੇ ਆਰੰਭ ॥ ਅਨਖੰਡ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ੧੨ ॥

੩੩੧ ॥ ਤਥ ਬੋਲਿਓ ਮੁਖਚਾਰ ॥ ਸੁਨਿ ਚੰਡਿ ਚੰਡਿ ਜੁਹਾਰ ॥ ਜਿਮ ਹੋਇ
 ਆਇਸ ਮੇਹਿ ॥ ਤਿਮ ਭਾਖਉ ਮਤ ਤੇਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ੩੩੨ ॥ ਜਗ ਜੀਅ ਜੰਤ
 ਅਪਾਰ ॥ ਨਿਜ ਲੀਨ ਦੇਵ ਹਕਾਰ ॥ ਅਰਿ ਕਾਟਿ ਕੈ ਪਲ ਖੰਡ ॥ ਪੜਿ ਬੇਦ
 ਮੰਤ੍ਰ ਉਦੰਡ ॥ ੧੪ ॥ ੩੩੩ ॥ ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬੋਲਿ ਬਿੱਪਨ
 ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਨ ਜਗ ਕੀਜੀਅ ਅਪਾਰ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਅਉਰ ਉਪਿੰਦ੍ਰਲੈ ਕੈ ਬੋਲਿ ਕੈ ਮੁਖਚਾਰ ॥
 ਕਉਨ ਭਾਂਤਨ ਕੀਜੀਅ ਅਥ ਜਗ ਕੋ ਆਰੰਭ ॥ ਆਜ ਮੇਹਿ ਉਚਾਰੀਅ ਸੁਨਿ
 ਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅਸੰਭ ॥ ੧ ॥ ੩੩੪ ॥ ਮਾਸ ਕੇ ਪਲ ਕਾਟਿ ਕੈ ਪੜਿ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ
 ਅਪਾਰ ॥ ਅਗਨਿ ਭੀਤਰ ਹੋਮੀਅ ਸੁਨਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਅਬਿਚਾਰ ॥ ਛੇਦਿ ਚਿਛੁਰ
 ਬਿੜਾਰਾਸੁਰ ਧੂਲਿ ਕਰਣਿ ਖਪਾਇ ॥ ਮਾਰ ਦਾਨਵ ਕਉ ਕਰਿਓ ਮਖ ਦੈਤ
 ਮੇਧ ਬਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ੩੩੫ ॥ ਤੈਸ ਹੀ ਮਖ ਕੀਜੀਅ ਸੁਨਿ ਰਾਜ ਰਾਜ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥
 ਜੀਤਿ ਦਾਨਵ ਦੇਸ ਕੇ ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਖ ਅਖੰਡ ॥ ਤੈਸ ਹੀ ਮਖ ਮਾਰ ਕੈ ਸਿਰਿ

ਇੰਦ੍ਰ ਛੜ੍ਹ ਫਿਰਾਇ ॥ ਜੈਸ ਸੁਰ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਤਿਵ ਸੰਤ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥ ੩ ॥
੩੩੯ ॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੰਪੂਰਨ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਬਿਧਨਾ ਸੋਈ ਪਾਯਤੁ ਮਿਸ੍ਰ ਜੂ ਸੋਕ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ
ਕਛੁ ਅਪਰਾਧੁ ਨਹੀਂ ਗਯੇ ਯਾਦ ਤੇ ਭੂਲ ਨਹ ਕੋਪੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਬਾਗੇ ਨਿਹਾਲੀ
ਪਠੋ ਦੈਹੋ ਆਜੁ ਭਲੇ ਤੁਮ ਕੇ ਨਿਹਚੈ ਜੀਅ ਧਾਰੇ ॥ ਛੱਡ੍ਰੀ ਸਭੈ ਕ੍ਰਿਤ ਬਿੱਪਨ
ਕੇ ਇਨ੍ਹੂ ਪੈ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਜੁਧੁ ਜਿਤੇ ਇਨਹੀਂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਨਹੀਂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਦਾਨ ਕਰੇ ॥
ਅਘ ਅਉਘ ਟਰੇ ਇਨਹੀਂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਨਹੀਂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਫੁਨ ਧਾਮ ਭਰੇ ॥
ਇਨਹੀਂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਬਿਦਿਆ ਲਈ ਇਨਹੀਂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਭ ਸਤ੍ਰੁ ਮਰੇ ॥
ਇਨਹੀਂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਜੇ ਹਮ ਹੈ ਨਹੀਂ ਮੇ ਸੇ ਗਰੀਬ ਕਰੋਰ ਪਰੇ ॥ ੨ ॥

ਸੈਯਾ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਇਨਹੀ ਕੀ ਭਾਵਤ ਅਉਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਹਾਤ ਨ ਜੀ ਕੇ ॥
 ਦਾਨ ਦਯੋ ਇਨਹੀ ਕੇ ਭਲੋ ਅਰੁ ਆਨ ਕੇ ਦਾਨ ਨ ਲਾਗਤ ਨੀਕੇ ॥ ਆਗੇ
 ਫਲੈ ਇਨਹੀ ਕੇ ਦਯੋ ਜਗ ਮੈ ਜਸੁ ਅਉਰ ਦਯੋ ਸਭ ਫੀਕੇ ॥ ਮੇਂ ਗ੍ਰਹ ਮੈ ਤਨ
 ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਸਿਰ ਲਉ ਧਨ ਹੈ ਸਭ ਹੀ ਇਨਹੀ ਕੇ ॥ ੩ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ਚਟਪਟਾਇ ਚਿਤ ਮੈ ਜਾਰਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ ॥

ਖੇਜ ਰੋਜ ਕੇ ਹੇਤ ਲਗ ਦਯੋ ਮਿਸ੍ਰੂ ਜੂ ਰੋਇ ॥ ੪ ॥

★ ★ ਸੰਪੂਰਣ ★ ★